

کۆکردنهوه و رتکخستنی
نهحمهد سهید عهلی بهرزنجی

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

سهه رجه می به رهه می

تاکیر فهتاج

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

بۆدابه‌زاندنى جۆره‌ها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتابه‌اي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

سەرچەمی بەرهەمی

شاگرد فەتاح

کتیبی سییەم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنځیره‌ی روشنبیری

*

خاوندی نیمتیاڼ: شوکت شیخ یه‌زدین

سهرنوسهر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

سەرجه مى بەرھەمى

شاكر فەتاح

كتىبى سىيەم

پىكخستان و لىكۆلىنەۋەى

نەحمەد سەيدەلى بەرزنجى

ناوی کتیب: سرجه می بهر ه می شاکر فەتاح- کتیبی سێیه م
پێکخستن و لیکۆلینهوهی: نهحمەد سەید عەلی بەرزنجی
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۲۷۶
دهرهێنانی هونهری و بهرگ: ئاراس نهکره م
ههلهگری: نهحمەد سەید عەلی بەرزنجی + دلشاد مستهفا
سەرپەرشتیی چاپ: ئاوارهمانی حاجی مهحمود
چاپی یهکهم، ههولێر- ۲۰۰۴
له کتیبخانهی بهرپوهه رایهتیی گشتیی روشنبیری و هونهر له ههولێر ژماره (۳۱۴) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوهتن

شاکری

نوسراویکی میژووییه. له سالی ۱۹۵۱دا دانراوه، له بابەت شاکری و میژوو و کۆمەلایەتی و باری ئابووری و لێ هاتوویی و شارستانی و زانست و زەویناسی و ئازار و هاواری و بەزمسۆرەزمی و هۆی دواکەوتنی و پێشنیاز بۆ چارەسەرکردنی گیرۆگرفتەکانی و پێشکەوتن و گەشەکردنیەوه دەدۆی.

شاکر فەتاح

سەرئنجیک لەم کتیبە

نوسراوی (شاکری) کاتی خۆی بەشیکی فراوان و گەورە بۆ خۆی گرتووه له پۆژنامه و گۆڤاره کوردی و عەرەبیەکاندا، ئەو کاتە مامۆستا خۆی بۆ جاری دووهم ۱۹۵۰ لەو شارە قایمقام بووه. بۆیه دەبینین له پۆژنامه و گۆڤارهکانی:

الأیام - بغداد، الفجر - الموصل، المثال - الموصل، جریدة أرییل، مجلة الحكم الذاتي - أرییل.
ژین - سلیمانی، هیوا - بەغدا، رۆژی نوێ - سلیمانی.

جگە لەوەی کە باسەکانی ناو ئەو پۆژنامه و گۆڤارانە لە دووتوتی کتیبیکدا بەناوی (قضاء عقرة) وه له سالی ۱۹۵۱دا بەعەرەبی^(۱) چاپ کردووه، بەلام باشترین کاریک لەم رووه کە کردوویه ئەوه بووه کە سەرچەم ئەو وتار و نووسینانە کە لەملا و لەولای بلاوی کردونهوه، کردونی بەکوردی و له فایلێکدا پاکنوسی کردوون (سالی ۱۹۸۶) و نامادە ی کردوون بۆ چاپ.

جا بەم کارە گەلێ ئەرکی له کۆلێ نێمه کردووه و بییری ئەوهشمان له مێشک دەرکرد کە کتیبی (قضاء عقرة) دیسان چاپ کەینهوه.

لێره ئەوهی دەهین پوتری ئەو سەرنج و تێبینیه وردانە مامۆستایە دەرپارە ژبانی هەمەلایەندە ئەو قەزایە لەو سەردەمەدا و تۆمارکردنی گەلێ زانیاری بەنرخ میژووییه کە (ئێستە) هەسروی دەبنە ژێدەرێکی سەنگین بۆ هەر نووسەر و لێکۆلەرەوهیەک کە بیهوێ دەرپارە شاکری و دەرپارە کە ی بنووسێ. دياره پلهی لیپرسراوی خوێشی وەک قایمقامێک، یارمەتیدەرێکی سەرەکی بووه بۆ بەدەستخستنی زۆریە زانیارییهکان، جگە له پەرۆشی خۆی بۆ بەرباکردنی کۆمەلێ چاکسازی فرە بابەت و لایەن له قەزاکەدا.

(۱) له کتیبی (دەسنووستیکی شاکر فەتاحی شەهید) مامۆستا له لاپەرە (۶۴)دا دەلێ کە ۱۹۵۱ دامناوه، له لاپەرە (۷۴)دا له لیستی چاپکراوهکاندا هاتووه.

(پروانه ئەو سەرچاویە - وهزارەتی رۆشنبیری - هەولێر ۱۹۹۸ - له نامادەکردنی فەلەکەدین کاکەیی و مەحمود زامدار - زنجیرە ژمارە ۳۲).

ناکړی د بېته هاوینه هوار

شاری ناکړی وای لږ دېت که بېته هاوینه هوار ټکی جوانی رېکوپټکی ناوازه و نایاب، که که لک و فدرېه خشی به هاوین شتمان هکان. خودا یاریې نه مېش بهم زووانه پټیک دېت...

پیشکه شکردنی نو سراوه که

بۆ نه و که ساندی گوی زهوی به نیشتمانی خوځان داده نین و، خیزانی مروځایه تی به نه ته وهی خوځان ده زانن و، له هر کوټیه ک بن و، بۆ هر نه ته ویه ک بی، به دلټکی پر خوشه ویستیه وه بۆ که لک و فدرېه خشین و، مروځایه تی و خودا ناسی تن ده کوشن و خدات ده کن... بۆ پیاوونی مرد و چاکه خواز، نه نو سراوه بچو که پیشکه ش ده کم.

(شاکر فدا تاح)

پیشکه کی

پیش نه مهی بگمه ناوچه ی ناکړی، وه ک چی نوشینټیک (قایقام) فدرمانی تیدا بیینم، زور که س ناموزگار بیان کردم، که خوم له دانیشتمانی ناوچه که بیاریزم و، تا زوه خو میان لږ دوو ریخه موه. له زور که سیشته که و ته بهر گویم، که ناوچه ی ناکړی هتا بلټیت خراپه و، خودا نه و که س بیاریزت که له ویدا تووشی فدرمان کردن دېت.

که له رڼی (۱۱/۶/۱۹۵۰) یشدا که یشتمه ناکړی و دهستم کرد به فدرمان کردن، (ناوچه ی ناکړی) م وا هاته پیش چاو که به جگار پاشکه و توو و سرگره دان و دارزیوه، چ له پووی بیرو باوه و وره وه، چ له پووی شارستانیتیه وه. منیش که نه و هم بۆ ده رکوت، زانیم رازی چیه که ناوچه ی ناکړی له ناو که سانی تر دا ناوبانگی به و جوړه به خراپ ده رچوه... به لام که باش لیتی وردبو موه، بۆم ده رکوت: دانیشتمانی ناوچه که، له باری سروشتی خوځاندا، هیچ جیاوازی به کیان نییه له دانیشتمانی ناوچه کانی تری عیراق. نه وانه له باری نیستایاندا، به هم مو که م و کوپیه کیانده که هه یانه، به زوری به ووی فدرمان به رانی خراپه و تووشیان هاتون. چونکه نه و فدرمان به رانه، به پیچ ه وانه ی فدرمانی سرشانی خوځان جوو لانه ته وه، ناوچه که یان بۆ که لکی نا پوخته ی خوځان چه وساندو ته وه و، پووتاندو ته وه، بیج که له وه کاروباریشیان بهر لا کردوه و، که مته رخه مییان له که لدا نواندوه. له بهر نه و ناوچه که تا هاتوه ویران و سرگره دان بووه، تا که یشته ته نه م باره خراپه که هم مو که س سدری لیتی سورده میتین. ته نانت نه و فدرمان به رانه، نه منده له راستی و دادپه روهی لایان داوه، هر که سیک له دانیشتمانی ناوچه که سکالای دهری خو ی کردی و له سدر مافی ره وای خو ی هه لیدای، به به دگو و چه نه بازان داناوه. به ویش وازیان نه هیناوه داخی دلی خوځان به هم مو که سانیکی ناوچه که رشتوه. ته نانت که له ناوچه که یش گوټز اونه ته وه، هم مو دم توانج و پلاریان گرتو ته دانیشتمانی ناوچه که و، چاو پرایان لږ کردوون و، هاش و هوشی خراپیان دهره ریان نواندوه. به لام له راستیدا نه و فدرمان به رانه، خوځان شایسته ی نه و

جۆره توانج و پلار و قسه ناشيرينانه بوون، كه وهك نهشتهر دل بريندار دهكمن. راستی قسه گانيشمان بهودا دهرده كه ویت، كه گه ليك جار هندی له كار به دستانی عیراق، كه كرده و و كاری نو جۆره فرمانبهره خراپانه یان لی ناشكرا ده بوو، زهبروزنگیان به سهردا ده نواندن و سزایان دهدان. جا به درتژیایی سهدان سالان، ناوچه ی ناكرتی كلۆل لم باره دا ده ژیا. هه رچه نه چهند جارتك نو باره، به هۆی كرده و كاری هندیك فرمانبهرانی مۆقفیه روه روه، پوی ده كرده چاكی و ده گۆرا، به لام داخه كم نو سه رده مه بچوكانه، به كم داده نرین له چاو ته مه نه درتزه كه ی ناوچه كه دا كه پری بووه له نازار و هاوار و سه رگهردانی.

شاكر فہ تاح

(۱) نهم پیشه‌کشیه وهک سده‌تایهک بۆ زنجیره باستیگ - له ژماره (۴) ته‌مموزی ۱۹۶۰ی گۆفاری (پۆزی نوێ) دا له لایه‌هه ۴۹ دا بۆلاکراوه‌ته‌وه، به‌لام له کۆتاییه‌که‌یدا به‌رواری ۱۹۵۱/۱/۱۵ی پتیه‌یه‌!

میژووی ناوچه‌ی ناگرئ

شاری ناگرئ

(ناگرئ) شاریکی زۆر کۆنه. به‌پیتی ئەو سەرگوروشتانە‌ی لە دەمی دانیشتوانی ناگرئ وە گوتیمان لێیان دەبێ، ناگرئ لە‌لایەن فەرماندارێکی زەردەشتییە‌وه دروست کراوه، که ناوی (زەند) بووه. ئەو دروستکردنە پێنج سالتی پێ چوو. ئەوە‌یش لە نزیک سە‌ده‌ی حە‌وته‌می پێش زایندا پروی داوه. نیشتر شاری ناگرئ چۆ‌نه ژێر چنگی فەرمان‌ه‌وایی (میدیا)‌ی کورده‌وه، که لە باکو‌ری ناگرئ چۆ‌نه ژێر چنگی فەرمان‌ه‌وایی (میدیا)‌ی کورده‌وه، که لە باکو‌ری خاکی نیشتراندا دامە‌زرابوو. پایتە‌ختی ئەم فەرمان‌ه‌واییه کورده‌یش ناوی (ئە‌کباتان) بووه، که لە جێ‌گه‌ی (هە‌مه‌دان)‌ی نیشتا دابوو. فەرمان‌ه‌وایی میدیا توانی لە‌گە‌ڵ فەرمان‌ه‌وایی کلدانییه‌کاندا که پایتە‌ختیان (بابل) بوو، دە‌وله‌تی (ناشور) لە‌ناو بیات و، هەرچیه‌کی‌شی هە‌یه لە‌ناو هە‌ردووکیاندا دابه‌شی بکەن. فەرمان‌ده‌ کورده‌کە‌یش که ناوی (زەند) بووه ناردویتی به‌شوتن پێ‌غه‌مبه‌ریکی کوردا، که ناوی (زە‌رده‌شت) بووه. ئە‌و‌یش هاتو‌ده‌ته‌ شاره‌ تازه‌که و، سێ رۆژ تێیدا ماو‌ه‌ته‌وه. لە‌سه‌ر پۆ‌یه‌کانی شاخه‌که‌ی چوار لای (ناگرئ) ناگری زە‌رده‌شتی کردۆ‌ته‌وه وە بە‌ناوی پی‌روزیاییه‌وه. نیشتر به‌و پۆ‌یه‌وه‌ شاره‌که نا‌نراوه (ناگرئ). که واتای (ناگر) ده‌به‌خشی و، پرو‌ناکی سرووشی با‌وه‌کردن به‌خودا و پاکی و چاکی ده‌خاته‌ دلی ئەو که‌سانه‌وه که تێیدا نیشته‌جێ ده‌بن. ئەم جۆ‌ره پی‌روبا‌وه‌رانه‌یش لە‌ نایینی زە‌رده‌شتیه‌وه هە‌له‌ده‌قولتێن. دوا‌ی ئە‌وه ناوی شاره‌که ورده ورده‌ ده‌گۆ‌ژێ و ده‌بێ‌ته (ناگرئ). هەر به‌و چه‌شنه‌ی که نیشترۆ ناگره‌یییه‌کان خۆیان ناوی ده‌بن. نیشته‌یش نا‌زانین ئەم سەرگوروشته‌یه تا جێ نه‌دنا‌زه‌یه‌ک با‌وه‌ری پێ ده‌کرێ. چونکه هیچ به‌‌ل‌گه‌یه‌کی می‌ژوو‌ییمان له‌به‌رده‌ست دانییه‌ پ‌شتی ئەو قسه‌یه‌ بگرێ. ئە‌وه‌نده هە‌یه که سه‌رنج له‌ چۆ‌نیتی دروستکردنی جۆ‌گه‌له‌کان و سارد‌اوه‌کان و بی‌ره‌کان و ژو‌وره‌کان ده‌ده‌ین، که له‌سه‌ر لوتکه‌کانی ئەو شاخه‌ن که ده‌روانیته‌ به‌سه‌ر شاری ناگرئ نیست‌ه‌دا و له‌ به‌رد هە‌له‌که‌ندراون، ئە‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت، که ئەم شاره‌ زۆر کۆ‌نتره‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کانی ئیسلام و مه‌سیحی. ئەم جۆ‌ره جێ‌ما‌وانه‌یش له‌لایەن نه‌ته‌وه‌یه‌کی وا‌ه دروست کراون و ما‌ونه‌ته‌وه، که زۆر کۆ‌نن و، له‌ شارستانیتیشدا ده‌ستیکی بالاییان بووه. دیاره‌ زۆر خا‌وه‌ن با‌وه‌ر و خا‌وه‌ن خواست و به‌‌چ‌نگ‌یش بوون، پۆ‌یه‌کا توانیویانه‌ ئەم شاره‌یان له‌ پال ئەم شاخه‌ سه‌خته سه‌ره‌ولتیه‌ به‌‌ر‌گه‌گره‌دا دروست بکەن، نه‌ک له‌ ده‌شتاییه‌کی پان و فراوان و نا‌ساندا. سا پۆ‌یه‌ شاره‌که جێ‌گه‌یه‌کی جه‌نگی داگیر کردووه، له‌گە‌ڵ شو‌ن‌تیککی با‌یه‌خدا‌ره، به‌‌که‌یه‌کی با‌زر‌گانی گه‌وره و گرنگ‌دا. ئە‌مه‌یش سه‌رس‌رمانی پێ نا‌وی. چونکه شاری ناگرئ، هە‌موو دە‌م، داگیرکه‌رانی پارێزگاری مو‌وسڵ، چا‌ویان تی به‌‌یه‌، بی‌گرن. چونکه به‌‌ه‌زی داگیرکردنی ئە‌وه‌وه توانیویانه‌ چ‌نگ بگرن به‌‌سه‌ر ئەو هە‌موو خا‌گانه‌دا که که‌وت‌و‌نه‌ته نا‌وه‌ند (زێی گه‌وره) و (پرو‌یاری خازر)‌ه‌وه.

ناوچه‌ی ناكرئ

هەرچۆنیک بێ، ئەو لەناو مێژوودا جێگیر بوو، ئەو ناوچه‌ی ناكرئ، يەك لە دواى يەك، لەژێر چنگه‌ى چەند فەرمانه‌وه‌ییه‌كى مێژووییدا بوو، كه به‌ناوایانگه‌كانیان ئەمانه‌ن: میتانی كوردی، ئاشوری، كلدانی، مێدیای كوردی، فارسی، یۆنانی، رۆمانی، ئیسلامی، له‌مه‌ى دوايیدا فەرمانه‌وه‌ی (خلفاء الراشدین)، (ئه‌مه‌وى)، (عه‌باسی)، (ئه‌بویى كوردی)، (میرنوشینی بادینانی كوردی) كه نزیکه‌ى شەش سەد سال ژیاوه، (میرنوشینی ره‌واندزى كوردی) كه له‌ سالى ١٨٣٣ى زاینیدا و له‌سەر ده‌ستی (محمەد پاشای گه‌وره‌) دا ناكرتی گرت. دووباره (میرنوشینی بادینان). له‌ دواى له‌ناوچوونی میرنوشینی سۆرانیش له‌ ره‌واندزدا، له‌سەر ده‌ستی (عوسمانی) يەكاندا، له‌شكرى توركى عوسمانی كه‌لاتى ناكرتی گرت و له‌ سالى (١٨٤٣ز) دا خستیه‌ ژێر چنگى خۆیه‌وه. وه‌ك ناكره‌ییه‌كان ده‌یگێته‌وه، له‌ گردیكه‌وه كه تا ئیستایش پێى ده‌لێن (گرى تۆپى)، كه‌لاته‌كه‌يان داوه‌ته‌ به‌ر تۆپ. ئیتر له‌و ساكه‌وه (ناكرئ) كراوه‌ به‌نكه‌ى ناوچه‌یەك كه له‌ دوو لای پێكهاتوو، واتا (لادیتی سورجی) و (لادیتی عشارئ السبعه‌)، كه جێنوشینی (قایمقام) یكى تورك كراوه‌ به‌سه‌ردارى له‌ژێر فەرمانده‌ى (والی مووسل) دا.

به‌رپۆه‌به‌رایه‌تى ئاسایش

ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه، هه‌ر له‌و ساكه‌وه تا ده‌گاته‌ سه‌رده‌مى داگیركه‌رانی به‌ریتانیا ناوچه‌ى ناكرئ هه‌موو ده‌م له‌ناو شه‌ر و شه‌ر و ئاژاوه و شه‌ریدا ژیاوه، له‌به‌ر خرابی كرده‌وه و كاره‌كانى فەرما به‌ره‌كانى توركى عوسمانی. به‌لام فەرمانه‌وه‌ی عوسمانی توانیوتى (شیخ عه‌بدولسه‌لام) ى شه‌رگێته‌رى بارزانی بگرئ و، له‌سەر ده‌ستی (سلیمان نظیف) ى والی مووسلدا بێكات به‌داردا^(١).

ئیتر له‌و ساكه‌وه ناوچه‌ى ناكرئ تا ئەندازه‌یه‌ك بێ ده‌نگ و سه‌نگى پێ بپراوه. به‌لام كه له‌شكرى به‌ریتانیا خاكى عێراقى له‌ سالى ١٩١٨ دا داگیر كرد. ناوچه‌ى ناكرتیش له‌ سالى ١٩٢٠ دا چوه‌ ژێر چنگیه‌وه. سه‌ردارىكى ئینگلیزیان به‌سه‌ر ناوچه‌ى ناكرتیه‌ دانا. سه‌رداره‌كه‌ ده‌یوست به‌توندوتیژییه‌كه‌وه فەرمانداری بکات. هۆزه‌كانى ناوچه‌كه‌ لێى ورووژان. (زێباریه‌كان) و (بارزانیه‌كان) لێى راست بوونه‌وه سه‌ردارى (ناكرئ) و (سه‌ردارى زێبار) یان كوشت. هۆزه‌كان به‌سه‌ر كرده‌تى (شیخ ئه‌حمه‌دى بارزانی) یه‌وه توانی یانى شارى (ناكرئ) بگرن. چەند كه‌سه‌ى كه له‌و هۆزانه‌ نازارى دانیشستوانى شاره‌كه‌يان دا. به‌لام دواى هه‌ر له‌و ساله‌دا، له‌شكرى به‌ریتانیا توانیيان شاره‌كه‌ بگرنه‌وه، بێ ئەمه‌ى به‌ره‌نگارى بکړن. دوا به‌دواى ئەم شه‌رپه‌، یاخى بوونى شێخه‌كانى سورجی ده‌ستی پێ كرد كه هۆه‌كه‌ى پدیه‌ندى به‌كه‌سایه‌تى سه‌ر كرده‌كانیه‌وه بوو، وه‌ك (شیخ ره‌قیب) و (شیخ عوبیدوللا) و (شیخ قیوم). كه له‌ كوێنى (شیخ محمەد) بوون. ئەوانه‌ پەنایان برده‌ به‌ر خاكى هه‌ولێر و، له‌گه‌ل (ئۆزه‌مه‌یر) ى

(١) بۆ زیاتر ده‌رباره‌ى شیخ عه‌بدولسه‌لامى بارزانی و شه‌رپه‌كه‌ى دژی داگیركه‌ران عوسمانیه‌كان ١٩٠٨ - (١١/١٢/١٩١٤، بره‌وه: (پێ ره‌ش - بارزان وحرکه‌ الوعى القومي الكردى ١٨٢٦ - ١٩١٤ مطبعه -

سەرکردەى لەشكرى (توركى كەمالى) دا دەستیان خستە ناو دەستى يەكتروه و، لە دژى فرمانروايى عىراقى ژێر دەستى بەریتانيا، تا نزىكەى سێ ساڵ شەڕ و شوپيان كرد. بەلام كە فرمانروايى عىراق، چاوپۆشى لەياخى بوونەكەيان كرد و، كەمەكتىكيش جەريەى كردن، بەپەشيمانىيەكەوه گەرانەوه شۆتى خۆيان.

له سەردەمی فەرمانڕەوایی عێراقیشدا، تا ئەندازەیەک ناوچەی ئاگرێ بێ دەنگ مایەو. بەلام بەهۆی کار و کردەوی سەرەک ھۆزەکانیەو، لە ئاژاو و شەڕ و شۆڕی ناوخۆزگاری نەبوو. لە سالی ١٩٤٥دا ئەم ھۆزانە بوونە پالێشتی فەرمانڕەوایی عێراق لە کوێژاندنەوی شۆڕشی بارزاندا. لە سالی ١٩٤٤دا (لادێیی بیرەکەر) خرابە سەر ناوچەی ئاگرێ. پێویستە ئەوەش بگوترێ کە ھۆزی زێباری کە لەم لادێیەدا نیشتەجێ بوون، لەسەرەتای شۆڕشەکە ی بارزاندا لەگەڵ (شیخ ئەحمەد) و (مەلا مستەفا) ی بارزانیدا کە ئەوساکە سەرکردە ی شۆڕشەکە بوون، ھاوێیان بوون، بەھەردوولایان زیانیکی زۆریان لە فەرمانڕەوایی عێراقدا، کەچی لە دواییدا لەژێر سەرگردایەتی (مەحمود ناغای زێباری) و خزمەکانیدا، ھۆزەکە لە بارزانییەکان ھەڵگەرانەو و لەگەڵ لەشکرێ فەرمانڕەواییدا بەرەنگاری بارزانییەکانیان کرد. لە سالتەکانی ١٩٤٧ و ١٩٤٨ و ١٩٤٩یشدا ئاژاو و شەڕ و شۆڕ و خۆتێژێ لە ناوەند ھۆزەکانی (ھەرمکی) و (گێژ) و (سورجی)دا، دوای ئەوە لە ناوەند (سورجی)یەکان خۆیاندا و، لە ناوەند (زێباری)یەکان خۆیاندا بەرھابوون. زیان و مەترسی و خەم و خەفەتێکی زۆر کەوتە ناوچەی ئاگرێوە. بەلام لە پێژەوی سالی ١٩٤٩دا، سەرۆکەکانی ئەم ھۆزانە، ھۆشیان ھاتەو سەر خۆیان. کە فەرمانڕەوایی عێراق دەستی کرد بە چارەسەرکردنی بارەکە، لە پێتێ تایبەتی خۆیەو ناوچەی ئاگرێ لە سالتەکانی (١٩٥٠) و (١٩٥١)دا گەشتە پۆیە ھێمنی و ناسایش و ناسودەیی و خوشگوزەرائی، ھەک ھەموو لایەکی خاکی پارێزگای مووسڵ.

نابووری

شاری ئاكرئ له مەوپێش بئەركەيكی باززگانی گرنگ بوو. باززگانیهكەي دەگەيشته شاره گرنهكانی (عیتراق) و (ئێران) و (توركيا) و (سوريا). جاری وایش هه‌بوو ده‌گەيشته شاره‌كانی پروسیای قه‌يسه‌ری. هۆزه‌كانی ناوچه‌ی ئاكرئ و هه‌ندێك ناوچه‌ی دراوسێش پتۆستیه‌كانی خۆیان له شاری ئاكرئ ده‌كړی و ده‌ست ده‌كوت. به‌لام له ئه‌نجامی گرتنی سنووره‌وه باززگانیه‌كەي كه‌وته نوشوستيه‌وه. كرده‌وه‌ی پتگا گشتیه‌كانیش بۆ ئۆتۆمبیل و دامه‌زراندنی پتگای ناسن، ئه‌وه‌نده‌ی تر كاری خراپی كرده سه‌ر باززگانی شاری ئاكرئ. چونكه هۆزه دراوسێكانی شاری ئاكرئ راسته‌وخۆ ده‌ستیان كرد به‌هێنانی پتۆستیه‌كانی خۆیان له شاره‌كانی تری عیتراقه‌وه. هه‌روه‌ها بێ ئه‌مەي پنا به‌رنه به‌ر باززگانانی شاری ئاكرئ، به‌روبووم و كه‌له‌په‌له‌كانی خۆشیشان راسته‌وخۆ ده‌برده ئه‌و شارانه و له‌ویانه‌دا ده‌یانفرۆشتن.

پیشه‌سازی به‌ویژه ناکرپیش به‌ویژه پدیدآورنی ده‌ستکرده‌کافی خاکه‌کافی بیتگانه له بازاره‌کافیدا له شتیه‌یکی زور و زبه‌نده‌دا، و هه‌رزانی نرخیه‌کافیان له‌چاو نرخی که‌لوپهل و ده‌ستکرده‌کافی ناکرپدا، و

نگه‌گزيان و گه‌شه‌نه‌کردنی پيشه‌سازييه‌كاني ناکرئيس به‌پتي رۆژگاري تازه و پتريستييه تازه‌كاني کورده‌واري، تا ده‌هات کر و لاواژتر ده‌بو.

کشتوکاله‌کي ناکرئيس، له‌رووي شيه‌وي به‌ره‌مه‌پتيان و نامير و که‌لويه‌لي کشتوکال و، دابه‌شکردن و فروشتني به‌روبوومه‌وه، هيچ گزيان و گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سەندنيکي نه‌کرد، هه‌روه‌کو سه‌ده‌كاني سه‌ره‌تاي ژياني ناده‌میزاد ماہووه‌وه...

له‌نه‌نجامي نه‌مانيشه‌وه -واتا داماي زۆر له‌سه‌ر به‌روبووم و که‌لويه‌ل و، که‌مبووني به‌روبووم و که‌لويه‌ل، ياخود زۆريوني که‌لويه‌ل و به‌ره‌مه‌ي بيگانه و که‌مبووني فروشتني به‌ره‌م و که‌لويه‌لي خۆمالي به‌بيگانه - هيچ په‌يدا نه‌بو نه‌وه نه‌بتي که‌ له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ماندا (هه‌ژاري) و (نه‌خوينده‌واري) و (نه‌خوشي) و (زۆرداري) که‌مارۆيان دايان...

به‌لام له‌هاويني سالي (١٩٥٠)وه ناوچه‌که ده‌ستي کرد به‌ريک‌خستني هاوينه‌هه‌واره‌كاني خۆي و، بانگه‌وازيشي به‌هه‌موو لايه‌کدا بۆ رايشت بۆ نه‌مه‌ي گه‌شتيارياني بۆ کيش بکات. جا نه‌گر نه‌مه‌ سه‌ري گرت، بيگومان (باري نابوري)ي ناوچه‌که به‌ره‌و چاکي ده‌روات. هه‌ر به‌و پتیه‌ش باره‌كاني تري ناوچه‌کەيش تا ديت پيش ده‌که‌ون.

ئاوه‌داني

له‌پاش سه‌رگه‌ردانييه‌کي زۆر که‌ له‌ ژير سيبه‌ري فه‌رمانداري عوسمانيدا تووشي ناوچه‌ي ناکري هات،^(١) له‌به‌ر (زۆرداري) و (که‌م ته‌رخه‌مي)ي، سه‌رده‌مي فه‌رمانپه‌وايي عيتراق هاته پتیه‌شه‌وه. له‌م سه‌رده‌مدا چەند رتيگايه‌کي گشتي کرايه‌وه بۆ نوۆمبيل، چەند پردتيک دروست کرا، چەند ساختمانتيکيش له‌بنکه‌ي ناوچه‌که و لادتيکانيدا دروست کران. ناميرياني گفتوگۆکردني نوئيس دامه‌زرتان.^(٢)

چەند خويندنگا و نه‌خوشخانه‌يه‌کي سه‌ر به‌فه‌رمانپه‌وايش کرانه‌وه. پرۆژەي ناو و کاره‌بايش دامه‌زرتان ساختمانه‌كاني شاره‌واني و سه‌يرانگه‌هه‌كاني شاري ناکرئيس دروست کران. له‌به‌ر نه‌وه ناوچه‌که تا نه‌ندازه‌يه‌ک رووي کرده ئاوه‌داني. به‌لام هيشتا زۆري ماوه نه‌و پرۆژانه‌ي ناکري داماو له‌سه‌ريان، تتييدا دايمه‌زرتن. نه‌وه‌ي شاياني باسه، دانيشتواني ناوچه‌که، به‌تاييه‌تي شاري ناکري، له‌ساليه‌كاني ١٩٥٠ و ١٩٥١دا له‌جوله‌ي ئاوه‌دانکرده‌وه‌ي ناوچه‌که‌دا هاوبه‌شيه‌کي زۆريان نواند له‌که‌ل جيتروشينييه‌که‌ياندا. هه‌نديک له‌و پرۆژانه‌ي رايانه‌پاندين له‌سه‌ر نه‌رکي خۆيان بوو. هه‌نديکيشيان بۆ ياريده‌داني شاره‌واني ناکري و فه‌رمانپه‌وايي بوو.

(١) هه‌روه‌ها له‌ژير ده‌سه‌لاتي حوکمي حوکمه‌ته‌که‌ي به‌غداوه که‌ داگيرکه‌ري ئينگليز پتيکه‌وه‌نا و باشوري کوردستاني کرده به‌شیک له‌و.

(٢) مەبەستی راکيشاني هێلی ته‌له‌فۆن، وه دامه‌زاردني فه‌رمانگه‌ي پۆسته و گه‌يانده‌نه.

ناشی ناو و ناشی ههلمی

- له ناوچهی ناكرتدا (٣٤) ناشی ناوی و (٣) ناشی ههلمی ههیه. له مانه:
- (٧) ناشی ناوی و (١) ناشی ههلمی له شاری ناكرتدا دامه زراون.
- (٨) ناشی ناوی له لادیتی بیره کهپر دایه.
- (١٠) ناشی ناوی له لادیتی سورچی دایه.
- (٩) ناشی ناوی و (٢) ناشی ههلمی له لادیتی (عشائر السبعة) دایه.

دامه زراوهكان و كارگه تازهكان

بیتجگه له ناشه ههلمیهكان و، مهكینهی كارهبا و پرۆژهی ناو له ناكرتدا، هیچ مهكینهیك بۆ كشتوكال یاخود بۆ پیشهسازی له ناوچهی ناكرتدا دامه زراوه. ههرجی كشتوكاله له سهرا شتیوهی كۆن بهرهم دههینرئ. جاروبار مهكینهی كشتوكال بۆ كیتلانی زهوی و دروینه له شاری مووسلهوه، له لایهن مووسلییه خاوهن زهوییهكانهوه دهئیررته ناوچهی ناكرئ. بهلام ههرا بۆ ماوهیك دهمیننهوه.

بهروبوم

بهرهمه گرنگهكانی ناوچهی ناكرئ له بابەت كشتوكالهوه ئەمانەن: (برنج، جۆ، گهنم، كوئجی، نیسك، نۆك، ماش، ترئ، شووتی، كالهك، سهوزهكان ههسوویان، لۆكه، ههناو، ههنجیر، زهیتوون، سیو، قوئ، قهیس، بههق، توو، تهختهی دارتوو، سپیندار). بهرهمه سروشتیهكانیش ئەمانەن: (گۆژ، مازوو، بهروو، قهزوان، كهتیره، جهوی، دار، قامیش، بهفر، سههۆل، بنیشته، قییر، ترش، ههنگوین، گهچ، بهردی خانوو).

بهروبومی گیانلهبهرائیش كهمالی دهكرتین ئەمانەن: (مهو، بز، گاو مانگا، كهلهشیر و مریشك و قهلهكهله نهو بهرهمانه كه لهو گیانلهبهراوه پیدایهین، یان لهو بهرهمانه دروست دهكرتین، وهك شیر و، ماست و، پهنیر و، قوژ و، كهوه و، رۆن و، پیسته و، خوری و، موو، هیلكه).

ئهو گیانلهبهره دهشتهکی و، ناوی و، نهو پهلهوه رانهیش، كه دانیشتوانی ناوچهكه راویان دهكهن، له بهر گوشتهكانیان، یاخود له بهر كهولهكانیان، یان بۆ بهزمهههزم و راواردن، ئەمانەن: (ئاسك، مامز، بز، كهرویشك، پتوی، چهقهله، كهمتیار، سهگی ناوی، بهراز، ماسی، كهو، پۆز، سوئسكه، قاز و قولنگ، گورگ، جاروباریكیش كه كهه ههلهدهكهوی پلنگ و ورج و فیهلهگێزه و ژیشك).

پیشهسازی

گرنگترین پیشهسازی ناوچهی ناكرئ بریتیه له دروستکردنی رۆن و پهنیر و ماست و ههموو بهرهمه میتیکی تر كه له شیر دروست دهكرتین. ههروهها دروستکردنی (میتۆ و، دۆشاو و، سابوون و، دۆشاوی ههناو (پهناو) و، مهی و، سرکه و، باسووق و سجووق و، جاو و، خام و، شالی خوری بۆ شهل و شهبك و، گۆهوی و، ههگبهی خوری و، خورج و، بهره و، قالی و، رایهخ و، سنگی ههلواسین و،

دارجگهره‌ی ته‌خته و، دارجگهره‌ی بهرد و، کهوش و، که‌لاش و، ره‌شک و، کاسه و، که‌چک و، شه‌کردانی ته‌خته و، چه‌قزو و، خه‌نجهر و، خشلی زتر و زیو و، نامیرانی کشتوکالی کونه‌ی بابهت و، ره‌زو و، کلاو)یش له‌ ناوچه‌ی نا‌کری باون.

به‌ته‌نشت نه‌وانه‌یشه‌وه، هه‌موو جوژه وه‌ستایک له‌ بازاره‌کانی نا‌کریدا ده‌ست ده‌که‌ون، وه‌ک: دارتاش و، به‌رگدوروو و، خانوو دروست‌کهر و، ناسنگهر و، ته‌نه‌که‌چی و، سه‌رتاش و، چیتشکهر و، ره‌نگ کار، که‌ ناماده‌ن دانیش‌تووان چییان پیتیست بئ بۆیان به‌کن. سه‌یر نه‌وه‌یه زۆریه‌ی ئهم پیشه‌سازییانه، به‌تایبه‌تی گرنه‌گه‌کانیان چ له‌ شاری نا‌کری و چ له‌ گونده‌کانی ناوچه‌ی نا‌کریدا، به‌ده‌ست ده‌کری و، نافره‌تانیش هه‌لی ده‌سووپین و دروستی ده‌که‌ن. وا شاری نا‌کری خۆی ناماده‌کردوو به‌ به‌جی هیتانی گه‌وره‌ترین پیشه و ناوازه‌ترینی، که‌ نه‌ویش بریتییه له‌ پیشه‌ی هاوینه‌هه‌وار پیکه‌یتان و پیکه‌خست و رازاندنه‌وه‌ی. نه‌گهر خودا بکات و، نه‌مه سه‌ریگری، که‌لک و فه‌پکی زۆر ده‌ست دانیش‌توانی ناوچه‌که ده‌که‌وئ له‌گه‌ل هه‌موو عیتراقییه‌کانی تردا. له‌ هاوینی سالی (۱۹۵۰) وه‌ دانیش‌توانی شاری نا‌کری، له‌گه‌ل فه‌رمانبه‌رانی میریدا خه‌ریکن، له‌ رووی ناوه‌دانی و، ره‌ژنبیری و، پیکه‌خست و، رازاندنه‌وه، شاره‌که‌ پیتش ده‌خن و، ناماده‌ی ده‌که‌ن که‌ بیسته‌ هاوینه‌هه‌وارتیکی ناوازه و نایاب. لهم بابه‌ته‌وه له‌ لاپه‌ره‌کانی پیتسووی ئهم نووسراوه‌دا دوورودریژ دووام، پیتیست به‌دوو‌باره‌کرده‌وه ناکات.

بازرگانی

ناوچه‌ی نا‌کری ئهم بابه‌تانه ده‌فرۆش به‌ده‌ره‌وه: برنج، سه‌پ و بز، روژ، په‌نیر، موو، خوری، دار، خه‌لووز، که‌ول، قه‌زوان، ترش، که‌تیره، به‌روو، مازوو، جه‌وی، تری، هه‌نجیر، قوچ، میتوژ، دۆشاو، لۆکه، کونجی، زه‌یتوون، هه‌نار، په‌نار، توپکله هه‌نار.

له‌ ده‌ره‌ویش نه‌مانه ده‌کری: کووتال و بابه‌تی خواردنه‌مەنی و که‌ره‌سته‌ی خانوو دروست کردن و که‌لوپه‌لی ناوما.

کانه‌کان

له‌ لاپاله‌کانی شاخه‌کانی (پیتس) و (نا‌کری)دا، به‌تایبه‌تی له‌ (نا‌کری) و (شه‌ه) و (باشقال ناغا) و (بیخمه‌)دا کانی خه‌لووزی به‌رد و، قیری و، گه‌چ و، ناوی گوگرداوی گه‌رم هه‌ن. نه‌وه‌نده هه‌یه دانیش‌توانی ناوچه‌که له‌ رووی بازرگانییه‌وه هه‌ر له‌ قیر و که‌چه‌که‌ی که‌لک وه‌رده‌گرن. به‌ناوه گوگرداوییه‌که‌شی خۆیان ده‌شۆن، بۆ نه‌مه‌ی له‌ نه‌خۆشی پیتس پرگاریان ببن.

زانست

جاران زانست له‌ژیر چنگی پیاوانی نایینیدا بوو، که‌ هه‌تا سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌یش جیگایان هه‌بوو له‌ دلاندا و پتری ته‌واویان له‌ ده‌گیرا: تیکرا له‌ناو هه‌موو گوندیکی گه‌وره و گرنگدا خوتندنگایانی خۆمالی له‌ناو مرزگه‌وته‌کانیاندا دامه‌زرابوون. به‌لام ئهو جوژه زانستانه‌ی که‌ له‌و خوتندنگایانه‌دا ده‌خوتندران، به‌زانستی وشک هه‌لاتوو داده‌نران. چونکه‌ به‌پیتی گوژان و گه‌شه‌کردنی ژیان و، داماییه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی

کورد له ئاکرتیدا، که هه موو دهم له گۆراندای بوون، نه ده گۆران و به پێوه نه ده چون و گه شه یهشیان نه ده کرد. بابته ته کانی خۆتندن، به زۆری یان ئایینی بوون، یان په یوه ندیپیان به زمانه وه هه بوو. که لکیان هه ر بۆ خۆتنده واره کان خۆیان هه بوو، نه ک بۆ گه ل. ته نانه ت خۆتنده واره کان خۆیشیان، نه ندیساوی بوون، دوو ریبوون له رووداوی ژبانه وه. ئه و جۆره خۆتنده واره نه ده ستیان له ده ستیان نه ده هات خۆیان خه ریک بکه ن به کار و به کا کلتی. ته نانه ت بۆ گۆزه ران و ژبانی خۆیشیان له ده ستیان نه ده هات خۆیان خه ریک بکه ن به کار و پێشه و فه رمانی تکه وه. ئه وانه هه ر چاویان له ده ستی گه له که یان بوو، پاره یان پێ بیه خشن و بارو بوویان بکه ن. هیچ کاته خه باتیکێ شایسته یان نه ده کرد ببه پێشه وای نه ته وه که یان و پێشیان بخن. واتا فه رمانی سه رشانێ خۆیان به رامبه ر گه له که ی خۆیان به جێ نه ده هێنا. له به ر ئه وه چاره نووسی خۆیان تووش هات که ده بوو له سه ره تای ئهم سه ده یه وه هێز و ده سه لات و گۆزه رانیان ده ست بکات به کزی و نه مان، به تابه ته یی له به ر ئه وێ خۆتندن گایانی میری هاته نه کایه وه. له راستیدا ئه و خۆتنده واره نه ده بوو وایان لێ هات که له سه ر یاسای گه شه کردن، یا خود ده ستووری پێشکه وتن و به رزبونه وه، یان یاسای خودایی نه ده پێش ت به رپێوه. نه نجامی شیان به وه ده گه یشت، ره نجیان به باجوو و، ژبانیشیان له نه ندازه ده رچوو. له گه ل نه مه یشدا له ناوچه ی ئاکرتیدا گه لێک پیاوی گه و ره و په سه ند پێگه یین، جێ ماوه کانیان له نوو سه راوانی زانیاری و وێه یی و ئایینی دا جێگای پێز و ئافه رین. نه ته وه ی کورد له ئاکرتیدا هه تا ئیسته تایش به رپێز و خۆشه و یسته تیه وه ناویان ده هێنێ. له سه ر ده می ئیسلامیدا ئه مانه هه ندیکیان: (مه مه د کوری فضلون، مه لا نه بویدکر، مه لا مه حمود، مه لا یوسف، مه لا مه مه د که به ناوی سه یدا مه جزو به وه ناو بانگی ده رکردووه، مه لا سه عید) له دانیه ستوانی شاری ئاکرتن. (شیخ شه مه دین، شیخ یونس، شیخ عه بدوللا، شیخ عه بدولستار) له دانیه ستوانی گوندی (شو ش)ن. (شیخ مه سه فا، شیخ مه مه د، مه لا مه مه د نه بوژید. مه لا عه بدوللا) له زیبا رییه کانه ن. (جه لالی سیبۆتی) له لادیی (عشائره السبعه)^(١)یه... هه تا ئیسته کاهیش هه ندیک له و زانایانه مان له ئارا دان. یه کێکیان ناوی (هبه اللهی مفتی)یه که نه دما تیکه له کۆری پێش سه یانی عێراقدا^(٢) و، ما مو ستای مزگه وتی گه و ره ی ئاکرتیه. یه کێکی شیان ناوی (خالی د هه کیم)ه که کاتی خۆی دا ده ر به وه و ئیسته خانه نشینه و، نامۆزگاری کارێکی ئایینییه. گه لێک هۆنا وه ی نیشتمانی و دلدا ری و ده روونی نایابی هه یه به زمانی کوردی، که

(١) له راستیدا نه ک هه ر ئه مانه ی ما مو ستا با سیان لێ وه ده کات، به لکو ده یان زانی ترمان هه بووه و ناویان ون بووه، وه ک ما مو ستا (مه مه د قزلبی) ده لێ: «... ومع هذه المقدمة العلمية والتفوق الباهر، للأسف ضاعت تراجمهم ونسيت أسامیهم واحوالهم بتأریخ صحیح مفصل الا جمعاً من الذين عاشوا في ابلان الحضارة الاسلامیة عند اتصال المواصلات واستمرار الرحلات العلمیة والتعارف بین العلماء، فأولئك لهم اسم مذکور وذكر مشهور كالدينوريين والشهزوريين والأربليين... وعبدالرحيم العراقي البارزاني استاذ الحافظ ابن حجر العسقلاني...» (محمد القزلبی، التعریف بمساجد، السليمانية ومدارسها الدينية، مطبعة النجاح، بغداد ١٩٣٨ ص ٨).

(٢) واتا (مجلس الاعیان) که کاتی خۆی هه بووه.

نەتەوہی کورد ئاراستە دەکەن بۆ چاکی و بەرزى و پیرۆزى و پێشکەوتن. ئەمەندە و گەلیک چیرۆکی نەتەوہی و نیشتمانی و نامۆگاری و دلداری ھەن، چ بەھۆنراوە و، چ بەپەخشان لەگەڵ جێ ماوانی تر، کە بەکوردی نووسراون و گوتراون، وەک بەیتە میژووپیە پر ساز و ئاواژەکان و، پەندى پێشینیان و قسە نەستەقەکان و، مەتەلەکان، کە لە ناوچەى ئاکرتیدا دەبیسترتین، ئەوانە ھەلەدەگرن و کۆیکرتنەوہ و لیکۆلینەوہیان لەسەر بکەن، بۆ ئەمەى کەلکیان لێ وەرەگیرێ. داخەکەم زۆریەى ئەو کەلەپوراھە ناوی دانەرەکانیان نازانرێ. چونکە سالانیان بەسەردا تێپەریوہ و، رۆژگاری خراپیش بەرەنگاری کردوون. بەلام ئەوہ لە نرخیان کەم ناکاتەوہ، کە بە کەلەپورێکی نەتەوہی رۆشنییری بەنرخ داوترین. نیشانەیشن بۆ ئەوہى کە نەتەوہى کورد لە ناوچەى ئاکرتیدا پایەخێکی زۆری داوہ بەپەرەدەکردنێکی دروست و بەهێز و، گیانیکی پاک و پیرۆز و، چێژکەبەکی بێ وەى و تەواو.

ئەو خۆتەندنگایانەیش کە فەرمانەرەوایی عێراق کردوونیەتەوہ لە ناوچەى ئاکرتیدا ھەرچەندە لەچاو داماوێ دانیشتووانی ناوچەکەدا بۆمارەبەکی کەم دادەنرێن بەلام کەلکیکی زۆریان بەخشیوہ بەنەتەوہکەمان لە ئاکرتیدا. داخەکەم لەبەر کەمتەرخەمى خۆمان و بێ کارەبى ھەندیک فەرمانبەرانى میرى ھەندیک لەو خۆتەندنگایانە داخراپوون. لە (١١) خۆتەندنگای سەرەتایی (٥)یان ماونەتەوہ.

ئایین

نەتەوہ لەسەر ئایینی خۆنکارەکانى خۆى بوہ. (١) لە پێشدا (ئایینی زەرەدەشتی) لە ناوچەکەدا بڵاوبۆتەوہ. ئایینی مەسیحیش کە کەمێک لە کوردستاندا بڵاوبووہوہ بەشى ناوچەى ئاکرتیش تێداپو. ئایینی ئیسلامیش کە لە سالى (٢٠)ی کۆچیدا و لە سەردەمى پێشەوای مەزن (عومەر کوپى خەتاب)دا لە ناوچەى ئاکرتیدا بڵاوبووہ، لەلایەن دانیشتوانى ناوچەکەوہ بەرەنگاریبەکی زۆر نەکرا. ئەمەیش سەبارەت بەوہوہ کە زۆریەى ناوہرۆکی (ئایینی زەرەدەشتی) و (ئایینی ئیسلام) یەک دەگرەوہ. ھەردوولایان باوہریان بەخودا و، پەنوسراوہ ئایینییەکانى خودا و، بەپێشەمبەرانی خودا و، بەفریشتەکانى خودا و، بەرۆزى چەندوچوون کردنى خودا لە رۆزى زیندوکردنەوہى مردووەکاندا ھەبە. ھەردوولایشیان ھۆگرى چاکەن و دۆى خراپەن. لە ھەر دوولایشیاندا مرۆفێ چاک لەلایەن خوداوە پاداشتى دەدرتێ و، مرۆفێ خراپیش سزای دەدرێ. لە ھەردوولایشیاندا بەھەشت و دۆزەخ ھەبە و، نامانجى خودایش لە ئایینەکانى و لە پاداشت و سزاکانى چاکەى مرۆفە و، دەبەوێ مرۆف لە درنەپییەوہ بەگەیتیتتە پەلەى فریشتەبى، یاخود مرۆفێ تەواو. ئیستاکەیش زۆریەى دانیشتوانى ناوچەکە موسلمان و لەسەر پتەرەو (شافعی)ن. بەشەکەى تریش لە دانیشتوانى ناوچەکە مەسیحین. لەم سەدانەى دواییەدا رێچکەى (قادری) و (نەقشەبندى) لەناو موسلمانەکاندا بڵاوبوونەوہ. ھەرھوہا مەسیحییەکانیش داہەشیوون لە ناوہند پتەرەو (کاتۆلیکی) و (نەستوورى) و (ئۆرتۆدۆکسى)دا. (شیخەکان) و (قەشەکان) دەسلالتیکی ئایینی بەھێزیان ھەبوو. بەلام کە کوپان و جێنشینانى ئەو خاوەن دەسلالتانە لە

(١) لەسەر ئەو پەندە عەرەبەبى (الناس على دین ملوکھم)

فهرمانی سهرشانی خویان لایاندا و دهستیان دایه دهسه لاداریه کی جیهانی پر زهروزه ننگ و زۆرداری، نه ته وه که لهم سالانه دوا بیهدا لیبیان ته کینه وه و، دهسه لاته کانیان بهره بهره کزیوو و نهما. نیتر له وه دوا نازاد یخوازه کانی ناوچه ی ناگری ئاکری لهو زۆروسته م و بنده بییه یزگاریان بوو.

له سهره تای سه ده ی ئیستایشدا بیروباوه کانی (نیشتمانی) و (نه ته وه یی) و (پیشکه و تنخوازی) له ناوچه که دا سهریان دهره یینا. به کورتی بزوتنه وه و جموجولیان و کارگوزاریان بریتیه له بهره نگاری کردنی نهو بیروباوه پرپوهو چانه ی هه ندیک پیاوانی نابین و قه شه کان نووساندوو یانه به نایینه کانه وه، به مه سستی رووتانده وه و چه وساندنه وه ی نه ته وه که بیان له گه ل بهره نگاری کردنی (نه خوتنده واری) و (زۆرداری) و (نه خوشی) و (هه زاری)، که له سه ر دهستی زه ویداره کان و فهرمانه واییه زۆرداره کاند توشی نه ته وه ی کورد هاتوو له ناوچه ی ناگریدا... جووله که کانیش که له هه زاران سالانه وه په وویان کردوه و گه یشتوونه ته نه م ناوچه یه، لهم دوا بیهدا، له سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا چونه وه بز خاکی فه له ستین.

جیمای کۆن

له شاری ناگریدا که لاره ی گه لیک که لات و ساختمان و جوگا و سارداو و بیر و ژوو هه ن که له به رد دروست کراون و هه لکه ندراون، که ته مه نبیان ده گه رپته وه بز هه زاران سالان. کلێسای یه عقوبیه کانی مه سیحی و، که نه شته ی جووله که کان و، مزگه وته گه وره که ی موسلمانان و، مزگه وتی (تولپتان) و، ئارامگای (شیخ عه بدوله زیز) یش لهو جیمایه کۆنانه ن.

به ته نه یشت دبی (گوندک) یشه وه که له لادبی سورچی دایه، چه ند وینه یه ک کیشراوه، که له سه ر به رد هه لکه ندراون، شپوه ی خونکاریک و کاریه دهسته کانی و سه ربازه کانی پیشان ده دن له کاتی راوکردا...

له گوندی (شۆش) یش جیمای که لاتیک و چه ند نووسینیک به شپوه ی بزمازی و، چه ند ئارامگایه کی زۆر کۆن هه ن، ته مه نبیان ده گه رپته وه بز پیش له دایکبوونی پتغه مه ر مه سیح.

له گونده کانی (که لادیر) و (که لاتی) و (سوسناوا) و گرده کانی لادبی (عشائر السبعه) دا، جی ماوی که لات و بابه تانی تر هه ن که هه مویان میژووین و هی سه رده می کۆنن.

که له سالی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) یشدا جووه کانی ناگری گه رانه وه فه له ستین، کۆمه لیک گه وره مان له پیسته ناسکی نووسراو به شپوه ی نووسینی (عیبرانی) دۆزیه وه، له ژیر زه مینی که نه شته که یاندا، نارده مان بز ده سگای جیمایه کۆن له مووسل بز پاراستنیا.

شارستانی و پۆشنیری

نه گه ر باش وردبینه وه لهو جیمایه میژوو بیانه ی که هه ن له ناگری و شۆش و گوندکدا و، سه رنج له چۆنیتی دروستکردنیا بده ی و، هه روه ها نه گه ر ته ماشای جوو و ژمازی نهو کار و پیشانه بکه ی که له ناوچه که دا باون و، سهیری شپوه ی دروستکردنی ساختمان و ناوه دانی ناوچه که بکه ی و، له باری ژیا نی کۆمه لایه تی و، شپوه ی گوزه ران و لی هاتووی میشکی دانیشتوانی ناوچه ی ناگری وردبینه وه، نه وه مان

بۆ دهردهكهوئى كه ئهم ناوچهيه له سهردهمانى رابردووى خويدا، تا چ ئهندازهيك خاوهنى شارستانيتى و پيشكهوتووى بووه، كه مافى هديه پتيانده بنازى. چونكه لهگهئ ئه وهه موو مهرگه سات و سهرگردانى و مالتوئرانبيده كه به سهر ئهم ناوچهيه دا هاتووه، له سهره تاي ميژووه وه ههتا ئيستا، هيشتا دانيشتووه كانى گيانه پاكه خاوتنه كهى خويان پاراستووه، كه تينووى پيشكهوتن و بهرزيوونهويه. ئهم گيانه يش به لاي منهوه، ههر لهو شارستانيتى و رۆشنبيرييه وه پيدا بووه كه له سهردهمهكانى پيشووياندا ههيانبووه. جا منيش ههر پشت بهم گيانه بههتيز و ههههته و، گهشه كار و، ههلهمهت بهره دههستم، كه پيشبيني بكهم، كه ناوچهى ناكړئ له توانيدا هديه گهوره بيهه كهى پيشووى خوئى له شارستانيتى و رۆشنبرى بهرز و پيرۆزدا بگيرتهوه بۆ خوئى.

زهويناى ناوچهى ناكړئ

سنوورهكهى

باكوروى: رووبارى زئى گهوره. ئهم سنووره ناوچهى ناكړئ له ناوچهكانى رهواندز و زتيار و ناميتدى جيا دهكاتهوه.

رۆژههلاتى: رووبارى زئى گهوره. ناوچهكه له ناوچهكانى ههولير و رهواندز جيا دهكاتهوه.

رۆژئاواى: رووبارى خازر. ناوچهكه له بهشتيكى ناوچهى ناميتدى، ئينجا دهۆك و شتخان جيا دهكاتهوه.

باشوورى: رووبارى خازر. ناوچهكه له بهشتيكى ناوچهى (مووسل) و ههولير جيا دهكاتهوه.

پتيوانهى

پتيوانهى ناوچهى ناكړئ دهگاته (٢٨٩١) كيلۆمهتره چوارگۆشه يى. لهم پتيوانهيه نزيكهى دوو بهشى بهزهويه كشتوكال داده نرى.

سهرژميرى

سهرژميرى ناوچهى ناكړئ به پتي دوامين (ژماره سهرگردن) كه له سالى ١٩٤٧ دا كراوه، ههروهها به پتي پهراوه توماركراوهكانى دهسگاي سهرژميركردن (كه پهيوه ندى بههۆزى ههركيبه وه ههيه، كه ئهوان له كاتى سهرژمير كرنه كه دا له هاوينه ههوارهكانى ئيراندا بوون) دهگاته (٣٥٨١٨) كهس.

ئەویش بەم رەنگەيه

نەتەرینه	مەتيينه	هه مووى
٢٩٦٤	٢٦٢٧	٥٥٩١ ناكړئ
٤٠١٠	٤٨٤٥	٨٨٥٥ لادى بیره كه پره
٣٠٦٧	٤٥٢٨	٧٥٩٥ لادى سورچى
٤٢٣٦	٦٠٩٧	١٠٣٣٣ لادى عشائر السبعه

۱۵۵۵	۱۸۸۹	۳۴۴۴ هۆزی گۆچەری ھەریکی
۱۵۸۳۲	۱۹۹۸۶	۳۵۸۱۸ ھەمووی

ئەوندە ھەيە لەم ژمارە سەرە، ھەزار کەستیکی جوولە کەدی لێ پۆشتووە بۆ فەلەستین. کەواتە ئیستا سەرژمێری ناوچە ی ئاکرێ دەگاتە (۳۴۸۱۸) کەس.

ژمارە ی گوندەکان

ناوچە ی ئاکرێ بەشاری ئاکرێ وە لە (۲۲۲) گوندی ناوێدان پێکھاتووە (۷۲) گوندیان لە لادێی بیرە کە پرەدان. (۸۳) گوندیان لە لادێی سورجیدان (۶۷) گوندیشیان لە لادێی (عشائر السبعه) دان.

گوندەکانی میری

لەم ھەموو گوندانە (۴۴) گوندیان ھی میرین. (۲۷) گوندیان کە وتوونەتە لادێی سورجیەو. (۶) گوندیان کە وتوونەتە لادێی (عشائر السبعه) وە. (۱۱) گوندیشیان کە وتوونەتە لادێی (بیرە کە پرە) وە.

گوندە وێرانەکان

لە ناوێندە نیوہ سەدە ی رابردوودا ژمارە ی ئەو دێیانە ی وێران بوون لەم ناوچە یەدا دەگاتە (۸۱) دێ. لە مانە (۵۵) دێیان ھی میری بوون. (۲۶) دێیشیان ھی کەسانی تر بوون. بەم پێتە لە پێش پەنجای سالدای ژمارە ی گوندەکانی ناوچە ی ئاکرێ گەشتووە (۳۰۳) گوند. کەچی زۆرتر لە چوارەکیان وێران بوون. ھۆیەکانی ئەم بارە ناھەموارەیش ئەمانە بوون: بەرتوہ بردنە خراپە کە ی فەرمانرەوایی عوسمانی، نەبوونی و گرانی سەردەمی شەری جیھانی یە کەم، ھەروەھا پشتیوی و ناژاوہ و شۆرشەکانی ناوچە کە

کەش

کەشی ناوچە ی ئاکرێ لە ھاویندا مام ناوێندییە لە گوندەکانی سەر شاخدا بەلام لە زستاندا ساردە. ھەرچی گوندەکانی ناو دۆل و دەشتەکان وەک ئەوانە ی لە بەشتیکی لادیکانی بیرە کە پرە و سورجی و، بەشی زۆری لادێی (عشائر السبعه) دان، لە ھاویندا گەرمتەرن و، لە زستانیشدا وەک ئەوانی تر ساردن. ئەوہی سەرنج رادەگێشتیت ئەو گوندانە ی لەسەر شاخەکان دامەزران و پرویان لە پۆژە و، ناویان کەمە، یاخود دوورن لە تەووزمەکانی بارەشەو، یان شاخەکان دەوریان گرتوون، لە گوندەکانی تر گەرمتەرن، وەک ئەو گوندانە ی کە وتوونەتە بناری ئەو شاخانە ی رووہ و باشوورن لە شاخەکانی (پێرس) و (ئاکرێ) دا. بەلام پۆیەکانی شاخەکان و ئەو جێگایانە ی کە وتوونەتە سەربانی شاخەکان، لە ھاویندا فێنکایییەکی وەھایان ھەيە کە مەژۆ دەگەشتێتێتوہ. بەلام لە زستاندا کەس ناتوانێ تێیاندا نیشتەجێ بێ، چونکە سەرمایەکی توندوتیژ و بەفرێکی زۆریان لێ دەبارێ.

سروشستی زهوییه‌گهی

شاخه‌کانی ناکرئ و پیرس و نمو بان و گردانه‌ی لیتیان بۆتموه نزیکه‌ی نیوه‌ی پیتوانه‌ی زهوی ناوچه‌ی ناکرئ داگیر ده‌کهن. جا لهم جۆره زهوییه به‌رده‌لانه‌دا ماوه‌یه‌کی ته‌سک هه‌یه بۆ چاندنی دانه‌وتله. به‌لام بۆ پرواندنی باخ و په‌زی دارودره‌خت زۆر به‌کار دیتن. بێجگ له‌وه جێگای جه‌نگه‌ل و دارستانی سروشتین، که دانیشتوانی ناوچه‌که بۆ داری سووتاندن و خه‌لووز دروستکردن و پیشه‌سازی و که‌لوپه‌لی خانوو دروستکردن به‌کاریان ده‌هیتن و که‌لکێکی زۆریان لێ ده‌بینن. دیاره ته‌گه‌ر ته‌م شاخه به‌لندانه‌یش نه‌بوونه‌یه، نه به‌فرمان بۆ که‌له‌که ده‌بوو، نه ته‌م هه‌موو سه‌رچاوه ناوه زۆرانه‌یشمان بۆ په‌یدا ده‌بوو، تا بتوانین نمو زهوییه ده‌شتایی و به‌رز و نزمه‌ی لادیکانی (عشائر السبعه) و (سورچی) و (بیره‌که‌پره) ناو به‌هین، نه نمو هه‌موو به‌روبووم و به‌ره‌همانه‌یشمان ده‌ست ده‌که‌وت که پرن له دانه‌وتله و میوه و سه‌وزه و به‌ری دار. ته‌مهنده و هه‌روه‌ک سه‌رنجی پراکتیشاوم پۆیه‌ی شاخه‌کانی ناوچه‌ی ناکرئ و به‌شێکی گه‌وره‌یش له لاپاله‌کانیان که به‌ره‌و پۆژن و پرووه و باشوورن، به‌رده‌لانن و هه‌یجیان تێدا نه‌پرواوه و زۆر سه‌ختیش بۆ پێدا رۆیشتن. که‌چی به‌شی زۆری زهوییه‌کانی لادیتی (عشائر السبعه) ده‌شتایی یاخود هه‌وراز و نشیتویه‌کی که‌میان تێدا‌یه، بریتین له‌ گلیکی پرووت و زۆر که‌م به‌ردیان تێدا ده‌بینیت. ته‌مهنده هه‌یه ته‌م جۆره زهوییه‌نه که بریتین له‌ گل که‌م ناون. که‌واته چاره هه‌ر ته‌وه‌یه که توورمپای ناو هه‌لکێشان به‌کار به‌هێرتن بۆ ته‌مه‌ی تێروته‌سه‌ل له ناوی پرووباره‌کانی (زتی گه‌وره) و (خازر) نمو زهوییه ده‌شتاییانه ناو‌به‌رتن. به‌پێچه‌وانه‌ی نمو زهوییه‌نه، نمو دۆلانه‌ی له نزیک هه‌ردوو شاخه‌که‌وه‌ن، ناویان زۆره، وه‌ک (دۆلی نه‌هله) که له‌لادیتی بیره‌که‌پره دایه و، به‌راستی له هه‌موو به‌شه‌کانی تری ناوچه‌ی ناکرئ ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌پیتتره و، زۆرتیش به‌که‌لکی کشتوکال دیت.

په‌نگه له هه‌موو جێگایه‌ک تینوتر بۆ ناو نمو زهوییه‌نه بێت که نزیک به‌لاپاله‌کانی شاخی پیرس بن که پرووه و باکوور هه‌لکه‌وتوون و به‌رامبه‌ر پرووباری زتی گه‌وره. چونکه هه‌رچه‌نده نزیکن له‌و پرووباره گه‌وره‌یه که ناوم برد، ته‌مهنده‌ی نه‌ماوه که له‌تاو تینویه‌تی بمرن. هۆی ته‌وه‌یش ته‌وه‌یه که نمو زهوییه‌نه له بارستانی ناوی پرووباره‌که زۆر به‌رزترن. بریتین له‌ گل و خۆل له شیتویه‌کی ده‌شتایی پر به‌رز و نزمیدا. ئێستاکه هه‌چ کشتوکالێکیان تێدا نارویت، کشتوکالی زستانه نه‌بیت، که مه‌مه‌ره‌وه‌مژێ ده‌که‌ونه ژێر به‌ختی بارانه‌وه. به‌گه‌ورته‌ی زهوییه‌کانی ناوچه‌ی ناکرئ بۆ کشتوکال زۆر به‌کار دیتن. ته‌مهنده هه‌یه که‌لک و فه‌ر ده‌سته‌که‌وتن لهم زهوییه‌نه به‌خه‌باتی فه‌رمانه‌وه‌اییه‌وه که له‌ کۆزی نامۆگاری کردن و ئاراسته‌کردنی لادیییه‌کاندا بیکات له‌گه‌ل پشته‌گرتن و یارمه‌تیدانیان و ده‌ستگیرۆیی کردنیان. هه‌روه‌ها به‌ندیشه به‌هه‌ول و تیکۆشانی خاوه‌ن زه‌ویزاره‌کان و جووتیاره‌کانه‌وه، که ته‌م زه‌وییان له‌سه‌ر شیتویه‌کی نوێ به‌رده‌م به‌هیتن.

شاخه به‌ناوبانگه‌گان

گرنگترین شت له ناوچه‌ی ناگریدا که همن دوو شاخی درین له پۆژهلانی ناوچه‌که‌وه ده‌کشین بۆ پۆژناوای، له ناوه‌ند پرووباری زتی گه‌وره و پرووباری خازردا. نه‌وه‌ندی نه‌ماوه که بلتین هه‌ردوو شاخه‌که به‌رامسهری یه‌کتری جسوت ده‌کشین. (دۆلی نه‌هله) یش که به‌چاوه‌نده‌دازه جوانه‌کانی و، گونده ناوه‌دانه‌کانی و به‌روبوومه زۆره‌کانی و سه‌رچاوه ناوه تیروته‌سه‌له‌کانی به‌ناوبانگه، که‌وتووته ناوه‌ند نمو هه‌ردوو شاخه‌وه. ناوی یه‌کتیک له‌و شاخانه (شاخی ناگرئ) یه که لادیکانی به‌یره‌که‌پره و سووچی له یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه. ناوی شاخه‌که‌ی تریشیان (شاخی پترس) ه که که‌وتووته له‌و لادینی به‌یره‌که‌پره‌وه و (دۆلی نه‌هله) و (دۆلکه و دۆلازبیار) له یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه. نمو شوته‌نه‌ی لئ ده‌ریچی که که‌وتوونه‌ته سه‌ر پۆیه‌ی شاخه‌کان و، ته‌نیشته گونده‌کان که داریپن و خه‌لووز دروست کردنیان تیدا به‌کار ده‌هینن، ئیتر هه‌ردوو شاخه‌که به‌د‌ار‌د‌ره‌ختی به‌پرو و، مازوو و، گۆژ و، دره‌ختانی سه‌روشتیتر داپۆشران. نمو پتگاهه‌یش که له شاری ناگریوه ده‌رواته بۆ به‌یره‌که‌پره به‌سه‌ر نمو هه‌ردوو شاخه‌دا هه‌لده‌که‌پن، پتگاهه هه‌تا بلتیت سه‌خته. له سالانی سه‌خت‌دا به‌هۆی به‌فری زستانه‌وه، ده‌به‌ستری که‌س ناتوانی هاتوچۆی تیدا بکات. هه‌رچی شاخی ناگریه‌ چه‌ند گه‌لییه‌که که‌رتی ده‌کاته که زۆر به‌ناوبانگن. گه‌لییه‌کان نه‌مانه‌ن: (حه‌سه‌ن ماما، گوندک، شرتا). شاخی (پترس) یش نمو گه‌لییه‌انه که‌رتی ده‌که‌ن: (مار، دۆله‌ده‌ر و سپیندار).

جا له لاپاله‌کان و به‌اره‌کانی نمو دوو شاخه‌دا زۆریه‌ی گونده‌کانی لادینی به‌یره‌که‌پره لادینی سووچی دامه‌زراون. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی سه‌رچاوه ناوه سارده سازگاره‌کان هه‌لده‌قوتین، که له شۆتی خۆیاندا لیتیان ده‌دۆتم.

پرووباره به‌ناوبانگه‌گان

ناوچه‌که، له لاکانی باکور و پۆژهلان و، زۆریه‌ی لاکانی پۆژناوا و، باشوورییه‌وه، ناوه‌کانی پرووباری زتی گه‌وره و پرووباری خازر، ده‌وه‌ی ده‌هه‌ن. نمو دوو پرووباره هه‌رچه‌نده ئیستاکه که‌لکیان بۆ دانیشتیوانی ناوچه‌که که‌مه، له پووی کشتوکاله‌وه، که هۆیه‌که‌ی نه‌ویه مه‌کینه و نامیترانی کشتوکالی نوپیان تیدا به‌کارناهین بۆ ناو هه‌لکیشان. به‌لام له دواپۆژدا که لادییه‌کان هۆگری شتیه‌ی کشتوکالی نوپ بون، که‌لک و فه‌رتیکی زۆریان نمو دوو پرووباره ده‌سته ده‌که‌ویت. چونکه هه‌ردوو پرووباره‌که به‌ته‌نیشتیانه‌وه گه‌لیک زه‌وی بۆ ناوی پان و فراوان هه‌ن، که له‌وان به‌رزتر هه‌لکه‌وتوون و، ئیستاکه هیچ که‌لکیکی نه‌وتۆیان لئ ده‌سته ناکه‌ویت.

له‌گه‌ل نمو به‌ره‌یشدا، ناوی سه‌رچاوه ناوه‌کان که یه‌کتر ده‌گره‌وه و، گه‌لیک ناویان لیتراوه وه‌که چه‌مه‌کانی (سووسه، بریشمو، گبیل، شیفا لاله‌یی و که‌شتاو)، که له زه‌ویوزاری گونده‌کان ده‌چه‌نه ده‌روه، لادییه‌کان که‌لکیکی نه‌وتۆیان لئ نابین، هه‌ر له پتی خۆیانوه ده‌پۆن تا ده‌گه‌نه (پرووباری خازر) پان (زتی گه‌وره) و، ده‌پۆته ناویانه‌وه.

شار و گونده بهناوبانگه‌کان

۱- ئاکرئ: بئکه‌ی ناوچه‌که‌یه. له بناری شاخی ئاکرئ و لاپاله‌کانیدا دامه‌زراوه. به‌ئاوه‌دانی و ڕه‌زویاخ و، چاوئه‌ندازی سروشتی جوان و، ناو و بای سازگار و میوه‌ی چاک و خوشه‌وه به‌ناوبانگه. له راستیدا له هه‌موو هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناوچه‌که جوانتر و خوشتره. ژماره‌ سه‌ری دانیشتووه‌کانی ده‌گاته (۵۰۰) چاکیی شارستانی و چاکیی لادیی له خۆیدا کۆکردۆته‌وه. ته‌مه‌نی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ چه‌ند سه‌د سالتیک پێش له دایکبوونی مه‌سیح. جێ ماوی وه‌های تێدایه که یه‌جگار کۆنن. وا له خواره‌وه هه‌ندیک زانیاری له بابته ئاکرئوه ده‌نووسم که هی ئهم سه‌رده‌مه‌یه‌تی:

ژماره	ژماره
۱۱۵۸ خانوو	۸ میس گه‌ره‌کان
۲۴۶ دووکان	۴ دارتاشه‌کان
۳۸ کووتالفرۆش	۱۸ به‌رگر دووه‌کان
۷۳ ناوازه‌فرۆش	۳ ناسنگه‌ره‌کان
۱۲ چایچی	۳ که‌باب فرۆش
۹ دانه‌وێله‌فرۆش	۳ چێشتخانه
۲ میوانخانه	۲ ته‌نه‌که‌چی
۵ سه‌وزه‌فرۆش	۶ پینه‌چی
۱۰۷ پێشه‌گه‌ران	۳ سۆل دوروو
۴ نالبه‌نده‌کان	۶ سه‌رتاشه‌کان
۷ تانه‌واکان	۳ به‌رد شکین
۳ لۆکه‌ شیکه‌ره‌وه	۱۰ پۆن زه‌یتوون خانه
۴ که‌وش دوروو	۱ خوێن گر
۷ که‌لاش دوروو	۱ یانه
۳ کۆیان دوروو	۵ سه‌یرانگه‌ی گشتی
۵ زێره‌نگه‌ر	۸ مزگه‌وت
۱۰ زێوگه‌ر	۱ مزگه‌وتی گه‌وره
۹ کوشتیار (قصاب)	۲ کلێسا
۸ وه‌ستای خانوو به‌به‌رد و کسل	۳ خوتنده‌نگا
۱ وه‌ستای خانوو به‌به‌رد و گه‌ج	۵۰۰ باخه‌کان
۶ به‌رد هه‌لکه‌ن	۳ گه‌ره‌که‌کان
۲ گه‌ج سوتین	۲ نووسراوخانه‌ی گشتی

له چەند جێگایەکی تری ئەم نووسراوە! زانیاری تریش له بابەت شاری ناكرتیهو پێشكەش كراوه.

٢- بەجێل: بێكەي لادیی سورچییه، بەهاوینه‌ه‌وارێکی جوان دانراوه. گوندیکی بچووکه، کەوتووته بناریکی شاخی ناكرتیهو، که پیتی ده‌لێن (سەری سادە). ده‌لێن کاتیکی وه‌های به‌خۆیه‌وه دیوه‌ که زۆر گه‌وره و فراوان بووه. ته‌نانه‌ت شاری ناكرتییش له‌ژێر چنگی نه‌ودا بووه. سه‌د سالیك ده‌بن كراوه به‌مه‌له‌به‌ندێك بۆ شێخه‌کانی لادیی سورچی. له‌لایه‌ن په‌رپه‌وه‌کانیان‌ه‌وه، گۆڤه‌کانی شێخه‌کانی سورچی دیده‌نی ده‌کرتن.

٣- که‌لاتی: گوندیکی بچووکه. کەوتووته‌ سه‌ر بناریکی شاخی ناكرتی که له‌و شوێنه‌دا ناویان ناوه (شاخی به‌رات). ئەمیش به‌هاوینه‌ه‌وارێکی خوش و جوان داده‌نریت. جێماوی که‌لاتیکی میژویی تێدايه که میره‌ زه‌ویداوه‌کان به‌کاریان هێتاوه‌.

٤- شۆش: گوندیکی گه‌وره‌یه. له‌سه‌ر بناریکی شاخی ناكرتی دامه‌زراره. به‌میوه‌ی ناوازه و نایابی جوړ جوړ و، ناووبای سازگار و فێنک و چاونه‌ندازی سروشتی جوان ناویانگی ده‌رکردوه. ژماره‌ سه‌ری ده‌گاته (٧٠٠) که‌س، جێ ماوه‌ی زۆر کۆن و، جێگایانی پیرۆزی تێدايه، که نیشانه‌ی نه‌وه‌ن له سه‌رده‌می کۆنیدا ناوه‌دانی و شارستانیتی تێدا بووه‌ له‌گه‌ڵ به‌چنگیدا. ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌یشی له زانیان و، وێژه‌وانان و، سه‌رکردانی ناودارتیدا په‌یدا بووه.

ئەم گوندانه‌ی له‌سه‌روه‌ه‌ ناومان یه‌ردين له‌گه‌ڵ شاری ناكرتیدا که‌وتووته‌ سه‌نووری لادیی سورچییه‌وه.

٥- به‌رده‌په‌شی گه‌وره: گوندیکی گه‌وره‌یه. به‌لام ناوی که‌مه و له‌ هاوینیشدا گه‌رمه. که‌شه‌کی سازگاره. که‌وتووته‌ ناو زه‌وییه‌کی ده‌شتاییه‌وه. بێكەي لادیی (عشائر السبعة)یه. که‌وتووته‌ باشووری ناوچه‌ی ناكرتیهو. نزیکه له‌ پێگه‌ی ناكرتی و مووسله‌ وه‌که ده‌مێکه قه‌رتا و کراوه.

٦- داوه‌توو: گوندیکی گه‌وره‌یه. که‌م ناوه. که‌شه‌کی سازگاره. له‌ هاویندا گه‌رمه. که‌وتووته‌ باشووری ناوچه‌که‌وه له‌ لادیی (عشائر السبعة)دا. به‌دانه‌وتله‌ به‌ناویانگه.

٧- زه‌نگه‌نان: گوندیکی گه‌وره‌یه. ناوی که‌مه. له‌ هاویندا گه‌رمه. به‌لام که‌شێکی سازگاری هه‌یه. که‌وتووته‌ باشووری ناوچه‌که‌وه له‌ لادیی (عشائر السبعة)دا. به‌دانه‌وتله‌ به‌ناویانگه.

٨- بیه‌ره‌که‌په‌: گوندیکی بچووکه. نزیکه له‌ شاخی پیتس و پووباری زتی گه‌وره‌وه. بێكەي لادیی بیه‌ره‌که‌په‌. ناوی که‌مه. له‌ هاویندا که‌شێکی سازگاری هه‌یه. چاونه‌ندازانی سروشتی جوان ده‌وره‌یان داوه. شۆڤه‌کانی بارزانییه‌کان له‌ نزیکه‌یه‌وه قه‌وماون. بۆیه‌کا ناویانگی ده‌رکردوه. سه‌رده‌میکیش کرابوو به‌بێكەي ناوچه‌ی زیبار.

٩- دینارته: گوندیکی بچووکه. چاونه‌ندازانی سروشتی جوان چوارلایان گرتوو له‌ دۆلی (نه‌هله‌)دا. که‌وتووته‌ ناوه‌راستی ئەو دۆله‌ی له‌ ناوه‌ند شاخی ناكرتی و شاخی پیتس دایه. له‌ چه‌قی ئەو پێگایه‌یشدايه که له‌ ناكرتیهو ده‌کشێ بۆ بیه‌ره‌که‌په‌. له‌ هاویندا که‌شه‌کی سازگاره. ناویشی زۆره.

زهریه‌کی ژۆریشی هه‌یه که بۆ کشتوکال ده‌ست به‌دن. به‌میسو‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگیه‌وه ناوبانگی ده‌کردوه. نه‌میش به‌هۆی شۆرشه‌کانی بارزانییه‌کانه‌وه تاوبانگی ده‌چوو. هالبازخانه‌یه‌کی تیتدایه له‌گه‌ل نه‌خۆشخانه (مستوصف) یکه. له سنووری لادیتی بیره‌که‌په‌ دایه.

۱- سهری ساده: جیگایه‌کی جوان و هاوینه‌ه‌وارتیکی خۆش و ناوازه‌یه. که‌وتوه‌ته سهر پۆیه‌ی زنجیره شاخی ناگرئ، له نزیک گوندی بجیله‌وه. له هاویندا که‌زبایه‌کی فینکی خۆشی هه‌یه. شۆینه‌که‌ی وا هه‌لکه‌وتوه، ده‌روانیت به‌سهر دۆلی نه‌هله و لادیتی سورجیدا، له‌گه‌ل ژۆریه‌ی زه‌ویه‌کانی ناوچه‌ی ناگرئ و ناوچه‌کانی دراوسێ. جه‌نگه‌لستان و دارستانی دار به‌پوو و، دار مازوو چوارلایان ته‌نبیه. گه‌لیک سه‌رچاوه‌ی ناوی سارد و سازگاری تیتدایه. سه‌رده‌مێک گوندی تیتدا بووه. له‌لاین گونده‌کانی دراوسێیه‌وه کراوه به‌هاوینه‌ه‌وارتیکی ده‌مه‌دی و سه‌یرانگه‌یتیکی هه‌موو ده‌می له که‌شه‌کانی هاوین و پایز و به‌هارد.

پێگا گشتیه‌کان

پێگای ناگرئ و مووسل: گرنه‌گترین پێگای بازرگانییه‌که ناوچه‌ی ناگرئ ده‌به‌ستنی به‌مووسله‌وه. پێگاگه‌ قیرتاو کراوه، درێژایی ده‌گاته (۹۵) کیلومه‌تر که نزیکه‌ی (۵۰) کیلومه‌تره له سنووری ناوچه ناگرئ دایه. به‌پانی لادیتی سورجی ده‌پێ. به‌درێژی لادیتی (عشائر السبعة) ده‌پێ.

پێگای ناگرئ و بیره‌که‌په: نهم پێگایه به‌ناو شاخه سه‌خته‌کاندا ده‌روات. درێژایی (۳۰) کیلومه‌تر ده‌بن. دانیشتیوانی لادیتی بیره‌که‌په و ژۆریه‌ی دانیشتیوانی ناوچه‌ی ژیار و به‌شیک له دانیشتیوانی ناوچه‌ی په‌واندز پیتیدا ده‌ژن. له ژۆریه‌ی سالاندا، له‌به‌ر به‌فسر و بارانی ژۆر، نهم پێگایه له پتیسوار به‌ریه‌ست ده‌بن. له گه‌لیک سالانه‌وه نامه‌کاری له نارادایه بۆ کردنه‌وه‌ی پێگای ئۆتۆمبیل له ناوه‌ند بنکه‌ی ناوچه‌ی ناگرئ و بنکه لادیتی بیره‌که‌په‌دا. بێ گومان نهم پێگایه نزیکه‌ی به‌پتیه‌به‌ریه‌تی و سه‌ربازی و بازرگانی و ئاوه‌دانی گه‌وره‌ی هه‌یه بۆ ناوچه‌که. دانیشتیوانی ناوچه‌که به‌ناو اته‌وه‌ن پۆژیک زووتر بکریته‌وه. چونکه ئه‌وان پاشکه‌وتوو ده‌ستی نه‌وه‌ن که نه‌کراوه‌ته‌وه. نه‌بوونی ئه‌و پێگایه پدکی هه‌موو کاریکی گرنکی خستون.

پێگای ناگرئ و بجیل: نهم پێگایه به‌ناو شاخدا ده‌روات، به‌لام سه‌خت نییه. درێژی (۱۵) کیلومه‌تره‌یه. له سالی ۱۹۴۳دا ده‌ست به‌کردنه‌وه‌ی کراوه بۆ ئۆتۆمبیل. به‌لام پاشان وه‌ستینه‌راوه. دوا‌ی نه‌وه له برانه‌وه‌ی سالی (۱۹۵۰)دا ده‌ست کرایه‌وه به‌کردنه‌وه و ته‌واو کردنی. به‌م زووانه ته‌واو ده‌بن. هه‌چ نه‌ماوه‌ته‌وه له پێگاگه‌ بکری پریدیک نه‌بن له‌سه‌ر چه‌می (گبیل) که ئاوه‌که‌ی له ته‌نگی (حه‌سه‌ن ماما) وه تپه‌په‌ر ده‌کات. نهم ته‌نگه‌بش به‌ناو شاخی ناگریدا په‌یدا بووه. ژۆریه‌ی گونده‌کانی لادیتی سورجی که که‌وتونه‌ته به‌ر پۆژه‌لانی ناوچه‌که‌وه له‌م پێگایه که‌لکیان ده‌ست ده‌که‌وێ.

پێگای ناگرئ و به‌رده‌په‌شی گه‌وره: له پێگای (ناگرئ و مووسل) وه له ناستی گوندی (شپه‌په‌ی) دا، لکیتک جوێ ده‌پیتسه‌وه ده‌چن بۆ گوندی (به‌رده‌په‌شی گه‌وره) که بنکه‌ی لادیتی (عشائر السبعة) یه. نهم

پښتانه د ډېر ژبې نژدې (۲،۵) کیلومتره په کیلومتره پورې لږ کړاوه ته وه و بهر د پښتانه کړاوه. نه مه له پښتانه وې سالی (۱۹۵۰) دا. په ننگه له سالی (۱۹۵۱) دا ته و او بیا.

نېتر نه مه نده پښتانه ته وې پښتانه به دین که نوتومبیل ده توانی بې ژماره په کیلومتره له گونده کانی لادیکانی (عشائر السبعة) و سورچی پروات، چونکه هر چنده پښتانه خودا کړدن و سړوشتن، به لام به تیکو شانتیکي کم ته دخت ده کړن.

پښتانه

گه وړه ترین پردی ناوچه که پښتانه ده لږن (پردی مهندان) که که ووتو ته باشووری ناوچه که وه و له سهر پروباری (خاخر) دروست کړاوه. نه م پردی له سنووری لادتی (عشائر السبعة) دا دامه زراوه. ناوچه ناکړی و ناوچه موسل ده به ستی به په کترو وه. نه مېش به شیکه له پښتانه نوتومبیلی ناوهند ناکړی و موسل. له نژدې شاری ناکړی وه دوو پردی بچوک هیه. هه وړه ها دوو پردی تریش هه له سهر چه می (لاله یی) و چه می (که شتاو) که که ووتو ته سهر پښتانه نوتومبیلی ناکړی و موسل.

پښتانه بچوک له کانی

له سهر پښتانه ناکړی و موسل، له ناو سنووری ناوچه که دا گه لیک پردی بچوک له (قنطره) هه، گرنه کانیان نه وانه که له نژدې گونده کانی (عامیانو، قوړه بک، جووچه ری گه وړه و جووچه ری بچوک) هه.

له سهر پښتانه (ناکړی و بچوک) یشدا که تازه کړاوه ته وه، چوار پردی بچوک له هه که نژدې له شاری (ناکړی، جونا، باشقال ناغا و باشقال په وند) هه. له ناو شاری ناکړی یشدا سی پردی بچوک له هه.

بواره کانی

سی بوار (معبر) له سهر پروباری زبې گه وړه هه:

۱- بوارې بله: نه م بواره نژدې که له گوندی بیره که پښتانه. له سهر نه م بواره ده په پښتانه بچوک له ناوچه زیار. که ووتو ته پاکووری ناوچه ناکړی وه.

۲- بوارې سهر که فروک: نه م بواره له گوندی (سهر که فروک) هه نژدې که له سنووری لادتی سورچیدایه و که ووتو ته پوړه لاتی ناوچه که وه. له سهر نه م بواره ده په پښتانه بچوک لادتی (دیره هریر) که به شیکه له ناوچه (په واندز) (*)

۳- بوارې گرد مامک: نه م بواره له نژدې گوندی (ده حله ری) وه دامه زرتراوه که له ناو سنووری لادتی (عشائر السبعة) دایه و که ووتو ته پوړه لاتی ناوچه که وه. له سهر نه م بواره ده په پښتانه بچوک لادیکانی (دیره هریر و هه لیر).

(*) لادتی دیره هریر له سالی ۱۹۵۲ دا خرابه سهر ناوچه شه قلاوه. (ش. ف)

هۆی گواستنهوه

دانیشتووانی ناوچه که له پێش هه‌موو هۆیه‌کدا بۆ گواستنه‌وه‌ی خۆیان و که‌لوپه‌لیان گیانه‌به‌ر به‌کارده‌هێن وه‌ک نی‌ستهر و بارگیر و که‌ر و گا. ئه‌مه‌یش له‌و شوێنه‌دا ڕوو ده‌دات که ڕیگا‌کانیان شاخاوی و سه‌ختن. به‌لام له‌هه‌ر جێگا به‌کدا ئۆتۆمبیل به‌توانی‌ت به‌روات، ئۆتۆمبیل به‌کارده‌هێن. زۆریه‌ی ئه‌و ئۆتۆمبیلانه‌ی له ڕیگا گه‌شتیه‌کاندا به‌کار ده‌هێنن، ه‌ی که‌سانێکن که له دانیشتووانی ناوچه‌ی ئاکری نین. ئه‌و ئۆتۆمبیلانه‌یش که ه‌ی دانیشتووانی ناوچه‌که‌ن بریتین له شه‌ش ئۆتۆمبیلی (پیکاپ) که بۆ کرێ دانراون. دوو ئۆتۆمبیلی (جیپ) و سێ ئۆتۆمبیلیش هه‌ن، ه‌ی که‌سانێکن که بۆ خۆیان به‌کاریان ده‌هێن، نه‌ک بۆ کرێ. بێ‌سجگه له‌وانه، ئۆتۆمبیلیکی (جیپ) ی چه‌کدار هه‌یه ه‌ی بال‌بازخانه‌یه. ئۆتۆمبیلیکی (لۆری) ی گه‌وره‌یش هه‌یه ه‌ی سه‌ربازخانه‌یه. هه‌ر ئه‌وه‌نده ڕیگا گه‌شتیه‌کانی ناوچه‌که ته‌واو کران، ژماره‌ی ئۆتۆمبیل له کن سه‌ره‌ک هۆزه‌کانی لادێی (عشائر السبعة) و (بیره‌که‌پره) و (سوورچی) زۆر ده‌بن، چونکه ئه‌وانه چ بۆ که‌لکی خۆیان بێ و چ بۆ خوش ڕا‌بواردنی خۆیان، ئاره‌زووی کرێیان ده‌که‌ن.

بواره‌کانی میریش که له‌سه‌ر ڕووباری زتی گه‌وره‌ن، له‌گه‌ڵ بواره‌کانی ئه‌و که‌سانه‌دا که له سه‌رده‌می هاتوچۆی هۆزه کۆچه‌ره‌کانی هه‌رکی و سوورچیدا به‌کار ده‌هێنن، که‌لکیکی زۆریان هه‌یه بۆ دانیشتووانی ناوچه‌که له‌کاتی گواستنه‌وه و هاتوچۆیاندا بۆ پارێزگای هه‌ولێر.

هۆی گه‌فتوگۆکردن

له ناوچه‌ی ئاکریدا (٣٢) نامێری ته‌له‌فۆن هه‌یه. له‌مانه (٢٠) نامێریان له فه‌رمانگه‌کانی میریدا به‌کار ده‌هێنن. (١٢) نامێریشیان له خانوو و جیگا فه‌رمانه‌کانی دانیشتووانی ناوچه‌که‌دا به‌کار ده‌هێنن. ئه‌وانه به‌م شێوه‌یه دا‌به‌ش بوون:

له شاری ئاکریدا: (١٠) ته‌له‌فۆن له فه‌رمانگه‌کاندا و، (١٢) ته‌له‌فۆنی‌ش له خانووه‌کان و جیگا فه‌رمانه‌کانی دانیشتووانی شاره‌که‌دا دامه‌زرێنراون.

له لادێی بیره‌که‌پره‌دا: (٤) ته‌له‌فۆن له فه‌رمانگه‌کاندا کارده‌که‌ن.

له سوورچیدا: (٣) ته‌له‌فۆن له فه‌رمانگه‌کاندا کارده‌که‌ن.

له (عشائر السبعة) دا: (٣) ته‌له‌فۆن له فه‌رمانگه‌کاندا کارده‌که‌ن.

بێ‌سجگه له‌مانه ته‌له‌فۆنی بێ‌ته‌ل و نامێری گه‌فتوگۆکردنی تر له بێ‌که‌ی لادیکان و هه‌ندیک بال‌بازخانه و سه‌ربازخانه‌ی ئاکریدا هه‌ن که هه‌موویان سه‌ر به‌میرین.

ڕادیۆ

له ناوچه‌که‌دا (٥٦) نامێری ڕادیۆ هه‌یه. له‌مانه (٥٠) نامێریان له شاری ئاکریدا به‌کاره‌یا ده‌که‌ونه گه‌ر، نامێریکیشیان به‌پاتری ئیش ده‌کات. دوو نامێری ڕادیۆیش له لادێی بیره‌که‌پره‌دا هه‌ن که به‌پاتری

کار ده کهن له لادتی سورچیشدا دوو رادیویان هه ده که به پاتری ده کونه گه. به لام لادتی (عشائر السبعه) هه ده که رادیوی تیدایه نه ویش به پاتری نیش ده کات. هه رچی گرامه فوته، له بهر نه وهی رادیو بووه به باو، به کاره تانی له کز بووتدایه. هه نه وانه به کاری ده هیتن که ده ستیان کورته و رادیویان پین ناکرین.

ده سگیانی کارگتیری

بنکه ی ناوچه که بریتسیه له شاری ناکرین. نه م شاره هه رچه نه ده به ناو که وتوته ناو سنووری لادتی سورچییه وه، به لام له رووی کارگتیرییه وه به سه ربه خۆ داده نرین، راسته وخۆ له ژیر چنگی جینوشین (قایمقام) دایه. هه روه ها بیست گوندیش هه ن که نزیکن له شاری ناکریتوه، له گه ل بالبازخانه ی (گرده ستین) و (باکرمان)، له رووی کارگتیرییه وه له ژیر چنگی بالبازخانه ی شاری ناکریتان، نه ک بالبازخانه ی سورچی. ناوچه ی ناکرین بریتسیه له سن لادین (ناحیه): بیره که پره، بنکه که ی ناوی بیره که پره یه. لادتی سورچی، بنکه که ی ناوی (بجیل)ه. لادتی (عشائر السبعه)، بنکه که ی ناوی (به رده رشی گه وره) یه.

هه ر لادتییه که له م سن لادتییه، کارگتیری لادین کاروباری هه لده سووریتن که هه رسیکیان له ژیر فه رمانی جینوشین دان. وا له خواره وه ناوی نه و فه رمانگایانه ده به ین که له ناو سنووری نه و جینوشینی و لادتیانه دان:

له ناکریتا: جینوشین، یاریده ده ری بالباز، کارگتیری سامان، دادگاه، شاره وانی، تاپۆ، کشتوکال، سه ریازگیری، به یثالی، خوتدنگای کوران، خوتدنگای کچان، ته رخانکردنی سامان (اوقاف)، پۆسته و بروسکه، نه خوشخانه (مستوصف)، له شکرگاه (حامیه)، (استه لاک)، نووسینگه ی پاره خانه (کتابه الصندوق)، ناو و کاره با.

له لادتی بیره که پره دا: فه رمانگه ی کارگتیر، فه رمانبه ری بنکه ی بالباز: له بیره که پره دا، له دینارته دا، له هه شته که دا. نه خوشخانه: له بیره که پره دا، له دینارته دا. خوتدنگا: له هۆکیدا.

له لادتی سورچیدا: فه رمانگه ی کارگتیر، فه رمانبه ری بنکه ی بالباز، نه خوشخانه، بالبازخانه ی باکرمان، بالبازخانه ی گرده ستین.

له لادتی (عشائر السبعه) دا: فه رمانگه ی کارگتیر، فه رمانبه ری بنکه ی بالباز، بالبازخانه ی جوجه ر. خوتدنگای کوران: له به رده رشی گه وره دا، له زه نگه ناذا. نه خوشخانه، بالبازخانه ی مه ندان.

نایین

زۆریه ی دانیشتوانی ناوچه ی ناکرین ئیسلامن له سه ر پتیره ی (شافعی) نه وانی تریش مه سیحین و دابه شبوون به سه ر پتیره وه کانی (کاتولیکی و نه ستووری و ئۆزتۆدۆکسی) دا.

نه ته وه یی

دانیشتوانی ناوچه ی ناکرین هه مو بیان کوردن و ناری نه ژاد. به لام جووه کان که له په گه زی (سامی) بوون له ساله کانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا له ناوچه که وه باریان کرد پۆ فه له ستین.

زمان

نەر زمانەى كه ههموو كه سێك له ناوچهى ئاكرێدا قسهى پێ دهكات (زمانى كوردى) يه، به ههر دوو شتیه كه یهوه كه بریتین له (سۆران و بادینانى). زمانى كوردیش دهستور و پێنووسى خۆى ههیه كه له ههموو لایه كدا ناسراوه و، ساز و ئاوازێكى خۆشى ههیه.

بێجگه لهوه كه كۆنترین زمانانى ئارى داده نرێ. له ههزاران سال له مه و پێشه وه ههموو جوړه نووسراوێكى پێ نووسراوه ته وه له بابته زانیاری و هونهر و وێژه وه، تا نهمرۆ. زمانى كیشه فیربوونى ئاسانه. ههرچى مه سیحیه كانن به ته نیشته نهم زمانه نه ته وه ییه ی خۆشیا ته وه، زمانى ئایینی كلدانیش ده زانن. ههرچى رۆشن بیره كانیش بێجگه له زمانى كوردى زمانى عه ره بێش ده زانن له گه ل ئینگلیزی دا. له پیاوه پیره كانیشیا ته دا هى وایان تیدا هه یه زمانى فارسى و توركیش ده زانن.

شویله پیرۆزه كان

دانیشستوانى ئاوجه كه نهم ئارامگا و گۆرانه به پیرۆز داده نیتن. له بهر ئه وه له كاتى خۆیدا ده چنه دیده نییان، بۆ مه به ستيك له مه به سه كانى خویان:

له شارى ئاكرێدا:

۱- ئارامگای (شیخ عه بدولعه زیز كورێ شیخ عه بدولقادرى گه یلاى): نهم ئارامگایه كه وتوه ته شوتنیكى واوه كه به هاوینه ههوارێكى جوان و خوش داده نرێ. گه لێك په زویاخ و خانوو و دووكانیان له سه ر ته رخان كرده وه.

له لایم ده سگای (ته رخان كه راهى قادری)^(۱) یه وه كه له شارى (به غدا) ه كاروبارى په رتیه ده برێ. ته مه نى ده گه رتیه وه بۆ نزیك سالى (۷۰۰) ی كۆچى. نهم ئارامگایه بۆ خۆ پیرۆز كرده دیده نى ده كرى.

۲- ئارامگای سه یدا (مجنوب):^(۲) وه ك ده لێن ده بێ له سالى (۱۲۵۵) ی كۆچیدا مرده بێ. په كێك بوه له جیگه ركه انى (شیخ خالیدی نه قشه ندى) ی به ناویانگ. (شیخ خالید) خۆى له دانیشستوانى شارى سلێمانى بوه^(۳). به لام له شارى (دیمه شق) دا نیترا وه. پیاوێكى گه وره بوه له خوداناسى و

(۱) ته رخانكراو: به مانای (وقف)، كه واته (دايرة، اداره، الوقف القادرية في بغداد).

(۲) شیخ محمد مه د مه جزوبى عیما دی: په كێكه له خه لیفه كانى مه ولانا خالیدی نه قسى، كه ماموستا شیخ مه مه دى خا ل له (الشيخ معروف النودهي) يه كه یدا بهر له ناوه ینانى ده لى: «إنتشرت طریقه ته - النقشبندیة. أ. ب - وخلفاؤه في اکثر الممالك سابقون عابدون، لا يدرك كثرتهم العادون، ولكن أذكر للتبرک نموذجاً، منهم...» له ناویاندا ئارى نهم زاته ش ده بات.

(۳) (ضياءالدين خالد بن احمد بن حسين من عشيرة جاف، ينتهي نسبه الى الوالي الكامل پيرميكائيل) ناسراو به: مه ولانا خالیدی نه قشه بندى، له ۱۷۷۹ له قه راغ ها توته دنیا وه و له ۱۸۲۶ له شام وه فاته كرده وه. بۆ زیاتر ده رباره ی به وانه (یادداشته كانى شاکر فه تاح) - كتیبى يه كه م) له م پرۆژه یه. ل: ۱۵۷-۱۵۸ هه روا: محمد الحال، الشيخ معروف النودهي، مطبعة التمدن، بغداد ۱۹۶۱، ص ۳۸ - ۵۳.

زانا پیدا. ئەمەش ھەر بۆ خۆپىرۆزكردن دەچنە سەرى.

۳- دېدەنىگای (محمودى فضلون): دەلتىن لە يارهكانى (پىتخەمبەر - محمد)ى ديوە. بۆ ئەو دەچنە سەرى كە لە نەخوشى (پژمنى كەلەشتىرى) پژگاريان بىتى.

۴- دېدەنىگای (شىخ رەجەب): ئەم شۆتە زۆر كۆنە.

۵- دېدەنىگای (شىخ باپىر): بۆيە سەرى لى دەدەن كە لە لەرزوتا پژگار بىتى.

۶- دېدەنىگای (مەلا ھەسەن)ى زىبارى. دەچنە سەرى بۆ ئەمەى لەو نەخوشىيە پژگاريان كە جانەوهرى ھەفتا و ھەف تووشيانى دەكات. كاتى كە دەيتە ناو گوتيانەوہ. (ھەزار پىتى لای خۆمان - ۱. ب).

۷- دېدەنىگای (شىخ سندان).

۸- دېدەنىگای (شىخ محەممەدى زىبار).

۹- دېدەنىگای (سەيد مەولى). ئافەرەتەكان دەچنە سەرى بۆ ئەمەى شىريان زۆرتر بىتت بۆ مەندالەكانيان.

۱۰- دېدەنىگای (شىخ مەعاف). ئافەرەتەكان دەچنە سەرى بۆ سەك پەپوون.

۱۱- دېدەنىگای (مەلا ئەحمەدى سورچى).

لە دەرەوہى ئاكرتدا:

۱۲- دېدەنىگای (شىخ محەممەدى شىخ ئەحمەدى بىجىلى). نزىكە لە گوندى بىجىلەوہ كە بىكەى لادىي سورچىيە. لە سالى ۱۳۲۶ى كۆچىدا نىژراوہ. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۳- دېدەنىگای (شىخ ئەحمەدى) لە گوندى (كولەكا) لە لادىي سورچىدا. ئەم خوداناسە باپىرە گەوهرى شىخەكانى سورچىيە. لە سالى ۱۲۷۳ى كۆچىدا نىژراوہ. جىگرى (مەولانا خالىدى نەقشبەندى) بووہ. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۴- دېدەنىگای (شىخ سەرگول) لە گوندى (كولەكا)دا. بەلای دانىشتوانى لادىي سورچىيەوہ لەو دوو خوداناسە پىشوو پايدى بەرزترە.

۱۵- دېدەنىگای (شىخ ئىسماعىل)ى وليانى. دەلتىن لە سەيدەكانى بەرزنجەيە كە لە خاكى پارىزگای سلىمانى دايە. لە گوندى (رووفى)دا كە لە لادىي (عشائر السبعة)دايە لە سالى ۱۱۰۴ى كۆچىدا نىژراوہ. بۆ پىرۆزى سەرى لى دەدەن.^(۱)

(۱) لىرەدا بەپىتويستى دەزانىن كە شتى دەربارەى (شىخ سمايلى وليانى) بۆ خۆتەرى ھىژا بنوسىن، كە چۆن لە ناوچەى شارياژرەوہ ئاوا كەوتۆتە ئەم دەفەرە. بۆ ئەمەش لە كىتەبە بەنرخەكەى جەنابى ماموستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىسمان بەباشتر نەزانى (بەنمەالى زانىاران): پوختەى باسەكەى دەربارەى ئەم شىخە خاوەن پايە و پىرۆزىيە ئەوہى كە (شىخ ئىسماعىل يەككىكە لە كورەكانى شىخ محەممەدى نۆدى كە ئەویش ئەوہىكى پىرۆزى شىخ عىسا بۆ شىخ موساى بەرزنجەين، شىخ محەممەد پىنج كورى بوو: شىخ ئىسماعىل، ھەسەن، عەلى، ئەحمەد و محەممەد سوورە. ئەمانە ھەريەكە لە ناوچەيەكى دەفەرى سلىمانى نىشتەجى دەبن، شىخ ئىسماعىل و شىخ ھەسەن دەچنە قەرەداغ لە دىي - وليان - دادەنىشن، شىخ سمايل =

۱۶- دیده‌نیگای (شیخ حسنه). له گوندی (ختیلافت) دا که ده‌کوه‌یته ناو لادتی (عشائر السبعه) وه نیژراوه. بۆ پیروزی سهری لی دده‌دن.

۱۷- دیده‌نیگای (شیخ شه‌مس‌دین). له گوندی (شوش) دا نیژراوه که سهر به‌لادتی سورجیه. بۆ پیروز بوون ده‌چنه سهر گۆره‌کی.

۱۸- دیده‌نیگای (شیخ جبرائیل). له گوندی (شوش) دایه. نه‌میش بۆ پیروزی‌بوون ده‌چنه سهری.

۱۹- دیده‌نیگای (نووریا) ی کوژراو له پیتناوی خودادا. ده‌لێن: یه‌کتیک بووه له کاربه‌دهستانی (داود) پیغه‌مهر، که له نزیک گوندی شوشه‌وه کوژراوه له‌گه‌لیدا بووه. جووله‌که‌کان له پیتش ره‌وکردنیاندا زۆر ده‌چوونه دیده‌نی.

۲۰- دیده‌نیگایه‌کیش له خوارووی باخه‌کانی گوندی (شوش) دا هیه، دانیش‌توانی نا‌چه‌که له‌و باوه‌ردان که (دانیال) پیغه‌مهر له‌ویدا نیژراوه. جاران جووه‌کان ده‌چوونه دیده‌نی.

په‌رستگا‌کان

جاران به‌شێوه‌یه‌کی تێک‌راپی، له‌ناو هه‌موو گوندیکی موسلمانه‌کاندا مرگه‌وتیکی ساکار هه‌بوو، گوندیه‌کان نوێیان تیدا ده‌کرد. به‌لام نیستاکه وانیه. هه‌موو گوندیک. مرگه‌وتی تیدا نییه. نه‌وه‌نده هیه هیش‌تا په‌رستنی خودا له ئارادایه و زۆری لادیه‌یه‌کان نوێ و پارانه‌وی خۆیان ده‌کهن. له شاری ناکرتیشدا هه‌شت مرگه‌وتی بچکۆله و، یه‌ک مرگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆن هیه. نه‌م یه‌که‌یان له کاتی دروستکردنیدا بایه‌ختیکی زۆری پێ دراوه. ده‌لێن له سهرده‌می جێنشین (خلیفه)، (عومه‌ری خه‌تاب) دا دروست کراوه. نوێی پۆژانی هه‌ینی له‌ویدا ده‌کړی. سامانی ته‌رخانه‌کراو (اوقاف) ی به‌ره‌و پروکراوه‌ته‌وه

= له ئیرشادا ده‌رده‌که‌وی و ناوبانگی ده‌رکرد، ده‌چته زیاره‌تی شێخی گه‌یلانی له به‌غدا و سوود له ئیرشادی شێخ (نه‌مه‌ده‌ الاحسانی) وهرده‌گرت. جا له خزمه‌ت نه‌ودا سلوک ده‌کا و نیجازه‌ی خه‌لافه‌تی له پێبازی قادریدا لی وهرده‌گرت. ده‌که‌رته‌وه قه‌رده‌اغ و له دبی قازانقایه داده‌نیش، شێخ سمایل زۆر خاوه‌ن ته‌صه‌وفی رۆحی بووه و گه‌لی که‌راماتی لی ده‌گێته‌وه، له دوا‌ی ژیا‌نیدا قازانقایه جێ ده‌هێلتی و ده‌چته ده‌قه‌ری بادینان له گوندی -گرد پتوی- داده‌نیش خه‌ریکی ئیرشاد ده‌بن، سهردانی شام ده‌کات له گه‌رانه‌وه‌یدا ده‌چته موسل، لی‌ته نه‌خۆش ده‌که‌وی و وه‌فات ده‌کات، ته‌رمه‌که‌ی ده‌بنه‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆی و له‌وی به‌خاک ده‌سپێرتی. شێخ سمایل له ۱۰۸۱ کۆچیدا له نۆدێ له دایکبوه و له ۱۱۵۸ کۆچی وه‌فات ده‌کات، حه‌وت کوری له پاش جی‌ماوه: عه‌بدوله‌زاق، عه‌بدوله‌سلام، عه‌بدوله‌که‌رم، مه‌حمود، مه‌عروف و عه‌بدوللا. عه‌بدوله‌زاق له دێلێزه بووه (شێخ ره‌زای دێلێزه)، به‌لام له گوندی گرده‌ پتوی - پروفی، شێخ یه‌حیای کوری ماوه‌ی بیست سال ئیرشاد ده‌کات، دوا‌ی نه‌م دێوانه خه‌لیفه مه‌لا مه‌ستفا له ته‌که‌یه‌که داده‌نیش و ماوه‌یه‌کی زۆر ئیرشاد ده‌کات. نه‌وه‌کانی تری له دێکانی: قازانقایه و گۆته‌په و هه‌ش‌زین و قه‌ره‌چتوار داده‌نیش و ئیرشاد ده‌کهن. بۆ زیاتر به‌روانه: مه‌لا عه‌بدوله‌که‌رمی موده‌ریس: بنه‌ماله‌ی زانیاران، چ یه‌ک ۱۹۸۴ چاپخانه‌ی شه‌فیق، به‌غدا. ل ۳۰۹ - ۳۲۷.

زانسته نایینییه کانیسی تیتدا دهخوئندری. ههروهه گه لیک مزگهوتی تریش ههه له گوتده کاندان وهک: (خیتلاقت، باکرمان، گوندک، بجیل، باشقال ناغا، باشقال رهوند، جوونه، پهرده پرهشی گه وره، شوش، بیره که پره، ههه، چارهوت، هۆکی، بانی، پناخی، گویلان، سووسنا، رووقیسا، دارهتوو، زهنگه نان، گۆمه زهرد و گرده پان). له شاری ناکرتیشدا دوو کلنسا ههه، یه کتیکیان هی (یه عقووی) یه کانه که له سهه رتیه وی (تورتۆدۆکس)ن. نهم کلنسا یه زۆر کۆنه. له بهرد هه لکه ندراره. له ناو ورگی شاخه کی ناکرتیدا دروست کراوه. کلنسا کی تریشیان هی کلدانییه کانه که له سهه رتیه وی (کاتولیک)ن. نهمی دوا بیان چهند ساختمانیکی تازه بایه تی له تهنیشته وه دروست کراوه که له چاو شاری ناکرتیدا په ناوازه داده نرین، هه ره که بیان بۆ مه به سستیک ته رخان کراوه وهک: خوئندنگا و، میوانخانه و، جیتی ژبانی (مه تران) و (له خوداتر سه کان)، چ نافرهت بن، چ پیاو. نهم کلنسا یه له ژیر چنگی (پاپا) دایه، که له (فاتیکان) ی ناو خاکی نیثالیادا جیگر بهوه، که وهک فه رمانه رواییه کی سه ره خو پیزی لی ده گیرئ. بیجگه له مانه چهند کلنسا یه کی ساده و ساکاری تریش ههه، که له م گوندانه دان: (خریه، شهرمن، خردس، خه رجاوا). دوو که نشته ی جووله کیش له ناوچه که دا ههه: یه کتیکیان له شاری ناکرتی دایه و، نه وی تریشیان له گوندی (شوش) دایه. هه ره دوو کیان یه جگار کۆنن. به لام نیستاکه که سیان تیتدا ته ماوه، چونکه جووه کان له سالی ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱ له ناوچه که ره ویان کردوه بۆ فه له ستین.

ته کیه کان

له شاری ناکرتیدا ته کیه ی (شیخ عبدوله زیز)، له گوندی شوشدا ته کیه ی (شیخ شه مسه دین)، له گوندی روولیا دا ته کیه ی (شیخ نیسماعیلی و لیانی). له گوندی (گه ویلان) یشدا ته کیه ی (شیخ به دیعی سورچی) ههه و تا نیستایش له کاردان.

له هاوینه ههواره کانی ناکرتیدا

چاونه ندازه سروشتیه کانی ناکرتی

بهشی سه رووی شاخه به رزه که ی پشت شاری (ناکرتی)، هه رچهنده به دیه نه رهق و تهق و توندوتیه کانی و، که له بهرده گه وره رووت و قووته کانی، که هه ره ده لینی خو یان ناماده کردوه بۆ په لاماردان، به رزۆی نیسه رۆ گه وره یی و سامناکی و مه ندیی خو یانت پییشان دههه، به لام له ده می رۆژه هلات و رۆژ ناوا دا، به جو ریکی وه ها ده گۆ پین، په یثا په یثا ره نگه کان و سی به ره کانیان، گه لیک چاونه ندازی سروشتی جوان جوان دروست ده کهن، که هه ره وهک زه رده خه نه ت بۆ بکهه و، روو خو شیت له گه لدا بنۆ یث و، خو شه ویستیت به رام بهر پییشان بهه، وه هایه. نیتر کاتیک به خو ت ده زانیث، گه شه که دار بوویت و چاوبه ست کراویت و، به رام بهر نهو شاخه شوخ و شه نگه وه ستاویت و، نیشانه ی دلخو ش و سراس و پزگر تنی خو تی پییشان ده ده یث. هه رچی ره ز و باخه کانی شاری (ناکرتی) یشن و که وتونه ته بنار و دامینی نهو شاخه وه له راستیدا نه مه نه ناوازه و رازاوهه، دامینه کانی شاری ناکرتیان وهک گول رازاندۆ ته وه. بیجگه له وه وهک

شاه کلاوتک که له زهرووت دروست کرابیت، چوارلایی سهری گرده که ی ناوهرآستی شاره که یان جوان کردووه و هیناوته قهر. نهم سهری گردیش نمو جیگایده که له لاپاله کانیدا ژماره یه کی زۆر له خانووه کانی ناكرتی له سهر دروست کراوه، به تاییه تی (سهرانگای سهری گری) که ههر له دووړتی بریسکه دار ده گات به سهر نهو سهری گرده و ناوړتی شایسته ی خوځان لی ناوه، که پتی ده لئین: «مرواریه که ی ناكری». نهم ناوهریشیان له بهر نهو له لی ناوه، که سهرانگاهه که به گه لیک چرای په نگاوړه نگی جوان و پرشنگدار رازتیراوه ته ووه که جوانی و پروناکی پتی بیه خشن. له راستیدا نهم په زویاخه خوځه به خشنده، که روخوځی و پتیکه نین و که لک و قهر په خشان ده که ن، کاتیک به خوځ ده زانیت چاوبه ست ده که ن. که به رۆژ ده چسته نارینه ووه، ده میتیک به هاژه و هووړی ناوه پروونه پاکه کانیه ووه خدریکت ده که ن که له قهلبه زه کانی شاخه کانه و دینه خواره ووه و به ناو جوگاگانیا نندا گه شت ده که ن، ده میتیکش به کرزه با بونه خوځه فیتکه کانیا ن له شت ده بووژتنه ووه، به ناوه خوځه سارده کانیا ن و، میوه په نگاوړه نکه جوانه کانیا ن، خوځی ده خه نه دلته ووه و، ده میتیکش به سیتیه به قراوانه کانیا ن و چاونه نندازه جوان و په نگی نه کانیا ن چاوبه ست ده که ن.

که شه ویش دیت و مانگ له ناو جهرگی ناسماندا ده رده که ویت و، نه ستیره گه شه کانیش له ناو شیناییه که یدا وه ک زتی ده بریسکته ووه و، سهره تاتکتی ده که ن له نه ستیره ده ستکرده کانی شاره هه لو اسراوه که ی ناكری، وانا چراخانه کانی، که به رسنگی شاخه کان و باخه کانیا ن رازاندو ته ووه، ههر له و نه ستیرانه ده که ن که له ناسمانتیک سهر بهر ووه خوار دین و ده ستی مرۆف دایر شتین... به لی له شه ودا، هه لکه پتی به سهر نهو گردانده که شاری هه لو اسراویان خسته توه ناوه ند خوځانه ووه جا که گه یشتیه سهره پوړی نهو گردانه، له ناو نهو پتی ده نگی و سده نگی به نازه نینه و پیروژده، ته ماشای گه ووه یی گه روه وونی مه زن بکه له ناو نهم پارچه زه ویه نازدارده... دواي نهووه گوئی بگره له و ساز و ناواز و گوزانی به خوځانه ی که له خانووه هاوینی به کانی ناو باخه کانه ووه دینه ده ری که له کانگای دۆله قووله که ی ناكری دلا بلا و بونه ته ووه...

پشوو یه که بده... نارامیتک بگره... کاتیک ده زانیت چند تیشکتیک ناوازه و نایابی خودایی هاته ناو دلته ووه و، ناوه ند دلی تو و خودای گه ووه ی پاکي پتی هاوتای به ست به یه که ووه. که نه ویش پتیک هات، خودات له بهر ده د دل و ده ورونتدا دینه پتیش چاو، به هه موو ده سلات و میهره بانی و جوانی و به خشنده یی و گه ووه یی به که ووه... نینجا خوځی له ووه ده بینیت که لپی نزیک بوو ته ووه و، هتیش له ووه وهرده گرت که ناسیاوی له گه لیدا په یدا ده که یت، نه نجامیش به ووه ده گات، هیوا و ناو اته کانت تازه ده بنه ووه، و چست و چالاکی به کانیش گوی ده به سته ووه و، زۆر تریش له جاران باوه په خوځ ده که یت. نینجا که نه وانه ت بز پتیک هات، به توندوتیژی و هتیز و هه رتیککی نو توه به رهنگاری نهو تنگ و چه له مه و گیر و گرافتانه ده بیت، که له پتی زیانندا ده بنه کۆسپ له بهر ده متدا، وازیش ناهنیت تا به سهر یاندا زال ده بیت!...

وا تو له په رستگا مه زنه که ی سروشتدا نو توه کانی خوځ ته وواو کرد. هه موو شتیکت وا دینه پتیش چاو که پتی ده نگ و سده نگ و پتی وهی و جوان و مه ند و سده نگی نه. که واته ههر له جیتی خوځدا بنوو. دلته

دانه چله کتې، دلنیا به له خوت، گه شپین به، د هروون خاوین به، باوهرت به دواړو ژي گهش و خوشی خوت هېږت، هیچت لې نایهت. بنو به دل خوشییه کوه هتا به یانی...

وا شو له ناهنگه پر چاکه و فەرکه ی خوی بووه. موژده ی بهر به یانی ناسک و ناوازه یش سهری دهره یتا. وا تویش به شی خوت پشوت دا و سروهت پت گه یش. وا دنگی بلبله کان و، خوړی ناوه هلقولیوه کان و، بانگی کمل هشیره کان و، جریوه جریوی په لموره کان و، خشه خشی گه لای داره کان، به بونه ی خه به ریونته وه ناهنگت بژ ده گتړن. که واته هه ستره سهر پت و خوشی له بینینی چاونه ندازه جوانه ناوازه کانی بهر به یانی بیینه!... گوئی بگره له بانگدهری مزگوت که ده لی: «خودا گه وره تره له هه موو کهس!». نای له و وشانه چهند گهرن! نای له و ناشکرا کردنه چهند گهره یه! نای له و بانگه وازه چهند گهره یه که داوامان لی ده کات باوهر پهو گیانه گهره یه به یتین، که هدر به تنیا خوی له توانا بییدا هدی به سهره سستی و چاکه و سوودمان بهاریزی و، ناره زوه په سند و دروسته کانیشمان به یتیتته دی! نه گهر ناره زوت کرد نوژی خوت بکه. دوا ی نوه چترکه ی ناشتاکه ت بکه له یه کتیک لم سئ سهرانگاهه دا: (سهری گری، سپه و کانی زهر)، که له و جیگایانه دا له باوهشی دایکه سروشتی جوان و شنگ و شوخ و خاوهن به زه بییدا نان ده خوت. پشویه ک بده. یتینجا دوام کوه بته م بژ شاره هه لواسراوه که، ناکری، تا به رۆژ هدر که سیکي تیدایه و هدر شتیکشی تیدایه پیتشانتی بدهم.

شاری ناکری و دانیشووه کانی

شاره والا که ی ناکری وا له بهر ده متدایه. نهم شاره بریتیه له چهند چینه خانویه که له بناری شاخه کانه وه هله دکشتین بژ سهره وه تا ده گنه لاپاله کانیان. هدر وهک له سهر پلیکانه یه ک بووین و پله به پله سهر که وتبه سهره وه واته نهم چینه خانوانه ژماره یان ده گاته بیست چین. تویش هتا ده گته چینی هدره بالای پتیرستیت به خه باتیکي زور هدی. به لام که گه یشیتته نوئی و ته ماشای نو هه موو ره زو باخانه ی ناکری کرد و، زهوییه کانی ناوچه ی ناکری و زهوییه کانی ناوچه کانی دراوستی ناکری ت چاو پیکه وت رهنج و ماندوتیتیه که ت له بیر ده چته وه. کلنسیای مه سیحیه کان و ساختمانه ناوازه کانیشت چاو پت ده که وئی وهک میوانخانه و خانووه کانی له خوداتر سه کان، چ پساویان و، چ نافره تیان و، خوتندنگای کوران و کچانی مه سیحیه کان که خوداناسییان فیر ده کن. یتینجا له و توه سهریکي پیتشده می خوت بکه. که ته ماشا ده که یت له لاپاله کانی نو گرده ی بهرام بهر ته و سهره که یدا گه لیک ساختمان دروست کراون، وهک سهر و شاره وانی و فهرمانگی کاره با و ناو و، خوتندنگای کوران و بازاری تازه که شه قامتیکي گهره ی به ناودا ده ووات که له مووسله وه دیت. هه روه ها چاوت به (سهرانگای سهر و) و (سهرانگای به ده شتی مندالان) و (سهرانگای سهری گری) و (میوانخانه ی باکور) و (میوانخانه ی سورچی) و چایخانه گشتیه کان و خانووی (یانه ی فهرمان بهران) یشت چاو پت ده که وئی، که هه موویان له ساختمانه ناوازه کانی شاره که دهرمیرین. یتینجا له ده ورپشتی خوت ورد بهر وه که ته ماشا ده که یت هه رسن گهره که کی شاری ناکری له بهر ده مت دان که نه مانه ن: (گوپوا، قاپه کی، چوسته یی). نه مانه به ههرسیکیان (۱۱۵۸) خانوویان تیدایه، که ژماره سهریکي (۵۰۰۰) پینج هزار

که سییان له ناودا دهوئ. دواى نهوه وهره خوارهوه بۆ ناو همدوو بازاره کون و تازه کهى تاكرئ. که تهماشا ده کهیت (۲۴۶) دووکانیان تپیدا، له ناو نهو دووکانانه يشدا همدوو جوړه که لويهل و بهرهم و دهستکردیکى خومالى و بېنگانه ناماده کراون بۆ فروشان. ههروهه گه لپک جوړ کار و پېشه و دهستکرديشيان تپیدا دهينيت. که دهگه يته دوايى بازارى کونهوه، (مزگوتى گه وړه) ى تاكریت چاوپې دهگوت، که له کونترين مزگوتانى عتراق دهژميردريت. مزگوته که له شپوه يه کى جواندا دروست کراوه. که لويهلى ناو ژوور و هوله که يشى ناوازن. له خوارهوه. مزگوته که په رستگايه کيشه و خويندنگايه کى نايينيشه، دهزگاي تهرخانکارى (اوقاف)، له گهل ههشت مزگوتى تر که له ناو شاره که دان، بهرزه و باخه کانپانهوه کاروباريان هه لده سوو پېنئ. که سه رکه وتيته سهروه يشى بۆ نهو په رى بازاره کونه که و بهلاى چهپدا لاتدا بۆ ناو گه رکه که ساختمانى نه خو شخانه و، خويندنگاي کچان و، گهرماوى باوت چاوپې دهگوت. ثم گهرماوه تازه دروست کراوه، شپوه ي دروست کردنه که و رېکوپيتکيه که ي بېگار هونهرى نه اندازيارى و کومه لايه تى تپیدا به کاره يتراره. جا هه ر کاتى دپده نيبى هاوپيتکانى خوت کرد، له بازرگانان و فرمانبه ران و، له نزیک نيوه پودا هه ست به گهرما کرد، ده توانيت راسته وخو پچيسته (سهرانگاي کاني زهر).

سهرانگاي کاني زهر

ليره ده ده توانيت له (نه ستيرکى مه له کردن) دهگيدا مه له بکه يت. ناوى نه ستيرکه که له سه رجاوه ناوپکى سارده وه ديت، که هه لده قوليتته دهروه بۆ ناوه وى. تو ده توانيت نانى نيوه پروانت له بن نهو که په رده ده بخوت که ده توانيت به سه ر نهو همدوو رزه و باخ و کانپاواته دا که له ژير سايه و ستيه رى شاخه سامناکه کهى تاكريدان. ههروهه ده شتوانيت له وئ بنويت. دواى نهوه تاره زوو بکه يت به ناو نهو رزه و باخانه ده دريت که ده تهن بۆ ناو (سهرانگاي سپيه).

سهرانگاي سپيه

که گه يشتيسته سپيه چاوت بگه شينه ره وه به تهماشا کردنى تافگه ناوازه کهى که له بلنديه کى سى گه زييه وه ده روتته خواره وه. چاى ئپوارئ له وئ بخوره وه. هه ست ده که يت به خوت له ناو فيتکاييه کى وا خوشدا دانيشتوويت که به ته واو دتى له ش و هوش ده بوو ئيتيسته وه. نه مه يش سه باره ت به وده يه که تافگه که ده روتته ناو نه ستيرکه کهى سهرانگاکه وه که له شپوه ي ستيوتکا دروست کراوه، ناوه کهى به رز و نزم ده يته وه به سه ر ناوى ناو نه ستيرکه که وه، ههروهه هه لپه رکى و سه ما بکات وايه. جا له وه هه لپه ز و دابه زوه که ناوى تافگه که دیکات پريشکه ناو ده پريت به همدوو لايه کدا، ته ورمى هاتنه خواره وه تافگه که و نهو پريشکه ناوانه يش وهک باوه شين، باى نهو ناوه ده بزوين و فيتکى ده که نه وه. نهو بايه فيتکيه يش خوى ده دات له لق و پوپى نهو دار و درخت و گژگيا و گولانه ي له چوارلاى تافگه که ديا گرتوه. نهوانه يش به چه شنى باوه شيتيکى گه وړه کره بايه کى فيتکى بۆنه خوشه کاني نهو گول و پتخانه و گژگيا يانه ددهن به لووتندا، که به وه ده تخته نه سه روه ت و نارام و کامه رانيه وه.

سەيرانگای سەرا

لە نزیکە ی بانگی شێواندا کە گەرما پروووە نەمان دەچێ، دەتوانیت بەناو ئەو ڕێگایانەدا پڕۆیت کە ئەم لاو ئەولایان جۆگە ناوە سارد و پروونەکان و درەختە سێبەر دارەکان پازاندوویاننەتەو، تا دەیگەیتەو ناو شار. لەناو (سەيرانگای سەرا)دا دەگەیت بەدۆست و برادەرەکانت لە فەرمانبەرەکان و کەسانی تر. دەتوانیت لەوێ لەسەر یەکیەک لە تەختەکان دا بنیشیت و، لە بەرامبەر تەو بەتاماشاکردنی ئەو سووک و ئەستێرکە چاوت بگەشتینیتەو کە ناو کەمی بۆ ناسمان بەرز دەبێتەو و، کە دەڕژیتەو خوارووەش بەپیشکەکانی ئەو چیمەن و گۆل و ڕیحانانە ناو دەدات و زیندووی دەکاتەو، کە لە هەر چوارلایدا پرواون. ئینجا کە تێر و پڕ سەیری ئەو چاوتەندازە جوانانەت کرد، تەماشایەکی دەوروپشتی خۆت بکە، دەبینیت ڕێگا گشتییەکانی هەر چوار لای سەيرانگا کە هاتوچۆکەری شارەکیان پێدا دەروات. لە دوا ی ئەوانیشەو کۆمەڵێک ساخمانی جوانت چاو پێ دەکەوێت لەگەڵ چاپخانە گشتییەکاندا.

بەهەشتی مندالان

سەیرکە لە نزیکتەو سەيرانگایەکی تر هەبە کە بەتایبەتی بۆ مندالان دروست کراوە. لە ناوەراستی ئەستێرکێکی واوە کە لە شێوەی گۆلە نێرگسیتیکی ڕەنگاوەرەنگدا دروستکراوە، سووکێک ناو بەروە ناسمان بەرز دەبێتەو و، دەڕژیتە خوارووە و، پڕیشکەکانی بەسەر چیمەن و گۆل و ڕیحانە ی جوان نازەنێدا پەخشان دەبێ، سەيرانگا کە فێتک دەکاتەو. لەناو ئەو سەيرانگایدا چەند کەلەرەلێکی یاری مندالان لە شێوەیەکی دڵ کێشکەر و ڕەنگاوەرەنگدا دامەزرێتاون، لەگەڵ نووسراودانیکی بچووکدا کە پڕە لەو نووسراو و گۆلارانی بۆ مندال بەکەلک دێن. بەرووی نووسراودانە کەیشەو ڕۆژنامەیەک هەلواسراوە کە بەتایبەتی بۆ مندالانی ناوچەکە دەرهێنراوە ناوی نراوە: (مندالانی ئاکرێ). بەسەر نووسراودانە کەیشەو رادیۆیەک بۆ مندالەکان دانراوە. ئەگەر مندالت لەگەڵ خۆتدا هێناو، بێنێرە بۆ ئەو سەيرانگایە تا لەلایەن مامۆستای سەریەرشتیکەری سەيرانگا کەوێ ڕۆی بدرێ یاری لەویدا بکات خۆیشت بەتەماشاکردنی ئەو مندالە جوانانە چاوت بگەشتینەرەو، کە هەر لە گۆل دەکەن و، دەبزوون و یاری دەکەن و بەزموزم و ئاھەنگ دەکێن و، مەشق دەکەن و، وەرزش دەکەن و، لە شێوەیەکی پاک و بێگەرد و بێ تاوانیشدا هەوای بەلی خۆیان دەدە. لەوانەو پڕشنگی خۆشەویستی و دلخۆشی و کامەرانی پەخشان دەبێ، تۆیش دەتوانیت بەشێکت لەو پڕشنگە بەربکەوێ.

ڕۆژنامەی ئاکرێ

چاوت لێیە لە (سەيرانگای سەرا)دا، لەلای سەروویدا، تەختە یەکی چوارگۆشە ی گەورە هەلواسراوە؟ لەویدا سندووقێکی بچووک بەتەختە کەو دەاکوتراو و، کلیل و کلۆمیش کراوە. لە ناوەراستی سنووقە کەدا درزێک هەلکەندراوە. لەو درزەو دانیشتوانی ناوچە ی ئاکرێ پێشنیازەکانیان لە بابەت چاککردن و ڕێکخستنی کاروباری ناوچە کەیانەو کە لەسەر قاقەزێک نووسیویانە دەخەنە ناو سنووقە کەو. هەندێکیشیان لە بابەت گیرۆگرفتەکانی خۆیانەو یاخود لە بابەت ئەو زانیارییانەو کە بەپێتیستیان

ده زانن بيزانن، قاقه ز فری دده نه ناو سنو قه كهوه. له سمر پروی تهخته چوارگوشه كه پش پوژنامه يهك هلواسراوه كه ناوی نراوه (ناكری). نم پوژنامه يه، له لایډن (شارهوانیې ناكری) وه، همو ههفته يهك چاریك و به يهك دانه پش دهرده پتیرئ. مه به سی شارهوانیېش له پوژنامه يه نه مه به كه دانیشتوانی ناوچه ي ناكری وریا بكاته وه و ناراسته پشیان بكات بۆ كه لكی گشتیې. جا له پوژنامه يه دا ههچ پرستیك كرابن له لایډن دانیشتوانی شاره كه وه له لایډن دهسته ی نووسه رانه وه ورام دهرت شه وه. بېجكه له مه، له پوژنامه ي ناكریډا، ههروه ها دهنگو یاسی ناوچه ي ناكری و قسه نهسته قه گانی پوژنېیرانی ناوچه كه، و چاره سهر كړدنې گپروگرفته گانی و، میژووی جووله ی ناوه دانی و پوژنېیری و بازرگانی و كومه لایه تی و گه لیک باهه تی تری ناوچه كه دهخو پتیت شه وه. (پروانه كتیبی يهك له پوژیه، ل: ۴۹۵ - ۵۳۹) ۱. ب.

یانه ی فهرمانبهرانی

تو ئیستا نه توانیت په كیتك له فهرمانبهره كانی هاوړیت بهیت له گهل خوتدا و بچیته ناو (یانه ی فهرمانبهرانی ناكری) ای هاوینده وه، كه په گجار شنگ و جوان و رازاوه یه، ههروه كه چاوت پتده گه وئ نه دمانی یانه كه له شپوه یكی ژور شیریندا پتیشوازیی همو مهوانیتك و ئاواره يهك ده كهن. بېجكه له وه، یاری پاك و بیتگه رد و، سارده مهنی خوش و، نووسراو و پوژنامه و گوفارانی چاك و به كه لك و، (ساز و ناوازی په سهند و گوزانیی به جوش) یش ده خنه به رده ست پشیان رابوړئ. ههروه ها له وډا جاروبار كۆړی هه لپهركن و ساز و ناواز و، زانست و وژ و كومه لایه تیېش، له گهل و تاره ههفته یییه كانیدا ده پینیت.

له یانه ی فهرمانبهرانی ناكریډا، نه قومار هه یه و، نه شه پوشت و، نه جووله ی زړنگ كاری. دروشمی گشتیې نه دمانه كانی بریتیه له (خوشه ویستی) و (برایه تی) و (په كسانی) و (پلاوه ی گشتی) و ناراسته كړدنې دانیشتوانی ناوچه كه بۆ سهره رزی و پتیشكه وتن. توماری كړه وه و كاره كانیشیان به لكه به بۆ راستی قسه كه مان.

سهرانگای سهری گری

ده ته ویت نانی شپوانت له پتدهنگ و سهنگیی شه و جوانی و شیرینیه كه یدا بخویت؟ هه ره له پتگا كه ی خو ته وه كه لیوه ی هاتوویت، بگه پتروه. ئینجا هه لكه پت به لاپالی كړه كه دا تا ده گیته (سهرانگای سهری گری). نم سهرانگایه هه ره له دووره وه. ده بریسكیت شه وه. له سمر نه و كړه دروست كراوه كه كه و توت نه و راستی (شاری ناكری) وه. توژك پشرو بده. دوا ی نه و چاری خو ت بگه شپتیره وه، به ته ماشا كړدنې نه و سوپه سها كره پر به زمه كه له ناوه راستی نه ستیركه جوان و رازاوه كه یدا هه لده قو لئ و به رز ده پت شه وه به ره و ناسمان. بونی نه و كزه با بۆنخوشه بكه كه له گول و پتخانه كانی ناو سهرانگاه كه وه دیت. گری بگه له و ساز و ناوازه نهم و خوشانه ی كه له راډیوكه ی سهرانگاه كه وه دینه دهره وه. دوا ی نه و ته ماشای ده وروپشتت بكه: شاخه بلنده كان و، باخ و په زه

ناوازه‌کان و، چراخانه رهنگاوره‌نگه‌کانی شاره چاو به‌ستکاره‌که ببینه، که چۆن رازاوه‌ته‌وه. ئنجا له بیروباوه‌ره چاکه خوازه‌کانت و، ناواته نازه‌نبینه‌کانیشت خوشی بچیتزه، له ناوه‌ند ئه‌و بیده‌نگ و سه‌نگیه ناوازه‌یده‌دا، تا کاتی نوستنت دیت.

سه‌یرانگای شیخ عه‌بدولعه‌زیز

پۆژی سییهم ده‌توانیت بچیته (گه‌لی شیخ عه‌بدولعه‌زیز). ئه‌وتیش بریتییه له سه‌یرانگایه‌کی جوان، که پهره له روزه و باخ و، کانیایو سازگار و که‌پر و سابات، که چوارلای نارامگاکه‌ی (شیخ عه‌بدولعه‌زیز)ی کۆری (شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی)یان رازاندۆته‌وه، تۆ ده‌توانیت هه‌تا ئیوارێ به‌خۆت و خپزانتنه‌وه له‌ویدا پشوو بده‌یت و، سه‌روتیکی ته‌واو به‌خۆتان بیه‌خشیت. چونکه تۆ له‌ویدا بیتجگه له خپزکه‌ی خواردن و مه‌له‌کردن و سه‌روه‌ت به‌خۆدان و ته‌ماشاکردنی چاو نه‌ندازانی جوان، خپزکه‌یه‌کی گیانییش ده‌که‌یت، له‌و هارینه‌هه‌واره شه‌نگوشۆخه‌دا، له‌به‌رده‌م گیانه پاکه چاکه‌که‌ی ئه‌و (شیخه گه‌وره)یه‌دا.

ئه‌و سه‌یرانگایانه‌ی له‌مه‌وپیش ناوم بردن هه‌موویان گشت لایی بوون. به‌لام ئیستاکه تۆ ده‌توانیت خوشی له‌ بینینی ئه‌و سه‌یرانگایه تایبه‌تیانه‌یش ببینیت که گه‌وره پیاوانی شاره‌که و رۆشنبیره‌کانی هه‌یانه.

پتویست به‌وه ناکات خاوه‌نی ئه‌و سه‌یرانگایانه بناسیت. چونکه ئه‌و پیاوه ناسراوانه، له‌وانه، به‌ناسینی هه‌موو که‌سیکی گه‌شوگوزار کار و، هه‌موو پززی لێ بگرن و، میوانداریی بکه‌ن. که سه‌رنجیان لێ ده‌ده‌یت، به‌ته‌نیشته‌ ره‌وشت و خوه به‌نده‌کانیاوه‌ و، کرداره شیرینه‌کانیاوه‌، خاوه‌نی خپزکه‌یه‌کی بلیمه‌تی و راست و دروس‌ن له‌ دامه‌زاندنی سه‌یرانگاگانیا‌ندا و پت‌خه‌ستیان و رازاندنه‌وه‌یانه‌دا.

هه‌روه‌ها هه‌ر کامه‌تیکیان بگرت ئه‌وه‌نده لیه‌هاتوویی و زیره‌کیی و رۆشنبیری له‌باردا هه‌یه، که ده‌توانیت هه‌موو جوژه گفتوگۆیه‌ک و هه‌موو لێدوانی باه‌تتیک به‌که‌لک و خوش پێشکه‌ش به‌میوانه‌کانی خۆی بکات. که سه‌رنج ده‌ده‌یت هه‌موو ناگایان له‌ پتویستییه گه‌شتیه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان و گیروگرفته‌کانمان هه‌یه، له‌گه‌ڵ شتیه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان. ئه‌وه‌نده‌یشیان له‌باردا هه‌یه که به‌هه‌موو کۆلی دلیانه‌وه نازایانه و چالاکانه و چاکه‌خوازانه یارمه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ بده‌ن که به‌که‌لکی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌یان دین. ئه‌و پیاوانه له‌راستیدا هه‌له‌بژاردی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان و جیتی شانازیان. ئه‌و که‌له پیاوانه‌م وا هاته پێش چاو که به‌راستی یاریده‌ی شاره‌وانیه‌که و جێنشینیه‌که‌ی خۆیان دا له‌ پێشکه‌شکردنی رازهدا بۆ ناوچه‌که‌یان، به‌تایبه‌تی بۆ شاری (ناکرێ)، که زۆر خوشیان ده‌وێ. ئه‌وانه زۆر ره‌نجیان دا و سامانی خۆیان به‌ختکرد و، یاره‌یده‌یان دا له‌ پێناو پێشکه‌وتنی ناوچه‌که‌دا. زۆری ئه‌م سه‌یرانگایه گه‌شتیانه و ئه‌م شه‌قامانه و ئه‌م پتویستییه گه‌شتیانه، به‌سایه‌ی یارمه‌تی و خۆبه‌ختکردنی ئه‌و پیاوانه‌وه پتکه‌هاتوون.

بهره‌نگاری نه‌خوینده‌واری

یه‌کیتک له‌و هاریکاریانه (بهره‌نگاری کردنی نه‌خوینده‌واری) یه‌که له‌لایهن سێ لاوی خوینده‌واری ناگرییه‌وه جێبه‌جێ ده‌کری. وه‌ره له‌که‌ل‌م‌دا بۆ خویندن‌گاکه‌یان. ته‌ماشاکه‌ نه‌و لاوانه‌ چۆن هه‌موو شه‌وتیک دینه‌ نه‌وی و به‌خۆزایی به‌دانیش‌توانی شاره‌که‌ی خۆیان ده‌خوینن، پێ نه‌مه‌ی خه‌می سه‌ره‌وت و کات و فرمان و که‌لک و چاکه‌ی خۆیان به‌خۆن! له‌ راستیدا، خودا راستیان بۆ بکات، کرده‌وه‌که‌یان له‌ کرده‌وه‌ی پیاوچاکان و خودا په‌رستان ده‌کات. له‌ یارمه‌تیه‌که‌یاندا مه‌ردا به‌تی و مه‌روڤا به‌تیه‌کی گه‌وره‌ ده‌رده‌که‌ویت. که‌م که‌س هه‌ن شتی وه‌ها به‌خه‌نه‌ نه‌ستۆی خۆیان. سوپاس بۆ خودا، له‌ شاره‌ خۆشه‌وسته‌که‌ی (ناکری) دا زۆری وه‌ک نه‌وان هه‌ن. له‌ زۆریه‌ی چینه‌کانی نه‌ته‌وه‌ و ده‌سگاکانی میریدا، زۆر که‌س له‌و جوژه‌ پیاوانه‌ هه‌ن، که‌ هه‌ر به‌چه‌شنی نه‌و سێ لاوه، راژه‌ گشتیه‌که‌کان بۆ ناوچه‌ی ناگری پێشکه‌ش ده‌کهن. له‌ راستیدا هه‌ر کار و فرمانیک له‌ سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا جێبه‌جێ کراون، وه‌ک وشکه‌کردنه‌وه‌ی فرمیشکی هه‌زاران و لیقه‌موان و بێچاران و، دۆزینه‌وه‌ی کار و فرمان بۆ بێکاران و، که‌شه‌کردن به‌زانست و هونه‌ر و پیشه‌سازی و، ناوه‌دان‌کردنه‌وه‌ و پێک‌خست و راژاندنه‌وه‌ی شاره‌که‌و ناوچه‌که‌، نه‌وانه‌ هه‌موویان یان به‌شی زۆریان به‌سایه‌ی یارمه‌تی نه‌و پیاوه‌ چاکانه‌وه‌ پێکهاتوون. بێگومان نه‌وانه‌ راژه‌ی چاکیان پێشکه‌شی نیشتمان‌که‌ی خۆیان کردوه‌وه. هه‌روه‌ها بێگومانیشم له‌وه‌ که‌ خودای مه‌زن پاداشی چاکیان ده‌داته‌وه‌.

سه‌یرانگاکانی قری ناوچه‌که‌

نه‌که‌یت وه‌رس ببیت له‌وه‌ی که‌ له‌ هاوینه‌هه‌واره‌کانی شاری ناگری دا ماویته‌وه‌. چونکه‌ هێشتا ماوته‌ چهند گوند و چهند هاوینه‌هه‌واریکێ تریش له‌ دوری ناگری بیهینیت و به‌خۆشی تێیاندا رابوویریت. هه‌روه‌ها چهند که‌سانیکێ خاوه‌ن رێزیش ماوه‌ له‌ ناوچه‌که‌دا بیهینیت که‌ ناسیقن پێیان دل‌خۆش ده‌بیت. بێجگه‌ له‌وانه‌ که‌لێک بابته‌تانی تریش هه‌ن ده‌توانیت پێیان رابوویریت. پێت خۆشه‌ به‌سواری بگه‌ریت، یان به‌سه‌ر شاخدا هه‌ل بگه‌ریت؟... چه‌ز ده‌که‌یت راوه‌ بالدار یاخود راوه‌ ماسی بکه‌یت؟ ئاره‌زووی به‌ینی کۆنه‌ شوینه‌وار ده‌که‌یت، یان ده‌ته‌وی داروده‌خت و گژوگیا و گولی سه‌یر سه‌یر بدۆزیته‌وه‌؟... نه‌ی دلت ناچن به‌یهیننی په‌رستگاکان ئارامگا په‌یروژه‌کاندا؟... له‌وانه‌ هه‌ر کامیکیان ده‌وی بیهینیت ده‌توانیت په‌ناسانی بۆی بجیت. ده‌توانیت بجیت بۆ سه‌ر شاخه‌کانی (ناگری) و (پێرس) و (هاوینه‌هه‌واری سه‌ری ساده‌) و، گونده‌کانی (بجیل) و (که‌لاتی) و (شووش) و (سه‌رده‌ریان) و (گون‌دک) و (که‌لی سه‌ولی) و (ده‌ری) و (زقراش) و (سوسناوا) و، رووباره‌کانی (زێی گه‌وره‌) و (خازر). ده‌توانیت بۆ ته‌م هه‌موو شوته‌نانه‌ برۆیت، که‌ نزیکن یان به‌ئوتۆمۆبیل یان به‌سواری نه‌سپ، یان به‌پێ. ده‌توانیت رابواردنیکێ خۆشی بێگه‌ردیان تێدا رابوویریت و که‌لکیش پێ بگات. ده‌توانیت هه‌ر نه‌و رۆژه‌ یاخود رۆژی دوایی بگه‌ریته‌وه‌ ناگری.

کۆمەلەبەختی ناوچەیی ئاکرێ

دەلاری و ژن و میزدیی

بەزۆری، لە ناوچەیی ئاکرێدا، ژنەتێنان لەسەر بنچینەیهکی خۆشەویستی دوولایی دادەمەزرێ لە ناوەند کۆر و کچدا، کە هەردوو لایان سەر بەستی خۆیان بەکار دەهێنن لە کاتی ماره کردندا. بەلام خۆیان حەز لەو دەکەن کە کۆر و کچ خەمی یەکتەری. ئەمەیش ژیری تێدا یە، بۆ ئەمە دانراوە کە لە لایە کەوێ خەمایەتی بپارێزێ، لە لایەکی تریشەوە مافی خێزان یاخود ھۆز و تیرە بپارێزێ لە دەستکاری بێگانە لە زەوی و خانوو و دووکان و سامانی یەکتیک لە ژن و میتێدە کە، کاتییک کە دەمێ یاخود لەناو دەچن. نەبوونی پەچە و بالا پۆشیش لەنارادا، لەگەڵ تێکەڵبوونی بێ گەرد لە ناوەند هەردوو پەگەزدا، کە بەبۆنەیی هەروەزی کشتوکال و دارپەین و ناھەنگەکانەو پێک دێت، ئەو ھەلە دەست کۆر و کچ دەخەن کە یەکتەر بێین و بناسن و دلی خۆشیان بۆ یەکتەر بکەنەو بۆ ئەمەیی بێنە ھاوسەری یەکتەری.

کچ فراندن

ئەگەر کۆر و کچە کە ھەستیان کرد باوک و دایکیان ناھێلن ژن و میتێدییە کەیان سەر بگرێ، هەردووکیان خۆیان دەریاز دەکەن بۆ لایەکی زانراو و، کەسایەتی یەکی بەرێزی ناسراو، لای ئەو یەکتەری ماره دەکەن بێ ئەمەیی پێش ماره کردنە کە کارێکی وایان کردبێ کە فەری بەسەر داوێنپەسی و بێ ئاپروویبەو ھەبێ. لە ناوچەیی ئاکرێ فراندن بریتی یە لە شوێنێک دژی دەسلاتی ناھەمواری باوک و دایک کە دەیانەوێ ئەو دلداری یە پاک و بێ گەردەیی لەناو^(١) ئەو کۆر و کچەدا پەیدا بۆ لەناوی بێن، کە لە راستیدا لە ناستی یاسای سروشتی و یاسای خوداییدا ھەلەدەگەڕێنەو! چونکە ئەو کچ فراندنە داوێنپەسی و بەدخوویی تێدا ڕوونادات. ئەم جۆرە دەستکاری کردنەیش لە ئەقینی هەردوو دلداردا، لەناو خێزانە دەوڵەمەندەکان و دەسلەتدارە لووت بەرزەکاندا ڕوودەدات. چونکە ئەو باوک و دایکە بەدوای دلخۆشی و کەلکی ناپوختەیی خۆیاندا دەگەڕێن، ئەک دلخۆشی و کەلکی پۆلەکانیان. ئەوەندە ھەبە ئەم جۆرە دەستکاری کردنە بەسایەیی خوداوە لە ناوچەیی ئاکرێدا کەم ڕوودەدات.

یاسای دلداری پیرۆزە

لێرەدا ژنەتێنان زوو جێبەجێ دەکێ. لەمەیشدا زەنگی ھەبە، بۆ ئەمەیی کچ و کۆر لە داوێنپەسی دوور بخرێنەو. ژنەتێنانیش، لەناو چینی دەوڵەمەندان و دەسلەتداراندا نەبێ، زۆری تی ناچن. ھۆی ئەمەیش ئەو یە دەوڵەمەندەکان و دەسلەتدارەکان بەدوای مایە و سایە و پایەدا دەگەڕێن، بەدوای بابەتی گیانییدا ناگەڕێن. لەبەر ئەوە، ژبانی ژن و میتێدی لەناو ئەم جۆرە چێندە، زۆری بێ ناچن تێک دەچن و، شەڕ و شۆڕ و خۆتێشتن و سەرگەردانی لێ پەیدا دەبێ. ئەمەیش سزایە کە، لە لایەن سروشتەو ئاراستەیی ئەو کەسانە دەکێ، کە پێز لە یاساکانی ناگەرن، کە یەکتیک لەو یاسایانە و لەسەر و ھەموویانەو،

(١) راستەر (لە نێوان).

(ياسای دلدارى) يه. چونكه (دلدارى) دهسه لاتىكى وای هیه، كه كهس ناتوانى بهرنگارى بكات. ياساكه یشی هموو دم سهرده گری و سهرده كهوئ بهسهر نو كهسانه دا كه دهیانوهئ بهر بهستى بكن. بهلام خوشبه ختانه لهم ناوچه يه دا، زۆرىه دانىشتوان ریز له ياسا پیرۆزه كهى دلدارى ده گرن، سا له بهر نهمیه كه زۆرىه نو خیزانانه ی له ناوچه كه دا پهیدا ده بن و، پىك دین، په یوهندیان به به كتره وه به هیز و، بنچینه یان پته وه و، بهروویه كى خوژ و سنگى كى فراوانیسه وه بهرنگارى هموو كارساتى كى ناهه موار و سهرگردانى ده كهن له ژياناندا.

لیره دا سروشت كارى كردۆته سهر دلدارى و جوانى

پهنگه جوانى سروشتى ناوچه كه و، سازگارى ناو و بایه كى و، ژبانه سروشتیه پى ته ندروستیه كهى، كه پره له وه رز و، خوژدانه بهر رۆژ و، باى پاك و، خواردنى خوژشتى ساكار و بهكه لك، بهوبنه خوژتندنگا يه كى ههره چاك كه كوران و كچان رابه پتن به خوژه وىستى و دلدارى به كى پاك و پىگه رده وه. لام واپه ههر له بهر نهم خوژه وىستیه پاك و پیرۆزه يسه كه نه ته وهى كورد له ناوچه ی ناكرتدا، له پرووى كۆمه لایه تى و، ته ندروستى و، رهوش و خروى باشه وه. به هیز و هه ره ته وه دهوئ. منیش بهم بۆنه يه وه ده لیم: كه سروشته جوانه كه ی ناوچه ی ناكرئ، كهسانى جوانى لیره دا دروست كردوه، چ ژن بن چ پیاو، له راستیدا جوانى نافرته ی كورد لهم ناوچه يه دا، جوانیه كى سروشتیه، پىرستى به سوروا و سپیاو و، كوتانى دم و چا و، پهنگردن و نهخش و نىگار نییه. خشلیشى پىرست نییه. نهمیش پاداشتى سروشته، خودا بهو كهسانه ی ده بهخشى كه ریز له ياساكانى ده گرن.

پایه ی كه پیاوو

ژن به ناوى كورى ههره گه وریه وه بانگ ده كرى. جلّه وى مال راگرتن و، رازاندنه وهى و، به پتوه بردنى، به دهست خۆیه وه یه. خۆى كه پیاوو ماله. جا چونكه ژن بۆ خیزانه كه، خۆى له پیاو زۆرتر ده ره نچیتى و، له هموو كه سى كیش زۆرتر یاریده ی مێرده كه ی خۆى ده دات له پىگه یاندنى بهرهم و ده رامه تدا، بن گومان شایسته ی خۆى له مێرده كه یه وه پىزى دهست ده كهوئ. ژن له راستیدا كۆله كه ی ماله و، جى شانا زى خیزانه كه پتوه ی بكات. چونكه نو پىجگه له فه رمانه كانى ماله وهى، وهك په و ره ده كردنى مندال و، ناماده كردنى چىشت و خوژشت و، مال راگرتن و، خیزان به پتوه بردن و، مپوان به پتو كردن، هارىكارى مێرده كه ی خۆشى ده كات له فه رمان كردن و نان پهیدا كرندا. ته ناندت هى وایان تىدا يه، وهك نافرته سورچى و ههركیه كۆچه ركان، بهزه برى كوتهك و چهكى كوشنده يش وهك پیاوان، خیزان و مال له دوژمن ده پارێزئ. جا له بهر نهم هۆيانه يه كه ژنانى نهم ناوچه يه مافى خۆيان دهست كه و توه و، سهر بهستیان چنگ كه و توه و، نازایانه و سهر بهستانه ده جو لیتنه وه. ههروه ها شان به شانى مێرده كانیان له كاروبارى خیزان و ماله كانیاندا بیروبا وه پى خۆيان ده ره دهرن و پىزیشیان لى ده گيرئ.

كه لىك جار كه سهرنجم له ژبانى نافرته تانى نهم ناوچه يه ددا، بۆيان خه ميار ده بووم. چونكه كه پیاوو به سه زمان له گونده كانى ناوچه كه دا به هۆى نو كار و فه رمانه زۆرانه یانه وه كه ده بكن، هپچ كاتى كیان بۆ نامى پتیه وه كه سهرهوتى تىدا به دن و بهه سینه وه. نهم باره يش ده پتیه هۆى نه وهى كه به شى كى زۆر له

جوانی و تەندروستی خۆیان زوو بەزوو، لە پاش شووکردن، لە دەست بچن. کەواتە چینی خۆتەندەواران پێویستە لەسەریان چاودەیری ژنەکانیان بکەن و، دلیان رابگرن و، چەندیان لە دەست دێ خەمی خۆشگوزەرانی و کامەرانی و سەرەرزەیان بخۆن، تا تۆلە ئێو رەنج و خۆبەختکردنەیان بۆ بکەنەوه. هەر لەبەر ئەم هۆیانەیشە کە گەلیک ژن هەم گۆی نەدەنە ئەوێ مێردەکانیان ژنی تر بهێتن. چونکە بەهۆی ئەو ژنە تازانەوه هەندێک چەوسانەوه وماندویتییان لە کۆل دەبێتەوه. تەنانت هەندێک ژنی وایش هەن کە مێردەکانیان نامێتن هیچ باکیان نییە. چونکە توانایی ئەوێان هەیە بەرەنجی شانی خۆیان و بەپێشەیی سەرەرزە نانی خۆیان و مندالەکانیان پەیدا بکەن و مندالەکانیشیان بەباشی پەرورەدە بکەن. هەوایشیان تێدا هەیە کە بوون بەبێژمۆن، جاریکی تر شوو ناکەنەوه، هەر لەبەر ئەوێ چاکەیی مێردە مردووەکانیان بەدەنەوه.

ناپاکی ژن و مێردی

ناپاکی ژن و مێردی، یاخود داوینپەسی، ئەوەندە ئێمە ماوه بۆیە یەجگار کەمە، یاخود هەر نییە لەم ناوچەیدەدا. چونکە نەریتی نەتەوێ کورد، لێرەدا وەها، کە ژن و پیاوی داوینپەس هەردووکیان بکۆژێن. لەبەر ئەوە ئافەرەتی داوینپەس ناتوانێ لە ناوچە کەدا بچێتەوه. پیاوی داوینپەسی بە چارێکی سووکەوه سەیری دەکڕێ، ناوی بەخراب دەبن و کەنەفتیشی دەکەن، پێشیدا رانا پەرماون هیچ کاریکی بێ بێژمۆن.

پایەیی مێرد

مێرد سەرۆکی خێزانە و هەرچی بێت ئەندامانی خێزان بەقسەیی دەکەن. ژنی و مندالەکانی و ئەندامەکانی خێزانە کە، هەموویان لە کار و فەرمانەکانیدا یارمەتی دەدەن و، هەر رۆژێکیشی پێویست بێ بۆ هەلسوڕاندنی کاروباری مالهە کە پێشکەشی دەکەن. بەلام کە هاتوو لایدا لە بەجی هێنای پێویستی سەرشاری بەرامبەر خێزانە کە، خێزانە کە لێی هەڵدەگەڕێنەوه و بەگۆتی ناکەن.

ژنە کەیش و مێردە کەیش هەردووکیان بەزۆری مندالەکانیانەوه شانازی دەکەن، بەتایبەتی بە کۆرەکانیانەوه. هەردوولایشیان بەوه زۆر شادمان دەبن کە مندالەکانیان تا دواڕۆژی ژانیان لە مالتێکدا لە گەڵیاندا بچێنەوه، تەنانت لە پاش ژنەکانیشیان و مندالەکانیشیان بەوێشەوه کە هاوێشیان بێ لە نان پەیداکردن و دەرامەتدا و، لە چێژکە ئێو دەسکەوتانەدا. ئەمەیش سەبارەت بەوێ کە دیانەوێ لە رووی ئابورییەوه کەلکی خۆیان بهێژن و، هۆگری خێزانیشیان وەک خۆی بچێتەوه، لە گەڵ پایەیی خێزانیدا.

هۆز

چۆنتیتی دروستبوونی هۆز لە تیرە و خێل و دەستەمال کە ئەمانیش هەرێکەیان لە خێزانەکان پێک دێن، باوەتێکی زانراو و ئاشکرایە، پێویست ناکات لێی بدویم. بەلام پەڕیوەندی تاکەکانی هۆزە کە، بەسەرۆکی هۆزە کەوه و، هەردووکیان بەهۆزە کە خۆبەوه بەگشتی، بەپێویستی دەزانم لێیان بدویم.

تاکه‌کانی هۆز و سەرۆکی هۆز

چونکه نهو کاره گه‌وره و گرنگانه‌ی به‌کوتیخادی یاخود به‌سه‌ره‌کی تیره، یان به‌سه‌ره‌ۆکی خێل چاره‌سه‌ر ناکرین، تاکه‌کانی هۆز به‌ناچاری ده‌چنه‌ لای سه‌ره‌ۆکی هۆز چاره‌سه‌ریان بکات. نه‌میش یان په‌وشت و نه‌رتی هۆز له‌ چاره‌سه‌رکردنیاندا به‌کارده‌هینیت، یاخود یاسا‌کانی نایین به‌کارده‌هینیت، هه‌رچی کیشمی سه‌ره‌ۆک خۆپه‌تی و، په‌وه‌ندی به‌ه‌وه‌ندی خۆپه‌وه‌هه‌یه، یاخود به‌ناپه‌روو و ژیانپه‌وه، سه‌ره‌ۆک له‌ چاره‌سه‌رکردنیدا خۆی به‌هیچ په‌وشت و نه‌رتی‌کی هۆزه‌کییه‌وه، یاخود به‌یاسا‌کانی نایینه‌وه‌ نابه‌ستیه‌وه، نه‌ له‌گه‌ل تاک و ته‌رایانی خێزانی خۆیدا، نه‌ له‌گه‌ل خزمانیدا، نه‌ له‌گه‌ل تاکه‌کانی هۆزه‌که‌یدا، نه‌ له‌گه‌ل که‌سانی تردا. چونکه‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه، که‌ خۆپه‌رستی و خۆپه‌سندی و خۆناردن پالی پتیه‌ ده‌نن بیه‌ته‌ کایه‌وه، له‌لای نه‌و جۆره‌ سه‌ره‌ک هۆزانه، تاکه‌ یاسایه‌کی کاربگه‌ره و به‌کارده‌هینری نه‌گه‌ر هێزێکی گه‌وره له‌ به‌رامبه‌ریاندا نه‌ه‌ستی، ده‌ستبه‌رداری نابن. جا لێهه‌ویه که‌ ده‌ستدرێژی و ده‌سته‌شاندن و زۆرداری رووده‌دن. له‌مانه‌یشه‌وه‌یه که‌ مالتوێزانی و سه‌رگه‌ردانی تووشی سه‌ره‌ک هۆزه‌که‌ و هۆزه‌که‌ی دێن. داخه‌که‌م سه‌ره‌ک هۆز و که‌م هۆز ه‌ن، که‌ له‌م جۆره‌ باره‌ ناهه‌م‌واره‌ پر ئازارانه‌ ڕزگاریان بێ...! له‌ راستیدا راستیان گوتوه‌: «ده‌سه‌لاتداری پیاو تێک ده‌دات. ده‌سه‌لاتداری به‌ره‌للایش تێکدانیکی به‌ره‌للا تووشی خاوه‌نی ده‌کات!» هه‌رچی سه‌ره‌ک هۆزه‌کانن، ده‌سه‌لاته‌کانیان یه‌جگار فراوانن، بگه‌ر نه‌ه‌نده‌یان نه‌ماوه‌ بگه‌نه‌ ده‌سه‌لاتی خۆنکاره‌ زۆرداره‌کانی سه‌رده‌مانی کۆن. نه‌وانه‌ له‌ناو هۆزه‌کانی خۆیاندا به‌رتین له‌ سه‌ره‌ۆکی فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی سروشتی. نه‌گه‌ر هێزێکی گه‌وره‌ ڕێگایان لێ نه‌گرت و لێی نه‌ترسین، باکیان نییه‌ له‌ که‌س، هه‌رچی ناره‌زوو بکه‌ن و له‌ ده‌ستیان بیه‌ته‌ ده‌یکه‌ن. به‌لام خۆداو‌راستان زۆر جار نه‌و هێزه‌ گه‌وره‌یه‌یان دێته‌ به‌رامبه‌ر، وه‌ک هۆزێکی وا که‌ به‌ره‌ره‌کانییان بکات، یاخود فه‌رمانه‌ه‌واییه‌که‌ که‌ به‌دوای دا‌په‌روه‌یدا بگه‌رت، یاخود کۆمه‌لتیک که‌ له‌ناو هۆزه‌که‌ خۆیدا په‌یدا به‌وێ و به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه به‌ره‌نگاری بکات له‌سه‌ر زۆر و سه‌مه‌ه‌کانی. سه‌ره‌ک هۆزه‌کان باج له‌ تاکه‌کانی هۆزه‌کانی خۆیان ده‌ستین، چ له‌ به‌ره‌می سروشتی بێ، چ له‌ به‌ره‌می کشتو‌کال بێ، چ له‌ به‌ره‌می گیانه‌به‌ران بێ. ته‌نانه‌ت که‌ نه‌و تاکانه‌ ژنیش به‌هێن یان سه‌کالایان بیه‌نه‌ به‌ر بۆ به‌ینه‌وه‌ی کیشمه‌کانیان، باجیان لێ ده‌ستین. سه‌ره‌ۆکی وه‌هام دیوه‌ که‌ لادییه‌کانی ژێرده‌ستی که‌ به‌رتین له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی و کرێکاریان کردبێ بۆ میری سه‌رانه‌ی له‌ کرێکاره‌کان سه‌ندوه‌!... بێجگه‌ له‌وه و له‌ بێگاریش سه‌ره‌ۆکه‌کان تاکه‌کانی هۆزه‌که‌ی خۆیان ناچار ده‌که‌ن چه‌کی کوشنده‌ بکه‌ن، بۆ پاراستنی هۆزه‌که‌ و پاراستنی خۆیان. جاری وایش هه‌یه به‌زۆر بێگاریان پێ ده‌که‌ن، له‌ دا‌ربه‌ین و کشتو‌کال و گواسته‌وه‌دا. هه‌ر که‌سێک له‌ هۆزه‌که‌ لێیان یاخی بێت، به‌پیتی په‌لی یاخی‌بونه‌که‌ی به‌رشم و تو‌په‌ری سه‌ره‌ۆکه‌که‌ی ده‌که‌وێ، سا یان سه‌ره‌زه‌شت ده‌کرێ یان لێی ده‌درێ. یان جه‌رمه‌ ده‌کرێ، یان ده‌کو‌ژرێ.

جا سه‌ره‌ۆکه‌کانی هۆزه‌کانی (زێباری، هه‌رکی، گیژ و سورچی) به‌م شێوه‌ و ده‌ستوره‌وه، به‌رپه‌وه‌ ده‌چن.

ئى پىرسىنەدە لە سەرۆك ھۆز

بەلام ئەگەر سەرەك ھۆزەكە لەلایەن فەرمانپەرەوايىيەكى بەھىزى دادپەرورەدە چەند و چوونى لەگەڵدا بکرى، بى گومان دەسلەتەكەى كز دەبى و، تۆلەسەندەنەوەكانىشى بەنھىتى جىبەجى دەكرىن. ئەويش بەپىنى رۆژ پەشتار دەكات و، لەگەڵ فەرمانپەرەوايىدا گوزەران دەكات، بەنەرمىيەكەشەو داواى يارمەتى و ھەرەوز لە ھۆزەكەى خۆى دەكات. ئەمەيش پىتويستە بگوترى، كە تاكەكانى ھۆزەكە سەرۆكەكەى خۆيان دى دادپەرورە و دلسۆز و خاوەن بەزەيىيە لەگەڵياندا، ئەوانىش فەرمانەكانى بەجى دەھىن و، كەل كى پى دەگەيىن و، دلسۆزىشى لەگەڵدا دەنۆن. تەنانەت لە چارەسەرکردنى كاروبارەكانىشاندا بۆ لای ئەو دەچن، ئەك بۆ لای مېرى. چونكە ھۆزەكە ئەو بەسەرۆكى فەرمانپەرەوايىيە سروشتىيەكەى خۆيان دادەنۆن، كە لە بارىدا ھەيە كار و فەرمانيان زوو جىبەجى بكات و، كىشەيان زوو بېرىنۆتەو و، بەناسانى تەوايان بكات و، ساكارانە و بەئەركىيى زۆر كەم رايان بېرىنۆتە. بەلای ئەوانەو، بۆ چارەسەرکردنى گېروگرفت و كىشەكانيان، ئەو سەرۆك ھۆزەى خۆيان چاكرتە لە فەرمانگەكانى فەرمانپەرەوايى، كە كات و سامان و پەنجىكى زۆريان پى بەخت دەكەن، كە ئەوانەيش لە وزەى ئەواندا نىن پىيان ھەلسن.

بەلام ئەگەر سەرەك ھۆزەكە، بەرامبەر ھۆزەكەى خۆى فەرمانى سەرشانى خۆى بەجى نەھىن، ھۆزەكە ھەر ھەلىكى دەست بکەو، لىيى ياخى دەبى و، رۆو دەكاتە سەرەك ھۆزىكى تر كە كار و كەردەو و پەوشت و خەوى سەرۆكانە بەكار بەھىتەت. جا ئەگەر لە ھەردوولا پەنجەرۆ و بەشى برابوون لە دادپەرورەى، نىتر رۆو دەكەنە فەرمانپەرەوايى و ئەو لە جىتى سەرەك ھۆزى خۆيان دادەنۆن. جا لىرەدا كە پىتويستە بلىم؛ ئەگەر فەرمانپەرەوايىيەكى دادپەرورەى بەھىز لە ئارادابى و، چەند دادگايىيىكى و ايش داھەزىنۆتە كە كاروبارى نەتەو زوو راپەيىنۆتە و، ئەركيان زۆر نەبى بەسەر خاوەن سكالاکانەو و، بايەخىش زۆر بەدەن بەكەلك و چاكەى ھەموو ھاوئىشتامانىك، ھىچ ھۆزىك پەنا ناباتە بەر سەرەك ھۆز تا پىرەنەوئى كاروبارى خۆى پى بىسپىرۆ و بەندەپەتى بكات.

فەرمانەكانى سەرەك ھۆز

سەرەك ھۆز لەسەرپەتى مافەكانى تاكەكانى ھۆزەكەى خۆى و ھۆزەكەى خۆى بەگشتى، لە زۆرۆستەمى ناوخۆ و دەرەو بەپارىزۆ. بەلام ئەو لە ئەستۆيدا نىيە كە خەمى پىشكەوتنى ھۆزەكەى خۆى بخوات، لە رۆوى ئابورى و كىشتوكال و خۆپەندەوارى و تەندروستى و ئاوەدانىيەو. ھەرەھا سەرەك ھۆز لەسەرپەتى، لە كاروبارى گىرنگدا كە پەيوەندى بەگشت ھۆزەكەيەو ھەيە، وەك شەپوشۆ و، ھەوار گۆتزانەو و، نواندىنە ملكەچى بۆ فەرمانپەرەوايى، ياخود ياخىبۆون لە فەرمانپەرەوايى، رادۆ بەكەلەپىاوەكانى ھۆزەكەى خۆى بكات. ھەرچى ھۆزەكەيە كە سەرەك ھۆز فەرمانى دەرگىر، بەجى دەھىنۆتە، بەرپەرچى ناداتەو، بەمەرجى ئەو فەرمانە مەترسى و زيانى بۆ ھۆزەكە تىدا نەبى. بەلام لە كاروبارى ئاسايىدا، سەرەك ھۆز، پىرس بەكەس ناكات، ھەرچىيەكى گوت ھۆزەكە بۆى جىبەجى دەكات.

کلۆلی تاکه‌کان

ئه‌گەر ته‌ماشای باری تاکه‌کان بکه‌ین که له‌م شتیه‌یه‌دا گۆزه‌ران ده‌کهن له‌ خه‌مه و خه‌فه‌ت به‌ولاره هه‌یچی ته‌مان به‌ نامیته‌یه‌وه. چونکه‌ ئه‌و له‌ژێر چنگی فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی ناو فه‌رمانه‌ه‌واییه‌که‌دایه‌!... به‌ هه‌ردوو فه‌رمانه‌ه‌واییه‌که‌ش، له‌ په‌نجی شانی خۆی و ناوچه‌وانی خۆی، پاره‌ ده‌رده‌یه‌تی و به‌ناوی باج و سه‌رانه و بێگا‌ره وه‌ پێشکه‌ش ده‌کا. جا هه‌تا تاکه‌کانی هۆزه‌کان له‌ رووی ئابوورییه‌وه، له‌م باره‌ ناهه‌م‌سواره‌داین و رووبه‌که‌نه‌ کزی، هه‌ژاری و برسیته‌ی بیانه‌گه‌زن و، نه‌خۆشی تووشیان بێ و، نه‌خۆتنده‌واری سه‌ریان له‌ تێک بدات و، هه‌یج که‌سی که‌ش فرایایان نه‌که‌وێ له‌م کزی و نه‌بوونی و بێ ده‌سه‌لاتی و چاره‌یه‌شیه‌ پرگاریان بکات... واتا هه‌تا هۆزه‌کان له‌م شتیه‌یه‌دا بژین و گۆزه‌ران بکه‌ن، ئه‌وه هه‌یج گومانی تێدا نا‌ه‌ی، که‌ ئه‌و هۆزانه‌ ده‌به‌ نه‌یچی‌ری ئه‌و (فه‌رمانه‌ه‌وایی و ده‌سته و کۆمه‌لانه‌)ی ده‌یانه‌وێ ئازاری (فه‌رمانه‌ه‌وایی و نه‌ته‌وه) به‌دن و زیانیان به‌ی بکه‌یه‌ت!

چاره‌سه‌رکردنی باری لادێکان

ده‌ترسم له‌ بابه‌ت لام دا‌ی. به‌لام بیانووم ئه‌وه‌یه که‌ تکا له‌ پێشکه‌وتنه‌خوازه مه‌رده‌کان بکه‌م و، به‌لێم: کات به‌یه‌ریه‌وه نه‌ماوه: پێویسته‌ راستکردنه‌وی باری گۆزه‌رانی لادێکانی ناوچه‌ی ئاکرێ و هه‌موو ناوچه‌یه‌کی تر به‌خه‌رتنه‌ پێش هه‌موو راستکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌روه. چونکه‌ راستکردنه‌وی باری لادێکان به‌به‌نجینه‌ی هه‌موو راستکردنه‌وه‌یه‌کی تر داده‌نرێ، که‌ له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه ده‌یه‌ بک‌رێ. له‌ دلی دلسۆزانی گه‌له‌که‌ماندا تو‌زێک ئارام نه‌ماوه، تا له‌مه‌ ژۆرتر چاره‌پروانی راستکردنه‌وه و چاکه‌خوازی بن...! راستکردنه‌وی بار و چاکه‌کاری، ده‌یه‌ی له‌ نیسته‌وه ده‌ست به‌ی بک‌رێت... ئه‌گەر ده‌ستبه‌ش به‌ی ک‌را، ده‌یه‌ی له‌ پێش هه‌موو شو‌تێکدا و، هه‌موو شتێکدا له‌ لادێوه ده‌ست به‌ی بک‌رێ!...

تاکه‌کانی هۆز فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی به‌هێزی دادپه‌روه‌ریان ده‌وێ

له‌مه‌وپێش چهند جارێک گوتم: نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ ئاکرێدا په‌ به‌دڵ چاره‌پروانی فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی به‌هێز و دادپه‌روه‌ر و خاوه‌ن به‌زه‌یین، که‌ خه‌می پێشکه‌وتنیان به‌خوات و بایه‌خیان به‌ی بدات. ئێسته‌که‌ش وام به‌ی خۆشه‌ به‌لێم: تاکه‌کانی هۆزه‌کان له‌ کانه‌گای دلیانه‌وه ده‌یانه‌وێ له‌م جووته‌ یاسایه - واتا له‌ (یاسای فه‌رمانه‌ه‌وایی) و (یاسای هۆزه‌کی) - پرگاریان بێ...! ئه‌وانه‌ یاسای فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی به‌هێزی دادپه‌روه‌ریان به‌ی خۆشته‌ له‌ یاسای هۆزه‌کی، که‌ هه‌ر به‌و ده‌ک‌رێ له‌م پرگاریان بکات. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه، که‌ هه‌م‌ه‌وێان وه‌رس بوون له‌م ژایانه‌یان که‌ پ‌ریتی له‌ (هه‌ژاری و نه‌خۆتنده‌واری و نه‌خۆشی). ده‌یانه‌وێ ئه‌و ژایانه‌یان به‌گ‌ز‌رێ و بک‌رێ به‌ژایانه‌کی په‌رگه‌رانی و ته‌ندروستی و سه‌رکه‌وتن و خۆشگۆزه‌رانی، وه‌ک ه‌ی جێگا پێشکه‌وتنه‌وه‌کانی جیهان. ئه‌وانه‌ ده‌یانه‌وێ له‌ ژایانی کۆمه‌لایه‌تیاندا هه‌له‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ک به‌ریا بێ...! ئه‌م جو‌زه هه‌له‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ش پێویستی به‌له‌ناو‌بردنی سه‌ره‌ک هۆزه‌کان و خۆته‌شته‌ن نییه‌. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌ی ده‌وێ که‌ (دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی) بک‌رێ به‌یاسایه‌ک و به‌د‌ریته‌ ده‌ست که‌سانی و‌ها به‌کاری به‌یه‌ت، که‌ له‌ی هاتوو و کارامه‌بن و، خاوه‌نی ک‌رده‌وه و په‌وشتی به‌ل‌ن‌دین. واتا له‌و

جۆره فرمانبهرانه بن که بتوانن هۆزیش و سهرهک هۆزیش وای بکهن که (یاسای هۆزهکی) یان لهبیر بچیتهوه، بێ نههمی هیچ لایهکیان نازاری بگات، یاخود زیانی لێ بکهوێ.

پۆڤگاریش نهوهی دهرخستوه که نهو تاکانه جاری واههوه ملیان بۆ پیاوانی نایین کهچ کردوه، بێ نههمی نهو شیتخانه بهزهبری چهک و کوتهک ملیان پێ کهچ کردبن!... چونکه نهو جۆره شیتخانه نه لهشکریان هههوه و، نه تۆپ و تفهنگ و، نه گهله کهشتی جەنگ. هیچ کاتیک هیتیان لهگهله بهکار نههتوان و، زۆریان لێ نهکردوون، تا ملکهچییان بکهن. نهو شیتخانه ههر بهوه ملکهچییان فیتکردوون، که کار و کردهویان لهگهلیاندا باش بووه و، بهتەنگ کهلک و چاکه و دلخۆشی و سهرهززیانهوه بوون و، کردهوه و رهوشتی بلند و گیانی مرۆفایهتی گهوره و گرنگیان لهگهله بهکارهتوان. نههمیش سهبارت بهوهیه که نهو هۆزانه ههرچهنده هۆگری سهرهستی و بهرهللایین و، له ههموو کۆته و زنجیریکیش خۆ پادهپسکیتن که پهیهوندیی بهصاف و سهرهستیانهوه ههیتت، ههروهها بهرهنگاری ههموو کهسکیش دهکهن که نازاری سهرهززیان بدات و پتیزان لێ نهگرتت، بهلام له راستیدا له کهلک و چاکهی خۆیان ناگادارن و، تهنها مل بۆ نهو کهسه دهدهن، که دهتوانن پستی پت بیهستن بۆ پاراستنی (صاف و سهرهستی و سهرهززی) یان. جا لهههوهیه که نهوانه بهسهر راستی و دلسۆزییهوه بۆ نهو شیتخانه بوون بهپهپهرو و پشتیوان و ملیان بۆ کهچ کردوون. تهناوت نهو دلسۆزی و سهرهستیانهوه بۆ کورانی نهو شیتخانهیش نواندوه. جاری واههوه چاویان له گروانه و زۆرداری نهوه و وهچی نهو شیتخانهیش پۆشپوه ههر لهبهر نهوهی که باوکیان له ژیانی خۆیدا لهگهلیاندا باش بووه.

کهواته راستکردنهوهی کاروبار و چاکهکاری لهناو نهو جۆره هۆزانهدا ناسانه. هیچ زیانیکیشی لێ پهیدا نابێ. هیچ سهرۆکیکیش له میری ناوڕووژیتن. چونکه نهتهوهی کورد له ناگرتدا، بهخوێندهوار و نهخوێندهاریانهوه، له کانگای دلپانهوه ئارهزوری راستکردنهوهی کاروبار و چاکهکاری گشتی و پتیشکوتن دهکهن. گهلێکی لێ هاتوویشن بۆ پتیشوازی کردنی ههموو پتیشکوتن و بهرزبوونهوهیهک که بۆ گشت لایهت. چونکه نهوه، ههر له زوهوه، ناواتی ههره گهوره و گرنگیانه، که پۆژیک له پۆژان خۆیان بهکامهرانی و سهرهززی و سهرکهوتن و خۆشگوزهرانییهوه ببینن له ژیانیاندا.

ئارهزوو و گیانبازی

(ئارهزوو و گیانبازی) ی نایینی وهۆزایهتی و نهتهوايهتی و نیشتمانپهروهی، گهلێک جار له سهردهمانی رابردودا، هاتووته ناوهوه و خۆیان دهرخستوه. نهمانهیش لهو کاتانهدا رۆیان داوه و بهریابوون که زۆروستم رۆیان داوه، یاخود ئاژاوه و دووبههکی خراوته ناچهکهوه، بهلام فهرمانهواپیهکانی نهو سهردهمانه، خۆیان پتیهانهوه ماندوو نهکردوه، بهشیرینی و زرنگی و شتهیی چارهسهری هۆیهکانیان بکهن و، نههیلن جارتیکی تر رۆبدهنهوه. نهجمایش بهوه گهیشتهوه ناچهکه پر بووه له کارهساتی کهتن و تاوان و خوێنپتیی، که زیانیکێ زۆریان گهیاوندوه بهنهتهوهیش و بهفهرمانهواپیش! بهسایهی خداوه له پۆژانی ئیستادا نهو جۆره رقهبهری و دوژمنایهتی و ئاژاوه و فیت نانهوانه نهمان یاخود رۆیان کردۆته کزی. له پۆژانی ناساییدا، که شهروشن لهناو هۆزهکاندا، له نارادا

نهن، نه په بهری هدی و، نه بهرره کانتی و، نه نگه ویستی. نیتر ناوچه که وای لی دئ، له ناو
هۆزه کاند، کپین و فروشتن و، ژن و ژنخوازی و، تیکه لای پدیدابنه وهک جارن. چونکه هه سوویان
وهه ههست به خویان دهکن که له یک رهگهز و یک نه ته وه و یک نیشتمان و یک نایین. جا له بهر
نموه له ناو نم هۆزه دا ژن و ژنخوازی و خزمایه تی زۆر بهرچا و دهکوئ، بام جوئی جوتیش بن. نم باره
له ناو شاری ناگریشدا، له ناوه ند خیزان و ماله جوئی جوتیکاندا ههروه هایه. بهلام نه ته وهی کوود له
ناگریدا، نیستا که ههستیان کردوه بهزیانی هه مو ده مارگیری و بهرره کانتیهک، بۆ (راستی و
دروستی و دادپهروهری و سه ریسته) نه بی پشتگیری ناکهن. بۆهکا سه روکه کان و خوینده واره کانیان
ده بیترن، به هه موو جۆزه هۆز و تایین و پتیه ویتکیانه وه، دهستیان خستۆته ناو دهستی یه کتری و
فرمانه یوایی به هه موو کولی دلیانه وه خه بات دهکن بۆ که لک و چاکه و پتیه کوتهی ناوچه که یان. نه وانه
نیستا که خویان له هه موو ده مارگیری به کی نا په سه ند ده پارتیزن. راستیه که یه هه ر نه مه
بیرو باوه پتیه راست و دروسته، که ده بی هه موو خاوه ن دل و ده روونیکه چاک و پاک هۆگری بهی.
وه هایشم دیته پتیه چاو، که سه رده می خۆپه رسته کان و پوولپه رسته کان و چه وسینه ره وه کان خه ریکه
به سه ریچن، که له ژیر په رده ی ده مارگیری نایینی، یان نه ته وه یی، یان هۆزه کیدا، خرتنی نه ته وه ی
به سه زمانیان ده مژئ!... ههروه ها سه رده می نه و فرمانه به رانه ییش خه ریکه به سه ریچن، که دو به ره کی و
ناژاوه یان ده نایده وه له ناو نه ته وه که ماندا بۆ که لکی نا بوخته و گهنگ و نا په سه ندی خویان!... خودا یاری
نیتر نه و سه رده مه ره شه جاریکه تر ناگه پتیه وه ناو ناوچه که مان!... پتیه ست وه هایه که هه موو لایه ک
(که لکی گشتی) بکه ن به نامانجی خویان، نهک (که لکی نا بوخته ی تاییه تی). ههروه ها له گه ل
کار به ده ستانی میریشیدا ده ست به خه نه دهستی یه کتری و، یارمه تی یه کتری به دن بۆ که لک و چاکه ی
گشتی ناوچه که یان، نه ونده ی پتیه ن ده کری.

هۆزه کانی ناوچه که

له ناوچه ی ناگریدا نم هۆزه گرنگانه نیشته جی بوون:

۱- هۆزی زبیری: نم هۆزه له هه ردوو لادتی به ره که پره و سووچیدا نیشته جی بووه. ژماره سه ری
به (۱۱۳۰۳) کهس داده نرئ. سه روکه ناسراوه کانیان نه مانه: (مه محمود ناغا و نه حمه د ناغا) کوپانی
(مه حمه د ناغا، شه وکه ت ناغا کوپری هه سه ن ناغا، جه واد ناغای عه لی ناغا و مه سه فای عوسمان
ناغا).

۲- هۆزی سووچی: له هه ردوو لادتی سووچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جی بووه. ژماره سه ری
به (۵۲۵۰) کهس داده نرئ، به شیکه که می هۆزه که به کوچه ر داده نرئ، که ته نیا له وه رزی پاییز و
زستاندا له ناوچه که دا ده میتنه وه. سه روکه ناسراوه کانیان نه مانه ن: (شیخ ره قیب و شیخ قه یوم)
کوپانی شیخ مه حمه د. (شیخ توفیق و شیخ که ژۆ) کوپانی (شیخ عوبیدوللا). (شیخ نه حمه د) و
(شیخ سه ده دین) کوپانی (شیخ به دیع).

۳- هۆزی هه رکی: له لادیکانی سووچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جی ده بی. چونکه کوچه ره هه ر له

وهرزی پاییز و زستاندا له ناوچه کېدها دهېن. ژماره سهری به (۳۴۴۴) کس داده نړئ. سهرۆکه ناسراوه کانی ئه مانه ن: (سهیدی خانی حاجی ناغا و محیدین جیهانگیر ناغا).

۴- هۆزی گیز: له لادیتی (عشائر السبعه) دا داده نیشی. ژماره سهری دهگاته (۱۷۰۰) کس. سهرۆکه ناوداره کانی ئه مانه ن: (نحمده ناغا و مشیر ناغا) کورانی (نیسماعیل ناغای پروغی).

۵- هۆزی رهژی کهری: له لادیتی (عشائر السبعه) دا داده نیشی. ژماره سهری به (۳۵۰۰) کس داده نړئ، له سهرۆکه ناسراوه کانی: (نهمین نحمده ناغا) ی داره توو و، (قادر ناغا) ی زهنگه نانن.

پتویسته نهوه یش بگوتړئ، که نهم هۆزانه له ناوچه کانی تریشدا، دهسته و تیره و خزم و که سوکریان هیده، نهگر شتیکیان لن بقه ومیت یاریده ی یدکتری ددهن.

که مایه تییه هۆزه کان

بیجکه له مانه، که لیک پوله هۆزی بچوکی تریش همن، که له هۆزه جوړ له جوړه کان که وتونه تهوه، وهک هۆزه کانی (بۆت، شارک، خدری، گومار، شیخ بزهینی، زهنگه نه، مووسه یی و هه مووز) که له لادیتی (عشائر السبعه) دا نیشته جن بوون. یان وهک هۆزی (جافه تی) که له لادیتی سورچیدا نیشته جن بوون. ههروه ها وهک (کلدانی، تیاری و ناشوری) که له لادیتی کانی سورچی و بیره که پره دا دانیشتون. نهم جوړه پوله هۆزانه نهریتیان وهه یه که له گهل هۆزه گه ووه کانی دهوړوشتیاندا تیکهل دهېن. کۆمه له ی سهرۆمیری ئه مانه یش خوی ده دات له (۵۰۳۰) کس. لهم کۆمه له ژماره سهری مه سیحیه کان دهگاته (۱۵۰۰) کس. ههرچی دانیشتوانی شاری (ناکړئ) یشن به بنه چه ده چنده سهر نهم هۆزانه ی که له ناوچه که دان، یاخود له جیگایانی تره وهاتوون. نهوه نده هیده شارستانیتی و تیکه لبوون و ژن و ژنخوازیان له ناو یه کتردا ده ماری هۆزه رستی کزکردوون. ناسراوه کانی شاری ناکړتیش ئه مانه ن: (هیه توللای موفتی، مسته فای مه لا جبرائیل، وههاب ناغای یاسین ناغا، شیخ نبیراهیم کوری شیخ باقر و خالد حکیم).

په وشت و خو و نه ریت له ناوچه ی ناکړیدا

خواردن و خواردنه وه

دانیشتوانی ناوچه که له چیشته چه ووه کانیاندا ئه مانه به کارده یتن: گهنم و جو و برنج و نیسک و نۆک و رۆن و سهوزه و نهو گۆشانه ی که تاین په سندی دهکات وهکو گۆشتی مه ی و بز و گا و مانگا و ماسی و کهو و کۆتر و پۆر و مریشک و که له شیر و که رویشک، له گهل به ره همی گیانه بهراند و وهک شیر و ماست و په نیر و فرۆ و کهره و هیلکه، ههروه ها میوه و بهری دار و، به ره همی هه ندیگ جروچانه وهر، وهک که زۆ و ههنگوین. مه سیحیه کان بیجکه له وانه گۆشتی به رازیش دهخون. نهوه نده هیده ههرچی گۆشته ناوبه ناو ده خوړئ. چینی هه ژاران، نهوه نده ی نه ماوه بلیم، خوړشته کانیان بریتیه له نان و چاو و هه ندیگ میوه و سهوزه و به ره همی گیانه بهراند. به لام ههرچه نده دهرامه تیان زۆرتی لن بئ، نهو انیش زۆرتی بایدخ به خواردنه مهنی خویان ددهن چ له پروی زۆریه وه، چ له پروی جوړیه وه، چ له پروی شتیه ی

دروستکردنیهوه. بهلام له شاری ناکرېدا گوشت زور دهخون. له چټستهکانیشیاندا هونهمهندی زور دنوتن. لهسر خوانهکانیان شیرینی و ترشیات و ناو و ماست و خوشاو و بابتهی هویرکاریش دهپښت لهگهلسهوزه و میوه. بهلام همژارهکانیان ههروهک همژارهکانی لادیکان دهخون. چینی دوهلمهاندانی ناکرې و سهرهک هوزه دوهلمهمندهکانیش وهک یهک دهخون. لیرهده همر باسی خواردن و خواردنهوی دانیشتوانی ناوچهکهم کرد.

پزگرتن له میوان

بهلام لهگهلمیواندا. بهگموره و بچوړکیان و دوهلمهمنده و همژاریانهوه، رهوشیان وهک یهک: پز له میوانهکانیان بهجوړتیک دهگرن و، خوشهویستی بهجوړتیک بهرامبهریان پیشان ددهن، ههچهندیکیان له دست بیت خواردن و خواردنهوی ناوازه و نایاب و خوشیان پیشکesh دهکن. ثم نمرکهیش که له مهیدانی نیوان نهوازیدا دهیخه نهستوی خویان زور لهسریان دوهوستن. خوشه بلیم: ثم رهوشته مهردانهیه سهری ناوچهی ناکرې بهزکردوتهوه و، مافیشیان هیده پتوهی بنازن.

تویش وات دپته پتش چاو که (میوانپهروهی) لهسورو ههموو دهستوورتیکی نهتهوییهوه، له ناوچهکهدا، راگیراوه، بههموو دلسوزیهکوه، پز و خوشهویستی بهرامبهری دنوتن و، بههموو ورپښی و دورپښیهکوه بهکاردهنن. داخهکهم وهام دپته پتش چاو که سامانی نهتهوهکه، نهونده کهمه، یارمتهی کهشهکردنی ثم کردهوه و رهوشته بلنده نادات. چونکه تاک و تووکتیک نهبت، کهس له ناوچهی ناکرېدا بهرژد و دست قوچاو دانانن. تویش بهتنیشت نهوه هموو خواردهمیانبانهوه که له مالهکانیاندا دهخرتیه بهردهمت بیانخوت، بهناشکرا همژاری بهنندامانی خیزانهکوه وهها دهپښت، که ههروهک نهویدیهایک بیت و قووتیان بدات وایه. نهمایش سهارهت بهویه، که لادییهکانی ثم ناوچهیه وهها راهاتون: له دهمی خویان دهگپنهوه، بهدهستیاو پاره لم و لهو وهردهگرن، بههمژاری و برستی و ش و پریپوه خویان رادههینن، بهلام ههموو شتیک له پیناوی میوانداریدا بهخت دهکن و، نهاتلن کهس توانج و پلار له پیاهوتی و مهردایهتییان بگرت. چونکه (دهستوری میوانداری) بهلایانهوه بهرز و پیروزه، نایانهوی بیشکینن. بهراستی ثم کردهوه جوانهیان، مرؤفایهتیهکی ناوازی تیدا دهپښن، له ژبانی ناوچهکیشدا وهک کهوههرتکی شوچرا دهبریسکتتهوه. پره له شیرینی و دست پهنگیتی و پیاهوتی و سهرهبری. بز نهتهوی کورد له ناوچهی ناکرېدا، بهوته جیگای شانازی و، نیشاندی نهوادی و جوانی و زندهگانی. بهلام داخهکهم دانیشتوانی ناوچهکهی و لی کردهوه بگهنه نهوپری همژاری و ههناسه ساردی. جا ههتا ناوچهی ناکرې دهگاته. نهو روزهی ژبانی نابوری و کومهلایهتی و زرنګ کاری پیش بکهوی و، خوشگوزهرانی دست بکهوی و، زانست و هوندر و پیشهسازیش دانیشتوانی ناوچهکه بگهپتن بهژبانتیکی پر خوشی و کامهراڼی، پتویسته لهسر خهلهکه بهپزهکمی ناوچهی ناکرې ثم نهریته مرؤفایهتیه پیروزی خویان بهپارتن و، نهنجامیشی ههجوړتیک بیت، بهنارام و نازایهتی و خوړاگرتهوه، پیشوازی بکهن. لهوهیش دلنباين که ههر رورتیک دیت خودا دهرویان لی بکاتهوه.

جلوبه‌رگی نافرته

جلوبه‌رگی لادییه‌کان و هۆزه‌کانی ناوچه‌ی ناكرئ، ساكارتر و كه‌م ئه‌ركترن له‌ه‌ی دانیش‌توانی شاری ناكرئ، به‌تایبه‌تی ده‌وله‌مه‌نده‌كانیان. نافرته‌ی هۆزه‌كان جلوبه‌رگیان بریتیه‌یه‌ له: كراس، ده‌ربین، كۆلوانه، ك‌لاو و پۆشی، پشت‌پیتی‌کی ساكار، كه‌وشی خۆم‌الی. هه‌ندێ جاریش چ‌ه‌ند خ‌ش‌لی‌ك به‌خۆیاندا ده‌كه‌ن وه‌ك: كه‌مه‌ره و هه‌یاسه و گ‌واره‌ی له‌ زیو دروست ك‌راو. پارهی زیویش به‌ك‌لاوه‌كانیانوه‌ ده‌دروون. لووته‌وانه‌ یاخود خ‌ه‌زیم‌یش به‌لووتیاندا هه‌ل‌ده‌واسن، گ‌واره‌یش ده‌كه‌نه‌ گ‌وتیان. ه‌ی وایشان تیدابه‌ كه‌ چ‌ه‌ناگه‌یان ده‌كوتن و، بازن ده‌كه‌نه‌ ده‌ستی‌ان ملوانكه‌ی كاره‌با یاخود شووشه‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ ده‌كه‌نه‌ ملیان.

كراس و شه‌رواتی نافرته‌ سورچیه‌كان زۆر گه‌وره‌ و فراونن، له‌ سیپالی لۆكه‌ دروست ده‌كرێن، كه‌ له‌ ره‌نگدا به‌شینى خ‌ومی داده‌نرێن. ئه‌مانه‌ له‌ گه‌وره‌ و به‌جوكی‌دا له‌ ئه‌ندازه‌یان ترازاندوه‌، به‌كاری ئابووری نایه‌ن. كه‌چی سیپالی جلوبه‌رگی نافرته‌ی هۆزه‌كانی تروك (زێباری) و (هه‌ركی) و (ع‌شائر السبعه‌)، ره‌نگاو‌ره‌نگ و چاك‌ترن. له‌ رووی ئابووری‌شه‌وه‌ باشت‌رن. زۆریه‌ی نافرته‌كانی ناكرئ به‌م جۆره‌ی دوا‌ی ده‌پۆشن. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ نافرته‌ ده‌وله‌مه‌نده‌كانی شاری ناكرئ و ناو هۆزه‌ كۆچه‌ره‌كان، زۆتر بایه‌خ ده‌ده‌ن به‌جلوبه‌رگی خ‌ویان، چ‌ له‌ باب‌ه‌ت چ‌ۆن‌تیه‌یه‌وه‌، چ‌ له‌ باب‌ه‌ت چ‌ه‌ندیه‌یه‌وه‌، چ‌ له‌ باب‌ه‌ت چاكی و نرخ گ‌رانیه‌یه‌وه‌. ئه‌م جۆره‌ نافرته‌تانه‌ له‌ ژبانی ساده‌ و ساكار زۆر دوور ده‌كه‌ونه‌وه‌. باری ئابووری مێرده‌كانیشیان زۆر گران ده‌كه‌ن، كه‌ له‌ ئه‌ندازه‌ تیده‌په‌رئ. چ‌ونكه‌ بێجگه‌ له‌و جلوبه‌رگانه‌ی ناومان بردن، ئه‌مانه‌یشیان له‌گه‌ل‌دا ده‌پۆشن: كه‌وا، ك‌لۆچه‌، سوخمه‌، بالا‌پۆش، گ‌ژه‌وه‌ی، كه‌ ئه‌مانه‌ هه‌موویان له‌ ناو‌ریشم یاخود سورمی نایاب و نرخ گران دروست ده‌كرێن، له‌گه‌ل‌ گه‌لیك خ‌ش‌لی گران و به‌نرخ كه‌ له‌ زیر دروست ده‌كرێن. جا ئه‌م باره‌ ناهه‌م‌واره‌ له‌ رووی ئابووری‌یه‌وه‌ هه‌ر به‌ئه‌ندامانی خ‌یتزانی ئه‌و نافرته‌ زیا نابه‌خ‌ش، هه‌روه‌ها كاری خ‌راپ له‌ ته‌ندروستی و جوانی و ژبانی خ‌یتزانی و كۆمه‌لایه‌تی نافرته‌كه‌ خ‌ۆشی ده‌كات. چ‌ونكه‌ له‌ راستیدا روویه‌كه‌ له‌ رووه‌كانی شارستانیه‌تی درۆ! شاری ناكرئ له‌ شه‌ره‌كانی دراوسیه‌یه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌ به‌ره‌مه‌وه‌ لاوه‌ هۆشیاره‌كانی ناكرئ ده‌ستی‌ان كردوه‌ به‌به‌ره‌نگاری كردنی ئه‌م جۆره‌ جلوبه‌رگ و خ‌ش‌له‌ زیان به‌خ‌شانه‌، كه‌ له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ئابووری خ‌یتزان ته‌نگه‌تاو ده‌كه‌ن. وا خه‌ریکی ئه‌وه‌ن یان راسته‌ و راست بېگ‌ژۆن و بیه‌ك به‌جلوبه‌رگی شیه‌وی پۆژناوایی و جیهانی، یاخود بیه‌خ‌نه‌ شیه‌ویه‌کی واوه‌ كه‌ به‌كاری فرمان كردن بیت و، ئه‌مه‌نده‌یش پارهی ته‌ نه‌چی كه‌ زیان به‌ ئابووری خ‌یتزانی بگه‌یه‌نێت. بێجگه‌ له‌ چینی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداران هه‌موو نافرته‌تانی ناوچه‌ی ناكرئ سه‌ره‌ستن، په‌چه‌ و بالا‌پۆش نا‌پۆشن. له‌ راستیدا ناوچه‌ی ناكرئ پتیه‌سته‌ به‌نافرته‌كه‌نیه‌وه‌ شانازی بكات. چ‌ونكه‌ له‌ پشه‌سازی خۆم‌الیدا بوونه‌ته‌ كۆله‌كه‌ی نه‌ته‌وه‌ی كورد له‌ ناكرئ‌دا. ئابووری خ‌یتزانی‌ش هه‌ر به‌ه‌زی ئه‌وانه‌وه‌ پارێزراوه‌.

جلوبه‌رگی پیاوان

هه‌رچی پیاوانن جلوبه‌رگیان بریتیه له‌مانه: شمل و شه‌پک (په‌شم و به‌رگوز)، سوخمه، پشتینی چیت، کلاو و جامانه یاخود کلاو و مشکی، گۆره‌وی و پیتلاوی خۆمالی و اتا که‌وش و که‌لاش. هه‌ر نه‌وه‌ندی ماوه که بلیتم ئهم جلوبه‌رگانه له‌شپوه و ریکه‌خستن و رازاندنه‌وه‌دا زۆر له‌هی پۆژئاوایی ده‌کات. له‌شپوه‌ی گشتییاندا به‌جوان داده‌نرتن. له‌نه‌خش و نیگار و رهنگدا، رهنگاوه‌رنگی تیتدايه. له‌وه‌ری زستاندا په‌سته‌کیش له‌به‌ر ده‌کهن. ئهمیش جۆره‌ چاکه‌تیکه، کورته و بالیشی پتوه‌ نییه. له‌خوری په‌ستراو دروست ده‌کری. زۆریه‌ی ئهم جلوبه‌رگانه ئاکرتیه‌که‌کان خۆیان دروستی ده‌کهن. به‌لام هۆزه‌کانی لادی (عشائر السبعه) و هه‌ندیک له‌ ده‌وله‌مه‌ندانی هۆزه‌کانی تر له‌گه‌ل دانیشوانی شاری ئاکری، له‌گه‌ل په‌لاسه‌ نیشتمانیه‌که‌کانی خۆیاندا په‌لاسی بیتگانه‌ش تیکه‌ل ده‌کهن. هه‌روه‌ها پیتلاوی شپوه‌ی بیتگانه و هه‌ندیک نیشتمانیه‌که‌کانیاندا به‌کاریان ده‌هێن. پیاوان و ژانیش به‌کراسه‌کانیانوه‌ فه‌قیانه‌یان هه‌یه، جلوبه‌رگه‌کانیانی پێ ده‌به‌ستن له‌سه‌ر مه‌چه‌کیان. له‌ ناوه‌ند کلاو و جامانه‌کانیاندا که‌میک جیاوازی هه‌یه چ له‌ رووی رهنگیانه‌وه، چ له‌ رووی شپوه‌ی و به‌ستنه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ باب‌ه‌ت شه‌رواله‌کانیشیانوه‌ ئه‌و جیاوازیانه‌ ده‌بهرتین له‌ ناوه‌ند هۆزه‌کانی زنجاری و هه‌رکی و سورچی و (عشائر السبعه) دا. به‌لام له‌ هه‌موو بارێکیاندا، ئه‌و جلوبه‌رگانه له‌گه‌ل که‌شه‌کانیاندا و ده‌رویه‌ریاندا و باری ده‌روونیاندا سازاون. ئه‌وان چه‌کی کوشنده‌ش وه‌ک خه‌نجهر و ده‌مانچه و تفه‌نگ به‌پتووستی ته‌واوکردنی جلوبه‌رگه‌کانیان داده‌نن هه‌نرکاریشیان تیتدا ده‌نوێتن چ له‌ جۆره‌کانیدا و چ له‌ به‌رگه‌کانیاندا و چ له‌ شپوه‌ی هه‌لگره‌تیاندا.

راستی په‌رستی جلوبه‌رگی کوردی

کورد، چ ئافره‌تی و چ پیاوی، هه‌رچه‌ند ده‌ستیان به‌روات و به‌توانن بکهن، ئه‌وه‌نده‌ رووه‌و خۆرازانده‌وه و جوانی و هه‌نهرکاری، یاخود ورده‌کاری ده‌پۆن له‌ جلوبه‌رگ و پۆشیناندا. به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی تیکرای، جلوبه‌رگه‌کانیان جوانن، رازاوه‌ن، دل کیش ده‌کهن، چونکه‌ دلته‌ری و که‌لک و فه‌ریان پتوه‌ دیاره. ئه‌وه‌ندی نه‌ماوه بلیتم له‌گه‌ل نه‌ندامانی له‌شدا سازاون و چه‌سپاون. ئه‌و جلوبه‌رگانه، به‌پیتی پتووستی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و پۆشنبیریان هاتوونه‌ته‌ کایه‌وه، ئه‌وانه‌ش به‌شی خۆیان راستی په‌رسته‌یه‌کی تایه‌تی خۆیان هه‌یه. چونکه‌ له‌ بنه‌جدا، پتووستی ژبان دایه‌تاون، به‌پیتی گۆرانی ژبانیش ده‌گۆرتن. گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ش بۆ ئهم قه‌سه‌یه، ئه‌وه‌یه که گه‌لیک له‌ پۆشنبیره‌ لاوه‌کان ده‌بینن چ فه‌رمانبه‌رین، چ که‌سانی تر، جلوبه‌رگی پۆژئاواییانه له‌به‌رده‌کهن، به‌پیتی باوی نوێ. ته‌نانه‌ت هی وایشیان تیتدايه، هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه له‌ ریش و سمیل، ده‌یانناشت، هه‌ر له‌ تۆله‌ی نه‌وه‌دا، که گه‌لیک ریش و سمیلیان ده‌دی، تا ماوه‌یه‌کی نزیکیش له‌مه‌ویش ناپاکی گشتییان له‌ژیر مه‌وه‌کانیاندا ده‌شارده‌وه...! هی وایشیان تیتدايه له‌ دژی کلاو و جامانه‌ شۆرش هه‌لگیرساندوه، به‌سه‌ری رووته‌وه ده‌گه‌ڕی، یاخود شه‌په‌ له‌سه‌ر ده‌کات بۆ ئهمه‌ی له‌ سه‌رما و گه‌رما سه‌ری خۆی به‌پارتی و چاوی خۆشی له‌ تیشکی پۆژ دووربخاته‌وه. ئه‌وانه له‌ راستیدا باکیان نییه له‌ که‌س، له‌ توانج و پلاری گۆنه‌په‌رسته‌کانیش ناترسن.

جوولهی جلوه‌رگ گۆزین

دهرباره‌ی جلوه‌رگی پیاو و ژن، لاوه خوینده‌واره‌کانی ناکرئ، ده‌یانه‌وی بگۆزئ و، هه‌ولیش بۆ نه‌و گۆزینه‌ ده‌دن. وایان پت خوشه‌ جلوه‌رگی رۆژئاوایی له‌به‌ر بکه‌ن که له‌ناو هه‌موو جیهانی پتیشکه‌وتوویدا بلاو بۆته‌وه. له‌ راستیدا نه‌وانه‌ باش بۆی چوون. چونکه وه‌ک لێکیان داوه‌ته‌وه، جلوه‌رگی نه‌وروپایی، له‌م رۆژگاره‌ی ئیستایه‌دا، باشت‌ر ده‌گۆنجه‌ی له‌گه‌ڵ هاری نابووری و ته‌ندروستی و کۆمه‌لایه‌تییاندا. راستیت ده‌وی جلوه‌رگی نه‌وروپایی، باشت‌ر بۆ کار و فهرمان و چست و چالاک‌ی و گۆرچ و گۆلی و تێکۆشان و پتیشکه‌وتن ده‌ست ده‌دن، به‌لام به‌مه‌رجه‌ هه‌ندیک له‌و پارچانه‌ی فری بدزین که زیان به‌ته‌ندروستی ده‌گه‌یه‌ت، یاخود په‌کی جوولانه‌وه‌ ده‌خه‌ن، وه‌ک یه‌خه‌ی داخراو و، (بۆیباغ) و، (ناسقی) و، گۆزه‌وی و، (پالتۆ) و، (پانتۆل)ه‌ پان و پۆز و درێژه‌کان... نا نه‌مه‌یه‌ رازی نه‌وه‌ی لاوه‌ خوینده‌واره‌کانی ناکرئ ناره‌زووی پۆشینی پۆشاک‌ی نه‌وروپایی، یاخود جیهانی ده‌که‌ن. چونکه ئه‌م پۆشاکانه‌ به‌کاری نه‌ویان دیت، که له‌ شێوه‌یه‌کی راست و دروست و گۆرچ و گۆل و چست و چالاکیدا رازه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ پتیشکه‌شی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان‌که‌یان بکه‌ن. منیش له‌مه‌دا پش‌تگیرییان ده‌که‌م. نه‌ه‌نده‌ هه‌یه‌ به‌پیتوستی ده‌زانم هه‌ریه‌که‌یان ده‌ستیک جلوه‌رگی کوردانه‌ی خۆمان لای خۆی بپاریژئ، بۆ نه‌مه‌ی له‌ رۆژانی جه‌ژنی نه‌ته‌وه‌یی و نا‌هه‌نگاندا^(۱) وه‌ک یادگارێکی ناوازه‌ له‌به‌ریان بکات. چونکه پاراستنی که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌یی به‌کاری بگره‌ و پیرۆز داده‌نرئ، که شایسته‌ی نه‌وه‌یه‌ له‌وان به‌وه‌شیته‌وه‌.

خانویه‌ره

له‌ نیشته‌جێی لادێی (عشائر السبعه‌) و به‌شی باشووری لادێی سورجیدا هۆزه‌کان له‌ خانووی وادا داده‌نیشن که له‌ خشتی کال و قور دروست کراون. سه‌ربانی به‌شیکیشیان که‌وانه‌یی دروست کراون تا به‌ران کاریان تێ نه‌کات^(۲).

به‌شه‌کانی تری ناوچه‌که‌ له‌و خانووانه‌دا داده‌نیشن که له‌ به‌رد و گه‌ج یاخود له‌ به‌رد و کسێل دروست کراون. هه‌رچی به‌شی گۆچه‌ری هۆزه‌کانی هه‌رکی و سورجین، له‌ هه‌موو وه‌زه‌کاندا له‌ناو په‌شمالدا ده‌ژین. خانووه‌کان هه‌رچه‌نده‌ زۆریه‌یان له‌سه‌ر شێوه‌ی کۆن دروست کراون و، رۆوناکی ته‌واویان نایه‌ته‌ ناو، به‌لام ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ و کلاو رۆژنه‌یان تێدا به‌. که‌چی له‌ هه‌ندیکیشیاندا هونه‌رکاری به‌کاره‌یتراوه‌ له‌ شێوه‌ی دروست کردن و، رهنگ کردن و، ته‌راودان و، پت‌خه‌ستندا. نه‌ه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ به‌لێم خانووه‌کان وه‌ک خانووه‌کانی رۆژئاوایی وان، چونکه نه‌ چه‌وشیان هه‌یه‌، نه‌ دیواری ده‌روه‌ که رۆژه‌لا‌تیه‌یه‌کان به‌کاریان ده‌هێت. به‌جۆرێکی تێکرای خانووه‌کانیان له‌ شێوه‌دا ساده‌ و ساکارن، له‌ دیمه‌ندا جوانن، له‌ دوروه‌ به‌سامن. زۆریه‌یان له‌ جێگایانی وادا دروست کراون که به‌رزن و ده‌روان به‌سه‌ر چاونه‌ندازه‌ جوانه‌کانی سه‌روشتا. رۆوشیان له‌ رۆژه‌ و پش‌تیشیان کردۆته‌ شه‌با و گێژه‌لوکه‌. به‌لام زۆریه‌یان بۆ بابته‌ی خوشن

(۱) راست‌تر: نا‌هه‌نگه‌کاندا.

(۲) راست‌تر: تا به‌راناویان پتیه‌ نه‌وه‌ستن.

و خۆ پاککردنوه ژووریان تیتدا دروست نه کراوه. چونکه له شاری ناكری خۆی بهولاره، گوندهكان پرژوی ناویان بۆ دانه مەرزێنراوه، تا بترانن نمو جۆره ژووره تەندروستیانه له خانووهكانیاندا دروست بکەن. ئەمە له لایه کەوه، له لایه کی تریشهوه ئەم شۆینه پەرده لانا، که زۆر سهختن بۆ ههڵکهندن، به پارهیهکی زۆر نهیه ناتوانی بیر و، کوژاو و، جۆگایان تیتدا ههڵ بکه ندری، که نهوه پش له وزی زۆریه لادییه کاندایه بیهجه له ههواره کانیان.

خانوی دهوله مهنده کان

پیتوست به گوتن ناکات که ناكره ییه کان، به تایه تی دهوله مهنده کانیان، ههروه ها ناغا و شێخه دهوله مهنده کانی ناو گونده کان، چاکترین خانوی جوانیان له ناچه که دا ههیه. له زۆریه یاندا باخچه ی رازاوه و، ناوی سازگار و باخی بهردار هه. تهنانهت کهسانی وهایان تیتدایه نه مهنده دلته ره و، گرفتاری جوانی سروسشته، له خاکانی دووره وه شەتێ و قه له می گوێ و دار و درهختی ناوازه و نایابی هیتاوه ته خانووه کی خۆی و پرواندوونی و، بهوانه باخ و باخچه کانی خۆی وه ها رازاندۆته وه، که هه ره له دووره وه دیبینه تی ده لیتی به هه شته و خۆشی و سه روت و کامه رانی ده خاته دلته وه.

هی وایشیان تیتدایه خانووه کی خۆی له سه ر باری نوێ نهیه دروستی ناکات. تهنانهت هه ندیکیان له زووه وه ده ستیان پێ کردوه، چهند خانووه کی جوان و ناوازه و به که لکیان دروست کردوه، چاوی پیاو ده که شینه وه. هه ندیکێ تریشیان خه ریکی خۆتا مه ده کردن بۆ دروستکردنی جوانترین خانوو و، رازاوه ترین سه یرانگا و باخ و باخچه ی ناوازه و نایاب.

جووله ی ناوه دانگرددنه وه

نه وه ی دل خۆش ده کات و، ده بیته نه شانه بۆ نه وه ی که نه ته وه ی کو رد له ناچه ی ناكری دا تینه وی پیتشه کو تن و سه ره رزییه و، هه موو ده میکی ش بۆیان له خه باتدایه، دوو کهس له سه ره که کانی هۆزی هه رکی، یه کیکی شیان ئۆتۆمبیلکی ناوازه یی بۆ خۆی کرپوه. هه ردووکی شیان ده ستیان کردوه به کرپنی شایسته ترین و جوانترین که له یه لی ناو ما له که خانووه کانیانی پێ پرا زینه وه. هه ره وه ها نیازی شیان وه هایه که هۆزه کی خۆیان به یینه سه ره پێ، واز له ژبانی کوچه ری به یینی و، به که وینه ناو ژبانی ناسایش و نارام و دامه زراوییه وه، هۆگری کشتوکال و پیشه سازی بیت و به نامێری میکانیکی تازه وه خه ریکیان بیت. له زه وییه کانی نه و (۲۶) گونده دا که فه رمانه وه یی، له سالی (۱۹۳۸) وه، به ره و پروی کردو نه ته وه خانوو بۆ خۆی دروست بکات و تیتدا بژی و نانی خۆشی له و شێوه جوانه دا به ره هم به یینی. جا نه گه ره هۆزی هه رکی، که ژماره سه ریان به ییتی سه ره ماره ی دوامین جار که شتۆته (۳۴۴۴) کهس، نه مه ی بۆ چو وه سه ره، پێ گومان که شه کردنیکی گه وه و گرنگ و زۆر له ژبانی دا په یدا ده یی، که له وانه یه که له کتیکی زۆر به خۆی و به دانیشتوانی ناچه که به که یینی.

ئه مه له وێ و، له سه رتیکی تریشه وه، دانیشتوانی شاری ناكریش زۆری نه ما وه گۆران و که شه کردنیکی زۆریان ده ست بکه وێ. هه رچه نه ده ئەم گۆران و که شه کردنه له هی هۆزی هه رکی له شێوه دا جیاوازه، به لام

له کاکلی نه بچامدا له يک ده کم. نه مانیش بڅ خويان پر پاريان داوه که خانو بهرو ده سگا و دوو کانی گشتی له ناو باخه کانياندا دروست بکمن و بیدنه بکړي به وانه ی بهاوین دینه ناکړي بڅ پشودان و حه سانه و خوش رابواردنی بڅ گهره. نیازیان وهایه نهو خانوانه له تنیشت خانووه کانی خويانه و دروست بکمن که له هاویندا دینه ناویان. هر له نیستایشه و دهستیان به پر ژده که یان کردووه. شتی وایشیان دروست کردووه و بهرهم هیناوه، دلی هم موانیان پڅ خوش کردووه. جا نه گره نه مایش سدی گرت، بڅ گومان له ژبانی ناوچه که دا شوړشیک به ریا ده کات. وانا هه ژاریه که ی ده گړي و ده بیته ده و له مهندي. هه ناسه سار ديه که ی ده گړي و ده بیته کامه رانی. نه خوینده واریه که ی ده بیته پوښییری. نه خوشیبه که یی ده بیته ته ندروستی. ته نانه ته وانه یه کار بکاته سر ژبانی عیتراییه کانی تر. چونکه سامانیکی زوریان بڅ ده گړتیه و، که هم مو سالیکی له سر دهستی نه وانه دا که ده چون بڅ هاوینه هه واره کانی بیتگانه، به فیر و ده چووا...

ناهنگه کان

ناهنگی له دایکوبون: له شوی شه شمی له دایکوبوندا ناهنگ ده گړن. نان و چنشت پتیش که شی خزم و که سوکار و دوست و یار ده کم. له ناوه ند به زموره زمدا راده بوترن هتا به یانی. به لام نهو پوڅی کوپه که یاخود کچه که له دایک ده بی پاره و خوړشت به سر هه ژاراندا ده به شنه و. نهوی شایانی باسه، نهو خزم و که سوکار و دوستانه ییش، هتا ماوه ی پانزه پوڅ نانی نیواره ده نیرن بڅ نهو مالیه مندالی بووه. نهویش هر له بهر نهوی که دایکه که بیبه پوڅته سر منداله که ی و خمی خواردن و شتن و پاراستن و سروهت و نارامی بخوات. هه روه ها بڅ نهوی به نرکی مال که وه گیر نه خوات تا هیز و هه رته دینه و جیتی خویان. نه شتانه ی گوتمان تاییه تیبه بڅ منداله نیرنه کان. چونکه به پوڅی له دایکوبونی کچه و ناهنگ ناگړن! نه مایش به بیته کی وهایه که سرنج راده کیش. جا له بهر نهوی هیچ جیاوازیه که نیبه له ناوه ند کوپ و کچدا له پروی گرنگیانوه له ژبانی کومه لایه تیدا، له لاهه کانی ناوچه ی ناکړي، به تاییه تی خوینده واره کانياندا هیوا ده کړي که خه رکی نهوین نهو جوره نه رته نا په وایه هه لېگرن و، بڅ مندالانی کچانیش که له دایک ده بن. وه کوران ناهنگیان بڅ بگړن، تا کومه لایه تیبه که مان دوو بهر کی و ناکوکی تی نه که وښ.

ناهنگی چوک برین: له پوڅدا، به پوڅی چوک برینی مندالانوه، ناهنگ ده گړن. ده ست ده کم به به زم و زورنا و شمشال لی ده دن. خواره مهنیش به سر خزمان و دوستان و هه ژاراندا دابه ش ده کم. جاری وایش هه یه دیای بڅ منداله چوک بره و ده که ده نیرن.

ناهنگی ژن هینان: هه روه کو له موه پتیش پتیشماندا به پوڅی ژن هینانیسه و ناهنگ ده گړن. ناهنگه که سږ پوڅ دريژه ده کیش. له جوره ناهنگه دا به تفهنگ ناگردان و گره و گردن له سر غار گردنیش به نه سپ، خوشی به دلی خويان ده که ییش. هه روه ها دیاری بڅ خزم و دوستانی (زاوا) ده نیرن. هه روه ها له وانه یسه و که دیاریان بڅ نیرراوه، بڅ (بووکی) دیاری ده نیرن. جاری وایه هه (ژن به ژن) له ژن هینانه کاند ده کړي. هه ردو کچه که له یک کاتدا ماره ده کړن. بڅ وینه نهو خوشکی خوی له ماره

دہکات!... جا ہر لہو رڑوہا کہ ناہنگ بولاہ کیان دہکری، ناہنگ بونہم لایش دہکری۔

نهمه‌یش سه‌یره‌که بی‌گیریمه‌وه: دانیش‌توانی شاری ناگرتی نهرتییان وه‌هایه که (زاوا) فرئی بده‌نه ناو نه‌ستیرکی کانیه‌که‌وه، که پتی ده‌لین: «کانیا بووک و زافا». دواى نه‌وه خویشیان ده‌ست ده‌که‌ن به‌خوشتن له‌گه‌ل نه‌ودا. گوايه نه‌مه‌یش له‌به‌ر نه‌وه‌یه که زاواکه جلویه‌رگه‌کانی خوی داکه‌ند، به‌دیاری پتیشه‌کشی هه‌زاریکی بکات و، خۆتشی جلویه‌رگی تازه له‌به‌ر بکات. پتویسته نه‌وه‌یش بلیتم که نه‌م جه‌زه به‌زمه ده‌بن له‌و رۆژهدا بکرتی، که شه‌وی (زاوا و بووکی) به‌دوایدا دیت. به‌لام ناهه‌نگیکی شو تا به‌یانی پتشی رۆژی خوشتنه‌که ده‌که‌وئ دوو رۆژتیریش پاش رۆژی خوشتنه‌که ناهه‌نگه‌که درتیه بین ده‌درت. نهرکی ناهه‌نگی شه‌وی یه‌که‌م له‌سه‌ر (زاوا) ده‌بن. به‌لام نهرکی هه‌رسق رۆژی ناهه‌نگه‌کان له‌سه‌ر ختیزانی (بووکی) ده‌بن. نه‌مه‌یش له‌به‌ر نه‌وه که (بووکی تازه) به‌کار و فهرمانی تازه‌که‌یه‌وه خهریک نه‌بیئت، هه‌تا له‌و سن رۆژهدا به‌ته‌واوه‌تی سه‌روه‌تی بین ده‌گات و ده‌حه‌سیته‌وه و، خۆی بۆ نهرکی مالتی تازه‌ی ناماده ده‌کات. شه‌وی بووک و زاوایش، یاخود شه‌وی په‌رده، ده‌بن به‌ر شه‌وی هه‌ینی بکه‌ویت، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی که به‌شه‌ویتی پیروژ داده‌نرتت.

ناهنگی جەژن: بەبۆنەی جەژنە نایینییهکانی ئیسلامهوه، هەک (جەژنی مانگی رۆژوو) و (جەژنی کوشتی)، هەروها بەبۆنەی جەژنی نەتەوهیی کوردەوه، (نەورۆز)، کە لە ٢١ی مانگی ئاداری هەموو سالتێکدا دەست پێ دەکات، ناهەنگ دەگیرن. بەهەر لەو رۆژەدا شەنگ و شۆخە، ئەوەندەی تر ناهەنگە کە پێ دەکات لە خۆشی و شادمانی بۆ هەمووان، کە لەو رۆژەدا دێچە سەیران. هەروها بەبۆنەی لەدایکبوونی پێغەمبەریشەوه، لەگەڵ شەوی چوونی پێغەمبەردا بۆ ئاسمان و، شەوی بەرات و، مانگی رۆژووشدا ناهەنگ دەگیرن.

راستی په‌رستی ناه‌نگه‌کان: له‌ ناوه‌ند نم‌ ناه‌نگانه‌دا که ده‌کړین، پیاوړی چاکه‌خواز و په‌وشت بلند ده‌کونه‌ ناوه‌وه و خه‌بات ده‌کن، برابره‌تی و، خرما‌یه‌تی و، دۆستایه‌تی و، دراوسپنیه‌تی له‌ ناوه‌ند که‌ساندا تازه‌ بکه‌نوه و، پنج به‌ست بکه‌ن و، که‌سانی دل‌ شکاو‌نیش له‌گډل یه‌کتر ناشت بکه‌نوه و، ناخو‌شپو ناکو‌کی و دوؤ‌منایه‌تی له‌ نارادا نه‌هیلن. به‌ته‌نیشته‌ نه‌مانه‌یسه‌وه ده‌ستگیروی هه‌ژار و داماو و لن قه‌وماوی دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ بکه‌ن. که‌واته‌ نم‌ ناه‌نگانه‌ و نم‌ به‌زم‌په‌زمانه‌، له‌ ناوچه‌ی نا‌کړیدا له‌گډل گیانی مرو‌قپه‌روه‌ریدا و چاکه‌خوازیدا به‌ته‌نیشته‌ یه‌ک‌تروه‌ ده‌وژن به‌ری‌وه. چونکه‌ نه‌نجایي نه‌و کرده‌وه پی‌روژ و به‌رزانه‌، نه‌مه‌نده‌ گرن‌گ و به‌نرخن، نه‌وه‌یان لن‌ ده‌وه‌شیت‌ه‌وه، که‌ ته‌ندروستی پر بکه‌ن له‌ هیز و هه‌رت و، کامه‌رانی به‌رهم به‌یتن بۆ هه‌مووان و، خو‌شه‌ویستی‌شان تازه‌ بکه‌نوه. بیتی‌جه‌ له‌وانه‌ هه‌ژاریش تا نه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ناو بی‌هن و، رقه‌به‌ری و پشم و قین و به‌ره‌ره‌کانی و دوؤ‌منایه‌تیش له‌ناودا نه‌هیلن. که‌واته‌ بام تو‌ماری بکه‌ین له‌ دل‌ماندا، نم‌ ناه‌نگ و زه‌ماوه‌ندانه‌ و، نم‌ به‌زم و په‌زمانه‌، تا چ نه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌، به‌رز و پی‌روژ و نه‌ژاد راده‌گیرین. نم‌ کرده‌وانه‌یشیان له‌ که‌له‌پو‌وره به‌نرخه‌کانی با‌وویا‌پیره‌ چاکه‌خوازه‌کانیا‌نوه بۆ ماوه‌ته‌وه، که‌ مایه‌ی شان‌ازین بۆ که‌له‌که‌مان.

ناهنگ بـ سـروشت: له وهرزی به هاردا، که ژبان له همـوو نـافـریدـه کـراو تـکـدا له سـهـر زهـوی

نیستمانه که ماندا تازه ده‌بیت‌نوه، سه‌یران و گمشتوگوزار له پژوانی چوارشمه و هه‌ینیدا، بۆ سه‌یرانگاگان ده‌ست پێ ده‌کهنه‌وه. دانیشتووانی ناوچه‌ی ناکرتیش به‌گه‌وره و به‌چوکه‌وه و، به‌ده‌وله‌م‌مند و هه‌زاره‌وه و، به‌ژن و پیاوه‌وه، ده‌ست ده‌کهن به‌خۆش رابوواردن. خۆیان به‌گه‌لیک یاری و وه‌زشی پێ گه‌رده‌وه خه‌ریک ده‌کهن وه‌ک گه‌روی را‌کردن و، مه‌له‌کردن و، هه‌له‌په‌رین و، غارکردن به‌ن‌سپ، هه‌ل‌گه‌ران به‌سه‌ر شاخ و دره‌ختدا و، نیشان نانه‌وه و، گوزانی گوتن و، ساز و ئاوازلی‌دان. له‌ناو ئه‌و به‌هه‌شتی سه‌رده‌مینه‌یشدا، که په‌ له‌ گۆل و گولزار و چیمه‌ن و لاله‌زار، له‌ژێر تیشکه‌ زێزینه به‌که‌ل‌که ناوازه‌که‌ی رۆژدا و، له‌ناو ئه‌و که‌زه‌یا پاک و خاویته بۆن خۆشه‌دا نان و چیشته‌ نایاب و ناوازه‌کانیان ده‌خۆن. جا یه‌کتی له‌م ئاهه‌نگانه که له‌به‌ر خۆشی سرشت ده‌کرتن، رۆژی (جه‌ژنی نه‌ورۆزه که به‌ر ۲۱ ی مانگی ئادا‌ر یاخود نه‌ورۆز ده‌که‌وێ).

شین و شه‌پۆر

که یه‌کی‌ک ده‌مری، دانیشتووانی ناوچه‌که پشم و قینی دڵ فره‌ی ده‌ده‌نه لاره و، له به‌یر خۆیانی ده‌به‌ن‌وه. هه‌موو لایه‌ک خۆیان ده‌کرتن بۆ یاری‌ده‌دانی ماله‌ مردووه‌که له کاروباری ناشتنی مردووه‌که‌دا. بێ‌هه‌جگه له‌وه هه‌تا سێ رۆژی‌ش پاش رۆژی ناشتنی مردووه‌که، سه‌رخۆشی و دلدانه‌وه له‌گه‌ل ماله‌ مردووه‌که‌دا ده‌کهن هه‌رچی خه‌مه‌کانی مردووه‌که‌ن، نا‌هێلن ماله‌ مردووه‌که چیشته بۆ خۆیان لێ بنێن به‌دریژایی ئه‌و چه‌ند رۆژه په‌سه به‌نان و چیشته‌یان بۆ ده‌نێرن، تا ماله‌ مردووه‌که به‌نه‌رکی چیشته‌ لێ نانه‌وه مانه‌دوو نه‌بن و سه‌ره‌وتیش به‌له‌ش و دلیان به‌گات. له په‌سه‌که‌دا (قوزانی پی‌رۆز) ده‌خۆیندریت‌ه‌وه. وتارانی چاکه‌خوازان‌ه‌یش ده‌درێ به‌گویی ماله‌ مردوو و، ئه‌وانه‌دا که لێیان کۆبوونه‌ته‌وه. به‌لام ئه‌م جه‌وره با‌یه‌خ پێ دانه بۆ ئه‌و مندا‌لانه ناکرێ که ته‌مه‌نیان له دوو سا‌ل که‌مه‌تر پێ. خواره‌مه‌نی و پا‌ره به‌سه‌ر هه‌زاراندا زۆر دا‌به‌ش ده‌کرت. نه‌ریتیشیان وایه‌ ناهه‌تی ماله‌ مردووه‌که له ئیوارانی هه‌موو رۆژی‌کی پێنج شه‌مه‌دا ده‌چنه سه‌ر گۆزی مردووه‌که‌یان و، بۆ گیانی مردووه‌که (فاتیه‌حه) ده‌خۆین و بۆ ده‌پا‌رتنه‌وه له خودا که له گونا‌هه‌کانی چاو به‌پۆشی. ئینجا ده‌ست ده‌کهن به‌به‌شین‌ه‌وه‌ی خواره‌مه‌نی به‌سه‌ر هه‌زاراندا. پیاوانیش له به‌یان‌یانی رۆژی هه‌ینیدا هه‌ر به‌و جه‌وره ره‌فتار ده‌کهن. ئه‌م جه‌وره خه‌مه‌خۆرییه که بۆ مردووه‌که ده‌کرت جاری وا هه‌یه تا سا‌لیک درێژه ده‌کێشن. ته‌نانه‌ت له یه‌که‌م رۆژی هه‌موو جه‌ژنی‌کیشدا پیاوه‌کان، له دوا‌ی ئه‌وانیش ناهه‌ته‌کان سه‌رله‌به‌یانی ده‌چنه سه‌ر گۆزی مردووه‌که پا‌ران‌ه‌وه‌ی بۆ ده‌کهن و به‌خشنده‌بیش له‌گه‌ل هه‌زاراندا ده‌کهن.

رێژگرتن له مردووان

له‌لای دانیشتووانی ناوچه‌ی ناکرتی مردوو یه‌جگار رێژی لێ ده‌گیرێ. ته‌نانه‌ت دو‌ژمه‌نه‌کانیشیان خۆیان ده‌پا‌رتین له‌وه‌ی جیتی‌وان پێ به‌دن یاخود داشۆرییان به‌کن. ئه‌و دارستانانه‌ی پیاو‌تیکی گه‌وره‌ی تیدا نی‌ژرا‌پێ ئه‌و دره‌ختانه‌ی له‌سه‌ر گۆره‌کان رو‌وین‌را‌پ، ئه‌و ره‌ز و با‌خانه‌ی ته‌رخان کرا‌پ بۆ گۆزی پیاوه‌ گه‌وره‌کان، که‌س تو‌خنیان نا‌گه‌وێ زیانیان پێ یه‌گه‌ییتی، یا‌م یا‌سا‌و‌لیشیان له‌ ده‌ور نه‌پێ!...

خوشویستی کار و فەرمان و نان پهیداگردنی سهر بلندانه

بدلگه‌یش بز نه‌وی که کار و فرمان‌گردنیان پښ خوښه و خوش دهوئ و، هوگری نان په‌یداگردنیکي سهر بلندانن و، هر که‌سه‌یان پښت به‌خوی ده‌به‌ستی له نان په‌یداکردن و هم‌مو کاروباریکدا و، هستیش ده‌کن به‌فهرمانی سهرشانی خویان بهرام‌سهر خیتزانیان... بدلگه‌یش بز نه‌وانه نه‌ویه، که مندا له‌کانیان هر له تمه‌نی پتېج سالییه‌وه ده‌ست ده‌کن به‌له‌وه‌پاندنی به‌رخ و کاروژله له پاوانه‌کاندا. لاوان و نافره‌تانیش خهریکی دارپښ و فروشتنی دار و سه‌وزه و میوه و شیر و به‌ره‌ه‌مانی شیرن له شار و باژیره‌کاندا، هره‌وه‌ها خهریکی گشتوکال کردن و ناژه‌ل له‌وه‌پاندنن به‌چه‌شنی پیاوان!...

ده‌بې نه‌وه‌یشمان له‌بیر نه‌چې که لایه‌نی پیشه‌سازی له نابووری نه‌توه‌یی کورددا، که لم ناوچه‌یدا له نارادایه، له پتښ هم‌مو که‌سیکدا به‌سهرشانی نافره‌توه‌یه. به‌م بز نه‌یه‌وه ده‌لیم: ریزگرتنی دانیشتووانی ناوچه‌ی ناکړئ بهرام‌سهر (نافره‌ت) و (مندال) که‌یشتو ته‌پاده‌یکی وه‌ها: که زور کتښه و گیروگرفت دینه پتښه‌وه، له‌سهر ده‌ستی نه‌و دوو چینه‌دا چاره‌سهر ده‌کرتن. نه‌ویش به‌م شتیه‌یه: که نافره‌تیک یاخود مندال‌تیک ده‌نیزنه مالی خاوه‌ن ماف، نیتر هر نه‌وه‌نده تکایان له خاوه‌ن مافه‌که کرد له مافی خوی خوش به‌ی، بې یه‌ک و دوو له هم‌مو مافه‌کانی خوی، یاخود له به‌شیکي مافه‌ک‌هی واژه‌ه‌یتی و له کابرای سکالا لن کراو خوش ده‌بې!

هوگریبون به‌نایین و کرده‌وه و ره‌وشتی جوانه‌وه

دانیشتووانی ناوچه‌ی ناکړئ هوگری نایین و، کرده‌وه و ره‌وشتی چاک و، خوی شیرین و، نهریتی جوانن. نوژ و رزوو و (ه‌ج) ده‌کن و سامان پاکړه (زه‌کات) ده‌دن و، چاکه‌خواز به‌پتښ وزه‌ی خویان پاده‌پرېتن. که تهماشای ره‌وشتیان ده‌کیت له‌گه‌ل سه‌روکه‌کان و، هارپتکان و، بیتگانه و، ناواره‌کاندا، یاخود له کاتی هه‌لگیرسانی جه‌نگ و، به‌لاوبونه‌وه‌ی دهر و، په‌یداوبونی مهرگه‌سات و کاره‌ساتدا، به‌ناشکرا نه‌م جزوه‌ کرده‌وه و ره‌وشته‌ جوانه‌یان پتوه‌ دیاره و ناشکرا ده‌بې، وه‌ک: راستگویی و، دلسوژی و، قسه‌کردنی راسته‌وراست و، نازایی و، نارام و، نازار هه‌لگرتن و، له چاکه‌کردن هاریکاری و، میوانداری و، ریزگرتن له ناواره و بیتگانه و، به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌کز و لاواز و بې ده‌سه‌لاتدا. به‌لام له‌گه‌ل دوژمنه‌کانیاندا کرده‌وه و ره‌وشتیان توندوتیزه و له نه‌ندازه به‌در دلره‌قانه‌یه. چونکه سروشتیان وه‌هایه، زوو هه‌لده‌چن و تووره‌ ده‌بې، زووش توله‌ی خویان ده‌که‌منه‌وه. که تووره‌ ده‌بې کۆ له هیچ ناکه‌نه‌وه. نه گوئ ده‌ده‌نه هۆ و نه گوئ ده‌ده‌نه نه‌نجام. له راستیدا هرچه‌نده له‌گه‌ل دقست و ناسیاو و بیتگانه‌دا ره‌وشت بلندن، به‌لام له‌گه‌ل دوژمنه‌کانیاندا دادپروهر نین. نه‌وه‌نده هیه که دوژمنه‌کانیان خویان ده‌ده‌نه ده‌ستیان، یاخود له‌گه‌ل‌یاندا ناشت ده‌بنه‌وه، هیچ له دلیاندا نامیتن. تکاگردنی دوژمنه‌کانیان و خودانیان به‌ده‌سته‌وه به‌لایانه‌وه په‌سه‌ندن، ته‌نانه‌ت به‌خوشی‌شیه‌وه پتښوازی ده‌کن. چاوپوشین له پاش خودان به‌ده‌سته‌وه، یاخود ریزگرتن له دیل و به‌زه‌یی بې هاتنه‌وه‌ی، له سه‌روو هم‌مو کرده‌وه شیرینه‌کانیانه‌وه. به‌لام نازکردن به‌خووه و، پاراستنی سه‌ره‌ریزی و، سه‌ره‌ستی خویان، په‌جگار به‌هیز و هره‌توه‌ ده‌نویتن. زور جاری و هیه نه‌م جزوه‌ کرده‌وه و ره‌وشته‌ان‌یان تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه و نه‌نجامی ناخوشیان ده‌کن. ناکوکی و

دووبهړکي و شه پوښور و جدنگ که له ناوه ندياندا دهقه وميښ و زيان به دل و دهر وون و ته ندروس تسيان دهگه پيښي، نه وانه هه موويان لم ره وشت و خووه يانه وه پيدا دهبن، که پرن له مالو تراني و سرگره داني. باريان هر چو نتيک بيت، نه وانه له نه توه يده کن که همزاران سالانه بهم کرده وه و، ره وشت و خووه و نهر تانه وه راهاتون. هه تا تيستاکه پيش کرده وه و ره وشتي سوارچاکی به غوونه ي بالا ي خويان داده نيتن، وانا ههروهک له سه ده کاني ناوه راستد ابن ودها ده زين!

گلپيه ک که له جني خويان

جا نه وانه ي که ده لښن نم ناوچه يه، دانيس توه کاني، خوشي له زوروستم و، تتيکداني کومه لايه تي و، شه پوښور و، ناژاوه و، خراپه کاري ده بينن، پتيان ده لښن: زوري ده رگاي خانوه کاني ناو ناوچه که کليل و کلومي نييه، کيلوون ياخو ده قفليان پتوه نييه. گونديسه کان زوريه يان خانوه کانيان، که پرن له خواره ممني و که لويه ل، بې نه ممي کيلوونيان بکن ياخو، قفليان لي بدن، به جتيان ده هيلن و، خويان ده چن بؤ ناو که پره کانيان له هار وندا، ته نانه ت ياسا وليشيان بؤ پاريزگاري به سره وه دانانين. ته نانه ت جاري وا هديه به شه و ياساوول به سهر کشتوکال و پاوان و خهرمانه کانيانه وه دانانين. زوريه ي شوانه کانيشيان يان مندالن، يان نافره ت، يان کور، هيچ کاميکيشيان چه کي کوشنده ي پتي نييه. هوزه کوزه رکه کانيشيان جاري وا هديه پيسته په نيره کانيان له ناو نه شکه و ته کاني ناوچه که دا، ياخو له ناو بيړه ووشکبووه کاندا داده نيتن به بتي ياساوول، چنده مانگيک به سر ياندا تپهر ده کات، نينجا له کويتسانه وه ده گه رپته وه بؤ هواره زستانيه کانيان و، هه لښان ده گر نه دهر وه و ده يانه نه وه بؤ مالي خويان. ههروه ها زوريه ي په يان نامه ي گر ين و فروشتنيان و ده ستيا وه کانيان، به بتي به روانه مې نووسراو گري ده دن. ته نانه ت جاري وا هديه، کپيار و فروشيهار خويان نه بن، که س له کاتي په يان نامه کاندا که گرييان ده دن، به ديار يانه وه نييه!

جا من له و که سانه ده پرسم: ناخو بيړوياهريان چپيه ده رياره ي نم کرده وه و کارانه، که گه وره ترين به لگن بؤ نه وه ي که نه توه ي کورد له ناوچه ي ناگريدا باوه ري به خوي هديه و، پشت به خويشي ده به ستي و، سهره رزيشه به وه وه که باوه ري به که ساني تر هديه. ههروه ها باوه ري به چاکه کردن هديه و، دلپشي پاکه و، رپزيش له ماف و سهره به ستي که ساني تر ده گري؟! ديسان وه لتيان ده پرسمه وه: نايان نه توه يه ک سته مکار و ناژاوه خواز و دوستي خراپان بې، له باريدا هديه نم جوزه کرده وه و کار و ره وشته جوان و بلندانه ي لي به وشپيته وه؟!... ناخو نه وه ده کونجي (باوه رکردن به خودا) که خوشه ويستي چاکه کردن و ناسايش و دامه زراوي لي ده وه شپيته وه، له گهل (ترس) دا که خوشه ويستي خراپه کاري و ياخي بوون له خودا و ناژاوه گه ري لي ده وه شپيته وه، هه ر دوکيان، له يک کاتدا و، له ناو يک دلدا، کزيپنه وه!؟

من نالښم له ناو نه توه که دا خراپه کار و تاوانبار نييه. چونکه گهلپک کاره ساتي ناساز و ناشايسته و که تن له ناوياندا پرو ده دات. ته نانه ت روژگاري وايان به خويانه وه ديوه، هيچ ناسايش و نارام و سهره و تتيکيان نه چي شتوه، به لي دان به مانده ده نيتم. به لام هه رگيز له گهل نه و که سانه دا نيم که ده لښن نه توه ي کورد له ناوچه ي ناگريدا حهز به ناژاوه و شه پوښور و خراپه کاري ده کات. نه و راستيه ش که هيچ

گومانیکي تیدا نییه، نهوویه که دانیشتوانی ناوچهی ناکړی نهوندهی زوروستم و که متهرخه می له سر وک و فرماندارانی خویان بپین، نهونده تینوی (پاستی و دروستی و دادپهروهری) دهن و خویشیان له پیتاواندا بهخت دهکن!

دادپهروهری کومه لایه تی توان له ناو دهیات

جا هه روک (تاریکی) به ده رکه وتنی (روناکی) له ناو ده چی، هه به و پهنګه یش (تاوان) یش به ده رکه وتنی (دادپهروهری کومه لایه تی) له ناو ده چی، به لام تنیا له سر دهستی نو سر دار و فرماندارانده پیک دئ که (دادپهروهری) دهکن و بایه خ به خوشی و خوشگوزه رانی نه توه دهن. جا نه گه که سپک له ناو فرمانداران که سی وای نه دوزیبه وه، پهنای به رسته بهر به نه می مافی خوراری به بستینه توه و، دادپهروهری به بخته گه، نهو دیاره یان به دهستی خوی تولهی خوی ده کاته وه، یاخو د دادگهران له ناو سره ک هژ و شیخ و سرکار و کویتاگاندا به خوی دروست دهکات، به نه می مافی داکیرکراوی خوی بستینه توه!... جا نه گه کارگی پیه کی به هیزی کارامه و زرنګ له نارادا هه بن و، (ماف و سر بهستی) به هه سو که سپکی ناو ناوچه که بهار زئی و (دادپهروهری کومه لایه تی) یش له ناو دانیشتوانی ناوچه که دا دابهش بکات، نیتر هیچ ده سه لاتداریکی ناهه موار له ناو ناوچه که دا پهیدا نابن، نه له سره ک هژ وکان و، نه له سرکاره کان و، نه له شتخه نایینیه کان!

زیانی کارگی پری سته مکار

که هاتو فرمانپه واییش (دادپهروهری) ی به پیاوانی ساکار و نه خوینده وار به چی هیش، نهو دیاره که توله سندنه وه دست پت دهکات و، که تن و تاوانیش روو دهن و، له ناو دانیشتوانی ناوچه که خوشیدا مهرگه سات و کاره ساتی ناخوش و سرگردانی و مالتویرانی روو دهن! نه مه هه نه گه فرمانپه وایی فرمانی سرشانی خوی بخته پشت گوته نهی نه گه فرمانپه رانی میری، خویان، زورداري له دانیشتوانی ناوچه که بکن، دهن ناوچه که چی لن بیت؟! نهی نه گه نهو فرمانپه رانه هه ندیک له دانیشتوانی ناوچه که یان هاندا تاوانکاری له دئی به کتر بکن، یان له دئی فرمانپه رانی تر بکن، دهن ناوچه که چی به سر بیت!؟

نهو فرمانپه رانه ی له ناو ناوچه ی ناکړتدا (دادپهروهری) یان به کاره پنه و، پیاوانه و مردانه له گهل دانیشتوانی ناوچه که دا کار و فرمانی خویان به چی هتانه هتا نیستاکه یش دانیشتوانی ناوچه که به خوشه و بستیه وه یادیان دهکن و، به چاکییه وه نایان دهن. به لام داخه کم له ماوه ی تم هزاران سالانده که به سر ناوچه که دا تپه یوه، دانیشتوانی ناوچه که، فرماندارانی دادپهروهریان نه منده کهم دیوه، که ژماره یان له ژماره یان په نجه کانی دهستی تپه ناکات!... جا باری ناوچه که، که و ابووبن، ناوچه که یش له هه سو لایه کیه وه ناژاوه گری چورده وری گرتیب و، که متهرخه می فرمانپه واییه کانی پتشیویش تووشی (هژاری و نه خوینده واری و نه خوشی و زورداري) ی کردبن، نیتر هو ی پرودانی که تن و تاوانکاری و خراپه کردن به ج نه خینه سر نه ستوی نه م یاره ناهه موارانه و، به ج بیخه پنه سر نه ستوی دانیشتوانی ناوچه که!؟

کۆلی بەسەر ئەوانەدا دیت کە قین لە دلن

کەواتە کاتی ئەوە هاتوو کە بەو جۆرە کەسانە و، بەو جۆرە فەرمانبەرە پلیم کە دانیشتوانی ناوچە ی ئاکرتیان چەوساندۆتەو و، رووتاندۆتەو، بۆ کەلکی ناپوختەمی خۆیان: هەرچیەکیان دەربارە دانیشتوانی ئەم ناوچە یە گوتوو و نووسێو، بە (هەلە)، تەنیا لە دوو شتەو پەیدا بوو. یان ئەوەتا لە بیروباوە و دل و دەروون و گیانی دانیشتوانی ناوچە کە تێ نەگەشتوون و لەسەر بنچینە یەکی زانستی لە بارودۆخی ناوچە کە یان نەکۆلیوەتەو و، ناگاداری نەبوون، یان ئەوەتا پشم و قین و مەبەسی خراب دلی داگیرکردوون! جا ئەو جۆرە کەسانە و ئەو جۆرە فەرمانبەرە، لە هەر دووباردا زیانیان بە دانیشتوانی ناوچە کە و بە فەرمانبەرە وایش گەیانندوو. چونکە راستیان گۆتێو و سەرەوتێر کردوو!... چونکە وەک بۆم دەرکەوتوو، لەم ناوچە یەدا هیچ شتێک نەوێندە ی ئەو خۆشەویست نییە بەلای دانیشتوانی ناوچە کەو، تەنانەت بەلای سەرۆک و دەسەلاتدارەکانیشیەو، کە فەرمانبەرە واییەکی بەهێزی (دادپەرەوەر)، فەرماندارییان بەسەرەو بکات و، ئاراستەیشیان بکات بۆ چاکە ی گشتی!... لەم ماوە درێژەیشدا، کە لەم ناوچە یەدا فەرمان دەبینم و، دانیشتوانی ناوچە کەم تا قی کردۆتەو، بۆم دەرکەوتوو کە هەموویان چاکترین یاریدەدەرن بۆ فەرمانبەرە وایی لە دامەزراندنی ئاسایش و خۆشگوزەرائی و کامەرائیدا بۆ هەمووان. ئاواتی هەرە گەورەیشیان ئەویە، کە فەرمانبەرە وایی ماوەیان بدات، پلۆ و کەلک و چاکە، پێشکەش بەگشت دانیشتوانی ناوچە کە ی خۆیان بکەن. جا کە وایی، ئەو زۆروستەمی تێدا نییە، کە نەتەوێدە و هەبێ. توانج و پلاری تێ بگیری و پتی بگوتی: هۆگری کەتن و تاوانباریە؟!... راستە و راست دەیتیم: ئەو دلەشانە، کە ئەو قسانە بەدەمیاندا دێ، لە راستیدا خۆیان گوناھبار و تاوانکارن! هەر کارەسات و مەرگەساتێکی لە ناوچە کەدا پرویان داو، چ تاوان و چ شەڕ و شۆڕ و چ شۆرش لە سەردەمی فەرمانداری ئەواندا، ئەستۆی دەرگرتەو و، بەرپرسیارێش خۆیان. بێ گومانیشم ئەو، کە لەسەر دەستی خودادا، بەندیکی وایان پێ دەدرێ، کە شایستە ی کردووە و کاری خۆیان پێ؟!...

خۆشراپووارەن لە ناوچە ی ئاکرتیدا

خۆشراپووارەنەکانیان زۆرن

دانیشتوانی ناوچە ی ئاکرتی رووخۆش و قسەخۆش. لە کاتی سەرەوت و پشوو دانیاندا بەو کاتی خۆیان بەسەر دەبن کە خەریکی: گێتێ ئەوێ فەرموودە ی شیرین و قسە ی نەستەقی پەسەند و، هۆتراوە ی ناوازه و، پەندی پێشینان و، مەتەل و، چیرۆک و بەیتی پێ لە گۆرائی و دلدارێ پێ گەرد و، نازایەتی پێ هاوتە و، نیشتمانپەرە ی راستە قینە و، کردووە و پەوستی جوان و پاک و پیرۆز دەبن. هەرەها بەوێشەو پادەبوێن کە خەریکی هەلبەرکی و گۆزانی گوتن و، ساز و ئاوازی لی دان و، راو و، لاسایی کردنەوێ پێکەنێن هێنەر و، گەروێ غاردانی بەنەسپ و، گەروێ نیشان نەوێ و، گەشتوگوزار و، سەیرانکردن دەبن. جا تۆ کە سەرئێج لەم جۆرە خۆشراپووارەنانە دەدویت، تێ دەگەیت دانیشتوانی ناوچە کە تا چ ئەندازە یەک خواوەنی گیانی پاک و، دلی چاک و، پێتێگە ی تەو و، تازە و، زیرەکی تاوازه و، لێ هاوێی

په نندازن و، رهوشتی جوان و کرده‌وهی شیرینیان هدی. وا له خواره‌وه له باب‌ت هندیکیانه‌وه دور و درېژ ده‌وتین.

په نندی پیشینان و قسه‌ی نه‌سته‌ق

له خواره‌وه هندیک له پهندي پیشینان و قسه‌ی نه‌سته‌ق کوردی که له ناوچه‌ی ناکریدا باون ده‌نووسم. سیر نه‌وه‌یه په‌سه‌دان سال په‌سر نه‌م قسه و په‌ندان‌دا تپه‌ریون، که‌چی هیشتا هیز و هره‌تی خویان پاراستوه و، به‌کارده‌هینرین و، که‌لکیان لی وهرده‌گیری:

- ۱- هیچ‌ج‌ه‌نگ‌ه‌لستانیک بی شیر نابن.
- ۲- له پاشمله قسه‌ی خراب ده‌ریاره‌ی که‌س مه‌که. هره‌چنده شاخ ناگات به‌شاخ. به‌لام هم‌وو که‌س به‌ره وروی یدکتر ده‌بنه‌وه.
- ۳- له نه‌نجامی چاکه‌کردن بی هیوامه‌به، ته‌نانه‌ت بیخه‌یه ناو ناویشه‌وه چاکه‌ک‌ت دېته‌وه‌ری.
- ۴- بېسته (قاروون) یش، ده‌ست بلاوی مه‌که، له نه‌ندان‌زه‌ی خزیدا به‌خت بکه.
- ۵- شهر له به‌تالی چاکتره.
- ۶- هر که‌س گوی له پیاری ژیر نه‌گری، خوی تووشی تیز پی کردن ده‌کات.
- ۷- بز به‌رامبه‌ری خوت ده‌ست نه‌قوچن. چونکه سامانی پیایو رږد، رږژیک دیت ده‌بېته پاروویه‌ک و زږدراریک قووتی ده‌دات.
- ۸- نه‌گر به‌شیرینی بجوولېینه‌وه، ده‌توانن مار له کون بېینه‌وه‌وه.
- ۹- چاکه‌ت له‌به‌رچاو بیت و بیسی ده‌روه. نه‌که‌یت نه‌و سفره‌یه‌ی نانی له‌سر ده‌خوت بیدریت.
- ۱۰- هم‌وو دم به‌هاریکاریه‌وه فرمان بکه. چونکه به‌سواریکی ته‌نیا توژی وا هه‌لناستی!

مه‌هل

نه‌مانه‌یش چند مه‌ته‌لیکن، کوردی، که له ناوچه‌ی ناکریدا به‌کارده‌هینرین:

- ۱- بیریکه و پره له ناو. ماریکی مردووی تیدایه، که‌چی به‌سر سهری ماره‌که‌وه نافرته‌تیکي سپی شوخ و ش‌نگ وه‌ستاوه.
- نه‌مه چرایه-
- ۲- هر دوو لای په‌رژینه. له ناوه‌راستیشدا دور و مه‌رجان هیه.
- نه‌مه چاوه-
- ۳- نه‌شکه‌وتیکي تاریکه و پریتی له دور.
- نه‌مه ده‌مه-
- ۴- وه‌ک ترئ شیرینه. نابن خاوه‌نه‌که‌ی لیتی بخوات. که‌چی بز که‌سانی تر، به‌پتی یاسا ده‌ش لیتی بخوات.
- نه‌مه که‌چه-

۵- له بنهچدا له حوشر درېژتره، له شهكړيش شيرتره، له دهنكى هدرزنيش بچوكرته.
-نهمه دهنكى ههناره-

۶- زمزم! زهوى كون بكه!
-نهمه دلټويه-

۷- كاسهيكى چينيپهوپره له دوو جوړه ناو، كه كهوتنه ناو ناوى گهرمهوه دهمهيتن.
-نهمه هيلكهيه-

۸- له كوشكيك هاتمه دهرهوه كه دوو دهرگاي ههپوو.
-نهمه كراسه-

۹- نهرمه و گهرمه. كه بهنوخوتنهكهى رابكيتشيت شورهيپيه. كه دهستيشت پيدانا لهشكرتكي بن
شومارت چاو پت دهكوي.
-نهمه گيپهيه-

گوزانى

گوزانى كوردى له ناوچهى ناكريدا، خوشه، رهنكارونهكه، شيرينه، پر له سوز، هست و تاسه و
تزووى دانېشتوانى ناوچهكه له ههموو روويكى ژياناندا پيشان دهوات. هى وايان تيدايه دايكهكان
بهجورتيكى تايسته لهكاتى مهمكناندا بو مندالهكانى خوزيانى دهيلتين. هى وايشيان تيدايه،
كهپيانوهكان دهيلتين لهكاتى شير دوشينى مهر و بز و مانگاكاندا. هى وايشيان تيدايه پهيوهندي
بهجوتيسارهكانوه هديه، بهزن و پيساوهوه، كه كاتى درويته، ياخود دارپرين، يان ساوهركوتاندا.
ههنديكيشيان پهيوهندييان بهشين و شهپوره هديه، كه بو سهرهك هوز و پالووانانى جهنك و،
شهروشوز دهكرين، ياخود بو دلدارى بن گهرد و، چپرؤك و بهيتى ميژوويي ويژهي دهكرين، چ له بابته
دلداريهكى رهوش و كردهوه جوانهوه بن وهك چپرؤكهكانى (مهم و زين، ستي و فخي، خهج و
سيامهند، شار و بنفش، همك، مهتران، جيلي و كهژا گولى سور) چ له بابته نيشتمانپهروهريپهكى
خوتن گهرمانهوه بن وهك: (دمدم، ههسپى رهش و خانهى لهپ زترين)، چ له بابته شين و شهپورهوه بن
وهك چپرؤك و بهيتهكانى: (سيدك، لهقهندي برا، زماراچتو و گولى جهوهه ناغا).

گوزانى نهم ناوچهيه، ههروهه پر له بهسته و گوزانى بهزمهرم و ههلهپهركن وهك: (نارينگ، سهرى
زافا و خودا خالى و مالى) كه پهيوهندييان بهشوى زاوايپيهوه هديه.

ههروهه گوزانى پتيكهنين و گالتهوگهپيش ههن وهك له چپرؤك و بهيتهكانى: (قاندى، بووك و
خهسو و كيچ) دا دهگوترين. هى وايشيان تيدايه پهيوهندي بهنايپينهوه هديه وهك بهيتهكانى: (شيتخي
سهنهاني، نافدهل نومهره و سيسهبان).

بهكورتى گوزانى كوردى له ناوچهى ناكريدا يان (دلدارى) يه، يان (نيشتمانى خوتن گهرمانه) يه، يان
(نايپنى) يه، يان (پتيكهنين هيتره)، يان بهبايهتى (كار و فهرمان) ه. نهم گوزانيپانپيش يان بهتنيپا
دهگرتين يان بهكومل، بهپتي بابته و توانستيان. جاري وايش هديه تاكه گوزانيپيژتيك گوزانى دلتى و

نهوانی تریش به کۆمهڵ بۆی دهسیننهوه.

جا لهم گۆزانییه جوړجوړ و ږهنگاوږهنگانده، هه ریه که یان راستی په رستی (فلسفه) یه که هدی، یان مرۆڅ ناراسته ده کات بۆ رهوش و خووی چاک و کردهوی بلندن، یان دلی مرۆڅ خوش ده کات و دهیپه نیتته پتکه نین، یان فیری زانیاری ده کات، یان ده ماری مهردایه تی و نیشتمانپه روهی و خوداناسی ده بزوتنی، یان له ش ده خاته گهر و، گیان ده گه شینیتته وه، بۆ نه مهی به کولی دله وه و به راستی و دروستییه وه کار و فرمان بکه ن.

بیتجه له مانه نهو (بهیت) و (چیرۆک) انه به سامانیکی کوردی ویتوبی و زمان و میتووبی داده نرین که ترخی نه توهی یان هه رگیز ته واو نابن.

چیرۆک و بهیته کان

نهو چیرۆک و بهیته پر گۆزانییانهی له سه ره وه نوم بردن، چ هی دلداری و نیشتمانی، چ هی نایینی و میتووبی، چ هی ویتوبی و پتکه نین و فرمان، خویان له خویاندا، بریتین له چیرۆک و بهیت، ده توانی بیت گۆزانیش بخوښتدپنه وه. هه روه ها چیرۆک و بهیت تریش هه ن که زۆرن، له شهوانی نا ههنگدا ده خوښتدپنه وه و گوښان لڼ ده گیرئ. هه رچی مندا لڼن، به تایبه تی چیرۆکی کورتی خویان هدی وه که: (ده نکه هه نار، زهنگ و بهنگ، دووری، پیرنه دهر و مام رووی)، که مندا ل ناراسته ده که ن بۆ خوش ږا بواردن و، فیریوونی زانیاری و، کرده وه و رهوشتی بهرز و پیروژ.

ساز و ناواز

دانیشتووانی ناوچه که له نامیر و که له پهللی ساز و ناواز بیتبهش نه ماونه تده وه. هه ندیکیان له کاتی هه لپه رکیتدا ته پل و، ده وڅل و، زوړنا و، دوزه له و، شمشال، لڼ ده دن. له گه ل گۆزانییه نایینییه کانیشدا، یان نای به تنیا لڼ ده دن، یلخ لاف، یان شمشال، له و کاته دا که کۆبوونه وه بیت دهنگ و سه نکه کانیا ن ده که ن. واده ده که وځی، که شوانه کانیش، له م ناوچه یه دا هه ستیا ن به وه کرده وه که ساز و ناواز کار له دلی گیانه به ره کانیا ن ده که ن و، ناراسته یشیا ن ده که ن. که ته ماشا ده که یت، شمشاله کانیا ن لڼ ده دن و، مه ر و بزنه کانیا ن کۆ ده که نه وه و ناراسته یشیا ن ده که ن بۆ نهو جیتگیایانهی خویان به باشیا ن ده زانن. دانیشتووانی ناوچه که، نه مه لڼده ساز و ناوازا ن بیت خوشه، هه رچه ند گیرو گرغانیا ن یاریده یان بدات، گرامه فۆن و را دیۆ ده که ن و لاهست خویان ده خه ن. هی وایشیا ن تپدا یه به که رین و ده سکه وتنی نهو نامیرانه وازنا هیتن، ده چن نامیرانی به زموره زمیش ده که ن، وه ک تار و که مانچه و عود و نامیرانی تر. به دوا ی ماموستایانی ساز و ناواز فیرکردنیشدا ده که رین، فیری نۆته کانی ږوژناوایی و ږوژه لاتیا ن بکه ن. نیتسکه پش له نا کړیدا، کۆمه لیک ساز و ناوازا ن هه ن که (یانه ی فره مانپه رانی نا کړئ) له نه دنامه کانی خوی پتکی هیتان، سن (عوود) و دوو (که مانچی) و (جونبوش) یک و (نه کۆردیۆن) یک یان کړپوه، خاوه نه کانیا ن هه ولی نه وه ده دن تا نه دازه یه کی گوره فیری ساز و ناوازا ن و هونه رمه ندی تپدا بنوتن.

هه‌لپه‌رکتی

هه‌لپه‌رکتیش به‌شیکه له خوش رابوواردنی دانیشستوانی ناوچه‌ی ناكری و به‌زموره‌زمیان. نه‌میش یان به‌ته‌نیا ده‌كری. یان به‌كۆمه‌له. هه‌رجی هه‌لپه‌رکتی كۆمه‌له‌یه، یان پیاو و ژن پیتكه‌وه ده‌یكهن، كه ئیمه پیتی ده‌لتین: (ره‌شه‌له‌ك)، یان پیاوان به‌جیا ده‌یكهن و، نافه‌رتانیش به‌جیا. هه‌رجی هه‌لپه‌رکتی تیتكه‌له له‌ناو نه‌و پیاو و نافه‌رتانه‌دا ده‌كری كه خزمی یه‌كترین، یاخود له‌و كه‌سانه‌بن كه پشت به‌كرده‌وه و ره‌وشتی بلندیان به‌مستری. نه‌گینا هه‌ر ره‌گه‌زه به‌جیا هه‌لپه‌رکتی خۆی ده‌كات. له هه‌لپه‌رکتی تیتكه‌له‌شدا هیچ جۆره نه‌نگیه‌ك نییه. هه‌تا ئیستاكه‌یش هه‌رگیز له هه‌لپه‌رکتی تیتكه‌له‌دا، شتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند روژی نه‌داوه. چونكه هه‌ر كه‌س پیتجه‌وانه‌ی ده‌ستوری ره‌وش و خۆی بلند جولا‌بیتته‌وه به‌كوشتن نه‌بی وازی لێ نه‌هێتاره‌وه!... كاتیكیش نافه‌رته‌كان هه‌ست به‌وه ده‌كهن كه كه‌سانی نا‌پیاو و نامه‌رد و به‌دخو بۆ نه‌وه هاتوونه‌ته جێ هه‌لپه‌رکتیه‌كان، تا به‌ته‌ماشاكردنیا زاخاوی چاوی خۆیان به‌دن، به‌نیازی خراپه‌وه، ده‌م و ده‌ست واز له هه‌لپه‌رکتیه‌كان ده‌هێتن و ده‌چنه جیگایه‌کی دور، له‌وێ هه‌لپه‌رن، بۆ نه‌مه‌ی نا‌په‌رووی خۆیان به‌پارێژن. هه‌لپه‌رکتیش له‌و كاتانه‌دا ده‌رده‌كه‌وێ كه روژی خۆشی و شادمانی بێ، وه‌ك ئاهه‌نگه‌كانی ژنه‌یتان و جیه‌نه‌كان و چووك به‌رن^(١) و نه‌روژ و، سه‌یرانه‌كانی وه‌رز به‌هار، كه دانیشستوانی ناوچه‌كه له روژانی چوارشه‌موانی هه‌موو هه‌فته‌یه‌كدا ده‌چنه سه‌یرانگا‌هه‌كان بۆ سه‌یران و گه‌شتوگوزار، تا هه‌وايه‌کی بالی خۆیان به‌دن و، چهند ساتی به‌خۆشیه‌وه رابووێرن. هه‌رجی مندا‌له‌كانن، هه‌ر كاتیك، ئاره‌زوو به‌كهن و له‌هه‌ر شوێنێك كۆبنه‌وه، ده‌توانن هه‌لپه‌رکتی به‌كهن. كه‌س به‌ره‌ستیان ناكات. هه‌لپه‌رکتی كوردیش له‌م ناوچه‌یه‌دا، له‌سه‌ر چهند بنچینه‌یه‌کی وه‌رزكارى دامه‌زراوه. به‌كه‌له‌كی له‌ش دیت، به‌هێزی ده‌كات. به‌كه‌له‌كی دلیش دیت پری له شادی ده‌كات. ناوبانگی كه‌شیش به‌خراپه نازرێتی. له راستیدا هه‌لپه‌رکتیه‌کی وایه كه پره له ره‌وش و خۆی پا‌ك و چاك و بێ گه‌رد. جوانی و، رێكویه‌تی و، چێژكه‌ی دروست و په‌سه‌ندی تیدا راده‌گیرێ. یه‌كێك له به‌نده‌كانی ده‌ستوره‌كه‌ی نه‌وه‌یه، كه هه‌لپه‌رکتیه‌كه‌كان. یه‌كێك چ پیاوین چ ژن، با‌شترین جلوه‌رگی خۆیان به‌پۆشن له پا‌ك و خاوی و رێكویه‌تی و جوانیدا: بۆنی خۆشیش به‌كاره‌تێنانی په‌سه‌نده، به‌ریه‌ست ناكری. به‌ندێکی تری ده‌ستوره‌كه‌یشی نه‌وه‌یه كه له‌گه‌ل كه‌سانی وه‌ها‌دا هه‌لپه‌رکتی ده‌كری كه له‌ رووی كرده‌وه و ره‌وشتی به‌رز و پیرۆزه‌وه به‌باش دابنرێن. بێ‌جگه له‌وه ده‌بێ هه‌لپه‌رکتیه‌كه له جیگایانی رووناك و، به‌ر به‌ره‌للا و، خاوه‌نی بای پا‌كژدا بكری و، هه‌ر چوار لای جیگا‌كانیش پری له‌ چاوه‌ندازانی سروشتی جوان. هه‌روه‌ها ده‌بێ له‌و كاتانه‌شدا بكرین، كه به‌روژانی شادمانی دابنرێن. ده‌بێ ساز و ئاواز، یاخود گۆرانی‌بێژیشیان له‌گه‌ل بێ. ده‌بێ گۆرانییه‌كانیشی یان با‌به‌تی دلداری بن، یاخود پێكه‌نین. یه‌كێك له‌ نه‌ریه‌كانی هه‌لپه‌رکتیش نه‌وه‌یه كه له‌لایه‌ن نه‌وانه‌وه هه‌لده‌په‌رن، یاخود سه‌یری هه‌لپه‌رکتیه‌كه ده‌كهن، بارپووی ساز و ئاواز لێ‌ده‌ره‌كان، یاخود گۆرانی‌بێژه‌كان به‌كهن، چونكه بۆ دلخۆشی كردنی نه‌وان خۆیان ماندوو ده‌كهن...

(١) خه‌ته‌نه سوران. (چووك به‌رن: خه‌ته‌نه‌كردن).

هه‌لپه‌رکتیش لڤ ناوچه‌یدا گه‌لیک جوړه. گرنه‌گه‌کانی نه‌مانه‌ن: (له‌یوژک، شېخانی، بردی باسا، نایشوژک، دولوتی، سه‌مه‌دانی، سې پې، سوارک و مه‌میان).

جاری وا ه‌دیه‌ نه‌وانی هه‌لډه‌په‌رن، له‌ کاتی هه‌لپه‌رینه‌که‌دا به‌رینه‌رکانتی په‌کتر ده‌کن یان له‌ بابه‌ت هونه‌رمه‌ندییوه له‌ هه‌لپه‌رینه‌که‌دا، یاخوډ له‌ بابه‌ت ماوه‌ی هه‌لپه‌رینه‌که‌وه. هر که‌سې له‌و نه‌به‌رده‌دا سه‌ریکه‌وئ و، گره‌و بیا‌توه، به‌رته‌بردنی که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکتیکه و سه‌رچو‌پیکتشی هه‌لپه‌رکتیکه‌ی وه‌ک پا‌داشتیک ده‌درتتی. نه‌و که‌سه له‌ که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکتیکه‌دا ده‌بیته په‌که‌م که‌س و سه‌رچو‌پیکتشی، مانی ه‌دیه‌ ده‌سه‌سپړکی جوان بگرئ به‌ده‌ستی راستییوه و، به‌به‌رزیه‌وه و، به‌چست و چالاکییه‌که‌وه ه‌دلی بسو‌وپړتی، ه‌دروک به‌نیشانه‌یدک دانرابی، بژ گره‌و به‌رډنه‌وه و سه‌رکه‌وتن و هونه‌رمه‌ندی له‌ناو هه‌لپه‌رکتیکه‌دا!...

ډاوکردن

ډاوکردن به‌لای دانیشتروانی ناوچه‌ی ټاکړیوه له‌ به‌زمه ه‌ره‌ه گه‌وره‌کان ده‌میرئ. چونکه ډاو بیتجگه له‌و که‌لکانه‌ی ه‌دیه‌تی وه‌ک خواردنی گ‌وشتی نه‌و گیانله‌به‌ره‌ی راو‌ده‌کړئ، یاخوډ ده‌فر‌وشتن، یان که‌وله‌که‌ی که‌ده‌خړته بازپاره‌وه بژ فر‌وشتن، ه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌یش ډاو ده‌کړئ که‌ مر‌وژ خ‌وی و، کشتو‌کاله‌که‌ی و، گیانله‌به‌ره‌ مالییه‌که‌ی وه‌ک نا‌ژډل و په‌له‌وه‌ران، له‌ گیانله‌به‌رانی درنډه‌ به‌پار‌یزئ. ه‌روه‌ها ده‌بیته ه‌وی به‌ه‌یزکردنی له‌ش و ه‌وش و په‌وشت و خو‌و و، دل و، ده‌روون. ډاو‌که‌ر ه‌ه‌ست به‌وه‌یش ده‌کات که‌ خاوه‌نی ه‌یز و ه‌ه‌رته و، له‌به‌ر نه‌وه سه‌رده‌که‌وئ و مه‌ردا‌یه‌تی خو‌شی ده‌نو‌ئئ. گ‌وزنی ژیان و به‌زمی بې گ‌رد و، گیانی یارمه‌تیدان و ک‌وبونه‌وه‌یش که‌ له‌ راوه‌که‌وه په‌یدا ده‌بن، خو‌شی و کامه‌رانی ده‌خ‌نه‌ دلپه‌وه.

دانیشتروانی ناوچه‌که که‌رو‌شک و، پ‌وز و، که‌و و، سو‌تسکه و، چ‌ت‌رگ و، قاز و، قولنگ و، مراوی و، چ‌وله‌که و، ریش‌وله و، ماسی و، مه‌ر‌ه‌کتی و، ب‌زنه‌کتی و، ټاسک و، مامز و، فیله‌کتیژه و، ژیشک و، گورگ و، چه‌قل و، به‌راز و، ورچ و، که‌م‌تیار و، مار و، دو‌ویشک و، پ‌لنگ ډاو ده‌کن. ش‌یوه‌ی ډاو‌کرډنه‌که‌یشیان به‌پ‌تی سروشتی زه‌وییه‌که، یاخوډ سروشتی گیانله‌به‌ره‌که ده‌گ‌وزئ. که‌ راوی ده‌کن، یان به‌پ‌تیه‌ ده‌یکه‌ن، یان به‌سوارییه‌وه، یان له‌ناو ناو‌دا، یان به‌سه‌رداره‌وه، یان خو‌یان ده‌شارنه‌وه، چ به‌ته‌ن‌یابن، چ به‌کو‌مه‌ل.

له‌ کاتی ډاو‌کرډنیاندا گه‌لیک جوړ نامیر و ده‌رمان و گیانله‌به‌ران و که‌لوپه‌لی ډاو به‌کارده‌یتن وه‌ک: دار و، تو‌ر و، خه‌نجه‌ر و، تغه‌نگ و، ږم و، ب‌زمیا و، ژه‌هر و، سه‌گ و، باز و، تله‌ و، ت‌یلا. جاری وا ه‌دیه‌ چه‌ند شو و ږو‌ژیک له‌ناو نه‌شکه‌وت و، که‌له‌به‌رد و، د‌ول‌دا ده‌م‌ینه‌وه و، ناگه‌پ‌ته‌وه مالی خو‌یان، تا نی‌ت‌چیریان ده‌ست ده‌که‌وئ. نه‌ گوئ ده‌دنه سه‌رماوس‌وله و به‌فر و باران و په‌ش‌با و، نه‌ گو‌یش ده‌دنه ته‌پ‌رت‌وز و گ‌ه‌رما. له‌ناو نه‌شکه‌وته‌کانیشدا به‌به‌زم‌وپه‌زم و ټاهه‌نگه‌وه را‌ده‌بو‌یرن. که‌ ده‌یش گه‌پ‌ته‌وه مالی خو‌یان، نه‌و نی‌ت‌چیرانه‌ی ده‌ستیان که‌وتوون، له‌ ش‌یوه‌یه‌کی پی‌اوانه و، خو‌ش‌و‌یستانه و داد‌په‌روه‌رانه‌دا له‌ناو خو‌یاندا به‌ش‌یان ده‌کن. ټینجا له‌ناو نه‌ندامانی خ‌یزان و هاو‌ر‌پ‌ت‌کانیشیاندا، کاتیک‌ی ناوازه را‌ده‌بو‌یرن

به گيترانده‌وى شينوى راوكرده كه يان و، نو كارساته سهرسور هيتنه راندى له كاتى راوكرده كه ياندا
روويانداوه. نوواندهش همموى به دلسوزى و راستگوى و دلپاكيمه‌وه، بى پتچ و پنا، هر بز خوش
رايواردن و پتكه نين ده گيترنه‌وه.

قسه خوش: عيسا ده لان

يەکتەك له پياره قسه خوشه كانى ناوچه‌ى ناكړئ، كه ناويانگى به ويژه ران و، قسه‌ى نه‌ستەق ده‌رچوه
و، ده‌نگوياس و چيرۆك و گالته‌وگه‌بى هه‌تا نيس‌تاكه‌يش له ناوچه‌كه‌دا ده‌گيترته‌وه: ناوى (عيسا
ده‌لان). نەم پياره يەكتەك بووه له دانيس‌توانى گوندى (ده‌لان) كه له‌لادېى بهيركه‌پره‌ دايه. عيسا
به‌سەر ناوچه‌ى ناكړت‌دا ده‌كرد. (عيسا ده‌لان)، له شينويه‌كى سهر‌دا، ژنيكى زيرەكى تينگه‌يش‌تووى
ويژه‌وانى قسه خوشى وه‌ك خوى ماره‌ كرد. وا پتكه‌هوت، له پيش ژنه‌پنانه‌كه‌يدا، عيسا له‌گه‌ل باوكى
ژنه‌كه‌يدا به‌سەر شاخيت‌دا هه‌لده‌گه‌رېن. له باوكى ژنه‌كه‌ ده‌پرسن: مامه هه‌تا ده‌توانين نەم پتگايه بهيرن
تۆ من هه‌لده‌گريت و ده‌مه‌پته سەر شانت، يان من تۆ هه‌لېگرم و به‌تخمه سەر شانم؟... باوكى ژنى دوا
پوځيشى وه‌راسى ده‌داته‌وه ده‌لن: «نەمه له هوشه‌وه دووره كه من به‌توانم تۆ به‌تخمه سەر شانم و به‌سەر نەم
چيا سه‌خته‌دا هه‌لېگه‌رېم، ياخود تۆ به‌توانيت من به‌تخمه سەر شانت و به‌سهر‌دا هه‌لېگه‌رېت، چونكه
هه‌ركاميت‌كمان بگريت، به‌گران، به‌ته‌نيا پتيدا هه‌لده‌گه‌رېت، نەى چۆن ده‌توانيت يەكتەكى تروش به‌خاته
سەر شانى و پتيدا هه‌لېگه‌رېت؟!» عيسايش ده‌ستى كرد به‌پتكه‌نن و بى ده‌نگ بوو، كه گه‌پشتنه ناو
گوند هه‌ريه‌كه‌يان بز جيتى خوى جيا‌بووه‌وه. عيسا كه پتيا‌روبوو چوه مزگه‌وت. پياره بهيركه‌يش چوه
مالى خوى. كه گفتوگوى بۆ كچه‌كه‌ى خوى گيترايه‌وه، كچه‌كه‌ پتكه‌نى و به‌باوكى گوت: «با‌به‌! وا دياره
نو پياره‌ى له پتگادا له‌گه‌لت‌دا بووه، ويژه‌وانيتكى قسه خوش بووه. نو كه نو قسه‌يه‌ى كردووه،
مه‌به‌سى نه‌وه نه‌بووه، كه تۆ له‌شى نو به‌تخمه سەر شانت و هه‌لى بگريت، ياخود نو له‌شى تۆ به‌خاته
سەر شانى و هه‌لت بگريت. مه‌به‌سى نه‌وه بووه كه تۆ و نو قسه‌ى خوش و، قسه‌ى نه‌ستەق و،
گالته‌وگه‌پ و، چيرۆكى ناوازه و سهر، له پتگادا بۆ به‌كتر بگيترنه‌وه و خوتانى پتوه خهريك به‌كن، تا
ماندوويتى پتگاتان له‌بهر به‌چيتته‌وه و به‌ناسانى سهر‌يكه‌ونه سهر پۆيه‌ى شاخه‌كه. كه‌واته تكات لى ده‌كم
به‌چۆ بانگى به‌كه بۆ ماله‌وه، تا به‌توانين ميواندارى به‌كه‌ين، بۆ نەمه‌ى تيرى به‌كه‌ينه سهر ويژه و قسه
خوشه‌كه‌ى. كه باوكيشى چوه به‌دواى (عيسا ده‌لان) دا و هيتايه ماله‌وه، باوك و كچ هه‌ردوو‌كيسان
ميواندارى به‌كى جوانيان كرد. نينجا له ناوه‌ند (عيسا ده‌لان) و (كچه‌كه‌) دا گه‌لېك گالته‌وگه‌پ و قسه‌ى
نه‌ستەق و قسه‌ى خوش هاتوچويان كرد، زۆرى بى نه‌چو نه‌لجام به‌وه گه‌پشت كه هه‌ردوو‌كيان بوون به‌ژن
و ميژده‌پكى كامه‌ران!... هه‌تا نيس‌تاكه‌يش گالته‌وگه‌پ و قسه‌ى نه‌ستەق و قسه‌ى خوشى نو ژن و ميژده
له‌گه‌ل فرماندارى نه‌وساى ناوچه‌ى ناكړت‌دا و، له‌گه‌ل كه‌سانى تردا، له كۆزه تا به‌تاييه‌تاييه‌كانى ناوچه‌كه‌دا
به‌دانسقه ده‌گيترته‌وه.

لاساای گهرهوهی پیکه‌نین هینەر: دهرۆش خه‌مۆ

له كانگای نه‌ته‌وه‌وه و، یه‌كێك له‌وانه‌ی ده‌توانن نازار و ئاوانی نه‌ته‌وه‌ی كورد به‌ته‌واوه‌تی ده‌ربهرن، له شیشه‌ی چیره‌ی لاسایی كرده‌وه‌ی وێژه‌یی و پیکه‌نین هینەر و كورتدا، به‌راستی و دروستیه‌کی ته‌واوه‌وه، پیاویکی نه‌خۆنده‌واری كورته‌بنه‌ی له‌ش به‌چووك و، دڵ وریا و، دڵ ناسك و، خۆش وهرام و، روو به‌پیکه‌نین و، سه‌ره‌رز و، هه‌ست پیرۆز هه‌یه ناوی (ده‌رویش خه‌مۆ)یه، كه بریتیه له جوتیارێکی وێژه‌وان و، پینه‌چییه‌کی پیشه‌زان. (ده‌رویش خه‌مۆ) له دانیه‌ستوانی شاری ئاكرییه. به‌لام جار جار نه‌م گوند و نه‌و گوند ده‌كات بۆ نان په‌یدا كردن. چاكه‌ی نه‌و سه‌ره‌ك هۆزانه‌یشی له‌به‌رچاوه، كه له منداڵیدا پێزیان لێ گرتوه و چاودێریان كردوه. هه‌موو دهم به‌هه‌زار داده‌نێ. به‌لام چیره‌كه پیکه‌نین هینهره‌كانی خۆی نه‌كردوه به‌هۆیه‌ك بۆ پاره ده‌ستكه‌وتن. نه‌وه‌نده هه‌یه گیان سووكه، هه‌ز ده‌كات دۆست و ناسیاوه خۆشه‌ویسته‌كانی خۆی، له كۆپه‌كانیا‌ندا، به‌لاسا‌یی كرده‌وه پیکه‌نین هینهره‌كانی خۆی دڵخۆش بكات، بێ نه‌مه‌ی دا‌وای سوپاسێك یاخود پا‌داسێکیان لێ بکا.

پێجگه له‌وه زۆریه‌ی چیره‌ی كوردی له‌به‌ره، كه پهن له وێژه و میژوو و، دڵداری و، گۆزانی و، هه‌رچه‌ند له كۆپه‌كاندا دا‌وای لێ بكن، بۆیان ده‌گێڕێته‌وه. جاری وا هه‌یه به‌گۆزانی‌شه‌وه بۆیان ده‌گێڕێته‌وه. لاسایی كرده‌وه هه‌ره گرنه‌گه‌كانی، به‌وردیه‌كه‌وه، له‌و كه‌سانه ده‌دۆین كه خراپه‌كاریان له دڵ و ده‌روونی كردوه. نه‌ویش به‌توانج و پلار و تیز پێكدانی پیکه‌نین هینەر و کاریگه‌ره‌وه لاساییان ده‌كاتوه. مه‌به‌سیشی له په‌خنه لێ گرتنی نه‌و كه‌سانه نه‌وه‌یه، واز له خراپه‌ی خۆیان به‌یتن و، روو بکه‌نه كرده‌وه و په‌وشتی به‌رز و پیرۆزی ته‌واو. نه‌و با‌به‌تانه‌یش كه لێیان ده‌دۆی، هه‌ره گرنه‌گه‌كانیان نه‌مانه‌ن: (چا‌و‌پرسی‌تی، پو‌له‌په‌رسی‌تی، توندوتیژی، به‌رتیل خواردن، زۆرداری، لووت به‌رزی، به‌چا‌وی سووكه‌وه سه‌یركردن، رێژه‌گرتنی ئا‌واره و نه‌ناسیا‌و و، رێبوار، ترس و له‌رز، په‌گه‌زه‌په‌رسی، په‌یوه‌ندی خا‌وه‌ن زه‌ویه‌كان به‌سه‌ر كاره‌كان و، به‌هۆزه‌كانه‌وه، چه‌نا‌بازی، تی نه‌گه‌په‌ستویی و نه‌خۆنده‌واری و خۆه‌ل‌كه‌پشان...) (ده‌رویش خه‌مۆ)، لاسایی كرده‌وه‌كانی هه‌ر خۆی به‌ته‌نیا ده‌یانكات. دهم و چا‌وی خۆی نا‌گۆڕی. هه‌روه‌ها جلوبه‌رگ و چا‌وه‌نده‌زیه‌ش نا‌گۆڕی. كه‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا، نه‌وه‌نده هونه‌رمه‌نده، نه‌و كه‌سه‌یش ده‌یوه‌ی لاسایی بكاته‌وه، کاریکی وا ده‌كات، به‌ته‌واوه‌تی بێته به‌رچا‌وت. هه‌روه‌ها بیروبا‌وه‌ری نه‌و كه‌سه‌یش له‌گه‌ل ئاما‌جگه‌كانیه‌ت به‌ته‌واوه‌تی بۆ ده‌رده‌په‌ی و ده‌رده‌خات. تۆش چاره‌ت نامیتنی ده‌ده‌یه قاقای پیکه‌نین. هه‌روه‌ها سه‌ریشته سو‌رده‌میتنی كه (ده‌رویش خه‌مۆ) ده‌بینن نه‌مه‌نده بلیمه‌ت و شاره‌زایه له پێشان‌دانی كاره‌سات و، نواندنی كه‌سه‌یه‌تییه‌كاندا، له‌گه‌ل ده‌ربیرنی نه‌و بیروبا‌وه‌یه به‌رز و پیرۆزانه‌یشدا كه كرده‌وونی به‌ئاما‌جی خۆی.

جا نه‌گه‌ر (ده‌رویش خه‌مۆ)یش وه‌ك (به‌رناردشو) بۆی بلوا‌یه خۆپندن و رۆشنی‌ری تازه‌ی ده‌ست بکه‌وی و، له خاكێکی پێشكه‌وتو‌ی وه‌ك (به‌ریتانیا) دا بژی، له هونه‌ره‌كه‌ی خۆیدا له‌و وێژه‌وانه گه‌وره‌یه كه‌متر نه‌ده‌بوو. چونكه له راستیدا (ده‌رویش خه‌مۆ)، له رووی بیروبا‌وه‌یه و كا‌لی

هونه ره که یه وه، له گه ل (به رناردش) دا جیاوازی به کی نه وتوی نییه^(۱).

به لام له پروی زانایی و، رۆشنییری و، شتوی دهر پین و، ناوچه و، دهر و به ره وه، زۆر جیاوازه. نه گهر لهم مه یانه دیشدا ره خه گرتن بگولجی، نه وه ده لیم: «که نه گهر (دهرویش خه مۆ) وازی له ناوبردنێ نه وه که سانه به پتیا به که لاساییان ده کاته وه، هونه ره که ی به رزتر و پیرۆز ده بوو. ههروه ها خۆشی و هاو پتکانیسی له گه روگتیچه لیکێ زۆر رزگاریان ده بوو!!».

جا (دهرویش خه مۆ) هه رچۆنیک بێ، نه وه له راستیدا به (ویژوهان) داده نرێ و، بۆ که لک و چاکه ی نه ته وه و نیشتمانه که ی خۆی ته ده کۆشێ. چونکه نه و ژیا نه که یان هه لده سه نگیتن و، چاک و خرابییان دهرده خات و، بۆ نه و بیروباوهر به رزانه ییش ئاراسته یان ده کات که پتویسته پتی به گهن.

رۆشنییری ناوچه ی ناگرێ

پێژه ی خۆینه واران

ژمیترکاری به کی ورد و پوخته لهم بابه ته وه ده ست نه که وت. به لام که له که سانی شاره زا و ناگادارم پرسی، گوته یان: ژماهری خۆینه واران له ناوچه ی ناگریدا به م جۆره دیته به رچاو:

ناوی لادێ	ژماهر سه ر	ژماهری خۆینه واران
بیره که پره	۸۸۵۵	۵۰
سورچی	۱۰۶۳۰	۸۰ (له گه ل هه رکیبه و کۆچه ره کاندای)
(عشائر السبعه)	۱۰۳۳۳	۱۲۰
شاری ناگرێ	۵۰۰۰	۱۲۵۰
کۆی	۳۴۸۱۸	۱۵۰۰

که واته پێژه ی نه خۆینه واری له بنکه ی ناوچه که دا ده گاته ۷۵٪. له ناوچه که ییشدا به گشتی ده گاته نزیکه ی ۹۶٪...

خۆینه نگانی میری ئیستا

۱- ئیستا که له شاری ناگریدا یه ک خۆینه نگای کورانی ته واه هه یه که شه ش پۆلی تیتدیه له گه ل هه شت مامۆستا و (۲۶۰) شاگردا. زۆرتر بیر بۆ نه وه ده چی که له سالی ۱۹۰۸ دا کرابیتته وه، له سه رده می

(۱) جۆرج برناده شۆ: ۱۸۵۶ - ۱۸۵۰، رۆمان و شانۆنوسیکی ئیترله ندی بوو، له (دبلن) له دایکبوه، به قۆشه می و ره شینی ناوی دهر کردبوو. له به ره مه کهانی: پیاوی چاره نووس، قوتابی شه یان چه ک و پیاو. له ۱۹۲۵ دا پاداشتی نۆبلی له نه ده بدا ده ستخست، یه کیکه له فه یله سوفه ده که نه کهانی نبوه ی یه که می سه ده ی بیست.

فرمانروایی عوسمانیدا. ژمیرکاری میبری نهوه دهر دهخات که له ناوهند ساله‌گانی (۱۹۲۲) و (۱۹۵۱) دا ژماره سه‌ری نهواندی له شاگردان ناویان تۆمار کراوه ده‌گاته (۹۲۹) شاگرد. لهو ماوه‌یه‌دا (۱۶۰) شاگردیان لهو خوتندنگایه دهرچوون. زۆریه‌ی نهو شاگردانه ئه‌ستا کار و پیشه‌ی نازادیان هه‌یه. چهند شاگردیکه‌شیان توانییان خوتندنی بالاییان ته‌واو بکهن. یه‌کته‌کیان بوو به‌پزیشک و چوارشیان بوون به‌نه‌فسەر و، نۆ شاگردیشیان بوون به‌مامۆستا. دوانیشیان له خوتندنگای ناماده‌یی دهرچوون و، یه‌کته‌کیشیان له خوتندنگای پیشه‌سازی شاگردیکیان له زانستگای ماف ده‌خوتن و، یه‌کته‌کیان له زانستگای نه‌ندازه و، پینچ شاگردیان له خانووی مامۆستایانی لادی^(۱) و، یه‌کته‌کیان له زانستگای کشتوکال و، یه‌کته‌کیش له زانستگای پیشه‌سازی له شاری (له‌ندن) دا ده‌خوتن.

۲- هه‌روه‌ها له شاری ناگرتدا خوتندنگایه‌کی کچان هه‌یه که بریتیه له پینچ پۆل و سن مامۆستای ناڤه‌وت و، په‌نجا شاگرد. له سالی ۱۹۳۶ دا دامه‌زراوه.

۳- له گوندی (به‌رده‌ره‌شی گه‌ره) دا که بنکه‌ی لادی (عشائر السبعه) به‌خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی هه‌یه که شەش پۆل و دوو مامۆستا و (۳۲) شاگردی ته‌دایه. له سالی ۱۹۳۶ دا (پۆ دووم جار) دامه‌زراوه‌ته‌وه.

۴- له گوندی (زه‌نگه‌نان) یشداکه له لادی (عشائر السبعه) دایه، خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی شەش پۆلی هه‌یه دوو مامۆستا و (۳۰) شاگردی ته‌دایه. له سالی ۱۹۴۳ دا دامه‌زراوه.

۵- له گوندی (هۆکی) یشداکه له لادی به‌ره‌که‌په‌ره دایه خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی هه‌یه که ته‌نیا یه‌ک پۆلی ته‌دایه و مامۆستایه‌ک و (۳۰) شاگرد. له سالی ۱۹۵۰ دا دامه‌زراوه.

نهو خوتندنگایه‌ می‌ریانه‌ی داخراون

۱- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دیتی (شۆش) دا، له لادی سورچیدا له سالی ۱۹۴۳ دا دامه‌زرا‌بوو، له سالی ۱۹۴۸ دا داخرا‌بوو.

۲- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دیتی (به‌جیل)، بنکه‌ی لادی سورچیدا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه‌زرا‌بوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخرا‌بوو.

۳- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له ناو هۆزی هه‌رکی کۆچه‌ردا له سالی ۱۹۳۷ دا دامه‌زرا‌بوو، له سالی ۱۹۳۸ دا داخرا‌بوو.

۴- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دیتی (داره‌تووی لادی (عشائر السبعه)) دا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه‌زرا‌بوو، له سالی ۱۹۴۴ دا داخرا‌بوو.

۵- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دیتی (به‌ره‌که‌په‌ره) ی لادی به‌ره‌که‌په‌ره له سالی ۱۹۲۵ دا دامه‌زرا‌بوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخرا‌بوو.

۶- خوتندنگایه‌کی ناوختی (داخلی) بۆ بێ باوکان له شاری ناگرتدا، له سالی ۱۹۲۴دا کرابوهوه، له سالی ۱۹۲۵دا داخرابوو.

بەم پێشیه رێژهی خوتندنگا داخراوه‌کان بۆ کۆمه‌له‌ی خوتندنگا دامه‌زراوه‌کان ده‌گاته (۱۱:۶)، وانا زۆرتر له نیوه‌ی ژماره‌ی خوتندنگاكان داخراون.

نه‌ه‌شتنی نه‌خوتنده‌واری

له‌ناو هه‌موو ته‌مه‌نه‌ درێژه‌که‌ی ناوچه‌ی ناگرتدا، بۆ یه‌که‌م جار دوو پۆل بۆ نه‌ه‌شتنی نه‌خوتنده‌واری، له سالی ۱۹۴۶دا کرابوهوه. به‌لام له پاش پینچ مانگ هه‌ردوو پۆله‌که‌ داخراپوونا.

له سالی (۱۹۵۰)یشدا، له پشوری هاوینه‌دا، دوو پۆل، له‌سه‌ر خواستی جێنشین ناگرێ، له‌لایه‌ن سن مامۆستاوه، بۆ نه‌ه‌شتنی نه‌خوتنده‌واری کرانه‌وه. مامۆستاكان له‌ پرۆی نیشتمانپه‌روه‌رییه‌وه به‌خۆپایی وانه‌یان تێدا ده‌گوتوه. که‌ له‌ پایزدا خوتندنگاكان کرانه‌وه، هه‌ردوو پۆله‌که‌ داخرا. به‌لام بۆ جاری دووهم له‌ به‌رانه‌وی مانگی به‌فرانبار (کانونی یه‌که‌م)ی سالی (۱۹۵۰)دا، له‌لایه‌ن نه‌و سن مامۆستایانه‌ خۆپانه‌وه، کرانه‌وه... (کارگری زانستی) که‌ ده‌سگاکه‌ی له‌ شاری (مووسل) دا، بۆ به‌ریاری بۆ مامۆستاكاندا هه‌ندێ پاداشتیان به‌داتن به‌ناوی ناخه‌رینه‌وه.

خوتندنگا نایینییه‌کان

هه‌تا په‌نجای سالتیکیش له‌مه‌وپێش تێکرا له‌ هه‌موو گوندیکی ناوچه‌ی ناگرتدا مزگه‌وتیک هه‌بوو، له‌سه‌ر ئهرکی دانیشتیوانی گونده‌که‌، پێشنوێژ (امام)یک کاروباری هه‌له‌ده‌سووراند، نامۆگاری نایینیسی ده‌کرد، و، منداڵانیسی فێری خوتنده‌وه و نووسین ده‌کرد. به‌لام رۆژگار وای هه‌تا نه‌و مزگه‌وت و خوتندنگا نایینییه‌یه‌ به‌ره‌ به‌ره‌ لێیان که‌م بووه‌وه، تا که‌ یه‌شتنه‌ راده‌یه‌کی وه‌ها که‌ له‌ شاری ناگرتدا ته‌نیا سن خوتندنگای نایینی ماونه‌ته‌وه. له‌م گونده‌یه‌دا هه‌ر یه‌که‌یان خوتندنگایه‌کی نایینی ماوه‌ته‌وه: (باشقال ناغا، هۆکی، هه‌رن، چاریۆت، به‌رده‌ره‌شی گه‌وره و شۆش). نه‌مانه‌ په‌یوه‌ندییان به‌موسلمانه‌کانه‌وه هه‌بوو. هه‌رچی مه‌سیحیه‌یه‌کان ته‌نیا خوتندنگایه‌کی نایینیان هه‌یه‌ نه‌ویش له‌ شاری ناگرێ دایه.

هۆی داخستنی خوتندنگاكان

من له‌و باوه‌ره‌ دام که‌ هۆی داخستنی نه‌م خوتندنگایانه‌ سیانه:

۱- خوتندنگاكان له‌گه‌ڵ باری لادییه‌یه‌ هه‌زاره‌كاندا ناسازن. چونکه‌ نه‌وان پتیوستییان به‌کوره‌کانیان هه‌یه‌ بۆ یاریده‌دانیان له‌ کار و فەرمانی رۆژانه‌یاندا.

۲- زۆریه‌ی مامۆستاكان له‌ لاوانی شاره‌کان که‌ ناتوان له‌ناو نه‌م گونده‌ دوورانه‌دا بژین، که‌ به‌ش به‌ش به‌راون له‌ شارستانیته‌ی و ناوه‌دانی و له‌ زۆر رووشه‌وه‌ به‌دلیان نین. له‌به‌ر نه‌وه‌ ناره‌زوو، و، هه‌تێ و هه‌ره‌تی ته‌واویان نییه‌ ژماره‌ی شاگرده‌کانی خوتندنگاكانیان زۆر بکه‌ن، یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌بێ وه‌ک خۆیان بپانه‌تێنه‌وه!...

۳- کارگتیری ناوخۆ، یاخود کارگتیری زانست، په له یان کردووه له داخستنیاڼدا، بې نهمی هه لیک بدن چاره سهرتکی گیروگرفته کانیان بکن.

چاره کړدنی نهم باره

جا بدم پتیه چاره هر نهویه که خوښنگایانی نهم جوړه گوندانه بیتجکه له بنکه کانی لادیتیه کان بکرتین به خوښنگایانی ټیواران. ته نانه ته گهر بکرتین به خوښنگایانی نه هیشتنی نه خوښنده وارش که لیک چاکتره!... هه روه ها ده بی ماموستا کانیس له ماموستایانی خوجی هل بیتررتین. جا نه گهر لهو جوړه ماموستایانه ده ست نه که وتن، بام له ماموستا ناییبیه کان هل بیتررتین. چونکه نه وانه له بهر ده ست کورتی و همزاریان به مانگانه به کی که میش بی نهو فرمانه به جی ده هیتن، بام له چاو مانگانه ی ماموستا کانی ترشدا به جگار که بی!... چونکه نهو پیاوه ناییبیه، له پاش نهوی چند مانگیک له خوښنگایه کی تایبه تیدا خوښدیان و فتری شتوه ی پی خوښدی تازه باهت بوون، له توانیاڼدا هدی، فرمانه کانی پی خوښدن و په روه ده کردن، له مهیدانی به رنکاری کردنی نه خوښنده واریدا، باشر له ماموستا تازه پیگه یشتوه کانی میری به جی بهیتن. نه میش سهاره ت بهویه که لادیتیه کان له بهر پیشه ناییبیه کانیان پتزیکی زوریان لی ده گرن. بیتجکه لهوه نهو مه لایانه، له بهر نهوی لهم جوړه گوندانه دا به سه ختی ژیا نه وه راهاتوون نهو ماموستاییه یان به ناسانی بۆ راده په پتیری. نه میش پتویسته بلتین، که له هر گوندیکدا خوښنگایه ک کرایه وه، پتویسته (یاسای خوښدنی به زوری) تیدا به کار به پتیری. چونکه دل و دهروونی گوندیه کان وهایه، ده بی بۆ ماوه به ک، تا رادین به خوښدنه که وه، توندوتیزیان له گه لدا بنوتیری، نه گینا پی خوښدنه که سهرناگری. من خویشم له چند ناوچه به ک نهم جوړه کردارم تاقی کرده وه، تا نه دنازه به کی که ووره تیدا سهرکه وتم. بیتجکه لهوه پا داشت دان به شاگرده باشه کان، یاخود دیاری هیتان بۆ هه موو شاگرده کان، چند هویه کی ترن بۆ تیژکردنی شاگرده کان بۆ سهر خوښدن.

دانیشتوانی ناوچه که حهز له خوښنده واری ده کهن

نهو که سهی ده لی لادیتیه کان حهز له خوښدن ناکهن به هه لدا ده جی. منیش بویه کا نهو هه موو ومیرکاریانم له باهت خوښدنگا کانه وه پتشاندا تا نهوه بخمه دلی هه مووانه وه که گوندیه کان به دانیشتوانی شاری ناکرتیسه وه هه رچند هه لکیان بۆ هه لکه وتبی، به کولی دله وه چونه ته بهر خوښدن. به لام هه رچند ته وومی برسیستی و هه زاری و ده ست کورتی کاسی کردبن، ناچار بوون واز له خوښدنه که یان بهیتن و خوین بکورتن بۆ نان پهیدا کردن!... منیش که نیستا خه ریکی نووسینی نهم نوو سراوهم هیتا له یادم دهر نه چوو و له بهر چاومه که له سالی ۱۹۵۰ دا، زور کهس له که سایه تیه ناو داره کانی ناوچه ی ناکری هاتنه لام و داوای کردنه وه ی خوښدنگایان لی کردم له گونده کانیاندا. هه موویان خانویشیان ناماده کردبو، چ بۆ خوښدنگا کان و، چ بۆ ماموستا کان. (مه محمود ناغا، شوکه ت ناغا و سدیق ناغا) له زیباریه کان و، (شیخ ره قیب، شیخ ته قیدین، شیخ سهرده دین و شیخ که بیر) له سورچییه کان، لهو جوړه پیاوانه بوون. هی وایشیان تیدا بوو خوی ناماده کردبو له گیرفانی

خۆى مانگانەى ئەو لاو خۆيتەندەوارە بەدات كە دېتە گونەدەكەى و دەست دەكسات بەنەهېشتەنى نەخۆيتەندەوارى. (شېخ سەدرەدىن و شېخ رەقىب) لەو جۆرە كەسانە بوون. ھەرۋەھا باوكانى زۆرتەر لە بېست شاگردى خۆيتەندەنگاى ئاكرى ھاتنە لام و بەلېنىشىيان دا كە ھەر سالە لە دە دېنار كەمتر نەدەن لە جىياتى ھەر شاگردىك كە لە خۆيتەندەنگايەكى ناوئەندى ئىواراندا بخۆيتىن، بەلام بەمەرچى فەرمانپەوايى خۆيتەندەنگايەكى ناوئەندى لە شارى ئاكرىدا بىكاتەوہ.

ھېچ بەلگەيەكەش لەو گەرەتر نىيە بۆ ئەوہى كە ھۆزەكانى ناوچەى ئاكرى لە كانگاى دلەو ھەز لە خۆيتەندەكەن، كە (ئەحمەد ناغاى زىيارى)، كە خۆيتەندەنگايەك لە گونەدەكەيدا (ھۆكى)، كرايەوہ نەبەيتەشت مامۇستەى خۆيتەندەنگاكە بۆ خواردن و نووستى خۆى پارەى لە دەست بېچن، كەردى بەمىوانى خۆى، ھەتا ئىستاكەيش ھەك يەكەك لە خۆيتەنى خۆى تەماشائى دەكات و بەكەلكى دېت. ئەویش ھەر بۆ ئەمەى ھەموو ھېز و توانايى خۆى تەرخان بىكات بۆ پىتگەيانەندى مەندالانى گونەدەكەى! جا ئەگەر ھەزارى و دەستكۆرتى بەرەستى گونەدەكەيانان نەكەرايە لە خۆيتەندى، ژمارەى ئەو شاگردانەى لە خۆيتەندەنگا بالاكەندا چوونە بەر خۆيتەندى، لە دەيەكى ژمارەى دەرچووانى خۆيتەندەنگاى سەرەتايى ئاكرى كەمتر نەدەبەوا

فەرمانى سەرشانى كارەدەستى زانست

جا لەبەر ئەو ھىوا وا دەكرى كە كارەدەستان تەماشائى ئەم جۆرە بابەتانە بەكۆلى دلەو بەكەن. زوو بەزويش دەست بەكەن بەلېكۆلەنەو لە بابەت ھۆى سەرکەوتنى ئەو خۆيتەندەنگايانەو كە دەيانەوئى لەم ناوچەيدا بىانكەنەو. ھەرۋەھا بەپىتى ئەنجامى ئەو لېكۆلەنەوانە بارى ئىستەى خۆيتەندەنگاكان چارەسەر بەكەن. چوئەكى بارى ئىستەى خۆيتەندى لە ناوچەى ئاكرىدا زۆر خراپە، پىياو دلەنگ دەكات. باشىش نىيە بەرەللا بىكرى، ياخۇد وازى لى بەيتىرى. چارەسەر كەردنى ئەم بارەيش خەم خواردنەكى گەرە و زوى دەوئى. جا ئەگەر ئەمە پىك نەيتە، دەبى ئەو خۆيتەندەنگايانە بەكەلكى چى بىن، كە لەگەل بارى نەتەوہكەيدا نەسازىن، كە پىيانەوہ رانەھاتەوہ!.

ھۆى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى و چارەسەر كەردنى

پروەكانى دواكەوتنى

پروەكانى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى لەم سى شتەيدا بەدى دەكرىن: (ھەزارى و نەخۆيتەندەوارى و نەخۆشى). ئەم سى دەردەيش لەوہە پەيدا بوون كە فەرمانپەوايىيەكانى پىتەو فەرمانى سەرشانى خۆيان بەجى نەھىتاوہ بەرامبەر بەدانىشتەوانى ناوچەكە. ھەرۋەھا لەوہەيشەوہ پەيدا بوون كە لە ناوئەندە فەرمانپەوايى و دانىشتەوانى ناوچەكەدا (يارمەتيدان) و (لەيەكگەيشەن)، بۆ چارەسەر كەردنى تەنگ و چەلەمە و گىروگرفتەكانى ناوچەكە و، بەجى ھىنانى پىتەيستىيەكانى ناوچەكە، لە ئارادا نەبوون. ئەنجامى ئەم بارانەيش بەوہ گەيشتەوہ كە بەرەللايى و ئازاوە و زۆرۆستەم و كاوول بوون، لەناو ناوچەكەدا پەيدا بوون تا ناوچەكەيان گەياندووەتە ئەم دواكەوتە بى ئەندازەيە.

هۆی هه‌زاری

هه‌رچی هه‌زارییه، هۆیه‌گانی نه‌وه‌تان که ڕێگای ئۆتۆمبیل له‌ ناوه‌ند زۆریه‌ی گونده‌کان و بنکه‌گانی شارستانی و ناوه‌دانیدا نییه. نه‌ ده‌سگا و، نه‌ ئامیتری کشتوکاڵ و، نه‌ هی پیشه‌سازی پیشکه‌وتواوه‌ له‌ ئارادا نین، تا ده‌ستگیرۆیی جووتیار و پیشه‌ساز و کریکاران بکه‌ن و، ڕێگای فه‌رمانگرده‌نیکی پیشکه‌وتواوه‌یان پێشان بده‌ن و، به‌پاره و، به‌تۆ و به‌ئامیتر و مه‌گینه یارمه‌تیان بده‌ن، به‌مه‌به‌سی زۆرکردنی به‌ره‌م و، گه‌شه‌پێکردنی و، دا به‌شکردنی و فهرۆشتنی له‌سه‌ر ده‌ستووری دا به‌په‌روه‌ری کۆمه‌ڵایه‌تی.

هۆی نه‌خوێنده‌واری

هه‌رچی نه‌خوێنده‌وارییه هۆیه‌گانی بریتین له‌ که‌می (خوێندن‌گایان) و (په‌یمان‌گایانی زانیاری) و (خوێندن‌گایانی نه‌هێشتنی نه‌خوێنده‌واری) له‌ ناوچه‌که‌دا، تا بتوانن دانیه‌شتوانی ناوچه‌که‌ بۆ زیانیکی پاک و په‌ڕۆز و بلند ئاراسته‌ بکه‌ن.

هۆی نه‌خۆشی

هه‌رچی نه‌خۆشیه، هۆیه‌گانی بریتین له‌ که‌می ڕێکه‌خراوان و دامه‌زراوانی ته‌ندروستی، بۆ نه‌هێشتنی نه‌خۆشی و، خه‌پاراسان له‌ نه‌خۆشی، یاخود بۆ ئاراسته‌کردنی دانیه‌شتوانی ناوچه‌که‌ بۆ زیانیکی ته‌ندروستانه‌ی پاک و پوخته‌ که‌ شایسته‌ی دلته‌ری بیت.

چاره‌سه‌رکردنی دواکه‌وتوویی

یه‌ک و دووی پێ ناوی، فه‌رمانه‌وایی ئێستای^(١)، له‌ هه‌موو فه‌رمانه‌وایییه‌گانی پێش خۆی زۆتر بایه‌خی به‌کاروباری ئهم ناوچه‌یه‌ داوه و، چاودێری کردوه. دوور نییه‌ بیانووشی هه‌بن، که نه‌یتوانیوه له‌مه زۆتر کاروباری ناوچه‌ی ئاکرێ بهره‌و چاکی به‌ریوه‌ بهات. به‌لام داخه‌که‌م نه‌و چاکه‌کارییه‌ی کراون، له‌چاو په‌تریستیه‌ی جو‌ر به‌جۆره‌گانی ناوچه‌که‌دا به‌که‌م داوه‌نرێن!... که‌واته‌ په‌تریسته‌ فه‌رمانه‌وایی خه‌می ئهم لایه‌نه‌ به‌خوات و بایه‌خیکێ ته‌واویشی پێ به‌دات. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر دانیه‌شتوانی ناوچه‌ی ئاکریش په‌تریسته کۆمه‌کی و یارمه‌تییه‌کی ته‌واوی فه‌رمانه‌وایی بده‌ن له‌ پرۆژه‌کانیدا که‌ بۆ که‌لک و چاکی ناوچه‌که‌مان دا به‌زاندوون. له‌ پێش هه‌موو شتیکدا ناوچه‌ی ئاکرێ په‌تریستی به‌زۆرکردنی خوێندن‌گاکانی هه‌یه، که ده‌بن به‌پێی په‌تریستیه‌ی جو‌ر به‌جۆره‌گانی بکرینه‌وه. به‌تایبه‌تی ئهو خوێندن‌گایانه‌ی به‌ره‌نگاری نه‌خوێنده‌واری ده‌گه‌ن. هه‌روه‌ها کردنه‌وه‌ی خوێندن‌گایه‌کی ناوه‌ندیش له‌ په‌تریستیه‌ی گانی ناوچه‌ی ئاکریشه یه‌کتیک له‌و کار و فه‌رمانه‌یش که‌ په‌تریسته‌ بکرین، به‌ستنی بنکه‌ی ناوچه‌که‌یه‌ به‌بنکه‌ی لادێکانه‌وه، به‌ڕێگای قه‌یرتاوکرداو که‌ بۆ ئۆتۆمبیل لێ خه‌ڕپن به‌کاربێت. نه‌ویش به‌مه‌به‌سی ئاسانه‌کردنی بازرگانی و هات‌و‌ه‌چ و خۆشکردنی گۆزه‌رانی به‌کریه‌یه‌کی که‌م به‌دری به‌جووتیاران بۆ نه‌مه‌ی له‌ ده‌ست که‌ڕنی ئامیتر

(١) مه‌به‌ستی ده‌سه‌لاتی هوکمه‌ته‌که‌ی عێراقی ١٩٥٠ - ١٩٥١.

گیانله‌به‌ران که بۆ کیتلان به‌کارده‌هئینرین، یاخود کریکاران که بۆ دروینه کاریان پین ده‌کری، رزگاریان پین و، کاتیکی باشیشیان بۆ کۆبیسته‌وه بۆ به‌رده‌م زۆرکردن و خه‌مخۆزی بۆ خۆپان. هه‌روه‌ها چه‌ند کیتلکه‌یه‌کی کشتوکال و گیانله‌به‌ران دا‌هه‌زترین بۆ ئاراسته‌کردنی جووتیاره‌کان و خاوه‌ن کشتوکاله‌کان بۆ به‌کاره‌یتانی شتویه کشتوکالی نوێ و په‌روه‌رده‌کردنی نوێی گیانله‌به‌ران و په‌له‌وه‌ران و ماسی، که هه‌نگ و کرمی ئاو‌ریشم ده‌گرنه‌وه. نابێ ئه‌وه‌پشمان له‌به‌رچم که چه‌ند گارگه‌یه‌کیش پیتیستی بۆ ناوچه‌ی ئاکری بۆ دروستکردنی په‌نیر و ماست و، که‌ره و، سه‌رتوێ و، شیرێ و، فرژ و، پۆنه جۆربه‌جۆره‌کان و، دۆشاو و، خۆشاو و، ترشیاو و، وشکه‌میوه، به‌مه‌رجی له‌سه‌ر شتویه پیشه‌سازی نوێ به‌خۆیه‌ ناو پاکه‌ت و سندووق و شووشه و قوتوه‌وه. هه‌روه‌ها به‌یاریش به‌دیت شاری ئاکری به‌کری به‌هاوینه‌هه‌واریکی شه‌نگ و ناوازه و، له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌وا‌ییه‌وه هه‌رچی ده‌سگا و، دوکان و، میه‌وانخانه و، باخچه و سه‌یرانگا و بازاو، سینه‌ما و، به‌زمگا^(۱) و، نووسراو‌خانه‌ی گشتی و، هۆلی کۆبوونه‌وه و، رێگای قه‌یرتاو‌کراو و، زێرابی سه‌رگیراویکی پیتیست پین، بۆ رازانه‌وه و، رێکخه‌ستی جیه‌جی به‌کری.

هه‌ندێک له‌و پرۆژانه‌یش ئه‌وه‌یه نه‌خۆشخانه‌کان زۆر به‌کری و، به‌ره‌نگاری کردنی نه‌خۆشیه‌ نه‌یسته‌جیتکانیش به‌خۆیه‌ به‌کری هه‌موو ده‌مییه‌وه، که نه‌خۆشی له‌رزوتا له‌سه‌روو هه‌موو یانه‌وه‌یه. هه‌روه‌ها خه‌سته‌خانه‌یه‌کی که‌وره‌یش له‌ شاری ئاکریدا دروست به‌کری، که له‌گه‌ڵ پیتیستی ناوچه‌که‌دا رێککه‌وێ. هه‌یج به‌لکه‌یه‌کیش له‌وه که‌وره‌تر نییه بۆ پیتیستی ده‌سگایانی ته‌ندروستی به‌ناوچه‌ی ئاکری، که (مه‌حمود نا‌ها) و (سه‌دیق نا‌ها)ی زێباری و (شیخ سه‌ده‌ده‌ین)ی سو‌رجی، هه‌ریه‌که‌یان چه‌ند جارێک دا‌وای کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشخانه‌یه‌کی کردوه له‌ گونده‌که‌ی خۆیدا و، به‌دینیشی داوه که هه‌ر ساختمانیکی پیتیست پین له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی بۆی ئاماده‌ بکات.

هه‌رچی (داده‌په‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی)یه، له‌مه‌وێش دوور و درێژ لێی دو‌او‌م پیتیست نا‌کات دووباره‌ی به‌که‌مه‌وه.

ئه‌مانه‌ی لێره‌دا لێیان دو‌وام به‌یتی بوون له‌ باری تابه‌تی ناوچه‌ی ئاکری. هه‌ندێک باری گشتی هه‌ن، نه‌میست ناویان به‌م، چونکه ناوچه‌ی ئاکری و ناوچه‌کانی تری کورده‌واری تییدا هاو‌به‌شن. داواکردنی چاره‌سه‌رکردنی ئه‌وانه، ده‌بێ به‌گشتی پین بۆ هه‌موو لایه‌کی کورده‌واری.

کاربه‌ده‌ستانی ئازه‌ که‌وتونه‌ته‌ هه‌گه‌ر

خۆشه‌ه‌خانه کاربه‌ده‌ستانی ئیستا ده‌ستیان کردوه به‌راسته‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانی فه‌رمانه‌وا‌ییه‌کانی پیتشو، خه‌ریکن باری هه‌که‌که‌ چاک ده‌کهن. هه‌ر له‌ ئیستایشه‌وه ده‌ستیان به‌چاکه‌کاری^(۲) کردوه.

ناوچه‌ی ئاکریش له‌و جۆره ئا‌و‌ا‌کردنه‌وه و راستکردنه‌وه و چاکه‌کاریانه هه‌ندیکیان پین به‌را. ده‌ستکرا به‌که‌رده‌وه‌ی دوو رێگا: (ئا‌کری - به‌جیل) و، (شیوه‌ری - به‌رده‌ره‌شی که‌وره). هه‌روه‌ها ده‌ست کرا

(۱) به‌زمگا: شاری یاری (مدینه‌ الالعاب).

(۲) چاکه‌کاری: چاکسازی (اصلاحات).

به‌دایه‌پۆشینی زیرابه‌کانی ئاکرێ و، فراوانکردنی پرۆژەی ناوی ئاکرێ. کارگێڕی ناوخۆ تا ئێستا (١٨٠٠) دیناری تێدا به‌خت کردوون، هه‌روه‌ها ده‌سگای کار و فهرمانیش نه‌وه‌نده‌ی تێدا به‌خت کردوون. نامه‌کاریش له ئارادایه‌ بۆ کردنه‌وه‌ی پێگای (ئاگرێ - بیره‌که‌پره) و، ته‌واوکردنی نه‌و کار و فهرمانانه و، نه‌و پتووستییانه‌ی له‌مه‌وپێش ناویان برا. هیوایش وا ده‌کرێ که فهرمانه‌وایی به‌یار له‌سه‌ریان بدات که جێبه‌جێ بکێن. نه‌و کار و فهرمانانه‌ی ئێستا له ئارادان بۆ که‌لک و چاکه‌ی ناوچه‌ی ئاکرێ، هه‌رچه‌نده‌ له‌چاو پتووستییه‌که‌نیدا به‌زۆر که‌م داده‌نێن، به‌لام من دلم رۆشنایی تێ که‌وتوه‌، که بزووتنه‌وه‌ی ئاوه‌دانی و شارستانی له ئارادایه. له خودای پاکێ بێ هاوتایشم ده‌وێ، یارمه‌تی پیاوانی چاکه‌خواز بدات له ته‌واوکردنی پتووستییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرێدا، بۆ نه‌مه‌ی نه‌نجامی نه‌و کرده‌وه و کارانه به‌چاکه‌ بکه‌رێن بۆ هه‌ردوولا: بۆ نه‌ته‌وه‌یش و بۆ فهرمانه‌واییش.

پاشۆ

بیروبیاوه‌ی رۆشنبیران ده‌رباره‌ی نووسراوی ئاکرێ

له‌لایه‌ن پێشکه‌وتنه‌خوازان و نیشتمانپه‌روه‌ران و رۆشنبیرانی (کورد) و (عه‌ره‌ب)ه‌وه‌، به‌تایبه‌تی خاوه‌ن رۆژنامه‌کانیان، گه‌لێک پیاوه‌تی و یارمه‌تیم ده‌ستکه‌وت، له پشتمگێری کردنی نه‌و بابه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ندیان هه‌بوو به‌پێشکه‌وتنی ناوچه‌ی ئاکرێوه. وتاره‌کان و نامه‌کانی نه‌و جۆره‌ پیاوه‌ به‌رێز و خۆشه‌ویستانه‌م له ئاوازه‌گه‌ی نووسراودانه‌که‌مدا پاراستوه‌، هه‌تا ده‌میتم چاکه‌یانم له‌بیر ناچیته‌وه و، پر به‌دڵیش هه‌مموو ده‌م سوپاسم کردوون و سوپاسیان دووباره‌ ده‌که‌مه‌وه. به‌لام داخه‌که‌م ماوه‌ نه‌بوو، وتاره‌کانی هه‌ممویان بنووسم، یاخود ته‌نانه‌ت ناوی هه‌ممویشیان بنووسم له‌م نووسراوه‌دا. ته‌نیا نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست هات بۆ نمونه‌ چهند پارچه‌یه‌ک له‌و وتارانه‌ی که له رۆژنامه‌کانی مووسڵ و هه‌ولێر و به‌غدادا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه، له‌گه‌ڵ نامه‌که‌ی خودایه‌تیخۆشبوو (دکتۆر ناجی الاصلیل)دا لێره‌دا پێشکه‌شی خۆتنده‌واره به‌رێزه‌کان بکه‌م.

له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌یشدا سوپاسی بێ نه‌ندازه‌م بۆ نه‌وانه‌ی یارمه‌تییان دام له‌ کوێکردنه‌وه‌ی زانیاریدا که له‌ بابه‌ت ناوچه‌ی ئاکرێوه‌ کرا، که زۆریه‌یان له نه‌ندامانی (یانیه‌ی فهرمانبه‌رانی ئاکرێ) بوون، به‌فهرمانبه‌ر و که‌سانی تروه‌.

مديرية الآثار القديمة العامة

بغداد

العدد: ٢٠٥٨/٢٥/١٤

التاريخ: ١٩٥١/٩/١٦

رئاسة المجمع العلمي العراقي

في أثناء زيارتي الأخيرة الى قضاء عقرة بلواء الموصل أطلعني قائمقامها السيد شاكر فتاح على كتاب له وضعه حديثاً عن (قضاء عقرة) وصف فيه أحوال هذا القضاء وتكلم على تاريخه وجغرافيته واقتصادياته وعاداته وتقاليده وعشائره وأشهر مواضعه معزراً ذلك بالأرقام والأمثلة. فأكبرت في الرجل همته ومبادرته الى تجشّم مثل هذا العناء، وتمنيت لو أن زملاءه من رؤساء الوحدات الإدارية يحزون حزنه ويفعلون فعله، إذن لأجتمع من ذلك لدينا ثروة علمية ثمينة ولكان لنا من ذلك كله مصدر عميم النفع. وترائ لي أن في تشجيع الموما إليه على طبع كتابه نكون قد كافأناه على خدمته وجعلنا منه قدوة طيبة لغيره من زملائه. ولهذا القصد أخذت منه كتابه المذكور الذي أبعثه إليكم للتفضل بعرضه على هيئة المجمع المحترمة لأداء ما تراه في شأن مساعدة مؤلفه على طبعه. ومما يحسن أن أبينه أن مؤلفه قد أفضى لي بأنه سيعيد النظر فيه وينقح لغته ويجيد تنسيقه وترتيبه. هذا الى أن بين موظفي مديرتنا من هو مستعد لمعاونته في العمل وفي كتابه تاريخ العصر من أصوله العلمية وإضافة ما عرف من مواقعها الأثرية الى أبحاثه. فأرجو أن يحقق المجمع هذه الرغبة بتقديم مساعدة مالية كافية الى مؤلفه لينجز طبعه. وتفضلوا بقبول فائق الاحترام.

ناجي الأصيل

المدير العام

المرفقات: مخطوط كتاب (قضاء عقرة) لشاكر فتاح.

صورة منه الى: قائمقام قضاء عقرة: وإشارة الى المحادثة الشفهية حول الموضوع وسنوافيكم بالنتيجة في حينه.

بريد الأيام

جهود قائمقام عقرة

تتوارد على إدارة هذه الجريدة سيل من الرسائل من قضاء عقرة وماجاورها كلها ثناء وتقدير وإعجاب على سعادة الأستاذ شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة للجهود التي يبذلها ساعاته في ميدان الإصلاح الاجتماعي والثقافي بين أبناء القضاء المذكور. ويستدل من هذه الرسائل مبلغ تعلق أهالي القضاء بهذا الرجل الفذ الذي يستبان من إجماع الناس مبلغ تمتعه بالخلق الرفيع وشدة تقسكه بما يؤول على القضاء من نتائج حسنة وثمرات طيبة. ونحن في الوقت الذي نكبر هذه الروح الإنسانية التي يتحلى بها سعادته نفخر بأن يكون بين ظهرانيها رجال أفذاذ كسعاداته يؤمل فيهم كل خير لبلدنا

الحبيب. ولم تكتفى هذه الجريدة التي آلت على نفسها أن تعكس مرآة أعمال الشخص مهما كانت منزلته بروح مستقيمة دون محاباة أو تزلف. أجل لم تكتفى هذه الجريدة بتقييد هذا الشكر وإنما ستعرض للقراء وصفا موجزاً عن هذا القضاء والأعمال التي قام بها سعادته منذ توليه المسؤولية لكي تودع التحكيم الى قرائها الكرام. فالى ذلك العدد نستودعكم الله.

صاحب جريدة الأيام في بغداد
المحامي فريق عقراوي

(من جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٤) في ١٤/٤/١٩٥١)

«السيد شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة جمع بين الإدارة والأدب. وها هو يرسل لنا فصلاً من مولفه (قضاء عقرة) ننشر تبعاً ليطلع عليه القراء الكرام. وبها هذا لو حدا حذوه بقية الموظفين الإداريين، فيكتبوا عن مناطقهم ماظهر منها وماطن، ليطلع عليها المواطنون ويعرفوا عن بلادهم ما خبا عنهم». -التحرير-

عن (جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٥) في ٢١/٤/١٩٥١)

«بدأت طلائع الصيف متحفزة، وأخذ الأفراد يفكرون في المصائف التي سيرتا دونها تهرباً من القبط الغائر. لذلك طلبنا من سعادة الصديق الأستاذ شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة أن يتحفنا بمقال عن المصائف العراقية. فاختار لنا هذا المقال القيم عن مصائف عقرة من كتابه الذي أنجزه حديثاً عن هذا القضاء. والمقال بمجموعة صورة وصفية رائعة للقضاء بأسلوب أدبي فيه سلاسة وطرافة وعذوبة، توفر لقارائه القراءة الماتعة وتشيع رغبته للاستطلاع واننا في الوقت الذي نقدم فيه هذا المقال للقراء، نوجه أنظارهم الى هذا المصيف الجميل. فالصيف على الأبواب».

(صاحب جريدة (المثال) عبدالباسط يونس)

عن جريدة المثال - الموصل - العدد: (٣)، في ١/٤/١٩٥١.

... «لوتنقلت في عقرة ونواحيها وجبالها ومسالكلها لكان إسم شاكر فتاح يسعى الى سماعك أينما حللت وحيشما نزلت. فلقد ملكك زمام الأمور وبسط أجنحة السلام على المناطق التي قلما كانت تتمتع بنعمة الراحة والاستقرار. فهو مؤمن كل الأيمان بعظمة الرسالة التي يعمل لتحقيقها. وهو واثق كل الثقة أن النجاح حليفه ما زال العدل رائدة والحقيقة مبتغاه.

هذا شيخ من شيوخ الجبال السماء كان في زمن مضى لا ينفك عن الثورة وبث الشقاق. إنه يحدثنا بلسان صادق فيه نفحة الأسى على ما أفرط في سبيل هذه الأرض المباركة فهو يقول: «كنت ثائراً، ولكنني الآن أمنت بأنني كنت على خطأ وبادرت للتكفير عن ما أقترفته نحو بلادي فأبدت رغبتي في

المساهمة بالخدمة العامة. وأنا اعترف أن نصائح القائمقام شاكر فتاح كانت الحافز الأهم في توجيهي نحو هذا الانجاء الصائب». هذا هو الكلام الذي نطلق به مشير الثورات سابقاً، والمتعطش للأصلاح لاحقاً. فلقد عرف الأستاذ شاكر فتاح السبيل الى قلبه وقادة ال موطن الرشاد»....

- (عن مقال الأستاذ عبدالباسط يونس المنشور في جريدة (الفجر) - في الموصل - العدد: (٤٧) في ١٩/١/١٩٥١).

«الأستاذ الأديب السيد شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة من شباهنا المثقف الذي نعتز به ومن اصدقائنا الكرام. وقد كان لنا شرف الأعجاب والأكبار بأدبه وتأليفه في اللغة الكردية. ويسرنا أن نقدمه إلى قراء جريدتنا في مقالة القيم عن التعليم والثقافة في قضاء عقرة، هذا القضاء الذي كان من حظّه السعيد أن يتولي هذا الشاب الفاضل والأداري الحازم، إدارته إدارة سديدة».

(هيئة التحرير)

- عن (الجريدة - أربيل - الصادرة في أربيل من قبل نقابة المعلمين في أربيل العدد: (٢٢) في ١٢/٥/١٩٥٢).

سهرچاوێ نووسراو

- ١- دهسگاكانی میری له ناوچهی ئاكرتدا.
- ٢- پرسیارکردنم له رۆشنهیرانی ناوچهی ئاكرت و زاناكانیان.
- ٣- گهزان و بهینن و پشکینینی خۆم له ناوچهی ئاكرتدا.

پرسه

پرسه گرتن لهم شتو په دېدا که ئیستا هدیہ بریتیه له خوږه کی رزیوی کومه لایه تی. که پتو یسته له ږگ و پشه وه دهری بهتینا

پرسه ی جاران:

پرسه ی جاران ساکار و ساده بو. که مردووه ک نه مرد خزمان نه یان نه هیشت ماله مردووه که به چیشتن لیتان و نه رکی پرسه که وه خه ریک بېن و پاره بهخت بکه ن. تا حهوت ږوژی خشت نانیا ن بۆ نهو ماله مردووه نه نارد. نه گدر له مزگه و تیکا یاخود له شو تینیکیشدا بۆ مردووه که دابنیشستایه له هر ماله گه وړه کی خزمی مردووه که وه نان و چیشتن نه هینرایه نهو جیتگا پرسه یه، تا ده خواردی نهو که سانه بدری که بۆ پرسه له ویدا کو تپوونه توه. بیتجگه لهم یارمه تیبه، دیاریان بۆ ماله مردووه که نه نارد. باریو ویشیان نه کرد. به ده موو جوړتیک دلی مردووه که یان نه دایه وه. تا نهو نیش و نازاریان له دل ده و نه کردن. بۆ منالی ساوا پرسه نه نه گیرا. بۆ سه روک و که له که کی هوزیش که له شه ری هوزایه تیدا نه کوژان، هرو هه پرسه نه نه گیرا. نه وه ک دوژمنه کانیان پتیا ن خو ش بېن. ته نانه ت نه یان کرده ده وژل و زور نا لیدان و شاییش. هر بۆ نه مه ی دلی دوژمنه کانیان پت تنگ بکه ن. نه م پوه شته کومه لایه تیبه کو ن و به ترخه مان، که بریتیه له گیانی یارمه تی و خو شه ویستی راسته قینه و هاو به شی له شیندا، که بریتیه له مه ردایه تی، تا ئیستا که ییش له هه ندی دپهات و باژپه کانی ناو کورستاندا ماوه و راگیراوه و پتزی شی لی نه گیرئ. چونکه له نه نجامدا ماله مردووه که زامی ده رو نییان ساپژ نه بېن و، دلیان به هیتز نه بېن و، خه میان نه و په ویته وه و، هه ستیش به خو شه ویستی و یارمه تی و هاو به شی که سوکار و خزمانیا ن نه که ن له شیندا.

پرسه ی ئیستا:

به لام داخه که م پرسه ی ئیستا که به زوری له شاره کاغمان و له ناو ماله گه وړه کاغماندا باوه، مالی مردووه که کاو ل نه کات، دلیان ته نگ نه کات، سه رگه ردانیان نه کات. چونکه ماله مردووه که تووشی نه رکیکی زور و پاره بهخت کردنیکی زور و، بینینی دوو رووی و پروالته تی و کهش و فشیک زور دین و هه ست به هیچ یارمه تی و دلدا نه و په کی راسته قینه ییش نا که ن. ماله مردووه که ماندوو نه بېن، نابووت نه بېن، برستیا ن نه برئ، نه و نه دی تریش کوستان نه که وئ!...

ماله گه وړه ی وام دیوه، که نه رکی پرسه که یان خوی داوه له دوو هه زار و سئ هه زار دینارا!... نه رکی پرسه ییش که به رچینی ناوهر است و خوارو نه که وئ هر له سه د دیناره وه هه تا شش سه د دیناری تی نه چی!...

هوی پرسه ی ئیستا:

نیمه ییش که له هوی نه م پرسه ی ئیستایه ورد نه بینه وه و لی کو لینه وه ی تیا نه که یین، بۆمان ده رنه که وئ: که نه م ده رده له خوه رستی دوو چینی کومه لایه تیمانه وه په دایا بووه:

۱- لووت بهرزه‌کان و که‌شوفش په‌رسته‌کان حه‌ز به‌م په‌رسه‌یه نه‌که‌ن و با‌یه‌خی پت نه‌ده‌ن. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌که‌سانیتکی زۆر بێته‌ په‌رسه‌که‌یانه‌وه و، له‌م و له‌ویش بکه‌ن به‌چاو‌وپا‌و که‌کو‌مه‌لایه‌تیه‌که‌مان به‌گه‌وره و گرنه‌گیان دانه‌نن. بۆیه‌کا به‌په‌رسه‌که‌یانه‌وه دت. که‌چی له‌ راستیدا زۆر که‌سی وا هه‌ن له‌به‌ر چا‌ولێکه‌ری، یاخود له‌ ترسی گله‌یی، یا‌ن بۆ دله‌خۆش کردنی خۆیان به‌نا‌زا و زبانی خا‌وه‌ن مر‌دوویان بۆ کات کوشتن ها‌تونه‌ته‌ په‌رسه‌که‌یانه‌وه. جا نه‌و لووت به‌رزانه‌ به‌لای خۆیا‌نه‌وه وایه‌ که‌ به‌م جۆره‌ په‌رسه‌یه‌ پایه‌ی کو‌مه‌لایه‌تیا‌ن بل‌ند نه‌بێته‌وه، له‌نا‌و نه‌ته‌وه‌دا پێ‌ز و سامیا‌ن زۆرت‌ری لێ دت.

نه‌مه‌یش شتیتکی دیا‌ره‌ که‌ نه‌م جۆره‌ که‌سه‌نه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ کانه‌گای دلی خۆیا‌ندا هه‌ست به‌که‌م و کور‌ی خۆیا‌ن نه‌که‌ن و، خۆیا‌ن به‌سووک دیت‌ه‌ پێ‌ش چا‌و، به‌م جۆره‌ رو‌وکه‌ش و با‌به‌تی رو‌واله‌ت و که‌شوفشه‌وه، تۆله‌ی نه‌و که‌م و کو‌پی‌یه‌ی خۆیا‌ن نه‌که‌نه‌وه‌ چونکه‌ نه‌وانه‌ که‌ کار‌تکی نه‌ته‌وه‌یی دیت‌ه‌ پێ‌شه‌وه، نا‌ما‌ده‌ نین (5) دینار بیه‌خشن بۆ که‌لکی گشتی!...

خا‌وه‌نی نه‌م نه‌خۆشیه‌ به‌زۆری ده‌وله‌مه‌نده‌کانی جه‌نگ و ته‌نگانه‌ و، هه‌له‌په‌رسته‌کان و نه‌وانه‌ن که‌ به‌دو‌ی کلا‌ودا نه‌که‌پێ‌ن. نه‌م ده‌رده‌یش له‌وانه‌وه‌ به‌چه‌ینه‌کانی نا‌وه‌را‌ست و خا‌ورو گه‌یشته‌وه‌!...

۲- چینی پیا‌وه‌ ئایینه‌یه‌که‌ن: نه‌م چینه‌یش خۆی هه‌رچه‌نده‌ نه‌وه‌ باش نه‌زانی که‌ په‌رسه‌ گرتنی به‌م جۆره‌ پێ‌چه‌وانه‌ی یاسای خا‌وییه‌، به‌لام خۆیه‌رسته‌یه‌که‌ی خۆی پالی پێ‌ته‌نه‌نی که‌ لێی بێ ده‌نگ بێ و به‌ره‌نگاریش نه‌کات. نه‌وه‌ک نا‌نی خۆی به‌ری!...

چونکه‌ هه‌موو په‌رسه‌یه‌ک که‌لکی بۆ پیا‌وه‌ ئایینه‌یه‌که‌ن تیا‌به‌، به‌گه‌وره‌ و به‌جو‌وکیانه‌وه. هه‌تا په‌رسه‌که‌یش پا‌ره‌ی زۆرت‌ری تیا‌ به‌خت به‌کری و زۆرت‌ر با‌یه‌خی پت به‌دی، که‌لکی نه‌و پیا‌وه‌ ئایینه‌یا‌نه‌ی زۆرت‌ر تیا‌ نه‌بێ. له‌به‌ر نه‌وه‌ پیا‌وه‌ ئایینه‌یه‌که‌ن، خۆشیا‌ن به‌پێ‌چه‌وانه‌ی فه‌رمانی کو‌مه‌لایه‌تی و ئایینی خۆیا‌ن، ده‌وله‌مه‌نده‌کان و خا‌وه‌ن که‌شوفشه‌کان، ته‌نا‌ه‌ت چینه‌کانی تری‌ش تی‌ژ نه‌که‌نه‌ سه‌ر با‌یه‌خدا‌ن به‌په‌رسه‌گرتن تا گه‌یا‌ندیا‌نه‌ نه‌م را‌ده‌یه‌ که‌ له‌ هه‌موو مر‌گه‌وتی‌که‌دا هۆلی‌تکی گه‌وره‌ و شه‌نگ و شۆخی تاییه‌تی دروست به‌کری بۆ په‌رسه‌گرتن؟!... به‌ته‌خت و کورسی و په‌رده‌ و نا‌وتیه‌ و که‌لوپه‌لانی تری نا‌یا‌به‌وه‌ برا‌زێرتیه‌وه‌ تا شا‌یا‌نی په‌رسه‌گرتن بێ! له‌گه‌ڵ نه‌مه‌یشدا پێ‌سته‌ پێ‌ی لێ به‌نی‌ن که‌ هه‌ندێ پیا‌وانی ئایینی راسته‌قی‌نه‌ و سه‌ره‌به‌رز و ده‌روون نا‌زاد هه‌ن نه‌وانیش وه‌ک ئێمه‌ به‌ر له‌م ره‌فتاری په‌رسه‌گرتنه‌مان نه‌که‌نه‌وه.

نه‌وانیش وه‌ک ئێمه‌ حه‌ز نه‌که‌ن نه‌م با‌ره‌ چه‌وت و پو‌وچه‌ راست به‌کریته‌وه. به‌لام داخه‌که‌م ژماره‌یا‌ن که‌مه‌، خه‌باتیا‌ن گزه‌، که‌سه‌یش گو‌تیا‌ن لێ نا‌گری!... (*)

(*) نه‌و کاته‌ی نه‌م وتا‌ره‌ له‌ سا‌لی ۱۹۶۸دا بۆ یه‌که‌م جا‌ر له‌ گو‌فاری (سه‌لیما‌نی)دا بلا‌وکرا‌یه‌وه، با‌ری مه‌لا به‌ری‌زکا‌مان وایوو... به‌لام به‌سایه‌ی کاربه‌ده‌ستا‌نی (شۆرش گه‌وره‌ی کور‌د) ده‌وه، نه‌م با‌ره‌ له‌ مانگی به‌خته‌با‌رانی سا‌لی ۱۹۷۳دا به‌ته‌وا‌وه‌تی گو‌زا. چونکه‌ (زا‌نا‌یا‌نی ئایینی کور‌دستا‌ن) هه‌رشیتکی خا‌واناسانه‌ و مه‌ردانه‌یا‌ن برده‌ سه‌ر نه‌م په‌رسه‌گرتنه‌ له‌ (سه‌لیما‌نی)دا و به‌پا‌ره‌ مه‌ی‌ژووییه‌ به‌نرخه‌که‌ی خۆشیا‌ن به‌هه‌موو لایه‌که‌دا بلا‌وکرده‌وه. نه‌ته‌وه‌ نه‌م بزوتنه‌وه‌یه‌ی زۆر پت خۆش بوو. (پارتی دی‌وکراتی کور‌دستا‌ن) و هه‌موو پێ‌که‌را‌وه‌کانیشی به‌دێ‌ پشت‌گیریا‌ن کرد. نه‌م به‌پا‌ره‌ کار‌تکی ته‌وا‌وی کرد، سو‌یا‌س بۆ خوا په‌رسه‌گرتنه‌کانی ئێستا خه‌ریک‌ن به‌ته‌وا‌وه‌تی به‌ره‌و چاکی و دروستی نه‌رۆ‌ن. (ش.ف)

له‌مه‌دا نه‌ته‌وه چه‌واشه‌کراوه. چونکه ماله مردوو‌ه‌که به‌م جو‌ره پرسه‌گرتنه، دل‌خوش نابین. هه‌روه‌ها خوا‌یش که فەر‌مو‌یه‌تی به‌رام‌به‌ر به‌سه‌ر‌گه‌ردانی و به‌سه‌ره‌اتی دل‌ش‌ک‌ین و سام‌ناک نارام ب‌گ‌رین و پشت به‌مه‌ره‌بانی خۆی به‌سه‌ستن و، له‌ رۆژی ته‌نگانه و ناخۆش‌یدا د‌لی خۆمان به‌خۆی خوش ب‌که‌ین... هه‌روه‌ها به‌م جو‌ره پرسه‌گرتنه‌مان د‌لی خوش نابین!... هه‌رچی هۆش‌یه‌ه، هه‌ر‌گ‌یز نه‌وه په‌سه‌ند نا‌کات، که ماله مردوو له‌باتی نه‌وه‌ی یار‌مه‌تی بدری و باری‌و ب‌ک‌ری نه‌رک و مانه‌دویتی به‌خ‌رت‌ه به‌ر و باری نابو‌تی به‌خ‌رت‌ه سه‌را.

مردن به‌لای خواوه، به‌لای هۆشه‌وه کاره‌سات‌یک‌ی سروشت‌یه. هه‌موو که‌س تووشی نه‌ین. نه‌ین هه‌روه‌ک به‌له‌دا‌یک‌بو‌نی مندا‌ل‌ن‌ک دل‌خۆش نه‌ین، که خوا پ‌تی به‌خ‌ش‌یه‌وین، هه‌روه‌ها د‌ل‌ته‌نگ نه‌ین که خوا خۆشه‌ویسته‌که‌مانی به‌ر‌د‌ته‌وه ب‌خۆی!...

به‌ل‌ن مردن کاره‌سات‌یک‌ی سروشتی و سا‌کاره. به‌لام که‌ل‌ک په‌رسته‌کان ل‌پ‌یان ک‌رد‌و‌و‌ین به‌خ‌ت‌و‌یک‌ی د‌ر‌نده و زه‌نده‌کیان پ‌ن به‌رد‌و‌ین!

نه‌گه‌ر مردن نه‌ب‌و‌یه له‌ ده‌ست پ‌سا‌و‌خ‌راپ ر‌ز‌گ‌ار‌مان نه‌ نه‌بو. نه له‌ده‌ست نه‌خۆشی و ده‌رده‌داری چانه‌کراو و په‌که‌که‌وت‌وو ر‌ز‌گ‌ار‌مان نه‌بو... نه له‌ ده‌ست نه‌رک و نازاری ده‌ره و نه‌خۆشی هه‌ند‌ی ج‌اری ر‌ز‌گ‌ار‌یش ر‌ز‌گ‌ار‌مان نه‌بو!...

که‌واته مردن به‌خ‌ش‌یه‌ن‌یک‌ی گ‌رن‌گی خوا‌یه‌یه پ‌ت‌و‌سته د‌لی پ‌ن خوش ب‌که‌ین. نه‌ک پ‌تی د‌ل‌ته‌نگ به‌ین. پ‌ت‌و‌سته به‌رو‌یه‌کی خوش و هه‌ست‌یک‌ی مه‌رد‌انه‌وه به‌پ‌یر‌یه‌وه به‌چ‌ین نه‌ک ل‌تی به‌تر‌س‌ین.

پاش نه‌وه، نه‌گه‌ر خ‌ق‌ه‌ر‌ستی خۆمان له‌نارا‌دا نه‌ین، له‌ مردن ب‌ج‌ به‌تر‌س‌ین؟! نه‌ی نه‌م ش‌ین و شه‌پ‌ز‌وه‌ی ب‌چ‌یه!

نه‌م که‌ش‌وف‌شه و پرسه‌گرتنه‌ی ب‌چ‌یه!

نه‌ی نه‌م ب‌ت‌زاری پ‌ت‌شان‌د‌انه‌ی له‌ کاری خوا ب‌چ‌یه!

مردن کاره‌سات‌یک‌ه سروشتی، خوا‌یی. پ‌ت‌و‌سته به‌د‌ل‌ت‌یه‌یی و نارام‌ت‌یک‌ی مه‌رد‌انه‌وه به‌ر‌ز‌گ‌رت‌ن‌یک‌ه‌وه به‌رام‌به‌ری به‌سه‌ستن. ته‌نانه‌ت پ‌ت‌و‌سته به‌رو‌وخۆشی و د‌ل‌ خۆش‌یه‌که‌وه به‌پ‌یر‌یه‌وه به‌چ‌ین. (مه‌مه‌دی پ‌ت‌ه‌مه‌ره) (د‌خ) وای ک‌رد. (سو‌ک‌رات) یش پ‌ت‌ش نه‌و به‌ه‌زار سال هه‌رو‌ای ک‌رد. هه‌ردوو‌کیان مه‌رد‌انه و سه‌ر به‌ل‌ند‌انه پ‌ت‌شو‌ازی مه‌ر‌گیان ک‌رد.

ن‌ه‌مه نابین له‌ مردن وه‌رس به‌ین. نابین له‌ مردن به‌تر‌س‌ین. چونکه له‌ به‌رت‌ی مردوو‌یه‌ک ده‌ منال د‌ت‌ه ج‌یه‌انه‌وه. نه‌گه‌ر خۆشه‌ویسته‌ت‌یک‌ش‌مان ب‌ری زۆری تر هه‌ن له‌ ج‌یه‌ان‌دا که ج‌یه‌گ‌ای نه‌و ب‌گ‌رنه‌وه!... ب‌ه‌ج‌که له‌وه ج‌یه‌انی پاش مردن‌ش‌مان له‌ ج‌یه‌انی پ‌ت‌ش مرد‌غان خۆش‌تر و پا‌یه‌دار‌تره! چونکه ج‌یه‌ان‌یک‌ به‌یه‌تی له‌ خۆشی و ناس‌ایش و ناش‌تی و خۆشه‌ویستی!

ت‌یک‌ه‌ ی‌شت‌و‌انی ک‌ورد له‌م په‌سه‌یه‌مان وه‌رس بو‌ون

له‌ سه‌دان له‌ خ‌و‌ت‌نده‌واران و ت‌یک‌ه‌ ی‌شت‌و‌انی ک‌ورد‌م به‌ی‌ست‌و‌ه که‌گه‌ل‌ن‌ک له‌ پ‌سا‌وه نای‌ن‌یه‌یه

بەلەندەکانیشیان لەناودایە، کە ئەم پرسە بەی ئێمە ئێستە ئەیگرین - پێچەوانەی فەرموودی خرایییە، پێچەوانەی بیر و هۆشی مەژۆی پێچەوانەی کەلک و خوشی خاوەن مردوو! هەموویشیان لە کاناگی دلیانەوه حەز ئەکەن- ئەم پرسە گرتتە بەتایبەتی لەم شێوەیەدا کە هەیە، نەبایە. بەلام هیچیان ناوترن بەرەرسێتی ئەم خووە رزبوی کۆمەڵایەتیەمان بکەن!

هیچیشیان ناوترن بیروباوەرەکی خۆیان لە پرسەی خۆیاندا بەکاربەیتن. ئەوانە لەوه ئەترسن کە نەتەوه لێیان بوورووژێ، ئەترسن لەوهی ئەم و ئەو پێیان بڵێن لەبەر پارە گێڕانەوه پرسە ناگرن! رۆدی ئەکەن دلیان نایە پارە لە پرسەدا بەخت بکەن.

ئەمەش جێی داخە کە ئەو رۆشنیرانە، بەتایبەتی پیاووە نایینیەکانیان تا ئێستا هەولێکیان نەداوە کە (کۆگرە) یەک بگێڕن بۆ لێ کۆلێنەوه و بریاردان لەسەر هەلگرێتی پرسە. یاخود هەر هیچ نەبێ پرسەگرتنێکی ساکار و پەسەند کە خوا و هۆش گەییان لێ ئەکەن، کە زیان بەکەلک و خوشی خاوەن مردوویش نەگات. (۵)

پێشنیاز بۆ پرسە لابردن

لەبەرئەوه منیش بەپێڕیستم زانی کە ئەم پێشنیازانە پێشکەش بەکوردە تیگەیشتوووەکان بکەم. تا چاکێ مەردانە بکەن بەلادا و بێتە کۆری کۆمەڵایەتیەوه بۆ نەهێشتنی ئەم خووە رزبوی کۆمەڵایەتیە کە پێی ئەلێن پرسە:

(*) ئەم وتارە بۆ یەکەم جار لە سالی ۱۹۶۸دا لە گوڤاری (سلیمانی)دا بڵاوکرایەوه. دیسان لە سالی ۱۹۷۱دا لە کۆریکی گەورە (یەکتیتی نووسەرانی کورد)دا - لقی سلیمانی - خۆتندرایەوه.

دیسان لە ۱۹۷۱/۴/۵دا لە کۆریکی گەورە زانکۆی سلیمانیدا خۆتندرایەوه. جا هەتا ئەم رۆژەیش باری رۆشنیران وابوو. بەلام لە مانگی پێنجەمی ۱۹۷۳دا کۆمەڵی زانایانی نایینی کوردستان هەروەکو لە دامێتی پێشوردا لێی دواین هورۆمیان برده سەر پرسە و بریاریان بۆ دەركرد، کە بەجۆریکی تێکڕایی بیروباوەرەکان و پێشنیازەکانی ناو ئەم وتارە گرتۆتەوه، لەگەڵ جیاوازییەکی کەما.

بەلام پێش (کۆمەڵی زانایانی نایینی کوردستان) لە سالی ۱۹۶۸دا لەلایەن مامۆستای بەرێز و کوردپەرور (کەریم زەند) و پانزە مامۆستای هاوڕێیەوه کە لە (خۆتندنگای کوردی)دا فێرکاربوون بەنامەیک کە نێررا بۆ گوڤاری (سلیمانی) پشتگیری ئەم وتارە کرا هەروەها لەلایەن خوشکە (ملیحە مەلا کەریم)ی بەرێز و پانزە فێرکاری (خۆتندنگای نزاری کچان)هه پشتگیری ئەم وتارە کرا و نێررا بۆ گوڤاری سلیمانی. زانای نایینی بەرێزیش مامۆستا شیخ مستەفا شیخ مەرفی قەرەداغی بەتاریکی جوان و نایاب پشتگیری ئەم وتارە لە (گوڤاری سلیمانی)دا کرد. بەم بۆنەیهوه نووسەری ئەم وتارە پڕ بەدڵ سوپاسی ئەم برا و خوشکە بەرێزانە و کۆمەڵی زانایانی نایینی کوردستان ئەکات. پایەدارین. شایانی دلخۆشی و سوپاسە کە لەو کۆڕانەدا کە لەسەر ئەم پرسەیه وتارم ئەدا لە کۆری نووسەرانی کورد و کۆری زانکۆی سلیمانیدا زۆر لە نووسەرە رۆشنیرەکان پشتگیرییان ئەکردم. مامۆستایانی خوشەویست و بەرێز (حوسێن رەشوانی) (تەها بابان)، (کەریم زەند)، (محەممەد سەعید)، (مەلا رەشوف) چەند کەسیێکن لەوان. (ش.ف)

- ۱- له بهر نه وهی خوا بۆ پزگرتنی مردوو فرمانی داوه، نه وه هیچی تیا نییه که که سوکار و خزم و دۆست له گهل لاشه ی مردوو که دا تا گۆرستانه که بچن. ئیتر له پاش ناشتنی مردوو که هه ر له ویدا، له گۆرستانه که دا، بام سه ره خو شیه که له خاوه ن مردوو که بکه ن و بلا وه ی لئ بکه ن. پاش نه وه بام هه ر که سه به چینه وه ماله ی خو ی.
- ۲- خاوه ن مردوو نه له مزگه وت، نه له مال، بام دانه نی شه ی بۆ په سه گرتن. هیچ که سته کیش هه ل نه کو تینه سه ر خاوه ن مردوو بۆ دلدا نه وه و په سه لئ کړدن.
- ۳- خاوه ن مردوو به خو ی و خه زانه وه، له پاش ناشتنی مردوو که بۆ چه ند پو ژتیک به چینه گه شته ی بۆ شاریکی تر، یان بۆ ماله خزمیک یان بۆ ماله دۆسته یکی خو ی، تا خه م و نازاری دلی له شیه وه یکی سه روشتی راسته قینه دا به و ینه وه.
- ۴- هه ر خزم و دۆسته ی نه چوو به وه سه ر گۆرستان له کاتی ناشتنی مردوو که دا، له جیاتی سه ر لێدان و په سه لئ کړدن، بام نامه یه کی دلدا نه وه بۆ خاوه ن مردوو که به ئیتر به لام پیوست ناکات خاوه ن مردوو، یه ک به یه ک وه رامی نه وه سه و که سه نه بداته وه. هه ر نه وه نه ده ی به سه که وه رامیه کی گه شته ی له پو ژنامه یه که دا بداته وه بۆ هه مو ان.
- ۵- خاوه ن مردوو نه گه ر خو ی ناره زووی کړد و له توانیدا بوو، بام هه ندی پاره به شه ته وه به سه ر کو مه له چاکه خوازه کانداهک:
- (خو یندنگای هه تیوان) یاخو د (کو مه لی داماو ان و په که که وتو ان)... تا به و پاره یه ده سته هه ژاران و هه تیوان و لئ قه و ماوان به گیرئ و نه و چاکه کړد نه به ینه هۆی سا پو ژبو نی زامی دلی خاوه ن مردوو که ان. هه روه ها به ینه هۆی لئ خو شبو نی خوا له گونا هانی مردوو که.
- ۶- دیاری ناردن بۆ خاوه ن مردوو یاخو د بار بوو کړدنی یه جگا ر په سه نه ده. په سه ی راسته قینه یه هه ر نه مه یه.
- ۷- خو نه گه ر نه مانه یه شمان، جاری، له ده ست نه یه ت، هه ر هیچ نه یئ، بام چو نه په سه کاغان به که یه به یه ک جار. که چو یه شین بۆ په سه لئ کړدن بام چاره که کاته یک زو تر دانه نی شه ی. بام واز له چو نه په سه ی دئ و شاریکی تر به ینن. بام خاوه ن په سه کا ن تکه له که سانی تر بکه ن که به په سه یانه وه له شان یاخو د دیهاتی دو ره وه نه یه ن. بام دانی شه ی په سه که به که یه به یه ک پو ژ. بام ژنانی شه ی له شیوه ن و گریان و قو پو تیوان و جلی ره ش له به ر کړدن به ره به ت به کړن. بام دانی شه ی په سه که یه ش کو رت به که یه نه وه بۆ ما وه ی دو وکات.
- ۸- نه مانه و هه ر ده ماری پیاهو ته ی و خاناسی به انگرئ. له توانا ماندا هه یه که به گه لیک شیه ی تر له نه رک و ناوازی په سه و زبانی په سه بۆ خاوه ن مردوو و بۆ خزم و که سوکاره کانی خاوه ن مردوو که م به که یه نه وه.
- ۹- تکه له مه لا به پو ژه ته یه گه یه شه و ده کاغان نه که م، هه روه ها له هه مو سه رو کیه کی کو مه ل و ده سته (هزب) هکان، هه روه ها له هه مو ده سه لاتدا ر و کار به ده سه تکه کان که په یه تا په یه تا کو گر و کو بو نه وه پتیک

[illegible]

خویشم بدره نگاری پرسه نه کم

نەوا ھەر لە ئیستایشەوہ بڵاوی ئەکەمەوہ - کە مرڊم خێزانەکم و خۆم و کەسوکاڕ یاخوڊ دۆست و یار نە پرسەم بۆ بگرن، نە بش ھێلن کەس بەھۆی مرڊنی منوہ مائەدووێتی. ئەوانە ئەگەر ئەیانەوێ گیانم شادایی:

جا هیوادارم به‌خوا که هاوینشتمان به‌ریزه‌کانم نهم ناواته گشتیه بهینه دی.

چۆن رابوئيرين

له گۆڧارى (به يان) ژماره (۱۹) تشريني دووهمى ۱۹۷۴، ۲۶۷۴ى كوردى. ل ۹ - ۱۱، پلاوكراره تەو. خۆشه ويستترين كانمان، كاتى بىن فەرمانيمانە. بەلكو ئەم كاتەمان لە كاتى فەرمانغان گرنگترە... چونكە لەم كاتەدا چالاكىمان دىننەو جىتى خۆى. لە كۆرى بىر كۆرەنەو يىشدا، ئەتوانىن پەنگى دواروژمان دارپۆژىن. ھەر ھەتا ئەتوانىن، لەم كاتەدا، خۆشى لە ژيانمان بىسپىن. ئىنجا لەبەر ئەوئى كىلىلى دەرگى بەختيارى و سەرگەردانىمان، ھەميشە بە دەست خۆمانەو، ئەتوانىن كاتى بىن فەرمانيمان بەكەين بەكاتى شادى و كامەرانى، بەكاتى دامەزراندنى دواروژتىكى پرووناك و پاك، بەكاتى خۆ پىنگەيانند و بەرزپونەو گەورەبى. ھەر ھەتا ئەيش تەوانىن ئەو كاتەمان، بەكەين بەكاتى سەرگەردانى و دلتەنگى و مالتوئىرانى... بەكارهيتنانى كاتى بىن فەرمانيشمان بەجۆرتىكى خۆش و بەكەلك بەندە بەتوانامانەو لە گۆڧاردا، بەپىتى كارەساتى رۆژگار و كات و جىگا. ھەر ھەتا بەندىشە بەپەلى خۆپىندەواری و پىنگەيشتووبى و دل تەرى و چاكەخوژى و راستى پەرسى و ھەزكردغانەو لە جوانى. كەواتە كامەرانى و سەرگەردانىمان بەندە بەجۆرتىكى بەكارهيتنانى كاتى بىن فەرمانيمانەو.

داخەكەم، ۹۹٪ مان، نازانى چۆن كاتى بىن فەرمانى خۆى بەكاربەيتنى!... لەمەيشەو تى ئەگەين كە ۹۹٪ مان خۆشى لە ژىنى خۆى نابىنى. چونكە كاتى بىن فەرمانى خۆى باش بەكارناھيتنى!...

جىتى داخە، كە لە ژيانى رۆژانەماندا، ئەم كاتە خۆشه ويستانەمان، كورتەن. چونكە ئەگەر لە ۲۴ كاتەكەى رۆژانەمان، ئەو كاتانە دەرەكەين كە فەرمانيان تيا ئەبىسپن، تياياندا ئەنووين، ئەخۆين، ئەپۆشين، خۆ ئەشۆين، كەلەپەل ئەكەين، لاى پزىشك ئەچىن، فرىاي خىزان و دراوسى و خزم و ناسياو ئەكەوين... لە شەو و رۆژىكا ھىچمان بۆ نامىتتەتەو، چوار كات، ياخود شەش يەكەى ئەبى!... ئەمەيش ئەو ئەگەيتنى كە ئىتمە، ھەر شەش يەكەى تەمەغان، ئەتوانىن بەخۆشى رابوئيرين، ئەوئىش بەمەرجى باش بەكارى بەيتنى!... ھەميشە كە بتوانىن لەمە زۆرتر بەخۆشى رابوئيرى. ھى وا ھەيە، خۆشى لە فەرمانيش ئەبىسپن، لە خواردن و نوساق و پۆشين و يارىدەدانىش ئەبىسپن، جگە لە خۆشى بىسپن لە كاتى بىن فەرمانى. بەلام داخەكەم ئەو جۆرە كەسانە كەمن!... لەبەر ئەو پىتويستە بەچاوتىكى گرنگەو سەبرى كاتى بىن فەرمانيمان بەكەين. بۆ ئەمەى ھەر ھىچ ئەبى، شەش يەكەكەى تەمەغان بەخۆشيشەو رابوئيرين. تا ئىترە، لە چۆنتى كاتى بىن فەرمانى و، گرنكى كاتى بىن فەرمانى و، نرخى لە ژياندا تى گەيشتىن. ئىترە بام لەوە بدوئىن: كە چۆن كاتى بىن فەرمانيمان بەكاربەيتنى.

ھەر كەسەمان، لە ژيانى خۆيدا، جۆرە ئاوات و ھىوايەكى ھەيە. جۆرە بىروباوەر و دلخواست و ھەست و ئارەزوويەكى ھەيە. جا ئەبى، لە كاتى بىن فەرمانيماندا، ئەو ئاواتانەمان بەيتنە دى، بەو

نامانجاندهمان بگهین، نهو بیروباوه پانهمان دهه پیرین، نهو دلخواستانه مان پتیک بهیتین، به کامی خومان بگهین، چه شهی نهو ههست و ناره زووانه مان بدهین، دلی خومان دامرکیتینهوه. له لایه کهوه: نووسراو و گوڤار و پژوانامه ی خوش و به که لک هه. له لایه کی ترهوه: وه رزشی به جوش و فیه هه، وه که پان و به شاخدا هه که پان و سواری و مه له کردن و نیشاننانه وه و یاری و گمه کردن. له لایه کی تریشه وه ماوه هه به بژ گوئی گرتن له ساز و نواز و گوزانی و هه وال و وتار: بژ مه شق کردن له وینه کیشان و په یکه ر تاشین و نووسین و ساز لیدان و گوزانی گرتن و هه لپه پیندا. ماوه هه به بژ چاندن و پرواندن و، ناره ل و دپنده به ختو کردن. سینه ما هه به. جیگای لاسایی کردنه وه هه به. کۆری زانست و هونه ر و وژه هه به. سه رلیدانی خزم و که سوکار و دۆست و یار هه به... نه مانه هه موویان، بابه تی رابواردنیتکی خوش و نایاب و به که لکن. نه توانین له کاتی بیه فرمانیماندا پیتیه وه خدریک بیه... نه وه هه به، پتویسته، نیتمه له سه ر پتیه ویه که به رین به لام به رتیکو پتیکیه وه پتویسته کاتی بیه فرمانیمان له سه ر نهو پتیه ویه به خت بکهین. نه توانین پتیه ویه که داپیتین بژ ژانی پژوانه مان، بژ ژانی حه فتانه و مانگانه و سالانه یشمان. بژ نه مه ی وه رس نه بین و گلارای و دلته نگیش روومان ته نه کهن. چونکه له م ژیا نه دا، هه موو شتیک له سه ر یاسا نه روات. نه بین، نیتمه یش له به کاره یتانی کاتی بیه فرمانیماندا، به رتیکو پتیک له سه ر یاسایه که به رین. نه گینا کامه رانیمان نه بین به سه ر که ردانی.

داخه که م، زۆریه مان، نه م کاتی بیه فرمانیه ی خوی، خراب به کار نه هیتین!... سه پری کۆبوونه وه کاغان کهن! چی نه بین!... له زۆریه یاندا که م و کۆری نه م و نهو نه گیتیتته وه. نابرووی که سانی تیا نه بری. به دناو نه کترین به خوزایی. دانیشستوان خوشی له وه نه بین: پشم و قین و دوژمنایه تی و دووژمانی و به دگۆی خۆیان بنویتن. یاخود جیتی و فرۆشی بکهن. هی وایشمان تیا به، ته نانه ت له ناو کۆری خیزان و خزمان و یارانی شدا، به لکو له سه ر خوانی نان خواردنیش، تا له بابه ت کاره سات و تاوان و کرده وه نه نگی و رهوشتی بیه فه رانه و ناشیرینه وه، نه دوئی، دلی نۆخه ی ناکات!...

هی وایشمان تیا به، هه رچی خه م و خه فته تی ناو سکی هه به، له گه ل پشم و قین و شه رهوش و سه ره چلی خوی، له به ر ده می خیزان و خزم و دۆسته کانی دا نه بین، هه لی نا پتیت!... بیهر بکه نه وه: چه ند جاری وا هه بووه که نا هه نگی خۆشه رستانه ی خومان به چه قه چه ق و شاته شاتی نه نگ و بین که لکه وه تیکدا وه، که زۆر جاری وا هه بووه، که یشته ونه ته شه ره جوین و لیدان و کوشتن و به رین!...

هه له به ت خرتنده وارانی به ریز، له گه لمدان، که بلتیم: نه م جۆره رهوش و کرده وانه له به کاره یتانی کاتی بیه فرمانیدا، نیشانه ی به دخووی و کرده وه نه نگین! چونکه زۆرداریه کی ناشکرا و دیارن، له نازادی و سه ره به سته مرۆڤ و ریز و سه ره وت و کامه رانی بیان نه کترین!... له کۆمه له به گیشته وه تیکه یشته وه کانی جیهاندا: کاتی بیه فرمانی ریزی زۆری له نه گیرئی. هه ره وه ها ریزیش له نا هه نگ و کۆبوونه وه و سه ره وت و سه ره به سته و کامه رانی و سه ره رزی مرۆڤیش زۆر نه گیرئی.

سه ره نه که به ت، هه موو که سیتکیان، به فه رمانی سه ره شانی خوی نه زانی: که رق و پشم و قین و دوژمنایه تی له کاتی نا هه نگی و کۆبوونه و کاندای له دلی خوی فره ی بدا. به فه رمانی مرۆڤایه تی خوی نه زانی: که گهش و روو خوش بین له گه ل دانیشته وه کاندای، که قسه شیرین و رهوش ره ندين به له گه ل

هه مەروياندا. بەلکو هی وایشیان تەبایە، کە ئەو کۆپوونەوه و ناھەنگانە بەھەل ئەزانێ: لەبەر دلی دانیشتوان، ھەر دوژمنایەتیەک کۆنی ھەبێ لەگەڵ یەکێک لەو دانیشتوانە لەناوی ئەبا!...

ئەگەر لە ڕەوشتی باووباپیرمان وردببینەوه: بۆمان دەرنەکەوێ، کە ئەوان لە ئێمە خۆشتریان ڕابواردوووە لە ژياندا. لە ئێمە زۆرتر پزریان لە ناھەنگ و کۆپوونەوه و کۆمەلان گرتوو. ھەرۆھا لە ئێمە زۆرتر فەرمانی سەرشاری خۆیان بەجێ ھێناوە بەرامبەر دانیشتوانی ئەو کۆمەل و ناھەنگ و کۆپوونەوانە.

ئەگەر سەرئێکێک لە ئایینەکەمان بەدین، ئەگەر وردببینەوه لە ڕەوشتی پێغەمبەرمان و پیاوچاکان ئەببین: کە لە بەکارھێنانی کاتی بێ فەرمانیاندا لە دەستوری خوایی ئەچوونەتە دەرۆ. لەگەڵ ئەوەیشتا ئەو کاتی بێ فەرمانیەکی خۆیان یەک جار بەجوانی و خۆشی و قەر بەخشییەوه ڕابواردوو. لە کۆپوونەوهکانیاندا: مێژووی ژبانی پیاوچاکان و گەورە پیاوان ئەخۆتندرایەوه. گوێ لە دەنگی خۆش و ساز و ئاوازی شیرین نەگیرا. چیرۆکی پرکەلک و ھۆنراوی ھێند ئەخۆتندرایەوه. بەقسە نەستەق و گالتەوگەپ و مەتەلە ڕایان ئەبارد. ڕایان نەکرد. سەیری چارنەدازە جوانەکانی سروشتیان نەکرد. ئەگەرمان سەیرانیان نەکرد. گەشتوگوزاریان نەکرد.

بەلام، قەسە یاش ملە و چەقە چەق و شاتە شات. یاخود ھەوالی ناخۆش و بەدگۆیی... لەناو کۆپوونەوهکانیاندا دەرنەکەوتن. نەیش ئەھێلدر! دەرکەون!...

لەبەر ئەوە ئێنێکی خۆش ئەژیان کە پر بوو لە سەربەرزێ و کامەرانی و تەندروستی. تەنانەت خۆشییان لە کار و فەرمانی ڕۆژانەیشیان ئەبینی. چونکە لە کار و فەرمانەکانیشیاندا ھەر لەسەر ئەو ڕەوشتە ئەڕیشتن. کەچی، ئێمەیش، لەم سەدە گەرد (دزە) و کارەباوە کە ھەزاران شتی داھاتوو، ھاتوونە مەیدانەوه، ھەزاران شتی خۆش ڕاباردن و یارمەتی و گەمە و یاری پەیدا بوون، نازانین چۆن لە ژین خۆشی وەر بگڕین. نازانین چۆن بەکاتی بێ فەرمانیانەوه دلشاد و کامەرمان ببین؟!...

چاری ئەمە ئەوەیە کە زۆرتر بەتەنگ ڕێکخستنی کاروباری ژیاغانەوه بێ. کە زۆرتر، ڕێز لە خۆمان و لە مەزۆف و لە ژین بگڕین. پێویستە لە سەرمان، خۆمان دلشاد بکەین. خۆمان کامەرمان بکەین.

ھەرۆھا پێویستە لەسەرمان، ئەم و ئەویش دلشاد و کامەرمان بکەین و، یارمەتییشیان بەدین لە دلشادکردنی خۆیاندا. جا ئەگەر ئەم دوو فەرمانەمان بەجێ ھێنا، بەرامبەر بەخۆمان و مەزۆفایەتی، ئەو ساکە، ئەتوانین کاتی بێ فەرمانیمان لە کاروباری خۆش و بەکەلکا بەخت بکەین. ئەوساکە تەمەنمان درێژتریش ئەبێ. چونکە کامەرانی ھەموو ژیاغان ئەگریتەوه، چ لەکاتی بێ فەرمانیاندا، چ لەکاتی فەرمان و ژبانی خێزانیان و کۆمەلایەتیماندا.

کە وای لێ ھات، بام ژبانی خۆمان وا بەچاکی و جوانی و ڕازاوەیی، ڕێک بخەین، کە بتوانین کاتی بێ فەرمانیمان لە شتی خۆش و بەکەلکا بەخت بکەین. تا خۆشیمان و کۆمەلێش ھەمیشە کامەرمان و شادمان بێ. ئەمیش ئامانجی ژیاغان. یاخود ئامانجی یەزدان!...

یه‌زیدییه‌کان و نایینی یه‌زیدی

یه‌زیدییه‌کان خوا په‌رستق، دتۆ په‌رست نین
چونکه بنچینه‌ی نایینه‌که‌یان زه‌رده‌شتیه

له‌ ریزه‌ نووسراوانی نایینی ژماره: ۲

۱۹۶۹

پێشگی

رەنگە هەموو کوردێک ئەو بزانێ کە (یه‌زیدی) و (نایینی یه‌زیدی) هەن. بەلام کەمیان شارەزای مێژووی پرکارساتی گرنگ و سامناکی تیبری^(۱) (یه‌زیدی) و چلۆنیی نایینی (یه‌زیدی)ن. له‌ راستیدا له‌ بابەت برا یه‌زیدییه‌کاسمانه‌وه، بەزمانی کوردی، له‌ هەندێ و تار به‌ولاوه‌ داخه‌که‌م. هه‌یچی تر نه‌نووسراوه‌ته‌وه، که‌چی به‌زمانانی بێگانان به‌سه‌دان نووسراوان هەن. له‌بەر ئەو به‌پیتیستم زانی که‌ نووسراویک له‌سه‌ر مێژووی یه‌زیدییه‌کان و نایینی یه‌زیدی دابنێم و، پێشکه‌شی خۆتنده‌وارانی کوردی بکه‌م هه‌رچه‌نده‌ له‌وه‌ دلناییم که‌ نووسراوه‌که‌م له‌ هه‌له‌ و که‌م و کوپییه‌وه‌ دووری به‌لام هیوادارم به‌خوا که‌ که‌لتێک له‌ نووسراوخانه‌ی کوردیدا پر بکاته‌وه‌ و خۆتنده‌وارانیش له‌ مێژووش ژیان و چلۆنیی نایین و کرده‌وه‌ و ره‌وشتیان و هیوا و ناوتیان و خه‌باتیان ناگادار بکات. هه‌روه‌ها نووسه‌رانی کوردیش بخاته‌ سه‌ر ئەوه‌ی که‌م و کوپییه‌کانی نووسراوه‌که‌ی من ته‌واو بکه‌ن.

برا یه‌زیدییه‌کاسمان به‌پاشماوه‌ی کورده‌ زه‌رده‌شتیه‌کان دانه‌نرتن. نزیکه‌ی نۆسه‌د سالتیک له‌مه‌وێش له‌سه‌رده‌ستی (شێخ عەدی)دا بوون به‌نیسه‌لام. به‌لام پاش مردنی شێخ عەدی به‌سه‌د سالتیک له‌ نیسه‌لامه‌تییه‌وه‌ هه‌رگه‌رانه‌وه‌ سه‌ر نایینه‌که‌ی خۆیان. به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ند به‌شتیکی ئەو نایینه‌یان لێ ون بووبو. له‌ چه‌ند نایینیک و چه‌ند راستی په‌رستییه‌که‌وه‌ که‌لتیک بیروباوه‌ر و ناینکاری بێگانه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی نایینی زه‌رده‌شتین هاته‌ ته‌نیشته‌ نایینه‌که‌یان هه‌. له‌م کۆمه‌له‌ به‌شه‌ نایین و راستی په‌رستییه‌یه‌یه‌ش (نایینی یه‌زیدی) په‌یدا بو. له‌ راستیدا له‌ نایینی یه‌زیدیدا، به‌شتیکی گه‌وره‌ و گرنگی نایینی زه‌رده‌شتی ماوه‌ته‌وه‌ وه‌ک باوه‌رکردن به‌خوایه‌کی پاک و تاک و ته‌نیا و، هه‌وت فریشته‌کان و پێغه‌مبه‌ران و، مردن و زیندووبوونه‌وه‌ و، چه‌ند و چون کردنی خوا له‌گه‌ڵ مرۆڤدا و، پاداش و سزای خواپی و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ هه‌روه‌ها ئەوه‌یشی تیا ماوه‌ته‌وه‌ که‌ پێز له‌ گه‌وره‌ی خۆیان بگرن و به‌زییان به‌هه‌زار و داماو و لێ قه‌وماودا بێته‌وه‌. پێز له‌ ناو و ناگر و با و چرا و گل بگرن نازاری هه‌یج که‌سێک و

(۱) تیره: قه‌بیله، هۆز، عه‌شیره‌ ده‌گرتیه‌وه، دياره‌ نێزیدییه‌کان قه‌باره‌یه‌کی وا به‌جووکیان نییه، کۆمه‌لتیکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن باوه‌رتیکی تایبه‌تن له‌ گه‌لی کورد.

جا به‌م پێته‌ ئەوان (طائفه‌)ی عه‌ره‌بیان پر به‌پێسته، سه‌یر له‌وه‌دایه‌ وشه‌ی (تایه‌قه‌) له‌ کوردیدا بۆ کۆمه‌لتیکی به‌جووکه‌تر له‌ هۆز و عه‌شیره‌ و تیره‌ به‌گاردێ؛ چه‌ند خێزانیکی نێزیک.

هیچ گیانله بهر تیکش نهدن، دۆستایه تی بهار تیزن و گفتم و به لێنیش رابگرن. ههروهها یهک بن و کوک بن و هوگری یه کتریش بن... به لێ نه مانه و گه لێکی تریش له نایینی زه ده شتی له نایینی یه زیدیدا نه بێنرێ. بهلام شوته واری نایینهکانی (سروشت په رستی) و (بورهامایی) و (مانی) و (بت په رستی) و (نیسلام) ی تیا پهیدا بووه، که زۆری یه یهرواوه و کردهوه نایینییهکانیان له گه ل نایینی زه ده شتیدا رێککهون و زیانیشیان گه یاندووه به کۆمه لایه تی و ژبانی تیسیره ی یه زیدی. جا برا یه زیدییه رۆشنبیره کاغان که نه لێن بنچینه ی نایینه که مان زه ده شتییه. بن گومان رۆژیک دێ نه کهونه سه ر نهو خه باته ی که نایینی یه زیدی به ته و اهوتی پاک بکاته وه لهو یهرواوه ره بێگانه و ناسازانه ی که زیانیکی یه جگار گه وریان گه یاندووه به ناوبانگی یه زیدییه کان و نایینی یه زیدی و به ژبانی کۆمه لایه تی و نابووری و خوێنده واری برا یه زیدییه کاغان. هه ر کاتێکیش نه وریان کرد و بۆیان چوه سه ر نایینه پاکه روونه بن گه رده که ی زه ده شتیان له شتیه یهکی شه نگ و شوخ و ته و اوا دا بۆ دیته وه به ره هم. که نه گه ر پتیه یی بکهن بن گومان له هه موو ده رد و نازاریک رزگاریان نه کات و رۆژ به رۆژیش به ره نازادی و کامه رانی و پێشکه و تنیان نه بات. نه مه ییش سه با ره ت به ویه که نایینی زه ده شتی. وه که له نوو سه راوی (زه ده شت) دا پێشانم داوه، نایینیکی خوا ییه و، به سه ره چا وه ی هه موو نایینییه ناسمانییهکانی پاش خۆی دا نه نرێ ههروهها شوته واری نهو له گه لێک راستی په رستی و وێژهکانی جیهانی شیدا دیاره، بێتجه که له نایینه ناسمانییهکان.

نیمرۆ ژماره سه ری برا یه زیدییه کاغان خۆی نه دات له سه د هه زار که سێک. بریتین له چه ند هۆزێکی جوێ جوێ، که نایینی یه زیدی له ژێر سێبه ری خۆیدا کوێ کردوونه ته وه. به هه موو لایه کی کوردستانی گه وری شیدا بلا و بوونه ته وه. یه زیدییه کان له هه موو کوردیک پتر خۆنی خۆیان و، نایینی با و واپیری خۆیان پاراستوه. له سه ر نه م نایینه ییش که نیستا هه یانه، جه وت سه د سالی خشت له نا و دوژمنایه تی و ته نگانه و شه ر و شوێ و کاره ساتی سامناک و خوێنیدا ژیا و، به هۆی زۆرداری گه وریهکانی خۆیان و سه ته مکاری دراو سێکانیا نه وه. ته نیا له م چه رخی بیه سه ته مه دا پشویه کیان دا وه.

بهلام یه زیدییه کان سه رده مه یکی وایان به خۆیا نه وه دیوه که ژماره سه ریان گه یشتو ته ملیۆنه که سێک که خا وه نی چه ند سه ردار نشینییه کی به هێز و هه ره ت بوو، له چه ند جێیه کی کوردستان دا. نه وه ی لێشیان کوژا وه له ما وه ی نه م جه وت سه د ساله دا به دوو ملیۆن که س دا نه نرێ. نه مه بێتجه که له تالان و به ژ و سه ر گهردانی و مالتوێرانی و په سواریش که به سه ریا نا ها نه وه، که له ژماره نایه ن و له هه موو روویه کیشه وه پاشی خستوو.

نه مه له با به ت دیوی ده ره وه ی ژیا نیانه وه.

بهلام له با به ت دیوی نا وه یی ژیا نیشیانه وه، به هۆی نه خوێنده واری و ده سکاری نایینه که یانه وه له لایه ن هه ندێ پیا وانی نایینی خرابی خۆیا نه وه و، دا ونا نه وه و ته له که با زی بێگانا نه وه به مه به سی دا گیر کردنی خا که که یان و په چرینی به رو بوو میا ن، با ری کۆمه لایه تییا ن ته و او تیکچه وه و، با رستا یشی ته و او نزم بو ته وه. به و اتایه کی رۆشتر به شی هه ره گه وری تیره که چه و سا وه ته وه و رووت کرا وه ته وه بۆ

که لکی ناپرخته به شی هره بچوکی تیره که و بۆ که لکی ناپرخته فەرمانداره بیتگانه کان. به کورتی هەر چوار دهرده که که بریتیه له زۆرداری و ههزاری و نهخۆشی و نهخۆتندهواری، به تهواوهتی له ناو ئهم کلتۆلانه دا رهگ و ریشهیان داکوتاره و له که لکی خستون، سه ره پای نه مهیش بیتگانهی دل رهش و کرده وه نهنگ، هه رچی ناو نا تو ره و قسه ی ناشیرین و پر و پوچ ههیه نه وهی دوا خستون. داخه که م هه ندئ کوردهواری خۆشمان به سه رکرده یی هه ندئ له ده سه لاتداری جیهانی و نایینییه وه، له و بیتگانه خراپتریان پێ گوتن، خراپتریشیان لێ کردوون!

جا ئهم نووسراوه ی منیش هه ر به ته نیا مێژو و نییه و ناگادار کردن له چاره ره شی و نازار و هاواری چهند ساله ی ئهم برا کورده مان. ههروه ها وێهه وه و ناراسته کردن. بۆ ئه مه ی ده ماری مه ردایه تی هه مو کوردیکی سه ره رز و ده روون نازادیش بیزۆتم بۆ نه وهی ده ستی یاره ته ی بۆ ئهم برا کلتۆلانه مان، یه زیدییه کان، درێژ بکه ن و چیشیان له ده ست پێ له پێتا و گوتزانه و یاندا بۆ ژیا نیککی باشت و پاکتر و پزۆشت درێغی نه که ن.

برا یه زیدییه کاغان، گونا هیان هه ر نه وه نه ده بوه که و یستویه نه نازادی بیروبا وه ی خۆیان بپارێژن و هه ست به مرۆفا به تی خۆیان بکه ن و، ناوچه وان به رزانه بژین. ئه مه راسته که خۆشیان هه ندیک هه له و تاوان و گونا هیان ههیه ده ره به یاری خۆشیان و ده ره به ی دروستیکانی شیان. به لام نازایه تی و مه ردایه تی یان، ئارام و به رگه گرتیان به رامبه ر دوژمنانی دل ره ق و درنده و به هێژ، وره به رنه دان و کۆل نه دانیان به رامبه ر کاره ساتی سامناک، یه کیتی و کۆکییان له ناو خۆیاندا. دل سوژی و خه به ختکردنیان له پێتا و نایین و ئاما جیاندا، له مێژووی کورده واریدا به سه رکه فی زۆر نووسراوه ته وه.

زیکه ی سا ل و نیوێک له ناویاندا ژیا م، له چاکی و پاکی و مه ردایه تی به ولا وه هه چی ترم لێ نه دین. دیسان وه نه یلێمه وه: بچه ی نایینه که یان (زه ره ده شی) یه. خوا ی پاک و تاک و ته نیا نه ناسن، نه ک دیو (شیطان) هه ز به چا که کاری نه که ن، نه ک خرا به کاری، هه رچی کرده وه و رهوشی گه وه و به لند له ئێمه دا ههیه له وانی شدا ههیه. هه مو ده م ئاما ده ن بۆ دۆستایه تی. هه مو ده م ئاما ده ن بۆ براه ته ی و چا که خوازی. هه مو ده م تینو ی پیشکه و تن به لام داخه که م، وه ک له مه و پێش پێشانم دا، نایینه که یان ده ستکاری کرا وه هه ر هۆی نه وه یه که باری کۆمه لایه تی یان وا نزم بۆ ته وه! ئێمه چه ند به توانین نه و برا نازدارانه مان پێش به خه یین. نه وه نه خۆمان پێش نه خه یین. جا نه گه ر ئهم نووسرا وه بیته هۆی نه وه ی پزۆشپیرانی کورد و برا یه زیدییه تیه گه یشتو وه کاغان ده ست به ده نه ده ست یه ک و ده ست بکه ن. به راسته کردنه وه ی باری کۆمه لایه تی و نا بو ری و خۆتندهواری و نایینی ئهم به شه گرنگ و به نرخه ی کوردهوارییه، خۆم به به ختیار نه زانم.

١٩٦٩/١٠/٨

شا کر فه تاح

شیخ عدی^(۱)

به پیتی قسمی هندی له میژوونوسانی عه‌ره‌ب:

له سه‌دهی پینجه‌می کۆچی دا (شیخ عدی کۆری مسافری ئه‌مه‌وی) که زانایه‌کی ده‌رویشکار (متصوف) و خواناسی‌کی بلیمه‌ت بو، په‌نای برده به‌ر یه‌کێ له شاخه‌کانی کوردستان و له‌ناو دێریکی چۆلی گاوه‌کاندا، که که‌وتبووه ناو شاخی (لاش)^(۲) وه له ناوچه‌ی شیخاندا نارامی گرت و ده‌ستی کرد به‌گۆشه‌گیری و خواناسیی خۆی هه‌روه‌ها هه‌روه‌ک هندی میژوونوسانی عه‌ره‌ب نه‌لێن: ئه‌م پیاوه به‌چه‌ند پشتیک نه‌چیته‌وه سه‌ر (مه‌روان کۆری جه‌که‌م) که چاره‌م جنشین (خلیفه‌ی (ئه‌مه‌وی) یه‌کان بوو له‌وتدا، له‌ناو کورده‌کانی هه‌کاریدا ده‌ستی کردوه به‌هلاکردنه‌وه‌ی نایین ئیسلامه‌تی و ژماره‌یه‌کی زۆری له‌و کوردانه‌ خستوه‌ته سه‌ر پتیه‌ و (طریقه‌) هه‌که‌ی خۆی که پیتی نه‌لێن (پتیه‌وی عدوی) کورده‌کان یه‌جگار خۆشیا و یه‌ستوه‌ یه‌جگار فه‌رمانی میوانداری و جوامیری کورده‌ی خۆیان له‌گه‌ڵ نواندوه‌ و یارمه‌تی خۆی و که‌سوکاریان داوه تا هیز و ده‌سته‌لاتی ئه‌و خیزانی (ئه‌مه‌وی) یه‌که‌یشتوته راده‌یه‌کی وه‌ها که له‌ پاش سه‌د سالتیک، (شیخ سه‌سه‌ن) ناویکیان تیا په‌یدا بووه، که‌له‌که‌ی دامه‌زراندنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌وایی (ئه‌مه‌وی) ی که‌وتوه‌ته که‌له‌وه و کۆششی بۆ کردوه.^(*)

له‌ باب‌ت پتیه‌وه‌که‌ی (شیخ عدی) یه‌وه، میژوو هه‌یچ توانج و په‌لاریکی نییه‌ تێی بگرێ. به‌لکه‌ به‌پیتچه‌وانه‌ی ئه‌وه دله‌سۆزی و ده‌سپاکیی (شیخ عدی) به‌رامبه‌ر ئیسلامه‌تی پێشان نه‌دات. نه‌ ناوی (یه‌زیدی) هه‌یه، له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا و نه‌ ناوی بۆ (شیطان) په‌رسی. هه‌تا ما بانگی دا بۆ کردوه و په‌وشتی جوان و ده‌روونی پاک. میژوو ته‌نیا ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر (شیخ عدی) ئه‌زمێرێ که (ئه‌مه‌وی) یه‌کانی بنه‌مه‌اله‌ی خۆی یه‌جگار خۆش و یه‌ستوه^(**) هه‌موو ده‌م پیاوه‌له‌دان و له‌سه‌ری کردوونه‌ته‌وه. ته‌نانه‌ت (یه‌زیدی کۆری معاویه‌ی ئه‌مه‌وی) یشی پاک کردۆته‌وه له‌ هه‌موو گوناغه‌کانی، کورده‌کانی هه‌کاریش ئه‌مه‌نده به‌روایان به‌ (شیخ عدی) بووه. خۆشه‌یستی (یه‌زیدی کۆری معاویه) به‌جاریک چووه‌ته دلیانه‌وه. به‌لام به‌جۆریکی وا که له‌ پاش ساوه‌یه‌کی (۱۰۰) سالتی، پاش (شیخ عدی) ئه‌و (یه‌زید) هیان که‌یاندوه‌ته پایه‌ی خواپی و په‌رستیانه.

به‌پیتی سه‌رگورشته‌کانی ناو (یه‌زیدی) یه‌کانیش ئه‌م (شیخ عدی) یه‌ وه‌ک یه‌کێک له‌ ده‌رویشکاره

(۱) عدی: عوده‌ی، شیخ ئادی.

(۲) راسته‌ر: لاش.

(*) به‌هه‌مین نووسراوی (الیزیدی)، صدیق الدملوجی، سالی ۱۹۴۹ به‌لام (رامیشوع) و (مسیونو) نه‌لێن شیخ عدی کورد بووه و له‌سه‌ر نایینی زه‌رده‌شیش بووه (ش. ف.).

(**) دوامین جێنشین ئه‌مه‌وی (مه‌روانی دووم کۆری محمه‌د کۆری مه‌روان کۆری جه‌که‌م)، دایکی کورد بووه و له‌ کورده‌ستانیشدا له‌دایک بووه و پێگه‌یشتوه. به‌سایه‌ی کورده‌کانیشه‌وه پایه‌ی جێنشینیه‌ی ده‌ست که‌وتوه، دوور نییه‌ به‌پهرانی شیخ عدیش له‌ دۆسته‌کانی ئه‌و به‌وین که کورد بوون (ش. ف.).

گه وره کان. ناموزگاری کردوون که جنتیو به کس ندهن، هتا به دپو (شیطان) یش به لام تاکو ئیستایش به لگه یه کی میژوویی و امان دست نه که وتوو که پشتی نهم سرگورشته یه بگری. نهمه یش له پیاوئیکی خواناسی وه که نه وره دووره سهر نه وره له پاش شیخ عدی به سد سال که نایینی یه زیدی له سر دهستی (شیخ حه سن) دا دامه زرا، نهم شیخ عدیه له گهل (یه زیدی کوری معاویه) و (شیخ حه سن) دا هر یه که وه که خواجه که له لایه ن یه زیدی به کانه وه نه پهرستران^(*) نیستاکه یش یه زیدی به کان گوری (شیخ عدی) یان کردوه به مه له بندی په رستگاهی خویان. هه موو سالتی سهری لی ندهن و (حه ج) له وی نه که نا. مردنی (شیخ عدی) له سالی (۵۵۵) کزچیدا بووه.

نایینی گورده کان لهو سهرده مه دا

پیش نهمه ی دست به کین به میژووی ژبانی (شیخ حه سن کوری نه یی نه لفاخر شیخ عدی دووه م) یاخود شیخ عدی کوردی که به دامه زرتنری (نایینی یه زیدی) دانه نری، پتو بسته سهرنجیک له نایینی کورده کانی نه و ناچه یه به دین که (شیخ عدی) له ناویاندا ژیا بوو. وه که له ره وستی یه زیدی به کانی نیمه ژوه بومان ده رنه که وی چ له رووی نایینه وه، چ له رووی کومه لایه تیبه وه هه ره ها وه که له ناوه روکی هه ردو نوو سراه نایینه کانی یه زیدی به کانه وه بومان ده رنه که وی، (جیلوه) و (مصحفاره ش)، نه یی کورده کانی نه و ناچه یه نه و سهرده مه، له پیش نیسلامه تییا ندا له سر دهستی (شیخ عدی) دا له سر نایینی زهرده شتی بووین^(**) به لام به جوړتکی وا که تیکهل بووین به (نایینی مانی) و (نایینی سروشت په رسته کان) ی هیند و نیرانی و هیند و نه و روپایی بیتجگه له وه شوینه واری گه لیک نایینی تریشی تیا به وه که نایینی (بورهامی) و (نیسلام). نایینی مانی و نایینی سروشت په رستیش، هیچیان له گهل نایینی زهرده شتیدا ریک ناکه ون. چونکه له نایینی زهرده شتیدا هه ر یه که خوا هیه به لام له دوو نایینه کی تردا له خواجه که پتر هیه. خوی چاکه هیه و خوی خراپه. خواکانی هیزه سروشتیه کان هه ن وه که: پژوو و مانگ و نه ستیره و باو فله که و ناسمان.

خوی ناسمان له نایینی (سروشت په رسته کان) دا له هه موو خواکان گه وره تر بووه پتیا ن گوتوه. (دیواس). به پتی لیکولینه وه کانی ماموستا (توفیق وهبی)^(***) نهم وشیه به ره به ره گوراه و تا بووه به (تاووس) که نهمیش له لای یه زیدی به کان پتی نه لئین: (تاووسی ملک). که خواجه کی گه وره یانه^(****) هه رچی (زهرده شت) پتغه مبه ر بوو، نه وانه ی (نه هریه ن)، واتا خوی خراپه کاریان نه په رست، پتی

(*) نهمه به پتی قسه ی نوو سهرانی بیتگانه به به لام له راستیدا یه زیدی به رۆشن بیرکان له خوا خوی به ولاده که سی تر به خوا ناسن. لهو ست کهسه هه ر پتر نه گرن. (ش. ف).

(**) خلاصه تاریخ الكرد وکردستان، محمد امین زکی. (ش. ف)

(***) تهماشای ژماره کانی گه لاوژ به که، سالی ۱۹۶۰، وتاره کانی ماموستا توفیق وهبی. (ش. ف)

(****) نهمه به پتی قسه ی نوو سهرانی بیتگانه و نه و جیلوه یی له بهر ده سماندایه به لام یه زیدی به رۆشن بیرکان فرشته تاووس هه ر به فرشته یه کی خوشه ویستی خوا دانه نین نه که خوا. (ش. ف)

نه گوتن دهنیغه په سته). که واکه ی به کوردی نیمیرۆ (دټوپه رست) نه گرتنه وه هه رچی هیزه سروشتیه کانیشی نه پرست. به لای (زهردهشت) وه هه به (دټوپه رست) دانه نران، که (شیطان پرست) نه گرتنه وه. جا به پتی لیکولینه وه کانی ماموستا (توفیق وهی) دوور نییه که وشه (دهنیغه یسنه) به ره بهر گزوپتی تا بووی به (داسنی) به واتایه کی تر نهم (داسنی) یانه ی که هتا نه مساوه دواپه ش کورده واری به (یه زیدی) یه کانیان نه گوت، له پتیش نیسلا مه تییه که یاندا له سه ر نایینی سروشت پرستی بوون، ویده کا کورده کان له سه ر زمانی (ناو پتستا) هه به ناوی (داسنی) یه وه ناویان بر دوون له راستیشدا یه زیدییه کان، به لای پیماوانی نایینه ناسمانیه کانه وه به (دټوپه رست) دانه نرتن به یه کا تا نهم مساوه دواپه ش هه پتیا ن نه گوتن (داسنی). شاخی (داسن) یش هه به ناوی نه و داسنیانه وه ناو نراوه. که کهوتوته ناوچه ی دهسلانی (شیتخ عدی) یه وه له ناو (هه کاری) دا.

بیجگه له مه میژو ویش نه وه مان بۆ ده رنه خات که (دټوپه رستی) نایینیک بووه، هتا ده رکه وتنی نیسلا میش هه ر بووه له خاکی ئیراندا. به لام رۆشنییرانی یه زیدی، خویان نه لټین، نایینی یه زیدی. له بنچینه دا (نایینی زهردهشتی) یه به لام له بهر نه مه ی خۆمان که م تهرخه میمان بهرام بهری نوواندوه و زۆر له نوو سراوه نایینییه کانی خۆمان نه نوو سیوه ته وه و، بایه خمان نه داوه به خو پتندن، دهسکاری تیا کراوه تا وای به سه ردا هاتوه که هاتوه. له راستیشدا نایینی زهردهشتی، له گه ل نه وه یشدا که له بنچینه دا به نایینی فه رمان په وایی (مه دیا) و (فارس) دانرا بو به لام تووشی گه لیک کاره ساتی گرنگ هات، که به هو ی نه وه به ته نه شت نه و یشه وه نایینه کانی پتیشو ی کورده واری وهک (سروشت پرستی) و (دوو خوا پرستی) دوو پاره هاتنه وه کایه وه. له سه رده می ساسانییه کاندا (نایینی مانی) یش هاته ناوه وه. ئیتر له ناو گیتراوی کاره ساتی سامناکی رۆژگارا، نه مانه هه مو به ته نه شت یه که وه له ناو کورده وارییدا بلا بوو نه وه. زۆری نایینی زهردهشتیان له بیر چو بووه وه. جا هه ر له بهر نه مه یشه که زۆری نوو سه ره بیتگانه کان به هه له دا چون و نه یانزانیه که نایینی زهردهشت جیا به و نه و نایینه کۆنانه یش جیا وازن^(*).

هه رچی نایینی زهردهشتیه، له کۆنترین نایینی یه کیتیی خوا به له پایه دا وهک هه ر سن نایینه ناسمانیه کانی تر، وانا نیسلا م و مه سیحی و موسایی وایه جا قسه ی یه زیدییه کان راسته، که نه لټین ئیمه نایینه که مان له بنچینه دا زهردهشتیه وانا خوا نه پرستین و ډیو (شیطان) نا پرستین نه وه نه ده هیه پتو یسته نایینی یه زیدی ئیستایان له بیتژنگ به دن. تا هه رچی بیرو باوه پتکی بیتگانه ی تیا به لټی بکه و پته خواره وه. هه ر ته نیا نایینه پاکه روونه پیرو زه که ی (زهردهشتی) ی تیا بیتیتنه وه که نایینیک خوا به. نه و سا که یش که وایان لټ کرد، ئیتر که س ناتوانی گله بیان لټ بکات نه گینا نایینی یه زیدی، له شتو ی ئیستادا که هیه له زۆر رووه وه، پتچه وان ی نایینی زهردهشتیه.

(*) نوو سه رانی بیتگانه له مه دا زۆر به هه له دا چون: چونکه له راستیدا یه زیدییه کان ډیو (شیطان) ناسن و له نایینه که شیاندا نه ماوه (فرشته تاووس) یش سه رچاوه ی کرده وه و ره وشتی چا که و داد په ره وری نهک سه رچاوه ی خرا به. (ش. ف)

که‌واته نایینی یه‌زیدی ئیمەرۆ بریتییه له پاشگه‌زبوونه‌وه‌یه‌ک له ئیسلامه‌تی، بۆ نایینه‌ کۆنه‌که‌ی باووباپیریان که بریتییه له زه‌رده‌شتی بێ‌جگه له‌وه له نایینه‌کانی تریشه‌وه که‌لیک بیروباوه‌ری تری تن که‌وتوه وه‌ک نایینی مانی و (بورا‌های) و سروشت په‌رستی و (ئیسلامی) له‌گه‌ل نه‌مانه‌یشدا هه‌مووی نایینی یه‌زیدی، نایینیکی سه‌رده‌خۆیه، له شێوه‌ی گشتیدا له‌و نایینه‌، له هه‌موویان جیاوازه.

شیخ‌ه‌سه‌ن

نهم پیاوه یه‌زیدییه‌کان (شیخ‌ه‌سه‌ن) یه‌شی بێ ده‌لێن. له نه‌وه‌ی برازای (شیخ‌ه‌ع‌دی) ی که‌وره‌یه^(*) له سالی (٥٩١) ی کۆچیدا له‌دایک بووه. پاشان که خوتندنی ته‌واو کردوه و باوکی مردوه، له جێی نه‌و بووه به‌شێخی (په‌ره‌وی ع‌دوی) خاوه‌نی زیه‌رکی و بلیمه‌تییه‌کی ته‌واو بووه. زرنگ و مه‌ند و زۆزان بووه. زانا و وێژه‌وان و هه‌نهرمه‌ند بووه.

خاوه‌نی که‌لیک نووسراویش بووه له زانست و ده‌رویشکارییدا. شه‌ش سالیکی له‌سه‌ر یه‌ک چوه‌ته په‌ناوه و خه‌ریکی دانانی نووسراویک بووه، که ناوی ناوه (المجلوه لاهل الخلوه). هه‌رحی بیروباوه‌ریکی خۆی هه‌بووه تێی فره‌ی داوه، که پێچه‌وانه‌ی ئیسلامه‌تییه: به‌لام نه‌و نووسراوه تا ئیستایش و ونه و نه‌د‌وزراوه‌ته‌وه.

«نایینی یه‌زیدی» نهم پیاوه دایناوه، که له زۆر پوه‌وه له ئیسلامه‌تی و زه‌رده‌شتی ته‌واو جیاوازه. به‌لام دۆسته‌کانی «شیخ‌ه‌سه‌ن» نهم نایینه‌یان به‌لاوه خۆش بووه په‌سه‌ندیان کردوه باوه‌ریان بێ هیتاوه. پایه‌ی خۆشیا‌ن نه‌مه‌نده به‌لند کردبووه‌وه له زوور پایه‌ی مرۆڤه‌وه دایاننا‌بوو. دوا‌یی کردیان به‌یه‌کیک له‌و هه‌وت‌خوا‌یا‌نه‌ی که نه‌پانه‌رس‌تن. ناویان نا (ده‌ر‌دا‌ب‌ئ‌ل) که فره‌شته‌یه‌ک بوو له فره‌شته‌کانیا‌ن^(**)!

مێژوونووسه‌کان نه‌مه‌یان له‌سه‌ر (شیخ‌ه‌سه‌ن) ژمار دووه. ته‌نانه‌ت یه‌کیکیان توانجی تن گرتوه. گوتویه‌تی دا‌وای خوا‌یه‌تی نه‌کات! (شیخ‌ه‌سه‌ن) یه‌ش که خۆی به‌و جۆره هاتۆته پێش چاو که کۆمه‌لیکی زۆری له‌و ده‌رویشانه‌ لی کۆمپوه‌ته‌وه که باوه‌ری بێ نه‌هیتن، خوتکه‌ی بێ که‌وتوه بۆ کلاوبازی! و‌ستویتی نه‌و تاوانی چهند ساله‌یه‌ی که له دلیابوو بۆ دامه‌زراندنه‌وه‌ی (ته‌ختی نه‌مه‌وی) ده‌ست بکا به‌هیتانه‌دی. و‌ستویتی هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌کی که‌وره به‌هیتنه‌ گۆژی وه له نایین و باوه‌رو و زرنگکاری (سیاسه‌ت) و هه‌موو شتی‌کا چونکه مه‌به‌سی له دانانی (نایینی یه‌زیدی) یه‌ش هه‌ر به‌ده‌یه‌تانی نهم نا‌واته بووه! به‌لێ.

(شیخ‌ه‌سه‌ن) له‌سه‌ر یه‌که‌وه نه‌یوست هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌کی نایینی فراوان به‌ریا بکا و شیعیه‌تی له

(*) باوکی نهم (شیخ‌ه‌سه‌ن) ه ناوی (شیخ‌ه‌ع‌دی دووه‌م) ه که پیتی نه‌لێن شیخ‌ه‌ع‌دی کوردی ره‌نگه نهم بێ که یه‌زیدییه‌ ره‌شنه‌ره‌کانی شیخان نه‌لێن یه‌زیدی بووه و زه‌رده‌شتیش بووه بۆیه‌کا خۆشمان نه‌وی نه‌ک شیخ‌ه‌ع‌دی یه‌که‌م ره‌نگه هه‌ر نه‌میش بێ که (را‌میش‌وع) نه‌لێن کورده و زه‌رده‌شتیش. (ش.ف)

(**) بێ‌گانه‌کان به‌لایانه‌وه وایه که یه‌زیدییه‌کان هه‌وت‌خوا‌یا‌ن هه‌یه. به‌لام له راستیدا هه‌ر خوا‌یه‌کی تاک و ته‌نیا نه‌ناسن و هه‌وت فره‌شته‌که نه‌و خوا‌یه دروستی کردوون. (ش.ف)

بنه‌ره‌توه تیک و مه‌کان بدات. هه‌روه‌ها نه‌یویست فه‌رمانه‌ه‌وایی به‌خاته ژیر چنگی خۆیه‌وه، «له‌ خاکی (جزیره) و شاخه‌کانی (هه‌کاری) دا شه‌نگ و شوخیی فه‌رمانه‌ه‌وایی (ئه‌مه‌وی) یه‌*» کانی باییرانی خۆی زیندوو بکاته‌وه و به‌ره به‌ره په‌ره‌یش به‌ده‌سه‌لاتی خۆی بدات» به‌لام (شیخ حه‌سه‌ن) ماوه‌ی نه‌دا به‌خۆی تا ته‌واو ناماده‌بێی نارامی نه‌گرت. زوو نیازی خۆی ناشکرا کرد. (بدرالدین لؤلؤ) یش که خاکی (موصل) ی له ژیر چنگا بوو، به‌هاریکاری (ده‌سته‌ی شیعه‌کان) وه که دوژمنیکی خۆینی (ئه‌مه‌وی) یه‌کان بوون، توانیی (شیخ حه‌سه‌ن) له ته‌کیه‌که‌ی موسلیا بگرن و پاشان له‌ناو دژ (قه‌لا) ی موسلدا بیخه‌نکینی و بزووتنه‌وه‌که‌ی له به‌تشیکه‌دا گۆز بکات نه‌و ده‌مه سالی ٦٤٤ ی کۆچی بوو. (بدرالدین) به‌مه‌یش وازی نه‌هیتنا، گه‌لێک هه‌لمه‌تی برده سه‌ر که‌سوکار و په‌یره‌وانی (شیخ حه‌سه‌ن) له (لالش) دا.

له دوا هه‌لمه‌تیدا که له سالی (٦٥٢) ی کۆچیدا بوو، گه‌لێکی له‌ کوشتن و گه‌لێکیشی له‌ گرتن به‌دیل سه‌د که‌سی له‌ کردن و به‌دارا و سه‌د که‌سیشی له‌ سه‌ر پرین. سه‌رۆکه که‌یشیانی پارچه پارچه کرد و، به‌سه‌ر ده‌رگا‌کانی موسله‌وه پارچه‌کانی هه‌لواسین گالیشیدا گۆزی (شیخ عدی) یان هه‌لگێتیه‌وه و ئێسکه‌کانیشیان سووتاندا.

(بدرالدین لؤلؤ) ی ئه‌رمه‌نی ره‌گه‌ز و (شیعه) بازی نا ئیسلام، به‌م که‌تنه گه‌ورانه‌ی که هیچ درنده‌یه‌ک نه‌وه‌نده سووکی له ده‌ست نایه‌ت بیکات ده‌رگای شه‌ر و کوشتار و دوژمنیه‌تییه‌کی جه‌وت سه‌د سالی له ئێوان یه‌زیدییه‌کان و ئیسلامه‌کاندا کرده‌وه. که هه‌تا کوورده‌واری ئه‌مه‌ین نه‌و مه‌رگه ساتانه‌یان له‌بیر ناچێته‌وه!

که‌سوکاری (شیخ حه‌سه‌ن) یش له‌تاو گیانی خۆیان هه‌ر یه‌که به‌لایه‌کی کوورده‌ستان و جێگایانی تر دا بلاویونه‌وه هه‌ندێکیان ئایینی یه‌زیدییان بلاوکرده‌وه. هه‌ندێکیشیان هه‌ر به‌دوای کلاری بابردوه‌وه بوون. له‌ژیر په‌رده‌ی ناییندا بو ده‌سه‌لاتداری خۆیان خه‌باتیان نه‌کرد. به‌لام ئه‌مه‌یان، بۆ که‌سیان سه‌ری نه‌گرت.

(شیخ حه‌سه‌ن) ئه‌مه‌نده په‌ره‌وه‌که‌ی خۆی به‌ته‌واویی دامه‌زراندبوو ئه‌مه جه‌وت سال پتری به‌سه‌را تێپه‌ریوه، به‌م هه‌موو کاره‌ساته سامناک و درنده‌یشه‌وه که به‌سه‌ر یه‌زیدییه‌کاندا هاتوه، هیچی به‌سه‌ر نه‌هاتوه...!

داخه‌که‌م نووسراوه راسته‌قینه‌که‌ی (الجلوه لاریاب الخلوه) مان ناکه‌وێته به‌رده‌ست. چونکه دوور نییه که له‌ناو نه‌و هه‌موو شه‌ر و شوێ و کوشتار و تالانه‌دا له‌ناو بڕابن، بێ گومان پر بووه له‌ بیروباوه‌ری به‌هێز و ناما‌نجی گه‌وره گه‌وره نه‌گینا ئه‌م جوژه شوێشه‌ی له‌ناو ئه‌م کوورده‌دا بوو په‌ریا نه‌نه‌کرا، کێ نه‌لی نووسراوانی تریشی نه‌بووه و له‌ناو نه‌و هه‌لمه‌ت و په‌لامارانه‌دا له‌ناو نه‌چوون؟!.

(*) ئه‌مه به‌لای هه‌ندێ له‌ نووسه‌رانی عه‌ره‌به‌وه وایه به‌لام له راستیدا (شیخ حه‌سه‌ن) گیانیکی پاک و به‌هێز و هه‌ره‌تی کوورده‌یه‌تی بووه نه‌ک (ئه‌مه‌وی) خوازی. ئه‌مه‌یش له (مصحفاره‌ش) دا که به‌شێکه له نووسراوه نایینییه‌که‌ی نه‌و به‌ناشکرا دیاره. (ش.ف)

بهم پهنگه نایینی (په زیدی) له (شیخ حسنه) وه دهستی پټ کرد له کوشتنی نه ویشهوه کاره ساتی میژوویی نم نایینه دهستی پټ کرد (*).

تو بلایی شیخ عدی کورد بوویی؟

- صدیق الدملوجی و هندتیک له نووسه رانی عه رب شیخ عدی عه رب بووه و نه مه وی.
- میژوونووسان (رامیشوع) و (مسیونو) یش نه لټین کورد بووه و زه رده شتی.
- شیخ سلیمان یه زیدی که خوی له بهر دی شیخ عدی دووه مه به منی گوت نټمه که یه زیدین شیخ حسه غان بویه خوش نه وی چونکه یه زیدی بوون و زه رده شتی. نه ته وی یه زیدیش سه رچا وی کورده و ارین لام وایه قسه که دی شیخ سلیمان (شیخ عدی دووه) نه گرتنه وه.
- (مهروانی دووه کوری محمه د کوری مهروانی کوری حه کم) که دوامین جټنشین نی مه وی بووه، دایکی کورد بووه. له کورده ستاندا له دایکی بووه و پټکه یشته وه و سه رداریشی له باوکیه وه بټ ماوه ته وه له کورده ستاندا به یارمه تیی له شکر ی کورده شه شامی گرتوه و جټنشین نی مه وی ده سته کوه توه دور نییه باپیرانی شیخ عدیش له دټسته کورده کانی نه و بووین که له پاش نه مانی فه رمانه وایی نی مه وی گه راونه ته وه بټ کورده ستان.
- (شیخ عدی دووه کوردی) و (عزال دین یوسفی کوردی) و (شیخ محمه دی کوردی) هدرستکیان له سه رداره گه وره کانی یه زیدین و له نه وی برازی شیخ عدی یه که من پاش ناوی کوردی به ناوه کانیانه وه یه.
- به پیتی مصحفاره شه سه رداره کانی یه زیدی له نه وی شاپووری یه که م و شاپووری دووه من نم دوانه یش کورده و له شاهه کانی ساسانین پټجکه له وه زه رده شتیش.
- شیخ حسنه کوری شیخ عدی دووه، له نووسراوه که یا مصحفاره شه گیانیکی کورده یه تیی په تیی به هټیز و هه رت نه بټرئ. مصحفاره شتی به زمانی کوردی نووسیوه ته وه.
- به فه رمانی سه ردار ی شټخان (شیخ محمه دی کوری نه رییلی) ناوی شیخ حسنه گټرا و کرا به (حسن البصری) که واته نه گوئجټ که شټخه یه زیدیه کان بټ مه به سټکی تاییه تی و خویان ناوی بنه ماله که ی خویان گټرټ و کرده بټیان به (نه مه وی).
- له بهر نه مانه هه مووی من له و باوه رده ام که بهر دی شیخ عدی کورد بوون و هټچی ترا!

(*) به پیتی قسه ی له خواترس (رامیشوع) که له سالی (۸۵۶) ی کټچیدا نووسراوه که ی خوی نووسیوه ته وه، (دیری لالش) به ده سته گاوره کانه وه بووه. گاوره کان مه ره کانی خویان دابوه ده سته (مسافر) ی باوکی (شیخ عدی) که به خټو بکات. به لام دوا ی نه و شیخ عدی کوری دټره که یش و زه ویه کانی دټره که یشی له گاوره کان داگیر کرد. سه ردار ی مه غټله کان (باطو) یش له سه ر نه مه (شیخ عدی کوری مسافر) ی گرت و کوشتی... نه و ده مه سالی (۶۲۰) ی کټچی بوو... هه رچی (شیخ عدی یه که م) له سالی (۵۵۵) ی کټچیدا مرده وه، جا به پیتی قسه ی میژوونووسی کورد (محمه د نه مین زه کی به گ) پهنگه نم (شیخ عدی) یه که کوراره (شیخ عدی دووه) یټ که باوکی (شیخ حسنه) ه نه ک شیخ عدی یه که م. (ش.ف)

نلوی یەزیدی

- یەزیدییه‌کان بەخۆیان ئەلێن (ئێزیدی)، ئەک (یەزیدی). رەنگە مەبەسیشیان ئەوەبێت کە خۆیان خواپەرستان، ئەک دێپەرستان.

- پەندیکی پێشینیانی یەزیدی هەیە، پشتی ئەو راستییە ئەگرتی کە ئەلێ: ئەم (ئێزیدی) ئە ئپ قەتێ نانی جەهێ ئت پازی ئە».

- نووسەری شۆڤشگێتێری کورد (ئەحسان نوری پاشا) لە نووسراوە بەرخەکەیا: (تاریخ ریشه نژاد کورد) کە بەزمانی فارسی دایناوە ئەلێ:

«ئێزیدی تیرەپەکن لە کورد، کە لە هەموو تیرەکانی تری کورد زۆرتر ھۆگری ئایینی خۆیان بوون و لەسەری ماوەتەو. ناویان بەئێزیدی دەرچوو. کوردەکان خۆشیان بەناوی (ئێزیدی) یەو ناویان ئەبەن بەلام ئەتەوکانی تر ئەو وشەپەیان گۆزیو و کردووێانە بە (یەزیدی).

شاه پوری دووھ لەسەر بەردێک کە لە (حاجی ناہاد) دا بەیادگار دایناوە، خۆی و پێشان ئەدات. «مەم پەرستگاری (موزدا)، بەگی (ھورمزد)، شاه پوری (ئێزیدی) ئەزاد، شاهەنشاهی (ئێران) و (ئەتێران)»...

- شاه پوری دووھەمیش وەک مێژوو پێشانی ئەدات شاھێکی ساسانییە و لە بنەمالەپەکی کوردی ئێرانە. زەرەدەشتییەش بوو.

- ھەر وەک لە نووسراوی (مصحفارەش) یشدای پێشان دراو، ئەم شاه پوری دووھەم لە شاهەکانی (یەزیدی) بوو و سەردارەکانی ئێستای (یەزیدی) لە ئەتەوێ ئەون. ئەمەیش ئەو ئەگەپێتی کە یەزیدیەکانیش زەرەدەشتین.

- لە نووسراوی (مصحفارەش) دا ئەلێ ئەتەوێ یەزیدی لە (یەزدان) ناویک کەوتۆتەو، کە کورەزای (پاپە نادەم)ە.

- بەپێی لێکۆڵینەوکانی (مامۆستا توفیق وەھبی): لە (ئافیتستا) دا کە نووسراوی خواپە و بۆ (زەرەدەشت) پێخەمەر ھاتووەتە خوارووە، وشە (یەز) ھەیە کە ماناکە ی رێزگرتن و پەرستان ئەگرتەو. لە گۆزی ئایینییدا مانای پێشکەش کردنی سوپاس و کوشتی، پیا ھەلدان ئەگرتەو بۆ خوا، لە ئایینی (مەزەھەسنی) یاخود (زەرەدەشتیی تازە) یشدای وشە (یەزەت) بۆ گیانە ناسمانییەکان دانراو. ئەگرنجێ ئەم وشەپە گۆزایی و بۆیە بە (یەزەت)، ئینجا بە (یەزەد) یاخود بە (ئێزەد) ئینجا بە (یەزد)، ئینجا بە (یەزدان) کە رێزگرتێکی فرە ئەگرتەو کە بۆ پایە پلەند و گەورەپەکی وەک (خوا) شایستەبێ.

- لە زمانی کوردیدا چ (ئێزەد)، چ (یەزدان) ھەردووکیان بەخوا ئەلێن.

- جا لەبەر ئەم ھەموو ھۆیانە سەرھە من لەو باوەرە دام کە یەزیدیەکان یان بەناوی (یەزدان) ی باپیرە گەورەیانەو ناوئران (ئێزیدی) یاخود (یەزیدی)، یاخود بەناوی ئەوھو خۆیان ناو ناو (ئێزیدی) کە خواپەرستان، ئەک دێپەرستان.

- بهواتایه‌کی تر ناوی (یەزیدی) ناچیتەوه سەر ناوی (یەزید کۆری معاویە) (*)

نووسراوه ئایینییه‌کانی یەزیدی

یەزیدییه‌کان هەردوو نووسراوی ئایینییان هەیە^(١):

(جیلوه) و (مصحفاره‌ش) هەردوو کیشیان بەزمانی کوردی نووسراونەتەوه هەرچی نووسراوی (جیلوه) یە، بەشێوه‌یه‌کی ناسمانی نووسراوه هەروەک پەرستراوی گەورە یەزیدییه‌کان، لە شێوه‌ی سروش (وحی) دا بۆ بەنده‌کانی خۆی که یەزیدییه‌کانن قسە‌ی کردبێ وایە. لێره‌دا خۆی یەزیدییه‌کان لە کۆنیی خۆی و نەمردنی خۆی و بە‌لێن و هەره‌شە‌ی ئەدوێ. هەروەها لە بابەت گواستنه‌وه‌ی گیانه‌کانیشه‌وه (تناسخ) قسە ئەکات که چۆن لە چەند کات و لە چەند جێگادا دەرئەکەون، هەندێ نامۆ‌گاری یەزیدییه‌کانیش ئەکات بۆ یە‌ک‌گرتن و ب‌رایه‌تییان تا بتوانن بە‌ره‌نگاری ئەوانە بکەن که لە‌سه‌ر ئایینی یەزیدی نین. هەروەها نامۆ‌گارییان ئەکات که لە نووسراوانی ئایینی بێ‌گانه‌که پێ‌چه‌وانه‌ی ئایینی یەزیدین خۆیان دوور بخە‌نه‌وه، چونکه دەست‌کارییان کراوه و وەک خۆیان نە‌ماونه‌تەوه. پێ‌یان ئە‌ڵێ نە ناوی خۆی به‌‌پێ‌ن نە لە‌کرده‌وه‌کانیشی بدوێن. نووسراوه ئایینییه‌کانی خۆشیان بە‌کەس نە‌ده‌ن، ئە‌وه‌ک بێ‌انگۆ‌ژن. زۆریه‌ی شتومه‌کیش وەک خۆی به‌‌پێ‌نه‌وه. هەندێ لە‌ می‌ژوو نووسانی بێ‌گانه‌ و اتی‌گه‌یشتوون که‌ خاوه‌نی ئە‌م (جیلوه) یە ویستویه‌تی یەزیدییه‌کان بە‌نه‌خۆتنده‌واره‌یه‌وه پێ‌نه‌وه^(٢) بە‌لام لە‌ راستیدا مه‌به‌سی (شیخ‌ه‌سە‌ن) ئە‌وه‌ بووه که ئایینی یەزیدی و یەزیدییه‌کان پ‌یار‌ت‌زی لە‌ تێ‌که‌چوون. ئە‌گینا که‌سی له‌ خۆتنده‌واری بە‌ره‌ست نە‌کرد‌وه.

هەرچی (مصحفاره‌ش) ی‌شه، ب‌ر‌تی‌به‌یە لە‌ نووسراویکی می‌ژوویی تیره‌ی یەزیدییه‌کان. ئە‌م بە‌پێ‌چه‌وانه‌ی (جیلوه) هەندێ بە‌سه‌ره‌اتی تیره‌ی یەزیدی پێ‌شان ئە‌دات؛ لە‌گە‌ڵ هەندێ ره‌وش و خوویان که‌واته

(*) (بە‌نا‌ره‌وا ناوی - یەزیدی - بە‌سه‌ر ئە‌م کوردانه‌دا سه‌پێ‌نراوه، ئە‌مانه‌ به‌هیچ جۆ‌رت‌یک نە‌په‌یوه‌ندیان بە‌یەزیدی کۆری معاویه‌وه هە‌یه‌ وه‌ نه‌ به‌هیچ یەزیدی‌کی تیره‌وه، بە‌‌ل‌کو ناوه‌که‌یان لە - یە‌زدانی - یه‌وه‌ هات‌وه‌ که‌ وشه‌یه‌کی کوردی ژۆ‌ر کۆ‌نه‌ به‌‌ه‌انای -خوا-. ئە‌م یە‌زدانیانه‌ کوردن لە‌ نه‌وه‌ی ماده‌کان، وه‌ هەر ئە‌وانن که‌ لە‌سه‌ر ئایینی زه‌رده‌شتی -ئایینی کۆ‌نی کورد- ماون، بە‌لام که‌م‌یک له‌ په‌یره‌وی ئی‌سلام و مه‌سیحی تێ‌که‌ڵ بووه‌). به‌‌روانه: ره‌ژۆی نوێ -گ- ژ (٢) سالی (٢) مایسی ١٩٦١ سلی‌مانی. یەزیدییه‌کان - به‌‌بی ناوی نووسه‌ره‌که‌ی - ل ٢١.

(١) م‌ن له‌و باوه‌ره‌دام که‌ ئە‌بێ له‌ سه‌ره‌تادا نووسراوی (مصحفاره‌ش)، (جیلوه) بووبێ و (جیلوه‌ش)، (مصحفاره‌ش) چونکه‌ ناوه‌رۆ‌که‌کانیان پێ‌چه‌وانه‌ی ناوه‌که‌یانه‌ دوور نی‌یه‌ هەردووکیان دوو به‌ش بن له‌ نووسراوت‌ک‌دا. (ش. ف).

(٢) دوور نی‌یه‌ یەزیدییه‌کان هەر ی‌ک نووسراویان بووبێ که‌ ناوی جیلوه‌یه. ب‌ر‌تی بووبێ له‌ چەند به‌ش‌یک ئە‌م دوو نووسراوه‌ی له‌به‌رد‌ه‌ستمان‌دان ب‌ر‌تی بووبێ له‌ دوو به‌شی ئە‌و نووسراوه‌ به‌شه‌کانی ت‌ریشی له‌ناو‌چووبن. (ش. ف)

(جیلوه) له شیتوهی نووسراویتی ناسمانیدا و (مصحفارهش) یش له شیتوهی نووسراویتی زه مینیدا نووسراوه توه. ههردووکیشیان خویان له (قرآن) نزیک خستوتوه. بهلام له نامانجا یهک ناگرتهوه. کاتی دانانیشیان یهک نییه. دانهریشیان ههروهک یهک کهس نییه... وا دیاره دهسکارییان کراوه، بئ گومان ئه مانه (نووسراوه) راسته قینه کان نین پهنگه سه و په نجا سالتیک له مه ویتیش نووسراونه وه ئه لئین گاوتیکیش ههردووکیانی نووسیوه توه! له نووسراوی (مصحفارهش) دا ئه مانه نووسراوه: دروستکردنی ناسمانه کان و زهویه کان و بهرزی شاخه کان و دار و دره خته کان که له ناویدان. دروستکردنی فریشته کان و تهختی کردگار و ئاده و هوا، ناردنی (شیخ عدی کوپی مسافر) له شامه وه بۆ (لالش) نیشته وهی فریشته تاووس بۆ سه زهوی و دامه زانندی خۆنکاران بۆ یهزیدییه کان و، بهرنگاری کردنی جووله که و گاور و موسلمان و عهجه مه کان بهرام بهر یهزیدییه کان. ههروه ها وا ئه نوسی که هه رچی نه توه کانی مرۆف هیه له نه وهی بابه ئاده و دایه هوان. بهلام باو و باپیرانی پیتشوی یهزیدییه کان ته نیا له نه وهی ئاده من. یهزیدییه کانیش له بهر ی سکیتک پهیدا بوون که بریتی بووه له کوپتیک و کچتیک، که له شیتوهی سهرسو پهته ردا له دایک بوون. له پاش لافاوه که ی (نوح) لافاویتی تر یهزیدییه کانی گرتوتوه. تا ئیستا حدوت ههزار سال به سه ر ئه و لافاوه دا تپه ره بووه. هه ر ههزار سال جار تیک خواجه کیان بۆ ها تۆته خوارئ، ده ستور و پتیه وی بۆ داناون. یهکتیک له و حدوت خواجه نه و (یهزید) هیه که په پیره وی ئه کن. هه رچی سه رۆکه که یانه و یه که م فریشته یانه کهس نییه (فریشته تاووس) نه بی^(۱) که (شیطان) ئه گرتیه وه. پایه ی ئه و فریشته نه دیش له خوار پایه ی خواجه هه ره گه وره یه، که تاک و ته نیا و به زه بر و زهنگه و هه رچیشی بیه وئ ئه یکتا.

وهک مل په راندنی گایه کی سوور و سه ربینی مه ر و بز و نان و چیتشت به شینه وه به سه ر هه زاره کان و سه ردان له گۆره کان.^(۲)

بیر و باوهی هه ندئ له رۆشنییران ده یاره ی ئه م نووسراوه

هه ندئ له رۆشنییران له و باوه رده ان، که ئه م دوو نووسراوه ی له بهر ده ستماندان، ئه و نووسراوه نین که له بنچینه ی دامه زانندی ئایینی یهزیدیدا نووسراونه توه. چونکه ئه و شه ر و کوشتا رانه ی که (بدرالدین لؤلؤ) له یهزیدییه کانی کردوه، ئه و نووسراوانه یان له ناو بر دوه بۆ یهکتیکی وهک (شیخ حه سه ن) یش که زۆر زانا و وێژه وان بووه: دووره بایه تی وا چرووک و ئه مه نه دیش که م و کورتی بنوسی. گوایه ئه م چه ند لاپه ریه بهری له و شهش ساله یه که خۆی پتیه خه ریک کردوه؟!

ئو رۆشنییرانه که (احمد تیموری) میسری یهکتیکه له وان له و باوه رده ان که ئه م دوو نووسراوه ی له بهر ده ستماندان تازه نووسراونه توه که ته مه نیان ناگاته سه و په نجا سال له مه ویتیش. (صدیق

(۱) خویان، یهزیدییه کان ناوی (شیطان) نابه، پتی ئه لئین (تاوسی مه لک) و اتا تاووسی فریشتان (ش. ف).

(۲) بیگانهکان و تیتگه یشتوون که (یهزید کوپی معاویه) خواجه که له خواکانی یهزیدییه کان له راستیدا (یهزید

کوپی معاویه) به لای یهزیدییه کانه وه، پیاویتی چاکه و پزی لی نه گرن. (ش. ف).

الدملوجی) له نووسراوه کهیدا (الیزیدیه) نهلئ: «بیر زۆرتر به لای نه ودا نه چن که دانه رانی نهم دوو نووسراوانه موسلمان نه ب، مه سیحی بن، له گا وره کانی دی (به حزانی) یاخود که شیشه کانیان بن له پاش نه مه ی هه ندئ سهر چاره یان له شینه یه زیدیه کان وه رگرتوه و نهو زانیارییهانیان لئ هه له تئاوه، نووسراوه کۆنه کانیان له ناو بر دووه، تا هینه کانی دهس نووسی خۆیان بچینه وه نه مه یش به ودا دیاره که به نووسینتکی عه ره بیی خواروختیج و هیچ و پوچ دایانناوه».^(۱)

(نوری بهگ) له نووسراوه کهیدا (عبده ابلیس) وا پیتشان نه دات که دانه ری (جیلوه) خواناس (راهب) تکی (نسطوری) بووه. که له (دیری نه لگوش) هه ری کردووه به درۆ بووه به موسلمان. پاشان په نای بر دۆته بهر (یه زیدیه کان).

(صدیق الدملوجی) دیسانه وه دلئ: «هه رچه نه ده یه زیدیه کان زۆر به ته نگ شار د نه وه ی بیرو باوه ره کانی خۆیا نه وه ن له گه ل نووسراوه کانیاندا له کهسانی تر که یه زیدی نین، که چی نیستاکه هیچ نووسراوتکیان له نووسراوانه له لا نه ماوه (جیلوه) و (مصحفاره ش) یان لئ ده ریا ز کراوه خۆیشیان به ناسته م شتیکیان لئ نه زانن...».

له بابه ت دزینی نهم دوو نووسراوه وه گه لیک سهر گورو شته هه یه، که به لگه مان بۆ راستیی هه یحیان له لا نییه. به لام بن گومان له گه لیک لا وه هه ول بۆ دزینیان دراوه، له بهر گرنگییان.^(۲)

چاپکراوانی (جیلوه) و (مصحفاره ش)

نهو که سانه ی که له بابه ت نهم دوو نووسراوه وه نووسراو یاخود وتاریان نووسیوه نه مانه ن:

۱- میسته ر - ئیف. فورس: وتاریکی له سه ر یه زیدیه کان داوه له گو قاری جیو گرافیا ی خونکاری^(۳) دا له سالی ۱۸۳۹ دا.

۲- جی. ب. بادگه ر: له نووسراوه کهیدا (باوه ری نه ستورییه کان) سالی ۱۸۴۲.

۳- ئی. ه. لایارد: له نووسراوه کهیدا (نهینه وا و شوپنه واره کان) سالی ۱۸۴۹. هه روه ها له نووسراوه که ی تریشیا (نهینه وا و بابل) سالی ۱۸۵۳.

۴- جی. جی. فرایزه ر: له نووسراوه کهیدا (چلی زه رین) سالی ۱۹۱۱.

۵- ئی. بی. سنن: له نووسراوه کهیا (بومیزوپوتامیا و کوردستان به خۆشار د نه وه وه) سالی ۱۹۱۲.

(۱) نووسراوه ئایینییه کانی یه زیدی له بنچینه دا به زمانی کوردی نووسراوه توه مصحفاره ش خۆشی وا نه لئ. (ش. ف)

(۲) به پیتی قسه ی (یه زیدخان کوری نیسماعیل بهگ) ی یه زیدی (مصحفاره ش)، به هۆی پیاویکی مالی سهر داری شینه خانه وه له مالی میری شتخان دزراوه بۆ کابرایه کی نه لمانی نیسته نهو نووسراوه له ناوازه گاهی (کو بهر) دا دانه وه له شاری (به رلین) دا به لام شتخ سلیمان نه یگوت له مالی پیاویکی دزراوه که له ناو چا دردا ژیا وه. (ش. ف)

(۳) المجلة الجغرافية الملكية.

- ۶- واگرام له نووسراوه کهیدا (پیشکەوی مرۆفایه‌تی) سالی ۱۹۱۴.
- ۷- ه. ر. درایور: له وتاره‌که‌یا له نووسراوی (چاوپیتخشاندنیک به‌باوه‌پرسی یەزیدییه کورده‌کاندا) سالی ۱۹۱۷.
- ۸- و. ب. وو. یی هود: له وتاره‌که‌یا له گۆفاری دامەزراوی زانستی سروشتی خونکاری) ۱۹۱۱.
- ۹- نای. دیر: له نووسراوه‌که‌یا (مرۆفایه‌تی). سالی ۱۹۱۸.
- ۱۰- نای. جوزیف: له نووسراوه‌که‌یا (باوه‌پ‌دی) سالی ۱۹۱۹.
- ۱۱- بی. ه. سپرلکت: له نووسراوه‌که‌یا (پاز و نه‌تیئیی تیره‌کانی سووریا و لبنان) سالی ۱۹۲۲.
- ۱۲- له‌لایەن (پراو) یشه‌وه هەردوو نووسراوه‌کان (جیلوه) و (مصحفاره‌ش) گۆراونه‌ته سەر زمانی ئینگلیزی. پاش ئەو رۆژه‌لاتناس (باری) یش دامینتیکی بۆ ئەو نووسراوانه نووسییه‌وه له سالی ۱۸۹۵دا له شاری لهن‌دهن چاپی کردن.
- ۱۳- رۆژه‌لاتناس (ئەلیزیا جوزیف) یش نووسراوه راسته‌قینه‌کانیانی له عەرەبییه‌وه گۆریه سەر ئینگلیزی و، نووسراوتیکیشی له‌سەردانا ناوی نا (نووسراوه‌ی یەزیدییه‌کان)، پاشان له گۆفاری (زمانه سامییه‌کان) ی ئەمریکا‌دا چاپی کردن.
- ۱۴- رۆژه‌لاتناسی فەرەنسه‌یی (ف. نو) یش نووسراوی (جیلوه) و (مصحفاره‌ش) و ئەو هەلبه‌سته‌ی که ئەل‌ین (شیخ عدی) گویتی، له‌گەڵ نوێه‌کانی یەزیدییه‌کان و ئەو سکالایه‌ی که یەزیدییه‌کان له سالی ۱۸۷۲دا دابووین به‌فەرمانه‌وایی (عوسمانی) تا له سەریازی رەش بگیر بیان به‌خشی... ئەوانه‌ی هەموو له‌ناو نووسراوتیکا کۆکرده‌وه که ناوی نابوو (کۆمه‌له نووسراو و به‌لگه‌کان بۆ پیشاندانی یەزیدییه‌کان)، په‌راوتزی له‌سەر نووسییه‌وه که پیاوی لیکۆلینه‌وه ناتوانی وازی لێ به‌یتن.
- ۱۵- (اب انستانس الکرملی) یش (مصحفاره‌ش) ی گۆرییه سەر زمانی فەرەنسه‌ی و له‌گەڵ نووسراوه‌کانی خۆیاندا چاپی کردن. له گۆفاری (المشرق) ی بیروتی و گۆفاره‌کانی ئەوروپايشدا وتاریکی زۆری له‌ بابەت باوه‌پ‌رسی یەزیدییه‌کان و په‌وشت و خوویان و ده‌ستووری نایینه‌که‌یان‌ه‌وه بلا‌وکرده‌وه.
- ۱۶- ئەمانه‌یش هەموو له‌ بابەت نایینی یەزیدییه‌وه لیکۆلینه‌وه‌یان کردوه: (مسیق سیوفی) شابه‌نده‌ری کۆنی فەرمانه‌وایی فەرەنسه له (موصل) دا. (مسیق پۆراۆکیان). (سێمارک سایکس). (مۆنسنیۆر سامزئیل جمیل) (جۆزیه فەرلانی) ی ئیتالیایی، (میکائیل ئەنجولی) ئیتالی. (مامۆستا مەنزل). (ئەمبسن) نووسه‌ری ئینگلیز. (عباس العزازی)، (احمد تیمور پاشای مصری)، (صدیق الدملوچی)، (محمد امین زه‌کی)، (توفیق وه‌بی)، (جلاده‌ت پدرخان)، (مینورسکی)، (باسیل نیکیتین)، (کامهران پدرخان).
- ۱۷- (عیسی یوسف) ناوتیک که له شاری (نیویۆرک) دا دانه‌نیشت هەردوو نووسراوه‌کی، (جیلوه) و (مصحفاره‌ش) ی به‌زمانی عەرەبی دۆزیوه و له‌پاش ئەوه‌ی گۆریبونییه سەر زمانی ئینگلیزی له

گۆڭقاری (زمان و وئەزی سامییەکان) دا کە لە ئەمریکا دەرئەنجامی و ئینگلیزییەکی هەردوو نووسراوەکی چاپ کردبوو، بەلام وەک (احمد تیمور پاشا) لە نووسراوەکیا (الیزیدیە و منشا نحلتهم) ئەتی: لەگەڵ دانە راستەقینە نووسراوەکاندا جیاوازییەکی زۆریان هەیە.

۱۸- بە پیتی قسە (احمد تیمور پاشا) یەکیەک لە زانا رۆژەلاتناسەکانی (نەمسا)، دانەرەکی لە هەردوو نووسراوەکە بەزمانی کوردی و عەرەبی دۆزیبۆوه، هەردووکیانیشی بەخۆیان و بەگۆراویبۆوه بۆ سەر زمانی خۆیان لە (قییەنا) دا چاپ کردبوو.

بێجگە لەمانە گەلیک کەسی تریش لە نایینی یەزیدیەکان داوان بەلام کەمیان لیتکۆلینەوی تەواویان تیا کردوو، یاخود تەنیا بەنیازی زانین و مێژوووە لەسەریان نووسیوه، چونکە زۆریان لە نووسینەکانیان مەبەستیکی تریان بووه نەک راستی و زانست. لەوانە لە هەموویان باشتر (عباس العزازی) (احمد تیمور پاشا): (صديق الدملوجي) (امین زکی)، (توفیق وهبی) و (جەلادەت بەدرخان)، (کامەران بەدرخان) بەلامی منیشەوه وایە کە زانینی تەواوی مێژووی نایینی یەزیدی و نایینی یەزیدی هەر ئێبێ لەسەردەستی رۆشبینرانی کورددا پێک بێ، بەتایبەتی رۆشبینرانی یەزیدی، کە هەر ئەوانن ئەتوانن چاک لەگەڵیان تیکەڵ بن و بچنە بنج و بناوانی رەوشت و خوی گەلەکەوه، و ناوەرۆکی نایینەکیانەوه و لەناو خاکەکیاندا بژین و لیتکۆلینەوه بکەن. ئەمەیش داخەکەم تا ئیستا بۆ کەسمان نەلواوه. مەگەر لە پاشەرۆژێکی چاکتردا ئەمەمان بۆ بگوێجێ. خۆشەم کە لە سالی (۱۹۴۸) هە لە -شێخان- بووم و فەرمانم ئەکرد بۆ فەرمانڕەوایی. ئەوەندە دەستم پەرژا لیتکۆلینەوه لە نایینی یەزیدیەکاندا کرد و تیکەڵ بەیەزیدیەکان بووم بۆ پەرسین و سەرنجدان، بەلام داخەکەم رۆژگار ماوهی نەدام کە بچمە -سەنجا- و جێگاکی تری (یەزیدیەکان)، تا بەکامی دلی خۆم پەرس و پشکنین و لیتکۆلینەوهکەم تەواو بکەم. لەبەر ئەوە خۆشەم دوور نایینم لە هەلەوه. جا ئەگەر هەلەم کردبوو تکای لێ بۆردن ئەکەم.

جیتی داخە کە نووسراوەکانی (جیلوه) و (مصحفارهش) وەک خۆیان هەبوون، دەسمان ناکەون. دوورنێیە دانە راستەقینەکانیان دەس ئەوروپاییەکان کەوتین. جا ئەم چەند لاپەرەیهی کە لە هەردوو نووسراوەکە لە خوارەوه ئەینووسمەوه لە نووسراوی (الیزیدیە) کە (صديق الدملوجي) م وەرگرتوو، لە زمانی عەرەبییەوه گۆڕیووسمەتە سەر زمانی کوردی. تا خۆتێندەوارانی بەرێژ لە بابەت هەردوو نووسراوەکەوه رۆشنایییەکی بچیتە مێشکیانەوه^(۱) بام نووسراوه راستەقینەکانیش نەبن.

(۱) ئەم (صديق الدملوجي) یە زۆر لەناو یەزیدیەکاندا ژیاوه هەرچەندە کە زۆر لە بیروباوەڕەکانی بەدلی من نین بەلام نووسراوەکی بەچاکترین نووسراوی عەرەبی دانەرێک کە لە بابەت یەزیدیەکان نووسراوە. (ش. ف)

نوسراوی جیلوه

نوسراوی (جیلوه)، له پش هممو نافهريده کراوتکدا لای (تاووسی مهلهک) بووه. هر نهم (فرشته تاووس) هیش بوو که (عبطوس^(۱)) ی نارد ناو نوو جیهانهوه که بۆ نهتهوه تاییه تیه که ی خوی چاک و خراب له یک جوئ بکاتهوه و نهم نایینه شیان تی بگه یه نی. نهمیش له پیشهوه به فیرکردنیا به دهه، پاشه جاریش به فیرکردنیا به دهه (نوسراوانه) که له یه زیديه کان به ولاره نابی که سی تر بیینی و بیخوتیتتهوه.

بهشی یه گهم

- ۱- من بووم و نیستاکه یش هم، بۆ من نه مان نییه، به سه ر نافهريده کراوه کاندایالم، هرچی له ژیر چنگیشمايه کاروباریان به دهه ست منهوه هل نه سووړی.
- ۲- نهوانه ی باوه ریان پتم هیه و هاوار بۆ من دین، زوو به دهه میانتهوه دیم.
- ۳- من له هممو شویتیکدا هم.
- ۴- نهو کارساتانه یش که بیتگانه کان پتی نه لئین خراپه چونکه به دلی نهوان نین. من دهستم تیایاندايه.
- ۵- هممو سه رده مئیک، کارگیتیکی هیه، به لام نهویش له ژیر سه ریه رشتی مندايه.
- ۶- هممو پشتیک گۆزانی به سه ردادی، ته نانه ت سه رۆکی نهم جیهانه یش نهو گۆزانه ی به سه ردادی. سه رۆکه کانیش هه ریه که یان له سه رده می خۆیدا فرمانی خوی جیهه جی نهکات.
- ۷- هر کهس به پتی خوی ماوه ی نه دهه می کار بکات.
- ۸- هر کهستی به رهنگاریم بکات، له خه فته و په شیمانی به ولاره هیچی بۆ نامیتیتتهوه، خواکان، هیچیان مافیان نییه په نجه فری بده نه کاری منهوه، هیچیشیان مافیان نییه من به ریه ست بکه ن له هیج کاریک که ویستیتیم بیکهم.

(۱) له نوسراوی (الیزیدیه ماضیه م حاضرهم) دا که هی (عبدالرزاق الحسینی) یه نوسراوه (عبد طاووس) به لام به پتی لیکۆلنه وه کانی (مامۆستا توفیق وه هی)، (عبطاووس) بریتیه له (ب.ب. طاووس) که واتاکه ی (بابه تاووس) نه گرتتهوه هه روه ها (فرشته تاووس) و (عبطاووس) یش هر یه ک فرشته ن خۆیشم لهو باوه رهدام که نهم (جیلوه) یه دهه ستکاریه کی زۆری تیا کراوه چونکه هۆش نهوه په سه ند ناکات که نهم قسانه هی (تاووسی فرشته) بن. نه یی له راستیدا قسه ی خوی هه ره گه وره بووین که نهو فرشته تاووسی دروست کردوه. نه یی هر نهویش فرشته تاووسی نارده یته سه ر زه ی بۆ نهم مه به سه، له به ر نهوه من لهو باوه رهدام که نه یی له راستیدا (بابه تاووس) بۆ خوی هه ره گه وره دانراي، (فرشته تاووس) یش (بابه تاووس) دروستی کردین نهمیش هر وک باوکی گیانی به هممو نافهريده کراوتیکه، باوکی گیانی به نهویشه. هۆشیش وای په سه ند نهکات که (بابه تاووس) فرمانی داين به (فرشته تاووس) که نوسراوی (جیلوه) له گه ل خۆیدا هه لگرت و بچیتته خواره وه بۆ سه ر زه ی؛ تا چاک و خراب بۆ نهتهوه که ی خوی که یه زیديه کان له یک جوئ بکاتهوه و نهم ناینه شیان تی بگه یه ییتی. (ش. ف)

- ۹- هدر نووسراوټک لای ټیځانه‌کانه، بام پیڅه‌مبه‌ران و ړاسپټیراوانی خوایش نووسیبتیانوه.
- گورپویانن و ده‌ستکاریشیان کردوون. هدریه‌کیان کاری نه‌وی تریانی پوچ کردوتهوه.
- ۱۰- ړاستی و ناراستی لای من دیارن. نه‌میش له تاقي کردنه‌ودا دهرنه‌کوهی.
- ۱۱- نه‌وانه‌ی پشت به‌من نه‌به‌سټن، به‌لټی خوم‌سیان نه‌ده‌می و بیروباوه‌ړټکی شاره‌زایانه‌یان پی نه‌به‌خشم، چونکه من نه‌وانم بڼ چند کاتیکي دیاری کراو داناوه، که له جیانی من کار بکن.
- ۱۲- من له کاتی پټوستا شتم بیر نه‌که‌وټه‌وه و، کاروباری پټوستیش رانه‌پرېتم.
- ۱۳- نه‌وانه‌ی په‌پړه‌ویم نه‌کهن سهره‌رشتیان نه‌کدم و کاروباریان فیرنه‌کدم جا نه‌کهر نه‌و که‌سانه‌ گوټی دیرن و به‌راوټی من بکن، خو‌یان دل خوش نه‌ن و خوشی نه‌چټزن و که‌لک وه‌رنه‌گرن.
- سهرنج: له به‌ندی (۸) دا ناوی (خواکان) هاتوه. لام وایه نووسراوی جیلوه لیره‌دا ده‌ستکاری کراوه.
- چونکه یه‌زیدیه‌کان هر یه‌ک خوایان هدی. (نووسه‌ر)

په‌شی دوهم

- ۱۴- من نه‌وی نادم به‌چند شټوه‌یه‌ک که خوم نه‌یزانم، سزا نه‌ده‌م و پاداشیش نه‌ده‌مه‌وه.
- ۱۵- هټز و ده‌سه‌لاتم هدی به‌سهر هه‌موو زه‌ویدا: هر له‌سهریه‌وه تا خورای.
- ۱۶- ناموه‌ی له‌گل هه‌ندئ که‌سا تیک به‌چم^(۱)
- ۱۷- نه‌وانه‌ی به‌دلی من نه‌جولټنه‌وه له چاکه‌یان پی به‌ش ناکم.
- ۱۸- نه‌وانه‌ی دلنایم لټیان و به‌راوټی من نه‌کهن، به‌هه‌موو جوړټک خوم‌سیان پشان نه‌ده‌م.
- ۱۹- به‌پټی دهم و جټ و ړی وه‌رنه‌گرم و نه‌به‌خشم. ده‌وله‌مه‌ند نه‌کدم و هټزار نه‌کدم، دل خوش نه‌کدم و دل تنگ نه‌کدم.
- ۲۰- که‌س مافی نه‌وی نییه که‌دس به‌خاته کاری منه‌وه.
- ۲۱- نه‌وانه‌ی دوژمنایه‌تیم نه‌کهن تووشی دهر و نازاریان نه‌کدم.
- ۲۲- نه‌و که‌سه‌ی سهر به‌منه وه‌ک ناده‌میزاده‌کانی تر نامری.
- ۲۳- ناهټلم که‌س له‌و ماوه‌یه زورتر بټټنه‌وه له‌م جیهانه‌دا که بزم دیاردی کردوه. نه‌کهر به‌وی بینترمه نه‌م جیهانه یاخود جیهانیکي تر گیانه‌که‌ی له له‌شټکی تر دا دهرنه‌خه‌م.^(۲)

په‌شی سټهم

- ۲۴- من به‌پټی نووسراو: ړی پشان نه‌ده‌م. هرچی ناموزگار ییه‌کم هدی به‌ده‌م به‌ته‌واوی نه‌ییه‌خشم به‌دوژسته‌کانم و هاوده‌مه‌کانم.

- (۱) لیره‌دا مه‌به‌سی خوا تاک و ته‌نایه. که به‌ن ړدانی نه‌و فرشته‌ تاووس هیچی پی ناکری، لیره‌دا وه‌ک (فرشته‌ تاووس) قسه بکات وایه؟! (ش. ف)
- (۲) باوه‌ړی گواسته‌وه‌ی گیان له له‌شټکه‌وه بڼ له‌شټکی تر، نه‌که‌ر ټټه‌وه بڼ پټش نایینه‌کانی ناسمانی (تناسخ الارواح) به‌مه نه‌لټن. (ش. ف)

۲۵- هدر که سئ پتچهوانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من بجوولیتنه‌وه، به‌پیتی پتیرست له‌و جیهانه‌دا جه‌زره‌به‌یان پئ نه‌گه‌پیتتم.

۲۶- هدرچی ناده‌میزاده، له‌ کاری جیهان‌شاره‌زانین، زۆر جاری وا هه‌یه به‌هه‌له نه‌چن.

۲۷- هدرچی گیانله‌به‌رتیک هه‌یه له‌سه‌ر زه‌ویدا و، هدرچی په‌له‌وه‌رتیک هه‌یه له‌ ناسماندا و، هدرچی ماسیه‌کیشی هه‌یه له‌ناو زرتیدا هه‌موویان له‌ژیر چنگی مندان.

۲۸- هه‌موو گه‌نج و باهه‌تیک که له‌ ژیر خاکدایه و شاراوته‌وه. لای من ناشکران هدر که سئ به‌وئ بۆی به‌جئ نه‌هیتتم.

۲۹- هدر که سئ، له‌ کاتی خۆیدا، داوای کاری سه‌رسوهره‌نهر و نه‌به‌ینراوم لی بکات و لیمی وه‌ریگری. پتشانی نه‌ده‌م.

۳۰- نه‌وانه‌ی بیتگانه‌ن و پتچه‌وانه‌ی ناره‌زووی من نه‌جوولیتنه‌وه. نه‌وه نازانن که هدر خۆیان زیان نه‌که‌ن، هدرچی گه‌وره‌یی و سامان و ده‌وله‌مه‌ندیی هه‌یه له‌ چنگ مندان. هدر منیشم که له‌ نه‌وه‌ی ناده‌م نه‌وانه هه‌ل نه‌بێژم که له‌وانه‌یان پئ به‌ه‌خشم.

۳۱- هدرچی دامه‌زاندنی جیهانه‌کانه و، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کانه و، گۆزانی کارگێره‌کانیانه، هدر له‌ کۆنه‌وه دانراوه.

به‌شی چواره‌م

۳۲- من مافی خۆم ناده‌م به‌خواکانی تر.^(۱)

۳۳- من پتتم داوه به‌په‌یدا‌بوونی چوار گه‌وه‌هر و، چوار سه‌رده‌م و، چوار که‌نار. نه‌ویش بۆ ئافره‌یده‌کراوه‌کان که پتوستانه.

۳۴- نووسراوانی بیتگانه‌کان که هی جووله‌که و نیسلا‌م و گاواره‌کانن هه‌رچیبه‌کیان تیا‌بو که له‌گه‌ل ده‌ستوره‌کانی مندا رتیک بکه‌ون وه‌ری بگرن، به‌لام نه‌وانه‌ی پتچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من وه‌ریان مه‌گرن چونکه گۆپویانن.

۳۵- سئ شت هه‌ن دژی من، منیش هه‌ر سێکیانم خوش ناوی.

۳۶- نه‌وانه‌ی رازی من نه‌پۆشن، به‌لێنه‌کانی خۆمیان بۆ نه‌هیتنه جئ.

۳۷- نه‌وانه‌ی له‌پتتاوی مندا تووشی سه‌رگه‌ردانی دین، من له‌ جیهانه‌تیک له‌ جیهانه‌کانا تۆله‌یان بۆ نه‌که‌مه‌وه:

۳۸- نه‌مه‌وئ په‌یره‌وه‌کانم هه‌موو یه‌ک بن، تا بیتگانه تێکیان نه‌ده‌ن و له‌ که‌لکیان نه‌هه‌ن.

۳۹- نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان به‌من هیتاوه، په‌یره‌ویی نامۆزگاریبه‌کانم و فه‌رمانه‌کانم بکه‌ن، نه‌و

(۱) به‌پیتی قسه‌ی مامۆستا (توفیق وه‌هبی) له‌ نووسراوه‌که‌یدا: (The Remnants of Mithraism) له‌ راستیدا یه‌زیدییه‌کان له‌ خۆی گه‌وره به‌ولاوه هیچ خواجه‌کی تریان نییه. ته‌نیا نه‌و هه‌وت فریشتانه‌یان هه‌یه که (تاووسی فریشتان) یه‌کێکه له‌ وان به‌هه‌موویشیان یه‌ک که‌سایه‌تی نه‌گه‌رنه‌وه.

قسانه‌ی که له دهم بیتگانه‌کان دینه دهره‌وه و من نایانزانم و له هی من نین به‌ریه‌رچیان بده‌نه‌وه و کاریان پت مه‌کن.

۴۰- نه ناوم بهیتن، نه ناوی کرده‌وه‌کانیشم، نه‌وه‌ک گونا‌هبارین چونکه نیوه نازانن بیتگانه چییان له‌دهست دت.

۴۱- نه‌ی نه‌وه‌کسانه‌ی که باوه‌رتان پت هیناوم، رتزل له وینه‌که‌م و له که‌سایه‌تیه‌که‌م بگرن. چونکه نه‌وانه منتان بیر نه‌خه‌نه‌وه.^(۱)

۴۲- ده‌ستور و یاسا‌کانی من بخه‌نه دلتانه‌وه و بیان‌پارتزن.

۴۳- به‌گریتی ده‌سوپته‌نده‌کانم بکن، هه‌رچی‌تان پت نه‌لین گوتیان لڼ بگرن، به‌لام نه‌کن نه‌وه‌ شتانه‌ی که پیتانی نه‌لین لای بیتگانه‌کان وه‌ک جووله‌که و گاور و نیسلا‌مه‌کان ناشکرایان بکن. چونکه نه‌وانه له ناموز‌گاریه‌که‌کانی من هیچ تی ناگن، له نووسراوه‌کانی خو‌یشتان هی‌چی‌ان مه‌خه‌نه به‌رده‌ست نه‌وه‌ک بیان‌گوزن و به‌خوتان نه‌زانن.

۴۴- زۆریه‌ی شتومه‌ک وه‌ک خو‌یان به‌یتنه‌وه لای خو‌تان نه‌وه‌ک سه‌رتان لڼ تیک بچت.

چهند پارچه‌یه‌ک له مصعاره‌ش

(دروستی‌بوونی جیهان به‌لای په‌زیدیه‌که‌نه‌وه)

نم ناسمانه‌ پان و فراوانه‌ بریتی بوو له تاریکیه‌کی چۆل و هۆل ناو له‌ژتیریا شه‌پۆلی نه‌دا. گیشه‌لووکه‌ی تیا نه‌گه‌را. که‌سی تیا نه‌بوو خوای تاک و ته‌نیا نه‌یږ. که خوایش ویستی نم ناهه‌ریده کراوانه‌ دروست بکات، له رۆشنا‌یه‌یه هه‌موو ده‌میه‌که‌ی خو‌ی دور‌کی سپی دروست کرد و خستیه‌ سه‌ر پشتی تووتیه‌ک، چل هه‌زار سال له‌سه‌ری دانیشت. دوا‌ی نه‌وه قیژاندی به‌سه‌ر دووره‌که‌دا. قلیشایه‌وه. نم زه‌ویه‌ی لڼ هاته دهره‌وه که له‌ویش رووباره‌کان و ده‌لیاکان هه‌ل قولان.

نم جیهانه‌یش له‌پیشدا رتکوتیک نه‌پازابۆوه، به‌لام خوا (جبرائیل)ی له شتیه‌ی بالنده‌یه‌کدا ناره‌ سه‌ری. نه‌ویش به‌باشی رتکی خست و پازاندیه‌وه هه‌ر چوار لایشی بۆ دامه‌زراند.

«خوا که‌شتیه‌کی دروست کرد، له‌ناو زرتیکاندا سی هه‌زار سال پتی گه‌را: پاشان که‌یشته (لالش)^(۲) زه‌وی که‌وته له‌رینه‌وه. خو‌ی پت نه‌گیرایه‌وه تا خوا شاخه‌کانی دروست کرد و کردنی به‌سنگ بۆ زه‌وی.

پاشان خوا فهرمسو‌ی به‌(جبرائیل) دوو پارچه‌ دووری سپی له ناسماندا هه‌لواسن، په‌کتیکیان بوو به‌رۆژ، په‌کتیکشیان بوو به‌مانگ، له‌وه‌که‌رتانه‌یش که له پارچه‌ دووره‌کان به‌ریونه‌وه له‌ناو ناسماندا چرای دروست کرد که (نه‌ستیره‌کانن).

(۱) ساهه‌ر له‌به‌ر نم فهرمانیه‌ که یه‌زیدیه‌که‌کان تاووسیتکی له مس دروست کراویان کردووه به‌نیشانه‌ی (تاووسی فریشتان) نه‌میش وه‌ک بته‌هرستی وایه که پیچه‌وانه‌ی نایینی زه‌رده‌شتیه‌. (ش. ف)

(۲) لالش شاخه‌تکی جوان و په‌نگینه که‌وتۆته ناوچه‌ی شتیه‌نه‌وه له‌خاکی کوردستانی عیراقدا.

هر روه‌ها دار و درخت و ميوه‌ها و گژوگژيايشي دروست كرد و زهوي پښ پازانده‌وه، تخت له‌سهر تخت داينا و سهر كه‌وته سهره‌وه له‌ويوه رووي كرده فرشته‌كان و پتي گوتن من نادم و ه‌وا دروست نه‌كهم بژ نه‌مهي بينه باپير و نهنكي مړوژ، نه‌ته‌وهي (ي‌زېدي) يش له وان نه‌كه‌ويته‌وه، كه پتي نه‌گوتري (نه‌ته‌وهي عزازيل) ياخود نه‌ته‌وهي (تاووسي فرشتان).

خوا له رڼوي ي‌ك شه‌مه‌دا فرشته‌يه‌كي نافه‌راند ناوي نا (عزازيل) كه نه‌ويش (تاووسي فرشتان) ه.

له رڼوي دوو شه‌مه‌يشدا فرشته‌يه‌كي دروست كرد، ناوي نا (ده‌رائيل) كه نه‌ويش (شيخ شه‌مس) ه.
له رڼوي سيشه‌مه‌دا فرشته‌يه‌كي دروست كرد، ناوي نا (ئيسرافيل) كه نه‌ويش (شيخ هسه‌ن) ه.^(۱)
له رڼوي چوار شه‌مه‌دا فرشته‌يه‌كي دروست كرد، ناوي نا (ميكائيل) كه نه‌ويش (شيخ نه‌بويه‌كر) ه.
له رڼوي پينځه‌مه‌دا فرشته‌يه‌كي دروست كرد، ناوي نا (جبرائيل) كه نه‌ويش (شيخ سجادين) ه.
له رڼوي هه‌ني‌دا فرشته‌يه‌كي دروست كرد، ناوي نا (شمنايل) كه نه‌ويش (شيخ ناصرالدين) ه.
له رڼوي شه‌مه‌يشدا فرشته‌يه‌كي دروست كرد، ناوي نا (نورائيل) كه نه‌ويش (شيخ فخرالدين) ه.

خوا (تاووسي فرشتان) ي‌ي كرد به‌سهر څكي هه‌مويان دواي نه‌وه خوا دابه‌زيه سهر زهوي پيتنو ستيكي گرت به‌ده‌سته‌وه و ده‌ستي كرد به‌نو سيني نافه‌راندرا و (مخلوقات) ه‌كان، ناوي شه‌ش خواي نووسي، له رووناكي خوي و له كه‌سايه‌تي خوي^(۲) دروست كردني نه‌وه خوا يانه به‌چه‌شنيكي وهابووه هه‌روه‌ك چرايه‌ك به‌چرايه‌كي تر دابه‌گرسيني وابووه.

پاش نه‌وه به‌خواكاني گوت: ناسمان من دروستم كرد. بام هه‌ريه‌كي‌كيش له نيوه شتيك دروست بكا. خواي يه‌كه‌ميان رڼوي دروست كرد. خواي دوو هه‌ميان مانگ^(۳) خواي سيشه‌ميان گه‌ردوون (فه‌له‌ك)؛ خواي چواره‌ميان نه‌ستيره‌ي به‌يان. خواي پينځه‌ميان به‌ه‌شت، خواي شه‌ه‌ميان دوزه‌خي دروست كرد.

(تاووسي فرشتان) له‌پيشدا فرشته‌يه‌ك بوو له فرشته‌كان به‌لام له دواييدا خوا خستيه سهر وو هه‌موو فرشته‌كانه‌وه كردي به‌يار يده‌ده‌ري خوي به‌فرشته‌كاني تريشي گوت كه فه‌رموده‌كاني نه‌وه به‌جن پيئن. به‌لام كه فرشته تاووس له خوي بايي بوو سهر كيتشي كرد له خوا، خوا لتي توپه‌بوو فرتي دايه ناو ناگري دوزه‌خه‌وه (فرشته تاووس) تا حوت هه‌زار سال له‌ناو ناگري دوزه‌خدا مايه‌وه. هه‌موو نازار و نيشتيكي چيست. هه‌ر نه‌گريا به‌سهر خويدا. تا حوت كچه‌له‌ي پر كرد له فرميتسكي خوي. نيتر خوا له گوناخي خوش بوو. گه‌راند شيه‌وه به‌ه‌شتي بالا. به‌لام فرشته‌كاني تر هه‌ر له‌سهر تيز و توانجي خويان مانه‌وه به‌رامبه‌ر (فرشته تاووس)... تا نه‌ميش لاي خواي گه‌وره دادی كرد له ده‌ستيان. خوايش له‌سهر

(۱) شيخ شمس و شيخ حسن هه‌ريه‌ك كه‌سن، دياره هه‌له‌ي تيا كراوه. (ش. ف)

(۲) له راستيدا نه‌م خوا يانه كه‌س نين نه‌وه فرشته‌نه‌بن. ليره‌دا ده‌ستكاري كراوه. (ش. ف)

(۳) سهره‌كه ليره‌دا چ پينځه‌وانه‌يي يه‌ك ده‌ر نه‌كه‌وي له نووسراوي (مصحفاره‌ش) دا. ليره‌دا نه‌لق خوايه‌ك مانگي دروست كرد. كه‌چي له‌وه پيش فرشته جبرائيل رڼويش و مانگيشي دروست كرد. (ش. ف)

ئەو سكالايە لە فریشتەکانی تر تورەبوو دەستی کرد بەسەر زەنشت کردنیان. پایە (فریشتە تاووس) یشی بلند کردووە بۆ بارستایی پیاوچاکان و دۆستان. خوا نزیکێ خستەوه لە خۆی و کردی بەهاودەمی خۆی، هەروەها کردیشی بەهاوبەش لە سامانی خۆیدا. «خوا فەرمووی هەر حەوت کۆجەلەکان کە پر بووبوون لە فرمیسکی (فریشتە تاووس) لە پەنایەکی دۆزەخدا دا بنرتن، تا هەر کاتێ (شیخ عەدی) لە زەوییهوه گەڕایەوه، بەو فرمیسکانه ناگری دۆزەخ بکۆژێتێتەوه و نەتەوهەکی خۆی لێ بیاریزی»^(۱).

کاتیکیش خوا ویستی مۆف دروست بکات و لەناو ئەو زەوییهدا کە بۆی ئاماده کردووه نیشتهجێی بکات، هاته خوارهوه بۆ سەر زهویی (قودس). فەرمووی بە (جبرائیل) لە هەر چوار لای زەوییهوه گەلی بۆ بهێنێ. بەهۆی ئاو و با و ئاگرەوه شیتلای و کردی بەهەویر. لەوه گیانیکی دروست کرد. ناوی نا (ئادەم). لە پەراسویی چهپی (ئادەم) یش (هەوا)ی دروست کرد. پاشان هەردووکیانی لەسەر زهویی دامەزراند. سک و زایان کرد و زۆر بوون. هەموو سەر زهوییان پر کرد لە خۆیان. پاشان خوا داینا کە لە پاش دەهزار سال هەموویان لەناو بەرێ. قەلاقۆی تی خست. کەسی نەهێشتەوه خێوەکان^(۲) نەبن هەر ئەوان سوپاسیان نەکرد و ئەیانپەرست.

پاش ئەوه تا پێنج پشیتیش هەر دروستی نەکردنەوه و، لەناوی نەبردنەوه.

لە پشیتی شەشەمدا (ئادەم)ی دروست کرد، کە باپیره گەورەى نەم مۆفانەى ئیستاکەیه. خوا ئەویش و (هەوا) یشی لە بەهەشتدا دامەزراند و ماوه‌ی شەش دانێ کە تێرۆپر خۆشی تیا بجێژن و لەبەر ویوومیشی بخۆن بەلام خوا خواردنی گەمى لێ بەریدست کرد.

خوا کە ئادەمی دروست کرد بە (فریشتە تاووس)ی گوت کە نووشی بۆ بکێشێ بەلام فریشتە تاووس لوت بەرزی نوواند و سەرکێشیی کرد. بیانووشی ئەوه‌بوو کە خۆی لە رۆشنایی دروست کراوه و (ئادەم) لە گەلی^(۱) لەبەر ئەوه کە نووشی نەوازش بۆ یەکیک ناکێشێ کە لە خۆی کەمترین. خوایش قینی لێی هەلسا و ویستی بۆ جاری دووهمیش دەری بکاتەوه.

بەلام زوو هەستی بەکزی و بێ دەسلاتی فریشتە تاووس کرد. چاوی لێ پۆشی و لە شوێنی خۆیدا هێشتەوه. (فریشتە تاووس) ویستی لە (ئادەم) تۆلەى خۆی بکاتەوه. ئادەمیش گەلێک خوش باوه‌ر و بەسەرمان بوو فریشتە تاووس. ئادەمی چەواشە کرد و لە خستەى برد. هانی دا کە لەو درەختی گەمە به‌خوات کە خوا پیتی گوتووه لێی نەخوات. پیتی گوت ئەوه داری زیندووتییە. خستییە سەر ئەو باوه‌رەى کە هەتا لێی نەخوات بەزیندوویی نامیێتێتەوه. ئادەم کەوتە داوی فریشتە تاووسەوه. لەو درەختەى

(۱) واتای ئەمەیش ئەوه‌یه کە (شیخ عەدی) یش خۆیایە کە لە خواکانی یەزدی!... بەلام لە راستیدا شیخ عەدی وهک خۆاناسێکی گەورەى یەزدیدیەکان پێزی لێ نەگرن. (پش. ف)

(۲) خێو: چۆکە.

(۱) سەیرکە فریشتە تاووس، لێره‌دا لە رۆشنایی دروست کراوه؛ نەک لە ناگروک (ابلیس). (ش. ف)

خوارد. بهلام زوری پی نه چو سکی بای کرد. پاشان بالنده یک هات و دندوکی له لهشی دا ههتا کونکی تن کرد. نیت نادم لهو سک ناوسانه پژگاری بوو و لهشی سووک بوو.

نادم لهسهر نهو هی که فهرمانی خوی شکاندهو تا سهد سالی خشت گریا و خهفه تی خوارد. بهلام نهو گریان بهکاری نه هات. خوا فهرمانی دا له بههشت دهریان کرد. بهخوی و (ههوا) وه هتیا نه خواره وه بۆ سهر زهوی وه پتی دا لهویدا بزی و له (ههوا) یش که لک وه ریگری ههوا سهد و چل سکی کرد، ههمو جارئ جووتیکی نه بوو.

که بریتی بوو له کوپتک و کچتیک، تنیا (شههید کوپی جزه) به تنیایی له دایکبوو. نه میشی پازتکی خویی بوو خوا بۆیه وای دروست کرد که نه تهو که ی خوی که (یهزیدی کهان) له نه تهو کهانی تر جیا بگاتهو ههر برایه خوشکی خوی ماره کرد که بهسکتیک له گتیا له دایکبوو بوو، بهلام (شههید کوپی جزه)، پهریه کی ماره کرد: که (فرشته تاووس) له بههشتهو بۆی نارد بوو. کوپتکی لهو پهریه بوو: ناوی نا (یهزدان)^(۱) جا (یهزیدی) یهکان له بهره ی نهو (یهزدان) هن (مرج میران) کوپی (نوح) کوپی (یهزدان) یش یهکتیکه له پاپیره گهوره کهانی پیشوویان. وهک نه لئین لهسهر نهو گۆزه دهمه قالییه که له ناوه ند نادم و ههوا دا پهیدا بوو تاخ کوپه که له کامیان پهیدا بووین؟ (جبرائیل) له ناسمان هاته خواره وه. ناوی ههر دوو کیانی، ههر یه که خسته ناو گۆزه یه که وه و دهمه کهانی گرتن و مۆری کردن. له پاش نۆ مانگ هاته وه، که گۆزه کی له مه پ (ههوا) ی کرده وه له کرم و قالۆچه به ولاره هیچی تری تیا نه دۆزییه وه بهلام له گۆزه کی له مه پ (نادم) دا کوپتک و کچتکی تیا دۆزییه وه جا له سک و زای نهو دوانه تیره ی یهزیدی پهیدا بوو، خوا دوو مهمکی بۆ نادم دروست کرد به سهر سنگیه وه بۆ نه می نهو دوو منالهی که له خوی بوون و له ههوا نه بوون. شیریان پی بدات. جا جووته مهمکی ههمو پیاتیک، که هیهه پاز و نه نیه کی نه دآمییو، لهو نافه راندنی خوا وه پهیدا بوون.

جا ههر چئ پیغه مبه ران راسه پیراوانی خوا و پیاوچاکان و خواناسان و زانایان و چاکه خوازان هن له بهره ی نهو (شههید کوپی جزه) یه که تیره ی (یهزیدی) لهو که وتونه تهو (شیخ عدی کوپی مسافر)، یهزیدی کوپی معاویه^(۲) حسن البصری، شیخ عبدالقادی گهیلانی، شیخ محمد الخنفیه، شمس الدینی تبریزی، قضیب البان) و گه لیک که سی تر لهو جوژه پیاوانهن. بهلام (محمد) که پیغه مبه ری نیسلامه کهان، له نهو ی کوپه کهانی تری نادمه که ههر یه که یان خوشکی خوی کرده بوو بهزنی خوی. جا کاتج گهینه و بهینه ی دروست کردنه کان تهو او بوو خوا له فهرمانی خوی بووه وه، گۆزه گیری کرد به پیشه بۆ خوی.

(۱) سهیرکه وشه ی (یهزیدی) یاخود (نیزه دی) له وشه ی (یهزدان) وه چهند نزیکه. (ش. ف)

(۲) لیره دا یهزیدی کوپی معاویه به پیاوچاک دانراوه، نهک به خوا. جا نهوانی که نه لئین (یهزیدی معاویه) به لای یهزیدی کهان وه به خوا یهک دانراوه. نهم نووسینه به در قیان نه خاتهو نهم قسه یه له ناست شیخه کهانی ترشدا راسته. (ش. ف)

کاروباری هم‌مو جیهانیشی دایه ده‌ست (فریشته تاووس) که تا نو ده‌مه ته‌واو هیز و ده‌سه‌لای پیدا کردبوو. هرچی مرۆف هه‌بوو لئی نه‌ترسان، خۆیان له هه‌لمه‌ت و توورپی نو نه‌پاراست. (فریشته تاووس) یش له‌و ساکوه ده‌ستی کرد به‌فرمانی خۆی. پیغه‌مهران و راسپیترراوانی نه‌نارد بۆ سهر زه‌وی. تا مرۆف فیری فهرموده‌کانی نو بکهن و چاریشیان بترستین به‌سزاکانی نه‌گهر سهرکیشیان کرد له جیبه‌جی کردنی فهرموده‌کانی. جا نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌فریشته تاووس هیتا و په‌یره‌وییان کرد، خۆشه‌وستیه‌کی گه‌وره‌یان لئ دئ. نه‌وانه‌یش که فهرموده‌کانیان شکاند، هه‌تا نیستاکه‌یش ههر به‌وه سزایان نه‌داتن که تووشی دهرد و نه‌خۆشییان نه‌کات».^(۱)

لافاو به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه

یه‌زیدییه‌کان باوه‌ریان وایه که دوو لافاوی گه‌وره له‌سهر زه‌ویدا پیدا بووه.^(۲) لافاوێکیان له سه‌رده‌می (نوح) پیغه‌مهردا پرووی داوه خوا به‌و لافاوه هم‌مو ره‌گه‌زی ئاده‌میزادی سزا داوه له‌سهر به‌دکارییان لافاوه‌که نو نه‌ته‌وانه‌ی گرتۆته‌وه که له نه‌وه‌ی (ئاده‌م) و (حه‌وا)ن وه‌ک موسلمانه‌کان و گاه‌ره‌کان و جووله‌که‌کان. به‌لام یه‌زیدییه‌کانی نه‌گرتۆته‌وه که له ره‌گه‌زێکی جیاواز و تابه‌تین. به‌لام لافاوه‌که‌ی دوهم یه‌زیدییه‌کانیش و نه‌ته‌وه‌کانی تریشی گرتۆته‌وه. لافاوه‌که له کانییه‌که‌وه پیدا بووه که له گوندی (عین سفنی: شێخان)دا بووه، که که‌وتۆته رۆژه‌هلای شاری (موصل)وه. که‌شتیه‌که به‌سهر لافاوی نو ئاوه‌وه سووراه‌ته‌وه تا که‌یشتۆته شاخی (سنجار) له‌وێ له‌ لوتکه‌ شاخێکی به‌رز که‌وتۆته، کونی تی بووه. نه‌گهر ماریک پیچی نه‌خواردايه و به‌ده‌می نو کونه‌وه مۆلی نه‌خواردايه، که‌شتیه‌که نه‌وقوم نه‌بوو. دوا‌ی که‌شتیه‌که له‌سهر شاخی (جودی) که له‌ناو جهرگی کوردستاندايه نه‌یشته‌وه. دوا‌ی نه‌وه ماره‌کان زۆر بوون و په‌ره‌یان سه‌ندن. ده‌ستیان کرد به‌نازاردانی مرۆف و گیانه‌به‌ره‌ن. له‌به‌ر نه‌وه گیانه‌به‌ره‌ن کۆیان کردنه‌وه و سووتاندیان. له خۆله‌میشه‌که‌یان کێچ په‌یدا‌بووه! هرچی یه‌زیدییه‌کانن له نه‌وه‌ی (نعمی)ن که له به‌ره‌ی (مه‌له‌ک میران)ه. به‌لام نه‌ته‌وه‌کانی تر له به‌ره‌ی (حام)ن که باوکی خۆی پسوا کرد.

نه‌مه‌حه‌وت هه‌زار ساله نوو لافاوه قه‌وماوه. ههر هه‌زار ساله جارێک خوايه‌ک له‌حه‌وت خواکان نه‌هاته‌ خواره‌وه بۆ سهر زه‌وی. کاروباری تیکچووی یه‌زیدییه‌کانی راست نه‌کرده‌وه و گه‌یروگره‌فته‌کانیشی

(۱) جا لیته‌دا که‌سایه‌تی راسته‌قینه‌ی (فریشته تاووس) ده‌ره‌که‌وێ که خوا نییه، سه‌رۆکی فریشته‌کانه، به‌قه‌رموده‌ی خوا و له‌سهر پێدانی خواش کاروباری جیهان به‌پیره‌ نه‌بات. یه‌کێک له‌و فرمانانه‌یش ناردنی پیغه‌مهران و راسپیترراوانه بۆ سهر زه‌وی. پاداشدانه‌وه به‌چاکان و سزادانی به‌خراپانه. جا نه‌م فریشته تاووسه، که لیته‌دا به‌وه‌ته سه‌رچاوه‌ی چاکه بۆ مرۆف، نو دیره نییه که ئایینی زه‌رده‌شتی و نیسلام و موسایی و عه‌سایی به‌سه‌رچاوه‌ی خراپه و شه‌ر و نا‌زاه‌ی دانه‌نین، که‌واته نووسه‌ره‌کانی بیتگانه به‌هه‌له‌دا چوون که نه‌لین یه‌زیدییه‌کان دێر (شیطان) په‌رسنه. له راستیدا یه‌زیدییه‌کان خواپه‌رستان نه‌ک دێر په‌رست. (ش. ف)

(۲) الیزیدیة: صديق الملوحي. (ش. ف)

چاره نه کړدن. بېټجگه لهوه دهستورانی نایینیشی بۆ داته نان. بهلام لهم ههزار ساله ی دواییه دا. خوا زووتر نه هاته خواره وه بۆ سهر زهوی خوا به زمانی (کوردی) قسه ی نه کرد. هر به زمانی (کوردی) یش یاساکان و دهستوره کانی دانه نا.

یه زیدی کوری معاویه ی نه مه وییان به خوا داناوه

به پیتی قسه ی (صدیق الدملوجی) یه زیدییه کان نه لټین: (یه زیدی کوری معاویه ی نه مه وی) خوی که وره مانه. پروایان وایه که وینه و په یکه ری (یه زید) له شتوه ی که له شتیر یاخود تاووستیک دایه که له مس دروست کراوه که هه تا ئیستا که یش لای خویان پاراستویانه و نه پیه رستن! ^(۱)

فریشته تاووس خونکاری بۆ داناوان

به پیتی نووسراوی (مصحفاره ش): کاتج که پشتوی و ناژاوه به ناو مرۆفدا بلاو بووه وه، (فریشته تاووس) له ناسمانه وه هاته خواره وه بۆ سهر زهوی و خونکاری بۆ نه ته وه کانی خۆی که (یه زیدی) هکانن دامه زران. بهلام خونکاری ناسورییه کانی کۆن لهو خونکارانه نین هه ندیک لهو خونکارانه نه مانن: (نه سروخ) که بریتییه له (ناصرالدین). (تاموش) که بریتییه له (فخرالدین). (نه رتیموس) که بریتییه له (شمس الدین). دوو خونکاری تریشی بۆ داناوان که ناویان (شاپووری یکه م) و (شاپووری دووه م) ^(۲). نه م دوو خونکاره تا سه د و په نجا سال فرماندارییان کرد. جا سه رکرده کانی یه زیدییه کانی ئیمیر له نه وه ی نهو دوو خونکاره ن.

یه زیدییه کان خونکاریکیان له (بابل) دا هه بووه، ناوی (بختصر) بووه. له ئیرانیشتا خونکاریکیان هه بووه، ناوی (حشوارش) بووه. خونکاره کی (قسططنیه) یشیان ناوی (نه غریقا لوس) بووه. جا له پتش په دیا هوونی (مه سیح) پتغه مبه ردا به نا یینی یه زیدییان گوتوه (نا یینی بته رستی). خونکاره کانی (تاحاب) که (بلعزوب: پیربوب) له وانه له سه ر نا یینی یه زیدی بوون. ^(۳)

دهسه لاتی فریشته تاووس

(قوال) یاخود گۆنده کان سه رگوروشته یه ک نه گپ نه وه که له (مصحفاره ش) یاخود (نووسراوه ره ش) یشدا نووسراوه ته وه. گوایه خوی گه وره له (عیسی) پتغه مبه ر دلی شکاوه له ناو زیندانیتکا دایناوه. که له به ردیکیشی خستۆته سه ر ده می زیندانه قووله که (عیسی) هه ر هاواریکی کردوه له به رده م

(۱) کهواته یه زیدی کوری معاویه، جیگای فریشته تاووسی گرتۆته وه!! بهلام وا نییه: بهلام له راستیدا یه زیدییه کان (یه زیدی کوری معاویه) به خوا دانا نین ته نیا وهک پیاویکی چاک پزی لی نه گرن. نه مه یش له نووسراوی (مصحفاره ش) دا به نا شکر پتشان دراوه. (ش. ف)

(۲) نه م هه ردوو (شاپووره) له شاهه کانی ساسانین، هه ردوو کیشیان کوردن و له سه ر نا یینی زه رده شتیش بوون. نه مه یش به لگه به که بۆ راستی قسه ی یه زیدییه کان که نه لټین ئیمه زه رده شتین. (ش. ف)

(۳) الیزیدیه: صدیق الدملوجی. (ش. ف)

پیتغه مبه‌ران و پاسپیراوه‌کانی خوادا که سیان به‌ده‌نگیه‌وه نه‌هاتون که بۆی به‌پارپنه‌وه له خوا و له و زیندانه به‌پیتنه‌وه ده‌روه. پاشان ناسیاویتیکی هاتۆته سهر ده‌رکی زیندانه‌که و نامۆزگاری کردوه که په‌نا به‌رته به‌ر (فریشته تاووس). که (عیسی) یش هاواری بۆ (فریشته تاووس) برده‌وه، ده‌ست به‌جێ به‌ده‌نگیه‌وه هاتوه و که‌له‌به‌رده‌که‌ی له ده‌رکی زیندانه‌که لای‌رده‌وه و (عیسی) ی به‌رله‌لا کردوه.

خوای گه‌وره‌یش که له ناسماندا به‌ (عیسی) گه‌یشتوه، لیتی پرسپوه کۆی له زیندانه‌که ده‌ری هیناوه؟ نه‌ویش پیتی گوتوه: فریشته تاووس، کاتی که خوای گه‌وره نه‌و قسه‌یه‌ی به‌رگۆی که‌وت، چاوی پۆشی و ورته‌ی نه‌کرد و ملی نا به‌رنگای خۆیه‌وه.

نه‌ستیره‌ی کاکیشان

له‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا سه‌رگه‌زووشته‌یه‌ک به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه به‌کورتی نه‌لی: خوای گه‌وره رۆژنکیان (شیخ عدی) و ده‌رویشه‌کانی بانگ کرده سهر نان خواردنیک له ناسماندا. به‌لام که زانییان. له ناسماندا که ده‌ست ناکه‌وی، بۆ نه‌سه‌یه‌کانیان، (شیخ عدی) به‌رمووی به‌یه‌کێک له ده‌رویشه‌کانی خۆی، به‌چیته‌ خوارۆ بۆ سه‌ر زه‌وی و له خه‌رمانه‌که‌ی خۆی کا به‌پیتن. ده‌رویشه‌که‌ش کاکه‌ی هینا، هه‌ندیکێ لێ که‌وته خواره‌وه سه‌ر رێگا‌که. که تاکو ئیستایش شۆتی نه‌م کایانه به‌ناسمانه‌وه دیاره جا له‌به‌ر نه‌مه‌یه که پیتی ده‌لێن (رێگای کاکیشان)!^(۱)

تاووس

له‌سه‌ر ناوی (تاووس) مقۆ مقۆ زۆر کراوه. هه‌ر که‌سی به‌لای خۆی دا دانه‌تاشی. به‌لام به‌پیتی لیکۆلینه‌وه‌کانی مامۆستای به‌رپۆز (توفیق وه‌هبی): ناوی (تاووس) نه‌چیته‌وه سه‌ر (دیاس) که خوای ناسمان بووه لای سه‌روشت په‌رسته‌کانی (هیند و ئیترانی) یه‌کان^(۲) که نه‌ته‌وه‌ی کوردیش به‌رێکه له‌وان. هه‌ر وه‌ک به‌پیتی نووسراوی جیلوه (فریشته تاووس) خوای گه‌وره‌ی (یه‌زیدی) یه‌کانه، (دیاس) یش خوای گه‌وره‌ی نه‌و سه‌روشت په‌رستانه‌ی باووباپیرانمان بووه که له‌پیش په‌یدا بوونی (زه‌رده‌شت)، پیتغه‌مبه‌ری کورددا. دوو جۆره‌ خویان په‌رسته‌وه: (خوای چاکه‌کار) و (خوای خراپه‌کار). زه‌رده‌شت له‌ نایینی خۆیدا هه‌ر خویه‌کی هیشته‌وه که ناوی نا‌هه‌رمازدا بوو. (دیاس) ی له‌ خویه‌تی خست له‌گه‌ڵ خواکانی تردا کردنی به‌سه‌رچاوه‌ی خراپه‌کاری و ناوی نان (ده‌ئیفه) یاخود دێو که واتاکه‌ی (شیطان) نه‌گرته‌وه. ئیتر له‌و سا‌که‌وه زه‌رده‌شتیه‌یه‌کان به‌سه‌روشت په‌رسته‌کانیان نه‌گوت (دێو په‌رستان) که واتاکه‌ی (شیطان په‌رستان) نه‌گرته‌وه، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌یش نه‌گرته‌وه که له‌سه‌ر نایینی زه‌رده‌شتی نین. هه‌روه‌ها به‌لای مامۆستا (توفیق وه‌هبی) یه‌وه وایه که رهن‌گه‌ وشه‌ی (داسنی) که تا ئیستاکه‌یش کورده‌کانی خۆمان به‌دێو په‌رسته‌کانی نه‌لین، له‌ وشه‌ی (ده‌ئیفه‌یه‌سه‌نه‌وه) هاتیب که (زه‌رده‌شت) به‌ (سه‌روشت په‌رست) هه‌کانی

(۱) سه‌رچاوه‌ی نه‌م باوه‌ر پرپووجانه نه‌خۆنده‌واره‌یه، نه‌ک نایینی یه‌زیدی. نه‌م جۆره‌ باوه‌رانه‌یش له‌ناو هه‌موو خاوه‌ن کتێبه‌که‌دا هه‌ن... (ش. ف)

(۲) وتاره‌کانی مامۆستا توفیق وه‌هبی له‌ ژماره‌کانی سالی ۱۹۴۰ ی گۆفاری گه‌لاویژدا. (ش. ف)

گوتوه. لهم نه بچامانه يشه وه ماموستا (وههبي) تن نه گات كه رهنه ناييني يه زيديي نيتستا له نه بچامي تيكيچووني باوه پي نيسلامه تني نهو كوردانه وه پديدابووېن كه له پيشدا پيره ويي (شيخ عدي) يان كرده وه و پاشان له پيره كه ي نهو لايان داوه له گهل تيكيه لبوونيان بهو كوردانه ي كه له سر ناييني (داسني) بوون و كاريان تن كرده وه بويه كا يه زيدييه كان له سر يكيه وه ديو (شيطان) نه پرستق و له سر يكي تر يشه وه (يه زيد كوري معاويه نه مه وي) به خوا دائه نين^(۱) منيش وام ديتنه پيش چاو، كه هه رچه نده ناييني يه زيدي له هه ندئ پروه وه له ناييني زرده شتي و ناييني نيسلام نه كات، به لام له راستيدا هه لگه رانه وه يكه له هه ردوو نايينه كه، له زور پروه وه له هه ردوو نايينه كه جيا وازه.

په له وه ري تاووس، جوان و شهنه و شوخه. به نازوه نه روا ت به رتيگادا. فيزي هديه و به خوي نه نازي، له خويايي نه بين و له خوي نه گوتئي. نه خش و نيگار و گوله كاني ناو په ركهانيشي، به هه مو لايه كدا پر شنگيكي رهنه گاوره ننگ و دلگير نه دهن، كه دلي پياو كيتش نه كات. نهو خوا گه وره يه يش كه به پتي قسه ي بتيگانه (يه زيدي) يه كان نه پيره رستق و ناويان ناوه (فرشته تاووس)، بويه كا وايان ناو ناوه چونكه خوي مه زن نه مه نده جوان و شيرين و رهنه گيني دروست كرديو له چاو فرشته كاني تر دا له (تاووس) نه چو!... نه وه بوو كردي به سر زكي فرشته كاني تر و ده سه لاتيكي زوري شي دايه. به لام كه خوي هه ره گه وره (نادهم) ي دروست كرد، نه م (فرشته تاووس) ه قسه ي خوي شكاندوه له به هه شت ده ري كرد و ده ستيشي له فه رمان كيتشايه وه و به دناوي كرد. تا نيره ناييني يه زيديش وه ك هه ر چوار نايينه ناسمانييه كاني تر: زرده شتي، موسايي، عيسايي، محمه دي، بهم كه ينه و به ينه يه به واي هديه. به لام له مه دواوه ليتيان جيا نه بيتنه وه. چونكه به لاي يه زيدييه كانه وه خوا له پاش حهوت هه زار سال نازارداني (فرشته تاووس) چاوي له گونا ه ي پوشي و سه رله نوئ كاروياري جيهاني پي سپارده وه و خوشه ويستي خوي پي به خشيبه وه. كه چي به پتي نايينه ناسمانييه كان (ديو) تا جيهان دوايي ديت به كه نه فتنه كراوه يي و به دناوييه وه نه ميتنيته وه. نه وسا كه يش سه ر نه گري نه كري و له ناو نه چي.

جا يه زيدييه كان نه م تاووسه له مس دروست كراوه ي كه كه نوئي نه وازشي بو نه كيتشن، به نيشانه ي خوشه ويسته گه وره كه ياني دائه نين كه (فرشته تاووس) ه، يه زيدييه كان حهوت تاووسي له مس دروست كراويان هه يه رتيان لي نه گرن به لام هه ر حهوتيان نيشانه يه كن بو فرشته تاووس. فرشته كانيش چونكه هه ري كه يان به شتيكن له روشنايي خويي به هه ر حهوتيان له گهل خوا دا يه كا به تييه ك دروست نه كن. يه زيدييه كان بهو تاووسانه نه لين (سه نه هق). به دناوي نه وه وه كه هه ر تاووسه يان دا ناوه بو شو تيكي لهو حهوت شو تنانه ي كه نه ته وه ي يه زيدييان تيايه. يه زيدييه كان به وايان وايه كه خوا دروستي كر دوون^(۲). سه رو كي ناييني يه زيدييه كان بو يه زيدييه كان نه پارتي؟ نه م سه رو كه هه مو تاووسه كان له زوور تيكا

(۱) هه رو كه له مه و پيش پيشانمان دا، يه زيدييه كان نه ديو پرستق. نه (يه زيدي معاويه) يشي به خوا، نه هيج شتيكي خوشيان به خوا نه زانن. (ش. ف)

(۲) اليزيديه: صديق المولوجي. (ش. ف)

دائمی و نه پناہریز، که پتی نلین (خانہی تاووس)، هر نه میسه که فرمان نمدات دربان نه میسنه دمروه له ژوروه و نه یان دهنه دست گفتوگوکار (قوال) هکان تا بیانگیتن بهناو یه زیدیه کاندآ بق پاره کؤکد نهوه.

تاہوس گیاران

لهپاش نهمی تاووسه‌کان به‌ناوی پیروز که له‌گۆستانی (شیخ‌عدی) دایه، پیروزکران و به‌ناوی ترش مۆهنگیان لښ کرایوه و به‌رۆنی زه‌بتونیش چه‌رکران، گفتوگۆکار (قوال) ه‌کان له‌هه‌ندښ خۆلی نزیك گۆږی شیخ‌عدی به‌ناوه‌ پیروزه‌که‌ی ناو گۆستانه‌که‌ قوریک هه‌ل نه‌شیتلن و ته‌نه‌گی به‌جکۆله‌ به‌جکۆله‌ی لښ دروست نه‌که‌ن... تا هه‌ر کاتێ یه‌زیدییه‌کان هاته‌نه‌ سه‌ردانی (تاووس) به‌دیاریی بیانه‌نه‌ی. ئینجا گفتوگۆکاره‌کان تاووسه‌که‌ هه‌ل نه‌گرن له‌ ناو هه‌گبه‌یه‌که‌دا و نه‌به‌دن به‌کۆڵایندا و روونه‌که‌نه‌ نه‌و شویتنه‌ی که‌ دیاریی کراوه‌ بۆی به‌چن. ناواییه‌که‌ به‌پیاو و ژنیانه‌وه‌ ډین به‌پیریانه‌وه‌. چاکترین به‌رگی خۆیان نه‌پۆشن. گۆزانییه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کان و نایینییه‌کانی خۆیان نه‌لښتن. ئافره‌ته‌کانیش بۆیان نه‌ستینه‌وه‌ و تیلی لیلی نه‌که‌ن. دوو له‌مه‌نده‌کانیان له‌سه‌ر ئالاکه‌ نه‌که‌ونه‌ به‌ره‌ره‌کانی وه‌. کامیان پاره‌ ژۆرت به‌دات تاووسه‌که‌ نه‌ته‌ریته‌ مالی نه‌و که‌سه‌. جا نه‌گه‌ر که‌سی بیگانه‌ له‌وێ نه‌بوو، تاووسه‌که‌ له‌ خوڕجه‌که‌ ده‌رنه‌هه‌یتن و له‌ شوونی تاییه‌تی خۆیدا دای نه‌ئین ئینجا دانیه‌شتوانی گونده‌که‌ به‌تاک تاک و به‌کۆمه‌له‌ کۆمه‌له‌ ډینه‌ به‌رده‌م تاووسه‌که‌ و خۆیانی بۆ نه‌نوشینه‌وه‌ و ماچی نه‌که‌ن و هه‌رچییه‌کیان یی به‌ی پیتشه‌شی نه‌که‌ن پاشان له‌ تاووسه‌که‌ نه‌پارینه‌وه‌ که‌ له‌ گوناهايان خۆش به‌ی و خۆیان و مناله‌کانیان له‌ گه‌ر و گیتچه‌ل و پشم و قینی خۆی به‌پاریزی^(۱) دواي نه‌وه‌ گفتوگۆکاره‌کان نه‌وه‌ست و ده‌ست نه‌که‌ن به‌ده‌ف و دوو له‌ لښدان له‌سه‌ر ناوازیکی دگه‌یر، نه‌وانی تریش ده‌ست نه‌که‌ن به‌جۆره‌ هه‌له‌په‌رکتیه‌کی نایینی. هه‌ست و ده‌روونیان نه‌جۆشێ و له‌ ناوه‌ند ترس و هیوا‌دا شه‌په‌رزه‌ نه‌بن. جاری وایش هه‌یه‌ ناگیاان له‌ خۆیان نامیتنی (تاووس) هه‌که‌بش هه‌ل نه‌گرن و له‌گه‌ل خۆیادا هه‌لی نه‌په‌ریتن...

یەزیدییه‌کان ئەمە بەرۆژیکی پێرۆز دانه‌نین، لە شه‌وا مۆم و چرایه‌کی زۆر دانه‌گیرستین، گییای بۆن خوشیش زۆر نه‌ستوتین، ئیشک نه‌گرن و به‌دیار (تاووس) ه‌که‌وه ئەوه‌ستن، نه‌وه‌ک بیتاگانه‌یه‌ک بیدزێ. خاوه‌ن ماله‌که‌ که (تاووس) میوانیه‌تی. به‌ناوی ریزگرتن له‌وه‌ه گایا خاوه‌د مانگا یه‌ک سه‌ره‌نه‌به‌یت. دانیه‌شتوانی گونده‌که‌یش نان و چیشته‌کی زۆر بۆ خۆیان دروست نه‌که‌ن ئەو پۆژه تیتیر و پر نه‌خۆن و نه‌خۆنه‌وه و به‌زمه‌به‌زم نه‌که‌ن، که‌ پۆژی دوا یی ه‌ات گفتوگۆکاره‌کان تاووسه‌که‌ نه‌خه‌نه‌وه ناو تووره‌که‌که‌ی خۆیانوه‌^(٧) و روو نه‌که‌نه‌ گوندیکی تر.

(۱) به کارهتانی تاووس لہم شیویدہا، نہک ہر پیچہ وانہی نایینی زہردہشتیہ کہ دژی بت پرستیہ،

پتچواندی نایینی یه زیدییه که خورشیییه تی به لام نه مه سه رنه نجامی نه خوئنده وارییه. (ش. ف)

(۲) نهوی هوش په‌سندی پکات نه‌ویه که نهم تاووسانه بریتین له ئالایه‌ک که ده‌دریته ده‌ست گۆتنده‌کان که

به لگه بی بۆ نهوێ له لایهن سهرداری شێخانهوه نێرراون بۆ بیستاک و باج کۆکردنهوه. ئالایش له ناو هه مسو

نہ تہ وہ یہ کدا ریتی لی نہ گیری۔ (ش. ف)

دزینی تاووسه‌کان

هه‌روه‌ک له‌مه‌وێتیش دهرمان خست (تاووس) به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه نیشانه‌یه‌که بۆ فریشته تاووس. هه‌روه‌ها ئالایه‌کی‌شیه. جا چونکه یه‌زیدییه‌کان به‌یه‌رۆشه‌وه بوو بی‌سپارێزن له‌ بینین و دزینی له‌لایه‌ن بێنگانه‌کانه‌وه، که‌لیک واته وات کراوه له‌سه‌ر دزینی نه‌و تاووسانه و بردنیان بۆ ماله ده‌وله‌مه‌نده‌کان، یاخود بۆ ناوازه‌گاه (متحف)ه‌کانی ئه‌وروپا. به‌لام تا ئێستا نه‌م وتووێژاته له‌ راستیه‌وه دووربوون. نه‌ه‌نده هه‌یه (فه‌ریق عومه‌ر وه‌ه‌بی پاشا) که سه‌رکرده‌یه‌کی تورکی (عوسمانی) بووه له‌ سالی ۱۸۹۲دا به‌خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه هه‌لی کوتاوه‌ته سه‌ریان تا به‌زۆر بیانکاته‌وه به‌نیسه‌لام. به‌لام به‌گوتیان نه‌کردوه. نه‌ویش چوار (تاووس) له‌ تاووسه‌کانی داگیر کردوه و ناردونی بۆ (به‌غدا). له‌وێ له‌ کۆگای له‌شکردا پارێزران. به‌لام له‌ سالی ۱۹۰۸دا هه‌ر چوار تاووسه‌که‌یان داونه‌وه.

شته پیرۆزه‌کانی تری یه‌زیدییه‌کان

به‌پیتی نووسراوی (عه‌ده‌ی ئیسیلیس) که‌ هی (نوری پاشا)ی سه‌رداری (موصل)ه، له‌ چاخی (عوسمانی)دا، یه‌زیدییه‌کان بێجگه‌ له‌ (تاووس)ه‌کان، نه‌م شتانه‌یشیان لا پیرۆزه؛ سه‌ره‌کی تیره‌که‌یان لای خۆی نه‌یانپارێژی:

- ۱- به‌رانی ئیسماعیل، که‌ له‌ مس دروست کراوه.
 - ۲- دار ده‌ستی موسا، که‌ له‌ مس دروست کراوه.
 - ۳- مار ده‌ستی موسا، که‌ له‌ مس دروست کراوه.
 - ۴- رست (ته‌زیج)ی شیخ نه‌حمه‌دی به‌ده‌وی.
 - ۵- شانه‌ی ریشی شیخ جنیدی به‌غدادی.
 - ۶- دار ده‌ستی شیخ عه‌بدولقادری که‌یلانی.
 - ۷- تاسی سلیمان که‌ له‌ مس دروست کراوه.
 - ۸- پشتینی شیخ نه‌حمه‌دی ره‌فاعی.
- به‌لام (صدیق الدملوجی) که‌ خاوه‌نی نووسراوی (الیزیدییه)یه‌ نه‌لێ: ئێستا که‌ نه‌م شتانه نه‌ماون و یه‌زیدییه‌کانیش هه‌یچیان لێ نازانن و ناویشیان ناهێنن. ره‌نگه‌ بووین و له‌ناوچووین.
- ۹- چرایه‌کی ره‌نگاوهره‌نگیشی لای (ئیسماعیل به‌گ کۆری عه‌بدی به‌گ) هه‌یه، که‌ خۆی له‌ خه‌ترانی سه‌ره‌که‌گانه، نه‌لێ نه‌مه (شیخ عدی) به‌کاری هه‌تاوه. یه‌زیدییه‌کانیش نه‌چنه سه‌یری و وه‌ک موفه‌رک ده‌ستی لێ نه‌ده‌ن.

- ۱۰- چوارچینه‌یه‌کی په‌نجه‌ره‌یه‌ش لای (شیخ بریم کۆری شیخ په‌مه‌زان) له‌ گوندی بازانی (بحزانی) پارێزراره. یه‌زیدییه‌کان پێزی زۆر لێ نه‌گرن، باوه‌ریان وایه که (شیخ عدی) له‌سه‌ری دانیشتوه.
- ۱۱- له‌ بابه‌ته هه‌ره پیرۆزه‌کانیش (قالیچه)یه‌ک هه‌یه، باوه‌ریان وایه که‌ هی (شیخ عدی)یه، له‌لای (بابه شیخ) نه‌پارێزی ئه‌ویش کاتی سه‌ر لێ دانه‌کانی یه‌زیدییه‌کان ده‌ری نه‌هێنێ. یاخود کاتی ته‌نگانه‌یان.

نعم رایبەخە لەناو یەغدانئێکی کلیل و کلتۆم کراودا هەل گیراوه. لە پارچە سیپهالتێکی نەستوور پێتچراوه، لە یەزیدییه‌کان بە‌لاوه ناهێتن کەس ببینی. لە خورییه‌کی ره‌شی سووریاو دروست کراوه. مۆزانه هەردوو پەراویزه‌کی خواردوه. درێژی ده‌ بێست و پانیی‌شی چوار بێست و نیوه. هه‌رچه‌نده رایبەخێکی کۆنه، بە‌لام بە‌لای (صدیق دملوجی) یه‌وه وایه که تهمەنی ناگاته سه‌رده‌می (شیخ عەدی)، که تهمە هه‌شت سه‌ده‌ ساڵه‌ مردوه. بێتجگه‌ له‌وه تهمەنده سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر یەزیدییه‌کاندا هاتوه‌ بروا ناکرێ که هه‌یجیان لێ مایه‌توه...! له‌گه‌ل تهمەیشا تهم قسه‌یه‌ی (صدیق الدملوجی) به‌لگه‌ی تهمێ تا بچه‌سه‌په‌تته‌وه‌ دله‌وه. چونکه له‌ میژوودا به‌هه‌زاران شتی وا کۆنیش هه‌نه و نه‌ کۆنی و نه‌ سه‌رگه‌ردانی نه‌یان‌توانیوه‌ له‌ناویان به‌رن...!

سکالہی یہ زیدیہ کان

نعم سکا لایه له ۱۸۲۷/۲/۲۸ دا دراهه به فەرمانه‌وایی عوسمانی بۆ ئەمەدی له سەرباز لی گرتتیان وانهێتی: «ئێمه که پۆله‌ی یه‌زیدیین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناتوانین سەرباز به‌فه‌رمانه‌وایی بده‌ین، وامان پێی ب‌باشره که له‌ باتی ئه‌وه‌ پاره‌ پێشکه‌شی فەرمانه‌وایی بکه‌ین، وه‌گ مه‌سیحیه‌کان و جووله‌که‌کان ه‌زی ئه‌مه‌یش که بۆمان ده‌ست نادات سەرباز بده‌ین زۆره‌ له‌وانه‌ چا‌رده‌ ه‌ق پێشان ده‌بن که ئه‌مانه‌ن:

۱- پتویسته له سمر هه موو یه زیدییهک، گه وره بێ یان بچووک، ژن بێ یان کچ، سالی سێ جار بچیته پیش دهمی په یکه ری (فریسته تاووس) واته له مانگه کانی گولان (نیسان) و مشتخان (ایلول) و په له (تشرین ثانی) دا، ههر که سێ له مه دا که مه ترخه می بکات به یه زیدی دانانێ.

۲- نگه‌دار یه‌زیدیه‌ک، به‌لای که‌مه‌وه سالتی جارتک گزری (شیخ عدی کوری مسافر)، خوا پتیز له پازی بگری، سدر لی نه‌دات؛ له (۱۵ - ۲۰ ی مشتاخان‌دا؛ به‌لای نیتمه‌وه به‌خوانه‌ناس دانه‌نری.

۳- پتویسته له‌سەر هه‌موو یه‌زیدییه‌ک که هه‌موو به‌یانیانیک. له‌کاتی گزنگی رۆژدا^(۱) جی‌گایه‌کی پنا
بۆ خۆی بدۆزیتوه. نه‌وه‌ده‌ی که هه‌تاوی لێوه‌ بیینی سه‌ر بۆ رۆژ به‌جه‌مینیته‌وه. نابێ له‌ویدا موسلمان
یاخود جووله‌که‌ یان مه‌سیحی هه‌بێ؛ یان هه‌یج خواناسیک. نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی نه‌کرد به‌خوانه‌ناس دا نه‌ئێ.

۴- پتویسته له‌سەر هه‌م‌رو یه‌زیدییه‌ک که ده‌ستی برای هه‌تا هه‌تایی خۆی. یاخود پیاوی (مه‌دی). ده‌ستی شێخه‌که‌ی خۆی و پیره‌که‌ی خۆی ماچ بکات. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌کرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نری.

5- نەمەش كارتىكە كە بەيتى ئايىنى ئىتمە دروست نىيە: ھەرچەند موسلمانەكان بەيانيان نوژنە ئەكەن ئەلەين «أعوذ بالله من...» جا ئەگەر يەككىك لە ئىتمە ئەوئى گوئى لى بى. يان ئەبى ئەو كەسە بەكوژى كە ئەو بەدەميا دى يان ئەبى خۆى پى بەكوشت بدات ھەر كەسى ئەو ئەكات بەخواناس دائەنرى.

۶- که یکدک یک له نیمه بری پتویسته برای ههتا ههتا ییسه‌کدی و شتیخه‌کدی و پیره‌کدی بینه سهر لاشه‌کدی. یکدک یک له گفتوگونگار (قوال) هکانیش نهم و اهه‌یهی نه‌دات به‌گرتدا: (ندی نهو که‌سه‌ی که

(۱) بیگانگان نهمه بهر روز پهرستن نهمترین لهسه ی یزدیدیه کان. به لام له راستیدا پهرستن نییه. پتیزگرتنه: که پتیزسته هممو زرده دشتیه که ریز له ناو و با و ناگر و چرا و گل بگری. (ش. ف)

کړنوش بڼه فریشته تاووس) نه‌کټشیت، تو بهو نایینه نه‌مریت که نه‌وی نه‌پیه‌رستیت له‌سهریه‌تی. مده‌سم نایینی نه‌و خوا گه‌وره‌په‌په که پتی نه‌لین (فریشته تاووس)^(۱) نه‌ک ناینتیکی تر جا نه‌گه‌ر یه‌کټیک هاته سهرت و پتی گوتیت بییت به‌نیسلا؛ یان به‌مه‌سیحی یاخود به‌جوله‌که. یان به‌نایینتیکی تر. باوه‌ری پتی نه‌که‌یت و په‌په‌روی. نه‌که‌یت. چونکه نه‌گه‌ر تو له نایینی (تاووسی فریشتان) به‌ولاه که خوتی بڼه‌چه‌مینته‌وه نایینتیکی تر بناسیت و په‌په‌روی به‌که‌یت؛ به‌خوانه‌ناس دانه‌نریت.

۷- نیمه شتیکمان هده پتی نه‌لین (موفه‌رکی شیخ عدی). که نه‌ویش بریتیه له‌و گلده که له‌گزی شیخ عدی نه‌په‌نن. جا هر یه‌زیدیه‌ک هه‌ندیکی له‌و گلده له‌گه‌ل خوی هه‌لنه‌گرتبت و هه‌موو به‌یانیه‌کیش توزیک له‌و گلده نه‌خوات به‌خوانه‌ناس دانه‌نری. هر کامیکیشمان مرد و نه‌و گلده پیروزی پتی نه‌پتی به‌خوانه‌ناسیه‌وه نه‌مری.

۸- پتویسته له‌سهر نه‌واندی که پڅووه نه‌گرن. تا له نیشتمان‌ده‌ی خویاندا نه‌پتی پڅووه نه‌گرن. چونکه پتویسته له‌سهر یان له هه‌موو به‌یانیه‌کی پڅوانی پڅووه‌گرتندا بچه‌ مالی شیخ یاخود پیره‌که‌یان و له‌ویدا ده‌ست بکه‌ن به‌پڅووه‌گرتنه‌که‌یان. هه‌روه‌ا نثواره له‌ مالی یه‌کټیک له‌و دووانده‌ا پڅووه‌که‌یان بشکټن. که له‌ویدا مده‌ پیروزه‌که‌ی شیخ یاخود پیره‌که‌یان نه‌خونه‌وه^(۲) هه‌رکه‌سیکیان جامی دوو جام له‌و مده‌ نه‌خواته‌وه پڅووه‌که‌ی به‌چه‌ ناگات نه‌و که‌سه‌ش به‌خوانه‌ناس دانه‌نری.

۹- نه‌گه‌ر یه‌زیدیه‌ک کوچی کرد بڼه‌شاریکی بیتگانه و به‌لای که‌مه‌وه سالتیک له‌ویدا مایه‌وه نینجا که‌رایه‌وه نیشتمان‌ده‌ی خوی ناتوانی جارتیکی تر له‌گه‌ل ښه‌که‌ی خویدا بریته‌وه. که‌سیش له‌ نیمه‌ ژنی ناداتی ماره‌ی بکات. هه‌رکه‌سیکیش له‌ نیمه‌ نه‌وه‌ی کرد به‌خواناس دانه‌نری.

۱۰- نه‌مه له‌ بابه‌ت پڅا‌که‌ویه. هه‌روه‌ک له‌ به‌ندی چواره‌مدا گوتمان هر یه‌زیدیه‌ برایه‌کی هه‌تا هه‌تایی هده‌ هه‌روه‌ا خوشکټیکی هه‌تا هه‌تایشی هده‌. که یه‌کټیکیشمان کراسه‌که‌ی خوی نه‌دروئ، له‌ خوشکی هه‌تا هه‌تایی به‌ولاه ناین که‌سی تر ملیوانه‌که‌ی به‌ری. جا نه‌گه‌ر خوشکه هه‌تا هه‌تاییه‌که‌ی نه‌و ملیوانه‌ی بڼه‌نه‌پتی، ناین کراسه‌که‌ی له‌به‌ر بکات. نه‌گه‌ر هاتوو نه‌و کراسه‌ی له‌به‌ر کرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نری.

۱۱- نه‌گه‌ر یه‌زیدیه‌ک کراسیک یاخود شتیک تازوی دروست کرد و له‌ ناوه‌ پیروزه‌که‌ی ناو قسنه‌که‌ی (شیخ عدی) دانه‌یشت ناین له‌به‌ری بکات. هر که‌سی وا بکات به‌خواناس دانه‌نری.

۱۲- ناین نیمه‌ به‌رگی شین له‌به‌ر بکه‌ین. نایشتوانین به‌شانه‌ی موسلمان یاخود گاور یان جووله‌که

(۱) به‌لام من له‌ رښنیرانی یه‌زیدیه‌کانم بیستوه‌وه که (تاووسی فریشتان) به‌سهرۆکی فریشته‌کان و خۆشه‌یستی خوی تاک و تنه‌ا دانه‌نن نه‌ک به‌خوا، وانا (تاووسی فریشتان) هه‌رچیبه‌ک بکات به‌ناوی خوی خۆبه‌وه نه‌یکات نه‌ک به‌ناوی خۆبه‌وه که ناهه‌ریده‌کراویکی نه‌وه. (ش. ف)

(۲) مده‌ی خواره‌نه‌وه له‌ نایینی زه‌رده‌شتیدا به‌گونه‌ا دانه‌نری. نه‌م ره‌وشته نه‌چیته‌وه سهر نایینی پتیش زه‌رده‌شتی؛ که بریتیه له‌ سروشت په‌رستی. (ش. ف)

سهرمان دابهيتين. نايشتوانين سهرمان به گوتزاني خوانه ناسيتك بتاشين تا به ناوي پيرؤزي (شيخ عدي) نه يشؤين جا ههركه سيتكمان نه وي كرد به خوانه ناس دانه نئي.

۱۳- ناپي هيچ يه يزديدهك بجيته پيشاو ياخود گه رماو (حمام) نايشين كه وچك ياخود كاسه يه كي وا به كار بهيتي كه موسلمانتيك، ياخود بي نايينتيك به كاري هيتايي.

۱۴- هه رچي له باهت خوارده مه نيشه وه به؛ له ناوه ند ئيمه و خاوه نايينه كاني تر دا جياوازيه كي زؤر هديه. چونكه ئيمه نه ماسيمان بي نه خوري؛ نه ناروو (خه يار)، نه بامي؛ نه كوله كه، نه فاسوليا، نه كه له رم، نه كا هوو.

سهرؤكي تيره ي يزدي	سهرؤكي تيره ي يزدي
له ناوچه ي شتخاند	سهركرده ي شتخان
شيخ ناسر	حوسين
سهرؤكي گوندي بيبان	سهرؤكي گوندي مام ره شان
حوسين	سلتمان
سهرؤكي گوندي موسه كان	سهرؤكي گوندي خه تاره
مراد	نه يوب
سهرؤكي گوندي خورزا	سهرؤكي گوندي دهكان
نه رمو	حوسين
سهرؤكي گوندي خوشابا	سهرؤكي گوندي باقه سره
الياس	علي
سهرؤكي گوندي كا باره	سهرؤكي گوندي بعشيقه
كوچك كسو	علو
سهرؤكي گوندي عين سفني	سهرؤكي گوندي سينا
كركو	عبدو
سهرؤكي گوندي قصر يزدين	سهرؤكي گوندي كه به رتوو
شيخ خيرؤ ^(۱)	طاهر

ليتره دا يه يزديده كان قسه كانيان زؤر له راستيه وه دوورن. چونكه باوه رپيه كانيان ناگاته نه و نه ندا زانه ي كه نه وان پيشانيان داوه. نه وان مه به سيان نه وه بووه كه له سهر يازي پرگار ين. به لام فه رمانه وايي تورك هه ر به نيسلامي دانان؛ نه و بيانوه ي لي په سه ند نه كردن. دواي بوو به گيرو گرفتتيكي زؤر گرنگ و گه و ره له به رده م فه رمانه واييدا؛ نه وان يش پتي كه و تنه ته نگانه يه كي هه ره گه و ره وه.

(۱) نه م سكا لايه له نوو سراوه كه ي (موسيوف. نو) وه گؤزا وه ته سه ر زمانى عه ره بي، منيش له نوو سراوه كه ي (صديق الدملوجي) م وه رگرتوه كه ناوي (اليزديده) يه. به لام له وه بي گومانم كه ده ستكار يه كي زؤري تيا كراوه. به تاييه تي له سه رچا وه ي دؤژمه نه موسلمان ه كانيان نه وه وه رگيرا وه كه توركه كاني عوسمانين. (ش. ف)

دهشت و خووی یه‌زیدییه‌کان

ناهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند

به‌بۆنه‌ی جهمۆنه نایینییه‌کانیان‌ه‌وه، که به‌جگار زۆرن، به‌تایبه‌تی له کاتی سەردان له گۆپی شیخ و پیره‌کانیاندا؛ هه‌روه‌ها له کاتی ژنهنیاندا یه‌زیدییه‌کان ناهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند نه‌گێرن. له ناهه‌نگی ژنهنیاندا دانیشتوانی گونده‌کانی دراوسێشیان له‌گه‌ڵ ه‌ی گونده‌ دووره‌کاندا کۆ نه‌بنه‌وه و تا سێ شه‌و و سێ رۆژ نه‌ده‌ن له ده‌هۆڵ و زورنا. که شاییش گهرم بوو کوران و کچان ده‌ست نه‌که‌ن به‌ره‌شه‌له‌ک و هه‌له‌په‌رین: یه‌زیدییه‌کان چ به‌مه‌ی خواردنه‌وه، چ به‌شاییه‌که نه‌که‌ونه خۆشی و کامه‌رانیه‌وه؛ سه‌رخۆش نه‌بن بێتجه‌گه له‌وه ده‌ست نه‌که‌ن به‌گه‌وه‌ی نه‌سپ تاودان؛ که موسلمانانه‌کانیش له‌مه‌دا هاوبه‌شیان نه‌که‌ن.

هه‌له‌په‌رکێ و سه‌ماکردن پر به‌دلی ئافه‌رته‌کانیان. چ به‌تاک تاکێ چ به‌کۆمه‌له سه‌ما نه‌که‌ن، ه‌ی وایشیان تیا هه‌یه که له‌سه‌ماکردندا زۆر شاره‌زان له‌گفتوگۆکاره‌کانیان‌ه‌وه که له‌هونه‌ری هه‌له‌په‌رکێ و سه‌مادا ده‌ستیان هه‌یه فێری ره‌شه‌له‌ک و هه‌له‌په‌رین و سه‌ماکردن نه‌بن. چهند کچیکیان کۆ نه‌بنه‌وه و به‌کۆمه‌له؛ به‌ده‌نگیکێ کاربگه‌ر و ناسکه‌وه گۆزانی نه‌توه‌یه‌ی نه‌لێن؛ کار له‌ دل و ده‌روون و میتشکی پیاوان نه‌که‌ن. به‌لام نابێ هیچ موسلمانیک له‌وێ بێ و گۆپیان لێ بگرێ.

کاتی که تاووسه‌کانیش نه‌گه‌نه ناو دێ؛ لادییه‌یه‌کان ده‌ست نه‌که‌ن به‌به‌زم و شای. له‌کۆپیکێ پان و فراواندا به‌کۆمه‌له و به‌ته‌نیا ده‌ست نه‌که‌ن به‌سه‌ما و هه‌له‌په‌رین. شاییه‌یه‌کان به‌زۆری له‌و سالانه‌دا نه‌کێرن، به‌بۆنه‌ی ژنهنیان‌ه‌وه، که ده‌غڵ و دانیاں پرشتی باش بێ. چونکه نه‌گه‌ر وانه‌بێ یه‌زیدییه‌کان ده‌ره‌قه‌تی نه‌و پاره به‌خت کردنه نایه‌ن.

ه‌یوای دوا‌رۆژ

یه‌زیدییه‌کان به‌ه‌یوای نه‌و رۆژه‌ که له ده‌ست زۆرداری و به‌دکرداری موسلمانانه‌کان رزگاریان بێت و بکه‌ونه سه‌هوت و ئاسایش و کامه‌رانیه‌وه. ژبانیکێ سه‌ره‌زانه و پوخته پابوێرن. باوه‌ریان وایه که رۆژیک له‌ رۆژان دێ رۆژگار به‌ده‌میان‌ه‌وه پێ نه‌که‌ن، (یه‌زید کۆری معاویه) له ئاسمانه‌وه دێته خواره‌وه بۆ سه‌ری زه‌وی و کاروباری جیهان راست نه‌کاته‌وه و سه‌رشیان به‌رز نه‌کاته‌وه.^(١) هه‌ر که‌سێ په‌په‌وه‌یی بکات سه‌ری نه‌خات، هه‌ر که‌سێکیش سه‌رکێشی بکات له‌ناوی نه‌بات.

سه‌ردار، نه‌بێته فه‌رمانداری ده‌ست به‌ره‌للای به‌چنگ به‌سه‌ر خاکی یه‌زیدی چاوه‌پوان کراوه‌وه. هه‌رچی نه‌توه‌یه‌ک هه‌یه له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌که‌ونه ژێر ده‌ستیانه‌وه یه‌زیدییه‌کانیش تۆله‌ی خۆیان له‌ دوژمنه موسلمانانه‌کانیان نه‌که‌نه‌وه، هه‌روه‌ک (به‌خت نه‌سرای باپیریان تۆله‌ی له‌ جووله‌که‌کان کردبووه‌وه. پس سه‌رده‌ره‌کان نه‌بنه کارده‌به‌سته‌ی سه‌رداری (أمیر). (پیسیر)ه‌کان و شێخه‌کانیش نه‌بنه سه‌رکاری. گفتوگۆکاره‌کانیش نه‌بنه پیاوانی راسپێترای (کوچه‌ره‌)ه‌کانیش نه‌بنه پاره کۆکه‌ره‌وه‌ی. هه‌زار

(١) الیزیدیة: صديق المملوجي. (ش. ف)

(فەقیر) هەکانیش ئەبەنە سەربازی. (باعزەرە) ییش ئەبیتە پایتەختی ئەو فەرمانپەر واییبە شاری (شام) ییش ئەبیتە شاری هەرە گەورەیی خاکی یەزیدی. دیارە ئەم باوەڕانەیان لەتاو ژۆروستەمی موسلمانەکان هاتووەتە مێشکەوه. هەر بەو ناواتەیشەوه ئەژین کە سەرلەنوێ پایەیی گەورەیی (ئەمەوی) یەکان زیندوو بکەنەوه. ^(۱)

کریف چییە؟

(کریف) بەدۆست و برادرە ئەلێن. یەزیدیەکان کریفیتییان زۆر بەگرنەگ گرتووه. هەرۆه کو یەزیدیەک و یەزیدیەک ئەبەن بەکریف. ئەگەر ئێچ یەزیدیەک و سولمانیکیش بێن بەکریف ئەویش ئەوه پێک دێ کە یەکیکیان منالێ ئەوی تریان بخاتە باوەشی خۆیەوه لە کاتی چووک بڕینیا ئەوان بەوه ئەلێن «کریف خونی» وانا دۆستی خۆتێ. یەزیدیە کە پر بەدل ئەم دۆستایەتیە ئەپارتێژی و خۆشی لەپێناویا بەخت ئەکات. ئەگەر کریفیتییە کەوتە ناوەند دوو یەزیدیەوه، هەتا پێنج پشیتیش ئەوێان وەک برای شیریی دانهێرن.

لە (شیخان) دا کریفیتی ناوەند موسلمانەکان و یەزیدیەکان کزیوو وەک خۆی ئەمایەوه. تاوانیش ئۆبالی بەئەستۆی موسلمانەکانە. ئەک یەزیدیەکان. بەلام لە (سەنجا) دا پێچەوانەیی ئەوێ هەردوولایان پێژ لە دۆستایەتیە کەیان ئەگرن و یارمەتی یەکتر ئەدەن و سەر و سامانی یەکتریش ئەپارتێرن.

کەنەفت کردن

مەبەس لەم کەنەفت کردنە، پاراستنی ئایینی یەزیدیە، لە دەستکاری کردن و شکاندنی فەرموودەکانی و ترساندنی ئەتەوێ یەزیدیە لە شکاندنی بەندەکانی ئایینە کەیان. هەر سەردار (ئەمیر) هەکان ئەتوان ئەم دەسلالە بەکارهێنن، سەردار لە کەس کۆ بکاتەوه هەر کەسیکی کەنەفت کرد، لە هەموو مافیکێ شارستانی و ئایینی خۆی بەش بپراو ئەمێنێتەوه. بەجاوی سووک سەیری ئەکەن. تەنەت ژن و مندالی خۆشی خۆیانی لێ دوور ئەخەنەوه. هەتا ئەمرێ، یاخود سەرداری یەزیدیەکان ئەبێهەخش ئە دەست ئەو سزایە رزگاری نابێ. سەردارەکان لە پاش کزیوونیان ئەم فێلەیان دۆزیبەوه ئەویش بۆ گێرانەوهی هێژ و دەسلالەتی خۆیان.

موفەرک

ئەم موفەرک ئەوەندە مورویەک ئەبێ: گفتوگۆکارەکان لە گەلکە سەرگۆزی (شیخ عەدی) دروستی ئەکەن. پاشان لە کاتی هاتنی یەزیدیەکاندا بۆ پێزگرتنی تاووسەکان، بەدیاری ئەیانەن. پێویستە هەموو یەزیدیەک یەکیک لەم موفەرکەنە پێ بێ، تا لە تەنگانەدا خۆی پێ بهاریژێ.

(۱) رەنگە (صديق الدملوجي) ئەم سەرگوروشتی لە نووسەرانی بێگانه یاخود لە بۆرە پیاوانی ئەخوتێندەوارەوه وەرگرتبێ. ئەگینا رۆشنیاری یەزیدی هەر خەو بەکوردایەتی خۆیانەوه ئەبێن، (شیخ حەسەن) ییش هەر وای کردووه. (ش. ف.)

پتیرسته به بیانان و ئیواران ماچی بکات. جاری وا هدی به هۆی نهم موفه پرکه وه دوو هۆزی به گزیه کدا چوو، شهر نه وه سستین و نهو شهر وه ستاندنه ی خویان نه پارتیزن. نهمه ییش به وه جتیه جتی نه بن، هر هۆزه (موفه پرکه) هکه ی خۆی نه دا به وی تر. بۆ نهمه ی له وه دلتیابن که جاریکی تر به گزیا ناچیتته وه، جاری وایش هدی (موفه پرکه) هکه، پتیه وانه ی نهم مهبه سه کار نه کات، وا نه بیتته نیشانه ی کوشتار ده ست پت کردنه وه. نهمه ییش کاتیک پرونده دات که هر هۆزه موفه پرکی خۆی له وی تر بسیتیتته وه.

نه گهر دوژمنیک به سه ر دوژمنیکی خۆیدا سه رکه وت، و زانی دوژمنه که ی خۆی نهو موفه پرکه ی هه لگرتوه، له وانه یه هیچ نازاریکی نه دات، له به ر پتیزگرتن له موفه پرکه که؛ نه گهر باوک و برا و کوپیشی کوشتی، هیچی لی ناکات. نهم ره وشته زۆتر له لای یه زیدییه کانی (سنجار) باوه.

به م ره نگه (موفه پرکه) نه بیتته هۆی پاراستنی نارام و ناسایش و ناشتی و به هتیزکردنی کۆکی و برابته ی که هیچ هتیزکی تر نه وی له ده ست نایه ت.

یه زیدییه کان نهو ره وشته یان لا باو نییه که له باتی که سیتی کوزراویان پاره وه ریزگرن. نه وان نه وه به ترسنۆکی و بێ ده سه لاتنی دانه نین. باوه ریان وایه که (شیخ عدی) به ره به ستی کردوه. گۆزینه وه ی موفه پرکه له لایه ن هه موو یه زیدییه که وه نه کری.

ئاوی پیروژ

یه زیدییه کان که منالیان نه بن حه وت پۆژ له و ناوه پیروژه ی که له گۆزستانی (شیخ عدی) دایه نه یشۆن، بۆ نهمه ی له پیسی مندا لدان پاک به یته وه. هه روه ها هر شتیکیش که ده ستی موسلمانه کانی لی که وتبێ له و ناوه پیروژه دا نه یشۆن و پاکی نه که نه وه. به لām ئیستا نهم ره وشته کزیوه، له ترسی نه وی مناله کان به و ناوه سارده بمرن.

چووک برین

له پاش له دایکبۆن به حه وت پۆژ چووک کوه کانیان نه بن^(۱) هه ندی جاریش له پاش دوو سال وایان لی نه که ن. به پیتی قسه ی (صدیق الدملوجی) خاوه نی نووسراوی (الیزیدییه)، یه زیدییه کان نهم ره وشته یان له ئیسلامه وه وه رگرتوه.

ژن زۆر هیئان و به ره لا کردن

به پیتی نایینی یه زیدی پیاو نه توانی تا چوار ژن به یتن. هه رکاتیکیش ویستی نه توانی به ره لا لایان بکا. هه رچی سه ردار ی یه زیدییه کانه، نه ویش نه توانی، چه ند ژنی بو، له سنووری ئایینی دا ماره ی بکات. به لām ناتوانی هیچیان به ره لا بکات. چونکه ناشی که س له پاش نهو ماره یان بکات. پتیه سه نه و ژنانه، هر له ناو مالی سه ردار دا بچینه وه تا نه مرن. ته نانه ت له پاش مردنی میژده کانیشیان ناتوان شو به سه ردار ی تازه بکه ن، یه زیدییه کان نهو ژنه سه ردارانه به دایکی خۆیان دانه نین. وه ک دایکی

(۱) چووک برین: (خه نه کردن)

خوشتیان بانگیان نه‌کهن، بام له تمه‌نیشدا له‌وان بچووکترین.

جا هر نه‌وه‌نده پیاوه‌که به‌ژنه‌کی بلی: به‌ره‌للام کردیت^(۱). یاخود پیی بلی تو شیتی منی، تو پیری منی. ژنه‌که به‌به‌ره‌للاکراو دانه‌نرانی. له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا هر کاتی پتیکه‌وتنه‌وه، نه‌توانی ماره‌ی بکاته‌وه، بام له سێ جار پتریش به‌ره‌للا‌ی کردبێ. به‌لام چینی نایینی، که خوشتیان به‌چینیکی ناوازه و جیاواز دانه‌نین؛ ریز له‌و پیری به‌ره‌للاکردنه‌ نه‌گرن نه‌گه‌ر سێ جار له‌سه‌ریه‌ک به‌سه‌ر زمانی مێرده‌که‌دا هاتبێ ماره‌ی ناکاته‌وه. نه‌وه‌یش لای یه‌زیدییه‌کان باو نییه‌ که پیاوی ژنه‌کی خۆی به‌ره‌للا کردبوو، په‌نا به‌ریتته به‌ر پیاوه‌ نایینییه‌کان، بۆ نه‌مه‌ی پیری گێپانه‌وه‌ی ژنه‌کی بۆ به‌دن تا ماره‌ی بکاته‌وه. له‌مه‌دا یه‌زیدییه‌کان پتچه‌واندی نیسلان. یه‌زیدییه‌کان گوێ ناده‌نه، ماره‌ی به‌ره‌للا‌یی. ژن و مێرد وه‌ک یه‌ک له‌ جیاپه‌ونه‌وه‌دا نازادن... پیاو له‌وه‌ دلتیا نییه‌ که ده‌ستیکی ناپاک بکه‌ویتته‌ ناوه‌ند خۆی و ژنه‌که‌یه‌وه‌ و ژبانی ژن و مێردیان لی تیک بدات. نه‌مه‌یش له‌وه‌وه‌ په‌یدا بووه‌ که شتیه‌کی نایینی و فهرماندارییان نه‌داوه‌ به‌ژن ماره‌کردن؛ تا ژن له‌ جیاپه‌ونه‌وه‌ له‌ مێرده‌کی خۆی به‌ریه‌ست بکات. به‌واتایه‌کی تر ریز له‌ سه‌ریه‌ستی زۆرتر نه‌گرن.

نه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌م باره‌ له‌ (شیخان)دا گۆراوه‌ و به‌ره‌و چاکی نه‌چیت. چونکه‌ زۆر جاری وا هه‌یه‌ پیاو و ژنه‌که‌ دینه‌ کن دادگه‌ری نایینی و له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌وا یه‌کتری ماره‌ نه‌کهن، نه‌وه‌ک ژبانی خێزانی یان له‌وه‌ دواتیک بچی یان تیک بدری. دیاره‌ نه‌مه‌یش هه‌نگاوێکی تازه‌یه‌ به‌ره‌و پێشکه‌وتن نه‌نری له‌ نایینی یه‌زیدیدا، که هه‌موو ده‌م ناماده‌یه‌ بۆ گۆران و گه‌شه‌کردن.^(۲)

خوشتن

هه‌موو یه‌زیدییه‌ک، پتیرسته‌ له‌سه‌ری، له‌ دوا‌ی جووت بوون له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا، خۆی به‌سوات، یه‌زیدییه‌کان خۆیان له‌ خۆیاندا حدز له‌ پاکی و خاوتنی نه‌کهن. هر هه‌چ نه‌بێ هه‌فته‌ی جارێک خۆیان نه‌شۆن به‌بۆنه‌ی جه‌ژنه‌کان و په‌یدا‌بوونی که‌شه‌کان و، سه‌رلێدان له‌ گۆزی (شیخ عدی)یه‌وه‌ هه‌روه‌ها به‌بۆنه‌ی کۆچ کردنیانه‌وه‌ بۆ جێگا‌یه‌کی دوور، به‌تایبه‌تی له‌ رۆژانی رۆژووگرتنیاندا یه‌زیدییه‌کان هه‌موویان خۆیان نه‌شۆن. هه‌رچی ئافره‌ته‌کانیشیان، ئه‌م روه‌شته‌ جوانه‌ زۆرتر نه‌پاریژن.

که ژن له‌ کاتی مندالبوونیان، یاخود نۆزه‌ی خۆین پۆانی بێ یا مندالدانی هاتبێ، پیاو نابێ توخنی بکه‌وی، به‌نیازی جووت بوون. ماوه‌ی پاش مندالبوونه‌که‌یشی چل رۆژه‌، که ته‌واوبوو و ژنه‌که‌یش خۆی شت، نه‌وساکه‌ ری به‌پیاوه‌که‌ دراوه‌ به‌نیازی جووتبوونه‌وه‌ توخنی بکه‌وی.

(۱) واته: ته‌قلاقمدايت.

(۲) شیرایی وەرگرتن وه‌ک له‌ناو کورده‌ موسلمانه‌کانی لادیدا باوه‌ له‌لای یه‌زیدییه‌کانیش باوه‌. به‌لام له‌م دوا‌یه‌دا نرخی شیراییان که‌م کرده‌وه‌. (ش. ف)

برایه‌تی تا سەر بۆ ڤۆژی پاش مردن

په‌وشتی یه‌زیدییه‌کان وایه، هه‌موو یه‌زیدییه‌ک نه‌بێ، براهه‌ک و خوشکیه‌ک له‌ چینی نایینی بۆ خۆی دیاری بکات، کاری خۆی به‌ره‌و ڤووی نه‌وان بکاته‌وه، له‌ ڤۆژی پاش مردنیشدا نه‌و دوانه‌ بۆی بپارێنه‌وه له‌ خوا که‌ بیه‌خشت له‌ گه‌ناهه‌کانی و به‌نیازی خۆشی بگه‌یه‌نێ. پتویسته هه‌موو به‌یانیا نیک ده‌ستی نه‌و خوشک و براهه‌ی خۆی بگوشی و خۆشه‌ویسته‌شیا ن له‌گه‌لدا بنویتن. هه‌ر کاتیک کراسه‌کی بۆ خۆی دووری، نه‌بێ خوشکه‌ تا سه‌ره‌که‌ی ملیوانه‌که‌ی بۆ هه‌ل بدرێ. له‌ کاتی مردنیشیا پتویسته خوشک و براهه‌ تا سه‌ره‌کانی له‌سه‌ری ڤاوه‌ستن و یارمه‌تیی (شیخ) و (پیره‌) که‌یشی به‌دن له‌ له‌ش شت و پێچانه‌وه‌ی له‌شیا به‌سیه‌پال. نه‌مه‌یش لای یه‌زیدییه‌کان باوه: که‌ میلیوانی کراسه‌کانیا ن نه‌بێ خه‌بێ چ ژن بێ چ پیاو له‌مه‌یشدا نه‌چنه‌وه سەر په‌وشتی زه‌رده‌شتیه‌کان.

مردوو شت

یه‌زیدییه‌کان لاشه‌ی مردوو هه‌کانیا ن نه‌شون، هه‌ندێ جار به‌ناوی گه‌رم و سابوون. نه‌وان له‌مه‌دا له‌ ئیسلامه‌کان نه‌که‌ن به‌لام له‌ ده‌ست نوێژ پێشتا له‌ ئیسلامه‌کان ناکه‌ن. نه‌وی مردوو که‌ نه‌شوات (شیخ) که‌ی و (پیره‌) که‌یشی. خوشک و براهه‌ تا سه‌ره‌که‌یشی یارمه‌تیا ن نه‌ده‌ن (شیخ) که‌یشی هه‌ندێ ڤارانه‌وه‌ی بۆ نه‌کات، له‌ کاتی شتیا.

مردوو ناشت

که‌ له‌ شتی مردوو که‌ نه‌بنه‌وه، هه‌موو کونیکه‌ی له‌شی به‌لۆکه‌ نه‌گرن. تۆژی له‌ خۆلی گۆری (شیخ عه‌دی) یش له‌سه‌ر ناوچه‌وان و چاوه‌کانی دانه‌ن. به‌ره‌و ڤۆژه‌هه‌لاتیش نه‌ینێژ^(١) له‌ ڤۆژی یه‌که‌م و دوهم و سێهه‌م و چل و چه‌وته‌می پاش مردنیشیا له‌به‌ر گیانی نه‌و پاره‌ و خواره‌مه‌نی و بابه‌تانی تر نه‌یه‌شه‌وه به‌سه‌ر هه‌زاراندا. ژماره‌یه‌کی زۆر مه‌ی و مانگایش سه‌ره‌به‌رن و نه‌یده‌ن به‌هه‌زاران و دامه‌وان.

وا باوه‌ لای یه‌زیدییه‌کان که‌ مردوو که‌ به‌سیه‌پالیکه‌ ده‌ستکردی خۆمالی به‌پێچنه‌وه. نابێ هیچ سیه‌پالیکه‌ی تر بۆ نه‌م مه‌به‌سه‌ به‌کاره‌یه‌تر. به‌لام ئیستاکه‌ نه‌و په‌وشته‌یا ن به‌رداوه. چونکه‌ هه‌موو ده‌م نه‌و سیه‌پاله‌ خۆ کرده‌یا ن ده‌ست ناکه‌وێ، که‌ که‌م دروست نه‌کرتن و که‌مه‌یش به‌کاره‌نه‌یه‌تر.

په‌وشتی یه‌زیدییه‌کانی (سنبجار) وایه، ژن بێ یان پیاو، که‌ مه‌رد، قژ و پرچی نه‌به‌رن و به‌کیلی گۆڤه‌که‌یه‌وه هه‌لی نه‌واسن تا نه‌پژێ و له‌ناو نه‌چن. هه‌ر که‌چ له‌ هه‌ره‌تی شووگرده‌ندابن؛ یاخود تازه‌ شوی کردبێ، جوانترین به‌رگی خۆی له‌به‌ر نه‌که‌ن، ئینجا نه‌ینێژ. هه‌ندیکیا ن به‌خه‌شیش نه‌ی ڤازێنه‌وه، ئینجا ته‌نگی بۆ ناگر نه‌ده‌ن.

هه‌تیکه‌شیا ن په‌وشتیان وایه، که‌ مردوو که‌ مه‌رد جلوه‌رگه‌کانی له‌به‌ر نه‌که‌ن؛ ئینجا نه‌ینێژ. که‌ ناشتیشیا ن نه‌یه‌نه‌ ناو پێخه‌فیکه‌وه که‌ له‌ناو گۆڤه‌که‌دا دایانناوه.

(١) له‌م په‌وشته‌یا ندا چوونه‌ته‌ سه‌ر نایینی ڤۆژه‌یه‌رستی هه‌ره‌کونیا ن. (ش. ف.)

په‌شټيان له پاش ناشتن

خو نه‌گهر مردووه‌كه خاوه‌ن سايه و پايله‌يې و پياوړتيا گه‌وره‌يې، له دار په‌يكه‌ريكي بو نه‌كهن، كام جلوه‌رگي باش و ناوازه‌يه نه‌وه‌ي له‌به‌ر نه‌كهن، پاشان نه‌و په‌يكه‌ره له شونتياكي به‌رز دانه‌تېن و لم لا و لاي كوته‌بنه‌وه. گفټوگوکاره‌كان گوزاښه‌كان خويان له‌به‌رده‌ميا نه‌لېن. نافره‌ته‌كانيش له خويان نه‌ده‌ن و شيني بو نه‌كهن. به‌ناوازيكي شيرين و كاريگه‌روه بو نه‌لاوړينه‌وه. هه‌تا ستې ټوژ له‌سه‌ريه‌ك هه‌ر كرده‌وه چاكه‌كاني نه‌و مردووه نه‌گټي‌نه‌وه. به‌لام نه‌گهر مردووه‌كه هه‌زار و ده‌سكورت بو، گفټوگوکاره‌كان هه‌ر نه‌ونده كاره نايښه‌يه‌كان ده‌رباره‌ي جيبه‌جې نه‌كهن تا نه‌نيژي. كه‌سوكاري مردووه‌كه ناو به‌ناو ډينه‌سه‌ر گوزه‌كه‌ي و به‌سه‌ريا نه‌گرين.

مردو لاي يه‌زېديه‌كان پټي زوړ لې نه‌گيرئ، به‌لام كه پرسه‌كه‌ي ته‌واوبو زوړ بو ناكړين. هه‌رچه‌نده ناوړشي نه‌هيټن؛ له خوا نه‌پارپته‌وه كه له گوناوه‌كاني خوش بې. له شه‌وه جمنه‌كان و كه‌شه‌كاندانان و چيشتي بو دروست نه‌كهن و نه‌يېنه‌سه‌ر گوزه‌كه‌ي، له وي دانه‌تېن و نه‌گه‌پته‌وه بو مال‌وه. كه سه‌رله‌به‌ياني هاته‌وه بو ناماني چيشته‌كان بېبه‌نه‌وه مالتې، بويان ده‌رنه‌كه‌وي كه هيچ خواره‌دمه‌نييه‌كيان تيا نه‌ماوه. به‌م جوړه يه‌زېديه‌كان له رتگاي رټزگرتني مردووه‌كانيانه‌وه، ده‌ستي هه‌زاران نه‌گرن و يارمه‌تيايان نه‌ده‌ن.

گوزي پيشه‌وا و شيخه‌كانيان

«يه‌زېديه‌كانيش وه‌ك هه‌موو خاوه‌ن نايښه‌كاني تر، هيشتا له ده‌ست رټزگرتن و په‌رستني پياوه گه‌وره‌كانيان رزگاريان نه‌بو به‌پټي به‌قسه‌ي هه‌ندې بيتگانه كه نه‌چنه سه‌ر گوزي نه‌و پيشه‌وا و شيخانه‌ياتن، بروايان وايه كه خوايه‌تي له ناوياندايه^(۱)، له‌به‌ر نه‌وه لتيان نه‌پارپته‌وه كه لاي (فريشته تاووس) بويان پياړپته‌وه تا لتيان خوشبې و له ده‌رد و سه‌رگه‌رداني بياپارپټي». نه‌بې هه‌موو يه‌زېديه‌ك، گوزيك له‌و گوزانه بو خوي ديارديي بكات، كه نيواران و به‌يانيان سه‌ري لې بدات و به‌هه‌ر چوار لايدا بسوورپته‌وه و لتي بياپارپته‌وه كه خوشي بوئ و يارمه‌تياي بدات و بو بياپارپته‌وه له خوي گه‌وره كه بېبه‌خشي و بياپارپټي له ده‌رد و سه‌رگه‌رداني^(۲) له‌به‌ر نه‌وه هه‌موو نيشته‌جيبه‌كي يه‌زېدي له‌و گوزانه‌ي تيايه. نه‌م گوزانه زوړن؛ له ژماره نايمن، سه‌ير نه‌ويه هه‌نديكيان له‌سه‌ر نايښي يه‌زېدي نين. بيتجگه له‌وه يه‌زېديه‌كان رټز له هه‌ندې دار و په‌ردوويش نه‌گرن. جتگا گرنه‌گه‌كاني نه‌م گوزانه (لالش) و (عين سغني) و (بعشيقه) و (بحزاني) و (گونه‌كاني سه‌رشاخي سنجاران). نه‌م گوزانه هه‌نديكيان وه‌ك خسته‌خانه به‌كاري چاكرده‌وه‌ي هه‌ندې نه‌خوشيش دين!...

له شويته‌وازي گوزانه له هه‌مويان گرنه‌تر به‌لاي يه‌زېديه‌كانه‌وه په‌رستگاي (شيخ عدي) يه. نه‌م

(۱) به‌لام له راستيدا يه‌زېديه‌كان شيخه‌كانيان نا په‌رستن به‌خوایشيان نازان. ته‌نيا رټزيان لې نه‌گرن. (ش. ف.)
(۲) نه‌م په‌وشته له‌ناو كورده نيسلامه‌كانيشدا هه‌يه. به‌لام پتچه‌واڼه‌ي نايښي پاكي نيسلامه. هه‌روه‌ها پتچه‌واڼه‌ي نايښي پاكي زه‌رده‌شتيه. (ش. ف.)

پەرستگایه که وتۆته ناو چیای (لالش) هوه که به دهشتیکه له به دهشتەکانی کوردستان. جیگایه کی پر له دار و درخت و چیمەن و لاله زار و کانیاوی سارد و سازگار و کزه بای فیتکه له هاویناندا هەر که پیاو گه یشتە سەر (پری سیرانی) نه بن پتلاوهکانی خۆی داگه نێ چونکه گه یشتۆته ناو جیگای پیرۆز. له وتیه به ناو دارستان و چروچنوردا نه روات؛ تا نه گاته سەر گۆری (شیخ عدی). یه زیدییه کان هه موو سالتیک نه چنه سەردانی ئەم گۆره به ناوی (حج) هوه. به پتلاوهوه به ناو ئەم شوینه دا ناوۆن. توخنی ژنهکانی خۆیان ناکهون. مەدی ناخۆنهوه هیچ دارتیکیش ناهه نهوه. ته نیا به شی چیشته خانه ی (شیخ عدی) نه بن. په له وه و ئاسکه کتویش ناکۆژن به جۆرتیکی تیکرایی هه رچی که وتیسته ناو (لالش) هوه به لایانه وه بهرز و پیرۆزه. ناوی پیرۆزیش له ناو ژووریکدا هه ل نه قوڵتی، که له وێ چوه دهره وه به پیرۆز دانانێ، هه موو شتیکی تیا نه شوێ.

هه موو شه وتیک مجتوره کان چرا له باره گای (شیخ عدی) دا و له گۆرستانهکانی ناو لالش و رتیکاکانی رووه گۆری (شیخ عدی) دا و له سەر که له بهرده کان و ساختمانەکان دا نه گیرسێن. شه وانی جهژنهکان و که شهکان ئەم چراخانه زۆرتری لێ دێ... نێره ییش به لای یه زیدییه کانه وه (که به) په که بۆ خۆی، که نهک هه ر گۆری (شیخ عدی) باره گای گه لیک له شیخه گه ورهکانی نیسلا م و یه زیدییشی تیا په، وهک (شیخ عبدالقادی گه یلانی) و (شیخ حسنی بصری) و (شیخ شمس الدینی تبریزی) و (منصور الحلاج) و (قضیب البان)، و اتا نه وانی که هاوچه رخ و هارپی (شیخ عدی) بوون.^(۱)

جهژنهکان و که شهکان

یه زیدییه کان جهژنیان زۆره. (جهژنی مانگی رۆژوو) و (جهژنی مانگی کوشتی) و (ناههنگی لیلە القدر) یان هه یه، وهک موسلمانەکان رۆزیان لێ نه گرن. هه روه ها جهژنی (بیلنده) یان هه یه، که هه ر له هی (مهگوس) هکان نهکات وهک مه سیحیه کان و موسلمانەکانیش (جهژنی خضر الیاس) یان هه یه (رۆژی ههینی) ییش به رۆرتیکی پیرۆز نه زانی فەرمانی تیا ناکه نه مانه ییش هه ندیک له جهژنهکانیان.

جهژنی رۆژوو

رۆژووی یه زیدییه کان سێ رۆزه، نهک سێ رۆژ، له سه ره تای مانگی دوانزه هه می رۆژه له لاتیدا (کانونی اول) سێ رۆژ به رۆژوو نه بن، دواي نه وه نه یکه نه به جهژن. ناههنگیکی گه وره ی بۆ نه که نه و وهک جهژنه هه ره گرنگهکانی خۆیانی دانه نین. له م جهژنه دا سەر له یه کتر نه دهن. گه رده ن نازادیی نه که نه. خۆشه و یستیی خۆیان بۆ یه کتر تازه نه که نه وه. سەر له گۆری مر دووهکانی خۆیان نه دهن. بۆشیان نه پارینه وه له خوا که له گونا هیان خۆش بێ. ده ستگیرۆیییه کی زۆریش له گه ل داماو ان و هه ژاراندا نه که نه.

(۱) رۆشنبیرانی یه زیدی هه ر رۆژ له و گۆرانه نه گرن؛ نایانه رست. (ش. ف)

جەزنى بىلەندە

ئەمە جەزنى لەدايىكىۋنى خونكار (يىزىد)ە. شىۋەى جەزئەكە ئەچىتەنە سەر جەزنى مەگوسەكان. لە شىۋەى كەلىۋەلى جەزئەكە؛ نان دروست ئەكەن. ئەيىبەشەنە بەسەر ھەزاراندا دەرخواردى گاجەوتەكانى خۇيانىشى ئەدەن. ئاگرى نىلە نىل لەناۋ خانوۋەكان و يانەكانيان و چشتىرەكانياندا ئەكەنەۋە، بەم لا و بەولايىدا ئەسۋرپەنەۋە.

جەزنى مەردۋان

ئەم جەزئە بەر رۆزى دەھەمى دوانزەھەمى رۆزھەلاتى ئەكەۋى. جەزە كولىچەيەكى تىيا دروست ئەكەن و ئەيىبەشەنە بەسەر ھەزاراندا. جەزە ئەستۋوركىكى گەرەيش دروست ئەكەن و دەنكە مېۋىۋىكى تى ئەخەن لەپاش جەۋت رۆز ئەتېرن بەشۋىن پىاۋىكى بېگانەدا.

ئەستۋوركەكە ئەخەنە سەر پىشتى يەككىك لە كۈپەكانيان. ئەۋ كابرەيە، ئەيى ئەستۋوركەكە ھەلگىرى و پارچە پارچەى بىكات و بېيەشەنە بەسەر خاۋوختىزانى مالاكەدا. ھەر كەسنى دەنكە مېۋەكەى بەركەۋت، بەختى يار ئەيى و دۋارۋىۋىكى پىر كامەرانى تۈۋش دى.

جەزنى خىزىر الياش

بەر يەكەم پېنج شەمەى مانگى رەشەمىتى رۆزھەلاتى ئەكەۋى. ھەندى جار سى رۆز، ھەندى جار شى رۆزىكى تىيا بەرۋۆۋو ئەبەن.

جەزنى چە

كە چل رۆز لە زىستان رۆزىشت ئەۋ جەزئە ئەكەن. بۆ چەلى ھاۋىنىش جەزئە ھەيدە. ئەم دوو جەزئە لە شىخ عەيىبەۋە داھاتۋون كە ھەر جەر چل رۆز بەرۋۆۋو بۈۋە.

جەزنى سەر سال

بەر يەكەم رۆزى چۈرەشەمەى مانگى گولان (نىسان)ى رۆزھەلاتى ئەكەۋى. واتا ۱۴ى مانگى گولانى رۆزئاۋايسى. ئەم جەزئە ۋەك جەزنى سەرى سالى كوردى وايە. جەزنى بەھارە، جەزنى نەۋرۆزە. ئەم جەزئەدا كۈپان و كچان گولانكە سوۋرى ناۋدەشت ئەچنەۋە و ئەيكەن بەدەسكە گول و ھەلى ئەۋاسن بەسەر دەرگاي خانوۋەكانيانەۋە. مەبەسىيان لەمە ئەۋەيە كە لەگەل خۋاي خۇياندا رېككەۋن، لەم جەزئەدا خۋاردەمەنىيەكى زۆر بەسەر ھەزاراندا ئەبەشەنەۋە. بەجلى ئالۋالا و رەنگارۋەنگەۋە كۈپان و كچان ئەگەرپىن و سەيران ئەكەن و ھەلپەركى ئەكەن و گۆرانى ئەلېن. ئەم مانگى گولانە سەرتاپا بەجەزئانى تىرەشەۋە رانەبۋىرن. مېۋاندارى تىيا ئەكەن و ديارىشى تىيا پىتشكەش بەيدەكتى ئەكەن.

جەزنى كۈشتى

يەزىدبىيەكان بەم جەزئە ئەلېن (جەزنى حاجيان). كە لە جەزنى (قورىان)ى مۇسلمانەكان ئەكات. لە

رۆژانی حموتەم و هه‌شته‌می مانگی (قوربان: ذي الحجة) دا یەزیدییه‌کان کۆمەڵ، کۆمەڵ دینه سەر گۆزی (شیخ عەدی) لە ئیوارە ی رۆژی نۆهەمدا سەر ئەکەونه سەر شاخی (عرفات) که پیتی ئەلێن (شاخی حج). ئەم شاخە کەوتووەتە رۆژه‌لاتی گۆرەکەوه سەرۆکی پێشەوا (پیش نیمام) و هه‌موو پیاوه ئایینییه‌کان پێشیان ئەکەون هه‌موویان لە (شیخ عەدی) ئەپارتێهوه که (حج) هه‌کیان په‌سەند بکات و لە گونا و هه‌له‌کانیشیان خوش بێ، له کاتی رۆژئاواو بوندا له شاخه‌که دینه‌خواره‌وه. سەرۆک له‌بەر ده‌ش (حجر الاسود) ئەده‌ن و ماچی ئەکەن. پاش ئەوه دینه ناو هه‌وارگه‌ی پیروزی (شیخ عەدی) یه‌وه دەست و ده‌موچاویان به‌ناوی (زەزم) ی پیروژ ئەشۆن^(١) له دواي ئەم فەرمانانه، دەست ئەکەن به‌بەزموره‌زمی خۆیان تا به‌دیانی. له‌بەر به‌یان‌ه‌وه دەست ئەکەن به‌جەژنه پیروزی له‌یه‌کتری و دەست گوشتین و گه‌ردن نازادی. ده‌ستی پیاوه ئایینییه‌کانی خۆیان ماچ ئەکەن. هه‌ندێ پارەیشیان پێشکەش ئەکەن. پاشان ئەچنه‌وه مالی خۆیان.

جەژنی کۆمەڵ

ئەمە له‌ جەژنه‌ گه‌وره‌کانیانە^(٢) به‌ر سه‌ره‌تای که‌شی پایز ئەکەوی له (١٥) وه تا (٢٠) ی مشتاخا (ابول) ی رۆژه‌لاتی له هه‌موو ناوچه‌کانی یەزیدییه‌کانه‌وه، دێن و له‌ گۆرستانی (شیخ عەدی) دا کۆ ئەبنه‌وه تا پێنج رۆژی خشت به‌بەزموره‌زمه‌وه رانه‌بوترن. شه‌و و رۆژ به‌گۆزانی گوتن و هه‌له‌په‌رکێ و سه‌ماوه خه‌ریک ئەبن تا له‌ په‌لوی ئەکەون. هه‌ر کۆمه‌له یاخود دانیشترانی هه‌ر گوندیک، هه‌موو سالی له‌ جیتی تایبه‌تی خۆیاندا جێگیر ئەبن. کەس جیگا گۆرکێ ناکات، هه‌ر کۆمه‌له‌یک گه‌یشته‌ نزیک گۆرەکەوه؛ تهنه‌گ ناگر ئەدات. ئەوانی پێششوو ئەچن به‌پیریانه‌وه. (به‌ری شه‌باکێ) که به‌روایان وایه (شیخ عەدی) له‌سه‌ر ئەو تخته‌ دانیشتره‌وه، له‌ شێوه‌یه‌کی شوخ و شه‌نگدا ئەهێننه‌ ده‌ره‌وه و به‌پیری‌ه‌وه ئەچن و ئەیخه‌نه شۆینی دیاری کرایی خۆی.

(بابه‌ شیخ) که گه‌وره‌ی شیخه‌کانیانە، له‌ناو مالیکی تەنیش گۆرەکەدا دانەنیشی، یەزیدییه‌کان دێن و ده‌ستی ماچ ئەکەن و دیاری خۆیان پێشکەش ئەکەن.

سه‌رلێدان له (بابه‌ شیخ) به‌هۆی چەند که‌ستیکی دیاری کراره‌وه پێک دێ، که له‌ یەزیدییه‌کان پاره وه‌رنه‌گرن، هه‌ر که‌س له‌ دلی خۆیدا نیازێکی دانایی، پارچه‌ سیپالێک ئەدات به‌و پیاوه‌ی که مام ناوه‌ندی ئەکات؛ ئەویش له‌ناوی (زەزم) ی^(٣) پیروزی هه‌ل ئەکیشی و ئەیه‌ستی به‌سه‌ریه‌وه.

ئەم (لالش) ه جیگایه‌کی پیروژه. نابێ که‌س به‌پیتلاه‌وه به‌ناویا بکه‌ڕێ. هه‌روه‌ها له‌وێدا که‌س له‌گه‌ل ژنی خۆیدا ناوێ، هه‌ی ناخۆنه‌وه. به‌لام نازادی به‌ هه‌موو که‌س راگیراوه. لایان باوه: ئەگه‌ر یه‌کیک

(١) ناوی راسته‌قیه‌ی ئەو کانییه‌ی ئەم ناوه‌ی لێ هه‌ل ئەقولێ (کانیا سپی) یه. (ش. ف)

(٢) ئەم جەژنه‌ ئەچێته‌ سه‌ر جەژنی (میهره‌گان) که زه‌رده‌شتیه‌یه‌کان به‌بۆنه‌ی که‌شی پاییزه‌وه ئەیکه‌ن. رۆژ په‌رسته‌کانیش ئەم جەژنه‌یان هه‌بوه. (ش. ف)

(٣) کانیا سپی، له‌وێ هه‌ل ئەقولێ. یەزیدییه‌کان له‌ جیگای ناوی (زەزم) دایانناوه. (ش. ف)

کچیکى فراند سزا نادرى چونکه فراندنه که له نه نجامى رتيکه تهنه وه، بۆ مهبهسى ژن وميرديبيه، نهک بۆ داوین پيسى. نيرهش لهو کاته دا جيتگای ناشنايه تى و يهک ناسينه که له جيتگایانى تر دا سهر ناگرئ. جار ان نانى ئو همموو که سانه له سهر چيشتهخانهى (شيخ عدى) بوو. بهلام نيستاکه ههر که سى بيهوئى نان بۆ خوى لهوئى دروست نهکات. له چوارهم رۆژى ئهم جهرژندها مهربتيک نهگرن و سهرى نهبرن و نه يکه نه چيشته. چهند که ستيک له دانيشتوانى (عين سفنى) کوته گزشتهکان له مهنجهکه ده رنه هيتنى و نه يخنه بهرده مى سهر دار (نهميرى شيخان). نهویش هه نديکى لى نهخوات و نهوانى تريس ميوانهکان نه يخون.

يهزديبيه (قاند) يهکان سهر نه کهونه سهر پۆيهى شاخه که. چالاكانه وهک تيزکهى تفهنگ سهر نه کهون. ههروهها بهو پهنگهش نه گه پينه وه خواره وه تفهنگه كانيشيان ناگر نه دن، نهوسا مجيئورى گۆره که گايه كان نه خاته بهردهم. نهوانيش توند گايه که نهگرن و جاريکى تريس بهوه وه، سهر نه کهونه وه به سهر شاخه که دا، له رتيگادا بهزهبرى تيتلا نه يهن به رتوه. پاشان داى نهگيرنه خواره وه و پيشکهشى سهر دار (نهميرى) نه کهن. سهر داريش پالتو ياخود جامانه يان بالا پۆش (عبا) تيكيان پى نه بهخشي. ميوانهکان له هه موو لايه که وه هيرشيان نه يهنه سهر. مهبهسيان نه وه يه دياريه که ي سهر داريان له دهست بسپئن. نهوانيش به تيتلا كانيان خويان له دهستيان نه پاريزن و به هه له داوان نه رۆن تا نه کهنه بهرده رگای گۆرى (شيخ عدى). نيتر له وه بهولا وه ميوانهکان وازيان لى نه هيتن.

نهگوئجى مجيئوره که گايه كان لى وه رگرئ و بۆيان بکات به شيو تا ميوانهکان لى بخون.

يهزديبيه كان رهوشتيان وايه، ههر که سى لهو جهرژندها و لهو شوتندها، له لايه يه کيتيک لهو هۆزى (قانيدي) يانه وه بريندار بکري، ياخود بکوژري، خوئنى داوا ناکهن. (کوچهک) هکانيش هه موو رۆژيک نه چنه سهر نهو شاخه و بهگوريسه پهنگاو په گه كانى خويان کوئه دار له سهر پشتى خويان نه هيتن بۆ سووته مهنى چيشتهخانهى (شيخ عدى). هه موو ئيوارا نيکيش دس و پتوهندهکان چرا هه ل نهگيرسيئن و بلاويان نه که نه وه به ناو (لالش) ي پيرۆزدا، به سهر گومزه کانه وه و به سهر که لاوه کانه وه و له سهر چهقى رتيگان دايان نه نين، ئو ناوه نه کهن به چرا خان.

که رۆژى شهشم هات و ميوانهکان نه گه رتته وه بۆ گونده كانى خويان. (تازى) يه كانيش که برتين له دانيشتوانى گونده كانى (باشيک) و (بازان) دهست نه کهن به پا کړنه وهى گۆرستانه که له پووش و په لاش و گليشى ئو چهند رۆژه که له ميوانه کانه وه دا که وتوون. جا نه مانه، هه موو، نايينين، نابى هيچ کاميكيان به جى نه هيتري.^(١)

(١) لهم جهرژنى کۆمه ليدا: گه ليک رهوشتى نايينى نه نوئيرئ، که له بنچينه دا نه چيشته وه سهر (نايینی سروشت

پهرستى) ي پيشوويان. (ش. ف)

سەمەای ئایینی

ھەر لەم جەژنەدا ھەندێ کاروباری ئایینی تر ھەن، بەلام بەنەیتنییەکی زۆرەو ئەکرتین. نابێ هیچ بێتگەنەیک ناگای ئێ بێ. خۆیان بەمە ئەلێن (سەمایێ). بەلام ئەم سەمایە، جۆرە کارێکی ئایینی، بەو مەبەسە راتەپەرتنێ کە لە ئاسمانەو خۆی نیازی خۆی بخاتە دلێانەو و رێگای راستیان پیشان بدات و یارمەتیشیان بدات لە چارەکردنی گیروگرفتەکانیاندا و پرزگاریبون لە تەنگانەکانیان.

یەزیدیيەکان لەو کۆرەدا کۆنەبنەوێ کە بەرامبەر گۆرستانی (شیخ عەدی) یە. مۆدانێک دانەنێن، کە پێی ئەلێن (چەلتوو) ئامانێکیان لەسەر دانائە، پەپەتی لە پۆنی زەیتوون.

لەم لا و لەولای مۆدانەکەو ھەوت شاپلێتە دانەنێن. کە لە ناوەر راستیاندا لە شێوێ گولێکی گەورەدا شاپلێتەیک دائراو. ^(۱) یەزیدیيەکان ئەم شاپلێتانە دانەگیرستێن. لە شێوێ کەمەرەیکدا لە ھەر چوار لای ئەو شاپلێتانەو ئەووستن. یەکەم کەسیان ئەو پیاوێ کە کاروباری گۆزی (شیخ عەدی) ی پێ سەپێراو. ئەم پیاو بەتەنیا ئەووستن. جلپەرگە ئایینیيەکانی ئەو پۆزێ خۆی لەبەر ئەکات. شاھ کلادەکی (شیخ عەدی) ئەکاتە سەری و پالتۆکە (شیخ ئەبەدکر) ییش ئەکاتە بەری. دواي ئەو پێشەوای بالا (پیش نیمام) دێ. نینجا (میر حەج) وانا سەرکردەي حەج کە (سەرداری شیخان) دایناو بۆ ھەلسوراندنی کاروباری کارگێری و ئاسایش لە گۆرستانەکەدا! لە پۆزانی گۆبونەوێ یەزیدیيەکاندا. پێویستە ئەم (میر حەج) ە لە خێزانی سەرداریکان پێ یەکەمیان لە تەنیشتی راستەو، دووھەمیشیان لە تەنیشتی چەپەو راتەووستن. لە دواي ئەو دووانەیشەو (بابە شیخ) راتەووستن، لەگەڵ پێشەوا (نیمام) کەیدا! کە ئەبێ لە خێزانی «شیخ شرف الدین» بێ. لە دواي ئەمانیشەو (کۆچەک) ەکان جووت، جووت ئەووستن، دواي ئەوانیش (بابە کۆچەک) بەتەنیا ئەووستن. ئەمانە ھەموویان ئەگەنە بیست کەس، بەھێواشییەکەو، لەسەر خۆ! لە شێوێکەي ملکەچانە و خواناسانەدا، بەھەرچوار لای مۆدانەکەدا ئەسورپێنەو. بەھەمووی سێ جار ئەسورپێنەو بەلام ماوێ سوورپانەو کە چوار کاتی تەواو ئەکێشن، گفتوگۆکارەکانیش کە لەبەردەم دەرگانی شیخ عەدیدا دانەنیشن. دەست ئەکەن بەگۆزانی گوتن و دەف ئێ دانێکی نەرم و شمشال ئێ دانێکی شیرین و ناسک و کاریگەر، ئەم جۆرە خواپەرستە، وا پەسەندە، کە ھەتا دواي نیوێ شوو بخایێنن، چونکە ھەر ئەو دەمەیکە خۆ نزاي مەژۆت گیرا بکات و نیازی پیرۆزی خۆی بەخاتە دلی ئەوانەو کە پرووی تی ئەکەن و لێی ئەپارێنەو.

لە بەرەبەیانێ ھەموو پۆزێکی ئەم جەژنەدا، پێشوازي بالا (پیش نیمام) و سەرداری حەج (میر حەج) لە نزیک دەرگای سەردار (دەری میر) ەو دانەنیشن، یەکەمیان لەلای راستەو دانەنیشن، دووھەمیشیان لەلای چەپەو. لە چێشتخانەي (شیخ عەدی) یەو چێشتیان بۆ دێ. چێشتەکەیش بریتییە لە شلە (شۆریا) یک کە لەناو دوو کاسەي داردا کە بۆ پێشەوای بالا (پیش نیمام) ی دانەنێن کولێرەیکەي

(۱) پیاو وای دیتە پیش چاو کە شاپلێتە گەورەکەي ناوەر راستیان نوێنەری پۆزێ، ھەوت شاپلێتەکەي تریش نوێنەرائی ھەوت ئەستێرەکە بێ. (ش. ف)

له گه لدايه. نه ویش پارچه يهک له کولتیره که نه کاته وه و نه يذاته دهست سهرداري حهج. نه مېش يهک دوو پارووي لټ نه خوات، پاشان کۆچه که کان دټين، ههردوو کاسه که هه لټ نه گرن نيتير کۆچه که کان و گفتوگۆ کاره کان هه موويان هوروژم نه به نه سه نه و دوو کاسه يه، هيچيان تيا ناهيتلنه وه، هه موو چيشته که نه خۆن، جا هه کسه نه هه نديکي له و چيشته بهر که وتبټ خۆي به کامه ران نه زاني.

جهزنى ليلة القدر

نهم جهزنه بهر شهوي پانزه هه مې مانگي (شعبان) نه که وي، پيتي نه لټين (ليلة القدر)، له و شه وه دا يه زېديه که کان له گۆرستانى (شېخ عدى) دا کۆنه به نه وه. (سهرداري شېخان) و کۆمه لټيک له پياوانى تايينى له پيشه وه يه، نوڤتیه که خويان نه که نه. سهرداري پيشه واکان (پيش نيمام) نه به يته پيشه واکان روو نه کاته رووگه (قېبله) شهش تاک (رکعات) نوڤتيان له گه لدا نه کات. نوڤتیه که يان نوشتانه وه (رکوع) ي تيا نيه. نه تيا يهک جاريش سهربان له زهوي نه ده نه. له هه موو تاکه نوڤت (رکعه) تيا که سه د جار (سورة الاخلاص) نه خوښنه وه. پاش نه مې نوڤتیه که ره کان وچانتيک نه ده نه و چيشته و ميه و يان نه درتتټ و نه يخۆن، دهست نه که نه وه به نوڤت. به چه شنى پيشو شهش تاک نوڤت (رکعات) ي تر نه که نه. به م رهنگه نوڤتیه که يان نه که نه. يه زېديه که کان باوه ريان وايه که نه م نوڤتیه جيتگاي نوڤتي سالتیکي ته واکيان بۆ نه گرتنه وه. له به يانينى دووهم روژدا نه که پتیه وه مالى خويان.

يه زېديه که کان نهم شه وه به شه ویکي پيروژ دانه نټين و پرتيشى زۆر لټ نه گرن. له و شه وه دا به گه وه و به سوک و ژن و پياويانه وه له م لا و له ولا کۆنه به نه وه، به گفتوگۆي خوښ و ناههنگه وه رانه بوڤيرن، گفتوگۆ کاره کان گۆرانيه تايينيه که کان يان بۆ نه خوښنه وه، له بابت دروست کردنى جيهان و ناهه ريده کراوانه وه، ههروه ها له بابت کاره ساته سه رسوپه تيره گاني شېخه گاني خويانه وه قسه يان بۆ نه گيتيره وه. تا به ره به يان به و جۆره رانه بوڤيرن خاوه نه ماله که يش که له ماليا کۆنه به نه ونان و چيشتيان پيشکهش نه کات، نه يخۆن. پاشان بلاوه ي لټ نه که نه.

نهم ره وه شتى يه زېديه که کان له (شېخان) دا، به لام له (سنجار) دا نوڤت کردنى تيا نيه، (پيشه واکي بالا) له مالى خويدا، هه ندي که سه له ده روښه کان و خاوه نه تايينه کان، کۆ نه کاته وه، په يکه ري (تاووسى فريشتان) له به ره ده مياندا دانه نټين. گۆراني نه لټين. شمشال لټ نه ده نه، که به ياني گزنگي دا دهست و ده موچاويان نه شۆن. (پيشه واکي بالا) نان و چيشتيان نه داتټ، پاش نان خواردن هه ري که هه ندي پاره ياخود ديارى نه دات به پيشه واکي بالا، نيتير هه کسه نه که پتیه وه مالى خۆي، نه و روژه هه موويان به روژوو نه بن. جا هه وه که لټيره دا ده نه که وي دامه زرينه ري تايينى يه زېدي ويستويه تى باري تايينى يه زېديه که کان سوک بکات، ههروه ها به جۆرتيکي وايش نه و کاروباره تايينيه نه دابه زرينتټ، که که لکي بۆ يه زېديه که کان تيا يټ و، دلتيان پيتي خوښ بټين.^(۱۱)

(۱۱) لټيره دا شوښنه واري (تايينى نيسلامي) به ته واکه تى دياره؛ به لام ههروه ها شوښنه واري (به ته پرستى) و (سروشت په رستى) يش تيا دياره. (ش. ف)

ناهنگ له سهر گۆرهكان

يەزىدييه كان بۆ هەريەكېك له شىخه گه ووهكان ياخود پياوچاكه كانيان، له شىويهه كى گرنډا گۆرستانىكان دروست كړدوه، بهناويانگه كانيان هموتن كه لم شوتنه دان: (باشيك)، (بازان)، (جەروانه)، (دوغات)، (باعه ذره)، (خه تاره)، ههمو سالتېك له رۆژىكى ديارى كراودا لهو گۆرستاناندا كۆنه نهوه؛ بههر چوارلاياندا نه سووپتېنهوه سەريان لى نه دن، ههروهك بچن بۆ (حهج) تېك وهايه، بۆ وینه ناهەنگى گۆرستانى (شىخ محەمەدى حەنېفە) كه له (باشيك) دايه له يەكەم رۆژى هەينى پاش سەرى سالى يەزىديدا دەست پى ئەكات، كه بهر رۆژى هەينى پاش يەكەم چوارشەمى مانگى گولان (نيسان)ى رۆژه لاتی ئەكهوئ يەزىدييه كان هەستى ريزگرتنى خوڤان بهرامبەر ئەم پياوه چاكەيان دەر نه بړن لهو شهوه گفتوگۆكاره كان شمشال لى نه دن. له دف نه دن. يەزىدييه كانيش بهژن و پياو و گه ووه و بچو كه وه نه سووپتېنهوه بههر چوارلاى گۆرستانه كى (شىخ محەمەدى حەنېفە) دا. تا بهره بهيان كه رۆژ گزنگ نه دات. (باشيك) لهو رۆژه دا پر ئەبى له ژنان و كچان كه هەمويان بهرگى سەپى بى گەرديان له بهر كړدوه و بهملوانكهى موورو و زنجىرى زيو خوڤان پازاندۆته وه. له ويدا (سەردارى شىخان) و هاوده مه كانى و پش سى و پياوه گه ووه كانى يەزىدييه كان بهناوياندا دىن و دهچن. پرشنگى كامەرانى له دهموچاوى ههمو لايەكاندا دياره. ليرەدا گرهوى (گۆفەند) ياخود گۆبه ند دەست پى ئەكات. ئەوانەى يەزىديش نه بن ئەتوانن له م بهز مه دا هاو به شبن. بهلام له يەزىدييه كانى گوندى (باشيك) بهولاوه نابى كەس گره وه كه بپاته وه. جا هەر كەس گره وه كى برده وه، كه برتېيه له بهخشىنى پارەيه كى هه ره زۆر له ويدا؛ مافى هەيه دەستى بۆ هەر كچىك كيشا، له گەل ئەو كچه دا هەلپه ركه كى بكات. كچه كه ناتوانى بى دلېى بكات. بهمجىورى كوه كه، ئەو پارەيه نه درى. له گرنگترين كارى ئەم ناهەنگه نه وه كه ره شپه لك بكړى. يەزىدييه كان حەز له هەلپه ركه زۆر ئەكەن. بهتاييه تى كچه كانيان، كه ئەتوانن به م بۆنه يوه هەستى دلدارى خوڤان بهرامبەر خوشه ويستە كانيان دەر بړن. گفتوگۆكاره كان كارى ئەم ره شپه لكه نه بن به رپوه. دهوئل و زورنايان بۆ لى نه دن. يەزىدييه كانيش وهك برا كورده كانيان يەجگار دلېان به م هەلپه ركه تيا نه كړتېه وه، زۆرىش تياياندا شا ره زان. ئەمەنده هەل ئەه پرن له پهلويو ئەكهون. يەزىدييه كان له م ناهەنگه دا نان و چىشتىكى زۆر و ناوزه پيشكهش بهميوانه كان ئەكەن، كه جارى وا هەيه له ئەندازهى دەست بلاوى تى نه په رى.

له (سنجار) يشدا ناهەنگى كورى (شىخ شرف الدين) له هەمويان گرنگتره. هۆزه كانى (جوانا) و (خوركان) و زۆرىش له موستمانه كان تيا به شدار نه بن. ئەوانيش بهچەشنى (شىخان) ييه كان كاروبارى ناهەنگه كه نه بن به رپوه. سەير نه وه، له م ههمو ناهەنگه چوپرانه دا، تا ئىستا ناژاوه و پشپوى يەك روى نه داوه. هېچ كارەساتىكى ناخوش و تەنگ نەقه وماوه. بهلكو به پېچە وانه وه زۆر جارى وا هەيه يەزىدييه كان ئەم ناهەنگه ئەكەن به هۆبهك بۆ تاشبون وهى دوژمنان و بهستنه وهى دۆستايەتى و برايتى، نه وىش به ناوى پزىگرتنيا نه وه له خاوه ن گۆره كان. منيش له دوژمنه كانى يەزىدييه كان نه پرسم ئەلېم: نه گەر نه ته وه يەك ديو پرستېن كارى وا چاك ئەكات؟!.

چینه نایینییه کان

سرداری شیخان

سرداری شیخان (میر شیخان)، له خیزانیکه زور خانه دانه؛ که نه گاتهوه سرد (شیخ عدیی نه موهی)^(۱).

دهسه لاتیکی بڼ نه ندازه ی هدیه بهرام بهر یزیدییه کان. سردر دهی نایینی و جیهانییه. به ده لیزاردی خیزانه کدی خوی دپته سرد تخت. نه نه توه، نه پیاوه نایینییه کان ده ستیان لم ده لیزاردنه دا نییه. له جیتگی (شیخ عدی) دانه نیشتی. له بهر نهوه هموو یزیدییه ک ملکچه له بهر ده میا. سرداره که گورستانی (شیخ عدی) نه پاریز و کاروباره کانی ده نه سووړتی. هر نهوه یشه که تاووسه کان نه پاریز و نه تیر و ناوچه یزیدییه کان. زهوییه کانی سردار نوشینییه که نهو بهر ده میان نه هیتن. هرچی پاره یه کیش له یزیدییه کان کو نه کرتتهوه نه درپته دست نهو کهس هارویه شیی ناکات، که چندو جووړنیشی له گه لدا ناکات. له بهرام بهر نهو هموو نیاز و جیازه؛ پتوسته له سردار سو خرم و که سوکاره کانی بهر ی خوی دهستی یارمه تی دریز بکات و بیان بووړتیتتهوه و بکه وپته فریایان له ریزی تن گانه دا.

هروه ها هر کاره ساتیکش روویدات له ناو یزیدییه کاند نهو نهی برپتیتتهوه. نه توان به دخوه کان، یاخو نهوانی یاسای نایینه که نه شکستن. که نهفتیان بکات، یاخو ده ریعیان بکات. که سرداری شیخان مرد، هر سرداریک هاته جیتگی، سامانه کدی سرداری مردو بهر و رووی نهو نه کرتتهوه. به لام جلویه رگه کانی سردار نه درپن به (بابه شیخ). تا چرخیکش له مه پتش هیز و دهسه لاتی نه مانه که یشتهوه نه ندازه یه کی وه ها که مگور له خونکاره کان و شاپیتتهوه، سرد هوزه کان لپیان نه ترسان، دلپان رانه گرتن. نه گور نهو سردارانه له دوژمنایه تییاندا بهرام بهر موسلماننه کان، نه منده له نه ندازه نه بایانتراندا یه، نه تووشی تن گانه نه بوون، نه هیز و نه دهسه لاتییشان له دهست نه چوو... سرداریکی شیخان سد و چند سالتیک له مه وپتش؛ سره ک هوزیک کوردی موسلمانی به ناروا گوشت.

موسلماننه کانیش توله یان لی سندنهوه. نه مه بووه سره تای سره گردانی سرداری شیخان. نیستاکه نه منده دهسه لاتیان نه ماوه. هتا یه یزیدییه کانیش بهر و پتشکه و تن بچن، نهو سردارانه، تووشی بهر هنگاری و گیر و گرفت زورتر دین. به لام نه گور به پتی چرخ ده لیسو ورتن و له گه نه توهی هیز و دهسه لاته کدی خویان بیارتن.

نیمه که ته ماشای میووی ژبانی نهو سرداران شیخانه نه کین. که سی وایان تیا نایین که بو پتشکه و تن و سرکه و تنی نه توهی یزیدی تیکو شاپی و اتا بهر هنگاری نه خوینده واری و هوزاری و

(۱) نووسه رانی عده ب و نه لپن. که چی به پتی نووسراوی (مصحفاره ش) سرداره کانی شیخان له نهوهی شاپووری یه کم و شاپووری دووه می کوردی ساسانین. (ش. ف)

دەردەدارىي كړدېن له ناو نه تەو هكەى خۇيدا. هەر تەنيا بايه خيان به ژيانى تايبه تيبى خويان داوه. خۇشيان زور جار به كوشن له ناو چوون. تېكرا زور بهى ژيانى خۇشيان و نه تەو هى يەزىدېش پر بووه له شه و شور و ناواوه، چ له ناو خوياندا. چ له گهل بېگاناندا. له گهل نه مەيشدا پياوى به چنگ و گه وره گه وريان تيا ههل كه وتووه. به لام له كۆزى جهنگا. نك له كۆزى شارستانىتى و پيشكه وتندا. يەكېك له وانه (سەردارى عدلى بهگ) ه. كه هەر چه ندى (فەريق عومەر وهبى پاشا) ي توركى عوسمانى زورى بز هيتا، نه يتوانى (عدلى بهگ) بكات به نيسلام. گوتى بېكورن له نايىنى خزم لانا دم. تا سن سال دوور خرايه وه بز شارى (سيواس). دوايى به سەر بهرزيه وه هاته وه خاكى خوى. ده ستى كرد به چاك كرده وه و راست كرده وهى نهو كاروبارانه ي كه (فەريق عومەر وهبى پاشا) تېكى دابوون. له ماوه يكه كه مەدا كۆپه كانى سەرله نوئ دروست كرده وه كۆپى (شېخ عدلى) يشى له فەرمانه وايى سەنده وه و خستيه وه ژر چنگى يەزىديه كان. به لام داخه كم دوايى كوزرا. هەر وه ها (ميان خاتوون) يش يەكېكه له نافرته گه وره كانى خيزانى سەردارى تا نم دواييه ش مابوو. نافرته تېكى زنگ و وريا و به چنگ بوو سامىكى هه بوو له دلى يەزىديه كاندا. يەزىديه كان پزيران زور لى نه گرت هەر له سەردەمى (عدلى بهگ) ي ميتريديه وه نيشانه ي بليمه تيبى دەر كه وت و كاروبارى سەردارى به كه له گهل ميتريده كه يدا نه بر د پرتوه له كاتى دەر به دى ميتريده كه يدا له (سيواس) دا ميان خاتوون، دلى ميتريده كهى خوى نه دا يوه يارمه تيشى نه دا.

تا سن ساليش له ويدا له گهل يا مائه وه. نيشانه ي بير دروستى و كارامه يى و دوور نه نديشيبى تيا ديار بوو. گه وره يى لى نه وه شايه وه سەرى له هه موو كاروبارى دەر نه چوو. بى نامان بوو. هەر چى له بهر ده ميا بووه ستايه بهر نه نگارى بكر دايه له ناوى نه برد. تا ماوه يكه دريژيش سەردارى تيبى شېخان به ده ست خويه وه بوو. چونكه سەردەمىك (سەعيد بهگ) ي كورى سەردەمىكيش (تەحسين بهگ) ي كور هزاي كه هەردوو كيان سەردارى شېخان بوون و به تەمەن بچووك بوون و هيتشتا پى نه گه يشتبوون، هه تا گه وره بوون و پى گه يشق كاروبارى سەردارى به كه به ده ست (ميان خاتوون) وه ههل نه سوړا. تاما؛ هوش و زرن گيه كهى له ده ستا. به لام له دواييه دا جوانيه كهى و تەندروستيه كهى شتو ابوون و له نه ماندا بوون. نم سەرداره ي نيسايشيان كه ناوى (تەحسين بهگ) ه، تا بلتى سەردارىكى نيسك سووك و رووخوش و زيرەك و رهوش جوانه. بيجگه له وه نەرم و نيانيشه. له وانه يه كه هيواي لى بكرى، له گهل كاره ساتى رۆزگاردا بسازى و له سەر بنچينه يكه نو تيش ماوه بدات به هوزه كهى خوى بز پيشكه وتن و ژيانىكى باشتەر. سەردارى شېخان، هەر له جىگاي خويدا نه مينينه وه، نه ههل نه گيرى، نه لانه برى. دانانيشى به هه ليزاردنى نه تەوه نيبه. سا له بهر نه مەيه، كه كۆرانى سەردارى ناشى و خراپ، هيچ چارېك نه ماوه تەوه كوشتنى نه بن كه نه مەيش به گران نه كه وخته سەر يەزىديه كان!.

(پس سەرداره كان) ياخود (پسميره كان) له هيز و ده ست لا تدا له دواى سەرداره كانه وه. دىن. نه وان و سەرداره كان له بهر به بايتكن، كه نه چنه وه سەر (شېخ نه بوه كر). جارار وه كو راويزكار و كار به ده ست وا بوون بز سەرداره كان. سەرداره كان نه يان خسته كار بز پاراستنى كه لك و كارى خويان بز هەر گونديك يەكېكيان لهو پس سەردارانه دا نه مەرزاند بز هه لسوړاندنى كاروبارى گونده كه و پاراستنى ناسايشى. رهوشيان و ابو؛ هه موو رۆژىكى هەينى له گوندى پايتەخت (باعذره) دا كۆ نه بنه وه له گهل سەردارا بز

راویژکردن له بابته نو کاروباره گرنگانهوه که په یوه نډیپان بڼه ته وې یه زیدیه وه هه بوو. بریاری خوږان له سهر نه دا. ناشی کس له پس سهر دارانه بېته سهر دار. که چی سهر داره کان ژن و ژنخوازیان له گه لدا نه کهن. پس سهر داره کان له چاو پیواوه کانی تر دا ده ست کوړتن. له سالانه ی دوا پیدا به ته وای کزیو بوون. پهرت و بلاو بوونه وه. هه نډیکیان گه شته کوردستانی رووسیا. له دوا ییپه دا (یوسف بگ) ټکیان تیا په یدا بوو، له زانستگو (جامعه) ی (نجمان) خوتندی ته واور کړد بېتجه که له زمانی کوردی، زمانی (نهره منی) و (چهره کسه) و (رووسی) یشی نه زانی. له (کوماری نهره منستان) دا بوو به نوینه وری کورده کانی نوئی له کزری نه توه (پار له مان) دا.

پېشه وای بالا

نهم پېشه وای بالا یه: نه بی له بهری (شیخ حه سن کوری شیخ عدی دوهم) بی، له پېشا سهر داری (نهمارات) و خوتنده واری، هه ردو وکیان بوو نهم بهریه ترخان کرابوون. که له بهری (شیخ حه سن) به ولاوه هیچ یه زیدیه که مافی نه وې نه بوو بېته سهر داری شیتخان؛ یا خود ده ست بداته خوتنده واری. به لام له بهری (شیخ نه بویه کر)، به کتیک په یدا بوو، ناوی (شیخ محمده دی کوردی نه ربیلی) بوو. چو به کز بهری (شیخ حه سن) دا و گه لیکلی لی کوشتن و گه لیکشی لی تفروتوونا کړدن. بو خوږان ته ختی سهر داریان دا گیر کړد. ته نانه ت گفتوگو کاره کانیشیان ناچار کړدن که ناوی (شیخ حه سن) نه هیتن، یه زیدیه کانیشیان وا لی کړد که به ناوی (شیخ حسن البصری) یه وه ناوی بهیتن، تا ناوی راسته قینه ی (شیخ حه سن) یان له بیر بچیتوه، که چی له گه ل نه مېشدا بهری (شیخ حه سن) هه تا ئیستا که یش نو فرمانه ی دامه زرتیره ی نایینی یه زیدی بوئی ترخان کوردون له بابته کاروباری نایینیپه وه، نه ک سهر داری، هه به ده ستپانه وه ماوه؛ وه ک: خوتنده وه و فیروونی خوتنده واری، پاراستنی نوو سراه نایینیپه کان، ماره کړدن، پېشه وایی له نوژی (لیلة القدر) دا له گورستانی (شیخ عدی) دا!...

بابه شیخ

بابه شیخ غوونه یک بو شیخه کان، سهر وکتیکه بو پېشه وا (امام) ه کان. بریاری نو بهی دادپه روه رانه نه میړی. بهریه رچ نادریتوه. گوئی له قسه ی نه گرن. فرمانی به چی نه هیتن. تیره که یش. هه موو چاوی لی نه کهن. نه بی له بهری (شیخ فخر الدین) بی، که برا به چو وکی (شیخ حه سن) بووه. نهم بهریه به خواناس به ناو بانگن، هه رگیز ده ستوری نایینی یه زیدی ناشکیتن. نهم جیتگایه هه له لاین تاک و تدرای نهم بهریه وه پر نه کړیتوه. به لام (سهر داری شیتخان) په سهندی نه کات سهر ناگری. (سهر داری شیتخان) راویژ به (بابه شیخ) نه کات. له کاروباری نایینیدا، به قسه ی نه جوولیتته وه (بابه شیخ) به پېتچه وانه ی یه زیدیه کان مه ی خوړی له خوئی بهریه ست نه کات. نایخوا ته وه، له چله کانی هاوین و زستاندا پوژوو نه گری. خوئی دوور پانه گری له تیکه لی. و گفتوگو کړدن له گه ل که سانی تر دا. به لام بوئی هیه لای په کتیک له دوله مهنده کان پوژوو که ی بشکیتن، هه به باوه که نانه که به ناوی (شیخ عدی) یه وه کراوه.

به‌رمالی (شیخ عدی) هر بهو سپیتراروه بیسپاریزی. نه‌ویش ته‌نیا له چهند پوژتیکی دیاریی کراودا نه‌بی دهری ناخات.

بووینه له (جەژنی کۆمه‌لی) دا دهری نه‌خات، که له گۆرستانی شیخ عدیدا نا‌هه‌نگی بۆ نه‌کرت. یه‌زیدییه‌کان خۆیان نه‌کوئن بۆ بینینی نه‌و به‌رماله و باربووکردنی (بابه‌شیخ).

نه‌گەر (کوچه‌ک) یتکیش توانی بۆ (بابه‌شیخ) نه‌وه دهریخات که ده‌ستی هه‌یه له فرین به‌ناسماندا و له رۆیشتن به‌سەر ئاودا یاخود له شاه‌کارانی تردا، ناچار نه‌بی نه‌و به‌رماله‌ی بداته ده‌ست و لایشی بیتیته‌وه تا نۆزه‌ی خۆی ته‌واو نه‌کات. فه‌رمانیکی تریشی نه‌وه‌یه که سه‌ره‌پرشتیی کووچه‌ی (شیخ عدی) بکات و هه‌ر شوپتیکی لێ روو‌خا دروستی بکاته‌وه. هه‌روه‌ها کار و فه‌رمانی (کووچه‌ک) هه‌کانیش دانه‌مه‌زرتی و ئاراسته‌یشیان نه‌کات بۆ نه‌و فه‌رمانانه‌ی که پیتیان سپیتراروه. بابه‌شیخ پرسینه‌وه‌یان لێ نه‌کات.

شیخه‌کانی به‌ره‌ی (شیخ فخرالدین) ده‌رویشی خۆیان هه‌یه. که له‌وان سال به‌سال پیتاکی خۆیان کۆ نه‌که‌نه‌وه. نه‌مانه، بیتجگه له شیخه‌کانی به‌ره‌ی شیخ هه‌سەن پیتش هه‌موو شیخه‌کانی تر نه‌که‌ون.

شیخه‌کان

«شیخه‌کانی ناو یه‌زیدییه‌کان به‌بنه‌چه نه‌چنه‌وه سه‌ر (شیخ عدیی دووه‌م) کوری (شیخ ابو البرکات صخر) که به‌پینچ پشت نه‌کاته‌وه سه‌ر (مه‌روان کوری حه‌که‌م). چواره‌م خۆنکاری (نه‌مه‌وی). شیخه‌کان به‌روایان وایه که له (یه‌زید کوری معاویه) که‌وتونه‌وه؛ که به‌خوا‌ی خۆیان دانه‌نین و، له‌ویشه‌وه به‌شیک له‌ خوا‌یی که‌وتوه‌ته له‌شیانه‌وه^(۱) له‌به‌ر نه‌وه له‌ توانایاندا هه‌یه پێ به‌ژین بگۆرن و ده‌ستکاری کاروباری جیهانی‌ش بکه‌ن»... نه‌م شیخانه له چهند خیزانی‌کدا کۆبوونه‌ته‌وه هه‌ر خیزانه‌یان، جو‌ره توانایه‌کی هه‌یه، دامه‌زرتنه‌ری نایینی یه‌زیدی پیتی به‌خشیه‌وه. نه‌م خیزانه؛ هه‌م‌روایان راز هه‌لگری نه‌ون پارێزه‌ری ده‌ستوره‌کانی نه‌ون. پیتسه‌وا‌ی تیره‌که‌ی نه‌ون. پێ پیتسانی یه‌زیدییه‌کان نه‌ده‌ن. کار له‌ هۆش و گیانیان نه‌که‌ن. هه‌رچی ئاره‌زووه بکه‌ن پیتیان نه‌ده‌نی بیه‌که‌ن. هه‌رچی ئاره‌زوو نه‌که‌ن پیتیان لێ نه‌گرن نه‌یکه‌ن په‌یره‌ویی و یاسایان بۆ دانه‌نین و بانگیان نه‌که‌ن بۆ په‌یره‌وی کردن و کاری‌تکردنیان. هیز و ده‌سه‌لاتی خوا‌ی خۆیشیان تی نه‌که‌یه‌نی که تا چ راده‌یه‌ک فه‌رمانه‌وا‌یه به‌سه‌ر گشت مرۆفدا. (به‌پیتسه‌که‌شکردنی پاره و خواره‌مه‌نی و که‌لوپه‌لێش نه‌بی له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و شیخانه‌دا بۆ خوا‌که‌یان؛ له‌ ده‌ست نازار و زیانه‌خشی نه‌و خوا‌یه‌ رزگاریان نابێ^(۲) هه‌روه‌ها شیخه‌کان چیرۆکی دروستکردنی جیهان و ناسمان و نه‌ته‌وه‌کان یه‌زیدییه‌کان نه‌گیتیه‌نه‌وه، وایش نه‌خه‌نه‌ میتشکی یه‌زیدییه‌کانه‌وه، که (تیره‌ی یه‌زیدی)، وه‌ک نه‌ته‌وه‌کانی تر په‌یدا نه‌بووه. کرده‌وه و کاری یه‌زیدییه‌کان له‌ هی نه‌ته‌وه‌کانی تر به‌هیزتر و بلندترن، هه‌رچی شه‌ر و ناشتی و، به‌ره‌هم زۆری و بێ به‌ره‌مه‌یی زه‌وی و، کامه‌رانی و هه‌ناسه‌ ساردیی و، ژین و

(۱) نووسه‌رانی عه‌ره‌ب و ئه‌لێن. که‌چی له‌ نووسه‌را‌وی (مصحفاره‌ش) یشدا نه‌لێ؛ سه‌رده‌اره‌کانی یه‌زیدی له‌ نه‌ته‌وه‌ی (شاپووری یه‌که‌م) و (شاپووری دووه‌م) ی ساسانی. (ش. ف)

(۲) نه‌م ره‌وشته‌یان پیتچه‌وانه‌ی نایینی زه‌ره‌شتیه‌یه. (ش. ف)

مردن ههیه... هه‌رچی شتی‌ک له ژبانی یه‌که‌می مرۆڤدا تووشی دێ... ئه‌مانه هه‌موویان ده‌ستکردی خوای یه‌زیدین... «هه‌ر شتیه‌که‌کان خۆیان نه‌توانن نه‌و بارانه‌ بگۆژن»؟... بۆ هه‌ر به‌ره‌مه‌مێکی هۆشیی مرۆڤیش بگه‌ڕیت، له‌وانه‌ی تا ئیستا شارستانیتى دۆزیوه‌ته‌وه یاخود له‌لایه‌ن زانایانه‌وه داھێنراوه؛ نووسراوه‌کانی (جیلوه) و (مصحفاره‌ش) ناوی بره‌وون و لێیان داوه. ئه‌گه‌ر ئهم دوو نووسراوه‌یش نه‌بووانه‌ی رۆژئاوا بیه‌یه‌کان ئه‌مه‌نده پێش نه‌ئکه‌وتن؟!...^(۱)

شتیه‌که‌کان بریتین له‌ چهند خێزانی‌ک، ئه‌مانه، ناویان: ۱- خێزانی شتیخ هه‌سه‌ن. ۲- خێزانی شتیخ فه‌خه‌دین. ۳- خێزانی شتیخ شه‌ریفه‌دین. ۴- خێزانی شتیخ سجادین. ۵- خێزانی شتیخ ئامادین. ۶- خێزانی شتیخ ناسه‌رهدین. ۷- خێزانی شتیخ شه‌مس. ۸- خێزانی شتیخ ئه‌بویه‌کر. ۹- خێزانی شتیخ مه‌ند. به‌لام به‌پیتی ره‌وشتی یه‌زیدییه‌که‌کان ئه‌وانه هه‌موویان ئه‌چنه‌وه سه‌ر سه‌ی بئه‌چه: ۱- ئادانی. ۲- شه‌مسانی. ۳- قانانی.

هه‌رچی سه‌رداره‌که‌کانی شتیه‌کان و پس سه‌رداره‌کان، له‌گه‌ڵ خێزانی (شتیخ ئه‌بویه‌کر) دا له (قانانی) یه‌که‌کان ئه‌ژمێرتین.

به‌پیتی ئایینی یه‌زیدی ئهم سه‌ی بئه‌چه‌یه نایێ ژن و ژنخوازی له‌گه‌ڵ یه‌کتر دا بکه‌ن. وه‌ک زانراوه‌ گه‌لی‌ک که‌س له‌ خێزانه‌که‌کانی (شتیخ هه‌سه‌ن) و (شتیخ ئه‌بویه‌کر) و (شتیخ فه‌خر) و (شتیخ سجادین) له‌ شاره‌که‌کانی (تفلیس) و (باطوم) و (ئه‌لیکستانده‌ ایال) دا دانه‌نیشن؛ له‌ ژن و ژنخوازیشدا په‌یره‌ویی ئایینی خۆیان نه‌که‌ن.

ره‌وشتی یه‌زیدییه‌که‌کان وایه‌ که‌ هه‌ر یه‌زیدییه‌که‌ ئه‌بێ شتیخی‌کی هه‌بێ، تا بێی به‌ده‌ره‌ویشی و له‌وه‌وه نیازی چاک و گیانی پاک و هه‌ستی خاوی‌ن بێنه‌ دڵ و گیان و هۆشیه‌وه شتیخه‌که‌یش پتووسته‌ ده‌رویشه‌که‌ی خۆی خوش بوێ و یارمه‌تی‌ی بدات له‌ دله‌خۆش کردنی خوای خۆیدا و، له‌ خۆیاراستی له‌ تو‌ره‌کردنی ئه‌و خوایه‌دا. به‌خششی ده‌رویشه‌که‌یش بۆ شتیخه‌که‌ی به‌پیتی ئه‌ویه‌ که‌ هه‌ر سا‌له له‌ سایه‌ی شتیخه‌که‌یه‌وه چهندی ده‌ست که‌وتوو و چهندیش له‌ سه‌رگه‌ردانی دوور که‌وتوو‌ته‌وه. هه‌ر کاتێ ده‌رویشه‌که‌یش له‌ مردن‌دا بێ شتیخه‌که‌یدێته‌ سه‌ری؛ پیتی ئه‌لێ که‌ په‌یره‌ویی ئایینی (تاووسی فریشتان) بکات له‌ ئایینی خۆشی لانه‌دات، هه‌ر شتیخه‌که‌یشه‌ که‌ ئه‌و ده‌رویشه‌ نه‌شوات و سه‌پالی تی ئه‌پێچێ و نه‌پێتێ.

پێڕ

پێڕ به‌لای ده‌رویشه‌که‌ره‌که‌نه‌وه به‌و که‌سه ئه‌لێن که‌ نه‌ته‌وه پێ ئه‌گه‌یێنی و ڕێگای باش پێشانی نه‌ته‌وه ئه‌دات. پایه‌ی ئایینی ئه‌مانه‌یش بریتین له‌ چهند خێزانی‌ک که‌ به‌چهند پستی‌ک ئه‌چنه‌وه سه‌ر پیاوه‌ گه‌وره و چاکه‌کانی ئیسلام. ئه‌وانه‌ی که‌ یارمه‌تی‌ی (شتیخ عدی) یان داوه به‌که‌سوکاره‌کانیه‌وه، له‌ کاتی‌کا که‌

(۱) قسه‌ی وا پرۆپه‌ج له‌ناو هه‌موو نه‌ته‌ویه‌که‌دا هه‌یه ته‌نانه‌ت له‌ رۆژئاوایشدا نییه. (ش. ف)

هیتشتا نایینه که یان بریتی بووه له ئیسلامه نیه کی پەتی. خێزانیکی لهو پێیرانه ئه چینه وه سه ر (شێخ قاضیبالبان) که له نه ته وه ی پێشه وا (عه لی کوری ئه بر تالیب)ه. (پیر محهمه د ره شان) و (پیر هاجیبال) و (پیر مام شقان) و (پیر جه روانه) و (پیر حاجی محهمه د) و (پیر قاضیبالبان) لهو پێیرانه ن.

هه موو شێخێک پیرێکی هه یه؛ نه بیته ده رووشی. هه موو پیرێکی شێخێکی هه یه نه بیته ده رووشی. یه زیدییه کی ش، نه بی شێخێک و پیرێکی هه بی و، بیته ده رووشیان تا کاروباری نایینی خۆی به وان بسپێرێ و له رۆژی پاش مرنیشدا، وانا له وه جیهاندا، تکیان لێ بکات بۆی به یارینه وه له خوا تا له گونا هه کانی خۆش بن.

پێیر هه کانه ده سه لاتێکی زۆریان هه یه له هه لسه و راندنی کاروباری ژبانی یه زیدییه کاند. ده سه لاتێکی زۆریشیان هه یه به سه ر گیان و ده روونیاندا. جاری وا هه یه نه خۆش و شیت به نوشته و نزا خۆندن چاک نه که نه وه، ده رد و په که که وه یی نه ندانه کانی ش به و گه لانه چاک نه که نه وه که له سه ر گۆری پیاو چاکه کانیانه وه نه یه یتن. یارمه تی شێخه کانی ش نه دهن له شتی مردوو و ناستنیاندا. هه رو هه ئه چنه سه ر گۆری ئه و مردووانه ییش له رۆژانی جه نه کانیاندا تا له خوای گه وره یان بۆیان به یارینه وه بۆ ئه مه ی له گونا هیان خۆش بێ. ئه م پێیرانه ییش به هه موو لایه کی خاکی یه زیدی دا به لای بوونه ته وه.

هه ژار

جینیکی ش هه ن هه ژار (قه قیر) یان پێ نه لێن، به زۆری له سنجار دان. وازیان له جیهان هێنا وه په لاسێکی ره شی خوری له به ر نه که ن به لای پۆش (عه با) یک و که و ئیکیشی له زستاندا، به سه ردا له به ر نه که ن چ له خواردندا، چ له نوستاندا، به دوای خۆشیدا ناگه رێن. هه موو کاتیکی خۆشیان بۆ په رستی خوا به خت نه که ن. هه موو که س به زه یی پیا یاندا دێته وه. له به ر ئه وه یه زیدییه کانه هاتوونه ته سه ر ئه و با وه په که هه رچی هه ژار (قه قیر) یک له و هه ژارانه نازار به دات تاوانیکی وا گه وره ئه کات که هه رگیز خوا لێی خۆش نابێ. هه تا ئه م چه ندانه ییش هه ژار وا ناسرا بوو. که چی له م سالانه ی دوا ییدا هه ژاره کانه بوون به که ومه لێکی به چنگ و زه بر به ده ست. یه زیدییه کانه لێیان نه ترسان (حه مۆ شێرۆ) که هه ژاریک بوو له و هه ژارانه و له گوندی (خانک و قبیغ)ه وه که لا ناوچه ی (شێخان) دا به، کۆچی کردبوو هاتبوو ناوچه ی سنجار، کاتیکی زانرا. سه ری به رز کرده وه و هه موو ناوچه ی سه رداری گه رته ژێر ده ست خۆی و بوو به سه رداری ناوچه ی سنجار. ئه مه له سه رده می داگیر که ری ئینگلیزه کاند رووی دا. هه موو یه زیدییه کانه مافی هه یه بیته هه ژار، به مه رچی سه رداری شێخان پێی خۆش بێ و به ده ستی خۆشی په لاسی هه ژاری له به ر بکات. هه ر که سێکی ش پێچه وانه ی فره مانی هه ژاری به یزوتیه وه؛ سه رداری شێخان په لاسی هه ژاری لێ نه سێنیتیه وه و سزایشی نه دا.

هه ژاره که به سه ر سیهاله په لاسه که ی خۆیدا پشتی نیکی سووری خوری نه به ستی، که پێی نه لێن (مه که). ئه لقه یه کی زه ردی پێوه یه، که پێی نه لێن (خادم). ئه م دووانه ییش به رێژن وه ک سیهاله

په لاسه که. په ټيکي باريک کيښ نه کاته گهر دني خوی. پټی نه لټن (توقی یزید)، ته قیله په کیش نه کاته سدری. پټی نه لټن (کوللیک) نه م کلاوه به غوړنه ی شاه کلاو (تاج) ه کی (شیخ عدی) دانه نټن. یه زیدیه کانیش کلاوه که ماچ بکن یاخود سیپاله په لاسه که، وهک یک فهری پیوه به.

نه ونده ه ده به نه م کوللیکه، هر تاییه تی نییه بز پیاهه همزاره کان. پیاهه نایینییه کانیش، به لکو گفتوگوکاره کانیش نه توان له سدری بنټن، که سیپاله په لاسه که و کوللیکه که له که لک نه کون. نه یخه نه ژووریکه وه، نه پارټیزن، پټی نه لټن (خانه ی خدرقی) و اتا ژووری سیپالی په لاس. که نه ویش شویته که له گزستانی (شیخ عدی) دایه، له ناوچه ی سنجاریشدا له شونتیکي نریک به (کاني پیر ناخایی) ای دانه نټن که له گوندی (کوللیکان) دایه. له په نایه کدا دانراوه و که له بهر دیکیش به سدردا نوخون کراوه ته وه نو پارچه په لاسانه له وټدا نه میتنه وه تا نه رزین و نه بن به خول.

یه زیدیه کان نه م ونده ریز لم هر که په لاسه نه گرن، ماچی نه ککن و سوتندیش به سدری نه خون، نه گهر همزاتیک له یه زیدیه ک تورپوهو، نه نانه ت نه گهر له پیایوانی نایینیش بی، نابی بهرام بهری بکات، نه نانه ت نه گهر لیشی بدات. نه گهر لپی راست بووه به هیچ کلوجیک چاوی لی ناپوشری^(۱) یه زیدیه ته وایش به و که سه نه لټن که په پره وی س شت بکات. ۱- نایینی یه زیدی. ۲- پټوه. ۳- ریزگرن له په لاسی همزار. هرچی نایینی یه زیدیه. نه وه به که نابی یه زیدیه که بیسته هاوادم و هاوپی یه کیکتر که له سدر نایینی یه زیدی نییه نه بی به ته و اوته خوی لی بیارټزی.

له پټوه ویش مبهس نه وه به، که دهر ویشه که له سنووری فرمانی دهر ویشی خوی دهر یاز نه بی. فرمانی خوی بکات و دس و په نجه نه خاته فرمانی که سانی تروه.

گوټرانه یش فرمانی شیخ و پیره که خوی به چی به ټټی! مبهس له ریزگرنی په لاسه که یش نه وه به، که زور به تنگ نه و په لاسی همزاريه وه بی و ریزیشی لی بگری.

به پټی نایینی یه زیدی، هر همزاتیک بری، نه بی به په لاسه که بهری خویه به بنټری. کوره کانیشی بام بچو کیش بی. که باوکی مرد، نه بی له په لاسیکي همزارانه وه بیټچری.

نه بی همزار پشی خوی شور نه کاته وه نابی برنگ و گوټرانه یش به کار به ټټی بز پشی. هر موویه کیش له پشی که و ته خواره وه، نه بی بیخاته درزی دیواریکه وه، یاخود شونتیکي اووه که دهستی لی نه دری و نه یشکه و ټته به رین.

هروه ها به کاره ټناني گوټزان و برنگ له هدمو پیاهه نایینییه کانی یه زیدیه به ریه ست کراوه. ته نیا نه و چینی (پس سدرار) و (سدرارانه) نه توان به کاریان به ټټی، که خویان بز (سدراری شیخان) ناوړوس نه کردووه.^(۲)

(۱) نه م رهوشه یش به لکه یه که بز نه وه که یه زیدیه کان. خواهرستان نهک دیوهرستان. چونکه ریزگرن له همزار فهرموده ی خوا به، نهک دیو. (ش. ف)

(۲) که ریم بهگ کوی نیسماعیل بهگ، له بهر ی سدراری شیخان بوو، به لام چونکه رۆشنییر بوو، که ناموزگاریم کرد پشی خوی تاشی و جلوهرگی رۆژناوایشی پوښی. (ش. ف)

زۆرىدى ھەژارەكان لە دەرویشەكان. لە پیاوھ نایینیپەكانیش ھى وا ھەن كە بووبن بە ھەژار و بوون بە پەلاس پۆش لەبەر خواپەرستى و گۆشەگیرى و خۆدوورخستنهوھ لە خۆشیی ژيان. جا لەبەر ئەو، كە ھەژارەكان ژيان ھێنا، ئەبى لە پێش ھەموو شتێكا تەماشای پايدى نایینی خۆيان بكەن و لەو سنوورى كە ناين بۆى داناون نەچنە دەرەوھ.

لە پێش ئیسلامەتیدا ھەر كەسێ دەستى بەدايەتە خواپەرستى و گۆشەگیرى بەرگىكى خورى زىرى لەبەر ئەكرد. كە ئیسلامەت پێش داھات ئەم پرەوشتە لەناو گۆشەگیر و خواناسەكانياندا بوو بەباو، یەزیدیش بەو بۆنە یەوھ كە لە پەیرەوانى (شیخ عدى) ن كە خواھەنى پەرەوێكى دەرویشكارى (تەسوف) بوو، ئەم باوھەیان لەوھو وەرگرتووھ. ئەم پرەوشتەیش زۆر كۆنە لە جیھاندا، لە ھەموو چەرخیكىشدا ھەبووھ لە كوردستاندا^(*).

گفتوگۆكار

گۆنەندە یاخود گفتوگۆكار (قوال)، لە ناھەنگە نایینیپەكاندا گۆزانى ئەلتى، ھەروھە لە كاتى كۆبوونەوھەكاندا لەسەر گۆزى پیاوھ گەرەكان، یاخود لە كاتى ناشتنى مردوواندا. لەگەڵ (سەجەق) یاخود (تاووس) ھەكانیشدا نەچى بەم لا و بەولادا. ھەوالى پیاوھ گەرەكانى یەزیدى و مێژووى ژيانیان لەدەم گفتوگۆكارەكانەوھ نەگاتە بەرگوتى یەزیدیپەكان. ئەمانە شارەزان، زىرەك و زمان لووسن. ھەز بەكەن «جۆ بەدیواردا ھەل ئەگێتەن»! ئەزانن چۆن پارە لە گیرفانى یەزیدیپەكان دەرئەیتەن!... (سەردارەكانى شێخان) ئەمانەیان كردووھ بەراسپێرراوى خۆیان لای یەزیدیپە دوورەكان، پشت بەمانە ئەبەستن، ئەمانە بەدەمان (مزایدە) تاووسكە لە سەردارى شێخان وەرئەگرن. ئینجا دەست ئەكەن بەكۆكردنەوھى پێتاك لە نەتەوھكە، كە زۆر جارى وا ھەبە ئەبێتە ئەرک بەسەریانەوھ.

ئەم گفتوگۆكارانە لە بنەچەدا عەرەبن^(۱) لە شارى شامەوھ ھاتوون، لەگەڵ (شیخ عدى)دا. پیاوى بوون. ئەمانە بەبۆرە پیاو دانەترین. لە چینی ناينى دانانترین. كوردەكان پێیان ئەلتین «تازى»^(۲). لە سەرەتادا بریتى بوون لە دوو خێزان، لە چینی خۆيان نەبوايە ژنخاویان نەئەكرد. بەلام كە خەرىك بوون لەناوچەن، (بابەشیخ) پریارى دا كە بتوانن ژن لە چینی دەرویش (مەرد) ھەكان بھێتەن، ئەمانە لە كاتى كۆبوونەوھەكاندا فەرمانیان ئەوھبە چلكاو و خۆل و گلیش فری بەدن.

دەرویش

ھەر كەسێ لە بۆرە پیاوان بى و لە چینی ناينى بەدەربى؛ یەزیدیپەكان پێتى ئەلتین دەرویش یاخود (مەرد). ئەمانە زۆرتر لە كەنەفت كراوھەكانى ھیندستان ئەكەن كە پێیان ئەلتین (كەنەفت كراو)، ناينى یەزیدى لە ھەموو چینیكى كەمتر داناون، پێوھەندى گرانی خستۆتە پێیانەوھ. لە زۆر مافیش بەش براوى

(*) سۆفیگەرى لە ناينى مەسیحى و جوولەكە و ئیسلام و زۆر باوھەكانى تردا ھەبە.

(۱) البزیدىة: صدیق الدملوجى. (ش. ف)

(۲) تازى: عەرەب. (ش. ف)

کردوون. پیاوه نایینییه‌کان به‌چاوی سووک‌هوه سه‌ریان نه‌کمن. ژن و ژنخوازیان له‌گه‌ل نا‌کمن. ملکه‌چی و که‌ساسییان پریوه به‌سه‌ریاندا. نه‌نه‌هیلن له‌باره‌ی نایینه‌که‌هوه قسه‌بکه‌ن، نه‌نه‌یش هیلن بی‌ری لئ بکه‌ن‌هوه.^(۱) خستوویانه‌ته‌میشکیانه‌وه که‌هه‌تا دل‌ی نه‌وان له‌خوین خوش نه‌کمن به‌تیره‌ی (یه‌زیدی) ناژم‌ترین به‌م په‌نگه‌ئو ک‌ل‌ل‌انه‌یان کرده‌وه به‌دارده‌ستی خوین، چون‌خوین ناره‌زوو بکه‌ن وا به‌کاریان نه‌هیتن. تا‌چهند سالتیکیش له‌مه‌ویه‌ر نه‌و ده‌رویشانه‌ له‌م باره‌دا بوون، به‌لام ئیستاکه‌ وا نه‌ماون. سه‌رکیشی نه‌کمن. دل‌ی شیخ و پی‌ره‌که‌ی خوین را‌نه‌گرن. ژنی‌ش به‌چینی خوین نه‌ب‌ن ناده‌ن. به‌لام له‌وه به‌ولاوه‌ گوئ‌ی ناده‌نه‌ هیچ‌ فه‌رماتیکی نایینی تریان. به‌م په‌نگه‌ چاو‌چن‌وکی و چاو‌بر‌سی‌تی شیخه‌کان بو‌ونه‌ هو‌ی سه‌رکیشی ده‌رویشه‌کان. شیخ نه‌توان‌ی به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی خو‌ی به‌رو‌شی به‌شیخ‌یکی تر. ئیتر له‌وه به‌ولاوه‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ به‌ره‌و رووی نه‌و که‌سه‌ نه‌ب‌یت‌ه‌وه که‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی کپ‌روه. نه‌گه‌ر ده‌رویشه‌که‌ شیخه‌که‌ی مرد و که‌سیک نه‌بو له‌کو‌رانی نه‌و شیخه‌ یاخود له‌که‌سو‌کاری نه‌و که‌ بی‌کات به‌شیخی خو‌ی، تا یارمه‌تی بدات له‌دل‌خ‌وش کردنی‌ خوادا و له‌نه‌گانه‌کانی‌ پر‌زگاری بکات، په‌نا نه‌باه‌ته‌ به‌ر (سه‌رداری شیخان)، نه‌و‌یش شیخ‌یکی بو‌ نه‌د‌و‌ز‌یت‌ه‌وه و له‌باتی نه‌وه‌ شتیکی بو‌ خو‌ی لئ نه‌پ‌چ‌ر! جا هه‌ر کاتیک رو‌شن‌بیرانی یه‌زیدی که‌وته‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ نایینه‌که‌ی خوین بر‌ار بکه‌ن و راست بکه‌ن‌هوه؛ پ‌ت‌و‌یسته‌ له‌پ‌یش هه‌موو شتی‌کا باری ک‌ومه‌لایه‌تی نه‌مانه‌ راست بکه‌ن‌هوه و بی‌سخه‌ن‌هوه‌ ج‌تی خو‌ی. واتا وایان لئ بکه‌ن که‌ مافه‌کانیان وه‌ک مافه‌کانی چینه‌کانی تری لئ ب‌ن.

کۆچه‌ک

کۆچه‌ک له‌ بۆره‌ پیاوان نه‌ژم‌تری^(*). بو‌ به‌ج‌ی ه‌ینانی کاروباری (شیخ‌ ع‌دی) دانراوه‌. له‌ ژێر ده‌ستی (بابه‌شیخ)دا کارو و فه‌رمانی نایینی به‌ج‌ی نه‌ه‌ین‌ی باب‌ه‌شیخ که‌ یه‌کیکی هه‌لب‌ر‌ارد بو‌ فه‌رمانی کۆچه‌کایه‌تی و دا‌یه‌ز‌ر‌اند. پ‌شت‌ت‌یک نه‌به‌س‌یت‌ه‌ پ‌شتی که‌ نه‌لقه‌یه‌کی مسی پ‌ت‌ویه‌. هه‌ر‌ج‌ی تیره‌که‌یشه‌ ناچاره‌ هه‌ر‌ج‌ی کۆچه‌ک ب‌یل‌ن باوه‌ری پ‌ن بکات. چون‌که‌ نه‌و به‌ده‌م (شیخ‌ ع‌دی) و (خوای‌ گه‌وره‌) و پیاو‌چا‌کانه‌وه‌ قسه‌ نه‌کات که‌ گوایا خه‌وی ب‌ینیوه‌ پ‌تیانه‌وه‌ و قسه‌یان پ‌یا ر‌اسپارد‌وه‌و ب‌یکات. که‌ گرانییه‌ک دا‌که‌و‌ئ، یاخود ده‌رد‌ت‌یک په‌یدا‌ب‌ب‌ن، باب‌ه‌شیخ کۆچه‌که‌کان له‌ ج‌ی‌گایه‌ک‌دا کو‌ نه‌کاته‌وه‌. پ‌تیان نه‌ل‌ئ نو‌یژ بکه‌ن و ب‌پار‌ت‌نه‌وه‌ له‌ خوا. ج‌اری وا هه‌یه‌ تا س‌ن کات، ج‌اری وایش هه‌یه‌ تا به‌ره‌به‌یان به‌و جۆره‌ نه‌م‌یت‌نه‌وه‌. سه‌ر نه‌نو‌س‌یت‌ن به‌زه‌ویه‌وه‌ بو‌ نه‌مه‌ی به‌هو‌ی گیانه‌وه‌ بکه‌ن به‌خوای بالا و را‌زی نه‌و گرانی و ده‌رده‌یان پ‌ن بگو‌تر‌ئ. ئینجا نه‌وان‌یش باب‌ه‌شیخ له‌ نه‌ج‌ام ت‌ن نه‌گه‌یت‌ن. تا نه‌و‌یش به‌شی خو‌ی چاره‌ی نه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. یه‌کی‌ک‌یش له‌ کاری نه‌و کۆچه‌کانه‌ نه‌ویه‌ چاره‌ی نه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. یه‌کی‌ک‌یش له‌ کاری نه‌و کۆچه‌کانه‌ نه‌ویه‌ که‌ به‌هو‌ی گیانه‌وه‌ بز‌انن مردووه‌کان چ‌ییان به‌سه‌رد‌ئ.

(۱) ئه‌م ره‌وش‌تی چ‌ینه‌به‌تییه‌یان پ‌ت‌جه‌وان‌دی نایینی زه‌رده‌شتییه‌. شو‌ینه‌واری نایینی بورا‌هما‌یییه‌. (ش. ف)
(*) له‌ ن‌یزیک هه‌له‌به‌ج‌مه‌وه‌ د‌یی‌ه‌ک به‌ناوی (پاوه‌ کۆچه‌ک)ه‌وه‌ هه‌یه‌، ده‌ب‌ن ئه‌م ناوه‌ له‌ چ‌یه‌وه‌ و ها‌تب‌ن له‌م

گیانه‌کانیان بۆ کوێ نهچن. له خۆشی و ناخۆشی چییان تووش دێ. ئینجا نهنجامی نهوه به‌که‌سوکارییان نه‌لێن. کۆچەک تا شتیەک نه‌قه‌ومێ و فهرمانی پێ نه‌درێ، ناتوانی نه‌م کاره له خۆیه‌وه یاخود له هه‌موو کاتی‌کا بکات. به‌لام جاری وا هه‌یه. کۆچەک کاروباری خراب له ده‌ستی نه‌وه‌شیته‌وه، ده‌ست نه‌داته فرۆفیتل و چه‌واشه‌کردنی تیره‌که بۆ که‌لکی نا‌پوخته‌یی خۆی و که‌سانی تر. له‌مه‌یشه‌وه نا‌زاوه په‌یدا نه‌بێ، جووین و خوێن په‌یدا نه‌بن. له سالی (١٩٢٠) دا (کۆچەک سلێمان) یک په‌یدا بوو؛ ده‌ستی دایه جادوو‌گه‌ری و چاو‌وپا‌و‌کردن و خۆی کرد به‌په‌یغه‌مه‌ریک. له کار و کرده‌وه‌کانیه‌وه که‌لیک سه‌رگه‌ی په‌یدا بوو بۆ (باهه‌شێخ ئیسماعیل) و (سه‌رداری شێخان سه‌عید به‌گ) باهه‌شێخ به‌داخی نه‌و کۆچه‌که‌وه سه‌ری نایه‌وه. کۆچه‌کیش له هاوینی ١٩٢٣ دا کوژرا. نه‌ته‌وه‌یش به‌هۆی ده‌ست به‌رینی نه‌وه‌وه، که‌لیک نه‌رک و ماندویتی و پا‌ره به‌خت کردنی تووش بوو!...

نه‌مه جاران شتی وا رووی نه‌دا. به‌لام ئیستا که وا نییه. یه‌زیدییه‌کان زۆریان چاویان کردۆته‌وه و ناهێلن شتی وا سه‌ر به‌گه‌رن!...

هه‌ندێ له په‌وستی چاکیان

* نابێ یه‌زیدی سه‌یری ده‌موچاوی ژنی‌ک بکات که له‌سه‌ر نایینی یه‌زیدی نه‌بن. ناییت ده‌ست بازی له‌گه‌ل ژنی‌کیش بکات که یه‌زیدی نه‌بێ و پیتی ره‌وا نه‌بێ به‌لام ژن و مه‌یردییان له‌سه‌ر به‌نجینه‌ی خۆشه‌وستی دانه‌مه‌زێ.

* نابێ تف له نا‌وچه‌وانی هه‌یج مرۆفیک و هه‌یج گیانه‌له‌به‌ریک بکات.

* نابێ به‌جێته به‌زم‌گه‌ه‌که‌نه‌وه؛ وه‌ک تیا‌ترۆ و جێ سه‌مای ناو شا‌ره‌کان.

* با‌وه‌ریان وایه هه‌موو شتی‌ک له سه‌ره‌تا‌دا پا‌که. هه‌ر دڵ پا‌ک بێ، هه‌موو شتی‌ک پا‌ک ده‌رنه‌چێ.

* به‌رامبه‌ر هه‌زار (فه‌قی‌ره‌)کان خه‌نجه‌ر هه‌لنا‌کێشێ.

* تا کاره‌ساتی‌کی نا‌شکرای لێ نه‌بینێ که نه‌نگ و نا‌په‌سه‌نده‌بێ. پیاو نابێ له هه‌یج روویه‌که‌وه دڵ له ژنه‌که‌ی خۆی پیس بکات.

* که به‌وک نه‌گه‌زێنه‌وه مالی زاوا. به‌سه‌ر سه‌ری‌وه نا‌نی‌ک نه‌شکێن، تا هه‌زار و به‌ش به‌راوی لا خۆشه‌ویست بێ.

* نابێ یه‌زیدی به‌رامبه‌ر ها‌وده‌مه‌که‌ی خۆی پێ را‌بکێشێ، نابێ تفیش بکاته سه‌ر زه‌وی. نابێ تف له چ‌را و نا‌گه‌یش بکات.

* نه‌بێ یه‌زیدی خۆی له جووتندان و زمان‌په‌سی بی‌اره‌زێ.

* دو‌ژمه‌نی‌شی بێ که‌وتبێته به‌رده‌ستی؛ که‌موو‌پوه گه‌له‌که‌ی سه‌ر گه‌زێ شیخ عه‌دی پێ بوو، یه‌زیدییه‌که وازی لێ نه‌هێنێ.

* یه‌که‌ته‌ی و برا‌یه‌تی و هه‌وگی و په‌زگه‌رتن به‌نا‌شکرا له‌نا‌ویاندا دیا‌ره.

هه‌ندێ له ده‌وشتی خراییان

* ناشی یه‌زیدییه‌کی بۆره‌پیاو ژن له خه‌یزانه ئایینییه‌کان به‌یتتی. هه‌روه‌ها نابێ ته‌مانیش له وان ژن به‌یتن.

* سه‌رداری شێخان هه‌ر چۆنیک بێ، هه‌رجی بکات، بام خراییش بێ نابێ یه‌زیدی توانجیی تی بگرتی و قسه‌ی بێ بلتی و دلی خراب بکات. هه‌تا میترده‌که که‌سیکی نێرینه‌ی مایێ هه‌یج ناهه‌رتیک، له پاش مردنی نه‌و هه‌یج که‌له‌پووریکێ به‌رناکه‌وێ. هه‌روه‌ها هه‌یج ژنیکیش له میترده‌که‌یه‌وه که‌له‌پووری بۆ نامینیته‌وه. ژنیش خۆی وه‌ک که‌له‌پوور دێته ژماره‌وه.

* یه‌زیدییه‌کان که‌راون به‌چین چینه‌وه هه‌یج چینیکی ناتوانن بگۆڕن بۆ چینیکی تر. پشت به‌پشت نه‌و چینه‌یه‌تیانه نه‌پارتزن.

* نابێ یه‌زیدی به‌چیته سه‌ر پیتشاو (ئاوده‌ستخانه)، یاخود به‌چیته ناو گه‌رماو (حمام) وه‌. یان مزگه‌وت و خوتنده‌نگای ئیسلامه‌وه که‌ قورناتی تیا به‌خوتنن. نابێ به‌ئاو ناو گه‌لی خۆی بشوات.

* نابێ هه‌یج یه‌زیدییه‌ک کاهو و که‌له‌رم به‌خوات. نابێ هه‌ندیکیشیان گوشتی که‌له‌شیر و کۆتر و ناسک و که‌رویشک و ماسی و فاسولیا و لۆبیا به‌خۆن!

* جاران له خه‌یزانی (شێخ هه‌سه‌ن) به‌ولاوه که‌س فێری خوتنده‌واری نه‌نه‌بوو هه‌یج یه‌زیدییه‌کیش نایینه‌که‌ی خۆی لای بێگانه‌ ناشرکرا نه‌نه‌کرد به‌لام سه‌ نه‌مه‌ سی سال پتره‌ ده‌رگای خوتنده‌واری بۆ هه‌موو یه‌زیدییه‌ک که‌راوه‌ته‌وه. یه‌زیدییه‌کانیش تا نه‌ندازه‌یه‌ک نایینه‌که‌ی خۆیان لای که‌سانی باش ناشرکرا نه‌که‌ن.

* نابێ ناهه‌رتی یه‌زیدی جلوه‌رگی ره‌نگاو په‌نگ یاخود هی ناوڕیشم له‌به‌ر بکات. نه‌بێ جلوه‌رگیان له خامی سه‌پی بێ. نه‌بێ له‌چکیش بکات. که‌چی ناهه‌رتانی خه‌یزانی (سه‌رداری شێخان) نه‌توانن هه‌موو جوژه‌ جلوه‌رگیتکی ره‌نگاو په‌نگ له‌به‌ر بکه‌ن ته‌نانه‌ت ناوڕیشمیش.

* نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی مافی نه‌وه‌ی نییه‌ (سه‌رداری شێخان) هه‌ل بژێری، یاخود نه‌گه‌ر خراب بوو چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکات. یان لای بیات. ده‌رویش (مه‌رید) که‌ زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی له‌وانه‌ به‌زوبوومی بۆ شێخه‌که‌یه‌تی که‌ تا سه‌ر پشاپشت هه‌روا نه‌مینیته‌وه. شێخ نه‌توانن به‌روبوومه‌که‌ی به‌فرۆشتی به‌شێخیکێ ترا...

* تیره‌ی یه‌زیدی له‌لایه‌ن چینه ئایینییه‌که‌انه‌وه نه‌چه‌وسیتنیته‌وه که‌چی له به‌رامبه‌ر نه‌وه‌دا چینه ئایینییه‌کان خه‌میکیان ناخۆن ژینیکێ باشریان بۆ بیتک به‌یتن!...

سەرئەتیک له ئایینی یەزیدی

ئەبێ له پێش هەموو شتێک ئەوە بزانین کە ئایینی یەزیدی لە شێوەی ئێستایدا کە هەیه ئایینێکی ئاسمانی نییه. ئایینێکە لەلایەن کەسێکەوە دانراوە، ئەک خوا. وەک (صدیق الدملوجی) ئەڵێ: بەم هەبەسەیش دانرا، کە هێزێکی گەورە لە کوردەواریی دروست بکات و بەهۆی ئەو هێزەو فەرمانەوایی (ئەمەوی) زیندوو بکاتەوه. پایتەختەکەی (باعذرە) بێ و سنوورەکەیشی شاری (شام) بگرتەوه. پەرەیش بستی بێ هەموو لایەکدا تا ئەگاتەوه ئەو سنوورەکی کە (فەرمانەوایی ئەمەوی) هەبیسووه... هەرۆهە وەک دەملوجی ئەڵێ: خێزانی (سەرداری شێخان) و (شێخەکان)، هەرچەندە ئیمڕۆکە خۆیان بە کورد دانەنیتن و بە کوردایەتی خۆشیانەوه ئەنازن، بەلام کە لییان بپرسیت، راستەواست پێت ئەڵێن: ئێمە بەچەند پشتتیک ئەچینەوه سەر (شێخ عەدی ئەمەوی) بێجگە ئەوه (یەزیدی کۆری معاویە ئەمەوی) کە دوویم جێنشین (خلیفە)ی (ئەمەوی) یەکان بوو، یەزیدیەکان وەک خۆیاک لە حدوت خواکەیی خۆیان ئەبپەرستن. هەر بەهۆی ئەم (یەزید) پەرستەیشیانەوهیە کە بێگانه ناویان ناون (یەزیدی)^(١) ئەگینا خۆیان لە راستیدا (داسنی) ئێمەیش کە کوردەواریین هەر بەناوی (داسنی) یەوه بانگمان کردوون.

ئەم ئایینی (یەزیدی) یە، لە هەندێ پرووه، وەک هەر چوار ئایینە ئاسمانییەکان وایە. ئایینی یەزیدی وەک ئایینەکانی (زەرەشتی) و (موسایی) و (عیسایی) و (مەحمەد). دان بەوه دانهێت کە خۆیاکێ تاک و پاک و گەورە و بەتوانا هەیه و، ئەم هەموو جیهان و ئاسمان و مەرۆش و گیانلەبرانه و، گژوگیا و دارودەرختانە، ئەو دروستی کردوون. هەرۆهە هەر حدوت فریشتەکەیش، لەگەڵ بەهەشت و دۆزخ و چەندوچونکردنی رۆژی پاش مردن و، بابە ئادەم و دایە حەوا و ئاردنی پیغەمبەران و لاقاوه جیهانییه گەورەکە و، پاداشدانەوهی خوا، سزا دانیشی؛ وەک هەر چوار ئایینە ئاسمانییەکە تیا پێشان دراوه.

بەلام ئایینی یەزیدی ئەوهدا لەو ئایینە ئاسمانییانە جوێ ئەبیتەوه کە سەرۆکی فریشتەکان (عزازیل)، لەپاش ئەوهی قسەیی خۆی شکاند و کێنووشی ئەوازشی ئەکێشا بۆ (ئادەم)، خوا لە بەهەشت دەری کرد و تا حدوت هەزار ساڵ لە دۆزەخدا نازاری دا. بەلام لەپاش ئەوهی (عزازیل)، پەشیمان بووه لە کاری خۆی و هاوار و فەریادی کرد؛ خوالێی خوشبوو. سەرلەنوێ هێز و دەسلالت و پایەکەیی پێشوی پێ بەخشیبوو. خۆی گەورە خۆی لە پەناوەکدا کرد بەگۆشەگیر و کاروبار هەلسووپاندنی هەموو جیهان و ئاسمانەکانیشی بەو سپارد. کە هەتا ئێستایش هەر لە کاردا یە. بەواتایەکی تر ئەم (عزازیل) هە کە یەزیدیەکان خۆیان پێتی ئەڵێن (تاووسی فریشتان) جێنشینی خۆیا و لەجیاتی ئەو و، بەفەرمانی ئەو کاروباری هەموو جیهان و ئاسمانەکان هەڵ ئەسووپێن. بەڵێ یەزیدیەکان لە (مصحفارهش) دا تاووسی

(١) بەڵێ نووسراوی یەزیدی (صدیق الدملوجی) و ئەڵێ بەلام بۆ زانیی راستیی ئەمە تەماشای دامێتەکانی پێشوو بکە. (ش. ف)

فریشتان وا پیشان نه‌دهن. که‌چی له نووسراوی (جیلوه) دا وه‌ک خوایه‌کی ته‌واو و سه‌ره‌خۆ و خاوه‌ن هێز و توانا و ده‌سه‌لاتدار خۆی پیشان نه‌دات، نه‌ک وه‌ک (سه‌رۆکی فریشته) یه‌ک که‌ خوا دروستی کردوه. هه‌روه‌ها له (جیلوه) دا، ددان نه‌نی به‌چهنده‌ خوایه‌کی تریشدا که‌ هه‌ن^(۱) له یه‌زدیه‌کانیش داوا نه‌کات که‌ ناوی خۆی نه‌هێن نه‌وه‌ک بێگانه‌کان وه‌ک (موسایی و مه‌سیحی و محمه‌دی) به‌دکارییان له‌گه‌ڵ بنویئن! به‌لێ یه‌زدیه‌کان (عزازیل)، یاخود (تاووسی فریشتان) وا نه‌ناسن که‌چی هه‌ر چوار نایینه‌ ناسمانیه‌کان نه‌م (عزازیل) ه‌ به‌سه‌رچاوه‌ی خرابی دانه‌نین و پیتی نه‌لێن دێو یاخود (شیطان) که‌ تا‌کو ئیستاکه‌یش له‌لایه‌ن خواوه‌ که‌ نه‌فت کراوه‌ و له‌ برانه‌وه‌ی جیهاندا خوا له‌ناوی نه‌بات.

به‌واتایه‌کی تر (تاووسی فریشتان) ی یه‌زدیه‌کان که‌ به‌هه‌ره‌ خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره‌ی خۆیانی دانه‌نین، لای خاوه‌ن نایینه‌ ناسمانیه‌کان له‌ په‌ستترین پایه‌دا دانراوه‌ و وه‌ک دوژمنیکی خوا و دوژمنیکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خواناسان دانراوه‌.

هه‌رچی نایینه‌ ناسمانیه‌کانه‌، هه‌ر خوایه‌ک نه‌ناسن که‌ تاک و ته‌نیا و توانایه‌. هه‌رچی نایینه‌ یه‌زدیه‌ خوایه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ و هه‌وت فریشته‌ که‌ یاریده‌ی نه‌ده‌ن، فریشته‌ تاووسیش یه‌کێکه‌ له‌وان. هه‌مووشیان هه‌ر خۆی دروستی کردون. به‌لام دێو یاخود (شیطان) نییه‌ و نه‌ماوه‌ (تاووسی فریشتان) به‌پیتی نووسراوی (مصحفاره‌ش) سه‌رۆکی فریشته‌کانه‌. به‌پیتی نووسراوی (جیلوه) خوایه‌کی گه‌وره‌ و سه‌ره‌خۆیه‌ و هه‌موو ئافه‌ریده‌ کراوتیکیش له‌ئێز چنگی نه‌و دایه‌^(۲) که‌چی ناوی فریشته‌یش هه‌ر به‌ته‌نیش ناوه‌که‌یه‌وه‌ نووسراوه‌ته‌وه‌ پیتی نه‌لێ: (تاووسی فریشتان) به‌لام له‌ نایینه‌ ناسمانیه‌کاندا دێو (شیطان) ماوه‌ و هه‌ر ته‌مینی تا برانه‌وه‌ی جیهان که‌ نه‌وساکه‌ خوا له‌ناوی نه‌بات. که‌واته‌ نه‌و کرده‌وه‌ و هێز و توانا و ده‌سه‌لاتانه‌ی که‌ له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته‌ پال (تاووسی فریشتان) که‌ به‌خوایه‌کی گه‌وره‌ دانراوه‌ هیچ له‌گه‌ڵ نه‌و کرده‌وه‌ و هێز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه‌ی که‌ له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته‌ پال (تاووسی فریشتان) که‌ به‌خوایه‌کی گه‌وره‌ دانراوه‌ هیچ له‌گه‌ڵ نه‌و کرده‌وه‌ و هێز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه‌ جیاوازی نییه‌ که‌ نایینه‌ ناسمانیه‌کان داویانه‌ته‌ پال خوای گه‌وره‌ و پاک و بێ هاوتا، دروستکردنی ئافه‌ریده‌کراوه‌کان نه‌بێ. نه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌ نایینه‌ ناسمانیه‌کاندا ته‌نیا یه‌ک خوا هه‌یه‌. به‌لام له‌ نایینه‌ یه‌زدیدا خوایه‌کی گه‌وره‌ هه‌یه‌ و هه‌وت فریشته‌که‌ تاووسی فریشتان یه‌کێکه‌ له‌وان. شوته‌واری (نایینه‌ زه‌رده‌شتی) له‌ نایینه‌ یه‌زدیدا دیاره‌: وه‌ک په‌رستی هه‌وت فریشته‌کان و، جه‌زنی (نه‌وڕۆز) و جه‌زنی (میه‌ره‌گان) و، کراسی سپیی بێ به‌رۆک له‌به‌رکردن. شوته‌واری (نایینه‌ نیسلا)یش له‌ناو نایینه‌ یه‌زدیدا ته‌مه‌یه‌ که‌ (جه‌زنی مانگی پۆژوو) و (جه‌زنی کوشتی) یاخود (جه‌زنی قوریانی) و جه‌زنی (لیله‌ القلر) و (حه‌ج) کردنیان هه‌یه‌، بام له‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تی کوردانه‌ی خۆشیشاندا بکرتین. وشه‌ی

(۱) له‌ راستیدا نه‌و شه‌ش خوایه‌ نه‌بێ هه‌وت خرابن. چونکه‌ بریتین له‌ هه‌ر هه‌وت فریشته‌کان که‌ خوای هه‌ره‌ گه‌وره‌ دروستی کردوون. لێره‌دا (نووسراوی جیلوه) ده‌ستکاری کراوه‌. (ش. ف)

(۲) له‌ راستیدا یه‌زدیه‌کان هه‌ر خوایه‌کی تاک و ته‌نیا نه‌په‌رسن له‌ هه‌وت فریشته‌کانیش به‌ولاوه‌ هیچی تریان نییه‌. (ش. ف)

(ملک)یش که ناویانته پیتش (تاووس)هوه و بوووته (ملک تاووس)؛ دیسانهوه وشه‌یه‌کی نیسلامیهه. هه‌میشان ناوی شیتخه‌کانیان ناوی نیسلامین.

شوینه‌واری نایینی (بورا‌همایی)یش له نایینی یه‌زیدیدا نه‌وه‌یه که یه‌زیدییه‌کان کراون به‌چین چینه‌وه، هه‌رچینه‌یش پتوه‌ندی کران و توندی خۆی گراوته‌ه‌یت. به‌لام به‌چینی شیتخ و پیره‌کان جۆره نازوجیاژتیک به‌خسراوه که به‌شیتکه له‌هی خوا که پاشماوه‌ی یه‌زیدییه‌کانی تری کردووه به‌به‌نده بۆ نه‌وان!... نهم یاسایه نه‌مه‌نده به‌گران که‌وتوووته سهر یه‌زیدییه کسۆله‌کان (مه‌به‌سم به‌شی نه‌ته‌وه‌یه)؛ نه‌مه‌نده سه‌خت و سه‌هنده‌یه یه‌زیدییه‌کانی له که‌لگی مرۆقایه‌تی خستوو!... نهم یاسایه نه‌مه‌نده دووره له دادپه‌روه‌ریه‌وه، منی خستوووته سهر نه‌و باوه‌ری که نایینی یه‌زیدی ده‌ستکردی مرۆقه. نه‌ک ده‌ستکردی خوا. چونکه زۆرداری وا و چه‌وساندنه‌وه‌ی وا له کرده‌وه‌ی خواوه دوورن، له خوا ناوه‌شیتته‌وه!...

شوینه‌واری (نایینی مانی)یش له نایینی یه‌زیدیدا نه‌وه‌یه که یه‌زیدییه‌کان خۆیان له جلویه‌رگی جوان و په‌نگاره‌رنگ له‌به‌رکردن و، له خواره‌مه‌نیی خۆش و پوخته خواردن نه‌پارێزن. ژانیکی ده‌رویشانه‌ی هه‌ناسه ساردانه نه‌ژین. خۆیان له خۆشیی ژیان به‌ش نه‌کهن. له چاویلکه‌یه‌کی په‌شوه سه‌یری جیهان نه‌کهن. به‌لایانه‌وه وایه که جیهان په‌ر له نازار و هاوار و سه‌رگه‌ردانی. چه‌ند خۆشیشان له خۆشیی ژیان دوور به‌خه‌نه‌وه، نه‌وه‌نده باشه بۆ جیهانی پاش مردنیان که خۆای هه‌ره گه‌وره‌یان لیتیان خۆش نه‌یت و کامه‌راتیشیان به‌ته‌بخش.

نهم ژیهانه‌شیشان له‌گه‌ل ژیهانه ده‌رویشکاری (الصوف)یه‌که‌ی که (شیتخ عدی)ی گه‌وره‌یان بۆ دامه‌زراندن به‌ته‌واوه‌تی گونجاوه. هه‌ر په‌نگه تف نه‌کردنیشیان له دتو (شیطان) و پسوا نه‌کردنیشی، هه‌روه‌ها تف نه‌کردن و جیتو نه‌دانیشیان به‌کس و به‌هیچ گیانه‌به‌رتیک، له رووی کارتیکردنی په‌روه‌ی ده‌رویشکاریه‌وه بووین که پیتشبینی هه‌ندیک له زانا‌کانیان وایه مام دتو یاخود (شیطان)، هه‌لناگرین پسوا بکری، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی که له هه‌موو کس زۆتر پتزی له خۆای گه‌وره گرتوو و به‌تاک و تنیایی ناسیوه، بۆیه‌که له خۆی به‌ولاوه کپنووشی نه‌وازشی بۆ (نادهم) نه‌کیشاوه!...

شوینه‌واری (نایینی سروشت په‌رستی)یش له نایینی یه‌زیدا نه‌وه‌یه، که یه‌زیدییه‌کان به‌پیتی مصحفاره‌ش خواجه‌کی هه‌ره گه‌وره‌یان هه‌یه و چه‌ند فریشته یاخود چه‌ند خواجه‌کی به‌جووک. ^(۱) پتزی له مانگ و پۆژ و با و ناسمان و فه‌له‌ک و نه‌ستیره‌ی گه‌لاوێژ نه‌گرن و نه‌یانپه‌رسن. (تاووس)یش که به‌پیتی نووسراوی جیلوه خواجه‌کی گه‌وره‌یان به‌ریتیه‌یه له (دیاس) که خۆای هه‌ره گه‌وره‌ی سروشت په‌رسته‌کان بووه. (زه‌رده‌شت) به‌خواکانی سروشت په‌رسته‌کانی گوتوو (ده‌نیشه). یاخود دتو. دتیش به‌زمانی (ناوێستا) واتای (هریسکه‌نه‌وه‌یه) (شیتخ هه‌سه‌ن)ی دامه‌زرینه‌ری نایینی یه‌زیدیش ناوی نووسراوه‌کی (جیلوه‌یه)، که واتا‌که‌ی به‌ریسکه‌نه‌وه‌یه... (زه‌رده‌شت)، نه‌وانه‌ی نه‌و دتوانه‌یان په‌رستوو، پیتی گوتون (ده‌نیشه‌یه‌سه‌نه) واتا (دتو په‌رست)، یاخود (شیطان) په‌رست چونکه له خواجه‌کیان زۆتر ناسیوه، که

(۱) هه‌رچه‌ند وا ناوبران به‌لام له راستیدا یه‌زیدییه‌کان هه‌ر حه‌وت فریشته‌یان هه‌یه و خواجه‌کی گه‌وره. هه‌ر به‌تनिया خوايش نه‌په‌رسن. (ش. ف)

نهویش نه‌بیتته سه‌رچاوه‌یه‌کی خراپه‌کاری. نهم وشه‌ی (ده‌نیقه‌یه‌سنه)؛ له‌ پاش‌ تیتپه‌راندنی‌ هه‌زاران‌ سالان‌ به‌سه‌ریا؛ ورده‌ ورده‌ گۆزاه‌ و به‌وه‌ به‌ (داسنی). جا‌ نهم‌ داسنیپانه‌ بوون، لام‌ وایه، که‌ تیکم‌ل‌ به‌په‌یره‌وه‌کانی‌ (شیتخ‌ عدی) بوون‌ و له‌ سه‌رده‌می‌ (شیتخ‌ سه‌سن) دا‌ به‌هه‌ردوولایان‌ نهم‌ نایینه‌یان‌ پتکه‌پتاه‌ که‌ بیتگانه‌ ناوی‌ ناون‌ (یه‌زیدی). وشه‌ی‌ یه‌زیدی‌ نه‌ له‌ سه‌رده‌می‌ شیتخ‌ عدی‌ دا‌ هه‌بوو، نه‌ له‌ پتیش‌ سه‌رده‌می‌ نه‌ودا. نووسه‌رانی‌ نیسه‌لام‌ له‌ سه‌ره‌تای‌ سه‌ده‌ی‌ هه‌شته‌می‌ کۆچیدا‌ به‌سه‌ریاندا‌ سه‌پاندوو^(۱) نه‌گینا‌ خۆیان‌ ناوی‌ کورده‌واریه‌که‌یان‌ (داسنی)یه‌. شاخی‌ (داسن)یش‌ هه‌ر‌ به‌ناوی‌ نه‌وانه‌وه‌ ناو‌نراوه‌. جا‌ نهم‌ داسنیپانه‌ خۆیان‌ به‌خواپه‌رست‌ دانه‌نن، نه‌ک‌ به‌دیو‌ (په‌رست)، به‌و‌ واتایه‌ی‌ که‌ نیتمه‌ پتیشان‌ نه‌لنن. نووسراوانی‌ (جیلوه‌) و (مصحفاره‌ش)، که‌ له‌به‌ر‌ ده‌ستماندان، له‌ هه‌ندێ‌ پرووه‌ پتچه‌وانه‌ی‌ یه‌ک‌ترن. منیش‌ هه‌ر‌ زوو‌ گوتومه‌ که‌ نووسراوه‌ راسته‌قینه‌کان‌ په‌نگه‌ له‌ ده‌ست‌ چووبن‌ و نه‌ماپن، نه‌مانیش‌ که‌ نووسراونه‌ته‌وه‌، وه‌ک‌ خۆیان‌ نه‌ماونه‌ته‌وه‌، دوور‌ نییه‌ ده‌ستکارییان‌ زۆر‌ تیا‌ کرابن. چونکه‌ وازه‌ و رسته‌ی‌ وایان‌ تیا‌یه‌ له‌ پیاویکی‌ زانا‌ و تیکه‌یشتووی‌ وه‌ک‌ (شیتخ‌ سه‌سن) ناوه‌شیتته‌وه‌ که‌ نووسیبیتی، رۆژگار‌ تا‌ ماوه‌ی‌ ده‌وت‌ سه‌د‌ سال‌ به‌ره‌نگاری‌ نه‌ته‌وه‌ی‌ یه‌زیدی‌ کردوو. له‌ کوشن‌ و تالان‌ و سه‌رگه‌ردانی‌ به‌ولاره‌، له‌ هه‌مسو‌ شتیتکی‌ تر‌ به‌ش‌ به‌راو‌ بوون‌ نهم‌ نووسینه‌وه‌یه‌یش‌ له‌ ده‌می‌ شیتخه‌کانانه‌وه‌ وه‌رگه‌راوه‌. په‌نگه‌ بیتگانه‌یش‌ نووسیه‌یه‌ته‌وه‌، نه‌ک‌ خۆیان. نه‌خوینده‌واریش‌ باو‌ به‌وه‌ له‌ ناویاندا، له‌ خیزانی‌ شیتخ‌ سه‌سن‌ به‌ولاره‌، باو‌ و باوه‌ لایان، که‌ که‌س‌ فیری‌ خویندن‌ و نووسین‌ نه‌بن. یاخود‌ به‌هتلی‌ که‌س‌ له‌ نایینی‌ یه‌زیدی‌ شاره‌زا‌ ببن... له‌به‌ر‌ نهم‌ هه‌مسو‌ هۆپانه‌ له‌ نووسراوه‌کانی‌ (جیلوه‌) و (مصحفاره‌ش)ی‌ نیتسه‌دا‌ نهم‌ هه‌مسو‌ پتچه‌وانه‌یی‌ و نارێک‌ و پتکی‌ و هه‌له‌یه‌ نه‌بینن^(۲) له‌گه‌ل‌ نه‌مه‌یشدا‌ پتیه‌سته‌ پتی‌ لی‌ بننن‌ که‌ نایینی‌ یه‌زیدی‌ نه‌گه‌ر‌ له‌ سه‌ره‌تادا، گرنه‌ک‌ و په‌سه‌ند‌ نه‌بووبن‌ و، دروست‌ و په‌و‌ نه‌بووبن؛ نه‌ نیتوانی‌ به‌م‌ جۆره‌ په‌ره‌ به‌ستین، نه‌ نه‌یشی‌ توانی‌ نهم‌ ده‌وت‌ سه‌د‌ ساله‌ و به‌رگه‌ی‌ دوژنایه‌تی‌ موسلمان‌ و جووله‌که‌ و گاواره‌کان‌ بگه‌رن، که‌ هه‌رچی‌ پیاوی‌ ده‌روون‌ پاک‌ و نازاد‌ بیزی‌ لی‌ بکاته‌وه‌، به‌سه‌ر‌ نهم‌ نه‌ته‌وه‌ کلۆله‌یان‌ دا‌هیناوه‌!...

یه‌کیتتی‌ و خه‌بات‌ و هۆگری‌ یه‌زیدییه‌کان، خۆپازاستن‌ و نایین‌ پاراستنه‌که‌یان، له‌گه‌ل‌ نارام‌ و نازار‌ هه‌لگرتنی‌ ناخۆشیی‌ ژبان‌که‌یان‌ نازایه‌تی‌ و دلسۆزی‌ و سه‌رده‌ی‌ته‌ی‌ و سه‌ره‌لندی‌ بۆ‌ یه‌زیدییه‌کان‌ له‌ میژوودا‌ تۆمار‌ کردوو... هه‌روه‌ها‌ شه‌رمه‌زاری‌ و په‌شیمان‌ بوونه‌وه‌یشی‌ بۆ‌ دوژمنه‌کانیان‌ تۆمار‌ کردوو. هه‌ر‌ نایینتیک‌. ماوه‌یه‌کی‌ زۆری‌ پت‌ چوو، سالانی‌ دوور‌ و درێژی‌ به‌سه‌را‌ تیتپه‌ری؛ بیروباوه‌ری‌ په‌وه‌وچی‌ تیکم‌ل‌ نه‌بن. له‌نجیه‌ی‌ خرای‌ گه‌وره‌یش‌ له‌ نارادایه‌، له‌ هه‌مسو‌ ده‌میکا، یه‌کیتیک‌ نه‌ره‌خسینن‌ بۆ‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی‌ بیروباوه‌ و نایین، تا‌ مرۆڤ‌ له‌ ده‌ست‌ ژبانی‌ چه‌وت‌ و ناپه‌خته‌ رۆگار‌ بکات. منیش‌ هیوادرم‌ به‌خوا‌ که‌ له‌ زوویه‌کی‌ زوودا‌ له‌ناو‌ برا‌ یه‌زیدییه‌کانه‌ماندا، پیاوانی‌ زرنه‌ک‌ و رۆشنبیری‌ وایه‌ پیدایه‌

(۱) له‌ نووسراوی‌ (مصحفاره‌ش)دا، وشه‌ی‌ (یه‌زدان) هه‌یه‌ که‌ باپه‌یره‌ گه‌وره‌ی‌ یه‌زیدییه‌کانه‌. هه‌ندیک‌ نه‌لنن

وشه‌ی‌ (یه‌زیدی) له‌ وشه‌ی‌ (یه‌زدان)ه‌وه‌ وه‌رگه‌راوه‌. (ش. ف)

(۲) جا‌ هه‌ر‌ له‌به‌ر‌ نه‌مه‌یشه‌ که‌ نووسه‌رانی‌ بیتگانه‌ ده‌ریاره‌ی‌ نایینی‌ یه‌زیدی‌ وایه‌ به‌هه‌له‌داچوون. (ش. ف)

بڼ، که به شینه یی و پټکوپټکی ژهنگ و ژازی چند ساله لم نایینه بکه نه وه که ته پوتوژی جهنگ و دوژمنایه تی چند ساله ی لټ بسرنه وه. هر چه وتییه کی تیا پیدا بووه، به هژی دهسکاری پیاوانی نایینی خراب و پیگانه ی ناپاکه وه راستی بکه نه وه. به زه یییه کیان به نه توه که ی خویاندا بیتته وه و له سر ریگایه کی راست و په وان ناراسته ی بکه نه؛ که لم ژیا نه تنگه ناخوشه یوه بگوژی رتته وه بټر یانیکه پر کامه رانی و تندرستی و خوینده واری و دهوله مه ندی و نازادی. ئیمه یش که برا کوردی نه و یه زیدیه یانه ی پتوسته هر یارمه تییه کیان پتوسته بټر پتسکه شیان بکه یڼ. هر شهرمه زارییه کی میژو ویشمان هیه بهرام بهر نه وان، به کرده وه ی کوردانه و مه رانه ی گه وړه گه وړه بیسرنه وه. یه زیدیه کانیش کوردی کن وهک ئیمه. بگره له ئیمه باشتر خویان پاراستوه و له ئیمه یش زوژتر به کوردایه تی خویانه وه نه نازن. خویان به سه رچاوه ی مروځایه تی دانه نټن. خویان به سه رچاوه ی نایینه کان دانه نټن. له ناو نایینه که یاندا که به زمانی کوردی دانراوه ناوی زمانی کوردی یش هیه که خوا له گډل کورده کاند قسه ی پټ کردوه. هه ووه ناوی (لالش) و (جودی) هیه، که دوو به ده شت له کوردستاندا. بټیجکه له وه هسستی نیشتمان په روه ری وای لټ کردون که (حج کردن) له (مه که) وه بگوژی نه وه بټ (لالش). تا هه مو سالتیک هوگری و یه کټیته یه زیدیه کان تازه بیتته وه و، به ربوو می یه زیدیه کانیش نه چټته ده وه، هر بټ خویان میټیته وه. بټیجکه له مه پټز له هژار و داماو و لټ قه و ماو، پټز له خواناس زوژ نه گرن. ژن و میژدیشیان له سر بنجینه ی خوشه ویستی دوولای دانه مه زوژت. نازاردانی کهس په و نا بټن؛ ته نانت تفکر دیش له مروځ و له گیانه بهر و له چرا و له ناگر و ناو؛ هه ووه جنیو پټدانیان به گونه و به دکاری دانه نټن. هه ووه خه به نازادیش هه نه بټن. سال و نیوټک له ناو یه زیدیه کانی شیخاندا ژیا، له چاکی و دلپاکی و جوامیری و دؤستایه تی و مه رادایه تی به و لاوه هیچم لټ نه دین که واته هه رچهن دی یارمه تی نه م برایانه مان به دین، یارمه تی خومان نه دین. هه رچهن دی نه م یه زیدیه یانه له کټولټی و سرگه ردانی؛ له نه خوینده واری و هژاری و نه خوشی و زوژداری پرگار بکه یڼ، نه مه نده خومان پټش نه خه یڼ. باووبایرمان، داخه که به هه و فهرانه وایانی خراپه وه، هه ووه به هه و هندن پیاوانی نایینی خراپه وه، ده ماری ناشیتیان بزوتبوو و که وتبوونه کوشتاری نه م کټولانه نه ویش به بیانوی پاراستنی نایینی ئیسلام، یاخو به بیانوی بلاکردنه وه نایینی ئیسلامه وه که له راستیدا نایینی ئیسلام له و کرده وانه مان بټر نه کاته وه!... به لام ئیمه که پوله ی نه و باووبایرانه یڼ و له چهرخی بیسته مده نه ژین، پتوسته توله ی نه و خراپیه به بټ یه زیدیه کانی برامان بکه یڼه وه، چند چاکه مان له دست دټ، چند یارمه تیمان له دست دټ؛ ده ریه یان بکه یڼ. چونکه یه زیدیه کان مه ردن، مه ریش هه لته گری که هه مو یارمه تییه کی بدری، ژوشنیرانی خویشیان، که نه لټن بنجینه ی نایینه که مان، نایینی زه رده شتییه نه توان سهرله نوټ نایینه که یان پاک بکه نه وه له و بیروباوهره ناپه سه ندانه که به هه و تیکه لټو نیان به پیگانه و زوژداری پیگانه وه تیکه لټی بوون. نه توان به یارمه تی بره زه رده شتییه کانیانه وه دووباره بیخه نه وه سهر نایینی پاکی زه رده شتی، که نه ویش نایینی که وهک نایینی ئیسلام.

میژووی یهزیلیدییه‌کان له شیخاندا

له ژێر سێتیه‌ری فەرمانداریی هێزه داگیرکهره‌کانی ڕۆژه‌لاتدا که په‌یتا په‌یتا هێرشیان نه‌برده سهر کوردستان. وه‌ک (مه‌غۆله نیلخانییه‌کان) و (جه‌لایرییه‌کان) و (ته‌یمووری له‌نگ) و (قه‌ره‌قووبونلییه‌کان) و (ئاق قۆبۆنلییه‌کان) و (سه‌فه‌وییه‌کان) و (عوسمانییه‌کان)، نه‌یستمانه‌که‌مان کاوول و وێران بوو، نه‌ته‌وه‌که‌مان شهنرزه و که‌ساس و بیچاره‌بوو، نه‌ ئاسایش مابوو نه‌ ئارام، پارستایی ره‌وش و کردار و سه‌ریه‌رزیی به‌جاری هاتبووه‌ خواره‌وه. سه‌رده‌میکی تاریک و نووته‌ک بوو. نه‌ پێژ له‌ خوێنده‌واریی نه‌گیرا و نه‌ له‌ ماف و دادپه‌روه‌ریی.

هه‌رچی به‌هێز بووایه و خاوه‌ن کوته‌ک، چاوی نه‌بریی به‌ کلای فەرمانداریی نه‌ک بۆ که‌لکی نه‌ته‌وه بۆ که‌لکی تایبه‌تی ناپوخته‌ی خۆی، هه‌موو هێز و ده‌سه‌لات و زیره‌کی خۆی به‌کار نه‌هێنا. تا بگاته سهر ته‌ختی فەرمانه‌وایی. نه‌ته‌وه‌ی کوردیش که‌ له‌وه‌ی سهرگه‌ردانی و په‌رتیشانی دا‌بوو. له‌به‌ر دلپاکی و خوش باوه‌ری خۆی، داماوایی له‌سه‌ر پێشه‌ویه‌کی دلسۆز و نه‌یستمان په‌رست، نه‌مه‌نده وه‌س بوو، له‌ گیانی خۆی هه‌ر که‌سێ به‌ناپه‌ پێشه‌وه و خۆی وا پێشان بدایه که‌ ڕزگاری نه‌کات له‌ ده‌ست نه‌و سه‌رگه‌ردانییه، بێ نه‌مه‌ی لێکی بداته‌وه و لێکۆلینه‌وه‌ی تیا بکات؛ وه‌ک هه‌موو ده‌میکی خۆی، ده‌مه‌ده‌ست به‌روای پێ نه‌کرد و دواي نه‌کوته و خۆیشی له‌ پێتایا به‌خت نه‌کرد. که‌چی له‌ پاشه‌جارد هه‌ر به‌و نه‌تجاهه ناخۆشه‌ نه‌گه‌یشت که‌ هه‌زاران جارن له‌وه پێش پێی گه‌یشتبوو! کوردستان تا سه‌ده‌ی نۆه‌می کۆچیش هه‌ر له‌و ناخۆشییه‌دا بوو. (خێزانی عه‌ده‌وی)یش که‌ به‌پێت قسه‌ی نووسه‌رانی عه‌ره‌ب^(١) عه‌ره‌ب بوون و نه‌چوونه‌وه سهر (نه‌مه‌وییه‌کان)ی شام، ته‌نگه‌تاو بوو، به‌ده‌ست کرداری (عه‌باسی)یه‌کان و (عه‌له‌وی)یه‌کانی دوژمنیانوه. بێ هیوا مابوونه‌وه له‌ یارمه‌تی و پشت‌گرتنی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، له‌تاو که‌ساسی و بێ ده‌سه‌لاتی و سه‌رگه‌ردانیی خۆیان، په‌نایان برده به‌ر کورده‌واری و له‌ (لالش)دا که‌ نه‌که‌وته‌ پۆژئاوای شاخی (هه‌کاری)یه‌وه له‌ناو جه‌رگی کوردستاندا جێگیر بوون. (شیخ عدی) که‌ سه‌روۆکی نه‌و خێزانه بوو، پیاویکی خواناس و زرنگ و زانا بوو، چو به‌دلی کورده‌کاندا. کورده‌کان وه‌ک هه‌موو ده‌م که‌ ده‌ستی یارمه‌تییان بۆ پیاوی بیچاره و ناوازه و به‌سه‌زمان درێژ کردووه نه‌مه‌جاره‌یش نه‌م ره‌وشته به‌لنده‌یان به‌رامبه‌ر به‌شیخ عدی نوواند.

له‌ راستیدا (شیخ عدی)یش هه‌لی نه‌گرت که‌ نه‌و پتیه‌ی لێ بگیری. چونکه‌ له‌ پتگیای نایینی نیس‌لام و پتیه‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌که‌لکی نه‌و کوردانه نه‌هات. زۆری پێ نه‌چوو، کورده‌کان خوشیان وێست. لێی کۆبوونه‌وه. دواي قسه‌کانی که‌وتن. هه‌موو یارمه‌تییه‌کیشیان دا، تا سالی (٥٥٥)ی کۆچی گیانی پاکی خۆی سپارد به‌خوا.

(١) ته‌ماشای باه‌تی (تۆبلی شیخ عدی کورد بووین) بکه، له‌م نووسراوه‌دا بێجگه له‌وه که‌ نه‌و خێزانه له‌ناو کورده‌واریدا تێواونه‌ته‌وه، له‌ بنه‌چینه‌دا کورد بووین یان عه‌ره‌ب؛ هه‌ر له‌ (شیخ عدی دووه‌م) وه‌ تاکو نیستا هه‌ر به‌کورد ناویان ده‌رکردووه. (سه‌رداری شیخان سه‌عید به‌گ) نه‌یگوت نه‌گه‌ر کوردی راسته‌قینه هه‌بێن نێمه‌ین!... (ش. ف)

به‌لام له نه‌وه‌ی بر‌ای (شیخ ع‌دی)، یه‌ک‌تیک په‌یدا‌بو ناوی (شیخ ح‌سه‌ن) بوو. که ته‌ماشای کرد ه‌یز و ده‌سه‌لاتی ه‌یه و ج‌تیکای گ‌هرم بووه که ل‌که‌له‌ی فه‌رمانداریی که‌وته سه‌ریه‌وه، «ویستی گ‌ه‌وره‌یی (ته‌مه‌وییه‌کان) ب‌گ‌تیر‌ت‌ه‌وه ب‌و خ‌وی. ه‌ات ته‌م (نایینی یه‌زیدی) یه‌ی دانا و کردی به‌دارده‌ستی خ‌وی ب‌و گ‌ه‌یش‌تان به‌م مه‌به‌سه. به‌لام پ‌یش ته‌مه‌ی خ‌وی ته‌واو ناماده ب‌کات، مه‌به‌سی خ‌وی ناش‌کرا کرد. موس‌لمان‌ه‌کانیش که ته‌م نایینه‌یان به‌سه‌رگه‌ردانییه‌کی گ‌ه‌وره دائه‌نا ب‌و نایینی نی‌سه‌لام و موس‌لمان‌ه‌کان؛ به‌ره‌نگاریان کرد. نه‌وه‌بوو (شیعه‌کانی موس‌ل) کاریان کرده سه‌ر (به‌درالدین لؤلؤی فه‌رمانداری موس‌ل) و (شیخ ح‌سه‌ن) گ‌یرا و خ‌ن‌ک‌ت‌یرا و بز‌ووتنه‌وه‌که‌یان له به‌نه‌رتدا ت‌تیک دا... ک‌وش‌تار و تالان و به‌ر‌و له تیره‌ی یه‌زیدی ده‌ست پ‌ن ک‌را... نه‌و ده‌مه سالی (٦٤٤)ی ک‌وچی بوو. (شیخ شرف الدین محمد) له پاش شیخ ح‌سه‌نی باوکی چ‌وه‌وه (لالش) که مه‌له‌ب‌ندی بان‌گ‌کردنه نایینییه‌که‌یان بوو. پاشان نه‌وتی به‌ج‌تیه‌ت‌شت. چ‌وه به‌ن ده‌ستی (ع‌زال‌دین کی‌کاوسی سه‌لب‌و‌تی) یه‌وه. به‌لام مه‌غ‌وله‌کان له سالی (٦٥٥)ی ک‌وچیدا ک‌وش‌ت‌یان. (شیخ زین الدین یوسف)ی ک‌وپ‌یشی چ‌وه شام، پ‌ت‌زی ز‌ور ل‌ن گ‌یرا. ته‌نانه‌ت فه‌رمان‌ه‌وایی پایه‌یه‌کی سه‌رداریی گ‌ه‌وره‌ی دایه، به‌لام وازی ل‌ن ه‌یتا. چ‌وه‌وه گ‌وندی (بیت فار) که مه‌له‌ب‌ندی ک‌وتی خ‌ت‌زان‌ه‌که‌یان بوو له ناوچه‌ی (به‌لب‌ک) دا خ‌ون‌کارانه نه‌زیا. به‌لام تر‌سا و چ‌وه (قاهیره). گ‌وتیان ب‌و ته‌ختی فه‌رمانداریی ت‌ت نه‌ک‌وش‌ن. گ‌رتیان، له پاش س‌ن سال به‌ردرا. له سالی (٦٩٧)ی ک‌وچیدا مرد. به‌لام (ع‌زال‌دین)ی ک‌رو‌ی ک‌را به‌سه‌رداری (ده‌ه‌شق)، پاشان به‌سه‌رداری (صف‌د). د‌وایی وازی ه‌یتا و چ‌وه (مه‌ز). ک‌ورده‌کان ه‌مه‌و ده‌م یارمه‌ت‌یان نه‌دا. ده‌نگ به‌لا‌بووه‌وه که ب‌و ته‌ختی شاهی ت‌ت نه‌ک‌وش‌ن. گ‌رتیان. له به‌ندی‌خانه‌دا مایه‌وه تا مرد. به‌م ره‌نگه ره‌نجی که ته‌م خانه‌دانه ب‌و سه‌ندنه‌وه‌ی ته‌ختی فه‌رمانداریی دای به‌با چ‌وو. به‌لام ب‌و به‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی نایینه‌که‌یان له ده‌ست نه‌که‌وتن. له شام‌دا به‌لا‌ویان کرده‌وه ه‌روه‌ها له قاهیره‌یش‌دا. چ‌ه‌ند که‌سه‌ت‌یکی تر‌یش‌یان ک‌وچیان کرد ب‌و خ‌اکی (حه‌لب). په‌ریان دا به‌نایینه‌که‌یان له‌ناو ه‌وزه ک‌ورده‌کان‌دا؛ که ز‌ور د‌ل‌س‌وز‌یان ب‌و نه‌نو‌اندن. تا گ‌ه‌یشه (انطاکیه) یه‌ک‌تیک له ش‌ت‌یخه‌کانیان که ناوی (ع‌زال‌دین یوسفی ک‌وردی) بوو (م‌یرن‌یش‌ینی قه‌س‌یر)ی گ‌رت‌ه ده‌ست خ‌وی له بر‌انه‌وه‌ی فه‌رمانداریی (چه‌رک‌ه‌س)ه‌کان و سه‌ره‌تای فه‌رمانداریی (ع‌وس‌مانی) یه‌کان‌دا بوو به‌(سه‌رداری خ‌اکی حه‌لب). له سالی (٩٤٨)ی ک‌وچیدا مرد. ته‌م (ع‌زال‌دین)ه‌ له مالی (شیخ مه‌نده)ه که له گ‌ه‌وره‌کانی خ‌ت‌زانی (عه‌ده‌وی) یه. نه‌وه‌که‌یان نی‌سته‌که‌یش له (ش‌ت‌خان) و (سن‌جار) دا ما‌ون. به‌م ره‌نگه به‌ره‌ی خ‌ت‌زانی (عه‌ده‌وی) ما‌وه‌یه‌ک به‌نا‌خ‌وش‌یه‌وه ژیان. به‌لام په‌ریان به‌نایینه‌که‌ی خ‌ویان دا، له‌ناو ک‌ورده‌ستان‌دا. د‌و‌ویاره ده‌رگه‌وتنه‌وه. نایینه‌که‌ له‌ناو شاخه‌کانی (جزیر) و (دیار‌به‌کر) و (سه‌رد) و د‌ولی (ب‌وتان) دا ج‌ت‌گ‌یر بوو. له (حه‌لب) یش‌ه‌وه په‌ره‌ی سه‌ند تا گ‌ه‌یشه (و‌یران شهر) و (مار‌دین) و (نه‌سی‌بین) و گ‌ه‌یشه‌وه (جه‌زیر) و ن‌ین‌جا (ش‌ت‌خان) که سه‌ر‌چا‌وه‌که‌یه‌تی.^(١)

به‌م ره‌نگه گ‌ه‌وره‌ی ته‌م ماله که سه‌رده‌م‌ت‌یک پ‌ت‌یان نه‌گ‌وت (شیخ) و سه‌رده‌م‌ت‌یک‌ش پ‌ت‌یان نه‌گ‌وت

(١) له کات‌ت‌یکا که نه‌وسه‌رانی نی‌سه‌لام نه‌ل‌ن به‌مه‌اله‌ی ش‌ت‌خ ع‌دی ع‌ره‌بن و ته‌مه‌و‌ین که‌چی ناوی (ک‌وردی) به‌ناوی (شیخ مح‌مه‌ده‌ده‌یه! ش. ف)

(سەردار) بوو بەخواهەن ھێز و دەسەلاتتیکى وەھا کە ھەر لە شاھتیک ئەچوو، لە ھەمسو لایەکەوہ یەزیدیيەکان دیاری و دەرامەتى خۆیان بۆ ئەھیتا. بڵاوبوونەوی ئەم نایینە ھەتا نزیکەى سەد و پەنج سالتیک وەستابوو. بەلام لە پر، لە شیتوہیەکی وا پان و فرەواندا بڵاوبووہ؛ کە پیاو ئەھیتتە سەرسوپمان، کۆچەرەکان، کە ھیتشا نایینی نیسلامیان بەتەواوەتى تیا بڵاونەبووہ، زوو ھۆگرى ئەم نایینە بوون. ھەر بەھۆى ئەوانیشوہ وا گورج بڵاوبووہ. ھۆزەکانى (دوئەلى) و (مەحمەد) کە نیشەجى خاکی (بۆتان) بوون و زۆر بەناوبانگن لە مێژووی کوردەواریدا زۆر چوونە سەر ئەم نایینە. بەیتى نووسراوى (شەرەفنامە) کە دانەرەکی (شەرەفخانى بیدلیسى) کوردە، ھۆزى (دوئەلى) کە بەناچارى کۆچیان کرد بۆ (نازربایجان) لە (خۆى) و (سەگمەن) دا بوون بەنیشەجى، لە سەردەمى شاھەکانى (سەفەوى) دا بوون بەسەردارى گەلیک بەندەر و باژێر لە ناوہا. ھۆزى (مەحمودى) یش چەشنى ئەو گەیشە (نازربایجان) و لەگەڵ سەرکردەکانى (شاھ نیسماعیلی سەفەوى) دا ڕێککەوت و گەلیک دژ و مەلەبەندى پەت درا. لە سەردەمى (عوسمانى) یەکانیشدا زۆر لەرودا بوون. بەم ڕەنگە بەھۆى ئەم دوو ھۆزە گەورە ھۆزەکانى تریش نایینی یەزیدیيەکان تیا بڵاوبووہ، تا گەیشە ناو خاکی (ئێران) و (قەفقاس) ھوہ. سەردار نیشینیەکی یەزیدی، لەم چەرخى نۆھەمى کۆچییەدا، بەناوى (قلب و بطنان) ھوہ بەگرنکی، لەسەر کەنارى ڕووبارى (بۆتان) دامەزرا، ئەم شوێنە گرنک بوو بەنەکیەکی گەورە لە ناوہراستى یەزیدیيەکانى ڕۆژھەلات و ڕۆژئاوا و پاکور و باشورى کوردستاندا. ھەر لە سەرچاوەى ڕووبارى (بۆتان) ھە کەوتە ژێر چنگیەوہ تا ئەگاتە (دیاربەکر) و (جزیرە)، لەوێشەوہ ھێز و دەسەلاتى نایینەکە کشا تا گەیشە شارى (زاخۆ) و (موسل).

لە خاکی (سۆزان) و (ھەولێر) یشدا. بەگورجى نایینی زەردەشتى بڵاوبووہ. ئەو دەمە ڕەنگە چەرخى دەھەمى کۆچى بووین. ھێز و دەسەلاتیشى ئەمەندە پەرى سەند، یەکتیک لە سەردارانى یەزیدی لە یەک کاتدا سێ سەردارنشینى ئەبرد بەرپۆہ.

لە پێشدا نیسلامەکان و یەزیدیيەکان ڕێک بوون. بەلام کە یەزیدیيەکان ھێز و دەسەلاتیان زۆر بوو لەگەڵ نیسلامەکاندا تێک چوون. ھۆى ئەمەیش وەک دەرنەکەوتى ئەوہبوو کە یەزیدیيەکان نیشتر لەوہ بەولاوہ ملیان نەئەدا بۆ سەزدارە زەویدارە گەورەکانى کورد کە ئەیانویست بیانچەوسیتنەوہ بۆ کەلکی ناڕەواى خۆیان و بیانکەن بەگژ دوژمنەکانى دراوستیاندا. ئەم ناکوکییە بوو بەدوژمنایەتى و شەڕوشۆڕ لەناو ھەردوولا. مەسلمانەکان بەوہ بەدناویان ئەکردن کە خوانەناس و ھەلگەراوہ لە نایینی نیسلام. ھەندێ لە مەلاکانیش برپارى کوشتیان دەرکردن لەگەڵ تالان کردن و ئافرەت داگیرکردنیاندا. یەزیدیيەکانیش دوژمنایەتى خۆیان بەرامبەر نیسلامەکان ئاشکرا کرد. بەبۆنەى کوشتنى (شیخ ھەسەن) ی سەرۆکیانەوہ لەلایەن (بەردالین لۆلۆ) ھوہ. شەڕ و کوشتاریکی زۆر بەرپابوو لە (شێخان) و (سەنجا) و (طور عابدىن) و (جزیرە) و (ماردىن) و (دۆلى بۆتان) دا. سەرگەردانییەکی زۆریان ھیتا بەسەر یەزیدیيە کۆلەکاندا. تەنانەت تا سێ جاریش گۆڕى (شیخ عەدى) ی بى تاوان ھەلدارپەوہ و تێکومەکان درا و ئێسکەکانى سووتێنرا!...

بەراستى جێى دڵشکان و دڵسووتانە، کە پیاوانى نایینی کورد و مەسلمان و پیاوانى فەرماندارى

کورده بکه ونهوه یک بز له ناوپردنی برا کورده کانی خوځان که یه زیدیه کانی!... بئ گومان میتروو چندوچوون له گمل (مه لا جه لاله دین محهمه دی عزه دین یوسف) و کوردی نئیران و سهررداری (جزیر)، (عزالدین بهختی) و سهررداری (شهرانش) و، سهردار (توکلی کوردی) و، (سهررداری حصنکیفا) و، (شمس الدینی جهرده قلی) دا نهکات که نهو کوشتاره گه وره یه یان له یه زیدیه کانی شاخی (ههکاری) کرد و تالانیشیان کردن و گزری شتیخ عدیشیان تیک دا... که ی نایینی پاک ی نیسلام نهو که تنه ی رهو بینووه که نه مانه کرده و یانه؟! جا نهو کاره ساته نهنگ و ناپه سندانه بوو که یه زیدیه کانی له نیسلامه کان و نیسلامه تی نه کرد به دوژمن!... نهوانیش که وتنه خوځان و، بهچندان توله ی خوځان له نیسلامه کان سنده وه!... دلایان له کومه لایه تی رهش بوو. جیهانیان له بهرچاو تاریک بوو!... ناوات و هاواری هه موو ده میتکیان بووه نهوه ی که له سهر نایینه که ی خوځان شیرگیرترین و توله ی خوځیشان بستن.

بهم رهنکه له چه رخی نهوه م و دهه می کۆچیدا هیز و دهه لاتی یه زیدیه کان گه یشته نهو په ری. هه موو لایه ک لئیان نه ترسان. له (سنجار) دا هه رچی نایین و پتره ویک هه بوو له ناویان برد و نایینی یه زیدیان له جی دانا. وهک له وه پیتش پیتشافان دا گه لیک سهردار نشینیان له گه لیک شوتانی کوردستانی گه ورده دا دامه زرانده. به لایم له مه به دووه کاره ساتی گرنه و سامناک روویان دا، یه زیدیه کانیان خسته نوشوستیه وه. له چه رخی دهه می کۆچیه دا چند کوشتاریک کرا له یه زیدیه کان له چه ند جیه کدا که که وتیوونه (جزیر) و (بۆتان) و (دیاربه کر) وه. نهو سهره تای نوشوستی یه زیدیه کان بوو به لایم ناوچه ی (شیتخان) هیتشتا هه له هیز و گزری خۆیدا مابووه و په ری نه سهند. به شتیکی گه وره ی (خاکی بادینان) ی گرتوه. (سهررداری شیتخان) یش هه ردو دهه لاتی جیهانی و نایینی له چنگ خۆیدا کۆکردبووه. فهرمانه یوایی (عوسمانی) هیچ دهه لاتیکی به سهریاند نه بوو. ته نانه ت له سالی (۱۲۰۰) ی کۆچیدا سهررداری موسل (حاجی عبدالباقی پاشای جلیلی) به له شکرکی هه زار که سییه وه هوروومی برده سهر چل مالی یه زیدی له هۆزی (ده نادیه). که چی (ته مرناغای یه زیدی) له گمل پیتنج سواردا له په نایه کدا خۆی بۆ سهران، له ناکاوتیکا که نهوان خه ریکی راووروت بوون په لاماری دان سهررداری مووسل و براکه ی و سهد سهر بازی لی کوشتن و نهو له شکره گه وره یه یی شکاند و که لوپه لی جهنگ و خواره مهنیشی لی داگیرکردن! سهر نهویه، پیواخراپه کانی شاری مووسلش پریان دایه نهو له شکره شکاوه ی موسلمانانه؛ لئیان کوشتن و لئیان رووت کردنه وه و تالانی دیهانه موسلمانه کانیان کرد و به ندیه کانیان له زیندانی مووسل به ردا!...

له سالی (۱۲۰۵) ی کۆچیدا به یارمه تی و داو نانه وه ی نهو (ته مرناغا) یه وه، سهررداری بادینان (نیسماعیل پاشا) له پایته خته که ی خزیوه؛ که (نامید) ی بۆ هاته خواره وه و له مالی (ته مرناغا) دا سهررداری شیتخان (چۆلۆ بهگ) و چه ند خزمیتیکی به فیتل کوشت. (خه نجه بهگ) ی له جی نهو کرد به سهررداری شیتخان. پاش سالتیک نه میشی لاهرد و (حه سدن بهگ کوری چۆلۆ بهگ) ی کرد به سهررداری (شیتخان). جا نهو (حه سدن بهگ) ه پیواوتیکی فروفتل باز بوو، له سهرده می نهو دا نئوانی یه زیدیه کان و کورده کانی ناوچه ی (مزووری) تیک چوو. کورده کانی به ربه ست کرد که نه یه نه ناو دهشته وه، بۆ فروشتنی به رهمه کانیان. له سهر نهوه هۆزی (نه لکوشی) که نهو ساکه زۆر به هیز بوو، هوروومی برده سهر

یەزیدییه‌کان لە گوندی (کاپارە)دا و سەد کەسیکی لێ کوشتن و گۆزی شتیخ (عدی)یشی لێ داگیرکردن و پتی بەست لە هەموو کەسیک کە بێتە سەر ئەم گۆزە. لە پاش هەشت مانگ یەزیدییه‌کان و موسڵمانە کوردەکان ناستبوونەوه و گۆزەکیان لێ سەندنەوه.

لە سالی (١٢١٤)ی کۆچیدا فەرمانپەرەوایی عوسمانی کەوتە جوولە جوول. بەلەشکرێکی گەورە و چەند هۆزێکی عەرەبەوه هورۆمی برده سەر یەزیدییه‌کان. سەرداری شتیخان (حەسەن بەگ) بەخۆی و خێزانەوه پای کرد بۆ ناو شاخ. لەشکری موسڵمانەکان پانزە دێیه‌کیان تالان کرد؛ ئافرەت و منالەکانیان بردن بۆ فرۆشتن بەموسڵییەکان چل و پێنج کەسیشیان لێ کوشتن و سەرەکانیان ناردن بۆ (بەغداد)!

لە سالی (١٢٢٢)ی کۆچیدا سەرداری موسڵ (نوعمان پاشای جەلیلی) کوشتاری لە یەزیدییه‌کان کرد و سەرکێشییه‌کەیان دامرکاندەوه! سەر ئەمەیه (سەرداری بەغدا)، لەژێرەوه هانەی (سەرداری شتیخان)ی ئەدا کە ئاژاوه بنێتەوه لە خاکی (موسڵ)دا، بۆ ئەوهی (سەرداری موسڵ)ی پێ پیاو خراب بێت! بەلام (سەرداری شتیخان) بەگوێی نەکرد. کە (عەبدی بەگ)ی برای دەستی دایە پیاوخرایی دەری کرد. کەچی (زویتر پاشا)ی سەرداری (ئامیدی) ئەو (عەبدی بەگ)ە دز و تالانکەرەیی بانگ کردە لای خۆی و پەنای دایە. هەر بۆ ئەمەیی (سەرداری موسڵ) تەنگەتاو بکات!...

ئابەم رەنگەیش بوو، کارگێڕیی ئەو سەردار و سەرکوردە موسڵمانانە کە کەتەنە خۆیان ئەیانکرد و کەچی ئەو یەزیدییه‌کلۆلانەیان پێ پیاو خراب نەکرد و بەکوشت ئەدا! هەر ئەمانەیش بوون کە خۆیان وا ئەواند ئایینی ئیسلام ئەپارتێن، بۆیەکا کوشتار لە یەزیدییه‌کان نەکن! کەچی لە راستیدا بۆ تالانی سامان و فراندنی کچان و ژنانی جوان ئەو شەرپانەیان هەل نەگیرساندا. لە ناوهراستی چەرخی سیانزەهەمی کۆچیدا کارەساتی گەورە و سامناک بەسەر یەزیدییه‌کاندا هات. (محەمەد رەشی پاشا) و (حافظ پاشا) کە لە کارەبەدەستانی (عوسمانی) بوون، کوشتارێکیان کرد لە یەزیدییه‌کانی ناوچهی (شنگار)، نزیکەیی سێ بەشی ژمارە سەریان لێ کوشتن. (محەمەد پاشای رەواندزی)یش کە سەرداری فەرمانپەرەوایی (سۆزان) بوو کوشتارێکی یەجگار گەورەیی لە یەزیدییه‌کانی ناوچهی (شتیخان) کرد. لەم شەرپەیشدا دیسان دەستی پیاوانی ئایینی خرابی تیا بوو. (مەلا یەحیا مزوری) لەسەر کوشتنی (عەلی ئاغای پالتە) کە سەرۆکی ئەلکوشییەکان بوو لەلایەن سەرداری شتیخان (عەلی بەگ)ەوه بەنامەردیی کوژرا و بۆ تۆلەسەندنەوهی خۆتی نامۆزاکی خۆی پەنای برده بەر (سەرداری بەغدا) ئینجا بەر (سەرداری رەواندز). هانەیی دان کە هەلکوشتە سەر یەزیدییه‌کان. (مەلا محەمەدی خەتیی رەواندزی)یش برباری دەرکرد بۆ کوشتنی یەزیدییه‌کان. (محەمەد پاشای گەورە) دڵ رەقانه لە سەد هەزار یەزیدی لە ئافرەت و منال بەولاوه تیکرا کەسی لێ نەهێشتستەوه ئەیانکوژێ. ئەمە بێجگە لە تالانکردن و بەدیگرتنی ئافرەت و منالانیان بۆ فرۆشتنیان لە باژێره‌کانی خاکی سۆزاند. ئەم کەتەنە گەورەیه‌ی کە (محەمەد پاشای رەواندزی) کردی پەرەمبەر بەیەزیدییه‌کان لە سالی (١٨٣٢)ی پاش زاییندا، ئازار و ئێشی لە دلی هیچ کوردیکی دلسۆز دەرناچێ. ئەو کە ئەم جەنگە سامناکەیی بەناوی ئایینی ئیسلامەوه کرد، لە راستیدا نەبۆ تۆلەسەندنەوهی خۆتی (عەلی ئاغای ئەلکوشی) بوو، نەبۆ پاراستنی ئایینی ئیسلام بوو، (مەلا یەحیا مزوری) لە پاش ئەمەیی پەنای برده بەر (ئیسماعیل پاشا)ی سەرداری

(نامیدی) و نه‌میش دهستی نا به‌روویه که به‌باشی نازانی کوشتار له یه‌زیدییه‌کان بکات، توانی ده‌می (محهم‌د پاشا ره‌واندزی) چه‌وور بکات که نه‌گه‌ر له‌م کاره‌یدا سه‌رکه‌وت نه‌توانی خاکی بادینانیش له (نیسماعیل پاشا) داگیر بکات... جا په‌لاماره دل ره‌قانه‌کی (محهم‌د پاشا) بۆ سه‌ر یه‌زیدییه‌کان هۆیه‌کی چاوپرسیستی و گیانی داگیرکاری بوو، نه‌ک نیسلاهمتی و دادپه‌روه‌ریی! پاش نه‌م که‌تنه هه‌لیکوتایه سه‌ر (نامیدی) یش داگیری کرد به‌لام خواش که هه‌رگیز له زۆرداری بێ ده‌نگ نابێ نه‌یه‌شت زۆر به‌کامه‌رانییه‌وه بچینه‌وه، تۆله‌ی خۆتی نه‌م هه‌موو کۆرده بێ تاوانانه‌ی لێ کۆرده که له کوردی موسلمان و له کوردی یه‌زیدی بوون. تووشی جه‌نگ و هه‌ترشبردن و داوانانه‌وه و ناپاکیی تورکه‌کانی عوسمانی بوو، دیسانه‌وه به‌ته‌له‌که‌بازییه‌کی (مه‌لا محهم‌دی خه‌تی) وه‌ فریبوی خوارد و خۆی دا به‌دهست له‌شکری تورکه‌وه، و، نهرایه‌ نه‌سته‌مۆل و گه‌راپه‌وه بۆ جیتی خۆی، به‌لام له‌ پێدا تورکه‌کان به‌نامه‌ردیی کوشتیان. به‌م ره‌نگه هه‌روه‌ک سه‌ردارنشینیه‌کی له (نامیدی) دا سه‌ره‌نگرێ کرد، سه‌ردارنشینیه‌کی خۆشی سه‌ره‌نگرێ کرا. (عه‌لی به‌گ) ی سه‌رداری یه‌زیدییه‌کانیش سزای نامه‌ردیی و ناپاکیی خۆی له‌ خوا وه‌رگرت، خاوه‌ن تۆله‌کان له‌ شاخه‌کاندا دۆزیانه‌وه به‌فه‌رمانی سه‌رداری مووسل (ئینچه‌ بایر قدار محهم‌د پاشا) کوژرا. یه‌زیدییه‌کانیش که نه‌م کاره‌ساته‌ پر نازار و هاواره‌یان به‌سه‌ر هات، له‌ رووی زۆرداری و ناشیستی و له‌خۆبایی بوونی خۆیانه‌وه بوو. نه‌گینا نه‌وان که نه‌یانزانی موسلمانه‌کان به‌عه‌ره‌ب و تورک و کوردیانه‌وه به‌سه‌ردار و مه‌لایانه‌وه له‌ شوێن سه‌ریان نه‌گه‌رێتن، چۆن به‌ره‌وایان زانی به‌نامه‌ردیی سه‌ره‌ک هۆزێکی موسلمان که میوانی خۆیان بوو، به‌و شیوه‌ ناشیرینه بیکۆژن؟!.

دوای ماوه‌یه‌ک که چهند جه‌نگاوه‌رتکیان له‌ ده‌ست (محهم‌د پاشا) رزگاریان بووبوو گه‌رانه‌وه نیشتمانیه‌کی خۆیان. تازه‌ پهیان به‌م راستییه‌ برده‌بوو که له‌ سه‌ره‌وه ده‌رمانخست. به‌لام له‌ پاش چی؟! له‌ پاش نه‌وه‌ی که گۆسته‌یان که‌وتیوو، پرستیان به‌رابوو، مالتیان کاول بووبوو، له‌ ته‌وقه‌سه‌ری گه‌وره‌یشیانوه که‌وتیوو نه‌ خواره‌وه بۆ بنی نوشوستی. به‌پیتی نه‌و پتیره‌ویییه‌ی که فه‌رمانه‌روایی (عوسمانی) له‌ سه‌ری نه‌رۆشت سه‌ردار نوشینییه‌کانی کوردستان یه‌ک له‌ دوای یه‌ک له‌ناو بران. به‌لام له‌ دوای ماوه‌یه‌ک سه‌رده‌مێکی ئاسایش و ئارام و بیروباوه‌رتیکی دادپه‌روه‌ریی و دیموکراتی هاته‌ ناوه‌وه. به‌فه‌رمانی (سولتان عه‌بدولعه‌ید) (عوسمانی) بوو که نه‌م باره‌ گۆژرا بوو جا له‌م سه‌رده‌مه‌دا یه‌زیدییه‌کان پشویه‌کیان دا. نه‌و (عه‌لی به‌گ) ه‌ی که کوشتیان کورتیکی هه‌بوو ناوی (حوسین به‌گ) بوو. (جاسم به‌گ) ی خزمی؛ سه‌ردارنشینیه‌کی لێ داگیر کرد. به‌لام نه‌میش که گه‌وره‌بوو، له‌ (جاسم به‌گ) هه‌لگه‌راپه‌وه و کوشتی، (شیخ گوندور) ی پیاویشی که یارمه‌تیی دابوو له‌ کوشتنی (جاسم به‌گ) دا له‌جیاتی نه‌وه‌ی چاکه‌ی بداته‌وه، کوشتی!... سه‌رداره‌کانی شیخان هه‌تیز و ده‌سه‌لاته‌که‌یان بۆ گه‌راپه‌وه. له‌ سه‌رده‌می نه‌م (حوسین به‌گ) ه‌دا نا‌واژه که‌وته ناو شیخانه‌وه، هه‌رچه‌نده که چه‌رویه‌وه (نه‌سته‌مۆل)، خونکاری تورک (سلطان عبدالعزیز) رووی دابوو به‌و و خۆشه‌ویستی خۆی به‌رامبه‌ری پێشان دابوو، به‌لام که گه‌راپه‌وه شیخان گیرا و سێ سال خرایه‌ زیندانه‌وه حوسین به‌گ پیر بووبوو. گرته‌که‌یشی درێژی زۆر کێشابوو. مه‌تاله‌کانی له‌ نه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ی له‌ به‌ندیخانه وه‌رس بووبوون. کاتیک

زانرا کوره گه وره کیش (هادی بهگ) له گه ل (حوسین بهگ) ی برای دا پتیکه کوت و سه زدارتییی خوی
 ناشکرا کرد. سه غچه که کان و شوتنه نایینییه کانی گرتنه دست خوی. پاش نهوه دهستی کرد به باربوو
 کوگردنه وه. خیزانی سدردارتییه که نه میان پت ناخوش بوو. (عه بدی بهگ) ای مامی بۆ هاته مهیدان.
 ههروه ها (سلیمان بهگ) و (علی بهگ) که ههردووکیان کوپی (حوسین بهگ) بوون و برای خوی بوون
 لیتی راپه رین. (هادی بهگ) و (حوسین بهگ) و چهند دس و پتیه ندیکیان له گوندی (خه تاره) دا
 کوژان. شوتنه نایینییه کان و سه غچه که کانیان لئ سیتراپه وه.

نهم کاره ساته ناخوشانه ییش نه وه مان بۆ ده رنه خه ن که نهم سدرداره یه زیدیانه، له بهر گیانی زۆرداری
 خۆیان و خۆپه رستی خۆیان، بهم هه موو سه رگه ردا نییه وه که به سه ریاندا هاتوه ژیر نه بوون و هۆشیان
 نه هاتۆته وه بهر خۆیان. تا له دهستیان هاتوه، خراپه یان کردوه، ته نانه ت له خیزانی خۆشیان
 نه په رمه وه ته وه. له راستیدا نهم ده رده هه ر ه ی یه زیدییه کانی برامان نییه. نهم ده رده، ده ردی هه موو
 کورده وارییه له بهر نه وه تا خۆتندنه وارییه کی راسته قینه له نا وماندا جی گیر نه بی و، خوا ناسیییه کی ته و
 له دلماندا بنج به ست نه بی، نیشتمان په روه ری راسته قینه له نهمه ناوه شیتته وه و هه روا به سه رگه ردا نی
 ماله ترانییه وه هه روا به گزی و که سه سایییه وه نه میتیتته وه!... نه مه تا ده ردی هۆزایه تی و ناشیتی!
 سه ردارتییی (حوسین بهگ) چل سالتیکی خایاند. به ساییه زرنگی و دووری نی و کاردروستی و
 کارامه یی خۆیه وه توانی نه ته وه که ی خوی کو بکاته وه و سه رله نوێ بیانیه تیتته وه کاپه وه.

دوای مردنی (حوسین بهگ)، کورده کی چوه سه ر ته خت ناوی (میرزا بهگ) بوو. له سه رده می نه مدا
 (فه ریق عومه ر وه بی پاشا) ی تورکی (عوسمانی) سه رگه ردا نییه کی گه وری به سه ر یه زیدییه کاند هینا
 چ له شنگاردان چ له (شیتخان) دا کوشتارتیکی زۆری لئ کردن. نه یوست به زۆر بیانکات به نیسلا م!...
 (میرزا بهگ) و (به دیع بهگ) ی برای به نا چاری نیسلا م بوون!... به لام نیسلا مه تییه که یان له سق ده فته
 زۆرتی نه خایاندا. پاشگه زبوونه وه بۆ سه ر نایینه که ی خۆیان! (میرزا بهگ) له سالی (۱۸۹۴) ی پا.
 ز. دا مرد (علی بهگ) ی برای چوه جیگای. حه قده سالی خشت به سه رداریی مایه وه. به لام سه رده میکی
 زۆر ناخوش بوو بۆ خوی و بۆ یه زیدییه کان. پر بوو له ته نگانه و سه رگه ردا نی. پر بوو له نازار و هاوار.
 نه ته وه که دهستیان کورت بوو بوو. به ره مه میان که م بوو بوو. بئ ده سه لات بوو بوون که چی فه رمانه وایی
 (عوسمانی) ییش گه رپان پت نه کردن و ته نگه تاویان نه کردن و په سوایان نه کردن. هه ر بۆ نه مه ی پوول و
 پاره یان له ده ست بپچرن. بپچگه له وه (فه رمانه وایی عوسمانی) پیتی لئ نابوونه که وش، نه یگوت نه بی
 سه ربازم به دهنی. نه ته وه ی یه زیدیش نه مه ی بۆ ده ست نه نه دا به پتچه وانه ی نایینه که ی خوی دا نه نا.
 سه ردار یه زیدیش وستی به به رتیلی گه وره گه وره سه رکرده تورکه کان ده مکو ت بکات. به لام بۆ نه چوه
 سه ر. له سالی (۱۹۱۳) ی پا. ز. دا نهم سدرداره یه زیدییه ش کوژا. له و کاته دا له پتخه فدا بوو. (میان
 خاتوون) ی ژنی له پالیدا نوستبوو، (سه عید بهگ) ی کوپی هاته سه ر ته خت که ته مه نی دوا نه سال
 بوو. (میان خاتوون) چاودیری نه کرد به لام له په وشتا به دلی یه زیدییه کان نه بوو. خووی دا بووه به زمه رزم
 تیره ی یه زیدی چهند جارتیک له (شنگار) و له (شیتخان) دا لیتی راست بوونه وه. ویستیان له ته خت
 بیهیتنه خواره وه، به لام نه بان توانی. له سالی (۱۹۴۴) ی پا. ز. دا مرد. (ته حسین بهگ) ی کوپی هاته

سمر تەخت. تەمەنی سیانزە سال بوو. بەلام ئەمیش لەژێر سەرپەرشتیی (میان خاتوون)دا کاری ئەبرد بەپۆتە. نێستاکەیش ماوه. لاوتیکی نەرم و نیان و لەسەر خۆیە. چونکە لاوه هیوای چاکیی زۆر لێ ئەکری.

میژووی یەزیدییه‌کان لە شنگاردا

شنگار یاخود (سنجار)، شارێکی گەوره و زۆر کۆنی کورده. چ لە پروی میژووهوه؛ چ لە پروی سهختیی جیگاوه، چ لە پروی ناو و بای سازگار و چاونه‌ندازی جوان و میترک و میترغوازهوه، چ لە پروی پیت و بەرهممی زه‌وییه‌که‌یه‌وه. شاری شنگاریش و شاخی شنگاریش بایدخ و نرخ و گرنگیه‌کی ته‌واوی هه‌یه. گه‌لیک پیاوی گه‌وره گه‌وره‌ی له‌ کۆژی زرن‌گکاری و زانست و وێژه و جه‌نگدا تیا په‌یدا بووه. هه‌روه‌ها گه‌لیک کاره‌ساتی خۆتینیشی تیا پروداوه. گه‌لیک جار گه‌شه‌یان کردووه و ئاوه‌دانی و پێشکه‌وتنیان تیا ده‌رکه‌وتووه؛ گه‌لیک جاریش ته‌وشی سه‌رگه‌ردانی و کاوولبوون هاتوون.

کاتێ که (ته‌یمووری له‌نگ) به‌خۆی و له‌شکره‌ پێ شوماره‌که‌یه‌وه هه‌روژمی هه‌تایه سه‌ر خاکه‌کانی ئیسلام؛ خاکی کوردستانیش یه‌کتیک بوو له‌و خاكانه‌ی که له‌ ژێر پێی له‌شکره‌ زۆرداره‌ خۆتێرێژکه‌ی ئه‌ودا په‌لپشایه‌وه. له‌گه‌ڵ ته‌وه‌پشا کورده‌کان تا دوا هه‌ناسه‌یان به‌ره‌نگاری له‌شکره‌که‌ی (ته‌یمووری له‌نگ)یان کرد و له‌ زۆر شه‌پشدا سه‌ریان پێ دانه‌واند. ئه‌وانیش که بۆیان نه‌ئه‌کرا به‌ره‌نگاری بکه‌ن، له‌ ده‌ستی هه‌لاتن، تا بتوانن له‌ شوێنێکی سه‌خت تردا خۆیان په‌یاریزن و به‌ره‌نگاری بکه‌ن. شاری شنگاریش که ئه‌و ساکه (٣٥٠٠٠) مالی تیا‌بوو، به‌سایه‌ی زۆرداری و دل‌ه‌قیی له‌شکره‌که‌ی (ته‌یمووری له‌نگ)ه‌وه سه‌ره‌وژێر بوو، کاول بوو، که‌سی تیا نه‌ما....!

جا له‌م کاته‌دا که سالی (٦٩٧)ی کۆچی بوو، به‌پێی سه‌رگه‌روشته‌ی ده‌می ئه‌م و ئه‌و. چوارسه‌د خه‌یژانه‌یک له‌ یه‌زیدییه‌کانی (شه‌یخان) په‌نایان برده‌ به‌ر شاخی شنگار. له‌ (جزیر) و (دیاره‌که‌ر) و (بیدلیس) و ده‌شتی (ده‌جله) و جێگایانی تریشه‌وه گه‌لیک له‌ یه‌زیدییه‌کانیان دواکه‌وت. تا هه‌موویان له‌و شاخه‌ سه‌خته‌ پوخته و په‌نگینه‌دا جێ گیربوون. به‌م په‌نگه‌ با‌ری شنگار له‌ پر گۆ‌وا و زۆریی نه‌خایاند بۆ ئه‌مه‌ی که نیشه‌ته‌نیه‌کانی شاخی شنگار به‌گا‌ور و مو‌سه‌لمانه‌کانیان‌ه‌وه، به‌زۆری و به‌خواهیش بچه‌ سه‌ر نایینی یه‌زیدی. فه‌رمانه‌ه‌وایی (عوسمانی)یش هه‌ر به‌ناو گه‌وره‌ی ئه‌م شاخه‌ بوو. هه‌یچ ئا‌گای له‌ خۆی نه‌بوو. که وریای ئه‌م کارساته‌ گرنگه‌ پێ، پرو نه‌دا. تا وریابووه‌وه ئه‌مان کاری خۆیان ته‌واو کردبوو. یه‌زیدییه‌کان هه‌ر که‌سه‌تیکان له‌ شاخه‌که‌دا ئه‌دی نه‌یان کرد به‌یه‌زیدی. هه‌چی نه‌ب‌وایه به‌یه‌زیدی ده‌ریان نه‌په‌راند. به‌لام به‌مه‌یش وازیان نه‌هه‌تا. په‌لیان هاوێشت بۆ مو‌سه‌لمانه‌کانی دراوستی خۆیان. ته‌نگه‌تاویان کردن و کوشتاریان لێ کردن تا به‌سه‌ر زۆریه‌ی‌اندا زāl بوون. زۆر له‌م ه‌وزانه‌ عه‌ره‌ب نه‌ژاد بوون. کاریان ته‌ی کردن و بوون به‌یه‌زیدی. هه‌رچی نه‌یشی ته‌وانی به‌رگه‌یان بگرێ، یاخود بێی به‌یه‌زیدی ره‌وی کرد له‌ ده‌ستیان. تا یه‌ک دوو پۆژ پێگایش به‌ی دوور له‌ شاخی شنگار ده‌سه‌لاتیان وه‌شاند. دێهاتیان وێران کرد. دانیشه‌تووه‌کانیان ته‌فروتونا کرد. هه‌ترش بردن و په‌لاماردانیان گه‌یشه‌ (ده‌جله) و (خابوور). کاروانه‌کانیان رووت نه‌کرده‌وه و ئاسایشیان ته‌یک نه‌دا.

ئەمەش بۆ ھۆزە موسلمانەكان دەستی نەئەدا، ئارامیان لەو بەولاولە نەگرت. سەردارە كوردە بەھێزەكانی نەیانئوتوانی لەم كارە بێ دەنگ بێننەو، بەلەشكری گەورە گەورە ھوروژمیان بردە سەریان. كوشتاریکی زۆریان لێ كردن.

یەكێك لەو سەردارە كوردانە (عەلی سەیدی بەگ) بوو كە لە خاکی (بۆتان) ەو ھاتبوو سەریان. ئەوسا كە سالی (٩٩٣) ی كۆچی بوو. شەش كەسی لێ كوشتن، ژمارەيەکی زۆریشی لە ئافرەت و كۆبان لێ بەدیل گرتن و بردنی بۆ فرۆشتن ئەم كوردەو نەنگە بەباھۆی پرێاردانی مەلاكانەو بوو. ئەگینا لە ھۆزایەتیدا ئافرەت و كۆب بردن و فرۆشتن لە كوردەواری ناوھەشتەو. یەزیدیەكان ھەرگیز لە تۆلەسەندنەوی خۆیان وازیان لە موسلمانەكان نەئەھێنا لە پووی ئەم ئافرەت بردن و فرۆشتنەو بوو، كە بریتیک بوو ناسۆری لە دلیان ھەرگیز دەرنەئەجوو. كەچی لە ھەموو مێژووی یەزیدیدا شتی وا پووی نەداو كە درێزەییەکی وا بکەن دەریارە ئافرەتانی موسلمانەكان!.

لە سالی (١٠٤٨) ی كۆچیدا (مەلیك ئەحمەد پاشا) ی تۆركی (عوسمانی) یش ھێرشێ بردە سەریان. لە (دیاریەكر) ەو ھات سیانزە ھەزار كەسی لە یەزیدیەكان كوشت. دوانزە ھەزار ئافرەت و كۆپیشی لێ گرتن بەدیل و بردنی بۆ فرۆشتن. دیارە ئەمەش لە زاوای (سولتان مرادی چوارەم) و نەوێ (جەنگیز خان) و (ھۆلاکۆ) ەو دور نەبوو كە شتی وا درێزانە و نەنگ و ناپەسەندی لێ بوەشتەو.

لە سالی (١١١٩) ی كۆچیدا؛ سەركرە كوردەكانی رەواندز بەكۆمەڵێکی گەورەو لە ھۆزەكانی خۆیان و زێبار ھێرشیان بردە سەر یەزیدیەكانی (شنگار)، كوشتاریان كرد و دێھاتیان سووتاند و بەخۆیان و سامانی تالانیشتەو گەرانەو! ئەمەش دیسانەو لە ھاندانی پیاوانی ئایینەو پووی دا. ئەگینا ئەم كوردانە رەواندز چ پەيوەندییەکیان ھەبوو بەم یەزیدیە كلۆلانەو!.

لە سالی (١١٢٧) ی كۆچیدا. (حەسەن پاشا) ی سەركرەدی (بەغدا) ھێرشێ بردە سەریان. كوشتاریکی زۆری لێ كردن، تالانیکی زۆری لێ بردن ژمارەيەکی زۆریشی لە ئافرەت و مندالانیان گرت بەدیل و بردنی بۆ فرۆشتن. تەنەت لەشكرەكە (حەسەن پاشا) داوێن پیسیشیان كرد لەگەڵ ئافرەتە دیلەكاندا!... سەر ئەوێ نووسەران و بوژانی موسڵ و بەغداد بەم سەرگەوتە نەنگ و ناپەسەندەیانەدا ھەل ئەدا. ئافەرییان لەگەڵ ھەندێ پیاوانی ئایینییدا (حەسەن پاشا) ئەكردا!...

جار نەگەر ئەمە دەروونی موسلمانەكان بێ و رەوای شتی وا نەنگ و ناپەسەند بەدات، ئیتر گلەیی لە یەزیدیەكان بۆ چ بکۆی كە خۆیان بەدێو پەرستیان دائەنێن؟!.

ژیری و تیگەشتوویی فەرمانیەوایی (عوسمانی) یش بەم رەنگە بوو، لە پاش ئەم ھەموو كەتن و كوشتارە گەورە، لەجیاتی چارەكردنی گێروگرفتەكە و راست كردنەوێ باری زەنگكاری و ئابووری و كۆمەلایەتیی نەتەوێ یەزیدی، لە جیاتی ھەموو چاكە و فەرێك كە دەریارەیان بكات كاروباری خاکی شنگاری دا بەدەست سەرەك ھۆزێکی عەرەبی (طی)، كە خۆی لە ھەموو كەس پتر پیتیوستی بەخۆ پاراستن بوو؟! ئا ئەمەش بوو كوردەوێ (خاقان البرین و البحرین).

لە سالی (١١٦٧) ی كۆچیدا، سەرداری بەغدا (سلیمان پاشا) ھوروژی ھێنا بەسەر یەزیدیەكان

یەزیدیەکان کە لەسەر بەلئینی ئەو خۆیان دا بەدەستەو نامەردانە دەستی لێ کردنەو. هەزار پیاوی لێ کوشتن و ئافرەتە جوانەکانیشی برد بۆ فرۆشتن. (خاقان البرین و البحرین) ییش ئەم کردەویەکی (سلیمان پاشا) ی ئەمەندە پێ جوان بوو کە وڵتیکی ناوازی بەدیاریی بۆ نارد!... یەزیدیەکان لە گۆرانسییە نەتووەکانیاندا نێستەیش ئەم مەرگەساتە نەنگ و ئاڕەواوەی تورکەکانی (عوسمانی) نەگێڕنەو... سەرداری مووسڵ (ئەمین پاشای جەلیلی) ییش لەم هەڵمەتەدا یارمەتییی تورکەکانی دا!...

هەروەها لە سالی (١١٨١) ی کۆچیدا، لەلایەن (سلیمان پاشا) ی سەرداری مووسڵەو هێرش بۆرایە سەریان. لە پاش کوشتن و تالان و بەدیگرتنی یەزیدیەکان گەرانەو.

لە سالی (١١٨٧) ی کۆچیدا، سەرداری مووسڵ (سلیمان پاشا) هەلیکوتایەو سەریان، مەرەکانی تالان کردن، سێ کەسی لێ گرتن سێ کوڕیشی لێ داگیر کردن.

لە سالی (١١٩٣) ی کۆچیدا (محەمەد پاشا) ی سەرکرەدی لەشکری مووسڵ هەلیکوتایە سەریان، شیناییەکانی خواردن و پێنج کەسی لێ گرتن و گەڕایەو لای سلیمان پاشای جەلیلی بۆرای ئەمانە چەند نۆونهیکی ئەو هەڵمەتە بۆن کە برانە سەر یەزیدیەکان. لە سالیەکانی (١٢٠٦) و (١٢٠٧) و (١٢٠٨) و (١٢٠٩) و (١٢١٥) و (١٢١٧) و (١٢١٨) و (١٢٢٤) و (١٢٥١) و (١٢٥٢) و (١٢٥٤) و (١٢٦٠) و (١٢٦٣) ی کۆچیشدا لە (بەغدا) یان لە (مووسڵ) وە یان لە شوێنانی ترەو هەڵمەت ئەبرایە سەر یەزیدیەکان و ئەوپەری درندەبییان لەگەڵدا نەنوێترا. لەم شەڕی دوایییەیاندا (طیار پاشا) ی تورک بەخۆی و هەزار سەربازەکیەو هەلیکوتایە سەر یەزیدیەکانی شەنگار. بەلام کە زانیی هەزار یەزیدیەکان لە دەربەندی (پیرنی) دا دووسە سەربازی لێ کوشتن؛ لە ترسی شکان و ئاڕووچوون، دادی برده بە یەزیدیەکان، کە دالای بەدن و شەڕ بوەستیتن تا سەربازەکانی نەنێژن و ئەگەر پتەو (مووسڵ). ئەوانیش زیتیان دا. نێتر تا پەنجای سالی تر شەڕ هەڵنەگیرسایەو بەم ڕەنگە لەگەڵ ئەم هەموو کارەساتە سامناک و گرنگانەدا کە بەسەریاندا هات، یەزیدیەکان کۆلیان نەدا، و ڕەیان بەرنەدا. بەلام فەرمانڕوایی (عوسمانی) کۆلی دا و هۆشی هاتەو سەرخۆی. نێتر ئەپووست بەشێوەیکی زۆرگانه و دادپەرورانه لەگەڵ یەزیدیەکاندا بجووتیتەو. لەمەدا دەستی ئینگلیزەکانی تیا هەبوو ئەوان بەزەبییان بەیەزیدیەکاندا ئەهاتەو. لای (سولتانی عوسمانی) تکیان بۆ نەکردن کە نێتر کردەوی ئاڕەو و نامەردانەیان لەگەڵ نەکرێ! ئەو دەمە سەردەمی (سولتان عەبدولخەمید) بوو کە نێپووست لەگەڵ خاوەن دەسلالت و هێزدارە سەركێشەکاندا هۆش بەکار بەیتێ، نەك هیتا... بەم ڕەنگە یەزیدیەکان کەوتنە سەرەوت و ئارامەو؛ کەوتنە ئاسایشەو ئەمە لەلایەن فەرمانڕواییەو. بەلام لە تۆلەسەندنی خۆیان وازیان نەهێنا. بەلام لەو هۆزە موسلمانانە، کە هەرچەندە لەگەڵیاندا سوتند خوار بوون کە دەست لەیەكتری نەهێشتن، کەچی هەرچەند فەرمانڕوایی هەلی ئەکوتایە سەریان ئەوان گفتوگۆ و بەلئینی خۆیان نەشکاند، یارمەتییی فەرمانڕوایییان ئەدا بۆ شەڕزەکردنی یەزیدیەکان. شەڕ و شۆڕەکانی ئەم هۆزانە لەگەڵ یەزیدیەکاندا؛ درندەبییان زۆر تیا نەنوێترا. بەلام هیچ لایەکیان دەستیان بۆ ئافرەت نەنەبرد وەك سەركرده و سەردارەکانی فەرمانڕوایی یاخود سەردارنشینە كۆردەكان. یەزیدیەکان

له تۆله سەندەنەودا، یەجگار دل ڕەقیسیان نەنواند. جاری وا هەبوو درێندەیییەکی لە ئەندازە بەدەریان نەنواند بەرامبەر دوژمنەکانیان. ئەم ڕەوشتەیان، ترس و لەرزێکی زۆری خستبوو دڵی هۆزە ئیسلامییەکانی دراوسێیانەو. فەرمانبەرانی فەرمانڕەوایی عوسمانی لە ترساندا، هەزار کارەساتی سەرکێشی و ئاژاوە لە یەزیدیەکانەو ڕووی بەدایە خۆیان تێ نەئەگەیاندا. بەراستی ئەو ناوچەیە تەواو ناخۆش بوو. گوزەرانیشت تەواو تیا سەخت بوو. ئەوانیش ئۆتالی بەئەستۆی فەرمانڕەوایی عوسمانی بوو. چونکە فەرمانبەرەکانی زۆبەیان دز و درۆزن و زۆردار بوون. بۆ کەلکی گشتی تێ ئەکوشتان. بۆ کەلکی ناڕوختەیی خۆیان تێ ئەکوشتان. ئەم هەرا و کوشتارانەیش کە پەیدا ئەبوون هەمووی لە ڕووی بەدکاریی ئەو فەرمانبەرەکانەو بوو.

پێش ئەمەیی عێراق لە دەست فەرمانڕەوایی (عوسمانی) دەڕیجێت لە ۱۹۱۸/۹/۱۰ دا هێرشێکی تری ڕێدەوێ سەر یەزیدیەکان. هەرچی کاری خراب بوو دەرباری یەزیدیەکان کردیان. بەلام کاتێک زانرا لە ۱۹۱۸/۱۱/۱۳ دا فەرمانڕەوایی (عوسمانی)، کۆچی کرد بۆ گۆزی تا سەری خۆی. چونکە شاری (موسول) کەوتە دەست ئینگلیزەکان، کە ئەک هەر عێراقیان لە چنگ دەهێنا هەموو خاکە ئیسلامییەکانی تێرشیان لە دەست دەهێنا. بەلێ یاسای خوایی کاری خۆی کرد. هەر فەرمانڕەواییەکی ناپاک بێ لەگەڵ نەتەویدا، کەمتەرخەم بێ لەگەڵ گەلدا، توانای پاراستنی دادپەروەری نەمێنتی لە خاکەکی خۆیدا، سروشت ماوەی نادا بچینیتهو، پەتۆ نابات، زوو ئەتۆیت!... ئیتر لێرە بەدواوە لە چاو جارانیاندا، یەزیدیەکان یەجگار ماندوویان ھەسایەو. هەرچەندە ناو بەناو شەر و ئاژاوە لە شەنگاردا ڕووی ئەداپەو، بەلام هیچ جارتیک نە لە سەردەمی ئینگلیزەکاندا نە لە سەردەمی فەرمانڕەوایی عێراقدا ئەو جۆرە کەتن و تاوانانەیی پێششوو ڕوویان نەئەداپەو. لە سەڵەکانی (۱۹۵۰ - ۱۹۵۸) دا فەرمانڕەوایی عێراق بەتەواوەتی خەمی پێشکەوتنی یەزیدیەکانی ئەخواردا چ لە (شێخان) دا، چ لە (شەنگار) دا. یەزیدیەکانیش بەرامبەر بەو ڕەوشتە نەرم و شیرینەیی فەرمانڕەواییە، زۆرتر ئەسازان لەگەڵ فەرمانڕەواییدا زۆرتریش چاک ئەبوون لەگەڵ دراوسێکانیاندا. کاشکی ئەم بارە تا سەر هەر لە پێشکەوتندا پوایە!

دواوۆژی نایینی یەزیدی

کەس بەتەواوەتی ئەو نازانی کە نووسراوەکانی (جیلو) و (مصحفارەش) لە بنچینەدا چ ناوڕۆکیکی ناوازه و نایابان هەبوو. کە بەو ڕەنگە لە ماوەیەکی کەمدا ژمارە سەری پەڕەوێکانی نایینی یەزیدی گەشتووەتە نزیکەی ملیۆنێک. لەگەڵ ئەم هەموو کوشتار و تالان و ڕیسواکردنەیدا کە بەسەر یەزیدیەکاندا ھاتوو لە ماوەی ئەم ھەوت سەد سالەدا. کەچی ھێشتا نایینەکی خۆیان بەرەداوێ و تا یەت پتر لە جاران خۆشیان نەوێ و نازیشی ئەکێشن و لە پێناویشیا خۆیان بەخت ئەکەن!... ژمارە سەری یەزیدیەکانی ئێمە ھەر بەسەد ھەزار کەس دانەنرێ کە لە هەموو لایەکی کوردستاندا بڵاوبوونەتەو. بەراستی جیتی داخە کە ئەم نەتەو کۆلە ھەوت سەد سالی خشت بێ، خۆشی ژبانی بەخۆیەو نەدیب، هەموو ھاورەگەز و ھاوینشتمانێکی خۆشی لەم ماوە درێژدا دوژمنی بوو. لە شەر

و کوشتار و تالان و پریشدا نه‌بێ، له هیچ شتیکی تردا هونه‌ری نه‌نواندبێ...

پیاو که نیشتمانی یەزیدییه‌کان نه‌بینی، که کوردستانه، سه‌ری سوڤه‌مینی که نه‌م خاکه به‌هه‌شته، بۆ چ و زۆرداری و هه‌زاری و نه‌خوێنده‌واری و نه‌خویشی تیا به‌رجه‌سته‌بێ؟!.

چوار سه‌د سالی خشت (تورکه‌کانی عوسمانی) و (سه‌ردانشینییه‌کانی کورد) هه‌روژمیان برده سه‌ر یەزیدییه‌کان و لێیان کوشتن و لێیان تالان کردن و کچ و کوپان لێ به‌دیل گرتن بۆ فرۆشتن، نه‌یان‌توانی یەزیدییه‌کان له‌ نایینی خۆیان وه‌ریگرتن، نه‌یان‌توانی سه‌ر به‌یه‌زیدییه‌کان دا‌بنه‌وێتن، نه‌وان کۆلیان دا، به‌لام یەزیدییه‌کان کۆلیان نه‌دا و له‌ فاک و فیکی خۆشیان نه‌کو‌وتن! به‌لام نه‌مه په‌له‌یه‌کی ریسواییه به‌سه‌ر شانی نه‌و فه‌رمانه‌ه‌واییانه‌وه. که له‌ باتی نه‌مه‌ی چاره‌ی گیروگرفته‌که‌یان بکه‌ن و کۆمه‌کیان بکه‌ن له‌ راستکردنه‌وه‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و خوێنده‌وارییان، له‌ جیاتی نه‌مه‌ی گوێ له‌ سکا‌لایان بگرن و دادیان بپرسن، و یه‌ستویه‌ به‌زه‌به‌ری کوته‌ک و به‌زۆری ناگر و ئاسن بیانه‌هێننه سه‌ر پێ، که کاتی‌که‌دا نه‌و فه‌رماندارانه نه‌وه‌یان نه‌کرد به‌بیان‌وه که یەزیدییه‌کان بێ نایین و پێت‌یه‌سته بکێتن و به‌نیسه‌لام، خۆیان هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی نایینی نیسه‌لام له‌ دزی و درۆزی و زۆرداری و له‌ داوێن پیسی، نه‌وه‌یان ده‌رباره‌ی نیسه‌لامه‌کان نه‌کردا. تا باری ته‌نگانه و سه‌رگه‌ردانی و ناخو‌شی که‌شته راده‌یه‌کی وه‌ها؛ که به‌کلور له‌و یەزیدییه کلۆلانه کوژا و به‌کلوریش له‌ موسلمانه‌کانی هه‌وره‌گه‌ز و هه‌وانیشتمانیان کوژا!...

به‌لێ هۆش و تێگه‌یشتنی نه‌و فه‌رماندارانه له‌م نه‌ندازه‌یه‌دا‌بوو. بۆیه‌که گیروگرتی یەزیدییه‌کان مایه‌وه تا ئیمه‌ڕ هه‌رچاره نه‌کرا... به‌لام پێت‌یه‌سته پێش له‌وه به‌نیین، که یەزیدییه‌کان خۆشیان له‌ پرودانی ئه‌م سه‌رگه‌ساتانه‌دا ده‌ستیان هه‌یه و تاوانباریشن. هه‌رچه‌ند ده‌ستیان بووه، تو‌له‌ی خۆیان به‌چه‌ندان له‌ نیسه‌لامه‌کان کردۆته‌وه. هه‌رچه‌ند ده‌سه‌لاتیان بووه، زۆردارییان له‌ دراوسێکانی خۆیان کردووه. نه‌وانیش وه‌ک فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کان. نه‌وانیش وه‌ک هه‌زه‌کانی دراوسێیان زۆردارییان کرده‌وه، و، ناشیتییان له‌ چاره‌کردنی گیروگرفته‌کانیاندا نه‌واندووه. نه‌و سه‌رده‌مه‌یش نه‌ دلسۆزیک هه‌بووه، بکه‌وته ناویانه‌وه و له‌سه‌ر شتیه‌یه‌کی زانستی و خواناسی و دادپه‌روه‌رانه گیروگرتی ناوه‌ندیان چاره‌ بکات، نه‌ سه‌رۆکه‌کانی هیچ لایه‌کیشیان نه‌و هۆشه‌یان بووه که به‌زه‌بیان به‌نه‌ته‌وه‌کانی خۆیاندا بێته‌وه و به‌ره‌سه‌ستیکی نه‌و خه‌راپییه بکه‌ن، نه‌ نه‌ته‌وه‌یش نه‌وه‌نده هۆشیار و کارامه‌ بووه که راست بێته‌وه له‌ هه‌ردو‌ولایان و هه‌ردو‌ولایش ناچار بکات که سنووریک بۆ ئا‌زاوه و شه‌پوشێ و که‌تن و کوشتنی تالان دا‌بنێن!.

داخه‌که‌م سه‌رده‌میکی تاریک و نه‌وته‌ک بووه، هه‌ر که‌سه خه‌ریکی دامرکانده‌وه‌ی ئالۆشی خه‌په‌رستی خۆی بووه، نه‌ له‌ خوا ترسا‌ون و نه‌ خه‌می که‌سیشیان خواردووه!... نه‌نجامی به‌وه‌یش که‌شت که هه‌موو خا‌که‌که‌مان کا‌وول و وێران بێ، و، نه‌و فه‌رمانه‌وایی و سه‌ردارنشینه‌یه‌یش یه‌ک له‌دوای یه‌ک سه‌رته‌نگری بێن و نه‌ته‌وه‌یش کز و شه‌رزه و داماو و هه‌زار و ریسوا بێ!.

نێمه‌یش ناتوانین نه‌وه بزانی‌ن که نایینی یه‌زیدی له‌ دو‌روژدا چۆنی لێ دێ؟ یاخود چی به‌سه‌ر دێ؟. زه‌هر نه‌وه‌نده نه‌توانین ب‌لێین که پێت‌یه‌سته فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کان، هه‌رکه‌یه‌یانه‌ی یاسایه‌کی تابه‌تی دا‌بنێ بۆ پێشه‌خستی یەزیدییه‌کان، بۆ راستکردنه‌وه‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و خوێنده‌واری و

تەندروستیيان. بىن ئەمەى دەست لە نایىنەكەيان بەدات، ياخود لەسەر نایىنەكەيان چەندوچوونيان لەگەڵدا بەكات. نایىن خۆى بەپىتى بارى زىنگكارى و نابوورى و خۆتەندەوارى و مەروڤ ئەگۆڤى، يەزىدىيەكان زۆرەيان هەشتا لە ژيانىكى كۆچەرەيەتى و نىوە نىشتەنەيدا ئەمژىن. ياساى زەدىدارى (اقتاعى) تا ئىستە فەرمانەروايى بوو بەسەرياندا. نە هونەر و نە پىشەسازى و نە خۆتەندەوارى، نە بازار و بازىرگى لە ئاوياندا پەيدا نەبوو. هەروا بەساكارى ماونەتەو لە ژياندا، ئەلىنى غونەى كوردەكانى پىش مەژوون! جا بۆ ئەمانە لەپىش هەموو شتىكا خۆتەندەگا پىوستە لەگەڵ پىشتگرى خۆتەندەواراندا، بەلام لە شىوەيەكى وادا كە لە ماوەيەكى چەند سالىدا نەخۆتەندەوارىيان تيا نەهەتە. هەروەها كوردەوێ كارگە و كارخانە پىوستە، بۆ ئەمەى بەكوەنە كارەو و نانى خۆيان بەجوانى و باشى پەيدا بەكەن و وريا ببنەو. كوردەوێ رىگای تەختەراو و، نەخۆشخانە و، دامەزراندنى پەژەى ئاو و ئەلەكترىك و كوردەوێ بازار و، دامەزراندنى هاوینەهەوارانىش چاكترىن هۆن بۆ پىشەستى ژيانى يەزىدىيەكان هەروەها پىوستە دەستگىرۆپىش بگرتن لە كشتوكاڵدا. چەند يەزىدىيەكان هەست بەدەل بىن سووتاندن و خۆشەويستى و يارمەتەى فەرمانەروايى بەكەن ئەودەندە نامادە ئەبىن بۆ دۆستايەتى و چاكەخوایى لەگەڵ فەرمانەروايى و نەتەویدا. يەزىدىيەكانى (قەفقاسيا) ئىستاكە نەخۆتەندەوارىيان تيا نەماوە^(۱).

بىن كار و فەرمانىيان تيا نەماوە، تەنەتە پىساوانى گەورە گەورەپىشيان تيا هەلەكوەتوون، كە لەناو دەزگای فەرمانەروايى ئەویدا پايدى بەلەديان هەيە. نە پىر و سەردار و شەيخ دەسلەتايان ماوە بەسەر نەتەویدا و نە كۆچەك و گەتوگۆكار. هەر كەسە بەرەنجى شانى خۆى ئەمژى و كەس كەس ناچەوسىتەتەو و كەسەش خۆتىن كەس نامژى. ئەمىش هۆى ئەوێە كە فەرمانەروايانى ئەو شۆتەنە لەسەر بنچىنەيەكى زانستى و مەروفايەتى و گىروگەتەكانى ئەو يەزىدىيانەيان چارە كردوو. كاشكى فەرمانەروايىيەكانى تىرش كە يەزىدىيەكان لە خاكىاندان بەم جۆرە پەفتارىيان لەگەڵ يەزىدىيەكاندا بەكرەيە، ئەوساكە دلتيا نەبووین لە دواڤۆزى خۆمان كە جارىكى تر ئەو سەرگەردانىيانە لە نىشتەمانەكەماندا ڤوو نەدەتەو.

نایىنى ئىستەى يەزىدىيەكان وەك هى حەوت سەد سالى لەمەروپىشيان لەگەڵ ژيانى كۆچەرەيەتى و هۆزايەتى و ڤۆزگارى ناھەموارىياندا گونجاو. بەلام ئەگەر بىتەو هۆى پىشەكەوتنىيان بۆ نامادە بگرت، بەو جۆرەى كە لە سەرەو پىشەمانان دا؛ نایىنەكەيان خۆى لە خۆبەو ئەگۆڤى و راست نەبىتەو و ئەسازى لەگەڵ ژيانىكى پىشەكەوتەوانەدا. ئىمەڤ سەردەمى ڤۆشنايىيە. سەردەمى زانست و هونەر و پىشەسازىيە پىوستە گىروگەتەى يەزىدىيەكانى برايشمان لەسەر ئەو بنچىنە چارە بەكەين. ئەگەر بەو ڤەنگەيش چارەمان كرد؛ هەر يەزىدىيەكان كەلكى لى وەرناگرن. خۆشمان كەلكى لى وەرئەگرن. چونكە يەزىدىيەكان ڤەگەزىكى ئازا و توانا و مەردن و ناوچەوان بەرزىن. بىن گومان كەلەكەلەى واپان تيا هەل نەكەوئ، كە ئەمەندە كەلكمان بىن بەخەش؛ سەرمان پىتى بەرزىتەو!

(۱) يەزىدىيەكانى قەفقاسيا ژمارە سەريان ئەگاتە ۲۵،۰۰۰ كەس لە ناوچەكانى (تفليس) و (ئەرىشان) و

(ئەلىكساندراڤول) و (باكو) و (باتۇم) دا ئەمژىن. (ش. ف)

شۆڭشېك بۇ يېڭىكەلەت

كە (سەئىد بەگى ئەلى بەگ) ھاتە سەر تەختى سەردارى، تەمەنى دوانزە سال بوو، (مىيان خاتون)ى داىكى سەرپەرشتىيى كاروبارى ئەكرد، جاران كە سەردارى شىخان بىردايە، كىن لە بنەمالەي سەردارىيە ھەيز و توانا بوايە ئەو كەسە بەزۆر خۆي ئەچەسپاند و ئەبو بەسەردار^(۱) بەلام (مىيان خاتون) ئەم دەستورەي تىك دا، بەيارمەتتەي فەرمانرەوايىيە، توانى وا لە سەردارىيەكەت، كە لە باۋكەو پىتتەو ھەيز بۆ كور. ئەمەيش ھەموو جارى بەگران ئەكەوتە سەر (مىيان خاتون). رەنج و تەقەللەيكى زۆرى ئەدا، ئىنجا ئەمەي بۆ ئەچوۋە سەرا... جا لەم كاتەدا چ لە (شىخان)دا چ لە (شىكار)دا، (خوستىن بەگ) و (ئىسماعىل بەگ) كە ھەردووكىيان لە خىزانى سەردارن، لەسەردار (سەئىد بەگ) راستبۇنەو، كەلىك سەرەك ھۆز چوۋە پالايانەو، ھەرە گەورەيان (خەمۇشۇ) بوو؛ كە سەزۇكى ھۆزى ھەزاران (فەقىران) بوو. ئەو ساكە سالى ۱۹۳۱ بوو، فەرمانرەوايى تەوا بەم ھەرا و ئاۋەيەو گىتۇر بوو. دوايى لەسەر خواستى شۆڭشېكەكان فەرمانرەوايى ناچارما، لە دەزگەي (متصرفى لۋاي موصل)دا ئەنجۇمەنەيكى ئايىنى لە سەرەك (بنەمالە ئايىنەيكەي يەزىدى) كە شەش كەس بوون كۆ بىكەتەو (خەمۇشۇ)يش كە سەرەك ھۆزى (فەقىران) بوو، بەناۋى نەتەو ھە لەگەلئاندا كۆ پىتتەو. مەبەسى فەرمانرەوايى ئەمە بوو كە بەھۆز ئەم (كۆرە ئايىنى)يەو ھەم گىرۇگرفتى سەردارىتتەي (سەئىد بەگ) چارە بىكەت، ھەم ياسايەكىشى دابەزىتتەي بۆ ئەم جۆرە كارانە. كە فەرمانرەوايىش بىتوانى بەپىتى ئەو ياسايە پىرار لەسەر دامەزراندنى سەردارى يەزىدى بىدات؛ ھەرەھا بۆ لەو دوايش ھەرچى كاروبارىكى ئايىنى و ھۆزايەتتەي يەزىدىيەكان پىتتە كايەو، بەپىتى ئەو ياسايە بەپتەبەرى و گىرۇگرفتەكانىشى چارە بىكرىن. ئەمەيش بۆ ئەمەي لەمەو پاش لەسەر (تەختى سەردارىيە) گەر و گىتچەل پەيدا نەپتتەو و سەرى فەرمانرەوايىشى پىتتە گىتۇر نەپتتەو، لە ئەجماعى لىكۆلەينەو ھەدا بۆم دەرەكەت كە (متصرفى موصل) لە سالى ۱۹۳۱دا كۆبۇنەو يەكە پىك ھىناو. ھەموو سەرەك ئايىنى و سەرەك ھۆزەكانى يەزىدى تىا بوو. ھەموو بىرۋاوەتەيكى ئايىنى رەوشت و كىرەتەيكى كۆمەلەيەتتەي لىن پىرسىون. پاشان لەسەر بىچىنەي ئەو زانىبارىيە، لەگەل (قايمقامەكانى مووسىل و شىخان و سىنجا)دا، لە سالى ۱۹۳۳دا گەللەي (قانۇنى تىرەي يەزىدى) و (ياساى تىرەي يەزىدى)يان رىكخستەو ناردوويانە بۆ كاربەدەستىي ناوخۇ (وہزارەتى داخلىہ). تا ئەویش پەسەندى بىكەت.

بەلام ھەرامى كاربەدەستىي ناخۇمان تا ئىستە بۆ دەرەكەتتەو. لە گەللەكەي (قانۇن) و (ياسا)ي تىرەي يەزىدىدا گىيانىكى دىموكراتى ئەبىزىن. چونكە چوار شىوئەي دىموكراتىي تىايە، كە لەسەر دەستورى دىموكراتى لەگەل يەكا ئەجۋەلپتتەو. تىباشاندا ماو ھەداو كە زۆردارىيە لە كەس نەكرى. ئەگەر (سەردارى شىخان) خراب بزووتەو چەندوچوونى لەگەلدا بىكرى، پاشان سزائش بىدەي؛ يان بەدەرچوون ياخود بەدەركردن. لىرەدا بەپىتچەوانەي جاران؛ دامەزراندنى (سەردارى شىخان) بەدەست گەلى يەزىدىيەو ھە.

(۱) ئەمە لە سەردەمى (شىخ محەمەدى كوردى ئەربىلى)يەو ھەي لىن ھات ئەگىنا لەو پىتش سەردارىيە شىخان لەلەين خىزانى سەردارىيەو ھەل ئەبىزىرا. (ش. ف)

(کۆرە گشتی) يەكەي، نىيەي ئەندامەكانى تىرەي يەزىدى ھەليان ئەبۇتيرى. (كۆرە ئايىنى) يەكەيش، ئەندامەكانى لەلايەن (كۆرە گشتى) يەكەيەو ھەلى ئەبۇتيرى. جا (كۆرە گشتى) يەكەيە، كە ئەتوان (سەردارى شىخان) ھەل بۇتيرى و دايمەزىتى، ياخود چەندوچوونى لەگەلدا بکات و لە (سەردارىتى) دەرى بکات. ئەندامەكانى (كۆمەلى ئايىنى) يش لەلايەن (كۆرە ئايىنى) يەكەنەو ئەپالتيرى و لەلايەن (كۆرە گشتى) يەكەو ئەو پالاوتنە پەسەند ئەكرى.

كەواتە چوارچىيەي ھەلسوراندنى كاروبارى ئايىنى و جىھانىي يەزىدىيەكان بەدەست ئەم كەسانەو ەيە:

۱- سەردارى يەزىدىيەكان (امير الشىخان).

۲- كۆرى ئايىنى (مجلسى روحانى) كە سى كەسە، يەكيتكى سەردارى شىخان. دوانيشى لە سەروكى بىنەمالە ئايىنىيەكان ھەل ئەبۇتيرى.

بەلام دوو ئەندامى تريس لە سەروكى بىنەمالە ئايىنىيەكان دائەنرى، بەناوى پتويستىيەكى ناكاهو. كە لە دواوژدا پروو بدات. پتويستە ئەم ئەندامانە ھەمويان لە سەروكى بىنەمالە ئايىنىيەكان بن.

۳- كۆرى گشتى (مجلس العموم)، كە بريتىيە لە شانزە كەس. يەكيتكى سەردارى شىخانە. ھەوت كەسى لە سەروكەكانى بىنەمالە ئايىنىيەكانە ھەشت كەسشى گەلى يەزىدى ھەليان ئەبۇتيرى.

۴- كۆمەلە ئايىنىيەكان (الجمعيات الروحيه)، كە ئەبى لە (قەزاكانى مووسل و دھوك و زاخو) دابن. واتا بۆ ھەر ناوچەيەك لەو سى ناوچەيە (كۆمەلتىكى ئايىنى) دائەمەزىتيرت. ئەميش لە سى كەس ديتە بوون. پتويستە ھەرسىكيان لە سەروكە ئايىنىيەكانى ئەو ناوچەيەبن.

(سەردارى شىخان) كارىدەدەستى ھەموو يەزىدىيەكانە. بەلام نابى خۆي فەرمانى كەسانى تر بىپىتيتەو. پتويستە ھەر فەرمانە بەاوتىتە سەر (كۆر) ياخود (كۆمەل)ى خۆي. ئىنجا بەپىي بىرپارەكانى ئەو كۆر و كۆمەلانە فەرمان دەركات بۆ جىتەجى كردنيان.

لە راستيدا ئەم قانون و ياسايە، فەرمانەوايىيەكى ديموكراتى بۆ سەردارنشىنىي شىخان دروست ئەكات. ئەوئەدە ھەيە ئەمانە ھەمويان، يان زۆريان لەؤتير سەرىدەشتىي فەرمانەوايىدا ئەكرتن. بۆ وئەنە سەردارى شىخان ئەبى لە پاش ھەموو شتىك لە سەروكى فەرمانەوايىيەو فەرمانى پەسەندكردنى ھەلپارەنەكەي بۆ دەرىكرى. ئەگىنا ئەو ەي لى دەرىكەيت، (سەردارى شىخان)، لە شاھىكى دەستورى ئەكات، (كۆرى گشتى) يش لە كۆرى بۆرەپىاوان و گەورەپىاوان ئەكات، (كۆرى ئايىنى) يش لە كارىدەدەستى داد ئەكات بەخۆي و دادگاكانىيەو. (كۆمەلى ئايىنى) يش شتىكە وەك (كۆرى ئايىنى) بەلام دەسەلاتى بچووكترە و كۆمەلتىكى تايەتيشە بۆ ناوچەيەكى تايەتى. لىتەدا وەك دەستور و ياساي ھەموو فەرمانەوايىيەكى ديموكراتى گەلتىك كورتى و ناتەواويى ھەيە. بەلام ھەرچى چۆتتىك بى يەزىدىيەكان ئەخاتە سەر رى و شوتىتتىكى ناسراو و زانراو، جەلەوى كارىشپان ئەداتە دەست فەرمانەوايى. كە ئەميش ئەگەر ھەست بەفەرمانى سەرشانى خۆي بکات و بىيەوئى دلتسوزيان لەگەلدا

بنویتی، به زوویه کی زوو نه یانخاته سهر ږتگی پیتشکه وتن. بهلام نایا نم قانون و یاسایه له ناو یه زیدیه کاند سهر نه گرت؟! بهلای منه وه وایه که سهر بگرت، بهو مەرجهی فرمانږه وایی تا چند سالتیک و تا نه دنازه یک خوی پتوه ماندوو بکات. چونکه یه زیدیه کان خوینده واریان که ممه پیاوی گل په روه و نیشتمان په روه ریشیان نه ونه نده نییه که راست و رهوان نم دهستور و یاسایه بۆ که لکی گشتی بیات به ږتوه. به راستی خۆپه رستی و پولپه رستی و نه خوینده واری به ره هلستیکي گه وره له لم ږتیه دا... نه شی فرمانږه واییه کی دادپه روه به تده واده تی به تهنکیا نه وه بی، نینجا بهم دهستور و یاسایه وانه هیتنن!... نم دهستور و یاسایه شپوهی کاروباری یه زیدیه کانی پاراستوه بهلام خستوشیه ته شپوه یه کی دیو کراتییه وه. به کورتی نه نیا لایه نی کارگرتی (اداره) ی گرتوه. خه می پیتشکه وتی تری یه زیدیه کانی نه خواردوه. چونکه هه مو موافیکي بۆ سهر داری شتخان و بۆ که سوکاری سهر داری شتخان و، بۆ گۆزی شیخ عدی پاراستوه. بهلام نه بکړدوه به بار به سهر سهر داری شتخانه وه که له و پارانه ی که له یه زیدیه کانی کۆی نه کاته وه؛ هه ندیکي بۆ که لکی گشتی یه زیدیه کان بهخت بکات. وهک خوینده واری ته وخت کړدنی ږتگا و به رهنگاری کړدنی نه خو شی و خه موخاردنی کشتوکال و ناژول!... هه روه کو گوتمان به کاره تانی نم دهستور و یاسایه بۆ نه مړی یه زیدیه کان زور به که لکه. بهلام نه وه دهستور و یاسایه نه و په ری مه بهس نییه. پتویسته به پتی پتویست هه ر چند سال جاریک بژاری تیا بکرت و راست بکړته وه، تا پیتشکه وتی یه زیدیه کان هه مو دهم هه ر له بره وادی.

نه ونه نه مابوو، شوږشه بی خوینده کی (حوسین بهگ) و (نیسماعیل بهگ) و (حموشر) له سالی ۱۹۳۳ د سهر بگرت و دهستوریکي ږتکویتیک بۆ ته ختی سهر دارنشیني یه زیدیه کان دابرنی؛ تا به ناره زووی دلی نه تده ی یه زیدی (سهر داری نو) له هه مو دهمیکا دابرنی. بهلام داخه کم چاوچوکی ناوخریان نه به پیتشت تا سهر به به که وه بپتنه وه. سهر که کان له ناو خویاندا تیکچوون. هه ر که سه له و تیره وه بۆ که لکی خوی تی نه کوشا. (سه عید بهگ) یش له و تیر سهر په رشتی (میان خاتون) دا، نم هه له ی له دهست نه دا. هینای له که ل دوژمنی هه ره گه وره یا که (حوسین بهگ) بوو خوی ږتکخست. (حوسین بهگ) به ناشکرا وازی له سهر داری هینا. چونکه (حموشر) و هوزه که ی پستی به ردا بوو. سهر که هوزه کانی تریش لیتی ته کیبونه وه. بیتجگه له وه به ناخویش له که لیا نه بزوتنه وه. (نیسماعیل بهگ) یش: که و ته ناوه ند (میان خاتون) و (فرمانږه وایی) یه وه، نه وانه هه ر دوولایان یارمه تی (سه عید بهگ) یان نه دا. (نیسماعیل بهگ) دهره قه تیان نه هات. داخه کم شوږشه که کوږایه وه. به مەیش سهر دارنشیني یه زیدیه کان که و ته کزی و بی هتیزیه وه. نم نه نجامه یش به دلی نیشتمانپه روه رانی یه زیدی نه بوو. نیتساکه یش به داخه وه نه یگرتنه وه؛ چونکه گل نم هه له ی له دست چو!

نم (سه عید بهگ) ه پیاوکی نیشتمان په روه بوو. شوږشیکي تریشی به رپا کړد که نه ویش پتیه یانندی کوږه کانی و کهه کانی بوو له خویندنگا کانی نیسلام و گاورد. نه مەیش به ندیکي په وشتی کۆمه لایه تی یه زیدی بوو شکاندی و بهم کاره یش درگاهه کی له یه زیدیه کان کړده وه بۆ خوینده واری!

دوای نەوه فەرمانەرەوایی چەند خۆتەندنگایەکی بۆ یەزیدییه‌کان کردەوه. هەرچەندە لەپێشدا نەم کارە سەری نەگرت و فەرمانەرەوایی ناچاربوو زۆریانی داخست. بەلام لە سالی ١٩٤٩ بەدواوە بەرە بەرە کرانەوه و خۆتەندنگایانی باشتەر و گەورەتریشیان بۆ کرایەوه. نەمەیش؛ نەتوانم بڵێم، بەرتکی نەو شۆرشە بێ خۆتە بوو کە (ئیسماعیل بەگ) و هاوڕێکانی بەرپایان کرد، کە پێتۆستە سوپاس بکێن. خۆش بەختانە کە لە سالی ١٩٤٨دا گەیشتمە (شێخان) کە کاروباری نەوئ هەل یسورپتەم، کوپتکی نەو (ئیسماعیل بەگ) هەم دیی، کە ناوی (کەرم بەگ) بوو، لە خۆتەندنگای (عین سفنی) دا وائە ی بەمنالە یەزیدییه‌کان نەگوتەوه. (کەرم بەگ) یش وەک باوکی خۆی دڵسۆزی یەزیدییه‌کان بوو، پیاوێکی گیان سووک و رۆشنیر بوو، گیانێکی پاکێ کوردایەتیی هەبوو. لەبەر نەوه زۆر پێژم لێ نەگرت، بەهۆی نەمیشەوه، لە بارە یەزیدییه‌کانەوه گەلێک زانیاریام دەست کەوت. کە پێتۆستە لەسەرم سوپاسی بکەم.

لە هەر چلە گۆلێک

«ئێمە خوا پەرستین نەک دێو پەرست»

(شێخ سلێمان) لە ریش سەپییه تیگەیشتوووەکانی یەزیدی شێخان بوو. لە بنەمالە ی (شێخ فخرالدین) بوو، کە یەکیکە لە شەش بنەمالە نایینییه‌کانی یەزیدی. پایە ی (باباشێخ) ی بەم بنەمالە یە دراوه. بەلام لە مێژووه لەگەڵ بنەمالە ی سەرداری شێخاندا ناکۆکیی پەیدا کردبوو. گلهیی نەو لەوان نەوه‌بوو، کە هەر خەمی خۆیان نەخۆن، خەمی یەزیدییه‌کان ناخۆن. لە گفتوگۆیەکا کە لەگەڵما کرد بەم جۆرە وەرەمی دامەوه، گوتی:

«ئێمە کە یەزیدیین، بنچینه‌ی کوردین، نایینی راستەقینه‌ی ئێمە (زەردەشتی) یە. پاشان کە زلە ی رۆژگار بەر ئێمە کەوتوو، بەرە بەرە، سەرمان لێ شتواوه. بنچینه‌ی نایینه‌کی خۆمان لەبیر چۆتەوه. وەک ئیمرومان لێ هاتوو، کە لیتمان هاتوو.»^(١)

هۆلاکو، تەیمووری لەنگ، لەشکری عەباسییه‌کان لەشکری عوسمانییه‌کان، لەشکری محەمەد پاشای رەواندز، ئەمانە هەموویان هاتوون، لە یەزیدییه‌کان کوشتوو و تەفروتونایان کردوون. هەرۆه‌ها بەزۆر نایینیان پێ گۆریون، خۆ زۆرداری (فەریق عومەر وەه‌بی) پاشای تورک ئێستایش لەبیر نەچۆتەوه. (شێخ عەدی) یش بۆیەکا یەزیدییه‌کان نەمەندەیان خۆشویستوو؛ چونکە خۆی بە یەزیدی و زەردەشتی داناو. (شێخ حەسەنی بەسری)^(٢) یش خۆی یەزیدی و زەردەشتی بووه. زەردەشتی نایینی کۆنی هەموو کوردە. ئێمە دێو نا پەرستین خوا دە پەرستین. خوا گەورە ی هەمووانە تاک و پاک و بێ هاوتایە. بەلام (تاووسی فریشتان) خۆشەویستی خوا بووه گەورە ی هەموو فریشتەکانیش بووه. ئێمە بروامان وایە کە

(١) نووسراوه نایینییه‌کانی زەردەشتی، دوو جار سووتینران، جارێکیان لەلایەن (ئەسکەندەری گەورە) وه، جارێکیان لەلایەن لەشکری ئیسلا مەوه. (ش. ف)

(٢) ناوی راستەقینه‌ی نەم (شێخ حسن البصری) یە (شێخ حەسەن کوپی شێخ عەدی دووهم) ه. لە دامێنێکی تریشا نەمەمان پێشان داوه. (ش. ف)

به ههشت و دۆزهخ ههیه. له پاش مردنیش خوا زیندوومان نهکاتهوه. پاش چهندوچوون کردنیش له گهتماندا چاکمان نه نیریتته به ههشت و خراپیشمان نه نیریتته دۆزهخ... بهلام خۆشمان گوناھمان زۆره... خه می خۆمان نه خواردوه... نهمان هیتستوه (مصحفارهش) و (جیلوه) له بهریان بنوسریتتهوه. تا بنچینهی نایینه که مان له بیر نه چیتتهوه... پیتشکه وتتمان و چاکبوونه و مان بهنده بهو پۆژوهه که بۆ خۆمان تێ بکۆشین و له گهڵ کوردهکانی تریشدا جیاوازی نهکەین... نهوانیش یارمه تیمان بهدن و هه موویشمان پیتکهوه بۆ هه موو کورد ههول بهدین».

نوێژی پۆژههلات

گۆفاری (هاوار) له سالی ۱۹۳۳دا نووسراویکی چاپ کردبوو به ناوی (نخیرین ایزیدیان) وه. نه مه یهکیکه لهو نوێانه که له ده می (نیسماعیل بهگ چواو) ی یهزیدییه وه وه رگیراوه. گۆر یومانه ته سه ر شتیه ی سۆزانی^(۱): «خوایه! تۆ ههیت و من نیم. تۆ میهره بانێ. من گونا بهارم تۆ خاوهن مافیت، منیش نه ته به رستم و به قسه ت نه که م. کهس به ته واوه تی له گه وره یی تۆ تێ ناگات تۆ بێلندی. تۆ هه ی. ناوی تۆ هه موو شتیک نه گریتته وه.

هه موو شتیک گر تۆته وه. تۆی جیهانت ئافه ریده کردوه. تۆی ئاده م پیتغه مبه رت ئافه ریده کردوه. بهلام تۆ لیت نا پر سرتته وه. خوایه! تۆ خوا ی نوێژ و پارانه وهیت. تۆی که گیان له لهش جو ی نه که یته وه. هه موو شتیک نه بی نیت. تۆی که گیان نه خه یته وه لهش.

خوایه! تۆ خوا ی منیت. خوا ی هه موو جیهانیت. هه ی هه موو شاهانیت. تۆی که کهس گو تی له ده نگت نابێ و نابیر تیت تۆ خاوهن مالتیت. تۆ خاوهن په رده ییت. له هه موو شو ئنیکدا ههیت، تۆ خوا ی منیت. خۆشی لهو که سه ی به گه وره ت نه گر ی تۆی شایسته ی ستایش. کهس نازانی تۆ چۆنی. تۆی هه موو کهس چاک نه که یته وه له نه خۆشی. تۆی گه وره ی شاه و گه دا.

خوایه! تو ی ناوی خۆت ناگات له کوردهستان بێ. ناگات له یهزیدییهکان بێ هه ر له پۆژههلاته وه هه تا پۆژئاوا».

قه سه ی پێشینان

(شیخ حاجی) یهکیکه بوو له پیا وه نهرم و نیا نه تیتگه یشتوهکانی یهزیدییهکانی شیخان. نه م په ندانه که له نا و یهزیدییهکاندا باون، له وم وه رگرتوون:

۱- صبر و عقل حصارن؛ خودا بۆ ویت هه نارن

بیته خه بهر ی نزا نا دخوازن^(۲)

۲- هه رده مهک به ده می را، هه ر وهخت به خودی را

(۱) نه مه ش خه باتیککی تری (نیسماعیل بهگ) ه. که پیتچه وانه ی فه رمانی نایینی یهزیدی، نایینی یهزیدی له کهسانی تر نا شکر نهکات. (ش. ف)

(۲) له م په نداده گیانی زه رده شتی به نا شکر دیا ره.

۳- ههژدهی ناداری، مهله که زین هاته خواری
دهنگ کرن به هاری، ههتا بیست و چواری
سه ری داری خهملی، بنی داری کهملی.

قسهی نهستهق

له لاییکی یهزیدی شیخانیشهوه ئهه قسه نهستهقانهه دهست کهوت، ئهه مانه ههه سوو دهه، به دهه
یهزیدییه کانهوهه:

- ۱- ژنا جوان دهردی به دهه مان، نتهی کوشتن، نتهی بهردان.
- ۲- جیناری خراب توژی خهلاس نابی، بهی قههر ئو بهی عهزاب.
- ۳- مروژ نه بهی نانی سیتلی، ئل ههقالی خو بقولپتی.
- ۴- ئهه ئیزدینه، ئیقهتهی نانی جههی نت رازینه^(۱)

استرانا دهرویشی عهفدی

(بشاره شو) بالیاژیکی یهزیدی بوو، پیایوژیکی شهنگ و جوامیر و دهنگ خوش بوو، چاکه ی زور
له بهرچاو و، زور دلسۆز و فهه مانیه ره ره بوو، تا ماوهی بیست سالیش پتر، له پاش جیابوونه وه مان،
نامه کاری له گه لدا نه کردم ئهه گزانیهه له دهه نه وه وه ره گرتوه که له بایهت دلدارییه که وه نه دوئ:

(۱)

- لۆلۆ دهرویشو بهرکی^(۲) سواریت مه دیرانی^(۳)
سواریت جوانی^(۴) چلی دقانی^(۵)
عدلاتا زور تهمر پاشا^(۶)
دهرکهفتی دهری کونی^(۷) کوچکانی^(۸)
قیرکا^(۹) عهردی نهکی عه زمانا^(۱۰)

(۱) لیره دا شوینه واری ئایینی (مانی) دیاره.

(۲) بهرکی: پیتشهنگ، پیتشهرو.

(۳) دیرانی: بهه زمان.

(۴) جوانی: جوانوو.

(۵) دقانی: دقان ناوی دهشتیکه.

(۶) عدلاتا زور تهمر پاشا: عدلهی کچی زور تهمر پاشا.

(۷) کونی: ره شمال.

(۸) کوچکانی: دیوه خانه.

(۹) قیرکا: بانگ که.

(۱۰) نهکی عه زمانا: ههتا ئاسمان.

ھانا خۆ ئەگەھىتىمىز ملكى عزمانا
 برى دەرويشى عەقدى كەفش سېيى ^(۳) جردى جردى گران ^(۴)
 ئىككى فتحايا ^(۵) ئىككى ملانا ^(۶)
 يادى تريا زگى رويتى ^(۷) ملك ^(۸) ويرانا ^(۹)
 خودى بىكم دەرويشى عەقدى
 ژى بىكىنت ^(۱۰) ترشى ئوتالانا
 ترسا من ژ كىوانە ^(۱۱)
 ترسامن ئۆپىرەكى ^(۱۲) ملانە
 ئىرۆسە ژ نوپكا ^(۱۳)
 زگى من لى بىخىن
 ژى ئىبىژن عەدلانە زور تەمر پاشا
 دەرويشى عەقدى رېقىنگە ^(۱۴) خوازگىنى ^(۱۵) دلانە
 شەبەت ^(۱۶) ھەقالە: ژ شەرى ھاتە مالا.

(۳) كەفش سېيى: سەرىتچى سېيى.

(۴) جردى جردى گران:؟

(۵) ئىككى فتحانە: يەككىلى شەپ و شۆرە.

(۶) ئىككى ملانە: يەككىلى لە ھۆزى ملانە.

(۷) يادى تريا زگى رويتى: ئەوى تر زگى رووتە.

(۸) ملك: مال.

(۹) ويرانا: ويران.

(۱۰) بىكىنت: دوور بىخاتەو.

(۱۱) كىوان: كىچان.

(۱۲) ئۆپىرەكى: ژن.

(۱۳) سەرزىنوپكا: سەرلەنوئى.

(۱۴) رېقىنگە: رېبوارە، خوتېرىيە.

(۱۵) خوازگىنى: خوازگىتى.

(۱۶) شەبەت: ھەروەكو.

«لۆڭ دەرۆیشۆ بەرکی سواریت مه

دیراتی سواربوون بچوتکا

بەری ڤان سوارا کەفتیه گەڤزی^(۱) کیکا^(۲) خاپووری دگەریا^(۳)

ئەل بەحرا خاتوونی دەرپاز بوونه

ڤان سوارا هەسیی خو ئاڤدانه بەردی بکومکا، بچوتکا،^(۴) بتاتکا،^(۵)

عەدلانە زور تەمر پاشا ئې سە دەنگا گازی دکر^(۶)

دەرۆیشۆ سەری مە ئیچرانۆ^(۷) ئەڤی چەند جاره

ئەبێژمە تەبابێ مە زور تەمر پاشا ئەل گەل تە ئی خاینه

عەمری فەندی چلبی ابراهیم اغا شیخ العجیل

هەزار و هەفسەد ساری کیکا ئوملا^(۸)

کەمینکا^(۹) گران ئەل ملا قوچی^(۱۰) دانینه

«تۆ کەرەمکە دەرۆیشۆ کونی چارە ئەستونێ بەری خۆن دەملا قوچی ژنیشانێ^(۱۱) شەڤی^(۱۲)

بقولیه^(۱۳) تاخمی^(۱۴) دیا^(۱۵) گۆلی صۆر دووچاڤی رەش ئو بەلەک دا خو شەهت شەری سمبیل^(۱۶)

صور سوسەنی تیکڤەدانا^(۱۷) جوتی زەر مەمکا»

(۱) گەڤزی: گەوزا.

(۲) کیکا: هۆزێکی یەزیدییه.

(۳) گەریا: ئەگەر پەوه.

(۴) بچوتکا: بەجوت جوت.

(۵) بتانکا: بەتاک تاک.

(۶) گازی دکر: بانگی ئەکرد.

(۷) ئیچرانۆ: قۆزووتاندەوه.

(۸) ملا: هۆزه.

(۹) کەمینکا: بۆسه.

(۱۰) ملاقوچی: جێگا یەکه.

(۱۱) نیقانی: نیوی.

(۱۲) شەڤی: شەو.

(۱۳) بقولیه: وەرگەری.

(۱۴) تاخمی: تاخم.

(۱۵) دێما: دەمچاو.

(۱۶) سمبیل: سمیل.

(۱۷) تیکڤەدانا: تیکدان.

«لؤلؤ دەرۆیشۆ صوبه‌یا»^(۱) به‌ینا به‌ینن^(۲)
 م خه‌یالا^(۳) خودا بیست ده‌نگن
 «قاش» ئوبه‌ر قاش^(۴) ئیت
 گوستیلکا^(۵) دەرۆیشی عه‌قدی
 ئل گدل ئۆی که^(۶) بای غه‌ری^(۷) سه‌ردارا حوری چینن^(۸)
 عه‌دلانه زورته‌مر پاشا ئب سۆ ده‌نگا گازی دکر
 دەرۆیشۆ! سه‌ری من ئب حه‌یرانۆ تو وهره^(۹) بقولیه تاخمی دیا
 گولئی صور دوو چاقی ره‌ش و به‌له‌ک
 قیامه‌تا^(۱۰) دوره^(۱۱) مرن^(۱۲) پیرا کیتی تن^(۱۳)»

شیخ که‌له‌شیر!

(محمد خضر عثمان) لایکی یه‌زیدی خۆتنده‌وار و وریا بوو. فه‌رمانبه‌ر بوو له‌ شتیخان، ده‌زگای سه‌رنوسین (داتیره‌ی نفوس) ی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. جارتیکیان ویستم تاقی بکه‌مه‌وه، داوام لێ کرد چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم له‌ نووسراوی (تاریخ الموصل) بۆ بنووسیته‌وه، که‌ له‌ یه‌زیدییه‌کان نه‌دوا. هه‌رچه‌نده‌ گه‌لیتیک جار ناوی (شیطان) یشی تیا نووسرابوو، به‌لام (محمد خضر) نه‌مه‌نده‌ پۆشنییر بوو، به‌ده‌ستی خۆی بۆی نووسیمه‌وه، جا له‌م لاوه‌ هۆشیاره‌وه‌ گه‌لیتیک زانیاریم ده‌ست که‌وت له‌ بابته‌ یه‌زیدییه‌کانه‌وه: نه‌مه‌یش به‌شیکه‌ له‌وانه: (پیر دیکل) یاخود (شیخ که‌له‌شیر)! له‌ بنه‌ماله‌ی (پیری جه‌روانه‌) یه‌ که‌ خۆی له‌ (عین

(۱) صوبه‌یا: به‌ری به‌یان.

(۲) به‌ینا به‌ینن: له‌به‌ره‌به‌یاندا.

(۳) م خه‌یالا: له‌ خه‌یالی خۆما.

(۴) قاش ئوبه‌ر قاش: جار به‌جار.

(۵) گوستیلکا: نه‌مستیه‌.

(۶) ئۆی که: بیه‌تیره‌.

(۷) بای غه‌ری: شه‌مال.

(۸) حوری چینن: فریشته‌ی چینن.

(۹) دوره: دووره‌.

(۱۰) قیامه‌تا: پۆژی زیندوو بوونه‌وه‌.

(۱۱) دوره: دووره‌.

(۱۲) مرن: مردن.

(۱۳) پیرا کیتتن: به‌بیری کیتدادن.

سفنی) دانه‌نیشتی. هه‌موو سالتی ئه‌گهری به‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا. کتی له بنه‌ماله‌ی (شیخ نامادین) بی، که‌له‌شیرتکی لی نه‌سنتی!... لهم که‌له‌شیرانه چه‌ند که‌له‌شیرتکی لی ئه‌دا به (سهرداری شتیخان). ئه‌وانی تریشی ئه‌هینتیه‌وه بۆ خۆی ئه‌یان فرۆشتی. یه‌زیدییه‌کانی بنه‌ماله‌ی (شیخ نامادین) و ده‌رویشه‌کانیان گۆشتی که‌له‌شیر ناخۆن!... ئینجا ئه‌وانه ئه‌و که‌له‌شیرانه ئه‌ده‌ن به (پیر دیکل). (دیکل) یش. به‌زمانی یه‌زیدی به‌که‌له‌شیر نه‌لین: «پیر دیکل) یش (شیخ که‌له‌شیر) ئه‌گرته‌وه؟!...»

باج له‌ناو یه‌زیدیدا

(محمد خضر عثمان). به‌دلتکی سووتاوه‌وه، چه‌وساندنه‌وه‌ی یه‌زیدییه‌کانی بۆ ئه‌گهره‌مه‌وه له‌لایه‌ن چینه‌نایینییه‌کانه‌وه، که له سالتیکا چه‌ند جار باجیان لی نه‌سنت. گوتی:

له هه‌ر یه‌زیدییه‌ک: پتۆسته چوار که‌سی هه‌بێ که ئه‌مانه‌ن:

۱- شیخ؛ که نه‌بێ یه‌کتیک بی له بنه‌ماله‌ی نایینییه‌کان.

۲- پیر. که نه‌بێ یه‌کتیک بی له بنه‌ماله‌ی یه‌کتیک له چل پیره‌کانی ناو یه‌زیدی. وه‌ک بنه‌ماله‌ی (پیری هاجیال)، (پیری بوال)، (پیری فاد)، (پیری جهره‌وانه)، (پیری هه‌سه‌ن مه‌مان). سه‌رۆکی هه‌ر چل پیره‌که (هه‌سه‌ن مه‌مان)ه.

۳- په‌روه‌رده‌کار (میری). ئه‌میشیان نه‌بێ له شێخه‌کان بی یاخود له پیره‌کان.

۴- برای ئه‌وه جیهان. ئه‌میش نه‌بێ یان له شێخه‌کان بی، یان له پیره‌کان.

فه‌رمانی شیخ و پیر و په‌روه‌رده‌کار ئه‌وه‌یه که یه‌زیدییه‌کان له کاره‌سات و کاروباری نایینیدا راوێژیان بی ئه‌که‌ن، پرسیاریان لی ئه‌که‌ن، پرسیان بی ئه‌که‌ن تا تێیان بگه‌یه‌ن، و اتا ئه‌مانه، مامۆستای نایینی یه‌زیدییه‌کانن. به‌لام فه‌رمانی برای ئه‌وه جیهان ئه‌وه‌یه، له کاتی زه‌ماه‌وه‌ندی ژنه‌نیاندا به‌ته‌نیشته‌ زاواووبی تا زاوا نه‌چیتته په‌رده‌وه. پتۆسته هه‌موو یه‌زیدییه‌ک سالتی یه‌ک جار به‌م چوار که‌سه پیتاک بدات.

له کاتی هاوین یاخود پایزدا ئه‌م چوار که‌سه؛ خۆیان ئه‌گه‌ر پێن به‌ناو ده‌رویش -میرد-ه‌کانیاندا و ئه‌م پیتاکانه‌یان لی کۆ ئه‌که‌نه‌وه.

خاوه‌ن خێزان له‌باتی هه‌موو خێزان ئه‌و چوار پیتاکه‌یان ئه‌دات. به‌لام ته‌نیا ژنی خاوه‌ن مال (خوشکی ئه‌وه جیهان)ی هه‌یه؛ له‌جیات (برای ئه‌وه جیهان)، به‌و پیتاک ئه‌دات.

(برای ئه‌وه جیهان) بۆ ئه‌وه‌یه که له پۆژی زیندوو بوونه‌وه (قیامه‌ت)دا باپیره‌ گه‌وره‌ی ئه‌و یارمه‌تیی ئه‌و ده‌رویشه‌ بدات.

هه‌روه‌ها (شیخ) و (پیر) و (په‌روه‌رده‌کار) یش له پۆژی زیندوو بوونه‌وه‌دا یارمه‌تیی ئه‌و ده‌رویشه‌ ئه‌ده‌ن.

به‌لام بیتجگه لهم چوار باجه نه‌بێ هه‌رچی یه‌زیدییه‌ک هه‌یه ئه‌م باجانه‌ی تریش بدات:

۱- نه‌بێ سالتی سی جار باج بدات به (سهرداری شتیخان)، له‌و کاتانه‌دا که (تاووس) نه‌تیریتته ناویان،

له بهار و هاوین و پایزادا. سردار له مه بهشی (چیشتهکری شیخ عدی) و (پیر) و (سهرکردهی گۆینهکان) و گۆینهکان (قوال) نه دات.

۲- نه بی سالتی سی جار باج بدات به (بابه شیخ) له بهار و هاوین و پایزادا. بابه شیخ له مه بهشی پیشه وای (پیش امام) ی خوی نه دات.

۳- نه بی سالتی سی جار باج بدات به پیشه وای بالای سهرداری شیخان. له بهار و هاوین و پایزادا.

۴- نه بی سالتی سی جار باج بدات به (شیخ وهزیر)، که یه کتیک له ده مان (مزایده) ی گۆری (شیخ شمس) دا که له گۆرستانی (شیخ عدی) دا نیژراوه، سهرکه وتروه بۆ ماوهی سالتیک، نه میس له بهار و هاوین و پایزادا.

۵- نه گهر شیختیک یاخود پیرتیک یان هه ژار (فه قیر) یک دهستی تهنگ بوو، نه توانی دئ به دئ به گهری و نه بی هه موو یه زیدییه که به وانیس شتیک بدات.

۶- هه ر ساله جاریک، له کاتی دروینه دا! بۆ مالی سهرداری شیخان - ته نیا له ناوچهی شیخاندا - هه ر مالتیک تیا چنگ که وئ، پتویسته (۲۵۰) فلس بدات به ناوی نه زیاره (بیتگار) هه. به لام نه م باجه به باجیکی هه زایه تی دانه نئ. نه ک نایینی.

۷- نه گهر یه زیدییه که له جهرنه کاندای چوه گۆرستانی شیخ عدی پتویسته باجیک به چیشتهکهر (مطبخچی) ی شیخ عدی بدات.

۸- هه روه ها چیشتهکهری شیخ عدی، به سه ره خۆبی سالتی دوو جار به ناو یه زیدییه کانی ناوچهی شیخاندا نه گهری و مال به مال باجیان لی نه سینئ. نه ویش له پیش جهزنی (چلهی هاوین) و (جهزنی کۆمه لی) دا!...

ئینجا یه زیدییه که هه موو سالتیک نه م هه موو باجانه بدات؛ نه بی چیی بۆ به یئیتیه وه بۆ ده می مال و مندالی خۆی؟! نه بی چۆن ده وه مند بهی؟ یه زیدییه کان زۆر وه رسن له ده ست نه م باجانه، که لیک جاریش بۆله بۆل نه کهن له به خت و ناوچه وانی خۆیان!

بەنجینهی نایینی یه زیدی زه ده شتییه

نوو سه ری گه وه ری کورد خوالته خۆشبوو (جلادت به گ به درخان) له پیشه که ییه که ی نوو سراوی (نخیرین ئیزیدیان) دا ده لئ: ^(۱)

تیسه چاپ کردنی نه م نوو سراوه مان کرد به بیانوو، تا به توانی چهند قسه یه که له باره ی ئیزیدییه کانه وه بکه ین. له بابه ت نه م کورده نه ژاد و سه ر راستانه وه، تا ئیستا که لیک قسه ی خراب و ناشیرین کراوه که له راستیییه وه دوورن.

(۱) سه یرکه (جلادت به درخان) لیره دا به (یزیدیان) نه لئ (ئیزیدیان) یه زیدییه کان خۆشیان هه ر نه لئ (ئیزیدی) نه ک (یه زیدی) مه به سیان نه وه یه که خوا به رستن. (ش. ف)

«ئىزىدىيەكان نە بت پەرست، نە ھەروەكو كەسانى تر ئەلئىن شتىكى تر ئەپەرست.

ئىزىدىيەش ۈك ھەموو نەتەۋەكانى تر خاۋەن نووسراۋن و خواپەرست و باۋەپىشيان يەۋە ھەيە كە خواپەكە و تەنبايە. لە راستىدا ئىزىدىيەكان لە خواپەرست؛ لە ھەموو نەتەۋەكانى تر كۆنترن، چونكە (ئايىنى ئىزىدى) پاشماۋەيەكى (ئايىنى زەردەشتى) يە. ئايىنى زەردەشتىش لە پەرستى خۋاى تاك و تەنبايە لە ھەموو ئايىنەكانى تر كۆن ترە... ئىزىدىيەكانىش ھەتا ئىستاكە ھەر لەسەر ئەو ئايىنى زەردەشتىيە ماۋنەتەۋە و بەريان نەداۋە. ئەۋەندە ھەيە، ئەوان لە سەردەمى (بابلى) يەكانەۋە و ناۋى خۋيان بەناچارى گۆپوۋە. جا لەو گۆرانانەيشەۋەيە كە ئايىنى ئىزىدى واى بەسەر ھاتوۋە!...».

يەزىدىيەكان كوردىيان خۆش دەۋى

لە نووسراۋى (ژىنى من) دا، كە برىتىيە لە يادنامەيەكى خۆم و ھىشتا چاپ نەكراۋە، كە دېتە سەر بابەتى (ئاۋچەي شىخان) ئەمەي تىبا نووسراۋە: «يەزىدىيەكان بەئاشكرا ئەيانگوت: ئىتمە ھەز لە فەرمانبەرانى كورد ئەكەين. چونكە ھەر ئەوان كە بەزەيبان پىاماندا بىتتەۋە و رېزىشمان لى بگرن!»^(*)

يەزىدىيەكان دېۋ پەرست نىن

مامۇستاي زانا و ويژەۋانى بەرپىز (تۆفېق ۋەھبى بەگ) لە نووسراۋە بەنرخەكەيا كە بەئىنگلىزى چاپى كەردوۋە و ناۋى ناۋە: (پاشماۋەي رۆژپەرستى) ئەلئى: «لە راستىدا يەزىدىيەكان، ناتوانن يەۋە باۋەپ بەكن كە دېۋ (شىطان) ھەيە.

سەردەكى گۆندەكان (قوالەكان) لە ۋەرامى (ئىدى دراۋە) دا كە گوتبۈي (تاۋوسى فرىشتان) برىتىيە لە دېۋ (شىطان)، گوتبۈي: «ئەو نىيازە خراپەي كە لەناۋ پىاۋاندا ھەيە لە تاۋوسى فرىشتانەۋە پەيدا نەبوۋە و نەكەۋتەۋە دلىانەۋە، ھەر لە خراپى خۋيانەۋە پەيدا بوۋە». لە راستىدا يەزىدىيەكان دېۋ پەرست نىن، رۆژ پەرستىكى نەتېن!

(خۆپنەۋارىيە لە يەزىدىيەكان بەرپەست نەكراۋە)

(صدىق الدملوحى) لە نووسراۋەكەيدا (اليزىديە)، (شىخ دامەزىنەرى ئايىنى وا بەدناۋ ئەكات كە گوايا خۆپنەۋارى بەرپەست كەردوۋە لە يەزىدىيەكان و ھەر بۆ خىزانەكەي خۆي ھىشتۆتەۋە. لە راستىدا نە لە نووسراۋى (جىلوۋە) دا، نە لە نووسراۋى (مصحفارش) دا فەرمانىكى وا نىيە كە خۆپنەۋارىيە لە يەزىدىيەكان بەرپەست بەكات. ئەۋەندە ھەيە پاراستنى ئەو نووسراۋانە و خۆپنەۋارىيە بەزۆرى خىستۆتە ئەستۆي، خىزانەكەي خۆي و يەزىدىيەكانىشى بەرپەست كەردوۋە لەۋەي كە نووسراۋەكانى خۋيان بەخەنە بەردەست بېگانەكان. نەۋەك دەسكارىيان بەكن. ئەمىش بۆ كەلگى يەزىدىيەكان و پاراستنى ئايىنى يەزىدى بوۋە. كە ھەموو خاۋەن ئايىنىك ئەمەي كەردوۋە. نەخۆپنەۋارىيەش ھەر لەناۋ يەزىدىيەكاندا باۋ

(*) يەزىدىيەكان، ۈك لە نووسراۋى (مصحفارش) يشدا ديارە، ھىتەيكى نەتەۋايتەي تەۋال لە دل و دەروونپاندايە. (ش. ف.)

نهبووه. له‌ناو ئیسلامه‌كان و گاور و جووله‌كانیشدا هەر باوبووه چ له كوردستان و چ له خاكه ئیسلامه‌كاندا. سه‌ره‌تای پلاوكر دهنه‌وه‌ی خوێنده‌واریش لهم سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا ده‌ركه‌وتووه، كه یه‌زیدییه‌كانیش نارام و ئاسایشیان پت برا، نه‌وانیش وه‌ك برا ئیسلامه‌كان و گاور و جووله‌كه‌كان ده‌ستیان دایه‌ خوێندن، نه‌گینا نه‌گه‌ر ئایینی یه‌زیدی به‌ریه‌ستی بكر دنايه له نووسین و خوێندن، هه‌رگیز پیچه‌وانه‌ی نه‌و فه‌رمانانه نه‌ه‌ج‌وولانه‌وه.

یه‌زیدییه‌كان پۆژ په‌رست نین

نووسه‌ری گه‌وره و خه‌باتکاری كوردیش (دوكتۆر كامه‌ران عالی به‌درخان) نه‌لێ: یه‌زیدییه‌كان پۆژ په‌رست نین. ته‌نیا پیاوه‌ خوا ناسه‌كانیان كه پۆژ نه‌كه‌وی له دار و دره‌خت ماچی نه‌كهن.^(۱)

به‌یادی شیخانه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌رداری شیخانه‌دا

كه له ۱۳/۱۱/۱۹۴۸دا گه‌یشتمه شیخان، بۆ نه‌وه‌ی کاری نه‌وی بیهم به‌په‌رتوه، (ته‌حسین به‌گی سه‌عید به‌گ)، سه‌رداری شیخان تازه‌كرا بوو به‌سه‌ردار. تازه ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه هه‌ژده‌ سالی... به‌لام دوو كه‌سی ژیر و زۆرزان و كارامه له پشته‌یه‌وه بوون، ئامۆزگارییان نه‌كرد و سه‌ره‌پرشتیی كاروباریان نه‌كرد! یه‌كێكیان (میان خاتون) ی نه‌نکی بوو، یه‌كێكیشیان (ده‌رویش محی‌تور) بوو كه یه‌كه پیاو و یه‌كه كاربه‌ده‌ستی (میان خاتو) بوو.

له پاش چنده مانگێك كه برا یه‌زیدییه‌كان، شاره‌زای دڵ و ده‌روونم بوون، زۆریان بوون به‌دۆستم. وه‌ك یه‌كێك له دڵسۆزانی خۆیان دایان نه‌نام. هه‌م‌مو پازتێکی دلی خۆیان بۆ نه‌گه‌یترامه‌وه. هه‌ر یارمه‌تییه‌كیشم پتوبست بوايه بۆ كه‌لكی گشتی یارمه‌تییان نه‌دام. ماوه‌ی ساڵ و نیوێ كه له‌وێ بووم له چاکی و پیاوه‌تی و پاکی به‌ولاوه هه‌یچم لێ نه‌دین. تا ئیستاكه‌یش هه‌ر به‌دۆست و برای خۆمیان نه‌زانم. لام وایه نه‌وانیش به‌رامبه‌ر من هه‌ر وه‌هان. مه‌به‌ستیشم لهم پیتش وتاره ته‌وه‌یه، كه له فه‌رمانبه‌رانی فه‌رمانه‌روایی بگه‌یتم كه نه‌گه‌ر پیاو له‌گه‌ڵ یه‌زیدییه‌كاندا دڵسۆزانه به‌ج‌وولیتنه‌وه و پتزیان لێ بگه‌رێ و كه‌لكیان پت بیه‌خشێ، نه‌توانی به‌ئاسانی بیانخاته سه‌ر پت و هه‌م‌مو گیروگرفتێكیش به‌سایه‌ی خۆیانوه چاره بکات.

فه‌رمانه‌روایی خه‌ریك بوو (خوێندن‌گای باعذره) دا‌بخات. چونكه شاگردی كه‌م تیا ما‌بووه‌وه، (گوندی باعذره)‌یش پایته‌ختی یه‌زیدییه‌كانه. سه‌رداری شیخان له‌وێ دانه‌نیشت. كه رووم له سه‌رداری شیخان نا، نه‌ك هه‌ر هه‌شتنه‌وه‌ی خوێندن‌گاکه‌ی په‌سه‌ند كرد، بیست دیناریشی بۆ پیتاکی شاگرده هه‌زاره‌كان به‌خشی له‌گه‌ڵ خانووه‌یه‌کی خۆیدا كه خوێندن‌گاکه‌ی تیا دایه‌ زرتێتی. پیتجگه له‌وه، له‌وه‌یشا پشتی گه‌رم كه هه‌رچی نه‌هاته به‌رخوێندن؛ به‌ج‌ه‌ریه‌ گردن پت، یاخود به‌به‌نده‌یه‌ی گردن، باوکی سزا به‌دم ته‌نانه‌ت له‌به‌ر چاری دانیش‌توانی گونده‌كه‌ش براكه‌ی خۆی دایه ده‌ستم؛ گوته: نه‌گه‌ر نه‌هاته به‌رخوێندن ئه‌م له‌پیتش هه‌م‌مو مه‌ناڵێكدا به‌خه‌ره به‌ندیخانه‌وه!

(۱) ته‌ماشای نووسراوی (الاکراد) بکه، هی (باسیل نیگیتین). (ش. ف)

خواوراستان، منیش کاربه دهستانی مووسل و به غدام بۆ خرایه سهر ئه وهی که خوتندنگاکه هه لئه گرن و دهسه لاتى سزا دانیشم به دهنی بۆ ئه وه که سهانهی که کوپیان نانێرنه بهرخوتندن. خوتندنگا سهر له نوێ دامه زرایه وه. ژماره ی شاگرده کانی له په نجا که س تیه پری کرد وه که خوتندنگایه کی سهر که وتوویش تا له وێ هام، ژیا... کاتی که (صدیق الدملوجی) نووسراوه که ی خۆی (الیزیدیة) ی له سالی ۱۹۴۹ دا چاپ کرد و بلاو کرده وه؛ په زیدییه کانی، به تایبه تهی سهر داری شێخان و چینی ئایینی زۆر پیتی ورووژان خهریک به وون به هه موویان، نازاری (صدیق الدملوجی) به دن و که ته نی خرایه ده رباره به کن. به لام که پرووم له (سهر داری شێخان) ناو نامۆژگاریم کرد و نه نجامی خرایه ئه وه نیاز ه یانم ته گه یاند؛ وازی له تۆ له سه نده وهی توندوتیژ هینا. ته نیا له لای کار به ده سه ته گه وره کانی به غدا سکالای له ده ست کرد، ئه وانیش ده ست به جی بلاو کرده وهی نووسراوه که یان وه ستاند و فهرمانیان دا ده ستی به سه را به گرن... به م ره نگه، ناگره که کوژیایه وه... (صدیق الدملوجی) یش به رامبه ر ئه وه پر زگار بوونه وهی نامه یه کی پر سوپاسی بۆ من نارد.

(که جه ژنی کۆمه لی) ی په زیدییه کانی له سالی ۱۹۴۹ دا نزیک بووه وه، (ته حسین به گ) خۆی و هه ندی له کار به ده سه ته ئایینییه کانی هاته نه لام، بانگیان کردم که هاو به شییان به کم له وه جه ژنده دا... منیش به گالته وه پتم گوتن. «به مه رجیک دیم؛ له جیاتی ئه وه به رگه بیته گانه یی له به ر تاندا یه، جلکی کورده واریی خۆمان. شه لوشه پک. له به ر به کن... هه روه ها ریشه کانیشتان بتاشن».

(ته حسین به گ) یش گوتی: «هه رچی گۆڕینی به رگه که یه به سه ر چاو نه یگۆڕین... به لام تاشینی ریشه که مان بۆ نالوێ چونکه ئه وه پێچه وانه ی ئایینه که مه انه!». قسه هه ر نه مه نده بوو، ده ستمان کرد به پێکه نین و به رایه وه...

که چی له پاش چه ند شه وێک کاتی که زانی له خه وتناندا له ده رگایان دا گوتیان (ته حسین به گ) به خۆی و چه ند ته نه نگچییه که وه هاتوه بۆ لات... منیش دلم داخوړیا؛ تر سام له وهی شتیکی گه وره قه ومانی نه گینا سهر داری شێخان به وه شه وه دره نگه بۆ چ دئ. له جیته گاکه م هاته ده ره وه و، تا جلم گۆری، نه وان له ناو باخچه که دا دامه زران. کاتی که چه وم پێشوازی م کردن، گوتیان: «ئه وای ته مه له سه ر قسه ی تۆ هه موومان جلکی کرمانجیمان له به ر کرده وه، تۆ یش نه بی وه که ته مه جلکی کرمانجی به گۆڕیت و به یانی له گه لماندا بییت بۆ جه ژنی کۆمه لی، بۆ سهر گۆری شێخ عدی...»^(۱)

تومه ز ئه و پۆژه چه و بوونه (ئه لکوش)، به پاره یه کی زۆر چه ند ده ستیک پانکوچۆغه و سه ریته چی کووردیان کرپسو، هه ر بۆ نه مه ی دلی من خۆش به کن و ئه وه جه ژنه شیان به شادییه وه به کن. منیش تا به یانی به هه رچی چۆنیک بوو ده ستی جلی کو ردیم په یدا کرد و ته نه نگ و فیشه کدانم له خۆمدا و پێکه وه چه وینه (لالش) تا هاو به شییان له وه جه ژنه خۆشه، پر به زم سوو ره زمه دا به کم و له و شوێنه شه نگ و

(۱) سهر داری شێخان هه روه ها بۆ چه ند جه ژنیکی تریش بانگی کرده وم و به چاوی خۆم شتیه ی جه ژنه کانیانم

شوخی‌شدا که هر نه‌لئی به‌هسته چهند کاتیکئی پر شادمانی و کامهرانی رابویرم... به‌راستی دلپاکی و مه‌رایه‌تی و دوستایه‌تی نه‌و یه‌زیدیانه‌م له‌و رۆژهدا بۆ ده‌رکوت، که پر بو له خوشه‌وستی و یه‌کیتی و کامهرانی... که هرگیز خوشیه‌که‌یم له‌بیر ناچیته‌وه...

له‌گه‌ل میان خاتووندا

(میان خاتوون) له‌ میژووی نافرته‌تی کورددا؛ پایه‌یه‌کی بلند یه‌یه. که دیم له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتاوی‌پنج سالی دابوو. له‌ له‌شا کزبووبوو. به‌لام نیشانه‌ی جوانیی کۆنی هیتشتا پتوه‌ دیاربوو. له‌ هۆش و چالاکی‌شدا هیتشتا هر سام و گه‌وره‌یی‌که‌ی جارانی مابوو. به‌راستی سه‌ردار‌تیی لی نه‌وشایه‌وه. نه‌م نافرته‌ دوو جار ناگر له‌ جهرگی به‌ردرا؛ (عه‌لی به‌گ) یه‌ میتدی کۆژا. (سه‌عید به‌گ) یه‌ کۆری کۆژا. ناوی سویر و تال و ده‌ره‌ده‌ری و ناواری چیشت. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا کۆلی نه‌دا و وری به‌رنه‌دا نزیکه‌ی په‌نج سالی خشت له‌ پشت می‌رد و کۆره‌که‌ی و کۆره‌ زا‌که‌یه‌وه‌ بوو. له‌ هه‌لسو‌پاندنی کاروباری یه‌زیدییه‌کان و، پاراستنی سه‌ردارنشینیی شتخان و، چاره‌کردنی گیرو‌گرفتی یه‌زیدییه‌کاندا بێ پشوو و بێ و‌چان یارمه‌تیی نه‌دا و کارگوزاری نه‌واند. له‌به‌ر نه‌وه (میان خاتوون) جیتی رۆژگرتنی هه‌مووان بوو، چ له‌لایه‌ن فه‌رماندارانه‌وه، چ له‌لایه‌ن سه‌ره‌ک هۆزه‌کان و نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدییه‌وه.

هرچه‌ند باو و ابو که‌ ژنه‌ یه‌زیدی مالی هیچ فه‌رمانباریکئی فه‌رمانه‌وایی نه‌چن، به‌لام به‌بۆنه‌ی نه‌خۆشیی خێزان‌که‌مه‌وه‌ چل رۆژ بوو له‌ نه‌خۆشخانه‌ی موس‌لدا که‌وتبوو. هه‌روه‌ها له‌ مالمیشه‌وه‌ له‌ (شتخان) دوو جار؛ وه‌ک دایک‌یکئی دلسۆز و میهره‌بان بۆ سه‌رلێدان هاته‌لامان. کاتیکیش که‌ له‌ شتخانه‌وه‌ گوترا‌مه‌وه‌ بۆ (ناکری)، ده‌مه‌ده‌ست نامه‌یه‌کی دایکانه‌ی بۆ په‌وانه‌ کردم. زۆر به‌جوانی نه‌زانم، که‌ وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی میژوویی بۆ چاکی و پاکی یه‌زیدییه‌کان، هه‌روه‌ها بۆ نو‌واندنی که‌وره‌یی و لی هاتوویی (میان خاتوون) (۲).

نه‌و نامه‌یه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌یه‌وه‌ به‌گۆر مه‌ سه‌ر زمانی کوردی و له‌ خواره‌وه‌ وه‌ک خۆی بینه‌وسم:

باعزه: ۱۹۵۰/۶/۶

«خاوه‌نی رۆژ باوکی شێرکۆ

له‌ پاش چاک و چلۆنییه‌کی گه‌رم. هیوادارم که‌ ته‌ندروستی‌تان له‌ جیتی خۆیدا‌بێ. له‌ خواشم نه‌وی که‌ بتان هیتلی بۆ خۆمان و خۆتان.

باوکی شێرکۆ! رۆژی یه‌کشه‌مه‌می ۱۹۵۰/۶/۵ بیستم ئیوه‌یان لی‌ره‌ گوترا‌وه‌ته‌وه‌. خوا نا‌گاداره‌، نه‌وته‌ی نه‌مه‌م بیستوه‌ وه‌ک نه‌خۆشم لی هاتوه‌وه. جا نازانم نه‌م ده‌نگه‌ راسته‌ یان نا.

خۆشه‌وستی خۆم! تۆ نه‌گه‌ر ناره‌زوو نا‌که‌یت که‌ له‌ ئیتمه‌ جیاییته‌وه‌ له‌ (ناوچه‌ی شتخان) ده‌کی خۆشت جیاییته‌وه‌. هر له‌ ئیستاه‌وه‌ ناماده‌م که‌ له‌به‌ر تۆ. به‌چه‌ (موس‌ل) و بۆ جار‌یکئی تریش وا به‌کم که‌ لی‌ره‌ به‌ته‌ی‌نه‌وه‌.

(۲) وه‌ک له‌ پاشدا زانیم (میان خاتوون) له‌ سالی ۱۹۵۶دا گیانی پاکی به‌خاک سپاردوه‌وه. (ش. ف.)

خۆشه‌ويسته‌که‌م! ئىمه هه‌موومان به‌بىستنى ئهم ده‌نگه دلتەنگين. تكات لى ئه‌که‌م به‌هلگري نامه‌دا وه‌رامم بده‌روه. له‌ که‌ينه‌وبه‌ينه‌ى ئهم جيا‌بوونه‌وه‌يه‌شت ناگادارم بکه. هه‌ز ئه‌که‌م ئه‌وه‌يش بزانيت که (ته‌حسين)ى هاو‌رپت ئىستا له‌مال نيبه.

سلاوى من به‌دايکى شيرکۆ بگه‌يبينه. چاوه‌کانى شيرکۆ ماچ ئه‌که‌م. ئيتر بژين تا سه‌ر به‌گه‌وره‌يى و سه‌ربه‌رزيبه‌وه.

چاکه‌خا‌زتان:

میان خاتون: (دایکى سه‌ردارى شىخان).

(میان خاتون)ى ڕووسوور و سه‌ربلند به‌مه‌يش وازى نه‌هتينا له‌ پاش وه‌رامدان‌وه‌که‌م ها‌ته سه‌ردانان، (ته‌حسين په‌گ) يش به‌خۆى و سه‌رۆکه‌ نايينيه‌کانى شىخانه‌وه‌ ها‌تنه سه‌ردانم.

پۆزى جيا‌بوونه‌وه‌م له‌ شىخان، به‌دلتيكى ته‌نگه‌وه‌ ناو‌پيكم له‌ ناوچه‌که‌ دايه‌وه. به‌دلتيكى پى له‌ هياوه له‌ خوا پارامه‌وه، که‌ پۆشنایى زانست و هونه‌روپيشه‌ سازيش بخاته‌ ناوچه‌ى يه‌زىديه‌که‌نه‌وه و له‌ سه‌ر ده‌ستى پۆشنه‌يه‌ره‌کانى خۆياندا چاره‌ى هه‌موو گيروگرفتىكى زىنگ‌کارى و نايينى و کۆمه‌لايه‌تى و نابوورى و خۆنده‌وارىيان بکات.

سه‌رچاوه‌ى نووسراو

- ۱- اليزيدية - صديق الدملوجي.
- ۲- اليزيدية ومنشأ نحلتهم - احمد تيمور پاشا.
- ۳- تاريخ اليزيدية واصل عقيدتهم - عباس العزاوي.
- ۴- الاكراد - مينوريسكي.
- ۵- الاكراد - باسيل نيكيوتين.
- ۶- خلاصة تاريخ الكرد وكردستان - محمد امين زكي.
- ۷- اليزيدية ماضيهم وحاضرهم - عبدالرزاق الحسني.
- ۸- ژماره‌كانى گۆفارى گه‌لاوێژ له‌ سالى ۱۹۴۰ - وتاره‌كانى توفيق وه‌بى.
- ۹- The Remnants of Mithraism Tewflq Wehbi.
- ۱۰- زه‌رده‌شت - احمد الشنتاوى - گۆپىنى شاكر فه‌تاح.
- ۱۱- ليتكولينه‌وه‌كانى خۆم له‌ناو يه‌زىديه‌كاندا - (ده‌ست نووس).
- ۱۲- يادنامه‌ى خۆم له‌ شىخاندان - (ده‌ست نووس).
- ۱۳- تاريخ الموصل - سليمان الصانع.
- ۱۴- تاريخ ريشه‌ نژاد كرد - احسان نورى پاشا.
- ۱۵- Pecok Angel - Lady Drower.

چیرۆکی مەم و زین لە ئەرازوودا

نوسراویکە: میژووی ژبانی (ئەحمەدی خانی) و، میژووی چیرۆکی (مەم و زین) و، لیکۆلێنەوه و، شیکردنەوه و، نرخی وێژەیی چیرۆکەکە پێشان ئەدات

ئەم نووسراوه

لەم کاتەدا کە خاکی کوردستان رووی کردۆتە وێرانی و سەرگەردانی و کەرت کەرتیش کراوه لە ناوەند پێنج فەرمانەرەواپیدا. لەم دەمەدا کە ئازاوه و ناکۆکیی ناو خۆمان، زۆرداریی ناو خۆمان کە مەترەخمی و رقەریی و دوژمنایەتی ناو خۆمان، هەلا هەلای کردوین. بەتێ لەم کاتەدا هیچ نووسراویک لە لیکۆلێنەوهی چیرۆکی (مەم و زین)ی (ئەحمەدی خانی) باشتەر نادۆزمەوه کە پێشکەشی نەتەوهی بەپێزی کوردی بکەم.

داخەکەم هەرەک سێ سەد ساڵ لەمەوپێش (ئەحمەدی خانی) بەزەیی بەشپرزەیی و سەرگەردانی و مالتوێرانی کوردەواریدا ھاتۆتەوه و، ئاوازی بلند کردووه بۆ یەکێتی و کۆکی و بڕایەتی و ناشتی و ئازادی لە ناوماندا. ئیمڕۆکەیش هیچ لەوساکە پیش نەکەوتین. هێشتا هەر پێستیتمان بەو ئاوازه شیرین و پاکە (ئەحمەدی خانی) یە ھەیە، کە لە گۆتماندا بزرنگیتەوه و، میتشکمان ڕۆشن بکاتەوه و، دەرووگان زیندوو بکاتەوه و، دەست و بازوو و دەماری مەردایە تیمان بپۆشێت و دلێشمان پڕ لە ئاوات و ھیسوا بکات، بۆ دوا ڕۆژیکی پڕشنگدار، کە لە پاش ڕەنج و تەقەلایەکی زڕنگانە و مەردانە نەبێ و، لەسەر بنچینەیکە زانست و ھونەر و پیشەسازی نەبێ و، لەسەر ڕێگای خواناسیی نەبێ دەستمان ناکەوێ!

مامۆستای بەرێز (محەمەد سەعید ڕەمەزانی بۆتی)، کە کوردێکی ڕۆشنبیری کوردستانی سورێیە، لە سالی ١٩٥٧دا چیرۆکە بەنرخەکە (مەم و زین)ی (ئەحمەدی خانی) کە بەھۆزراوه دائراوه بەشیوەی بۆتانی لە شیوەی پەخشاندن کردووه بەعەرەبی لە بەرگ و شیوەیکە جوان و باوی ئەو چەرخەدا ڕازاندووتییەوه. من کە بەراورد کرد لەگەڵ چیرۆکە (خانی)، خۆیدا، بۆم دەرکەوت کە مامۆستا (محەمەد سەعید) تا ئەندازەیکە گەوره لە گۆڕینەیدا سەرکەوتوو... هەرەک خۆی ئەتێ ناچار بووه، لەبەر ئەوەی کە ھونەری چیرۆک نووسین بەپەخشان وای پێ ئەوێ، ئەو چال و چۆل و بۆشاییانەی کە بەھۆی ھۆزراوه کەوتونەتە ناوەند و اتاگانێ ناوەرۆکی چیرۆکەکە، پڕ بکاتەوه و، ھەندێ بابەتی ڕێکخستن و ڕازاندنەوی وایشی بخاتە سەر بەلام وریای ئەویش بووه کە زیان بەراستی گیان و بیروباوەر و ناوەرۆکی چیرۆکەکە نەگەییێت. بەلکو بەپێچەوانەو باشتەر ڕۆشنی بکاتەوه، لە راستیدا ھەندێ دەستکاری لە چیرۆکەدا کردووه. دایەنەکی (زین) و (ستی) کە ناوی خۆی (حەیزەبوون)ە، ئەو ناوی ناوه (ھێلانە). لەجیاتێ (گورگین) کە کوڕی (زین الدین)ی خونکاری بۆتانه. ئەتێ: (کرکون). ئەو پیاھەڵدانانەی کە (ئەحمەدی خانی) دەرپارە (زین الدین) و (گورگین) و (مەم)ی گوتوو، زۆری ئێ کەم کردوونەتەوه. ھەرەھا ناوی (ئەسکەندەر)یشی نەھێناوه کە باوکی ھەر سێ

پالەوانەكەى (زین الدین) شاهه و باركى (تاژدین و عارف و چهكو)یه.

بیجگه لهوه نووسراوهكەى مامۆستا (محەمەد سەعید) له پیشەكی چیرۆكهكه كه له چیرۆكهكه خۆی گرنگ تره بێ بهش مابوهوه. ده‌رباره‌ی ژبانی بوژی مەزن (ئەحمەدی خانی) و بەسەرھاتی تەواوی (چیرۆکی مەم و زین)یش، لەگەڵ نامانجی خانی لە دانانی چیرۆكه‌كه‌دا هیچی وای نەنوووسیوه. لەبەر ئەوه بەپێویستى زانی كه ئەوەندەى له دەستم بێ، لێكۆڵینه‌وه‌یه‌كی كورت بكەم له بابەت ئەحمەدی خانی و چیرۆكه‌كه‌یه‌وه. تا خوێنده‌وارانی بەرێز باشتەر كەلك له چیرۆكه‌كه‌وه وەرگیرن. لەگەڵ ئەمە‌یشدا، بەپێویستی ئەزانم كه بێتم؛ چیرۆكه‌كه‌ لەم شێوه‌ی پەخشانه‌یدا، چاكترین شێوه‌یه، كه تا ئێستا پیتی نووسرا‌بن. چونكه‌ خوێنده‌وار له هه‌موو شێوه‌كانی تری، باشت‌ر تێی ئەكات. بیجگه لهوه پارچه‌یه‌كیشه له پەخشانی وێژەیی و پر هونەری كوردی، كه ئەبێ بەم بۆنه‌یه‌وه دەستخۆشی له مامۆستا (محەمەد سەعید) بكەین.

كوردستان له سه‌رده‌می ئەحمەدی خانیدا

كه (ئەحمەدی خانی) چاوی كرده‌وه نزیكه‌ی سەد و سی ساڵ پتر بوو كوردستان له ناوه‌ند فەرمانپه‌روایی (نێران) و فەرمانپه‌روایی (عوسمانی)دا كرابوو به‌دوو كهرته‌وه...^(١) له هه‌ردوو كهرته‌كه‌یشدا هێشتا سەردارنشینان (امارات)، یاخود زه‌وی دارانی خاوه‌ن سامان و ده‌سه‌لاتی كورد هه‌ر مابوون فەرماندارییان ئەكرد به‌سەر كورده‌واریدا. به‌لام ئەم سەركرده‌ كوردانه له‌ناو خۆیاندا كۆك نەبوون هه‌موو‌ده‌م له شەر و ئاژاوه‌ دابوون.

له‌پێناو‌ پر‌گار‌کردنی كوردستاندا له‌ده‌ست زۆرداران هه‌رگیز یه‌کیان نەئەگرت به‌ده‌م زۆرداری داگیر‌كهرانی بێگانه و زۆرداری فەرمانداریانی ناوخۆ به‌ده‌م شەر و ئاژاوه‌ و ناكۆکی و ناوخۆه كورده‌وارییه‌كه‌ نه‌ینالاند هه‌ژاری و نه‌خوێنده‌واری و نه‌خۆشی به‌جۆری‌كی خراب به‌ناو نیشتمان‌كه‌یدا ب‌لا‌و‌بوو‌بوونه‌وه.

كه‌سێ نە‌بوو به‌زه‌یه‌یه‌كی به‌نه‌ته‌وه‌كه‌یدا بێته‌وه و چاکی دامێنی مه‌ردانه‌ی لێ ب‌كا به‌لادا و پ‌ه‌پ‌رێ و نه‌ته‌وه‌كه‌ یه‌ك ب‌خات و خه‌بات ب‌كات بۆ پر‌گار‌کردنی كورد و كوردستان له‌ ده‌ست ئەو سەر‌گه‌ردانی و م‌ال‌وێزانییه‌. له‌ ده‌ست ئەو دی‌ل‌یتی و چه‌وساندنه‌وه‌یه‌. له‌ ده‌ست ئەو د‌ه‌رده‌ گه‌ورانه‌ی كه‌ به‌ره‌نگاری سه‌روسامان و گیانمان بوو‌بوون...

(خانی)یش كه له سروشتی خودا بوژانه و بلیمه‌تانه هه‌لكه‌وت‌بوو خاوه‌نی ده‌روونیکی ئازاد و د‌ل‌ی‌کی مه‌ردانه‌بوو، خاوه‌نی هه‌ست و ه‌وش‌ی‌کی ته‌واو و دروست بوو، له‌ كان‌گای جه‌رگه‌وه هه‌ستی به‌نا‌زار و هاواری نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی كرد، به‌زه‌نی پیا هاته‌وه و پر به‌دل سه‌ریه‌ستانه و ئازایانه ئاواتی نه‌ته‌وه‌كه‌ی

(١) ئەمەش له ئەنجامی هێرشەکی سولتان سەلیم یاز بۆ سەر دەولەتی سەفەوی فارس و بەربابوونی شەری چال‌دیران - ١٥١٤ که پروداوه خوێناوییه‌کانی ئەو شەڕ هه‌مووی له‌سەر خاکی کوردستان بوون و ئەنجامیش کوردستان له‌ نێوان ئەو دوو د‌ه‌وله‌ت‌دا د‌ابه‌شیوو.

خۆی ناشکرا کرد و دهنکی بلتد کردهوه بۆ بانگکردنی گهروه و کاربه دهستانی کورد بۆ یه کیتی و بۆ خهبات کردن له پێناو پرگارکردنی کوردستاندا لهو تەنگ و چهلمه مهیه و بۆ دامه زرااندنی فرمانه واییه کی گهروهی یه کگرتوو له کوردستانی گهروه دا تا خۆتنده واری به زمانی کوردیی بلاو بکاتهوه و بایه خ به زانا و وێژه وانان و تیگه یشتووایی کورد بدات و دهسه لاتیان بداتی و یارمه تیشیان بدات له پرگارکردنی کوردستاندا له هه رست دوژمنه گهروه کی: له هه ژاری و له نه خۆشی و له نه خۆتنده واری...

جا له م ههسته و بیروباوه ره بهرز و پیروژانه وه له م گیانی نیشتمانیه روه ریه پاکدی (ئهحمه دی خانی) یه وه ئه م چیرۆکی (مه م و زین) ه پیدا بووه. (ئهحمه دی خانی) نه ته وه ی کورد له شتیه ی (مه م و زین) دا پیشان داوه، ئاواتی پتیگه یشتتی هه ردووکیشیان که بریتی بوو له ئاواتی ده ست که و تنه وه ی سه ره بهستی و نازادی و سه ندنه وه ی مافی خوراو له جیاتی ئاواتی کورد و کوردستان بۆ نازادی و کامه رانی و سه ره بهستی پیشان داوه.

سا هه ر له بهر ئه م نرخ و وێژه یی و کۆمه لایه تی و زرنگکاریه یه تی که (چیرۆکی مه م و زین) ئیسمرۆ له لایه ن زانیانی جیهانه وه شان به شانی (شاهنامه ی فیرده ووسی) و (ئیلیاده ی هۆمیرۆس) دانه نرێ له لایه ن رۆشنییرانی کوردیشه وه لهو دوانه له هه ردووکیان بلتدتر دانه نرێ.

هۆی دانانی ئه م چیرۆکه

چیرۆکی (مه م و زین) هه رچه نده چیرۆکیکی دلداریه، به لام (ئهحمه دی خانی)، ههروهک خۆی نه لێ، کردی به بیانویهک بۆ ئه مه ی ده ردی دلی خۆی پت برێژێ. که ئه ویش وریاگرده وه ی نه ته وه ی کورده بۆ خهباتکردن له پێناو پرگارکردنی خۆی و کوردستاندا ههروه ها ئه م چیرۆکه یشی بۆیه کا دانا: که وێژه و زمانی کوردیی پت بلتد بکاته وه، که دوژمنانی کوردیش پایه یان نه که وێ و بلتین: کورد دووره له خۆتنده واری و شارستانیتیه وه، به زمانی خۆی نووسراوانی نییه، ههروه ها نه لێن کورد له راستی و دلداریه وه دووره.

خۆتندنه گایه ک نه کاته وه بۆ مه ندا لانی کورد

ئهحمه دی خانی نرخ و بایه ختیکی زۆری نه دا به زمان و وێژه ی کوردیی ههروه ها به خۆتنده واری. واتا به زانیاری راسته قینه و به ره وشت و خوی باش و، به کرده وه ی سه درانه. ئه و له و باوه ردا بوو که پرگارکردنی کورد به نده به وه که هه موو کوردیک له زمانی خۆی دا، به ته واوه تی شاره زا بی و به م زمانه چیرۆک و به یه ت و هه ژراوه و مێژووی خۆی بخۆنیت و شاره زای زانسته پتیوستیه کان و کاروباری نیشتمانه کی خۆی و جیهانیش بی. ههروه ها خهباتی مه ردانه ییش بکات بۆ یه کگرتن و بۆ به ره نگاری کردنی دوژمنانی کورد که بریتین له زۆرداری و هه ژاری و نه خۆشی و نه خۆتنده واری.

جا بۆ گه یشتن به م مه به سه پیروژه ی، له سه ر ئه رکی خۆی خۆتندنه گایه کی کرده وه. له و خۆتندنه گایه دا زمان و وێژه ی کوردیی فیری مه ندا لانی کورد نه کرد. به ره وشت و خوی بلتدیشه وه مه ندا لانی کوردی پت نه که یاند.

هروه‌ها بۆ گەشتن بەم مەهەسە فەرھەنگۆکتیکیشی دانا بۆ زمانی (کوردی) و (عەرەبی) ناوی نا (نۆتار) یاخود (نەوبەهار) ئەم فەرھەنگۆکتیکیش بۆ ئەو بەبوو کە مائالەکان لە پاش فێربوونی زمانەکی خۆیان فێری زمانی عەرەبیش بێن کە زۆریە زانستەکانی ئەودەم بەو زمانە نووسراوونەو.

پێگە‌یشتنی ئەحمەدی خانی

(ئەحمەدی خانی) کوڕی (شیخ الیاس)ە لە هۆزی خانیاوە کە لە نزیک شاری (بایەزید)ەو مەلەبەندی دابوو لەناو جەرگی کوردستانی تورکیادا (شیخ الیاس) لە پێش لەدایکبوونی (ئەحمەدی خانی)دا ھاتبوو شاری (بایەزیدی) بەلام پەیدوونیدی خۆی لە هۆزەکی خۆی نەپچری بوو ئەم مائالە بنەمالەیکە گەرەبوو خانەدان بوو خاوەن میوانخانە و دیواخان بوو لەبەرئەو ئەحمەدی خانی کە نازدار و تاقانەیی پاوک و دایکی خۆی بوو بەجوانی پەرورەدە ئەکا لە منداڵیدا کە خۆتندن سەرەتاییەکانی تەواو کرد نێررایە مزگەوت خۆتندن نایینیەکانیشی تەواو کرد لەگەڵ زمانەکانی عەرەبی و فارسی و تورکیدا هەرەھا بۆ خۆتندن چوو (ئورفە) و (ئەخلاق) و (بەتلیس) سەری لە (سوریە) و (میسر)یش داو لەدوای تەواوکردنی خۆتندنەکی لە مزگەوتی (مردایە) لە شاری (بایەزید)دا دەستی کردووە بە وائە گوتنەو. وەک ئەلێن لەسەر فەرمانی خۆنکاری (عوسمانی) چوو بوو (ئەستەمبۆل)یش.

(ئەحمەدی خانی) زانایەکی تەواو بوو هەرەھا وێژەوان و بووژتیک تەواویش بوو شارەزاییەکی زۆری لە بەرھەمەکانی (نظامی) و (جامی)دا ھەبوو بێجگە لەو بەرھەمەکانی (مەلای باتی) و (مەلای جزیری) و (عەلی حەیری) و (فەقە تەیران)یش کاریکی تەواویان کردۆتە سەر دۆ و دەروونی. خانی خاوەنی گەلیک بەرھەمە بە زمانی کوردی و عەرەبی و فارسی و تورکی.

پەوشت و سەروشتی ئەحمەدی خانی

ئەحمەدی خانی پیاویکی دەستە و کەللەزل بوو چاوەکانی جوان و توروسکەدار بوون ریشیکی تۆشی پێتو بوو پیاویکی مەنگ و لەسەرخۆ بوو کەم تووڕە بوو دلتەر و تەرپۆش بوو بەرگەکانی لە ھی دەست کردی خاکەکی خۆی بوون شۆڕەسوار و لاوچاک بوو خاوەنی دەس و بازوو بوو پەر بەدۆ وەرزشکار و راوکه‌ربوو کە چوو تە راو بەرگی راوی پۆشیو پیاویکی ڕووخۆش و قسە شیرین و بەرپۆز و خاوەن دەسلالت بوو دەنگتیک نێر و بەرزیشی پێتو بوو.

خانی لە دوو سەرەو جێگای بەرز بوو یەکتیکی ھی زانستی. یەکتیکیشی ھی بنەمالەیی. لە گفتوگۆدا لە کوڕی خواناسیدا قسەکانی کاریگەر بوون.

هەرەوک لە ھەزارەکانی خۆیدا ئەلێ ئەبێ لە سالی (١٦٥٠) ی پا. ز.^(٢) دا لەدایک بوو بۆ بەلام پۆزی مردنی ھێشتا بەتەواوەتی دەرئەکەوتوو ھەر کەسە جۆرە قسەیکە لێو ئەکات ئەو لێکۆڵینەوانە تا ئێستا کراون تەمەنی خانی ئەگە پێتە (٥٦) سال بەلام ئەم ئەجماعە ھێشتا بەلگەکی تری ئەوێ، بەم پێتە

(٢) پا. ز.: پاش زایینی، واتە (زایینی).

ئەگەر راست دەرچى ئەين خانى لە سالى (۱۷۰۶) ى پا . ز.دا گيانى پاكى بەخاك سپاردىن .
خانى ھەر لەو مژگەوتەدا مردوو و نىژراوھ كە لە شارى (بايەزىد) دا بۆى دروست كرابوو .

بەرھەمەكانى خانى

خانى سى بەرھەمى كوردى بۆ بەجى ھىستويىن :

۱- فەرھەنگۆكى (نۆبار) كە لە سالى (۱۶۸۳) ى پا . ز.دا تەواوى كردوو ئەمە بۆ زمانى عەرەبى و كوردىيە . بەھۆنراوھ دايناوھ تا ئىستا دوو جار چاپ كراوھ .

۲- نووسراوى (عقيدا ايمانى) ، كە برىتييە لە (۷۱) ھۆنراوھ تا ئىستا دوو جار چاپ كراوھ .

۳- (چىرۆكى مەم و زىن) : لە سالى ۱۶۹۴ ى پا . ز.دا تەواوى كردووھ . ئەمىش بەھى بىنگانە و پۆشنىيرانى كوردوھ (۱۸) جار ھەمسوى يان ھەندىكى چاپ كراوھ . ئەم چىرۆكە بەزمانەكانى ئەلمانى فەرەنسزى ، توركى ، عەرەبى ، فارسى ، ئەرمنى ، بەشىئەى موكرىانى چاپ كراوھ .

ھۆى بۆئىزئىي خانى

خانى خۆى لە نەژاددا پىاوتىكى خاوەن ھەست و تاسە بووھ . پىاوتىكى دلتەپ بووھ و دەستى بۆئىزئىي بووھ . بەلام سى شت كارى تى كردووھ : تا بووھتە ئەو بۆئىزە گەرەبەى كە ھەبە .

۱- سروسەتە جوانەكەى كوردستان .

۲- زۆردارىيە توركەكانى (عوسمانى) لە كوردەكانى ناوچەكەى خانى .

۳- خۆئىندەھى ھۆنراوھەكانى (ەلى ھەربىرى) و (ەمەلا جىزىرى) و (ەملەى باتى) و (فەقى تەيران) . كە پەربون لە راستى پەرسى و پەند و نىشتەمانپەرەبى و دلدارىيە و خواناسى .

چىرۆكى مەم و زىن

چىرۆكى (مەم و زىن) زۆر لە پىتش (ئەحمەدى خانى) دا بووھ . بەلام ئەم چىرۆكە خاوەنى ديار نەبووھ . نەنوسرابووھ . لە زمانى چىرۆك بۆئەكەنەوھ ئەگىترابوھ . لەم دەمەوھ بۆ ئەو دەم ، لەم پىشتەوھ بۆ ئەو پىشت ئەگىترابوھ .

چىرۆكەكە ھەرچەندە بەزمانى بۆرە پىاوان دانراوھ . ھەرچەندە پەرە لە ئەفسانە و قسەى ھىچ و پوچ ، بەلام ئەمەندە چىرۆكىكى خۆشەويست و نازدار بووھ لەلەى كوردەوارىيە تىكرا ھىچ شىئەبەكى زمانى كوردى نەماوھ ، ئەم چىرۆكەى پىن نەگوترايى . ھەر لە خاكى جىزىر و بۆتانەوھ تا ئەگاتە خاكى موكرى و لۆر و كەلوورەكان ، ئەم چىرۆكى مەموزىنەيان تىا بلاو بۆتەوھ . چىرۆكەكە بەشىئە زمانەكانى بۆتانى ، ھەكارى ، زازايى ، بادىنانى ، موكرىانى ، لۆرى ، كەلوورى ، گۆرانى ئەخۆئىرئىتەوھ .

بەلام وا دەرئەكەوئ لە سەرەمەى (ئەحمەدى خانى) دا ، چىرۆكەكە لە شىئە و ناوھەركدا لە واتا و بىروباوھ و ئامانجدا ، زۆر گۆزان و تىكچوونى بەسەردا ھاتبى .

(خانی) یش که مرۆڤتیکى نیشتمان په‌روه‌ر و دلته‌ر بووه، ئەمەى پىن ناخۆش بووه. هەستى بزوتووه و دلى هاتۆته‌ جوژ له‌سەر شى‌وه‌یه‌کى نوێ و بیروب‌او‌ه‌ر و گى‌انێکى تازه؛ سەرله‌نوێ چیرۆکه‌کەى د‌ارشتۆتووه‌ بۆ ئەمەى چیرۆکى (مەمى ئالانى و زینى بۆتانی) ببوێتێتووه. (خانى) خۆى ئەمەى له‌ هۆنراوه‌کانیا ده‌ربرپوه.

(مەم و زین)‌ى خانى بریتىیه‌ له‌ (٢٦٧٣) به‌یت که‌ دابه‌شکراوه‌ به‌سەر (٩٥) به‌نددا. هەر به‌نده‌یش له‌ (١٠) هۆنراوه‌ که‌متر نییه‌، له‌ (٩٧) هۆنراوه‌یش پتر نییه‌.

چوار به‌ندى یه‌که‌مى به‌ستایشى خوا و پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ براندۆتووه‌ له‌گه‌ڵ پارانه‌وه‌دا.

دوو به‌نده‌که‌ى دواى ئەو‌یشى به‌پێشاندانى ره‌وش و کرده‌وه‌ و بارى زرنگ‌کاری و کۆمه‌لايه‌تى و سەرگه‌ردانی نه‌ت‌وه‌ى کورده‌وه‌ براندۆت‌وه‌ لێره‌دا بێ که‌سى و دام‌او‌ى کورده‌وارى پێشان نه‌دات. هۆى پاشکه‌وتن و هۆى سەرکه‌وتیان پێشان نه‌دات. هه‌روه‌ها ئاواتى گه‌وره‌ گه‌وره‌ى نیشتمانىيان ده‌رنه‌خات وه‌ک پێکه‌یتنانى فه‌رمانه‌ه‌وايیه‌کى گه‌وره‌ بۆ کوردستانى نازاد و یه‌که‌گرتوو. وه‌ بلاوکرده‌وه‌ى خۆتێده‌وارى و دادپه‌روه‌رى و سەرته‌فرازى. وه‌ک رێزگرتن له‌ زانا و بوێزان و تێگه‌یشتوان و ده‌سه‌لات پێ دانیان بۆ که‌لکى گشتى.

به‌نده‌کانى تریشى له‌ چیرۆکه‌ دل‌دارییه‌که‌، (مەم و زین)، خۆى نه‌دوین (مەم و زین)‌ى (ئه‌حمەدى خانى) له‌سەر بنچینه‌ى رووداوى ژيانى کورده‌وارى دامه‌زراره‌.

وه‌ک نه‌لێن کاره‌سات‌که‌ له‌ سالى ١٣٩٣ى پ.ا. ز.دا رووى داوه‌.

وه‌ک سینه‌ما په‌رده‌ به‌په‌رده؛ هه‌موو ژيانى کورده‌وارى پێشان نه‌دات هه‌موو سروشت و ره‌وش و کردارى کوردان پێشان نه‌دات له‌گه‌ڵ خاکی کوردستاندا.

جیاوازی هه‌ردوو چیرۆک

له‌ راستیدا چیرۆکى (مەم و زین) ئەحمەدى خانى و (چیرۆکى مەم زینى بۆ پى‌ساوان) زۆر له‌یه‌ک جیاوازن. جیاوازن له‌وێنه‌ و شى‌وه‌ و نامانج و بیروب‌او‌ه‌ر و هه‌ندیک ناوه‌رۆکدا. کێش (وزن) و سه‌روا (قافیه‌)‌ى مەم و زینى خانى نه‌چنه‌وه‌ سه‌ر ده‌ستورى هۆنینه‌وه‌ى هۆنراوه‌ى (ده‌ برکه‌یى کوردى)، له‌ شى‌وه‌ى جووت‌جووتدا. به‌لام کێش و سه‌روای (مەم و زینه‌ ره‌مه‌کى یه‌که‌) به‌ره‌للایه‌، سه‌ربه‌سته، هه‌ندێ جار په‌خشانیکی رووته؛ بێ کێش و سه‌روا، پاش ئه‌وه‌ نه‌بیته‌ هۆنراوه‌یه‌کى به‌په‌خشان، هەر جاره‌ى چهند تاکتیکه‌، خۆى به‌هیچ ده‌ستورێکه‌وه‌ نابه‌ستى، مه‌گه‌ر سه‌روای هه‌رچهند تاکه‌یان چه‌شنیک بگرتێت‌وه‌. ته‌نانه‌ت ژماره‌ى تاکه‌کانیش وه‌ک یه‌ک نین. ئەمە‌یش بابەتى کورده‌وارى، جوژه‌ شى‌وه‌یه‌کى چیرۆک نووسینى کوردیى په‌تیه‌یه‌. زۆرتر له‌ چێشکه‌ى وێژه‌یى کورده‌وارى نزیك نه‌بیته‌وه‌ له‌ (مەم و زینه‌که‌ى خانى)‌دا نامانجیکى گشتى کوردايه‌تى و نیشتمان په‌روه‌رى هه‌یه‌. ئەمە‌یش له‌ پێشه‌کییه‌که‌یدا باشت‌ر دیاره‌. به‌لام له‌ مەم و زینه‌ ره‌مه‌کییه‌که‌دا نه‌و نامانجه‌ نییه‌. له‌ هه‌ندێ جێگايشدا پێچه‌وانه‌ى ئاواتى نیشتمانىیه‌، به‌ند و باوه‌ و هه‌لبه‌ستراوه‌، دووره‌ له‌ رووداوه‌وه‌.

له (مەم و زینەکی خانى) دا گەلیتیک وشەى عەرەبى و فارسى ھەبە واژەکانیان زۆر ڕەقن دوورن له تى گەشتنى زۆرەى کوردەوارىبەو بەلام له (مەم و زینە کۆنەکەى) دا وشەى بێگانە زۆر کەم ھەبە ئەوێ تىاشىبايەتى سەرگوێلاکى شکێنراوە ئەوێ تری کوردی پەتیبە له تى گەشتنى بۆرە پیاوانەو زۆتر نزیکە.

بێ گومان له ڕووى ھونەرى وێژەبى و بیروباوەرى پەسند و بەھێزەو له ڕووى پاراویى زمان و واتای گرنگ و بايەخدارەو له ڕووى ڕووداوەو له ڕووى نزیکیبەو بەژانی کوردەوارى له ڕووى واژەى پڕ له راستى پەرستى و تێگەشتوویبەو (مەم و زینەکەى ئەحمەدى خانى) گەلیتیک بەھێزتر و جوانتر و دلکێشکەرتەر له (مەم و زینە کۆن)ەکە.

ھۆى ئەمەش ئەوێ بەتێگە لەوێ کە نازانین (مەم و زینە ڕەمەکی) یەکە له بنج و بناواندا چۆن دانراوە وە کەى دانراوە و کێ دایناوە ئەمەندە سەرزاری چیرۆک بێژى نەخۆتندەوار کەوتوو و گێراوەتەو. گەلیتیک دەستکاری کرەو گەلیتیک واتا و ناوەرۆک و وشەبى لێ گێراوە تا بەجۆزیکى وای لێ ھاتوو له ھەندێ جاردا پالەوانەکانى چیرۆکە بەپێچەوانەى ڕەوشت و کردارى خۆیان خۆیان پێشان ئەدەن واتا بەخۆپایى خۆیان کزوناشى و لاواز ئەنویتن!

له (چیرۆکى کۆن) دا ناوی ئەم پالەوانانەدێ:

برايم ئاغای یەمەن پەربى، مەلەک، ڕێحان، بەنگینە. (سەگ) کە ئەمانە ھىچیان له چیرۆکى تازە دانین.

ھەرەھا ئەم پالەوانانەیش له چیرۆکە تازەکەدا ناویان دێ (چاوبەست کارى لم گەر، گورگین، ھەبەبۆن) کە له (چیرۆکە کۆن)ەکە دانین. له چیرۆکى تازەدا خاکی جزیر و بۆتان خاکیکی سەرەخۆبە، کەچى له چیرۆکە کۆنەکەدا بەخاکیکی داگیرکراوى (پادشای یەمەن) دانراوە؟ ئەم کەمەسکوبى و ھەلانەیش بەناشکرا له (چیرۆکى مەم و زین) ە ڕەمەکیبەکەى (ئاوڕەحمان بەکر) دا دەردەکەوێ کە خۆى گۆزانیبێژیکى نەخۆتندەوار و چیرۆکبێژیکى ناشى بوو بەلام دەستى بویژى ھەبوو چوو گەلیتیک وشەى ناشیرین و واتا و ڕستەى نارەوا و ناپەسەندى فرێ داوەتە ناو چیرۆکەکەو و بەو ڕەنگە بۆ (اوسکارمان) ی ئەلمانى گێراوەتەو کە ئەویش له پاش نووسینەوێ له سالى ۱۹۰۵ دا له شارى (بەرلین) دا له چاپى داو.

دوور نییە ئەم چیرۆکە ڕەمەکیبەیش له بنجوبناواندا زۆر دروست و پێکویتیک بووبێ دوور نییە ئەمیش وێژەوانیکى زانای کورد داینا بێ بەلام گێژەلووکەى ڕۆژگار نووسراوى چیرۆکەکەى لەناوبردنى ئینجا بەھۆى دەستادەست یاخود دەماودەمى چیرۆکبێژە نەخۆتندەوارەکانەو چیرۆکەکە وای بەسەرھاتى مێژوو دەرى ئەخات کە ھەندیک له ئاینی بەناویانگەکانیش یاخود فەرمودەى پێغەمبەرانیشت بەدەست نەخۆتندەوارانەو یاخود بەدەست دل ڕەشانەو وایان بەسەر ھاتوو.

وا بۆنمۆنە چەند بەتێتیک له (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) و له (مەم و زین) ی دەم ئاوڕەحمان بەکر پێشان ئەدەین. تا خۆتندەوارى خۆشەویست خۆى بەجۆزیکى تێکرایى له ھێزى وێژەبى ھەردوولا تى

بگات و نرخیس بۆ هەر دوولا دابنیت.

ئەوئەندە ھەبە لەگەڵ ئەمەیشدا کە تا ئیستە نزیکی سێ سەد سالا بەسەر (مەم و زین) ھەکی (ئەحمەدی خانی) دا تێپەریوە لەگەڵ ئەو ھەموو پایە بەندەییەیشدا کە لە کۆری وێژی جیھاندا ھەبەتی کەچی ھێشتا جێگە بە (مەم و زین) ھەمەکیبە (چۆن ئەکردوو ھێشتا جێگای ئەوی پێ ئەکردۆتەو لەناو بۆرەپیاوانی کورددا.

لام وایە ھۆی ئەمەیش ھەر ئەو ھەبە کە تا ئیستە ھەر ئەخوێندەواری باو بوو لەناو کوردستاندا ھۆی ئەمەیش زەبروزەنگی چەرخێ کە چ ڕەفتار بوو بۆیەکا ھۆنراوەکانی خانی لەبەر ئەکراون و بلاونەکراونەتەو لە شێو ھەکی پیتیست و تەواودا لەسەر زمانی چیرۆکیژە ئەخوێندەوارەکاندا.

چونکە لە راستیدا (مەم و زین) ھەمەکیبە (چ بەخشانەکی چ ھۆنراوەکی بۆ کوردێکی ناسایی یاخود ئەخوێندەوار ئاسانتەر تێی بگات لە (مەم و زین) ھەکی ئەحمەدی خانی) کە بەشیکی زۆری وشەکانی عەرەبی و فارسین و ڕەقیشن بێجگە لەو زۆر بیرێ ورد و ڕەدکاری و وێژەیی و واتای راستی پەرستیشی تیا بە کە ئەخوێندەوارانی کورد تێیان ناگەن و بۆشیان لەبەر ناگرتن کە زۆر بەی چیرۆکیژەکان خۆشیان لەو ئەخوێندەوارانەن تەنانت ئەتوانم بەتیم کە ھەندێ پستە و واژە و وایشی تیا بە بۆ پیاوی خوێندەواریش ستمە تێیان بگات مەگەر بۆی ڕۆشن بکریتەو یاخود بۆی لێک بدریتەو.

ھۆی ھەرە گرنگی ئەمەیش کە من ئەم چیرۆکەم گۆڕی ھەر بەخشانی کوردی ئەمەبو کە چیرۆکە لە واتا و نامانج و ناوەرۆکدا لە چیرۆکەکی (ئەحمەدی خانی) بگات لە ئاسانی و سووکی و ڕەوانیییشدا لە چیرۆکەکی دەم (ناو ڕەحمان بەکر) بگات تا ھەموو کوردێک بەخوێندەوار و ئەخوێندەوارەو بە ئاسانی تێی بگات.

وێنەیکە لە ناوەرۆکی مەم و زینەکی خانی

- خانی ئەلێ: بۆیەکا ئەم (مەم و زین) ھەم بەکوردی نووسی ھەو:

دا خلق نەبیژتن کو اکراد
بی معرفتن بی اصل و بنیاد
انواعی ملل خودان کتیین
کرمانج تەنی دبی حسیین

- بەلام راستییەکی ئەو ھەو تا کە:

کرمانج نەپر دبی کمالن
اماد یتیم و بی مجالن
فی الجملە نەجاول و نەزانن
بلکی دسفیل و بی خدانن

- خانى ئەلنى: لەبەر ئەو بەرپارم دا كە:

نەغمىنى وەژ پەردەى دەرتىم

(زىنا و مەمنى) ژ نووى وەرتىم

- ئەلنى: بەلام لە راستیدا ئامانجى من ئەمە بوو كە:

شرحا غەمى دڵ بەكم فسانە

(زىنى و مەمى) بەكم بەهانە

- خانى بەلایەو كورد وایە:

جوامىرى و ھەم و سخاوت

مىرىنى و عىزەت و جلاوت

ئەو ختمە ژ بوقبىلى اكراد

وان دانە بەشىر ھەم و داد

ھىندى ژ شجاعتى غيورن

ئەو چەند ژ منىنى نغورن

ئەف غىرت و ئەف علوى ھەم

بو مانەى ھەملى بارى منت

لەو پىنگە ھەمىشە بى تفاقن

دائىم بە تەرد و شقاقن؟!

- خانى سەرى لە كارى خوا سورئەمىنى كە ئەلنى:

آيا بە چ وجە مانە محروم؟

بالجملە ژ بۆچى بونە محكوم؟

- خانى ئۆيالى سەرگەردانىمان ئەخاتە ئەستۆى گەورەكافان ئەلنى:

اما ژ ازل خودى وەساكر

ئەف رۆم و عجم لەسەر مەراكەر

تبعىتى وان ئەگەرچى عارە

ئەو عارە لە خلقى نامدارە

ناموسە لە حاكم و اميران

تاوان چىە شاعر و فقيران؟!

- خانى ئۆيالى مال ويرانىمان ئەخاتە ئەستۆى داگیركەرانى ئىران و توركيش، كە ئەلنى:

ھەردوو طرفان قبىلى كرمانج

بۆ تىرى قضا كرىنە ئامانج!

- نینجا به دوو دلییه که وه دوا رۆژی کورد له خۆی نه پرسى نه لى:
 قهت ممکنه نهف ژ چه رخى لولب
 طالع ببیتن ژ بۆمه کوکب؟
 یهختى مه ژ بو مه رابیت یار؟
 چارهک ببیتن ژ خواب هوشیار
 شیرى هونه رامه بیتنه دانین؟
 قدرى قلمه مه بیتنه زانین؟
 دهردى مه ببیتن علاجى؟
 علمى مه ببیتن رهواجى؟

- دواى نهوه خانى چاره نه دۆزیته وه بۆ دهره کاغان نه فهرموى:
 گهردى هه بوا مه اتیفاقه
 ئیکرا بکرا مه اتقیادهک
 روم و عرب و عجم ته مامى
 هه میان ژ مه را دکر غلامى (*)
 تکمیل دکر مه دین و دولت
 تحصیل دکر مه علم و حکمت
 تمیز دبون ژ ههف مقالات
 ممتاز دبون خودان کمالات

نمونه‌ی چیرۆکی مەم و زینە پەمەکییه‌که

(برایم پاشا) ی یه مهنی هیچ کوپێکی نه بوو دهگهڵ وهزیری خۆی هه‌لستان رۆژن بۆ ماله خۆلای دوازه مه‌نزلان رۆژن خولا رحمی کر وه‌سه‌ل قهره‌نیه‌ی ماهی ده‌شتی نارده‌ کن نه‌وان.
 بگه‌رتنه‌وه و سێوێکی به‌هه‌شتی پیتدا نارد نووستیوون له‌ پشت سه‌ری وانى دانا نه‌وان بگه‌رتنه‌وه نه‌یه‌نه به‌یتو‌ل‌لایه نه‌وانه بۆ کوپێ هاتوون بچنه‌وه ماله خۆیان ژنی وان زگیان پر ده‌بن ایشا‌ل‌لایه‌کی کوپێکیان ده‌بن کوپێ (برایم پاشا) ده‌بن نیتوی (کا‌که مەم) بێ کوپێ وه‌زیری نیتوی (به‌نگین) بێ نیتوی لێ نان (اغا) و (نۆکه‌ر)!

خالق هه‌ر نه‌توی له‌سه‌ر هه‌مووانه
 دیتنه‌ پرووی زه‌مینى سن پهری ده‌ته‌رلانه

(*) ده‌روون ئازادیکی وه‌ک (نه‌حه‌دی خانى)، دووره له‌وه‌وه که به‌نده‌یه‌تیی بوێ بۆ هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک. لێره‌دا ته‌نیا مه‌به‌سی نه‌ویه که نه‌گه‌ر کورده‌وارى یه‌ک بێ نه‌ته‌وه‌کانی رۆم و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م ناچار نه‌بن رۆژیان لێ بگه‌رن. (ش. ف)

لهسەر کۆشکی کاکه مەمی کۆری برابم پاشای یمەنی دەیاندا سەیرانە.

خوشکی چکۆلە گوتی: بەخوشکانە

ئەمن بێم بەقوربانە!

ئەمەبا (بای زین) ئێهەلگرن بێهینە یمەنی گەورە و گرانه.

بزانن (کاکه مەم) زەریفە یان (بای زین) زێدە جوانە.

«یارەبی (رەحمان بکر) ئەمری!»

بەچار پۆزان ئەو بەندەیی بۆ ساحیبی ئەلمانی کردە تەواوە.

عیسا روح الله لهسەر ساحیبی ئەلمانی راوەستاوە!

آغای ساحیب بەساغ و سلامتی له هەموو دەریایان (ب) پەریوە.

له دایک و خوشکی خۆت بکە ی سلاوە!

سەرئێج:

هەروەک لێرەدا دەرئەکەوی ئەنیا نەخوێندەوارەکان لەم جۆرە چیرۆکە خوشی ئەچێژن خوێندەواران هیچ خوشییەکی ئێ وەرناگرن.

کەچی بەهێتچەوانە ی ئەمەوێ چیرۆکی (مەم و زینی خانی) خوێندەواران پیتی دلخۆش ئەبن نەخوێندەوارانیش بەمەرجێ تێی بگەن هەر پیتی دلخۆش ئەبن...

مەم و زینی بەدەست نووسراوە

کۆنترین و تەواوترین نووسراوە کە لەبەر (مەم و زینەکە ی ئەحمەدی خانی) کە بەپیتنوس خۆی نووسراوەتەو نووسراوەتەو ئەمانەن:

۱- (مەم و زینی ئەحمەدی خانی) ی بەدەست نووسراوە کە بەپیتنوس و خەمخۆرای (عەزیز کۆری شیر مام زیدی) له سالی ۱۱۶۵ ی کۆچی مانگیدا نووسراوە.

۲- «مەم و زینی ئەحمەدی خانی» ی بەدەست نووسراوە کە له نووسراو خانەکە ی خوالیتخۆشبوو (سەید حوسین حەزنی موکریان) و (گیوی موکریان) دایە ئەم نووسراوە هێشتا دەرئەکەوتوو کە بەدەستی کێ نووسراوەتەو له سالی (۱۱۷۳) ی کۆچی مانگیدا نووسراوەتەو.

۳- (مەم و زینی ئەحمەدی خانی) ی بەدەست نووسراوە.

بەلام نازانین بەدەستی کێ نووسراوەتەو وەک ئەلێن ئەم دانەیه زۆر ناوازیه له هەموو دانەکانی تریشی کۆنتره و راستتره دەست زانای پایه بلتد (مەلا عەبدولهادی محەمەد) ی دانیشتووی گوندی (دریاسیه) ی کوردستانی (سوریه) کەوتوو ئەم زانایه ئەم دانەیه بەیارمەتیی (میرانی هەمزە بەگ) هوه راست ئەکاتەو پاشان ئەیگۆرێتە سەر زمانی عەرەبی وشە ی گران و واژه ی ناداری ناوەرۆکە کەیشی

لیتیک نه داته وه. زانای ناوبراو نووسراوه کدی خوی و دانه گزراوه کدی وه لیکدانه وه که پشی (که به زمانی کوردییه) به دیاری نارودویه بۆ (گیوی موکریانی) له (هولیر) نیستاکه نهم دانه به له نووسراو خانه تاییه تیبه کدی ماموستای ویزه وان و خه بتکار (گیوی موکریانی) دایه.

۴- (مهم و زینی نهحمه دی خانی) ی به دهست نووسراوه نازانین کتی نووسیویه ته وه نهم دانه به له سالی (۱۳۲۳) ی کۆچی پۆژیدا له شاری (مه هاباد) له لایه ن ماموستای به رتیز (عبدالله ایوبیان) خاوه نی نووسراوی (چریکه ی مهم و زین) وه به دهست (مه لا عه بدوللای داودی) یه وه بینه راوه نهم دانه به زۆر جوان و رازاوه نووسراوه ته وه داخه کم لاپه ره کانی سه ره تا و دوا یی نووسراوه که پزیون.

مهم و زینی چاپ کراو

۱- له ناوه ند ساله کانی (۱۸۵۵ - ۱۸۶۰) ی پاش ز.دا شابه نده ری^(۱) پروسیا (ئه لیکسانده ر ژاپا) له شاری (ئه رزپۆم) ی کوردستانی تورکیادا دانه نیشت. به یارمه تی زاناکانی کوردی شاری (بایه زید) وه که لیتیک نووسراوانی به دهست نووسراوی کوردیی کۆکرده وه نه و نووسراوانه ی برد بۆ باژیتری (په ترسیبورگ)، که هه ندیک له وانه چیرۆکی (مهم و زین) ی (نهحمه دی خانی) بوو. له گو قاری... (Melange Asiatique) دا، به رگی ۳، ناوه رۆکی (مهم و زینی نهحمه دی خانی) به کورتی به زمانی فه ره نسزی چاپ کراو بلاو کرایه وه.

۲- له سالی ۱۸۹۰ دا له لایه ن (نۆزه ن پریم) و (ئه له به رت سوسان) ی ئه لمانییه وه گۆراوه ته سه ر زمانی ئه لمانی و چاپ کراوه.

۳- له سالی ۱۹۰۳ دا له لایه ن .نا. فون لی کوک) وه چاپ کراوه.

۴- له سالی ۱۹۰۵ دا له لایه ن رۆژه لاتناس و کورد شوناس (ئۆسکارمان) وه به زمانی کوردی چاپ کراوه و گۆراویشه ته سه ر زمانی ئه لمانی. نهم (مهم و زینه) ی له ده می ئاو په رحمان به کر وه رگرتوه که بریتییه له ویزه یه کی نه ته وه یی (فۆلکلۆر).

۵- له سالی ۱۹۲۶ دا له لایه ن (هۆگو ماکاس) وه به کورتی چاپ کراوه.

۶- له لایه ن (ماکلەر) ناوکی شه وه چاپ کراوه.

۷- له سالی ۱۹۳۶ دا هه ندی هۆنراوه ی چیرۆکی (مهم و زین) ی (نهحمه دی خانی) له (یه ره وان)^(۲) دا چاپ کراوه.

۸- له سالی ۱۹۴۲ دا له لایه ن (رۆژه لیسکو) ی فه ره نسزییه وه چاپ کراوه و گۆراویشه ته سه ر زمانی فه ره نسزی. نهم رۆژه لاتناسه زانایه لیکۆلینه وه یه کی فراوان و قوولی له بابته هه ردوو چیرۆکی مهم و زینه وه کردوه که به نایا به ترین به ره هم که شتوته. ویزه ی فه ره نسزی نهم به ره مه می گرتنه باوه ش.

۹- له سالی ۱۹۶۲ دا له لایه ن (م. ب. رودینکو) وه چاپ کراوه و گۆراوه ته سه ر زمانی روسی.

(۱) شابه نده ر: کۆنسۆل.

(۲) یه ره وان: پیترقان، پایته ختی کۆماری ئه رمینیا - ئه ره منستان - ی نیستان.

- پیشه‌کی نهم نووسراوه له‌لایه‌ن مامۆستای خه‌باتکار و به‌پێژ (قانات کوردۆ) وه نووسراوه، که خۆی له کوردستانی رووسیا له‌دایک بووه و له زانستکۆی لینینگراڊدا ویژه‌ی کوردی نه‌لێته‌وه.
- ۱۰- له سالی ۱۹۲۰دا له نه‌سته‌مۆل له‌لایه‌ن (میرانی حمزه به‌گ) هوه چاپ کراوه. نهم چاپه له‌سه‌ر (مهم و زین) ه به‌ده‌ست نووسراوه‌که‌ی (مه‌لا عه‌زیز کوری شیرمام زیدی) چاپ کراوه.
- ۱۱- له سالی ۱۹۴۷دا له شاری (حلب) له‌سه‌ر نه‌رکی (بشیری شێخ حه‌سه‌نی هاشمی) چاپ کراوه.
- ۱۲- له سالی ۱۹۵۴دا له‌سه‌ر نه‌رکی (گیوی موکریان) چاپ کراوه، له شاری (هه‌ولێر) دا.
- ۱۳- له سالی ۱۹۶۰دا له‌لایه‌ن بوژی به‌ناوبانگی کوردستانی ئێران مامۆستا (هه‌زار) هوه گۆراوه‌ته‌ سه‌ر شێوه‌ی موکریان، به‌هۆنراوه و، له (به‌غدا) دا به‌وێنه و نیگاره‌وه چاپتکی جوان کراوه.
- ۱۴- له سالی ۱۹۶۳دا له‌لایه‌ن مامۆستای به‌پێژ و هۆشیار (عبدالله ایوبیان) هوه که له کوردستانی ئێراندا به‌ناوی (چریکه‌ی مهم و زین) هوه، مهم و زینه نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌که چاپ کراوه و گۆراویشه‌ته‌ سه‌ر زمانی فارسی. نهم نووسراوه له (ته‌ورێژ) دا چاپ کراوه. لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی نایابی تیا کراوه.
- ۱۵- له سالی ۱۹۵۷دا له‌لایه‌ن مامۆستای به‌پێژ و هونه‌رمه‌نده‌وه (محهمد سه‌عه‌ید مه‌ه‌زانی بوژی) که یه‌که‌تیه‌ له رۆژنبیروانی کوردی (سوریه) له شێوه‌ی په‌خشانیکی جوان و په‌نگیندا گۆراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی. خۆیشم نه‌وه‌م به‌په‌خشان گۆرییه سه‌ر زمانی کوردی.
- ۱۶- نیشتمان په‌روه‌ر و ویژه‌ه‌وانی به‌ناوبانگ (جه‌لادته‌ به‌درخان) یش له گۆفاره نایابه‌که‌ی خۆیدا (هاوار) هه‌ندێ له چیرۆکی مهم و زین به‌کوردیی لاتینی له چاپ داوه. ته‌نانه‌ت نهم مامۆستا مه‌زنه‌ وانه‌ی زمانی کوردیی به‌رۆژه‌لاتناس (پۆژه‌لیسکۆ) گوتۆته‌وه و له‌م پوه‌یشه‌وه که‌لکی به‌و گه‌یانده‌وه، نهم گۆفاره له سالی (۱۹۳۲) دا ده‌رکه‌وتوه‌وه له (شام) یشدا به‌پێستی لاتینی کوردی و پیتی عه‌ره‌بی له چاپ دراوه.
- ۱۷- له سالی ۱۹۳۵دا پیره‌مه‌تر ده‌سه‌کاریه‌که‌وه (مهم و زینه‌که‌ی نه‌حه‌مدی خانی) ی له شێوه‌ی چیرۆکی کورتدا به‌په‌خشان به‌شێوه‌ی زمانی ناوچه‌ی سلێمانی له چاپ دراوه هۆنراوه‌یشی تیا به‌.
- ۱۸- بێجگه له‌و نووسه‌رانه‌ی که له‌سه‌ره‌وه ناومان بر‌دوون نهم نووسه‌رانه‌یش ده‌ریاره‌ی (مهم و زین) و (نه‌حه‌مدی خانی) و تاربان داوه؛ (ضیاءالدین خالدی، آمین زه‌کی به‌گ، دک‌تور به‌لج شیرکوه، کامه‌ران به‌درخان؛ علا‌الدین سجادی، پ. نرخ، ئی. ئا. اورلی ث. نیکی‌تین).
- ۱۹- مامۆستا (عبدالله ایوبیان)، خاوه‌نی نووسراوی (چریکه‌ی مهم و زینی) نه‌فه‌رموێ: [شاکر فه‌تاح که نووسه‌ریکی نهم چه‌رخه‌یه، پارچه هۆنراوه په‌خشانه‌که‌ی که ناوی (فرمی‌سکی کاکه مهم) ه، و، له به‌رزترین به‌ره‌مه‌ی ویژه‌یی نه‌و نه‌ژمه‌یتر، س‌روش (اله‌ام) ه‌که‌ی له (چیرۆکی مهم و زین) هوه وه‌رگر‌توه‌وه].^(۱)

(۱) به‌د‌وای نه‌مه‌دا مامۆستا (فرمی‌سکی کاکه مهم) ی دووباره نووسیه‌وه‌ته‌وه، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ر نه‌و پارچه په‌خشانه له جێیه‌کی تری نهم کتێبه‌دا دانراوه به‌باشمان زانی لێره‌دا هه‌لی بگرین.

پېشنګۍ بهرامېدر چپرؤکی مەم و زین

(مەم و زینی خانى) چپرؤکتىكى نەتەوہەبىيە (خانى) گىيانى نىشتەمانپەرورەى و خواناسى و مرۆڤ پەرورەى پالى پتەر ناوہ كە گىروگرفتى كۆمەلەيتىيمان تەنگوچەلەمەى زىنگكارى (سىياسەت) مان نازار و ئاواتى نەتەوہەمان لە شتوہى نەم چپرؤكەدا دەربخات.

ھەرورەھا چاوەندازە جوانەكانى كوردستان و جوانى و شەنگوشۆخى كچ و لاوہ كوردەكان و ژيانى پر شادى چىنى بالا و ژيانى پر نەرك و نازارى چىنى خوارووى لەگەل كوردەو و پەرۆشتە شىرىنەكانمان و كوردەو و پەرۆشتە ناتەواوہەكانى بەبەرچەستەى پىشان داوہ.

(مەم) و (زىن) كە كۆر و كچىتىكى جوان و كوردەو شىرىن. كە خاوەنى دەررونى نازاد و بىرى سەرەستى نەتەوہى كورد پىشان نەدەن لە جوانى و نازايەتى و مەردايەتيدا لە ئەڤىن و خۆشەويستى و دۆستايەتيدا لە چاكەدانەوہ و خۆبەخت كردندا ھەرورەھا لە ھىوا و خەباتياندا بۆ نازادى و كامەرانى.

ھەرورەكە (مەم) و (زىن) تووشى نەخۆشى و سەرگەردانى و مالتۆيرانى بىون بەدەست زۆردارىي خونكارى (جىزىر و بۆتان)، (زىن الدىن) ھوہ كە سەرەستى بۆ نەھىشتبەونەوہ دلدارىيەكەيان بىنە سەر و بىنە ژن و مېردى يەكترى و ھەردووکیانى بەو داخوہ لەناو برد ھەرورەھا نەتەوہى كوردىش لە سەرەمى (نەحمەدى خانى) دا پىگانەى داگىرگەر و سەرگەردە ستمەكارەكانى ناوخۆ سەرەستىيان بۆ نەھىشتبەونەوہ تا بەكامى خۆى بگات و ژىنىكى پر لە نازادى و كامەرانى بۆى.

جا ئەو ھەزارى و نەخۆشەواری و نەخۆشەبەى كە تووشى كوردەواری ئەوساكە ھاتبۆن (خانى) پەى پى بردبۆن كە ھەرسىكەيان بەھۆى زۆردارىي ئەو داگىرگەرانە ئەو سەرگەردە خۆبەيانەوہ پەيدابو بۆن، لەبەر ئەوہ (خانى) لە شتوہەكى تەواو پۆشن و ئاشكرادا ئەو زۆردارىيە دەرەخات زۆردارىي و دل پەقى و تى نەگەيشتووى و خۆبەستى و ترسۆكىي خونكار (زىن الدىن) لە نازاردان و دل پەنجاندنى (زىن و مەم) دا بەتەواوہتى دەرەخات ھەرورەھا بەتەوۆژم و تىزىيەكەشەوہ خەباتى يەكگرتن و كۆكى خۆشەويستى و يارمەتى، بەرەنگارىي كردنى ئەو زۆردارىيە، لەسەر دەستى پالەوانە جەنگاوەرەكاندا: (تاژدىن) و (عارف) و (چەكۆ) و دۆستە دلسۆزەكانياندا: (مەم) و (زىن) و (ستى) و (جەيزەبون) و (گورگىن) و، پشتىوانەكانياندا كە چاكەخوازانى نەتەوہ بۆن پىشان ئەدات.

ئەو (زىن الدىن) ھى كە گوئى لە پىساوى جواصىر و مەرد و نازا و تى گەيشتووى ھەك (تاژدىن) ى سەرگەردە و زاواى خۆى نەئەگرت و، ئەچو گوئى لە بەدگۆ و نىياز خراپ و ناپاكىتى خۆبەستى ھەك (بەكر مەرگەرەپ) ئەگرت، كە خۆشى ھەر لەوہ ھەرئەگرت كە شەر و نازاوە بنىتەوہ و، زىان بەكەسانى تر بەگەيئى.

ئەو (زىن الدىن) ھى كە نەمەندە دل پەق و خوانەناس بوو، ئەوەندە دوور بوو لە دادپەرورەى و پەرۆشتى زانايانەوہ، لە كەينە و بەينەكەى خۆى و (مەم و زىن) دا، لە كەينەوبەينەكەى ناوہند خۆى و (تاژدىن) دا... نە پرسىكى كرد لە كەس، نە راوێژىكى كرد بەكەس، بەبى چەندوچوون كردن و لىكۆلەينەوہ و پرسىيار،

(مهم) ی کلۆلی خسته ناو زیندانهوه، (زین) ی به سه زمانیشی که نهفت کرد، له ژوروهرهکی خۆیدا، تا سالتیک لیتی نه پرسییوه. ههردووکیان به ناھو ناله و په ئهجه رۆژی و پێ نهگه یشتنهوه کوشت.

به لێ ئو (زین الدین) ه، به زهبری شۆرشێ نهتوه که له ژێر سهرکردهیی (تاژدین) دا سهری گرت ناچار نه بێ: ملکه چ نهکات به پاستی و دروستی، به دادپهروه ری. ناچار نه بێ: سه رهستی و نازادی نه به خشیته وه به (مهم) و (زین). ناچار نه بێ: پێ له گوناھای خۆی بێ و داوای لێ خۆش بو نیش له (مهم) و (زین) بکات. ناچار نه بێ. ئو گوناھای خۆیشی به دهستی خۆی بشواته وه، به ماره کردنی (زین) له (مهم) له دوا هه ناسی سهره مهرگیاندا ناچار نه بێ: به پیتی ئاره زووی (زین)، له دوا ی مردنیان. لاشه که ی (زین) به دهستی خۆی به خاته ناو گۆزی (مهم) وه. ناچار نه بێ: ههوت شه و ههوت رۆژ ئاھهنگ و زه ماره ند به ئو ژن و میتروبییه ی (مهم) و (زین) ه بگیتی. ناچار نه بێ: تا سالتیکش له گه ل هه ژار و داماو و لێ قه و ماو و دل بریندار و به ندیبه کاندایا چاکه و پیاهوتی و دلدا نه وه و به خشنده یی بکات. تا خواسته کانی (زین) به پیتیته دی.

(زین الدین) هه رچه نه ده له خۆیدا پیاهوتکی گه و ره و زنگ و نازا و نان بده و به خشنده و دلپاک هه لکه و تبسو، به لام له بهر سهرگه رمی و تی نهگه یشتووی و خۆیه رستی خۆی، جاروبار هه لای نه کرد: فه رمان به ری خرابی دائه مه زرائند. که په کتیک له وانه (به کر ئاغا) بو، که کر دبووی به په رده داری خۆی. بیانوویشی ئه وه بو، که فه رمانداری، جاروبار فه رمانه کانی به م جهۆره پیاهه خراپانه نه بێ هه ل ناسو رێ؟!

پاستیه که به شی ئه مه یه که فه رمان به ری خراب، به هیچ فه رمان به وایی یه ک ده ست نادات و که لکیشی نا بێ. به لکو به پیتیجه وانه زیانی لێ ئه وه شیته وه، خراپه یش به کۆمه لایه تی نهگه یتنی. ئه م ده رده یش نه ک هه ر له ناو ئیتمه دا هه یه، له ناو هه موو جیهانی شدا هه یه.

جا خونکاری (بۆتان) که (به کر ئاغا) ی کر دبوو به ده ست نیژی خۆی له کۆشکی شاهانیدا، ئه نجامی خراب و سزای ئه م هه لایه ی خۆی ها ته وه رێ. به و اتایه کی تر: ئه وه ی چاند بووی هه ر ئه وه ی ئه چنیه وه!. له ئه نجامدا خوشکه نازه نینه بێ وینه که ی خۆی، (زین) و، رازنو سه لا وچا که دلسۆزه که ی خۆی، (مهم) ی له ده ست چو و.

هه ره ها خۆشه و یستی و پێزگرتن سهرکرده (تاژدین) و براکان و که سوکار و دۆست و یاری (تاژدین) یشی له ده ست چو و له گه ل هی نه ته وه دا!.

ته نانه ت که ها تیشه وه هۆش خۆی، له ده ست پيسواکردن و سووککردنی (مهم) و (تاژدین) و توانج و پلاری (زین) و (ستی) ی خوشکه کانی شی رزگاری نه بو و.

ئه نجامی (به کر مه رگه وه) یش به وه گه یشت که له لایه ن (تاژدین) وه کوژرا!.

زۆریشی نه ما بوو که ژبان و دوا رۆژی خونکار (زین الدین) خۆشی به کویته تنگ و چه له مه وه!.

جا (ئهحمه دی خانی) له م چیرۆکه دا ئه م په نده مان پێ نه به خشی که تا سهردار و سهرکرده کانی خۆمان

وا خۆپه‌رست بن، ده‌رگای ناکۆکی و شه‌ر و نا‌ژاوه‌مان، هه‌موو دهم لێ نه‌کرتیه‌وه. که به‌ره‌نگاری یه‌که‌تریش بووین، بێگانه‌ی داگیرکه‌ر، به‌یارمه‌تی سته‌مکارانی ناو خۆمانه‌وه به‌ئاسانی دینه‌ ناو خاکه‌که‌مانه‌وه و داگیری نه‌که‌ن. چنگیش نه‌هاوێژنه‌ کاروبارمانه‌وه و سه‌رگه‌ردانمان نه‌که‌ن. که بێگانه و سته‌مکارانی ناوخۆیش داگیری کردین، هه‌رسه‌ی ده‌رده‌که، وه‌ک: هه‌ژاری و نه‌خۆشی و نه‌خۆینه‌وایی، له‌ خۆیانوه له‌ناوماندا به‌لاوته‌بنه‌وه و، له‌ناویشمان نه‌به‌ن!.

جا بۆ نه‌مه‌ی کوردستان له‌ ده‌ست ئهم سه‌رگه‌ردانی و وێرانیه‌ی رزگار بکه‌ین و ژيانیکێ پر له‌ نازادیی و کامه‌رانی بۆ کورده‌واری پێک به‌یتین، پێتیه‌سته له‌ پێش هه‌موو شتیکدا خه‌ریکی چاره‌سه‌رکردنی فه‌رمانداری ناوخۆیین و له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی دادپه‌روه‌ری دایه‌زرتین. دوا‌ی نه‌وه‌یش خه‌ریکی یه‌که‌گرتن و کۆکی و خۆشه‌ویستی و یارمه‌تی بێن له‌ ناوه‌ند هێزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌دا، به‌جۆرێکی وا که هه‌موومان ملکه‌چ بکه‌ین بۆ یاسایه‌کی دادگه‌رانه و، بۆ پێشه‌وایه‌کی نه‌یشتمان په‌روه‌ر و خواناس و تێگه‌یشتوو و دادپه‌رست. دوا‌ی نه‌وه‌ په‌ره‌نگاری دو‌ژمه‌نه‌کانی گشتیمان بکه‌ین و کوردستان له‌ ده‌ست زۆرداری رزگار بکه‌ین هه‌ر کاتێ گه‌یشتین بده‌م ئاماژه‌یش ئینجا ده‌ست بکه‌ین به‌به‌ره‌نگاری کردنی هه‌ژاری و نه‌خۆشی و نه‌خۆینه‌واری. تا نه‌ته‌وه‌ی کورد ژيانیکێ پر له‌ کامه‌رانی و نازادی بژی و کوردستانیش ئاوه‌دان ببێته‌وه.

(به‌که‌ر مه‌رگه‌وه‌ر) نیشانه‌ی نه‌و ناپاکی و پوول په‌رستی و خۆپه‌رستییه‌ که له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ماندا به‌لاو بوونه‌ته‌وه و نه‌ته‌وه‌کانی ته‌وشی سه‌رگه‌ردانی و پێسوویی کردوه. نیشانه‌ی فره‌وقه‌یلبازی و ته‌له‌که‌بازی و داوانه‌وه‌ی دو‌ژمنانی نه‌ته‌وه‌که‌یه‌ بریتین له‌ داگیرکه‌ران و له‌ سه‌رکرده‌ خه‌راپه‌کانی ناو خۆمان.

کوشتنی (به‌که‌ر مه‌رگه‌وه‌ر) یه‌ش له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌ی شو‌په‌شه‌وه که (تا‌ژدین)ه نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی ده‌روون نازادانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ به‌سه‌ر خه‌راپه‌کاراندا. نیشانه‌ی ژا‌ل بوونی دادپه‌روه‌رییه‌ به‌سه‌ر زۆرداری و نیشانه‌ی ده‌ستکه‌وتنی نازادی و کامه‌رانی گشتیه‌ بۆ هه‌موو کورده‌واری.

نه‌مه‌یش هیوایه‌ک نه‌به‌خشی به‌نه‌ته‌وه‌که‌مان، که نه‌گه‌ر: «تێ بکۆشی چه‌شنی مه‌رد، زوو نه‌گاته‌ ته‌خت و به‌خت!»، په‌شیمان بوونه‌وه‌ی خه‌نکار (زین الدین) یه‌ش له‌ کرده‌وه‌کانی خۆی، به‌زه‌یی هاته‌نه‌وه‌ی به‌ (مه‌م و زین)دا و، ده‌ستکردنی به‌به‌دیی هێنانی ئاواته‌کانی نه‌و دوو جوانه‌مه‌رگه‌، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه‌، که نه‌گه‌ر په‌نج و ته‌قللای مه‌ردانه‌ی نه‌ته‌وه‌ له‌ ئارادا هه‌بێ، سه‌روشتی ده‌سه‌لاتداران و کاربه‌ده‌ستانیش، ناچار نه‌بێ، به‌پێی خواست و پێتیه‌ستی نه‌ته‌وه‌، به‌جۆرێ و بێته‌ سه‌ر باری چاکی.

به‌م په‌نگه‌ چه‌رۆکی (مه‌م و زین)ی (ئه‌حمه‌دی خانی) چ له‌ کۆری زه‌نگه‌کاریدا چ له‌ کۆری وێژه‌یی و خۆینه‌واریدا، چ له‌ کۆری کۆمه‌له‌یه‌تیدا، نه‌خ و بایه‌خ و گرنگیمان بۆ ده‌نه‌رته‌وه‌ی.

چه‌رۆکه‌یه‌که‌ هه‌موو دهم چه‌شنی گۆلی هه‌میشه‌ به‌هار چاومان نه‌گه‌شپێتیه‌ته‌وه، دلمان نه‌بوو ژێتیه‌ته‌وه. چه‌رۆکه‌یه‌که‌ تا سه‌ر نه‌توانین له‌ک و چاکی لێ وه‌ریگیرین. کرده‌وه‌ی شیرین و په‌وشتی جوان و گیانی نه‌یشتمان په‌روه‌ری و خواناسی و مرۆفایه‌تیشی لێوه‌ فێر ببین.

دواړې چېړۍ مېم و زین

چېړۍ (مېم و زین) نه حمده دی خانې) له ږویه کوهه چېړۍ کی ناوازه و نایاب و بهیږه مەرگه ساتی کی کاریگه وه و هسستی پیاویش نه بزوتی له لایه کی تریشوه ږویه کی نیشتمانی و نه توهی کورد و کوردهستان پیشان نه دات نازار و ناواتی نه توهی کورد دهر نه خات. نه مېش هموی له شتویه کی راست و دروست و تې و تازه و پر سوزدا دهر نه بې که دلی پیاو کیش نه کات و، کاریش نه کاته سهر هوش و دهر وونی.

(خانې) به دانانی (چېړۍ مېم و زین) له م شتویه ده که هیه تی خویندنگایه کی تازه ی نه توهی کرد توهه یو یږه ی کوردی.

که له دواي نه وه که لیک بوژان و وېژوانان له سهر ږیگی نهو ږیشتون... (حاجی قادری کوی، پرتو بهیگی هکاری، زیور، فائق بیتکس، نه حمده موختار، هزار، جلادته بدرخان، جگرخوین، کامهران به درخان، کامیل به سیر، کامهران نه حمده)... نه مانه همویان له سهر ږیږه ی نهو ږیشتون.

جا هره له بهر نه وه که نه م چېړۍ که نه م نه دلی کیش کوه و نه م نه دهر واری به دلیاندا چوه که له ژبانی ږوانه ی خویندا کورده کان ناوی پالوانانی چېړۍ که له کاتی گفتوگودا به وینه نه هیننه وه.

له ناهنگه گوره کانی شدا کاتی هره خوشیان نه میه که گوئ له چېړۍ کبېژیک بگر و بدنا هنگ و گزانییه وه (چېړۍ مېم و زین) یان بؤ بخوینتیه وه.

بیتجگه له وه چېړۍ که کاری له دلی جیهانیش کردوه.

هروه ها له ناو چېړۍ که هره گوره و گرنه گانی جیهانیشدا جیگی بلندی بؤ خو ی کرد توهه، نه وه شی خستوته مېشکی ږوشنییرانی جیهانه وه که نه توهی کورد خاوهی گنجینه یه کی گوره به که پهره تی له گوهه رانی وېژه ی کوردی.

چېړۍ (مېم و زین) ای خانې له ږیږی (ایلیاده ی هومیرؤس) ای یونانی و (شاهنامه فیردهوسی) ای ئیرانی و (رمیانا) ای هیندستانیدا دانراوه. چېړۍ (مېم و زین) بؤ سهر گه لیک زمانی گوره و زیندوی جیهانی گوراوه وهک زمانی: فهره نسزی و نه لسانی و ږووسی، تورکی و نه رمنی و عهره بی و فارسی. هروه ها ج به هوزراوه ج به په خشان، چند جارتیکیش گوراوه ته سهر شتویه موکریانی. بیتجگه له وه (چېړۍ مېم و زین) کاری کرد توه دل و دهر وونی بوژ و نو سهره کانی ش. که به هانه دانی نه وهه گه لیک هوزراوه و په خشانیان له سهر (مېم و زین) به رهم هیتاوه.

نه م چېړۍ که چند جارتیک له لایه نه هوزرمنه دانی کورده وه له سهر ته ختی لاسایی کردنه وه له شاره کانی کورده ستاندا وهک (سلیمانی) و (ناکرئ) لاسایی کراوه توه. به لام له شتویه کی ساکاردا، نهک له شتویه چېړۍ که ی خانیدا. چېړۍ (مېم و زین) دواړۍ کی گوره ی له پتسه وهیه

ږوژیک دی: له شتویه کی یه جگار ناوازه و جواندا به وینه و نیگاری په نگاږه نگه وه پره پره ی نه م چېړۍ که له چاپ بدری.

پۆتیک دئی: چیرۆکی (مەم و زین) لە زانستگۆکانی جیهاندا ئەخۆیندری و لیکۆلینەوی قوولتری تیا نەکری.

پۆتیک دئی: لە شێوی زۆر ورد و شەنگ و شوخدا، لەلایەن ھونەرمەندانەو نەم چیرۆکە ئەخۆیتە شێوی چیرۆکی لاسایی کردنەو و ھی سینەماو. لەسەر تەختی لاساییکردنەو یاخود لەسەر پەردە ی سینەما لاسایی ئەکەیتەو.

تا ھەموو ژيانیکێ کوردەواری سەردەمی چیرۆکە، بەھەموو شیرینی و تالییەکیەو بەھەموو جلەبرگ و خواردەمەنی و ناھەنگ و بەزمیکەو بەھەموو ژيانیکێ ساکارانە نەتەو و ژيانیکێ دەولەمەندانە چینی بالاو بەھەموو ھەلپەرکی و گۆرانی و ساز و ناوازیکیەو، بەھەموو چاوندازە جوانەکانی (جزیر و بۆتان) ھەو بەخۆیتە ناو فیلمی سینەمای ڕەنگاوەنگەو، نەوساکە فیلەکە ئەبێتە گەورەترین ھۆی بەرزکردنەوی پایە نەتەوێ کورد لەناو نەتەوکانی جیهاندا لە کۆری نیشتمانی و وێژە و میتۆ و شارستانیتی دلتەری و کردەوی بێلند و جواندا.

ھەردەھا پۆتیکیش دئی: کە وێژەوانەکاغان لە شێوێکی تەر و تازەدا و لە کۆریکی گەورە و فراواندا، دەست ئەدەنە زیندووکردنەوی چیرۆکە نەتەوییەکانی ترمان کە لە ژمارە نایەن و، بەھەزاران سالا نیشان بەسەردا تێپەریو، کەچی ھێشتا ھەر لەناو سنگی چیرۆکیژەکانی نەتەوی کورددا ماونەتەو.

وا بۆ نمونە ناوی ھەندێ لەو چیرۆکانە و لەو چیرۆکیژەکانە پێشکەش بە وێژەوانە بەرێژەکاغان ئەکەم ھیواداریشم بەخوا کە ئەوانیش پەریوویی مامۆستای مەزغان (ئەحمەدی خانی) بکەن و نەم چیرۆکانەیش لە شێوێکی ناوازە و نایاب و باودا سەرلەنوێ دابەڕێژنەو، و پێشکەش بە نەتەوی کوردی خۆشەویستی بکەن.

ناوی چیرۆکە بەناویانگەکانی کورد

ناسکۆلە، ناگری، ناغای بەمێزەریان، نایشەگۆل، ئەحمەد شەنگ، ئەودال ئۆمەر ئەوسانە، عدلی ھەری، عەودالی، عەزیز داسنی، بابکو، باپیرە، باوانم، بارام و گۆلندام، باشوی زوزانان، بەھارە بەیتا بۆلبول، بەیتی عدلی بەردەشانی، بەیتی سالی قاوہچی، بلە برایمۆک، بۆری میرسیقدینی، مەلا زۆندینان، بوھاری کوردی بۆزبەگ، بێلندە، بێمالە، بەدرخان پاشا، جانۆ، جەغفەر ناغا، جمبالی، جەمە سۆلتان، جوافتەر و دایکی، جۆلندی، عەبدولرحمان بابان، عوسمان پاشای بەبە، خەج و سیامەند، مائە فارس ناغا، دادوہرە، دەلایلو، دەمد، دوانزە سواری مەریوان، رۆنۆ مایۆ، فەرھاد و شیرین، فەرھەت ناغا، فریشتە، گۆزان گاسمۆ، گەلباغی، گەنجۆ، گەنج خەلیل پاشا، گەلۆ، گۆلان گۆلان، گۆرانی، گۆرانشا، گۆلناز و کەلاش، گۆلنەزەدە، گۆلن و کابەنگەرۆ، گۆلن کۆلن، ھاوینە، ھەلپەپینەوی کورمانجەتی.

ھەلۆی کوردەواری، ھەسپی ڕەش، ھەوراسانی، ھەمەتیار، ھەنیفە، ھەوت دەرویش، ھەتەم، ھەوسەت.

عه زه دین شتیر، نیمامی همهزه، کاکۆ، کاکه سوار، کاک همهزه، کاکه میر و کاک پیر، کاک سه لیمی نازاد خانی، کاک باپیری مهنگور، کاک همهزه مهنگور، کاک برایم دهشتی، کاک سه عید کوری قوچ، عوسمان بهگی بهبه، کانه بی، کانه بی و خوازی کانه بی و نوعمان، کورمانجی، کهل و شتیر، کهله نه سپ، کهویار، کویتانی کوردستان، کورد و گوزان، کورکه مالی (بهختیار)، کورکه چهله، کولینگۆ، لاس و کدۆال، لایلا، لهشکری، لهیله و مهجنون، لای سوریهش، لوپ و سۆزان، ماینی شت، مهلای گوره مه ری (مهلا خلیل) مه م و زین، مه می نالان، محهمه د خان، میترامه، میهر و وهفا، میری ره وهندی، میری موکریان، نادر شا، ناسر و مالمال، پیر فه رخ و یای نهستی پیرو زو، پیری ژیر، پیترین و سهی بو د، پیرو یایز، قهبری، قوچی و قمان قر و گوله زهره، راهه پلنگ، ره شهراو، ره پوی یای گولتی، ره هۆزی برینداری، ره سته م، ره سته م بهگ، ره سته م و زراو، ره لای دایکی ره لای ره وادی، ره لای نه بهز، ره ویتل (کرمانج)، سایل، سترانا جاسمۆ، سترانا فه رخۆ، سهگی کورمانجه تی، سهیده وان، سه مکی مه زن، سنور، سوارۆ، سواره، سواری جوانۆ، سوره گول، سیاپۆش، سیاجه مانه، شاریار، شاپازی موکری، شاکه و مه سور، شاریاژی، شازاده ی شادی، شاهه لوی ره وهندی، شاهه یون، شه ره تۆله، شه ره های شه ره، شه ری نوسه زاری، شه ریفه، شه نگه، شه م و شه مزین، شه من، شه وونیوه شه و، شه و لای، شیت و ژیر، شینی جوافتری، شتیرۆ (سهید ته های شه مزینانی)، شتیر و شه پال، شتیری نه بهز، شتیخ عه بدوللای غازی (شه مزینان)، شتیخ عه بدولقادر، شتیرکۆ، شای زهند، شه و لای زهند شوانه، سه لاهه دین، تاقه سواره، ترکانه، تیری گه روماری، خانی به قه یغان، خالید ناغا، خه زال، خه زیم خه یال، خوازی، خورشید و خاوه ر، یاری یای نهستی، یوسف بازاری، یوسف و سه لیم، یوسف و زوله یخا، زازایی، زالم زه رده ههنگ، زهردوشتی، زه بیل فروش، زهینه ل، زستانه زۆزانا کورمانجی».

ناوی چیرۆکبێژانهکانی کورد

له سنگی نه م چیرۆکبێژانه دا زۆریه گیجینه ی وێژه ی کوردی پارتیزاوه: «عه لی به رده شانی، برایه گۆج، عه بدوللا ده رویتی، فه قیتی تهیران، عه بدوللا ره شی گه نجالی، هه لکه تی، همهزه بهگ، نه حمه د هه لئا، عه لی حه ریری، مه لای جزیری، راوکه وان، ره حمان به کر، کاک ره سته م سهید عه بدوللای بو پهانی، خرنا ل.

پوور، په ریزاده ی لهشکری، بای کابان، بای ناز، پوور زه خا، زه خانه ستی.

کاک مه لا، گللیر عه لی، برایم بایز گولاوی، کاک هه باس خره ی مه ریوکران و کویتخا سالتح، میرزا قاسم قازی، میشۆ، سه بری، سوره محهمه د نامانی، زاله.

سه رنج:

نه م چیرۆکبێژانه هه ندیکیان خوینده وار و زانا بوون. وهک (فه قیتی تهیران) و (مه لا جه زیری)... خاوه نی به رده می به ناویانگن.

وتەى پۇشنىپىرانى جىپھان

دەربارەى چىپۆكى مەم و زىن و ئەحمەدى خانى و وئەزى كوردى

* لە سالى ۱۸۴۰ د. ۳۰. (دیتىل) كە زانایەكى رووس بوو، بەناو پۇژەهلەتى نزیكدا كەشتىكى كروو، لە كوردستان كەلىك غومونەى وئەزى كوردى چاوپىتكەوتوو. لە نووسراوەكەى خۆیدا ئەلئى:
«من هەرگىز ئەو بەمىشكما نەنەهات كە ھۆزەكانى كورد؛ كە خۆتەندەوارىيان لەناودا كەمە، نەمەندە زۆر و بى شومار بەرھەمى وئەزى دەستنووسيان ھەبوو بى بەزمانەكەى خۆيانش».

* (ئى. ئا. ئورلى) كە پۇژەهلەتاسىكى رووسە ئەلئى:
«(ئەحمەدى خانى)، لە پىزى (روستالى) گورجستان و (فىردەوسى) ئىران داىە. ئەم بوژانە ھەرسىكەيان دۆست و دلسۆزى نەتەوہى خۆيان بوون».

* دىسانەوہ (ئى. ئا. ئورلى) ئەلئى:
«ئەحمەدى خانى لەناو ھەموو كوردستاندا ناوبانگى بلاوبووتەوہ. تىكرا ھەموو كوردىكىش ئەحمەدى خانى بەبوژ و وئەزووان و دۆستى نەتەوہى كورد دانەنى».

* خاوەن لىكۆلئەنەوہى ئەوروپايى (پۆل ئابى بەيدار) ئەلئى:
«زمانى كوردى، لە بنچىنەدا زمانىكى بوژانەىە. كوردەكانىش بەجۆزىكى تىكرايى خاوەن ھەست و تەرزو تاسەن، ھۆنراوہ خاوەن. ھەر كە لە داىك ئەبى ئارەزووى چىپۆك خاوانى ئەكەن. گۆزانى ئەلئىن پەيوەندىيەكى زۆرىشيان بەھۆنراوہ و ساز و ئاواز و ھەلپەركىتوہ ھەيە. چىپۆكىيەكانىيان خۆش ئەوئ و پىزىشيان لى ئەكرن».

* (قانات كوردۆ) كە مامۆستايەكى وئەزى كوردىيە لە زانستگۆى (لېنىنگراد) دا، لە پىشەكەيى نووسراوى (مەم و زىن) دا كە لەلايەن (م. ب. رودىنكو) ھە چاپ كراوہ و كراوہ بەزمانى رووسى، ئەلئى:
«لە سالى ۱۹۳۳ دا لە (يەرىشان) دا كۆگرەيەكى كوردناسان گىرا و بېريان دا كە چىپۆكى (مەم و زىن) ئەحمەدى خانى بەتەپى لائىنى بۆ كوردەكانى سۆفئيت لە چاپ بەن».

* (دوكتۆر بلەج شىركۆ)، لە نووسراوہ بەنرخەكەيدا، (القضية الكردية) سالى ۱۹۳۰ ئەلئى:
«ئەحمەدى خانى، زانايەكى گەورە و بوژىكى دلدار بوو. بىجگە لە ھۆنەوہى ھۆنراوہ، ھۆگرىيەكى تەواوئىش بەھونەرە جوانەكانەوہ بوو چىپۆكى (مەم و زىن) ىش كە زۆر بەناوبانگە و بى وئەيە لە بابەتى خۆيدا، مەگەر (ئىليادەى ھومىروس) ى بگاتى، ھى ئەو».

بیرانه‌وه‌ی وتار

جا نه‌گهر گیانی بوژی میهن و ماموستای ویژه‌وانی به‌پێژ، (نه‌حمه‌دی خانی) به‌م وتاره‌ی من شادمان
 بیه، خۆم به‌گامه‌ران نه‌زانم. نه‌مه‌نده و به‌ئاواته‌وه‌م له‌ ده‌رفه‌تییکی تر دا ده‌ست به‌چاپ کردنی چیرۆکه
 گرنگ و به‌نرخه‌که‌ی (مهم و زین)، که گه‌وه‌هه‌ریکه له‌ گه‌نجینه‌ی کورده‌واری و هه‌یواداریشم به‌خوا که
 چاپ کرا له‌ شتیوه‌ی تازه‌یدا نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌پێژ ته‌واو که‌لکی لێ وه‌ریگری^(*).

سلیمانی: شاکر فه‌تاح

۱۹۶۹

(*) که‌رسته‌ی ئەم وتارەم لەم نووسراوانە و لە گەلیک لێ کۆلینه‌وه‌ی تره‌وه وه‌رگریوه‌.

- ۱- چیریکه‌ی مهم و زین - عبیدالله ایوبیان.
- ۲- میژووی نه‌ده‌بی کوردی - علاءالدین سجادی.
- ۳- مهم و زین - گیوی موکریان.
- ۴- مهم و زینی خانی - هه‌زار.
- ۵- مهم و زین - م. ب. رووینکۆ. پێشه‌کی قانات کوردۆ.
- ۶- القضيہ الکرویه - دوکتۆر به‌ج شێرکۆ.
- ۷- دیاریی لاوان - لاوانی کورد.
- ۸- مهم و زین - محمد سعید رمضان البوطی.

داماوی موکریانی

نووسراوێکه:

چیرۆکی ژبانی زانا و میژوونووس وێژهوان و نیشتمان پهروه‌ریکی گه‌وره‌ی کورد (سه‌ید حوسێن حوزنی موکریانی) پێشان ئەدات

پێشه‌کی

(داماو) یاخود (سه‌ید حوسێن حوزنی موکریانی). وه‌ک ئەستێره‌یه‌کی گه‌ش له (سابلاخ) هه‌ به‌سه‌ر شاخه‌کانی کوردستانی گه‌وره‌دا کشا و گه‌یشته‌ ئاسمانی شاره‌ به‌ناویانگه‌ جوانکیلانه‌که‌ی (په‌واندز). ئەو ناوچه‌یه‌ که‌ گه‌لیک سال‌ بوو شه‌وه‌زه‌نگی نه‌خوتنده‌واری و به‌دکاری تاریکی کردبوو، (داماو) به‌بیروباوه‌ره‌ پریشانگه‌دانه‌کانی و، نووسراوه‌ کوردیه‌یه‌ نر‌خدانه‌کانی و، چاپخانه‌ خنجیلانه‌که‌ی خۆی پ‌وشنی کرده‌وه‌. بیروباوه‌ری پ‌ر و پ‌وچ و خواروخیچی بیتگانه‌ په‌رستی له‌ می‌شکی هه‌زاران کوردی (په‌واندز) کرده‌ ده‌روه‌ و، له‌ جیتی ئەو بیروباوه‌ری پ‌یرۆز و به‌ری (کوردایه‌تی) دامه‌زراند. ئەو کاته‌ سالی ١٩٢٦ بوو. (داماو) که‌ له‌ شاری (حه‌له‌ب) دا به‌نه‌یتی هاوکاری شوێشگێره‌کانی (کوردستانی ژوو‌روو) ی نه‌کرد له‌ دژی (تورکه‌ که‌مالیه‌کان)، که‌

له‌ به‌لینی خۆیان په‌شیمان بووبوونه‌وه‌ و مافی کوردییان خستبووه‌ ژێر پ‌یشه‌، له‌لایه‌ن ئەوان و فه‌ره‌نسه‌زانه‌ی د‌وستیانه‌وه‌ ته‌نگه‌تاو کرابوو، تووشی به‌ندیخانه‌ کرابوو، نازار و زیانی پ‌ی گه‌یتندرابوو، کاتێ که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ ر‌زگاری بوو، نه‌ه‌ستا ده‌م‌ده‌ست به‌خۆی و چاپخانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ربازوو و خۆی گه‌يانده‌ (په‌واندز). تا سالی ١٩٤٣ له‌وێ مایه‌وه‌. پاشان له‌لایه‌ن هه‌ندێ که‌سانی خراپ و فه‌رمانبه‌رانی ناپاکه‌وه‌ نازاردراو خرایه‌ ته‌نگانه‌وه‌. ده‌ربازوو و، په‌ره‌وازه‌ بوو، بۆ (به‌غدا) تا سالی ١٩٤٧ یش هه‌ر به‌نوسین و چاپ کرده‌وه‌ خه‌ریک بوو، تا گیانی پاکی به‌خاک سپارد.

(داماو) له‌ به‌مه‌ماله‌یه‌تیکه‌ی خوتنده‌واری هه‌زاری شاری (سابلاخ) دا له‌دایک بوو. ئەوساکه‌ سالی (١٣١١) ی ک‌چی بوو. هه‌ر که‌ چاوی کرده‌وه‌، نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی له‌ژێر چنگی ز‌ۆرداریدا دی، وێرانی کردبوو. له‌ باوکی و نه‌نکی و خاله‌ خوتنده‌واره‌کانیه‌وه‌ نازار و هاوار و ئاواتی (کوردستان) ته‌ گه‌یشت. به‌وه‌ گیانی (کوردایه‌تی) ی ک‌را به‌به‌ردا. هه‌ندێکی خوتند و له‌ ته‌مه‌نی د‌واژه‌ سالییه‌وه‌ له‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی جیا بووه‌وه‌ و، که‌وته‌ د‌وای خوتندن و ف‌یروون و پ‌یشه‌سازی، له‌ناو کوردستانی گه‌وره‌ و خاکه‌ دراوسێکانیدا. د‌وایی به‌کامی خۆی گه‌یشت و بوو به‌ (زانایه‌کی نیشتمان په‌روه‌ر) و (وێژه‌وانێکی پ‌ی پ‌یشاندهر) و (پ‌یشه‌سازیکی ده‌ست په‌نگین) و میژوونووسێکی ه‌ونه‌رمه‌ند. ژبانیه‌کی ساکارانه‌ی

هه‌زارانه ژیا، پر له کوله‌مه‌رگی. جاریه‌جاریتیکیش نه‌حه‌سایه‌وه و نه‌بووژایه‌وه. به‌لام سامانیکی گه‌وره‌ی نرخداری له نووسراوانی خۆی و که‌سانی تر پێشکەشی (گه‌نجینه‌ی زانست و هونەر و وێژە کوردی) کرد. (داماو) نه‌وه‌نده‌ی بۆم ده‌رکه‌وتوه: (٤٧) نووسراوی کوردیی داناه. له‌مه (١٧) نووسراوی چاپ کردوه. (١٠) گۆڤار و پۆژنامه‌شی ده‌ره‌یتناه. (١٢) نووسراوی که‌سانی تریشی له‌سه‌ر نه‌رکی خۆی چاپ کردوه. وه‌ک مامۆستا گیوی برای نه‌لق نووسراوانی تریشی هه‌بوون، نه‌مان، له‌بیر چوونه‌ته‌وه. نه‌مانه و وه‌ک بۆم ده‌رکه‌وتوه، (داماو) یارمه‌تی ده‌ری کۆمه‌له شۆر‌شگێته‌کانی کورد بووه. ده‌ستی داماو و لێ قه‌وماوانی کوردی گرتوه، چ به‌پاره، چ به‌کار.

داخه‌که‌م (حوزنی) تاما ژبانیتکی تالی رابووارد، نرخ‌ی خۆی پێ نه‌درا. پێزی ته‌واوی لێ نه‌گیرا. به‌پێچه‌وانه‌وه نازار درا. زبانی پێ گه‌ییترا. به‌لام له هه‌ممو ده‌مێکا غۆمه‌ی زرنگی و مه‌ردایه‌تی و شۆر‌شگێتی و نیشتمانپه‌روه‌ری بوو. بۆ بیروباوه‌ری (کوردایه‌تی) نه‌ژیا، نه‌ک بۆ خۆی.

(داماو) توانی به‌ژبانی خۆی، ژبانی هه‌زاران کورد بگۆڕی و ئاراسته‌ی‌شی بکات بۆ سه‌ر پێگای نیشتمان په‌روه‌ری. پیاوی و شایسته‌ی نه‌وه‌یه (په‌یکه‌رای بۆ بکری). (پاشماوه‌ی نووسراوه ده‌ست‌نووسه‌کان) ی بۆ له چاپ بدری. خانوو و باخچه و نووسراوخانه و که‌لوپه‌له‌کانیشی بکری به‌ناوازه‌گاهێک بۆ نه‌وانه‌ی دێنه (په‌واندز) و (داماو) و (کورد) یان خۆش نه‌وی. ئێمه‌ش نه‌که‌ر نه‌مه‌مان له ده‌ست بێ بۆ (حوزنی) ی بکه‌ین، گیانی شاد نه‌که‌ین، هانه‌ی هه‌ممو نووسه‌ر و زانا و هونه‌رمه‌ندپکی کوردیش نه‌دین که وه‌ک نه‌و خۆی به‌خت بکات له‌پێناو (کورد) و (کوردستان) دا. دروود بۆ گیانی پاک (حوزنی) که سه‌ری خۆی و ئێمه‌ی‌شی به‌رزکرده‌وه.

سلیمانی: ١٩٧٢/١/٦

شاکر فەتاح

پێگه‌یشتنی داماو

ناوی خۆی (حسین کوری سەید عەبدوللەتێف کوری شێخ ئیسماعیل کوری شێخ لەتێف) ی خەزاییه. گه‌لیک نازناویشی بۆ خۆی به‌کاره‌یتا، وه‌ک: (حوزنی)، (خه‌دۆک)، (داماو) (بێژهن). به‌لام له‌م دواییه‌دا، (داماو) هه‌کە له هه‌موویان زۆتر به‌کارنه‌هێنا.

له‌ پۆژی پێنج شه‌مه‌ی ٢٢ مانگی (ریبع الاول) ی سالی (١٣١١) ی کۆچیدا، له شاری (سابلاخ)، له گه‌ره‌کی (حاجی هه‌سه‌ن) دا له‌دایک بووه.

هه‌ر له منالیه‌وه نیشانه‌ی وت و وریایی و زیره‌کی و ژیری و گورج و گۆلی پێوه دیاربوو. ته‌نیا لای باوکی و خاله‌کانی خۆی خۆندنه سه‌ره‌تاییه‌کانی به‌فارسی و به‌کوردی و به‌عه‌ره‌بی خۆندوه. له ته‌مه‌نی دوازه سالییه‌وه له مائی باوکی دوور که‌وتۆته‌وه و ئاواره بووه. به‌ناو گه‌لیک شار و دێهاتی

[illegible]

تەرك و نازارى ئاۋارەيى و، ناخۆشى ژيان و گۈزەرانى ناو كوردستان، بەھۆى زۆردارىى داگيركەران و زۆر و ستەمى ناو كوردەۋارىيەكە، خۆيەۋ، (داماۋ)ى تەۋاۋ پىن گەياندىبوو. كە لە سالى ۱۵۹۳۴ دىيىم، (داماۋ) پىياۋىكى زىنگ و مەند و نەرم و نىيان و تىگەيشتو و ژىرم ھاتە پىتش چاۋ. دلى پىر بوو بوو لە خەم و خەفەت بۆ نەتەۋە و نىشتمانەكەى خۆى، دلى پىر بوو بوو لە گلاراي بۆكەساسى و پەنجەرۆيى خۆى بەدەست ناشىتى و بەدخروىي ھەندىك لە ھاۋنىشتمانەكانى خۆيەۋە. ھەندى جارىش رۆزگار لايەكى ئەكرەدەۋە، لە دەستكورتى و نوشوستى و بەندىخانە و ئاۋارەكردن رزگارى نەبو، پشۋويەكى ئەدا و نەخەسايەۋە، بەلام ھەرگىز نىشتمان و نەتەۋەكەى خۆى لەيىر نەنەچۈۋەۋە. بەۋ پارانەى دەستى ئەكەۋتن و بەۋ ناز و جىيازەى ئەھاتە بەردەدى، بەكەلك كوردە لىتقەۋماۋ و بىتچارە و ھىزارەكان ئەھات، ەك لە (سورىە) و (لېنئان)دا كەردى. ھەمۋە دەمىتكىش تا دەستى رۆشتىبىن پەنھىتى فەرمانى گىرنگ گىرنگى ئەبىنى لەگەل شۆرېگىتپەكانى كوردستاندا. لە (خەلەب) و (رەۋاندىز) و (ھەۋلىتەر) و (سلىمانى) و (بەغدا)بىشدا، پىن ۋوجان خەرىكى نووسىن و چاپكردن و بلاۋكردنەۋى نووسراۋانى كوردى بوو.

ره‌وشت و سروشتی دام‌ها

(داماو) ئۇقرى بەخۇى نەنگەرت. پىاۋىكى رەھەندەبوو. بەدۋاى زانىيارى و كۆگردنەۋى نووسراۋانى كوردى و ئەو نووسراۋاندا ئەگەرا كە لە (كورد) و (كوردستان) ئەدوان. بىتجگە لە كوردستان بەخاكى (پرووسىيا) و (توركىيا) و (ئىيران) و (ئەفغان) و (سورىە) و (لوانان) و (مىسسر) و (حىجاز) و (فەرەنسە) یشدا گەرا و گەشتى كرد^(۱). ۋەك ھەنگ كە لە ھەر گولتەمژىك ئەكات و لەو گولتە ناۋانە ھەنگوپىن دروست ئەكات، (داماو) یش لە ھەر خاكە ھونەرىك و بەھرەبەك فىتەر ئەبوو، زانستىكى ۋەدەست خۇى ئەخست. پاشان كە ھاتەۋە كوردستان ئەو ھەمرو كۆمەلە زانست و ھونەر و وىژانەى لە شىۋەى وتار و نووسراو و گوڭفار و رۆژنامەكاندا. ۋەك چەپكە گولتەك پىتشكەشى كوردەۋارى كرد.

(داماو) پياوٽي ڪهه گهٽي چوارشانهي قڙ زهري خورمايي دهم و چاو سور و سڀي بو. ريشني
تڙي پتوہو. له چاوہ گهشہ جوانہ کانپوہ پرشنکي زانين و شاره زايي نهاته دهرهه. رووخوش بو.
قسہ شيرين بو. هدرگيز پياو له هاودهمي تيري نهته خواره. کانيک بو بو شاره زايي و هونه رهندي و

(۱) جیڳای گومانه نهم شوتنه چووبی، د. کوردستان موکریانیش له (پووناگی) دا تنیا باس له (روسیا و نهسته موول) دهکات که سه ری لپ داون.

په‌وشت و خسوی بښد. دل فراوان بوو. ده‌ست بلاو بوو. دلته‌ې و ده‌ست په‌نگین بوو. له ه‌ر کۆړتیکا بت‌دییایه ک‌لکی لټ و‌رنه‌گیرا. نه‌و ه‌سته نیشتمان په‌روه‌ریییه نه‌م‌نده ک‌لپه دار و به‌تین بوو، له ماوه‌ی چ‌ند سالتیکا توانی ناوچه‌ی په‌واندز له بېتگاهه په‌رستییوه و‌ه‌رگیتړئ بۆ کورد په‌رستی. (داماو) ه‌م‌مو ئامانج‌تیک‌ی ژبانی: (پت‌سخ‌ستنی کورد) و (ئاواک‌ردنه‌وه‌ی کوردستان) بوو. جا به‌و زۆرزانی و شاره‌زایییوه که ه‌ییسو له کاروباری ژباند توانی گ‌ل‌تیک پی‌سای گ‌وره گ‌وره و ناودار، چ له‌ناو کورده‌واریدا، چ له‌ناو بېتگاهه‌کاندا بکات به‌دۆستی خۆی، ه‌ر بۆ نه‌و ئامانج‌ه‌ی که پۆژتیک له پۆژان نه‌و دۆستایه‌تییه‌ی ناوه‌ند خۆی و نه‌وان به‌کار به‌یتن بۆ ک‌لکی کورده‌واری. له‌مه‌یشا زۆر سه‌رکه‌وت.

(داماو) پی‌سای‌تیک‌ی به‌نارام بوو. به‌رگ‌ه‌ی کاره‌ساتی ناخۆشی جیهانی په‌سنگ‌تیک‌ی فراوانه‌وه نه‌گرت. جا چونکه سه‌ر‌ل‌ند و خاوه‌ن نایین بوو، له ژبانی پۆژانه‌ی خۆیدا ساکار و ه‌زارانه گوزهرانی نه‌کرد. به‌لام له به‌راسه‌ر نه‌رک و نازاردا؛ کۆلی نه‌ئ‌دا و‌ره‌ی به‌رنه‌ئ‌دا، تا نه‌گ‌ه‌یش‌تایه ئامانج‌ه‌کانی خۆشی‌ی وازی نه‌ئ‌ه‌یتا.

گ‌ه‌ر و گ‌یچ‌ه‌ل له کۆلی نه‌ئ‌ه‌یوه‌وه!

(داماو) بلیمه‌تیک بوو بۆ خۆی. به‌ه‌م‌مو ه‌یز و ته‌ووژم‌تیک‌یه‌وه خه‌باتی نه‌کرد. نه‌و له‌گ‌ه‌ل نه‌مه‌یشدا که به‌ته‌نگ خۆشگوزهرانیی خۆیه‌وه نه‌بوو. ژبان‌تیک‌ی کوله‌مه‌رگی نه‌ژبا و پیت‌شیه‌وه ئارامی گرت‌بوو، به‌لام له‌سه‌ر‌تیک‌ه‌وه دۆژمنانی کورد له‌سه‌ر نه‌و خه‌باتانه‌ی که نه‌ی کرد، گ‌ه‌ریان پت نه‌کرد و توشی مه‌ینه‌تییان نه‌کرد. له سه‌ر‌تیک‌ی تریشه‌وه نه‌وانه‌ی به‌ه‌رزبونه‌وه و پت‌گرتن له‌وه‌وه، چاویان به‌رای نه‌ئ‌دا بی‌بی‌ین، ه‌م‌مو جۆره ته‌له‌که‌بازیه‌کیان له‌گ‌ه‌ل‌دا نه‌کرد و توشی سه‌رگ‌ه‌ردانییان نه‌کرد. جاری وایش ه‌ه‌بوو ه‌ه‌ردوو جۆره دۆژمنه‌کانی له دژی نه‌و یه‌کیان نه‌گرت و توشی به‌ندیخانه و ناواره‌کردن و ه‌زار‌ی و نازار و پی‌سواییان نه‌کرد. ه‌ه‌ندئ جار فه‌رمانداره‌کانی (ئیران) و (تورکیا) و (عیراق) و (سوریه) و ده‌سه‌لاتداره‌کانی (فه‌ره‌نسز) و (ئینگلیز) و نوکه‌ره‌کانیان له فه‌رمانبه‌ران و مه‌لاکان و سه‌ره‌ک ه‌ژزه‌کان، له پت شو‌تینی سه‌ری نه‌گ‌ه‌ران، ه‌ه‌ره‌گ‌ه‌یان له شو‌تینیکا و له شتیه‌یه‌کا و له تافیتکا نازاری نه‌دا و زبانی پت نه‌به‌خشی. (داماو) جاروبار نه‌و ته‌نگ و چه‌له‌مانه‌ی خۆی به‌دل‌تیک‌ی پر له ئاگ‌روه نه‌گ‌ت‌رایه‌وه. دلی پی‌سای نه‌سووتاند. وه‌ک چه‌ره دووکه‌ل ه‌ه‌ناسه‌یه‌کی سارد و په‌نج‌ه‌رۆیی له دل و ده‌روونی و ده‌می نه‌هاته ده‌روه. که‌چی نه‌وه‌نده‌ی پت نه‌ئ‌ه‌چوو، ده‌ستی نه‌دایه‌وه خه‌باته به‌نرخه‌کانی خۆی، وه‌ک: (دانانی نووسراو) و (کۆپینی نووسراو به‌زمانی کوردی) و (چاپ‌کردنی گۆڤار و پۆژنامه و نووسراوان به‌زمانی کوردی) و (بلاو‌کردنه‌وه‌ی)ان به‌کوردستان و ه‌م‌مو جیهاندا، له‌گ‌ه‌ل (پاریزه‌دان‌ی ه‌م‌مو خه‌بات‌تیک‌ی شو‌پ‌شگ‌ت‌پانه له کوردستاندا). ه‌ر به‌و خه‌باتانه‌یش خۆی له‌بیر نه‌چوه‌وه!

داماوی بویر

(داماو) جار به جاری داخی دلی خوی له شتیهی هونراوه دا هل دهرشت. نهمه چند دیریکه لهو چامه
(قصیده) یه که له ناو بهندیخانهی (موصل) دا ههلی بهستوه، له ۱۹۴۱/۵/۲۱ دا:

«ادیب و زانای قومی بهخته وه
نازاد نهژین و ناکیشن که دهه
هموو خاوه ندی ناو و نیشانن
بهملک و ثروت، بهپیز و شانن
چون هل بسوورپین بزبان ثنایه
قسه بیان فنه و پهنه و دوعایه
نهمن که تاریخ نویسی کوردم
بهبرسی و پروتی و رذیلی مردم
خه و خوراکم ناه و حسرت
پژئی دلشادیم چپسی و ذلته
به دناو و ریسوا، بی پشت و پهنا
بی یار و هاو ده بی پیز و دلخوا
له بهر بی که سی دایم ملکه چم
نامانجی بهلا و فتنه ی بی وهجم
من بیجگه له وهی ادیبی کوردم
تاریخ نویسی زه مانای کوردم
تاوانم چیه؟ کوانی گونا هم؟
ماکینه ی گه پت بشکینی نا هم!
(داماو) وه کو کورد بی سوچه و تاوان
له خرا بهولاوه نیه تی خاوان».

هه ندی له مەلاکانی ره واندزیش که نهو بهری نازاریان نه دا، (داماو) لهم شتیه یه دا داخی دلی خوی
بهرامهر شاره که یان دهرده بری:

«خراپیتی که تو له منی دهبینی
دوو پیسته پیت بلیم با دانه مینن
یه کنی کوردم، دوورهم راسته وتارم
لهوهم زیاتر نیسه سروچی نهیینی

لهوئى پوژئى وه به دېدېخت و كه نه فتم
كه هاتمه شارتيكى وا؛ مهرگه ژينى
گرفتارى خهم و دهرديكى وا بووم
نييه رزگارى تو مهرگم بييني
له دهست (كوردان) برا ژينم بهلايه
خوړاكم تاله، كارم دل برينى
خهم و دهرد و بهلا و گيچهل و شهر
به پيژن دئ به سهرما دهم كه ويني
وه ها (داماو) ي دهستى جهلى كوردم
كه نه فتى و ناهوميتديم كه س نه بييني»

ههروه ها (داماو) دادى بوو له دهست كاربه دهسته نه زانگان، نه يگوت:
«نه گهر پووت و نه دار و بڼ كه واپم
وه گهر برسى و گرفتارى هه واپم
له خوږش و نيشتمان ناواره ماپم
له دهست يار و نه يارا سهر شيواپم
له وټر جهور و جفا و توهمهت پرزاپم
له نيو تاريخى كوڼجى غم خزاپم
وه كو (مهم) به ندى زنجيرى بهلايم
وه كو (بيژن) له چالاوى قولابم
اسيرى ظلم و استبدادى واپم
له خاكى خوم غريب و بڼ نه واپم
له نيو بيگانه داماوى قضاپم
به بڼ خزم و كهس و باب و برابرپم
نه ودم بڼ چاتره، نهك سهر نهوى كه م
له پيش گه وره ي نه زان گهر دن كه چي كه م!»

کەچی لە ساڵی ١٩٥٣دا، بەرامبەر بە وێنەیەکى خۆی گوتوویەتی: (١)

«وێنەى وقار و عزم و ثباتم

پراوەستە هەتا هاتى و لا تەم»

لەم وێنەیدا (حسین حوزنى موکریانى)، کە لە نووسراوى (وێنەگەرى و کۆلێن) دا چاپى کردووە، (٢)
بەجلوهرگى کوردییەوه، لە شێوەیەکی شەنگ و شۆخدا، گۆچانەکەى گرتووە بەدەستەوه و، رەپ
پراوەستاه، پرووی کردۆتە ناسۆ، چاوه‌ڕوانیى دواڕۆژتیکى پرشنگدار ئەکات بۆ (کورد) و (کوردستان).

شاگازەکانى داماو

نەم نووسراوانەى (سەید حوسەین حوزنى) یاخود (داماو) داینان و لە چاپى داون ئەمانەن:

١- غونجەى بەهارستان.

٢- پێشمەواى ئایین.

٣- دێرتیکى پێشکەوتن. مێژووى دوو بنەمالەى کوردە کە لە ناووریایەگان و دیاریەکردا فەرمان
پەوابوون.

٤- مێژووى دەورى ئەمارەت لە کوردستان ساڵى ٢٥هـ - ٦٥٦هـ.

٥- ناوڕتیکى پاشەوه حکومەتى بەرزەکانى لە حلوان و دینەوەر.

٦- ناوڕتیکى پاشەوه حکمدارانى کورد لە هەولێر.

٧- ناوڕتیکى پاشەوه پادشای چەند بنەمالەیکى کورد.

٨- ناوڕتیکى پاشەوه حکمدارانى بابان.

٩- خۆشى و ترشى (بزنۆکە و مەرۆکە).

١٠- ناودارانى کورد لە (١٢٠٠هـ) هەتا (١٣٠٠هـ).

١١- مێژووى شاهەنشاهانى کوردی زەند لە خاکى ئێراندا.

١٢- مێژووى کورد و نادراشە.

١٣- وێنەگرى و کۆلێن (زەنگوئەراف).

١٤- بەگورتى مێژووى (میرانى سۆزان).

١٥- مێژووى کوردستانى موکریان/١

١٦- گەوهەرى یەگانه (بەشتیکى پچکۆلەى لە حەلب چاپ کراوه).

(١) حوزنى موکریانى بەپێى کورتەیک لە ژيانى، کە د. کوردستان موکریانى نووسیبووە، لە ١٩٤٧/٩/٢٠دا

کۆچى دواى کردووه، دەبێ نەم پارچە شیعەرى پێشتر وتی. بروانه: کوردستان موکریانى، پروناکى یەکەمین

گۆڤارى کوردی هەولێر - دەزگەى ئاراس، هەولێر، ساڵى ٢٠٠١، ل ٢١.

(٢) نامیلکەى (وێنەگەرى و کۆلێن) لە ساڵى ١٩٣٤ لە پەواندز چاپ کراوه.

- ۱۷- میژوهی دلان (میژوه له حلهب چاپ کراوه).
- ۱۸- دهسته گولی بوژان (له پهواندز چاپ کراوه).
- ۱۹- به کورتی هه لکه وتی دیریک (میژوه له بهغدا له سالی ۱۹۴۷ دا چاپ کراوه).

- نهم نووسراوانه‌یش، هی کهسانی ترن، بهلام (داماو) لهسهر نهرکی خوی چاپی کردوون:
- ۱- مەم و زین - نهحمەدی خانی.
 - ۲- عەقیدای ئیسمانی - شیخ عەبدوللا نەهری.
 - ۳- دیوانی ادب - مصباح الدیوان.
 - ۴- دیاری مهلا محهمەدی کۆبی.
 - ۵- کەله‌باب - عیسا.
 - ۶- دیاری بۆ پچووکا کوردان - فه‌می زرگلی.
 - ۷- ترازن - سەید تەها شەمزینی.
 - ۸- باوه‌ری ئایین - شیخ سەمیعی بانەیی.
 - ۹- نهحمەدی - شیخ مەعروفی نو‌دیسی.
 - ۱۰- سەما و زەمین.
 - ۱۱- شیرین و به‌فەرهاد.
 - ۱۲- مسئله‌ی کورده‌کان - عەبدولقادر حشمت.
 - ۱۳- دهستوری خوو بۆ کچ و کوپ - چەند خوێنده‌وارێک.

- نەو نووسراوانه‌یش که (سەید حوسێن حوزنی) دایناون و هه‌یشتا چاپ نه‌کراون نه‌مانەن: (*)
- ۱- ناودارانی کورد/ ۱
 - ۲- میژوی بارامی چۆین.
 - ۳- میژوی کوردستان/ ۱ و ۲ و ۳.
 - ۴- میژوی سلیمانی و شاعیره‌کانی.
 - ۵- پرووناکی ده‌ری دل و ده‌روون.
 - ۶- جغرافیای دیریک کوردستان (موکریان و نه‌رده‌لان و لوپستان).
 - ۷- ددانسازی.
 - ۸- میژوی دزه‌بیان

(*) لای ماموستا گیوی موکریانی برای پاریژاون. (ش. ف)

- ۹- میژووی کۆیه
- ۱۰- میژووی سمکۆ و سدید ته‌های شه‌مزینی
- ۱۱- میژووی هه‌ولتیر
- ۱۲- میژووی کوردستانی باکوور و به‌هه‌شتی شیخ عه‌بدولقادر و شیخ سه‌عیدی شه‌هید.
- ۱۳- میژووی که‌رکووک
- ۱۴- میژووی نیم‌رادانی کوردی عی‌راق له (۱۲۰۰) هه‌تا (۱۲۲۵) ه.
- ۱۵- میژووی نامێدی و بادینان و یه‌زیدی و بابان.
- ۱۶- میژووی کورد و سه‌فه‌وی.
- ۱۷- میژووی ئیعلاتی سه‌فه‌ر به‌ر واستبدادی تورک و بیتگانان له کوردستاندا.
- ۱۸- دوو ساله‌ی کوردستانی جنوبي له په‌رتووکي (ا. ج. ولسن) وه‌رگیراوه.
- ۱۹- سابلاخ و هیز و توانای شیخ عه‌بدوللای نه‌هری.
- ۲۰- میژووی نه‌فسه‌ری شاهان (میژووی به‌مه‌اله‌ی سولتان سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی) یه.
- ۲۱- میله‌تی کورد.
- ۲۲- رزگاری له نه‌زانین (کۆمه‌لایه‌تی) یه.
- ۲۳- ناوتنه‌ی بالان‌ترین (میژووی شاره‌زوور و ناوداره‌کانیان) ه.
- ۲۴- په‌رده‌ی سینه‌مای نایین.
- ۲۵- بارزان و مه‌لا مسته‌فای بارزانی.
- ۲۶- میژووی ناسووریان و شه‌ری بارزان و عی‌راق.
- ۲۷- میژووی ئی‌ران له نه‌رده‌شتری پا‌په‌کانه‌وه تا ره‌زا شای په‌هله‌وی.
- ۲۸- خه‌وانینی هه‌ورامان و مه‌ریوان.
- ۲۹- میژووی ره‌واندز.
- ۳۰- پا‌دشایانی نه‌یوییان و هه‌زانیان.
- ۳۱- میژووی جاف و دزه‌یی و خوشناو.

پۆژنامه و گۆڤاره‌کانی داماو

- ۱- گۆڤاری کوردستان: نهم گۆڤاره‌ی له نه‌سته‌موولدا له‌گه‌ڵ (مه‌مه‌د مه‌ری) دا ده‌ره‌تانه‌وه. (۳۷) ژماره‌ی ئێ‌ ده‌رچوو. زړنگ کاری (سیاسی) و کۆمه‌لایه‌تی و وێژه‌یی و زانسته‌یی بووه. هه‌فته‌ی جارێک ده‌رچوو. به‌زمانی تورکی و کوردی بووه. له‌ سالێ ۱۹۱۷ دا ده‌سته‌ی پێ‌ کراوه. له‌ سالێ ۱۹۱۸ دا داخراوه.
- ۲- گۆڤاری ئارارات
- ۳- گۆڤاری کوردستان
- ۴- گۆڤاری بۆتان

که سایه تیی داماو

نهمونده هدی له ناو شاکاره کانی حوزنیدا:

(پتگی یاندنی خۆی) و (دامه زاندنی چاپخانه کەمی) له (حه له ب) و (په واندز دا)، له ههموویان گرنگ ترن. چونکه (حوزنی) به هۆی نهو دوو شتهوه توانی بیروباوهری کوردهواری بگۆڕی و بیهخته سه ره نهوی که هه ره چهنده ئی مروت هه ژار و بیه ده سه لات و بیه کس و ناواره بیه، له توانایدا هدی چاره نووس و ژبانی خۆی سه رتا پیا بگۆڕی و بیهی که بیه نیه ته پۆیهی هه ره به رزی مروت فایه تی و نیه شتمان په ره وه ری و سه رلندن. له راستیدا (حوزنی) هه ره چهنده هه ندی هه له ی نه کرد، هه ره چهنده خۆی هه موو ده می له به خت و چاره نووسی خۆی به گله یی بو، به لام به پیاو تکی گه وه و، به نیه شتمان په ره وه تکی چاک و پاک و کارگوزار و، به زانا و وێژه وان تکی به نرخ دانه ئی، که پتیه سه نه ک هه ره خۆی به خۆیه وه گیانی کامه ران بیه، به لکو نه ته وه ی کور دیش پتیه وه سه ره به رز و کامه ران بیه.

نایا راسته داماو ناپاک و دز بوو؟

که چی داخه که م له لایه ن دوژمنانی کورد و دوژمنانی خۆیه وه گه لیک به ند و باوی بۆ پتیک خرا. گه لیک توانج و پلاری تێ گیرا گه لیک داویشی بۆ نه رایه وه. که له نه غجای نهو شتانه دا زۆر نازار و زیان و سه ره گه ردانی و به ندیخانه و ناواری و هه ژاری و ده ره داری چیه شت. پتیه ان نه گوت: ناپاکه و بۆ که لکی ئینگلیزه کان نه جوو لیته وه. پتیه ان نه گوت: خۆف رۆشه و بۆ که لکی ناپوخته ی خۆی که لکی گشتی نه خاته ژیر پتیه وه. پتیه ان نه گوت: به لیتشا و پاره له ئینگلیز وه نه گری و نوکه ریکه له نوکه ره گرنکه کانی ئینگلیز!...

جاریکیان هه ندی له مه لاگانی په واندز په رپاری خواره ناسی و کوشتنیان دا. جاریکیان مه سه ره ریکیان لێ هان دا تیر و په رجنیو و سه ی ناشیرینی پتیه نه گوت. جاریکیشیان کردیان به دز و توندیان کرد له به ندیخانه و دایشیان به دادگا و دوو ریشیان خسته وه له په واندز!... تا مه ویه ک (سه ید ته ها) ی سه رداری په واندز نه یپاراست. به لام داخه که م زۆری پتیه نه چوو، له ده ستی چوو.

ئینگلیزه کان لهو سه ره ده مه دا ده سه لاتیان زۆر بوو به سه ره عیراقدا. به لیتشا ویش پاره یان نه دا به پیاوه کانی خۆیان. جا نه گه ر (حوزنی) پیاوی نه وان بووایه، بۆ چ له م هه موو سالانه دا به هه ژاری و ده ستکورتی و نابوو تیه وه نه ژیا... یاخود چۆن فه رمانیه رانی عیراق نه یان وێرا به و جوژه ته نگه تاو و په سو و سه ره گه ردانی به کن؟!... پیاو تیک نه گه ر خه ریکی کار و فه رمانی داگیرکه رانی ئینگلیزه ی، بۆ چ خۆی به نووسین و چاپ کردن و بلاو کرد نه وه ی نووسراوانه وه خه ریک نه کات، که تا ئیسته که هیش هیه چ نوو سه ریک، به و با به تانه وه، ژبان و گوزه رانی بۆ به رپوه ناچی؟!.

له سه ریک تیره شه نه گه ر (حوزنی) بۆ که لکی تاییه تیی خۆی به گه رایه و، به ته نگ چاکه ی خۆیه وه بووایه، نه ی توانی زۆر به ناسانی بیه ته فه رمانیه ریکی شایسته ی خۆی، که به توانی به مووچه یه کی شایسته وه، خۆی و خه یزه که ی له وه په ری خوشگوزه رانیدا به یی. چونکه نهو سه ره ده مه خۆینه وه ار و تین

گه‌یشتوو و جیهان دیدی وهک نهو کهم هه‌بوو. فەرمانه‌وایی عیراق خوا خوا‌ی بوو، په‌کیکی وهک نهو بیه به‌فرمانه‌بر، تا که‌لکی لی بیینی. نهو له سالی ۱۹۲۶دا گه‌یشته ره‌واندز. که‌لیک پی‌او‌ی گه‌وره‌ی نه‌ناسی، له‌ناو کورد و له‌ناو بیت‌گانه‌دا، که نه‌یانتوانی بوی تی بکوشن و دایه‌زیتن له ده‌زگایه‌کی نایابی میریدا. به‌لام (حوزنی) خۆی له فەرمانه‌بریی نه‌گه‌یاند. چونکه ناواتی هه‌ره نازداری نهو نه‌وه‌بوو که له یت‌گای نووسراو دانان و نووسراو چاپ کردن و نووسراو بلا‌و‌کردنه‌وه، هه‌روه‌ها له یت‌گای وتار دانه‌وه، له‌ناو کۆره نه‌ته‌وه‌بییه‌کاندا، کورده‌واریه‌که‌ی له خه‌و پ‌اپه‌رتنی و زیندوی بکاته‌وه و، بیریشی رۆشن بکاته‌وه و یت‌گای سه‌ریه‌ستی و کامه‌رانی و سه‌ریه‌زیشی پیتشان بدات، تا ر‌وو بکاته پیتشکه‌وتن و نه‌ویش وهک هه‌موو که‌لیک به‌سه‌ریه‌زیه‌وه بژی. به‌واتایه‌کی تر (حوزنی) بۆ بیروباوه‌ره‌کانی نه‌ژیا، بۆ خۆی نه‌ژیا. گوتی نه‌ته‌دایه پیت‌وستیه‌کانی کامه‌رانی و خۆشگوزه‌رانی خۆی، گوتی نه‌دایه ئاما‌ج‌ه گشتیه‌کانی خۆی که بریتی بوون له رزگار‌بوونی کورد له ده‌ست هه‌زاری و نه‌خۆت‌ده‌واری و نه‌خۆشی و ژێرده‌ستی. جا پی‌او‌ت‌ک: نه‌مانه ناوات و ئاما‌ج‌ی بووبن و، نه‌مانه یت‌گای خه‌باتی بووبن، نه‌چن نه‌بین به‌پی‌او‌ی ئینگلیز یاخود داگیر‌که‌رانی نیشتمان‌که‌ی خۆی؟!.

له راستیدا (حوزنی) وهک هه‌موو رۆشن‌بیر‌ت‌کی شۆرش‌گیت، به‌ناشکرا و به‌نه‌یتنی تی نه‌کۆشا بۆ نه‌وه‌ی دۆست په‌یدا بکات بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، له گه‌وره پی‌او‌انی خۆ و بیت‌گانه، تا له کاتی پیت‌وستا بۆ که‌لک و چاک‌ی نیشتمان‌که‌ی خۆی، نهو دۆستایه‌تیه‌یان به‌کار‌به‌یتنی. له‌ناو ئینگلیزه‌کانی نهو سه‌رده‌مه‌شیدا هه‌ندێ دۆستی په‌یدا کرد‌بوو، وهک (ئه‌دمۆندس) که نه‌وساکه پ‌او‌ت‌کاری کار‌به‌ده‌ستی نا‌وه‌وه، واتا (مسته‌شاری وه‌زاره‌تی داخ‌لیه) بوو. نه‌مانه که نه‌هاتنه ره‌واندز (حوزنی)‌یان وهک پی‌او‌ت‌کی کوردی زانا و رۆشن‌بیر نه‌هاته پیتش چار. نه‌هاتنه سه‌ردانی چاپ‌خانه‌که‌ی و باخ‌چه جوان‌که‌ی له ره‌واندزدا و، نه‌بوون به‌ناشانی. له شاره‌زاییه‌که‌ی له وێژه و میژوو و کۆمه‌لایه‌تی کورددا، که‌لکیان وه‌رنه‌گرت، جا (داماو) که فەرمانه‌بر‌ه‌کانی عیراق ته‌نگه‌تاویان نه‌کرد، به‌ناچاری په‌نای نه‌برده به‌ر نهو دۆسته ئینگلیزه‌نی تا رزگاری بکه‌ن. نه‌وانیش له سنووری ده‌ست رۆیشتنی خۆیان و یاسادا یارمه‌تییان نه‌دا. چونکه خۆش‌یشان له فەرماندارانی عیراق بوون!.

(حوزنی) له‌ناو ر‌ووسه‌کانیشدا که‌لیک رۆژه‌لات‌ناسی گه‌وره گه‌وره‌ی نه‌ناسی و نامه‌کاریشی له‌گه‌لدا نه‌کردن. وهک: (ف. مینۆریسکی) و (ب. نیکیتین). هه‌روه‌ها رۆژه‌لات‌ناسی‌کی ته‌لمانیشی نه‌ناسی. ناوی (کارل هه‌ده‌نگ) بوو. نامه‌کاری له‌گه‌لدا نه‌کرد. له‌ناو کورده‌کانیشدا (جلادته به‌درخان، کامه‌ران به‌درخان، فەرجه‌جوللا زه‌کی کوردی، محهم‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، توفیق وه‌ه‌بی، ره‌فیق حلمی، مه‌لا گچ‌که‌ی هه‌ولیر، مه‌لا محهم‌مه‌دی کۆیه، شیتخ محهم‌مه‌دی مه‌زن، شیتخ محهم‌مه‌دی بارزانی، مه‌لا مسته‌فای بارزانی، سه‌ید ته‌های شه‌مزینانی، قازی محهم‌مه‌دی ساب‌لاخ)، که هه‌موویان پی‌او‌ی که‌له که‌له و رۆشن‌بیر‌بوون، داماو‌یان خۆش نه‌ویست و یت‌زبان لی نه‌گرت و، نه‌گه‌ر کار‌ت‌کیشی بکه‌وتایه لایان یارمه‌تییان نه‌دا.

پیت‌ج‌ه له‌مه‌ من وام دیت‌ه پیتش چاو که (داماو) تیت‌که‌لی له‌گه‌ل زۆریه‌ی بزوت‌ته‌وه نه‌هینیه‌کانی کورددا هه‌بوو. دوور نییه که نه‌ندامیش بووبی له‌ناو هه‌ندێ له‌و کۆمه‌له نه‌هینیه‌انه‌دا. جا پی‌او‌ت‌کی وهک

نەو ئەگەر پەيرونەندىيى لەگەل گەورە پىياوان و دەسلەتدارانى كورد و بېتگەنەدا پەيدا نەكات، چۆن كار و
فەرمانە گشتىيەكانى خۆي و كۆمەلەكانى خۆي بىن جىيەجى نەكرى؟

جا لە پىتش شەرى يەكەمى جىيەكانى و پاش شەرەكەيشدا ھەتا نەم چەند سالەى دوایيە پۆشنىبەرەكانمان
لەو باوەردا بوون كە لە توانادا ھەيە كەلك لە فەرمانەرەوايىيە بېتگەنەكان وەرەگىرئ بۆ كاروبارە
گشتىيەكانى كورد و كوردستان. لەبەر ئەمە نەك (حوزنى)، زۆرەي پۆشنىبەرەكانى تەرش تىتەكەلييان
لەگەل ئىنگىليزەكان و فەرەنسەزەكان و ھوسەكان و ئەمەريكايىيەكاندا نەكرد بۆ مەبەستى گشتىيى
كوردەوارى. جا لەبەر ئەم ھۆيانە، ھەموويان، مەن لەو باوەردام كە (داماو) ھەر تىتەكەلييەكى لەگەل
ئىنگىليز ياخود بېتگەندا كەردىن، بەنيازى پاك بوو، نەك خراب. واتا بۆ كەلكى كوردەوارى بوو، نەك بۆ
كەلكى ناپوختەى خۆي... يانە پەرەك و ئازار و ھاوارەكەى و، بەرھەمە گەورە و گەرنەكانىشى
بەلگەن بۆ ئەوى كە (حوزنى) يەكێك بوو لە نىشتمانپەرورە گەورەكانى كورد، كە بىلمەتيەكەى خۆي
و وێژەوانى و زاناىيەكەى خۆي، تا ما، بۆ كەلكى كوردەوارى و كوردستان تەرخان كەرد.

جىيا پىياوتىك كە وابىن، دوورە لەوى كە دزىن، ياخود ناپاك و تا ئىستاكەيش بەلگەيەكەم دەست
نەكەوتوو كە ئەو تاوانانەى خستبووانە پالى راست دەرچىن.

مەردنى حوزنى

حوزنى لەتاو تەنگەتاو كەردنى دوژمنەكانى كورد و خۆي نەيتوانى لە پەوانداز بىتەتەو. چونكە داويان
بۆ نايەو و بەدزىتتى سەن كەللە شەكر و دوو گورىس و سەن باقمان خورىيەو بەدناويان كەرد و خستيانە
بەندىخانەو...!

لەبەردەم دادگاشدا برىارى بەسەردا درا...! لەمەدا ھەندئ لە مەلاكانى پەوانداز بەناپەوا لە پروي
دادگادا تاوانەكەيان خستە نەستوى. كەچى لە پاش برانەوى چەندوچونەكەردنى دادگە بەماوەيەك، ھەر
ئەو مەلایانە خۆيان ھاتنە لای بۆ مەلەو و پەشيمانبوونەو و داواى چاوپۆشى و لى خوش بوونىشان لى
كەرد...! گوتيان: «بەن بەخشە بەزۆر پىتمان كرا؟» (حوزنى) يش لەسەر ئەو كەتن و پىسوايىيە، دلى لە
پەوانداز ھەلەكەندرا و لەسەر نامۆزكارى دۆستەكانى گواستىيەو بۆ بەغدا. ئەو كاتە ١٩٤٣/١١/١٨
بوو. ئەم كارەساتە كارىكى زۆرى لە (حوزنى) كەرد. بەسەزمانە، ھەموو دەم لىكى ئەدايەو و خەفەتى بىن
نەخوارد. ھەستى بەسپەلەيى و دلەرقى و ناھەموارى كۆمەلەيەتيە پزىوگەمان نەكەرد. ھەر بەجارتىك
ژيان و جىيەكانى لەبەرچاوەكەوت. دوايى ئەمە كارى كەردە سەر تەندروستىيى لەش و ھۆشى و لە
١٩٤٧/٩/٢٠ دا لە شەودا كۆتەر كەوت بەدەما و مرد.

لەسەر مەردنى (حوزنى) كەلێك مقۆ مقۆ كرا. ھەندىك ئەيانگوت: ژنەكەى دەرمانخوارى كەردوو
بەپەنجەي ئىنگىليزەكان. ھەندىكيش ئەيانگوت لە داخانا مردوو. ئەمەيش بۆ ئىتمە بەتەواوەتى راستىي
دەرنەكەوتوو. بەلام راستىيەكەى ھەرچۆنێك بىن، نەتەوى كورد بەمەردنى (سەيد حەسەن حوزنى) زاناپەكى
گەورە و نىشتەمان پەرورەيىكى سەربلەند و وێژەوانىكى خاوەن بەرھەمى گەورەى لە دەست چوو، كە
پىويستە لەسەر ھەموومان چاكەكانى بەدەينەو. بە لە دواي مەردنىشى بىن، تا گيانى شاد بەكەين. ئەمەيش

بەم چۆرە کە کاربەدەستانی کورد بەخەینە سەر ئەوەی (پەیکەر) یک بۆ (حوزنی) دروست بکە و لەسەر چەقی رێگای شاری (ڕەواندز) دا دا بنێرێ - بەمەرجێ شیتووی کۆمەڵە نووسراوەکی گەورە و چاپخانەیکیش لە پەیکەرە کەدا دیار بێ. هەرەها پێتووستە نووسراوە چاپ نەکراوەکانیشی چاپ بکەین. بێجگە لەمە خانووەکە (حوزنی) - ئەگەر مابێ - بپارێزرێ و هەر نووسراو و کەلوپەلیکیشی لێ بەجێ ماوه، لەو خانووەدا دا بنێرێ. بۆ ئەمە هەر دۆستێکی کورد و خۆپەندەواری ڕوی کردە شاری (ڕەواندز) سەرێک لە خانووەکە (حوزنی) و نووسراوەکانی و کەلوپەلەکانی بەدات و چاوی خۆی پێ ڕۆشن بکاتووه. تا هەر هیچ نەبێ داماو کە لە هەموو ژبانی خۆیدا خۆشییەکی وای نەدی، لە پاش مردنی گیانی بەم رێزگرتن و کار پەسەندکردنەمان شاد بێ.

(داماو) کە گیانی پاکێ بەخاک سپارد، هەر ژنیکی لێ بەجێما، بەسەزمانە منالی نەبوو جیتی بگرتەوه. ئەبگوت: «مەناله کەم نووسراوە کوردییە کاغە. بەوان چاوی خۆم ڕۆشن نەکەموه».

برایەکیشی لە پاش بەجێ ماوه، ناوی (مامۆستا گیوی) ه. کە ئەمیش چەشنی کاکێ هەر لەسەر ئەو رێگایە نەروات کە ئەو پیاوێی بوو. بێجگە لەوە برایەکی دڵسۆزی بووه. لە تەنگانە و خۆشیدا لەگەڵیابوو. ئێستاکەیش شەو و ڕۆژ شادی ئەکات. هەر بەچەشنی ئەویش ڕازە، گرنگ گرنگ پێشکەشی نەتووەکە خۆی ئەکات. بێ گومان (مامۆستا گیوی)یش کە چەشنی خۆلێتخۆش بووی کاکێ خەبات ئەکات، شایستە هەموو رێزگرتن و پارمەتی و خۆشەویستییهکی هەموومانە. لە دانانی ئەم نووسراوەدا، بەشی هەرە گەورە زانیارییم لەو وەرگرت. لەبەر ئەوە پر بەدڵ سۆپاسی ئەکەم و لە خوام ئەوێ ئەم کۆششە پێڕۆز و بەرزەیدا کە بەدرێژایی تەمەنی خۆی خەریکیستی سەرکەوێ و بەخۆشی و کامەرانییهوه بژی.

دروود بۆ گیانی پاکێ (داماو) و خۆشی لە کەسوکارە بەرێزەکانی و نەتووەی کوردیش کە پیاوی وایان تیا هەلکەوتووه.

سلیتمانی: ١٩٧٢/١/٦

شاگرد فەتاح

دەریارەی داماو

«ئەم فاضلە بەهمنە - مەبەسی سەید حەسین حەزینی - بەغیری دوام کردن لەسەر نشری (زاری کرمانجی) لەژێر انواعی عنواندا گەلێ مباحثی بەقیمت و نەزانراوی تاریخی کوردی نشر کرد و بۆ تنویر و تشوێقی لاوانی کوردی عێراق هەم غیریکی زۆر گەورە صرف کرد و ئەیکا».

(محەممەد ئەمین زەکی)

خاوەنی نووسراوی (خلاصییهکی تاریخی کورد و کوردستان) جلدی ١، جزی دووهم، لاپەرە (٣١٨) سالی ١٩٣١.

(تەواو)

مهلا کاکه هههه

چیرۆکی ژبانی زانا و وێژهوان و نیشتمان پهروه‌ریکی هه‌ره‌ گه‌ره‌ی کوردستان

پێشه‌کی

(مه‌لا کاکه‌ هه‌مه‌) له‌ سالی ١٨٨٤ له‌ سلێمانیدا له‌دایک بووه‌ له‌ سالی ١٩٦١، له‌ سلێمانیدا گیانی پاکی به‌خاک سپاردوه‌، به‌لام به‌ژبانی خۆی شوێرشیکێ له‌ کۆژی خوێنده‌واریدا نایه‌وه‌، بۆ که‌لکی کورده‌واری که‌ له‌ پێش نه‌وه‌وه‌ که‌س نه‌وه‌ی نه‌کردبوو نه‌ویش نه‌وه‌بوو: له‌ (خوێنده‌واری کۆن) و له‌ (خوێنده‌واری نوێ)، جۆره‌ خوێنده‌وارییه‌کی داتاشی و دروست کرد، که‌ له‌ ماوه‌ی چوار پێنج سالتیکدا شاگرده‌کانی له‌ خوێنده‌واریدا نه‌گه‌یشته‌ بارستایی شاگرده‌ هه‌ره‌ باشه‌کانی ناومزگه‌وته‌کان. جا بۆ پێکهێنانی نهم مه‌به‌سته‌ ده‌ستی کرد به‌گۆڕپین و، به‌کورت کردنه‌وه‌ و، به‌دانان: (٤٤) نووسراو بۆ شاگرده‌کانی خۆی به‌زمانی کوردی نامه‌ده‌ نه‌کرد. پێنج زمان و هه‌موو جۆره‌ زانست و هونه‌ر و

وێژه‌یه‌کی پێویستی فێر نه‌کردن. بێجگه‌ له‌ وهرزش و ساز و ئاواز و یاری و یاسا‌کانی فه‌رمانه‌وایی. هه‌روه‌ها به‌ژبانیکی وایشه‌وه‌ نامه‌ده‌ی نه‌کردن، که‌ پشت به‌خۆیان بیه‌ست و مه‌ردانه‌ بژپین و سه‌ریش بۆ هیچ که‌سێک و هیچ گیروگرفتیک دانه‌نه‌وێتن.

نهمه‌ و که‌چی هه‌ر چوار پێنج ساله‌ و له‌ گوندیکدا نه‌مایه‌وه‌. سنووری خه‌به‌ات کردنیشی بۆ وریاکردنه‌وه‌ی کورده‌واری و رۆشنکردنه‌وه‌ی بیریان هه‌ر له‌ (باقوبه‌)وه‌ نه‌کشا به‌ناو ناوچه‌کانی سیروان و که‌رکووک و سلێمانی و موکریاندا تا نه‌گه‌یشته‌ (سه‌قز) و اتا هۆزه‌کانی نه‌و ناوچانه‌ی هه‌موو نه‌گرتوه‌. نهم خه‌به‌اته‌یشی بۆ نه‌وه‌بوو، که‌ پیاوانی دوا‌رۆ دروست بکات بۆ نیشتمان‌ه‌که‌ی، که‌ نه‌وانیش وه‌ک خۆی، سه‌ر و سامانی خۆیان به‌خت بکه‌ن بۆ پرگارکردنی کورد له‌ ده‌ست هه‌ر چوار ده‌رده‌که‌ی: (زۆرداری و هه‌ژاری و نه‌خوێنده‌واری و ده‌رده‌داری). کوردستانیش ناوه‌دان بکه‌نه‌وه‌ به‌کشتوکاڵ و پیشه‌سازی و شارستانی پسته‌قینه‌وه‌.

شاگرده‌کانی خۆی پانه‌هیتنا به‌خوا ناسین و سه‌ره‌ری و نیشتمان‌په‌روه‌ری و مڕۆڤ دۆستییه‌وه‌. به‌ره‌نجی شانی خۆیان نانی خۆیان په‌یدا نه‌کرد، به‌ده‌ستی خۆشیان خواردن و هه‌موو جۆره‌ پێویستییه‌کی ژبانیان بۆ خۆیان نامه‌ده‌ نه‌کرد وه‌ک: جل شتن و جێ راخست و گه‌سک لێدان، هه‌روه‌ها وایشی پانه‌هیتان که‌ هه‌رچییه‌ک نه‌که‌ن بۆ که‌سانی تر، چاو نه‌په‌نه‌ پاداش و ناویانگ و پایه‌ و سامان. بۆ خوای بکه‌ن. بێجگه‌ له‌وه‌ (مه‌لا کاکه‌ هه‌مه‌) گه‌نجینه‌یه‌کی وێژه‌یی و زانستی وای بۆ به‌جێ هێشتین، له‌گه‌ڵ جۆره‌ خوێندن‌گایه‌کی تاقانه‌ و پێی په‌وییه‌کی ناوازی وه‌ها، که‌ نه‌وپه‌ری توانای زانستی (په‌روه‌رده‌کردن)

و (فیتړکردن) یی هم رڼه نینجا نه یگاتن. بېټجگه له وه (نډلف و بڼ) په کی کوردی وایشی بڼ داهیناین که نه مهنده ناسان و په وانه، هم مو نه خوینده واریک په زوویه کی زو فیتړی نه بڼ، نزیکه ی (۳۶) سالی خشت (مهلا کاکه حه مه) په نجی دا و خه باتی کرد بڼ رښنکردنه وی بیرو باوه پری کورده واری و ناراسته کردن بیان بڼ ژبانیکي په رزتر و باشت و خوشتر. بهرنگاری (نه خوینده واری و زورداری و همزاری و دهرده داری) یی کرد له ناویاندا نه و بهم ژبانده ده ستوریکی به نرخ و گرنگی دامه زواند بڼ کورده واری که شایسته ی نه و په هم مو خوینده واریکی رښن بیری کورد له سهری پروات. که چی له گډل نه و په پشا خه می ژبانی خوی نه بووا. نه و کامه رانی له و خه بات و ټیکو شانه نه چیتشت که نه ته وده کی خوی پڼ پیتش به خات و دلی خوی خوی پڼ خوش بکات، نه و حزی له (به خشین) نه کرد، نک (پچرین)!! جا خوشی له خوی که و سدریلند ژبا. خوشی له خویشمان که پیاری و سدریلند و گوره مان تیا پیدا بووه.

پیایوکی وهک (مهلا کاکه حه مه) شایسته ی نه و په کار به دسه به رتزه کانی کوردستان نوو سراوه کانی له چاپ به دن. به نوو سراوه کانی شی ناوژه گاهه کاغان برازیننه وه. په یکم ریکیشی بڼ بکن، له گه په کی (دهرگه زین) دا دای به زرتین، له شاره کی خویدا، که له ژتیا بنووسری:

«له نه ته وی کورده و ریز و خوشه ویستی پیتشکه شی (مهلا کاکه حه مه) بڼ، نه و که سدی که تا ژبا، به کرده و و په وشته بلنده کانی سهرمانی بلند کرده وه».

پیتش نه مه ی وتاره که م ته و او به کم پر به دل سویاسی خوالیخوشبو (مهلا جهلال کوری مهلا کاکه حه مه) و کوپه کانی (مهلا جهلال) کاک (نه وزاد) و کاک (به اختیار) و کاک (شاسوار) و به (به ی خانی کچی مهلا کاکه حه مه) نه که م که یارمه تیبه کی زوریان دام له کوکرده وی نه م زانیا ریانه دا.

درد بڼ گیانی پاکي (مهلا کاکه حه مه) و، ریز و خوشه ویستی بڼ کوپ و کچ و نه وده کانی.

شاکر فتاح

(خواه نی پرژوهی خوینده واری کورد)

سلیمانی: ۱۹۷۲/۱/۱۱

بېلگه یشتنی مهلا کاکه حه مه

(مهلا کاکه حه مه کوری حاجی سه یفوللا کوری حاجی حه بیبوللا کوری مهلا میرمه لیک) ه. له سالی ۱۸۸۴ دا له سلیمانی له گه په کی (دهرگه زین) له دایک بووه. (حاجی حه بیبوللا) سهره کی هوزی (تالشی دولا بیین) بووه له کوردستانی نیراندا. بڼ نه مه ی گه له که ی خوی رزگار بکات له دست زوروسته می فرمانه وایی نیران، چوه به گډ له شکری نیراندا. له پاش شه پتکی خوتنن شکاوه. خوی و کوپه که ی (سه یفوللا) که نه و سا که له تهمه نی پانزه سالی دا بووه، به پاره یه کی زوره و خویان دهر باز کرده وه. (سه یفوللا) ی له (سابلاخ) دا شاردو ته وه. خویشی چوه بڼ (حج). به لام له وی گیانی پاکي به خاک سپارده وه. (سه یفوللا) یش که به وده ی زانیوه کوچی کرده و بڼ شاری (سلیمانی). له وی (موفتی

چاومار) برازای خۆی لڼ ماره کردووه که کچی (مهلا محهمه دی چاومار) بووه. نهم ئافره تەش وهک میترده که ی زانا بوو، ناوی (مهلا فاتم) بوو. به ههردووکیان به (مهلا کاکه حهمه) ی کوپان خویندووه. (مهلا کاکه حهمه) نووسراوه نایینییه کان و زمانی فارسی و عهره بی له سر دهمستی مهلاکانی (سلیمانی) و (سنه) و (سابلاخ) و (سه قز) و (سهردهشت) و (کۆیه) دا تهواو کردووه. کاتێ که (سه یفوللا) ی باوکی مردووه، ته مهنی سیانزه سال بووه. جیگه ی نهوی گرتوته وه وهک نهویش دهمستی کردووه به باززگانی. له ته مهنی پانزه سالی دا دایکی به زۆر ژنی پین هیتاوه. به لام (کاکه حهمه) له پاش پینج سالتیک خۆی له دمست باززگانی و مال و ژن و منال و دایک و خوشک و برا رزگار کردووه و چۆته دهره وه بۆ کوردستانی ئێران و، هاتوته ناو کوردستانی عێراق بۆ خویندن. له (کۆیه) دا له سر دهمستی (مهلا بهمانه دین) دا کراوه به (مهلا). شای بۆ کراوه و پاداشیشی پین به خشراوه. ئینجا که راوه ته وه (سلیمانی) بۆ ناو مال و منالی خۆی.

به م رهنکه (مهلا کاکه حهمه) له خیزانیکی خوینده وار و دهوله مه ند و دهسلاتدار، به لام کۆست کهوتوو و ناواره کهوتوته وه و، له ناو نهوان و مرگه وتهکانی کوردستاندا که وره بوو و پین که یشتوو. نهو کاته ی بووه به (مهلا) ته مهنی نزیکه ی بیست و پینج سالن بووه.

دهشت و زیان و سروشتی مهلا کاکه حهمه

(مهلا کاکه حهمه) له هه رزه کاریدا لاوکی بالا ناوهنجی دارپێژرای توندوتۆلی شخ و شەنگ بووه. له سر راستی توندوتیژ بووه. کۆی نه کردوته وه له کەس. له چاوهکانیا تروسکه ی راستی په رستی و کار دروستی خواناسی پرشنگی نه دا. که به تیلایی چاوی ته ماشای پیای نه کرد وهک پلنگیکی به چنگ سامی نه خسته دلی دانیشتوانه وه. به لام پلنگیکی درنده نا، پلنگیکی خوینده وار. پلنگیکی خواناس و نیشتمانپه روه ر، که له سر مافی گشتی باکی نه بوو یه خه ی هه موو کهس بگرێ. له راستیدا (مهلا کاکه حهمه) تا ژیا وهک پلنگیک هورۆمی نه برده سه ر زۆرداری و نه خوینده واری و هه ژاری و نه خوشی. له پینا و نازا ذکر دنی کوردا، لهو چوار دهره، هه موو سه ر و سامان و سه روه و کامه رانی و گیانی خۆی به خت کرد. له ژین نامه یه کی خۆیدا که له ۱۹۵۸/۱/۱۱ نووسیویه، نه لێ:

«... جا من له حهوت سالی به وه هه موو کاتی میکرۆبی باپیرم له میتشکا بوو... بهو ماخولیا به وه نه مستوانی له شاردا به ژیم، رام کرده لادێ، که که مستر هێزی به سه ره وه بوو. دووباره هه مووانم به جێ هیشه وه. که نهو وه خته عومرم (۲۵) سال بوو. له پاش به نین گیرام بۆ عه سه کری. له (پێرووت) و (وان) و (باشقه لا) و شه رکهانی (سه لمان پاک) و (به غدا) و (سامه را) دا تا (هونده) ^(۱) دهوام کرد. دووباره نه چوومه شار. هاتمه لادێ...».

(۱) نهو کاته ی سه ربازی له شکری عوسمانی بووه، لهو شوێنه، مه به ستیشی له (هونده) ناگیره ست و شه ر و مستانی جهنگی جیهانی یه کهم بووه له ۱۱ ئۆگامه ری ۱۹۱۸، به لام دهوله تی عوسمانی له ۳۱ نه کتبه ردا شکا و چهکی فرێدا.

(مهلا کاکه حه مه) گيانتيکی شۆزىگيتراندی هه بوو. ئه و ئه م گيانه ی له باپيريه وه وه گرگرتبوو. بىن گومانم له وه ی که باوکى چيسۆکى سامناکى ئه و شهروشتۆز و دهريه دهري و ئاواره ييه ی (حاجى حه بيبوللا) ی باوکى و خۆى بۆ گيتراوه ته وه. بۆيه کا هه ر له منالييه وه، تۆوى نيشتمانپه روه ري چۆته دلپه وه. ههروه ها ناره زوى خوینده وارى و خۆ په روه رده کردنيشى هه ر له داىکى و باوکى و گيانى باپيرانيه وه وه گرگرتوه. له راستيدا ئه م بنه ماله يه هه ر له سه رده مى (مهلا ميرمه ليک) وه تا نيستا هه ر به خوینده وارى و خانه دانی و رهوش و سروشتى بلنده وه ناويان ده رکردوه.

(حاجى سه يفوللا) ی باوکى (مهلا کاکه حه مه) وه ک دهوله مه نديکى مه لای بازرگانی، سه ر راست و چاکه خواز و مه رد ناوبانگى پۆيشته وه. (مهلا فاتم) ی داىکيشى وه ک نافرته تیکى خوینده وارى زانا و سه ربلند، خویندنى فيترى سه دان کورن و کجانی سلیمانى کردوه.

جا (مهلا کاکه حه مه) ئه و رهوش و خوه سه ربلندانه ی که هه يبوو، له بنه ماله کە ی خۆى و خيزانه کە ی خۆيه وه وه گرگرتبوو.

(مهلا کاکه حه مه) پياوێکى دهروون نازاد بوو. نازا و بىن باک بوو، چاکه خواز و خواناس و کارگوزار بوو. خۆيه ختکه ر بوو. لى بۆرده و دل فراوان و سه راست و دلستۆز بوو،^(١) نه له خواردندا، نه له پۆشينا، نه له سايه وه مايه دا به تهنگ خۆيه وه نه بوو. چ بۆ دادگه رى سلیمانى، چ بۆ مفتيتى سلیمانى، دوو جار ويستيان داى به زرين، به ريه رچى دانوه، چونکه ئه و ته نيا يه ک نامانجى هه بوو که ئه ويش ههروه ک خۆى ئه لى: «خزمه تى زانبارى که ساس و هيچ ده ست نه که وه توه کان و هيچ نه زانه کان بوو». ئه ميش (مهلا کاکه حه مه) يه که ئه لى:

«نامۆگارىم، جگه له واجياتى دينى نه وه يه؛ به خویندن انسان له باقى پۆح له به ر جيا نه کريتته وه. وه نايى خویندن بۆ ئه مه لای بىن که خۆى به خهلق بۆنينى، يان ببيتته مامور، حوپپيه ته کە ی بفه وتى، ئه بىن بۆ ئه وه خه رىک بىن:

«فيترى زانبارى و سه نعه ت بىن، تا ئه توانى. ئه وسايه خزمه تى قه ومه کە ی بکات». ههروه ها (مهلا کاکه حه مه) يه که ئه لى: «که سم خوش ناوى ئه وانه نه بن که له سه ر فکرى من بن. ئه وانه ی خزمه تى بپه رکه م بکه ن پۆحم فيدايانه... ئه مه وى خزمه ته که م دواى مرده م لاسايى بکريتته وه. ئه گه ر بيه کە ن نامه وى بناسریم... يا بۆنى بۆ خۆ هه ولدانی لى نه يى».

(١) شيخ محهمه دى حاسلى بۆى گيترامه وه: له پاش شکسته کە ی ناوباريک ١٩٣١، شيخ له ناوايى (بانى مورد) وه فرمانى گرتى مهلا کاکه حه مه ده رده کات، په وه ی که ده ستى هه بويه له زانبارى دان ده رباره ی شيخ به حوکمه ت. مهلا له دى کرچه نه ده بى، که ئه مه ده بيه ستى به يارده دا خۆى بچى بۆ لای شيخ، هه رچه نه موجيارى ده کە ن که لکى نايى، له ته ک شيخ حسيني شيخ قادر، برائى شيخ عه بده لکه ريم، ده چنه لای شيخ و بىن تاوانى خۆى پروو ده کاته وه و شيخ ده هيتته وه سه ر خۆى و لىي ده بووى و پۆزىکى زۆرشيان ده گرتى... مه به ست ليره دا پاکى و راستى و نه ترسى مهلا کاکه حه مه يه و خرابى و ناله بارى ناحه زانى بووه که ويستوانه داوى بۆ بنينه وه.

که‌واته نامانجی (مه‌لا کاکه حه‌مه) کوردایه‌تییه‌ک بووه که له‌سه‌ر بنچینه‌ی (زانست) و (هونه‌ر) و (پیشه‌سازی) و (خواناسین) دایه‌زێ. ^(۱)

جا هه‌ر نهم نامانجه‌ بوو که پالتی پتوونا تیکه‌ل به‌شیخه‌کانی (کریچنه) و (کوژ ته‌په) بیتی... تا هیز و ده‌سه‌لاتیان به‌کاربه‌یتن بۆ که‌لکی کورده‌واری... ماوه‌یه‌ک لای (شیخ قادری شیخ که‌ریی که‌سه نه‌زان) و (شیخ حسین) ی کوی مایه‌وه. له‌سه‌رده‌می فه‌رمانداری (شیخ مه‌حمودی که‌وره) دا کرا به‌دادگه‌ر و اتا (قازی) ی (سه‌نگاو). کاروباری لادیکه‌ی بۆ کارگه‌تیری لادیتی سه‌نگاو (شیخ قادری کوژ ته‌په) هه‌ل نه‌سوواند. پاش تیکه‌چوونی (شیخ مه‌حمودی که‌وره) پش له‌گه‌ل نینگیزدا کرا به‌دادگه‌ری ناوچه‌ی (قه‌رده‌اغ). هه‌میسان کاروباری هه‌موو ناوچه‌که (مه‌لا کاکه حه‌مه) سه‌ره‌رشتی بۆ (شیخ قادری کوژ ته‌په) نه‌کرد. به‌لام له‌ سالی ۱۹۲۵ دا (شیخ عبیدولقادر) گه‌را و ده‌یه‌ده‌ر کرا. (مه‌لا کاکه حه‌مه) پش تا چوار مانگ له‌ سلیمانیدا خرایه ژیر گیر و گاز و لێ پرسینه‌وه و ده‌س به‌سه‌رییه‌وه. تا بارمته‌ی (۳۰۰۰) روپیه‌ی به‌فه‌رمانه‌وایی نه‌دا، به‌ره‌للا نه‌کرا... (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌ شار ده‌ریاز بووه‌وه. نهم جاره‌ چووه‌ ناو تیره‌ی هه‌زه‌کانی جافه‌وه. تا دوو سالی خشت له‌گه‌ل نه‌واندا گه‌رمیان و کویتسانی کرد. هه‌ر له‌ نزیک (باقوبه) وه تا نزیک (سه‌قز) له‌گه‌لیاندا گه‌را. (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌م رووه‌وه نه‌لتی: «جا به‌هه‌موو جوژی خه‌ریک بووم... به‌نفوژی نه‌وانیش هه‌یج نه‌کرا. جا قرارێ ناخه‌ی و باوه‌رم هاته‌ سه‌ر نه‌وه که‌ قه‌ومه‌که‌مان تا له‌ سه‌د شه‌ستی خوینده‌واری ته‌واو نه‌بێ، که‌وابێ: زانینه‌که‌یان له‌ خوش پابواردن و خه‌یتشاناندا خه‌رج نه‌کهن، به‌هه‌یج نابین... جا مه‌جبوو بووم که‌ ژبانم به‌ده‌رس و تنه‌وه خه‌رج به‌کم، به‌وانه‌ی که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ن و ده‌رسیان ده‌س ناکه‌وێ... له‌و وه‌خته‌وه خه‌ریکی نه‌وهم. نه‌ویش بۆ حریت فرۆشتن به‌مه‌عاش و، خۆ به‌مه‌لا مه‌شه‌هور کردن و، خۆ ژبانندن به‌خلق نا... به‌لتی ناخ، سه‌د ناخ! وتم ناخ... نه‌ما نهم مریتان». پاش نه‌وه (مه‌لا کاکه حه‌مه) نه‌لتی: «علمه‌ دینییه‌کان هه‌موو فیترووم و خویندوومن. به‌و هه‌زه‌وه له‌ مدنییه‌کانیش نه‌وانه‌ فیترووم که‌ کتیبم تیا دروست کردوون. وه‌کو له‌ دواوه‌ نووسراوه».

له‌ راستیدا نه‌مه هه‌ر له‌ پیاوێکی راستی په‌رستی خواناسی ژانای وه‌ک (مه‌لا کاکه حه‌مه) نه‌وه‌شیتته‌وه، که‌ له‌ هه‌ره‌تی هه‌ره‌زه‌کاریدا، خۆی له‌ ژن و منال و دایک و خوشک و برا دووکانی بازرگانی و سامان، دوور بخاته‌وه، هه‌ر بۆ نه‌وه‌ی خویندنه‌که‌ی خۆی ته‌واو بکات و خۆی بکات به‌ (مرۆڤ). نه‌و خوینده‌وارییه‌ی خۆشی بکات به‌چه‌که‌تیک بۆ پرگارکردنی کورد و کوردستان له‌ ده‌ست هه‌ر چوار ده‌رده‌که‌ی، که‌ بریتین له‌ (زۆرداری و هه‌زاری و نه‌خۆشی و نه‌خوینده‌واری).

لێره‌دا (مه‌لا کاکه حه‌مه) په‌نجه‌ بۆ ژبانی خۆی نه‌کیش له‌ شاری (سلیمانی) دا که‌ نه‌لتی: «دونبام لا

(۱) مه‌لا کاکه حه‌مه له‌ نامه‌یه‌کی‌دا بۆ مامۆستا شیخ مه‌مه‌د حاسلی که‌ یه‌که‌تیک بووه له‌ قوتابییه‌کانی، ناوا ده‌لتی: «... ئیتر له‌ بیرت نه‌چێ هه‌ر که‌س خه‌زمه‌تی قه‌وم و به‌شه‌ری بێ مه‌قابه‌له‌ی ئاره‌زووی شه‌خسی لا واجب نه‌بێ داوای به‌شه‌ری کردنی شه‌له‌ته! ئیستیه‌حقا‌قی کابرا بۆ خه‌زمه‌تکردن شه‌رت نییه‌، نه‌گه‌ر فرۆتن و کرێکاریه‌، شه‌رت به‌زه‌یی پیاها‌تانی خراپه‌کانه‌ و نه‌وان موسته‌حه‌قه‌تری خه‌زمه‌تن». (سه‌ردانی مامۆستا شیخ مه‌مه‌د حاسلی - سه‌رچنار، دووشه‌مه ۲۰۰۲/۹/۱۶).

بووبوه زیندان... لهو زیندانه فرارم کرد، بهناوی فقه‌تیه‌تیه‌وه بۆ ناو کوردستانی نیران».

کاتیکیش که (مه‌لا کاکه حه‌مه) نه‌لن: «بیری کهس ناکه‌م. سهر له کهس ناده‌م. کهس سهرم لئ نادات. لای زۆرتی خلق وایه هیچ کهس نه‌یه. هه‌روایان دیووم». بیری به‌لای نه‌وه‌دا نه‌چی که پیاویکی دێ ره‌ق بووه و، خه‌زان و کهس و کاری خۆی که نه‌فت کردووه... که‌چی که چاویکم خشانده‌نامه‌کانیا که له ناوه‌ند خۆی و کوپه‌ گه‌وره‌که‌یا (مه‌لا جه‌لال) هاتوون و چون، نه‌وه‌پری نازگرتن و خۆشه‌ویستی و په‌زگرتن‌یان تیا هه‌ست نه‌کړی. (مه‌لا کاکه حه‌مه) چاک و چلۆنی بۆ هه‌موو نه‌ندامانی خه‌زانه‌که‌ی خۆی نووسیوه. وینه‌ی له‌گه‌لدا گرتوون، قسه‌ی خۆشی بۆ نووسیون. دلی داوه‌ته‌وه که لیتی نه‌په‌نجین له‌به‌ر لئ پرسینه‌وه‌ی و که‌مه‌ترخه‌می له‌گه‌لیاندا... داوای به‌خشینی لئ کردوون.

جاری وایش بووه هاتۆته‌وه لایان بۆ لای خۆپه‌ندنگا و شاگرده‌کانی بۆ لای نووسین و نووسراوه‌کانی.

سالانی وایش بووه، خه‌زانه‌که‌ی بردووه بۆ لای خۆی، یاخود هه‌ندیک‌ییانی بردووه بۆ لای خۆی.

(مه‌لا کاکه حه‌مه) سێ ژنی هه‌تتاوه. له‌ هی یه‌که‌میان دوو کوپ و دوو کچی بووه. له‌ هی دووه‌میان دوو کوپ بووه. له‌ هی سێ هه‌میان سێ منالی بووه. به‌لام له‌مانه‌ هه‌موویان هه‌ر کوپێک و کچیکێکی ماوه، له‌گه‌ل نه‌وه‌کانی. (مه‌لا کاکه حه‌مه) که ژنی یه‌که‌می ده‌مری تا چه‌ند سالتیکی دوور و درێژ بۆ ژن نه‌په‌نیتته‌وه ئینجا ژنی دووه‌می له (قه‌ره‌داغ)دا بێ نه‌هه‌تتا!

که نه‌میش نه‌مری ئینجا ژنی براکه‌ی خۆی، خواله‌خۆشبوو (مه‌لا نوری) ماره‌ نه‌کات، هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌ی که پاداشی براکه‌ی و برا‌نه‌که‌ی به‌داوه‌وه، که کاتی خۆی چاودیری مناله‌کانی نه‌ویان کردبوو. نه‌بویست چاودیری ژنه‌که و هه‌ر سێ کچه‌که‌ی (مه‌لا نوری) ی برای به‌کات.

بێچه‌که له‌مه (مه‌لا کاکه حه‌مه) نه‌گه‌ر په‌شت نه‌ستوور نه‌بووایه به‌دایکی و خوشکی و براکانی و نه‌و سامانه‌ی که بۆی به‌جێ هه‌شتسبوون چۆنی نه‌توانی نه‌و مناله‌نه‌ی خۆی وا به‌ره‌للا به‌کات و لیتیان نه‌په‌رسیتته‌وه!؟

له‌گه‌ل نه‌مه‌په‌شدا نه‌و نامانجه‌ په‌ڕۆزه‌ی (مه‌لا کاکه حه‌مه) بۆ خۆی دانا‌بوو، که (په‌روه‌ده‌کردن) و (فیه‌رکردن) ی منالانی بێ خواوه‌نی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی بوو، نه‌ک نه‌و، هه‌ر زانا و راستی په‌رست و خواناسیکێی تریش له‌ جیتی نه‌و بوایه، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی نه‌وی له‌ ده‌س نه‌هات، که بیه‌کات بۆ خه‌زانه‌که‌ی خۆی، پیاوی واکه‌ خۆی له‌ بیریچه‌یتته‌وه و خۆی له‌ هه‌موو خورشتیکێ نایاب و جلوه‌رگیکێ جوان و سایه و پایه و مایه‌یک، له‌ هه‌موو ناوبانگیک بێ به‌ش به‌هه‌تیه‌ته‌وه، چۆن نه‌بێ که‌سیکی تر گله‌یی لئ به‌کات، له‌سه‌ر که‌م ته‌رخه‌می، بام خه‌زانیشی بێ. له‌ راستیدا (مه‌لا کاکه حه‌مه) هه‌موو هه‌یز و توانا و بیری و هه‌شتیکێ خۆی خه‌ستبووه سه‌ر خۆپه‌ندنگا‌کانی و نووسراوه‌کانی که (٣٦) سالتیکیان پێوه‌ خه‌ریک بووبوو. له‌به‌ر نه‌وه نه‌ ماوه‌ی بۆ ما‌بووه‌وه، نه‌ ده‌ستیشی نه‌په‌رزا خه‌ریکی هه‌یچی تری. وه‌ک له‌مه‌وه‌دا رۆشنی نه‌که‌مه‌وه.

مەلۇماتىكى شۆرشىگىز

لە سالى (۱۹۲۵) دەۋە تا سالى (۱۹۶۱)، واتا نىزىكى سى و شەش سالى خىشت، (مەلا كاكە خەمە) رەنجى دا، كۆشىشى كىرد، خەباتى كىرد لەناو ھۆزەكانى (جاف) و (داۋودە) و (زەنگەنە) و دېھتەكانى تىرى كوردستانى عىراق و ئىراندا، ھەر بۇ ئەمەلى (خوتىندەۋارى) بەناو (كوردەۋارى) دا پلاۋ بىكاتمەۋە و نەتمەۋەكى خۆى، ھەروەكە خۆى لە ھەمىو شۆرىتىكا ئەيگوت: «لە پىزى گىيەنلەبەرىيەۋە بگوزىتەۋە بۇ پىزى مۇقايەتى، تا بەپىشەسازى و كىشتوكال و بازىرگانىيەۋە، كە لەسەر ھىچىنەى زانست و ھونەر دامەزراپىن، ژىيانىكى مۇقائە بۇين». جا بۇ پىتەكەپىتەنى ئەم مەبەسە (مەلا كاكە خەمە) دوو پىگى شۆرشىگىزەندى گىرت. يەكەم: (۴۴) نووسراۋى بۇ شاگرەكانى خۆى بەزمانى كوردى نامادە كىرد. ئەمانە ھەندىكىپىنى لە زمانى عەربەبىيەۋە گۆرپىۋە سەر زمانى كوردى. ھەندىكىپىشيان خۆى داپناپوون. ھەندىكىپىيان ھى خوتىندى ناو مەزگەۋەت بوون، ھەندىكىپىشيان ھى خوتىندىنگاكانى فەرماتەۋاىى بوون. جا ھونەرى (مەلا كاكە خەمە) لەۋەداپو، كە سالاتى خوتىندى لە دە پانزە سالەۋە كەم كىردەۋەۋە و گەيەندەۋە چوار پىنج سال بەمەرجىن، بارستايى خوتىندەۋارى شاگرەكانى. لە بارستايى شاگرەدىكى خوتىندىگى (نامادەۋى)، بەلكو پەرەۋ ژوروتىش كەمىتر نەپىن. لە راستىدا بارستايى خوتىندەۋارى شاگرەكانى خوتىندىنگاكانى (مەلا كاكە خەمە) لە بارستايى خوتىندەۋارى ھەردوۋ جۆرە خوتىندىنگاكانى (كۆن) و (نوۋ) باشتىۋە. چۈنكە ئەم خۆى بەھەمىو شاگرەدىكىيەۋە ماندوۋ نەكرد. نەك ھەر ئەمە، كە زانىپىيان پىخاتە مېشكەۋە، بەرەۋىشت و خويەكى خواناسانە و نىشتىمانەپەرەۋەرانە و مەردانەپىشەۋە پاى ئەھىتان. خەمى خواردن و جلوبەرگ و تەندروستى و خۆش پاپوۋارد و سەرەۋەت و پىكوپىكى و پاك و خاۋىتى نوستى ئەخواردن و، لەسەر ياسايەكى راست و دروست ژىيانى ئەبىر بەپىتەۋە.

لە ھاۋىناندا كە كاتى پىشودانىيان بو، (مەلا كاكە خەمە) كىشتوكالى بەشاگرەكانى خۆى ئەكرد، ئاۋەلى پىن بەخىتەر ئەكردن، بەرەھەمى ئەۋ رەنجانەپىشى بۇ خۆى و شاگرەكانى خۆى بەكار ئەھىتا، جىگىلى نوستىيانى بەخۆيان پائەخست، چىشتى خۆيانى بەخۆيان لى ئەنا، جلى خۆيانى بەخۆيان ئەشۋىشت، پاك و خاۋىنىيى خۆيانى بەخۆيان پىتەك ئەھىتا. ھەر پۆۋە يەككىپىيان بانگى ئەدا ھەر پۆۋە يەككىپىيان پىتەك نوۋىتى بۇ ھەمىو شاگرەكان ئەكرد گۆزانى و بەزمەۋەزەم و ئاھەنگىيان ھەبەۋ. گەشت و سەيران و ۋەرزىش و يارى و مەلەكردنىيان ھەبەۋ. خوتىندەۋەى وتارى دروست و سەربەستىيان ھەبەۋ. بەكورتى خوتىندىنگاكانى (مەلا كاكە خەمە) شاگرەكان ئەكرد بەپىياۋىكى رۆشنىبىرى كوردەپەرەۋەرى و رىيا و چىست و چالاك، كە ھەر پىشت بەخۆى بېسەستى. كە سەرى بەندەپىش بۇ ھىچ كەستىك و بۇ ھىچ زۆردارىك و بۇ ھىچ گروگرفت و تەنگ و چەلمەمەيك دانەنوۋىتى. كە ژىيانىكى پىر لە پاكى و چاكى و كامەرانىش پىزى.^(۱)

(۱) ھەر لەم رەۋەۋە مامۇستا (شىخ مەھمەد حاسلى) كە قوتابىيەكى خۇبىيەۋە بۇ گىتەرەۋە: «ھەر قوتابىيە پەلەكانى خوتىندى تەۋاۋ كىردا پە دەۋو لاپەرەيك لە شىۋەى قۇرەدا پىر بىكاتمەۋە بەۋەى پەيمان پەدا كە لەمەۋودا دىرىغى نەكات لە گەيەندى ئەۋ زانىپىيانەۋە ۋەرى گىرتوون بەمنالانى كوردى نەخوتىندەۋار و كۆشىش بىكات قوتابىخانە بىكاتمەۋە ھەروەھا وتى: «سالى ۱۹۴۹ - ۱۹۵۰ چۈمە دىنى حاسل لە شەرەۋوۋەر، لەۋ ناحىەى =

جا ئەم خۆپەندەنگایانەیش پێگای دووهمی شۆرشگێڕانە (مەلا کاکە حەممە) بوون. پێویستە ئەمەیش بێتێن، کە (مەلا کاکە حەممە) لە پێناو گەشتێکی بەم نامانجە پیرۆز و بەرزەیدا گەلیک کۆسپ و بەرھەڵستی ئەھاتە بەردەم. گەلیک ئەمک و ئازاری ئەپێشت، گەلیک زیانی لێ ئەکەوت، بەلام ئەم ھەرگیز وەری بەرنەئەدا، کۆلی نەئەدا، تا ئەھات زۆرتر خەباتی ئەکرد. زۆرتر گەشەیی ئەدا بە (نووسراوەکان) ی بە (خۆپەندەنگاکان) ی.

رەھوشتی وابوو، ھەرچەند سالاھ لە گوندیکدا ئەمایەو، جاری وا ھەبوو، ژمارەیی شاگردەکانی ئەگەشتە پەنجاب، شەست شاگرد، کە فەرمانی لەو گوندەدا تەواو ئەبوو، ئێنجا پرووی ئەکردە گوندیکی تر کە بەشێراو بوو، لە خۆپەندەنگای فەرمانێوەایی یاخود مزگەوت.

(مەلا کاکە حەممە) لە بەرامبەر ئەم ھەموو رەنجەدا سەری خۆی بەرز پائەگرت، پاداشی لە کەس داوا نەئەکرد. خۆی و شاگردەکانی خۆی بەو نانە ئەژیاندا کە بەرەنجی شان و خوھی^(۱) ناوچەوانی خۆیان پەیدایان ئەکرد، یاخود بەو یارمەتیییە کە گوندییەکان، بەئارەزووی خۆیان سالاھ و سالاھ بەرھەممەکانی خۆیان ئەیاندا. ئەو ئەبویست شاگردەکانی خۆی وا رابەیتێتی کە وەک خۆی دەرێجن. وەک خۆی خۆیەختکەر و دڵسۆز و نیشتمانپەرور و خواناس بن. ئەبویست ئەوانیش خۆیان بۆ بلاوکردنەوی خۆپەندەوارییی کە راستەقینە تەرخان بکەن، بۆ کەلکی کۆردەواری و ئاواکردنەوی کوردستان.

بێجگە لە خۆپەندەنگا بەرپەرێوەبردن و نووسراو دانان و نووسراو گۆڕین (مەلا کاکە حەممە) چالاکییەکی تریشی ئەنواند. ئەویش ئاراستەکردنی دانیشتوانی گوندەکان و گەورەکانیان بوو، بۆ کاروباری چاک و پاک بۆ کەلکی ھەمووان. ھەروەھا تا ئەندازەیەکی گەورەیش لە کاری خراپ و زیانبەخش پەشیمانی ئەکردنەو. بەم رەنگە (مەلا کاکە حەممە) شۆرشگێڕانە ئەبزووتەو. وەک چرایەکی پڕشنگدار مایەو،

= واراوەیدا قوتابخانە لە هیچ دێیەکدا نەبوو، بەپێی ئەو تەئەھودەیی دابووم بەمامۆستا مەلا کاکە حەممە پێویستی کردنەوێ قوتابخانەیەکم نامادە کرد، حاجی حەممە ئاغا ش دیوێخانەکی خۆی کردە جێگای خۆپەند، قوتابی لە گوندەکانی تریشەو دھاتن... ناھەزان گومانیان لەم کارە کرد و گەیانندیانە لای حکوومەت کە ئەمە قوتابخانەیەکی سیاسییە، حکوومەت کەوتە لێکۆڵینەوێ ئەمە، حەممە ئاغا ناوێک قایمقامی ھەلەبجە بوو، ھاتە لامان تا بزانی ئەم قوتابخانەیە چییە و چۆنە، بەلام کە راستی کارەکی بۆ دەرکەوت پێشنیاری کرد - بەنووسراوی ژمارە ٤/٤٢٨ لە ١٢/٣/١٩٥٠ کە ئەم قوتابخانەیە بکریتە رەسمی و منیش بیمە مامۆستا تیایدا. - مۆتەسەرفی سلێمانی بەنووسراوی ٢١٦٨ لە ١٣/٣/١٩٥٠ دا بھاری دا و پەرورەدی سلێمانی مامۆستا سالح سەعیدی موفەتیشی نارد و قوتابیییەکانی تاقی کردووە تا رادەیی خۆپەندیان دیاری بکات. ئەویش بھاری دا کە ئاستیان زۆرباشە و پۆلی چواری بۆ دیاریکردن و یەکەم مامۆستاش کە نێرێ بۆ حاسل مەجید ئەفەندی حاجی مەلا رەشید بوو وە ژمارەیی قوتابیییەکان گەشتە ٧٠ قوتابی لە گوندەکانی: قەلەزە، ئالان، تەپەکەل، مالوان، کانی کەو، میرەدێ، پشار، قلیجە، ناو جاف. خۆیشم لە پەنا زراعتکردندا پۆزی چوار دەرسم دوتەو بەبێ پارە - لە سەردانی پۆزی دووشەممە ١٦/٩/٢٠٠٢ لە سەرچنار -.

(١) خوێ: ئارەقی لەش. (ش. ف)

له‌ناو دټپاته‌کانی کوردستاندا می‌شک و دل و دهر وونی (په‌ش) و (پرووت) و (ده‌سه‌لاتدار) و (هه‌زار) و (ده‌له‌مه‌ند) ی نه‌ته‌وه‌که‌مانی رۆشن نه‌کرده‌وه. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا نه‌ی نه‌ویست بناسرئ، یاخود ناوبانگی بۆ ده‌ریکړئ. یاخود بۆ سایه و پایه و مایه بگه‌ړئ. چونکه (مه‌لا کاکه‌حه‌مه) نیشتمانپه‌روه‌ریبه‌که‌ی له‌خواناسیبه‌که‌یه‌وه وهرگر تبوو. هه‌رچیبه‌کی نه‌کرد، بۆ خوای نه‌کرد، پاداشی له‌که‌س نه‌نه‌ویست. له‌خوای نه‌ویست. که‌له‌پیناو نه‌م کرده‌وه په‌نگینه‌یشدا گیر وگرفتییکی نه‌هاته‌به‌ر و، ده‌رد و نازاریکی تروش نه‌بوو، روه‌ی نه‌کرده‌وه خوا و داوای یتگا پێشان‌دانی لئ نه‌کرد، بۆ نه‌مه‌ی نه‌وه‌فرمانه‌که‌وره‌یه‌ی خستبوویه‌سەر شانی خۆی باشت‌به‌ر یتیه‌وه‌بیات.

جاریکیان له‌دټپه‌که‌له‌دټپه‌ته‌کانی (داووده) په‌نجی چوار سال و سئ مانگی به‌یا چوو! شاگرده‌کانی لیتی ته‌کینه‌وه و بلاوه‌یان لئ کردا. (مه‌لا کاکه‌حه‌مه) له‌پاش سکالایه‌کی دوور و درټژ که‌به‌هه‌ناسه‌یه‌کی سارده‌وه نووسیویه، له‌ژین نامه‌که‌یا، نه‌لئ: «له‌به‌ر نه‌وه‌ی زانرا نه‌مانه‌نابنه‌نه‌وه‌ی معاشیان ده‌س که‌وئ زه‌کات و سه‌رف‌تیه‌یان به‌درتت، سه‌رقه‌له‌مانه‌وه‌رگرن، تیتکیاندا، منیشیان له‌غایه‌که‌م محروم کردا سه‌رگه‌ردانیان کردم! په‌نا به‌خوا...».

نه‌مه‌له‌سالی ١٩٤٤دا روه‌ی دا. که‌چی (مه‌لا کاکه‌حه‌مه) زۆری پێ نه‌چوو، چوه‌ه‌گوندییکی تر، سه‌رله‌نوئ خوتنه‌نگایه‌کی تری دامه‌زرانده‌وه!

شاگرده‌کانی مه‌لا کاکه‌حه‌مه

(مه‌لا کاکه‌حه‌مه) بۆ شاگرده‌کانی نه‌م نووسراوه‌ کوردییانه‌ی ناماده‌ کردوه. هه‌ندیکی کردوه به‌کوردی. هه‌ندیکی به‌کورتکراوه‌یی و پوخته‌یی گۆریوه و دا‌رشتوه به‌کوردی. هه‌ندیکی‌شیانی داناه‌وه و داهه‌تانه‌ به‌کوردی^(١).

١- تفسیری قورئان به‌کورتی هه‌ر سی جزئه‌که‌.

٢- منه‌اج له‌سه‌ر وته‌ی نیمامی (نوه‌ی)^(*) به‌ته‌حقیقاتی پتووستی (ابن‌الحجر) وه‌وه‌هی تر له‌مه‌زه‌به‌ی (شافعی) دا. نه‌مه‌ (٨٠٠) لاپه‌ره‌ی گه‌وره‌یه‌.

٣- نحوی عری

٤- صرفی

٥- وضع

٦- استعاره‌له‌علمی منطقد

٧- ایساغوجی

(١) نه‌مه‌له‌نووسراویکی خۆی وهرگیراوه. خۆیشم زۆریه‌ی نه‌م نووسراوانه‌م لای کورده‌که‌ی (مه‌لا جه‌لال) دیوه. (ش. ف.).

(*) نوه‌ی: نه‌وه‌ی: یه‌حیای کوری شه‌رف، له‌١٢٧٧ز کۆچی کردوه، له‌نه‌وای حوزان له‌شام له‌دایک‌بووه‌وه‌مردوه، گه‌لن دانراوی له‌حه‌دیسا هه‌یه: (ریاض‌الصالحین، الاربعون‌النویه، ته‌هذیب‌واللغات...).

- ۸- شمسیه
- ۹- گلنبوی برهان
- ۱۰- گلنبوی آداب
- ۱۱- شرحی عقائدی مدلا سه عید
- ۱۲- جمع الجوامع
- ۱۳- مختصر له علمی بلاغت
- ۱۴- تلخیص تهذیب الکلام
- ۱۵- تشریح الافلاک
- ۱۶- رساله حساب^(۱)
- ۱۷- جغرافیای عمومی^(۲)
- ۱۸- تاریخی عمومی
- ۱۹- قواعدی کوردی
- ۲۰- معلوماتی مدنیه
- ۲۱- خو و پرهشت
- ۲۲- تهنندروستی (صحفه)
- ۲۳- علمی دین
- ۲۴- مبادی هندسه
- ۲۵- کیمیا
- ۲۶- قانونی عقوبات
- ۲۷- قانونی اصول محاکمات
- ۲۸- قانونی عشائر

(۲.۱) ثم دوو بابه تدم له لای مامؤستا شیخ محمدهد حاصلی خه ربانی دیوه، به سوپاسه وه چند رۆژی له لام بوو، حساب) که به کوردیه کی پوخت و خه تیکی جوان راقه کراوه و بابه ته کانی شیکراونه تهمه و ده بیان نمونه بیان له سه ره هینراونه تهمه و حمل کراون. باسه کانی: جه زری ژماره ی ساغ، که سر، دۆزینه وهی نامه علوم به نهمه به عه ی موته ناسیبه... به داخه وه ده فته ره که پهره ی لئ فته وتاوه.

(جوغرافیای عمومی) (۴۶) لاپه ریه، کوردیه کی ره وان، باسه کانی: پیتناسه ی جوغرافیا، به شه کانی، هه ساره کان، چوار لایه که، گه رانی زه ی - رۆژی و سالی - ئوقوق، جیهانی نه ساسی، خطی طول و عرض، منه نظیقه، مانگ و رۆژگیران، ریاح - با -، ئاوره نگ، تهم، باران، به فر و ته رزه، گۆرانی سطحی ارض، تیارانی بحری، استلاحاتی جغرافی، قاره کان، ئه وروپا: سطحی، حاصلاتی ریگه ی، ولاته کانی، جزیره ی به ریتانیا.

۲۹- قانونی اساسی

۳۰- قانونی تسویه

۳۱- قانونی زراعت

۳۲- قانونی عقر

۳۳- قانونی لزمه

۳۴- ئەلف و بیتی کوردی... ئەم ئەلف و بیتیە زۆر سەیرە. زۆر ئاسانیشت فێر ئەکری. خۆی دایهیناوه. لەسەر بنچینەی (دە) ژمارە، کە لە (یەک) هە دەست یێ ئەکات هەتا (دە) لەگەڵ (سەر) و (بۆر) و (ژێر) و (زەنە) دا. (مەلا کاکە حەمە)، (۳۸) پیتی بۆ فێربوونی (ئەلف و بیتی زمانی کوردی) داناوه، کە لەمانە (۲۸) پیتیانی لە زمانی کوردی و عەرەبیدا وەک یەکن. (۱۰) پیتیشیان تاییەتێن بۆ زمانی کوردی. (ئەلف و بیتی) یەکە لە راستەوه بۆ چەپ ئەنووسری. ئەویش پیتە بزوێنەرەکانی (ه) و (و) و (ی) خۆی بەکار ئەهێتێ، لە جیاتی (سەر) و (بۆر) و (ژێر) ی عەرەبی.

ئەمانە و هەروەک لە یادنامە یەکی تری خۆیدا دەرنەگەوێ چەند نووسراویکی تریشی بە کوردی داناوه، وەک: (ئەلفبای فەرەنسێ)، (الغی فەرەنسێ)، (نصیحتی زمانی کوردی)، (تاریخ کورد)، (ریاضتی بدنیە، وازی، یاری)، (گۆرانی)، (فیریا)، (مبانی طبیعت)، (تاریخی طبیعی)، (جغرافیای عێراق)، کە ئەمانە ییشی بەوانە (درس) بەشاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه، بەم پیتیە نووسراوەکانی (مەلا کاکە حەمە) خۆیان ئەدەن لە (۴۴) نووسراو.

ئەمانە بەشی زۆریان کە بریتیە لە (۳۰) سی نووسراو، لای کۆپەکانی (مەلا جەلالی کۆری مەلا کاکە حەمە) پارێزراون^(۱). وەک خۆی ئەلێ: «بێجگە لەوانە نووسراوانی تریش هەن». بەلام هەتا ئێستا بۆ نێمە دەرنەگەوتوون.

خوێندنەگایەکی ئافانە

هەروەکو لەو پێش گوتمان: سنووری خەباتکردنی (مەلا کاکە حەمە) هەر لە نزیک (باقووبەرە) بوو ئەکشا بەناو کوردستانی عێراق و ئێراندا تا ئەگەیشته نزیک شاری (سەقز). ئەمانە ناوی چەند گوندێکن لەو گوندانەی کە (مەلا کاکە حەمە) خوێندنەگا ئافانەکانی خۆی تیا کردوونەتەوه و لەناویشیاندا منالانی کوردی فێری خوێندەواری و پەوشت و خووی بلێند کردووه:

(گربچنە، فقی مصطفی، مەلا هۆمەر، کۆبیک، مەسەویی، خان إبراهیم خانچی، دار بەروو، قەرەداغ، قزرابات، چەوری، دوراجی، نەپەسی، غەرە، سیامنصور، چیا رەزا، باقووبەرە) لە یادنامە یەکیا کە لەناو

(۱) خوالێخۆشبوو (مەلا جەلال کۆری مەلا کاکە حەمە) سێ کۆپی هەیە: کاک نەزاد و کاک بەختیار و کاک شاسوار. (ش. ف.).

نوسراوه‌کانیا د‌وزیمیه‌وه و بریتی بوو له چوار لاپه‌ره، (مه‌لا کاکه همه)، له بابت خوټندن‌گایه‌کیه‌وه که له‌ناو ه‌وژی (داووده) دا له سالی (۱۹۴۰) دا کردوټیتیه‌وه بهم جوړه هست و بیروباوه‌ری خوټی دهرپه‌وه:

«له (۱۹۴۰/۸/۱) ه‌وه تا (۱۹۴۴/۱۱/۱) یه‌عنی چوار سال و سټ مانگ له (داووده) دهرسه‌کانی خواره‌وم به (۲۴) قوتابی گوت، که کوټی ناغا و مسکټن بوون، له هی نهم ناواییانه: (دوټاجی، چه‌وری، غه‌ره، قه‌لا، په‌لکانه، کوټی چای، زنانه، قه‌لخانو، ه‌وسر صوفی، ناوایی لفتی ناغا). به‌خوټایی دهرسم نه‌گوته‌وه. خدمتم نه‌کرد. چونکه هیچ قومیتی نه‌زان به‌هیچ نابن، نه ب‌و دین، نه ب‌و دنیا. غایم نه‌وه‌بوو که نه‌مانه له زانینی دینی و مه‌ده‌نی به‌قه‌د تاقه‌ت و توانا شتی وهرگرن. نه‌وسا به‌وټخ خبریکی مکافحه‌ی نه‌زانی قه‌ومه‌که بن. بینه بناغه ب‌و نه‌وه‌ی طاقمیتی گه‌وره بینه زانیار. تا به‌زانینه‌وه، به‌صنعت و زراعت و کاسبی، ژیانیتی به‌شهریان ده‌سکه‌وی».

نینجا (مه‌لا کاکه همه) له پټره‌ویی خوټندن‌گا نه‌فلاتوونییه‌که‌ی خوټی نه‌دوی. نه‌لټی: «منه‌جی درس واپوو:

- ۱- هیچ وه‌ختی تټیکه‌لی غه‌یری خوټان نه‌بن.
- ۲- خه‌و، خواردن، استراحت، پاکي، عبادت، دهرسیان داتما له‌وټر مراقبه‌به‌یکی فنیایټ.
- ۳- به‌ش کردنی شه‌و و وټوټیان به‌سټ به‌شی وه‌ک یه‌ک بیټ؛ یه‌که‌م ب‌و خه‌و. دووم ب‌و خوټندن. سټیه‌م ب‌و په‌ده‌تی و عیبادت و خواردن و وازی و یاری.
- ۴- غایه‌یان ته‌نجا ده‌سکه‌وتنی زانین بیټ، که بتوانن مکافحه‌ی نه‌زانی قه‌وم بکه‌ن و هیچی تر.
- ۵- شه‌و و وټوټ پټنج نوټزه فهرزه که به‌جهماعت بکه‌ن. که به‌نوټه بانگ بده‌ن. نیسامه‌تی بکه‌ن.
- ۶- له په‌ده‌تیا حورپن. نه‌وعه راپواردنیتی وا خوټشیان بیټ که فکری هیچی تر نه‌که‌نه‌وه.
- ۷- له زراعت‌دا، له شتی تریشدا، به‌قه‌د توانا نه‌وی نه‌یخوټن بیشیکه‌ن.
- ۸- ههموو وټوټ به‌قه‌د توانا رپازه‌ی به‌ده‌نییه‌یان بیټ.
- ۹- لباسیان ههموو یه‌ک نه‌وع بیټ.
- ۱۰- لایان واپټ و واپن که له‌یه‌ک باوک و دایکن.
- ۱۱- به‌نوټه داتما خوتبه‌ی مه‌عقول بخوټن به‌سهریه‌ستی.
- ۱۲- ههموو وټوټ نیم‌تیحان بیټ.
- ۱۳- وه‌خت و مقدار و نه‌وعی خواردن و خواردنه‌وه و خویان مه‌علوم بیټ.
- ۱۴- ههموو وه‌ختی مقدارټ پټش به‌یانی له‌خه‌و هه‌لسن.
- ۱۵- له‌شه‌ویشدا دهرسیان بیټ.
- ۱۶- وټر به‌دقه‌ت له وټز و پیسی خوټان بپارټزن».

نینجا (مه‌لا کاکه همه) نه‌لټی:

«بهم نه‌وعه (۵۱) مانگ سه‌عی کرا. به‌قه‌د توانا خبریکی سهرکه‌وتن و پټشکه‌وتن بوون».

شاگردەکان ئەم وانایانەیان^(١) ئەخویند

پاشان (مەلا کاکە حەمە) ناوی ئەم وانایانە ئەنوسێ کە لەو خۆتەنگایەدا بەشاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه. بەم جۆرە یە کە لە خوارەوه نووسراون:

- ١- ئەلقبا ھەموو ئەوعەکانی.
- ٢- نووسین: کوردی، عەرەبی، تورکی، فارسی، فەرەنسزی.
- ٣- حساب بەکوردی.
- ٤- قورئان
- ٥- جغرافیای عێراق بەکوردی.
- ٦- جغرافیای عمومی بەعەرەبی.
- ٧- جغرافیای عمومی بەکوردی.
- ٨- تارىخى عمومى بەکوردی.
- ٩- تارىخى کورد بەکوردی.
- ١٠- تارىخى اسلام بەتورکی.
- ١١- تارىخى عەرەب بەعەرەبی.
- ١٢- مبادئى طبیعەت بەکوردی.
- ١٣- تارىخى طبیعەت بەکوردی.
- ١٤- ھەندەسە طبیعی بەکوردی.
- ١٥- اشیا طبیعی بەکوردی.
- ١٦- اشیا طبیعی بەعەرەبی.
- ١٧- علمی کیمیا بەکوردی.
- ١٨- علمی فیریا بەکوردی.
- ١٩- علمی صحە بەکوردی.
- ٢٠- قانونى عقوباتى بغدادى بەکوردی.
- ٢١- قانونى اصولى محاکمات بەکوردی.
- ٢٢- معلوماتى مدنیە بەکوردی.
- ٢٣- علمی اخلاق بەکوردی.
- ٢٤- ئەلقباى فەرەنسزى بەکوردی.
- ٢٥- الفباى خصوصى تازەى خۆمان (ھى کوردی).

(١) راستتر: ئەم وانانەیان...

هه رسی و ههشت پیتته که دی (ئەلف و بێ) یه که دی (مه لا کاکه حه مه) یه ناو هه یه:

ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د
آ	إ	أ	ئ	ع	ه	ه	د
ز	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ظ	ع	غ	ف	ق	ك	ل	م
ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه
ن	ه	ه	ي	پ	ه	ه	ف
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ

به پیتی نه م جۆره (ئەلف و بێ) یه، ناوی خۆی وه ها نووسیهوه:

[مه	له	کاکه	حه	مه]
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ

کۆچی دوا یی

(مه لا کاکه حه مه)، نهو نهستیره که شه ی که نزیکه ی سی و شه ش سالی خشت له به شتیکی که وهره ی خاکی کوردستاندا پرشنگی زانست و هونه ر و خواناسی و نیشتمانپه روه ری بلاو کرده وه، له به ر نه خوشی له گوندی (باقویه ره)^(۱) وه که له لادیی (هۆرتین و شیتخان) دایه، هینایانه وه (سلیمانی). له رۆژی ۱۹۶۱/۵/۱ دا له (سلیمانی)، له تاو نازاری نه خوشیبه که ی گیانی پاک ی به خاک سپارد. به مرده نه که ی نهو کسپه له جهرگی هه موو کوردیکی نیشتمانپه روه ر و دلسۆزه وه هات، به تایبه تی له هی شاگرده کانیه وه که هه تا نه میتن نه ویان له به ر ناچیتسه وه. نه ته وه بۆی که وته شینه وه و، له وه پری پێژدا به پیتی کرد بۆ لای خوا ی خۆی. له سه ر خواستی (مه لا کاکه حه مه)، خۆی، هه رچی که له وه پل و نووسراویکی لێ به جێ ما بوو - بێجگه له نووسراوه کوردیبه کانی- هه موو به ره و پرو ی مزگه وتی (باقویه وه) کرایه وه. تا شاگرده کانی نه ویتی که له کیان لێ ببینن.

(مه لا کاکه حه مه) هه تا ما، وه ک راستی په رست و خواناس و زانا و نیشتمانپه روه ریک ژیا. دل و

(۱) باقویه ره: گوندیکه له ناحیه ی مهیدان.

زمان و دهستی یەک بوو. بەشیوهی ژبانی و به‌نووسراوه نایابه‌کانی و، به‌خوێندن‌گا نه‌فلاتوونییه‌کانی، سه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مانی بلند کرده‌وه.

ئێستا زۆریه‌ی نووسراوه‌کانی که بریتین له‌ سی نووسراو، چونه‌ته‌ گه‌نجینه‌ی وێژه و زانست و هونه‌ری کوردیه‌وه. له‌ خانووی خوالیخۆشبوو (مه‌لا جه‌لال)ی کوریا پارێزراوه، لای خێزانه‌که‌ی (*).

جا هیوادارم که خوا نه‌و پۆژه‌مان پێشان بدات، که نه‌و نووسراوانه له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی کوردستانه‌وه، به‌چاپ کراوی بیه‌نین هه‌روه‌ها په‌یکه‌ریکیشی بۆ دروست بکری و دا‌به‌زێنی، له‌ گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زێن)دا.

خۆشی له‌ گیانی پاکی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، که‌وا به‌سه‌ریه‌رزى و پروسوورییه‌وه گه‌له‌که‌ی خۆی به‌جێ هێشت و، چوو بۆ لای خواى خۆی.

هه‌روه‌ها خۆشی له‌ نه‌ته‌وه‌ی (کورد)یش که‌ پیاوی وا گه‌وره‌ی تیا هه‌له‌که‌وتوه، که سه‌ری بلند کردۆته‌وه. (**)

(*) (مه‌لا جه‌لال) که چووه‌وه لای خواى خۆی، ژنه‌که‌ی و کچیک و سێ کوڕی هه‌بوو. ناوی کوڕه‌کانیمان له‌مه‌وپێش نووسیوه. که‌چه‌که‌یشی ناوی (بێ گه‌رد). (ش. ف.).

(**) به‌شی زۆری ئهم نووسراوه‌م له‌ ۱۶/۱۱/۱۹۷۰دا به‌ناوی (یه‌که‌تیی نووسه‌رانی کورد)ه‌وه، (لقی سلێمانی) له‌سه‌ر (ته‌له‌فزیۆنی که‌رکووک) خوێنده‌وه. (ش. ف.)

زیور

(چیرۆکی ژبانی وێژەوان و بوێژ و نیشتمانپەرۆهری هەره بەناوبانگی کوردستان

ماموستا زتوهر پيشان نه دات)

پیشہ کی

پیاو که تماشاى میژووی ژیاڼی کورده‌واری نه‌کات، زوو به‌زوو بژی دهرنه‌که‌وئ: که نه‌وانی زانای به‌کار و وژنه‌وانی لیته‌اتوو بوون، هه‌مسو‌ده‌م له‌نازار و هاواردا بوون، له‌تنگ‌چه‌له‌مه‌دا بوون. له‌گیروگرفتا بوون. (ناته‌وه) یان که‌مت‌رخه‌می نواندوو به‌رام‌به‌ریان، یاخود به‌ره‌نگاری کردوون. له‌م‌کاره‌ناه‌مه‌واره‌یشه‌وه نه‌وه په‌یدا‌بووه که به‌ش‌تکی زۆر له‌و زانا و وژنه‌وان و رۆش‌نبیرانه‌ی‌ش‌مان کوژراون و له‌ناو‌چوون، یاخود ته‌ف‌رو‌ت‌ونا بوون بۆ خا‌که‌ی‌گانه‌کان! هه‌ر که‌سه‌ی‌ک‌یش‌یان ما‌وه‌ته‌وه، چ‌رای هی‌وای کوژا‌وه‌ته‌وه و، ده‌سه‌ته‌وه‌ئ‌ئ‌و دان‌یشه‌ت‌روه و، وازی له‌هه‌مه‌وو چۆره‌خ‌به‌ت‌ت‌کی نی‌شه‌ت‌مانی ه‌یت‌ناه!

سهر نهو به نهو زانا و ويژووانانه مان که گه يشتوونه ته خا که بيتگانده کان، به پيچه وانه ي تيمه، نرخیان دراهوتی و پزيان لي گيراوه و، بايه خیان پي دراهو، تا گه يشتوته راده يکی وه ها کورد و کوردستانه کی خويان له پير چوته وه و خويان له پيتاو پيشکوتن و سهرکه وتنی نهو خا که بيتگانده ا! بهخت کردوه!...

که واته له باری ناهه مواری نیتمه و بهدکرداریمانوه بووه، که ههرچی زانا و وێژهوان و وێژنبیریکمان هه بووه، یان له ناوچوون یان سارد بوونه تهوه له خهبات، یاخود بوون به پیاوی بیتگانه و بهوان که لکیان به خشیوه!... که ئهمه ییش، داخه کم، ئهوپهڕی باری نابوو تیبیه له پیشکهوتن و شارستانیتهیدا؛ که له سهڕ که له کهمان تۆمار کراوه!... جا له بهر ئهمه بوو که تاریکیه کی شوه وه زنگ، ئاودامان کوردستانی داگیر کرد بوو، تا ئهم چهرخی بیستهمه ش کورده وارییه که، خۆی بدهست خۆتهوه نهینالاند. که نه توانم بهتیم تا نیستاکه ییش، تا نه دازه یه کی گهوره، ئهم باره ناهه مواره له زۆریه شوینه کانی کورده ستاندا فهرمانه وایه!...

لەمەشەوه ئەمە پەیدا بوو، کە هەموو دەم -مەگەر بەدەگمەن- کاروباری گشتی ئەکەوتە دەست
پیاوی بێن کارە و ناھەموارە!... ئەتەرە کەیشمان تا ئەھات نوقمی زۆرداری و ھەژاری و دەرەداری و
نەخۆتندەواری ئەبوو!...

نەوێندە ھەبە لەم چەرخەدا، جۆرە کەسانێک پەیدا بوون بەرگیان گرت و خۆیان راگرت لەبەر کرداری چەوتی چەرخێ کەچڕەفتاردا، نیشتمانەکەی خۆیان بەجێ نەھێشت کۆلیان نەدا و، وریان بەرنەدا... ھزار زۆروستم و ناخۆشییان ھاتە بەردەم. بەلام لە خەباتی گشتی نەکوتم. ئەوانە زانا و وێژوانی تەواو، خواناسی تەواو، نیشتمانپەروری تەواو بوون... کە پێویستە چیرۆکی ژانیان بەسەر کەفی زێڕ بنوسرێتەو...

په کټیک لهو جوړه که سانه (ماموستا زيتوهر) بوو.

(مامۆستا زۆره) له سالی ١٨٧٥دا، له سلێمانیدا، له دایک بووه. له سالی ١٩٤٨دا، له سلێمانیدا، گیانی پاکێ به خاک سپاردوو، له شارهکانی کوردستاندا خۆتندن تهواو کردوو و بووه به مهلایهکی تهواو، چوار سالتیکیش له نهسته موولدا گیرساوتهوه. به هۆی نهو گهشتانهیهوه که بۆ خۆتندن کردووتی، تیکهڵ بهویژهوانان و کاربهدهستان بووه و شارستانیتهی نهو ناوچانهیشی چێشتوو. له زمانی کوردی و عهرهبی و تورکی و فارسیدا تهواو شارهزا بووه. له کاروباری زرنهکاری کوردستان و جیهانیشتدا ناشایهتیهکی تهواوی پهیدا کردوو. بووه بهبۆژ و بووه بهنوسهر و بووه بهنیشتمانپهروههکی کارگوزار و بهنرخ. بێجگه له هۆنراوه پر و اتا و بههێزهکانی که کۆمهلهیهکی گهورهیان لێ پێکهاتوه، نۆ نووسراوی نایابی تریشی پێشکهشی گهنجینهی زانست و هونهر و وێژی کوردی کردوو.

(زۆره) مامۆستایهتی کرد بوو بهپیشه بۆ خۆی. نزیکه ٣٠ سی سالی خشت منالانی خاکهکهی خۆی پێکهیاند له خۆتندنگاکانی کوردستاندا... بۆ وریاکردنهوهی نهتهوهیش و پۆشکردنهوهی بهیریشیان تیکۆشا، بهرهنگاری نهخۆتندهواری و پێژگای کرد. چوو بهگژ زۆرداران و بهدکرداراندا... له ژبانی خۆشیا بووه نمونهیهکی خواناسیی و نیشتمانپهروهی و کردوو و پهوستی بێند و پۆشبینی.

(زۆره) ژبانیهکی کولهمهگی ژبا. ژبان بۆ نهو سهخت بوو. لهگهڵ نهمهیشا سههرهزانه ژبا. سههری بۆ هیچ کهسێک و بۆ هیچ گهروگرفتیک دانهنهواند. کهمهترخهمی نهتهوه دلی سارد نهکردوه. تا مایش له خهباتی خۆی وازی نههێنا.

پیاویکی وهک مامۆستا (زۆره)، شایستهی نهویه، که لهلایهن کاربهدهستانی کوردستانهوه، نووسراوه دهسنوسهکانی بۆ له چاپ بدرێ. پهیکههیهکی نایابیشی له گهڕهکهکهی خۆیدا، (کانیسکان)، بۆ داڕهزێنێ. تا نهو پێژ و خۆشهویستییه شایستهیهی که له سهردهمی ژبانیا لێی بێ بهش بوو، لهپاش مردنی تۆلهی بۆ بکڕتهوه و گیانی پێ شاد بکڕێ...

نهمهنده و چیرۆکی ژبانی نهم بۆژ و وێژوان و نیشتمانپهروهه گهورهیه، له لاپهڕهکانی دوایدا پێشکهشی خۆتندهواره بهپێژهکاغان نهکهم. هیوادارم بهدلیان بێ و کهلکیشی لێ وهربگرن.^(*)

سلێمانی: ١٩٧٢

شاکر فتاح

(*) : بهشی زۆری نهم نووسراوه، له رۆژی ١١/٨/١٩٧٠دا، له تلهفیزیونی کهرکویدا خۆتندهوه. (ش. ف.).

یگہشتنی زیور

(زټور)، نارۍ خټۍ (مهلا عه بدوللای کورۍ محده مه دنفندی کورۍ مهلا په رسول)ه. له سالی ۱۸۷۵ دا له سلیمانیدا له دایک بووه. له سالی ۱۹۴۸ دا له سلیمانیدا گیانی پاکۍ به خاک سپاردووه. له مزگه وته کانی سلیمانیدا، هدروها له مزگه وته کانی (مدریوان) و (بانه) و (موکریان) و (سابلاخ) و (پرواندز) و (هولتر) و (که رکوک) دا خویندنی ته او کردووه. چوار سالتیکش له (نسته موول) دا ژباوه و به هری له تیکه لی به ویزه وانان و کار به دهستان و شارستانیته ته و ناوچانه و هرگرتووه. کاتی که نه گینه سالی (۱۳۲۴) ی پروومی، (زټور) نه بینن بووه ته (مهلا) یه کی ته او. قال بووه له هر چوار زمانه کاند: کوردی و فارسی و عدره بی و تورکی. شاره زاییه کی ته اویشی هیه له بابت باری کورد و کورستانه بووه. هدروها له بابت نیسلا مه تی و جیهانه بووه. بووه ته پیاوکی که له گه تی چوار شانه. دوو چاوی گه شی پتویه، له تیشکه کانیه نه وریایی و ناگاداری و زانین و مندی و زرنکی تیشه گین. له قسه شیرینه کان و پرووه خوښه که یشیه بووه، نهوه دیتنه دلمانه بووه که (زټور) خاونه هستیکی نیشتمان په روره انه و بیر و هوشیکی پوښبیرانه یه، که خه بات نه کات پو کورده واری، بهو هیواوه که پوژیک له پوژان نه ته و گه ی خټۍ به نازادی و کامه رانییه بوه بیینی.

له ناوچه وانه پانه به رزه که یشیه بووه، نهوه نه خاته می شکمانه بووه، که پیاوکی خواناس و پر باوه په به نه نجای چاکی (مردایه تی) و (مروښایه تی) و (کوردایه تی) و (په وشت و خوی جوان) و (کرده و دی بلند).

کار و فرمانی زیور

جا له لم دهمه دا هوو كه زيوهر كرا به ماموستايه ك له خوښنگاي (رشدپه عسكريه) دا له سهرده مي توركدا. له سهرده مي عيراقيشدا كرا به ماموستايه ك له خوښنگاي (دهري سعادت) دا. له سهرده مي خونكاري (شيخ مەحمودى مەزن) يشدا كرا به ماموستايه ك له (اعدادى ملكى) دا. پاش نهو پيش ههر ماموستايى كړووه له خوښنگاگانى سليتمانى و دپهاته گانې ناوچه ي سليتمانيده. تا له پاش وانه گوته وپه كى ۳۰ سى سالى له ماموستايى وازى هيناوه و بووه به خانه نشين له مالى خوږدا. نهو دهمه سالى ۱۹۴۲ هوو.

په‌وشت و سروشتی زی‌وهر

نهم مهلا كورده، له گه لتيك پرووهو له زۆري مهلاكاني سهرده مي خۆي نه نه كرد. جاري وايش هه بوو هيتري نه برده سهريان له سهه نهوي كه خۆيان دوور رانه گرت له خهباتي گشتيهيهو به كه لتيك كوردهواري. ياخود بهواتايهكي رۆشنتر له بهر نهوي كه ناييني پاكي ئيسلامييان بهكار نه نه هيتنا له ژباني رۆژانه ياندا به كه لتيك نه تهوه كه ي خۆيان. نهو نهويست مهلاكان يدك بگرن و ببنه هيتريكي گه وه به بهرنگاري كردني زۆروسته م. به رۆشن كردنهوي ميتشكي نه خوينه وهاره كان له ريگاي وتاردان و نووسين و فيتر كردن و پهروه ده كردنهوه. زيتهر رقي له ساز و سهوداي نوشته نووسين و زهرگ له خۆدان و هاي و

هوویی دهر ویشان نه بووه ده. حهزی نه کرد نه ته وه نازاد بی له دهست چه وساند نه وهی شیخه دروژنه کان و، بازرگانه دهست بره کان و، فهرمانبهره دزه کان، ههروه ها بهره نگاری نه و کۆلکه نه فنه ندییانه ییش نه بوو که به دروژ ناوی خۆیان نابوو (منور) یاخود رۆشنبیر. کهچی ههر خه ریکی خومار و قومار و داوین پیسی و شه ره جوتین و خوانه ناسی بوون. به دروژ لاف و که زافی نیستمان به ره روه رییان لئ نه دا، کهچی کار تکی وایان نه نه نواند که نه ته وه که یان که لکتیکی لیبی دهست که وئ... له سه رتکی تریشه وه (زئوره) خه می هه ژار و جسووتیار و لادییی نه خوارد. به ته نگیه وه بوو که رزگار کرین له دهست زۆر و سته می نه خوینده واری و نوستوویی. تا هه تا سه ر له دهست هه ژاری و نه خوینده واری و ناله باری و نه خویشی لهش و دل و دهر وون رزگاریان بی و خا که که مان ناوه دان بیتسه وه و، نه ته وه که یشمان به ده و له مه ندی و کامه رانییه وه بژی.

ته نانهت، زئوره، خه می نه وه ییشی نه خوارد که سامانی گشتیمان به ره هم به یینین و خۆمان له دهست داگیر که ری سه رمایه داری بیتگانان رزگار به کین.

ههروه ها زئوره به ته نگ نه وه ییشه وه بوو، که شاگرده کانی خویندنگاگان، گۆزانییه کانیان به زمانی کوردی بی. ههروه ها به گیانی کوردا به تیشه وه پهروه ده به کین. زۆریه گۆزانییه کانی نه و ۳۰ سی ساله که زئوره مامۆستا بوو له خویندنگاگاندا، هی زئوره. ته نانهت هه ندئ له زانسته کان و چیرۆکه کان و په ند و نامۆگاری و راستی په رستیه کانیشی بۆ نه و شاگردانه کرد بوو به هۆنراوه. تا له پتگیه کی خوش و ناسانه وه کار له دل و دهر وونیان به کات و گیانیان پهروه ده به کات، بۆ که لکی نه ته وه و نیستمانه که مان.

به کورتی (زئوره) هه ر مامۆستایه ک نه بوو له خویندنگایه کدا مامۆستایه ک بوو، بۆ هه موو خویندنگا کانی کوردستان. مامۆستایه ک بوو، بۆ هه موو خاکی کوردستان، چ له سه رده می خۆیدا، چ له سه رده مانی پاش خۆیدا. له سه رتکه وه نامانجی (زئوره) رۆشنگرد نه وهی بیری کورده واری بوو. زیندوو کرد نه وهی دهر وونیان بوو. ههروه ها پال پتیه ونان و ناراسته کرد نیشیان بوو، بۆ خه باتکردن له پتیاو پتیشه و تن و نازادی و سه ره رزی کورد و کوردستاندا. له سه رتکی تریشه وه نامانجی: پهروه ده کردنی دل و دهر وون و گیانی کورده واری بوو، بۆ نه می مه ردا نه و سه ره رزانه بژین و پاپه رین و، نازادی و سه ره رستی خۆشیان به کرد نه وهی بلند و، په ووش و خوی جوانی خۆیان دهست خۆیان به خن.

گه لیک جار که هۆنراوه به ناوبانگه که ی (زئوره)، (نه ی شه مال) نه خوینتمه وه، مامۆستا زئوره م وا دیته پتیش چاو، که له سه ر پتیه شاخ تکی بلندی کوردستان به بالا که له گهت و شه نگوشۆخه که یه وه و، به ده مرچاوه گهش و پوه خۆشه که یه وه، ههروه ها به ناوچه وانه به رزه که یه وه، گوره و به رجه سته به پتیه وه ستاوه و، نالای خوینده واری و خواناسی به ده سته وه یه، که به با فینکه خۆشه که ی چیا کانی کوردستانیش نه یشه که ییتیه وه. زئوره ییش چاوی به ریه ته ناسۆیه کی دوور، به هیوای ده رکه وتنی (پۆژی نازادی) یه وه بۆ کوردستان، چاوه روانی نه کات، که کورد رزگاری بی له دهست (زۆرداری) و (نه خوینده واری) و (هه ژاری) و (نه خویشی).

(زێهور)، هەر وهک پیاویکی بوژ و هونهرمه‌ند بوو، ژيانه‌که‌یشی هونهرمه‌ندانه بوو. له‌پێتێو سهرکه‌وتنی بیرویاوه‌په‌کانی خۆیدا، تالیی هه‌زاری و ئاواره‌یی و په‌و و سه‌رکه‌ردانی زۆر چێشت. به‌لام نه‌ سه‌ری دانه‌واند بۆ زۆردار و، نه‌ کۆلی دا بۆ چه‌رخه‌فتار... تا ما وازی له‌ خواناسی خۆی نه‌هێنا. نه‌ قوما‌ری هه‌بوو، نه‌ خوما‌ر. نه‌ داوێن پیسی و نه‌ دزی و درزنی و دوو‌پوویی. نه‌ بۆ کلاو هه‌ولی دا و، نه‌ بۆ دراو. نه‌ خۆی له‌ ده‌سه‌لاتداران هه‌لسوو، نه‌ خۆیشی له‌ داگیرکه‌ران برده‌ پێشه‌وه‌. نه‌مه‌ راسته‌ ده‌ستکورت بوو. به‌لام پیاویکی دل‌کراوه‌ و په‌ند بوو. پیاویکی هۆشه‌مند و سه‌ربێلند بوو، وریا و چالاکی و کرده‌وه‌ په‌سه‌ند بوو. هه‌میشه‌ وه‌ک هه‌میشه‌ به‌هار گه‌ش و روو خۆش بوو. سه‌ر و زمانی شیرین و دلی به‌جۆش بوو. دل‌ته‌ر بوو. سه‌زی له‌ پێکه‌نین و سه‌یران و گه‌شت‌گوزار نه‌کرد. سوارچاک بوو. له‌ جلوه‌رگا ساکار بوو. سه‌زی له‌ خواره‌مه‌نی و جگه‌ره‌ و چایی نه‌کرد، له‌ یاری دامه‌ و شه‌تره‌نجی‌شا شاره‌زا بوو.

جوانی س‌روشت و جوانی کچه‌ کورد

(زێهور)، هه‌روه‌ک کورژرای جوانی س‌روشتی کوردستان بوو، کورژرای جوانی کیه‌ کورده‌ش بوو. به‌لام دل‌داریه‌که‌ی (زێهور) پاک بوو، بێ گه‌رد بوو. دوور بوو له‌ داوێن پیسییه‌وه‌. جاریکیان گه‌رفتاری نه‌ئێنی یاریکی وا بوو، که‌ هه‌رچی رۆشنییری و زمان پاراوی و ورده‌کاری وێژه‌وانانه‌ی خۆی هه‌یه‌ له‌ چامه‌یه‌که‌دا بۆی به‌کار هێنا. چامه‌که‌ی ناو نا (تکانه‌دی ئابرووی چه‌مه‌ن). وا دیاره‌ (زێهور) له‌ کاتی‌کا نه‌م چامه‌یه‌ی نووسیوه‌، که‌ له‌ هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاریدا بووه‌. چامه‌که‌ نه‌مه‌نده‌ په‌ له‌ ساز و ناواز، پیاو که‌ نه‌یخوێنێته‌وه‌، هه‌ست و هۆشی پیتی دیته‌ جۆش. نه‌مه‌ چامه‌که‌یه‌:

تکانه‌دی ئابرووی چه‌مه‌نه‌ن به‌پرووی ئابداره‌وه
شکاندی نه‌رخه‌ نه‌سته‌ره‌ن به‌زولفی موشکه‌اره‌وه
چه‌مه‌ له‌ مه‌ی، له‌ نه‌ی، له‌ جام. نه‌گه‌ر به‌له‌نجه‌ بێته‌ لام
به‌پرووی ئابداره‌وه‌، به‌چاوی پ‌ی خ‌وم‌اره‌وه
عه‌ره‌ق نییه‌ له‌ عاله‌ما، که‌ لایه‌رێ له‌ دل‌ غه‌ما
جگه‌ له‌ قطره‌ ئاره‌قی له‌ رووت که‌ دیته‌ خواره‌وه
نیشانی من جمالی تو، به‌راتی من وصالی تو
خه‌یالی من له‌ خالی تو، به‌عیشه‌ لیم مه‌شاره‌وه
عزیزه‌که‌ی حبیبی من، نیگاره‌که‌ی طبیبی من
با شه‌ق به‌رێ په‌قیبی من، وه‌ره‌ به‌سه‌د و قساره‌وه
فیدای خ‌د و ق‌دی^(١) تو چه‌مه‌ن به‌فه‌وجی گولیه‌وه
به‌بلبل و به‌چلایه‌وه‌، به‌ق‌وم‌ری و ه‌وزاره‌وه
فه‌ره‌نگ روو و زه‌نگ موو، عه‌جم سیاق و رووس خوو
نه‌ناسرێ که‌ کورده‌ زوو، به‌پێچی لار و خواره‌وه

(١) خ‌د و ق‌د: خ‌م‌د و ق‌ه‌د‌د.

فەدای زولفی عەنبەری، ھەموو ولاتی گۆل عومەر
 بەعەرد و بەرد و دارەو، بەناوی سەرجنارەو
 ئەمن گەیاندمە (ئەوێ)، فەنونی شەعر و شاعری
 ئەتۆش گەیاندمە (سامری)، بەچاوی سەحراوە

زێوەر و نیشتمانی پەرەوێ

کەچی کە (زێوەر) تەمەنی ئەگاتە نزیکەی چل سالی گرفتاری ئەفینی کورد و کوردستان ئەبێ. سەیر
 کە لەم ھۆنراوەیەیدا چۆن لە دەست چەرخێ کەچەفتاری سەردەمی (تورک) دا ئەنالتینی و بیژاری خۆشی
 دەرئەبێ بەرامبەر فەرمانەرایی و کۆمەڵایەتی ئەودەمە:

ئەم وەختە کە پڕ فتنە و پڕ بەستەنە ئێستا
 خۆشی کە ببێ مردنە، یا نووستەنە ئێستا
 دوو یاری وەفادار و بەبێ غش نییە ھەرگیز
 ھەرچی کە تەماشای ئەکەم دوژمنە ئێستا
 ناشووب و بەلا و فتنە وەکو تەرە ئەبارێ
 ھەر جەردەیی و ھەر دزی و کوشتەنە ئێستا!

زێوەر دژی زۆردار بوو

ئەنجا بام گوی لە مامۆستا زێوەر بگڕین کە چی بەزۆردارەکانی سەردەمی خۆی ئەکات:

ظاہر فەقیر و سالم، بەرەنگ و بەرگ عالم
 اما لەناو دەرووندا، مەسەرتکی زەھرداری!
 چۆن پێت بێتیم موسولمان، یا فەردی نوعی انسان؟!...
 دووری لە خێر و احسان، مەستی مەد و قوماری!
 ئەو تاجیرانی صادق، وەو کاسبانی لایق
 پەحمە ئەگەڵ خەلاق، دە بەدوازدە تەجاری؟!...
 ھەر مشتری کە دێتە بەردەم دوکانی ئێو
 صابون مەدەن لەژێر پیتی، نەشتەر لە شادەماری!

کوردەوارییە کە مان سەرزەنشت ئەکات

ئەنجا سەیر کەن (مامۆستا زێوەر) چۆن وەپس بوو لە دەست کوردەواری و، چۆنیش سەرزەنشتمان
 ئەکات لەسەر خراپیمان و، چۆنیش ھاغان ئەدات بۆ خۆتەندەواری:

(ئاقوامی زەمین صاحبی ئالتەوون و قەسوون
 ئەم کوردە لەبەر زۆری قەسوور مالکی تووون)

سەر پای ئەو دەوژمن بەیەکن جملە عشیرت
 حقیقەتە ئەلەین کورد هەموو محکومی جنون!
 (ئەم حالە دوامیتیکی طبیعی هەیە بۆ کورد
 تا غافل و بێ بەهرە لە علم و لە فنون!)^(۱)

هەمان ئەداتە سەر زانست و کوردەویی بێلند و پیشەسازی

ئەجا مامۆستا زێوەر، روومان تی ئەکا و نامۆگاریان ئەکات بۆ خۆ پێگەیان لە سەر بنچینە یەکی
 زانست و هونەر و پیشەسازی و ڕەوشت و کوردەویی بێلند ئەلەن:

معارفە کە بێلندی ئەدا بەقومی هەزار
 جەهالە کە دەکا محوی سەلسەلی تاتار
 فنون و علمە کەوا بۆتە باعشی اقبال
 جەهالە و حسدە بۆتە منشاى ایدبار
 برادەرەن و رفیقانی خۆم مەبن غافل
 لە تەربیە و ئەدەب و علم و صنعتیکی بەکار

زێوەر دەروونمان زیندوو ئەکاتەو

ئەجا زێوەر روو ئەکاتە دەولەمەند و پیاوێ گەورەکانمان، دەروونیان زیندوو ئەکاتەو بۆ کەلکی
 کوردەواری ئەلەن:

وطن وەکو کوو کوو کۆترە باریکە
 بپیستە و یردی زیان و دلت بەلیل و نهار
 بەمال و دەولەتی دنیا مەنازە ئەى (حاجی)
 بنای مکتب و پردی حسابە ڕۆژی شومار
 حیاتی ئێمە حوالەى سخای اشرافە
 کە گەورە لطفی ئەبێت قور بەسەر سڤیل و صفارا!

هونەرمانەندی زێوەر

چاوا! لە هونەرمانەندی و تێگەشتوویی مامۆستا زێوەر. هەر بۆ ئەمەى کەلکی زانست و هونەر و
 پیشەسازیمان تێگەیهێنێ، لە چ شتێوەیەکی جوان و ڕەنگین و سەرسوڤهێنەردا لە فڕۆکە ئەدوێ:
 (دێتیکە گیانی تیا نییە ئەکشتی بەچەشنی مار
 بێ دەست و قاچ و خۆتە بەبێ گۆشت و بێ دەمار

(۱) ئەم هەلبەستە لە دیوانە کەیدا - بەشی یەكەم - بەناوی - ئەم کوردە! - ۆیه: پروانە (سۆزی نیشتمان

چاپخانەى معارف ۱۹۵۸ بەغدا. ل ۱۰۶.

(ناوچه‌رگی پر له ناگره هه‌رده‌م که دیتسه نیش
 خۆراکی ناوه بێ دەم و دان و سمیټل و پش
 هه‌رچهنده بێ په‌ره که له‌گه‌ڵ که‌وته ناسمان
 چهنده پۆژه پټیگه زوو ده‌بێ ناگه‌ری و جان
 نالین و گرمه گرمیه له هه‌ستان و پۆینا
 هه‌ور و بروسکه‌یه‌که به‌سه‌ر گیانی دوژمنان
 ئەم دیتوه گه‌وره‌یه به‌چکه‌ی زانیینه ئه‌ی هه‌زار
 زانیینه دیتو له ناسن ئەکا باله‌که‌ی له دار
 زانیینه گیان نه‌خاته له‌شی دار و به‌رده‌وه
 زانیینه زێر و زیو که‌سه ده‌ریتن له هه‌رده‌وه
 زانیینه شاخی گه‌وره وه‌کو لۆکه شه‌ر ئەکا
 زانیینه جه‌رگی شه‌و که له رووناکی پر ئەکا
 ده‌ریا که بوو به‌پټیگه‌ی پۆژ و شه‌وی هه‌موو
 زانین نه‌بێ که هه‌یزی ئه‌وه‌ی بێ مه‌گه‌ر چ بوو؟
 زانستییه چه‌رایه وه‌کو زێری باخه‌له
 گیانی ولاته بۆ سه‌ر و گویتی دوشمینی په‌له‌!...)

لێره‌دا بۆ یه‌که‌م جار مامۆستا زیوه‌ر نه‌بینین هه‌وێ نه‌دات که به‌ (کوردی په‌تی) بنوسێ، که‌چی له به‌شی
 زۆری هۆنراوه و په‌خشانه‌کانیا لهم پروه‌وه که‌مه‌تر خه‌می نوواندوه. که نه‌گه‌ر وای نه‌کردایه، واتا وشه‌ی
 په‌قوته‌قی بێگانه‌ی زۆر به‌کار نه‌هه‌تیایه هۆنراوه و په‌خشانه‌کانی ناسکتر و پر ناوازتر و خۆشتر
 ده‌رنه‌چوون. له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشا قوولێ واتای نووسینه‌کانی و هه‌یز و هه‌ره‌تی داره‌شتیان ئه‌و خه‌وشه‌ی
 شاردۆته‌وه.

چاوت لهم ده‌ست په‌نگینییه بێ که زێوه‌ر چۆن هه‌نهرمه‌ندی له داره‌شتی ئەم هۆنراوه‌یه‌دا نوواندوه:
 (کتیبه تا سه‌ر له فضا‌ی ده‌رد و غه‌ما بێ، مایێ؟
 ئه‌وه هه‌ر کورده که‌سه چاوی له هه‌وا بێ، وابێ
 هه‌ر سلێمانییه عفریتی حسد سواری بووه
 هه‌ده‌دی خۆش خه‌رم گه‌ر له (سبیا)^(١) بێ، با بێ

(١) سبا: ولاتی (سه‌به‌ه) له یه‌مه‌ن. نیشانه بۆ بالنده‌ی هه‌وه‌ود که له‌وتیه هه‌واله‌که‌ی بۆ چه‌زهره‌تی سلێمان هه‌تا،
 وه‌ک له قورئاندا یه.

راستی ریگهی راستت (آدب) و (اخلاق)
 نەمدی ھەرگیز لە کەسێ رووی لە کەچا بێ، چا بێ
 ماره بۆ گەردن و مالت چ قوماڕ و چ خوماڕ
 گەرچی باو، نەوہ پیاوہ، بەشەرابی، رابی
 (نەدی وطن پەروەری تەن پەروەری پر لاف و گەزاف
 اثری خەزمتی تۆ چین؟ بەحسابی، سابیی!)

پاستیپەرستی زیۆەر

لەم ھۆنراوہی خوارەوہیشدا، راستی پەرستی زیۆەرمان بۆ دەرئەکەوێ لە بابەت پیری و جوانییەوہ:

دقستم کردە حادثاتی فلک
 ھا توجۆی فصلی مانگەکان یەک یەک
 لێم عییان بوو کە جنت و دۆزەخ
 عەھدی جوانی و پیریە بێ شەک

ھەرۆھا ئەلێ:

پیری بچیتە مجلسی جوانانەوہ کەرە
 جوانی بچیتە مجلسی پیران منورە

لە بابەت ھۆنراوییشەوہ کە ئەدوێ ئەمە پاستیپەرستیە کە یەتی:
 حیزی و دزی و خیانت، محکومی و آسیری
 ھیچیان دەماغ شکێن نین وەک عیल्ली فقیری

ھۆنراوہی پێکەنین

لەم ھۆنراوہی پێشیا کە (زیۆەر) لە وزە دەرکردووە لە ھەست دەرپرێندا، خۆتو کە ی پێکەنینمان
 دئ: (١)

سەری مێروولە یەک گەر بیتی بتاشی
 لە سەد جێ ئەبیری دەلاکی ناشی!

ھەرۆھا لەم ھۆنراوہی پێشیا کە باسی خەرقە کە ی خۆی ئەکات، زیۆەر ھونەر مەندییەکی وا ئەنوێنێ کە
 ئەمانەیتیتە سەر سوڕمان و پێکەنین، ئەمە سەر تەکە یەتی:

(١) دئ: راستەر (دەدات).

خەرقەیتىكم ھەيە رەفئىقى سىفر
ماوەتى خاصى شارى مانجىستەر

ئەمىش تاكە ھۆنراۋەيەكە لەو چامە پىتكەنن ھىنەرەي كە (زىۋەر) ھەلى بەستىبو بەبۆنەي سەيرانىكى
نەتەۋەيى پى بەزمۇرەزمەۋە لە (سەرچناردا) كە بەسەر سەرەك كۆمارى سەرچنار (خەمەي مىرخان)دا
ھەلىدا بو:

بەلووتا سەلكە ترخىنە مىلى پانە خەمەي مىرخان

ھورۇمىك بۆ سەر مەلاكان

پاش ئەمە، بەبۆنەي ناۋبردنى (خەرقەكەي زىۋەر) ۋە بەم سەرنج لەم راستى پەرستىيە جوانەي تىرى
بەدەين كە لە راستىدا ھورۇمىكى ئاشكرايە بۆ سەر مەلاكانى ھاورىتى خۆي. زىۋەر ئەلتى:

ئەي مىدرس: (ئەلمى دىن) و (ئەلى دىنيا) م پىن بىلى
تا رەۋاجى پىن لە لاي ئەم خەلكە (جە) و (مىزەرت)
پىنگەيىتىكم پىن نىشان دە پىتى بىزىم لەم (عصر)دا
ۋەرنە مەن باۋەر ئەكەم (زاھد) بەرۋزى (محشر)ت
پىتى دەلتىن ئەم عصرە (عصرى) ئىتباھە و (ارتقا)
تۆش كەچى ھەر نووستە، ھەر پاكشەنە جوھرت!

ئاراستە كەردىنىك بۆ پىشكەۋتن

(زىۋەر) كە خەمخۆرى پىشكەۋتنى كورد بوۋە، سەير كە چۆن پوو ئەكەتە جووتىيار و رەنجبەر و خاۋەن
زەۋىوزارەكانى كوردستان لە لادىكانماندا و، چۆن ھوشياريان ئەكەتەۋە و، چۆنىش پىنگاي پىشخستىنى
خۆيان و كوردستانيان بۆ پۆش ئەكەتەۋە:

مامە ھۆمەر سەد شىكر تۆ قوۋەت و چاۋت ھەيە
ھەر لە دىيەك چەند رەز و عەرد و زەۋى و ئاۋت ھەيە
توۋتنەكەت قىمەت ئەكەت سەد ئىشى تر بۆت قابىلە
دىيەرت زۇرعى پەمۈۋكەي ئاۋەرپىس جاۋت ھەيە
توۋتنەكەت قىمەت ئەكا مازوو و گەزۆ و پىستە و خورى
شالى زۆر جوان و نىجىبى دەشتى خۇشناۋت ھەيە
قۇل لە پەستەك ھەل بىكىشە و بچوۋە كىيۈ بۆ شكار
بۆ تىجارت ۋەك دەلەك، ۋەك پىيى سەگلاۋت ھەيە

مصرفت گهر زۆره چایی لى مەنى بۆ داعىيە
 باسوق و سنجوق و گوتيز و ميتوۋە خۇلاوت ھەيە
 ھەرچى مېۋى ناو بەھەشتە تۆلە بەردەستا ھەيە
 كالك و ھەرمىن و بەھى و ھەنجىرى پىژاوت ھەيە
 عادت و چاولىكەرى وا چاي بەھرمەت كەردوۋە
 فضلىيە بېخۇيتەۋە، دۇشاۋ و خۇشاۋ ھەيە
 قۇندەرە و پۆتېن نەبىن كەۋشى سلىمانى و كەلاش
 ۋەختى بەفرىش كالكى گا زەرد و پىتاۋت ھەيە
 توتەنكەت قىمەت بىكا ئەۋ پارەيەش بۆ تۆ نىيە
 قرضى كووتال و شەكر تۆيش رەنجى ناو ناۋت ھەيە

نرخ دانائىك بۆ ۋىژەكەي

(زىۋەر)ى خوا لىخۇشېسو، ھەرچەندە لە پروي كىتىش و سەرۋاۋە، لە پروي بەكارھىنانى وشەي
 بېگانەۋە، بەيدەكىك دائەنرى لە بوژەكانى كۆن، واتا بوژە (كلاسيكى) يەكان، بەلام لە ھەست و
 بىروباۋەردا، لە نامانج و ناۋات و خەباتدا، زۆر لە زۆرىي ئەۋ بوژانە جىباۋازە. بابەتى تەر و تازەي
 كەردوۋە بەبا و لەناۋ ۋىژەي كوردیدا، كە ئەتوانم بلىتم ۋىژەي كوردى تازە كەردوۋەتەۋە و، گەنجىكى
 تەۋاۋىشى خستۆتە ناۋ گەنجىنەي ۋىژەي كوردىيەۋە، سامانى ۋىژەيى نەتەۋاۋىە تىمانى فرە كەردوۋە و،
 گەشەي پى كەردوۋە و، پەرەي پىداۋە. بەۋاتايەكى تر بەمامۆستايەكى پىشەۋاى ۋىژەي كوردى دائەنرى لەم
 چەرخى بېستەمەدا. (زىۋەر) ھەر ۋەك لە دلدارى و كۆمەلايەتى و راستى پەرستى و زانست و ھونەر و
 پىشەسازى و ئابۋورى دوۋاۋە، ھەرۋەھە لە زىنگكارى (سىياسەت) ىش دوۋاۋە بىجگە لەۋە ژيانى خۇشى
 برىتى بوۋ لە ھونەرمەندى. كە بەجۆرىكى وا بوۋ سەرمانى بەرز كەردەۋە... (زىۋەر) ھەل ئەگرى بگرى
 بەغۋونەيك بۆ بوژاننى ھەموو چەرخىكمان... چونكە ئەۋ ھونەرى ژبانەكەي و، مەۋژ دۆستىيەكەي و،
 نىشتمانپەرۋەرىيەكەي و، گەلپەرۋەرىيەكەي، لە سەرچاۋەي (ئايىنى پاكى نىسلام) ۋە ۋەرگرتىۋو، كە
 پىشتى (ئايىنى باۋ و باپىرائمان) ئەگرىت كە (ئايىنى زەردەشتى) يە.

چامەيەكى شۆر شىگىرانە

جا لەپىش ئەمەدا كە وتارەكەم تەۋاۋ بىكەم، چامەيەك لە جۋاتىرىن چامەكانى (زىۋەر) تان پىشكەش
 ئەكەم، كە ھەر مەگەر لە خۇي بوۋەشىتەۋە، كە بەمەجۋرە رەنگىن و ئاگرىنە لە (شۆرشى كوردستانى
 ژوۋروۋى سالى ۱۹۲۵) بدوئ:

ئەي شەمال، ئەي شەمالى شاخى شمال
 ئەي فدای سەرۋەكە و شەنەت سەرۋمال

حرمت و حسرتی منی بهد حال
بگه‌یتنه به‌شاخی باغ‌مثال
جاری ایفای ره‌سمی تعظیم که!
بۆسه‌یی لا تناهی تقدیم که!

(چونکه نهو شاخه ذوقی ملیت
عشق و سردا و خه‌یالی حریت
تییسا ده‌ژی فکری به‌رزی کوردیت
له به‌هه‌شت زیاتره به‌قدسیت
چونکه نهو شاخه به‌رزه گولگه‌ونه
معدنی روحه شاخی ئالتروونه

تورک نه‌لئ: قبری کورده نهو شاخه
بام بلئ، چونکه باطنا باخه
باخی مه‌ردانی چوست و گوستاخه
جیتی وطن په‌روه‌ری جگه‌ر داخه
تورکه‌کان نشئه‌یان دهر اغوش کرد
بۆچی تاریخیان فه‌رامۆش کرد؟!...

(هه‌ر فیدایئ له إنقلابا چوو
پیتی مه‌لئ مردوو به‌لئ زیندوو
چونکه بئ شبهه مدتیکی زوو
شیری غران له نسلی په‌یدا بوو
قه‌ره‌مسان و دلاوه‌رانی په‌سین
وطن احیا نه‌کهن به‌عزمی متین.

گول و به‌رد و دره‌ختی خوون‌ال‌رود
ملت‌یکی جسیم نه‌خاته وجود
ناصری کورد و حضرتی معبود
کورد و مظلومی ده‌ستی تورکی عنود!؟

مال و مندالی کوردی بی چاره
بام پهریشان کرین و ناواره!...

نه‌ی شه‌مال پیتی بلتی له بعدی سلام
به‌رزتری تو له عرش و کورسی له لام
لا‌تقی تو به حرمت و اکرام
نوری تو نوری مانگ و روزه تمام
مامنی خاصی قومی کوردانی
آبدی منزلی شهیدانی

(افقت نه‌رغه‌وانییه که به‌هار
ره‌نگی سوورت شفق نه‌کا اظهار
إنعکاسی تصادمی انوار
تاجی قوس و قزح نه‌کا به‌نثار
لاله زارت که سوور و ره‌گینه
عکسی خوینی شهیدی پیتی دینه

نه‌و مقامه مقامی لاهوته
سوورمه‌ی چاوی قومی مبهوته
جیتی زیاراتی اهلی ناسوته
نه‌و گله بو حیاتی دل قوته
کورد نه‌ره‌نجن له خوینی پترای
نقشی سهر روحه به‌ردی خویناوی!...

قومی صاحب‌متانت و به‌ئبات
چونکه بی قدره لای هوایه حیات
حرمت و غیره‌تی نه‌کا ئه‌بات
باقیسه عزمی تاکو رۆژی ممات
عاقبت شاخی به‌رزی کوردستان
(علمی کورد) ی تیا نه‌کا جولان!..)

ژبانی قایبه‌تی زۆره

(زۆره) دوو ژنی هیتاوه. له ژنی یه‌که‌میان کوپتیک و دوو کچی بووه. که نه‌و ژنه‌ی مردووه، ژنی دووه‌میان هیتاوه. له‌میش دوو کوپ و سێ کچی بووه. له‌ مناله‌کانی هه‌ر (فائق)یان مردووه. هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵ ژن و مناله‌کانیا به‌جوانی و دادپه‌روه‌رانه‌وه‌ په‌فتاری کردووه، به‌لام له‌به‌ر ده‌ست ته‌نگی و خه‌زان زۆری هه‌یج ده‌ستیک نه‌یتوانیوه‌ گوزه‌رانیککی خوش را‌بو‌پێ‌ی: به‌کوله‌مه‌رگی ژیاوه‌ مووچه‌که‌ی له‌ هه‌ره‌ پۆه‌که‌یا گه‌شته‌ نو‌ دینار. له‌ خانه‌نشینییه‌که‌یشیا که‌ به‌ن فرمان مایه‌وه، مووچه‌که‌ی ها‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ر چوار دینار و نیو^(١). له‌گه‌ڵ نه‌وه‌یشا که‌ که‌سه‌ی نه‌بوو، خه‌می ده‌ست‌کو‌رتی به‌خوات، نه‌ له‌ چینی ده‌وله‌مه‌ندان و نه‌ له‌ چینی ده‌سه‌لاتدارانی‌شدا، که‌سه‌ی ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ نه‌کرد، (زۆره) هه‌ر به‌سه‌ر به‌لندییه‌وه‌ ژیا تا مرد. جا‌رتیکیان یه‌که‌تیک له‌ ئینگلیزه‌کان که‌ خاوه‌ن ده‌سته‌لاتیک بوو له‌ سلیمانیدا، نا‌ردی به‌شو‌تییا مووچه‌یه‌کی بۆ به‌پێ‌ته‌وه‌ زمانی کو‌ردی پێ به‌خو‌تێتی. به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد دلی به‌روایی نه‌دا نه‌و یارمه‌تییه‌ په‌سه‌ند بکات. به‌خه‌یزانه‌که‌ی خۆی گو‌ت: (پاسته‌ ده‌ستم کو‌رته. به‌لام نامه‌وێ بۆ پا‌ره‌ ناوی خۆم خراب بکه‌م و پێم به‌لێ‌ن بووه‌ به‌نو‌که‌ری ئینگلیزا!...) ... (زۆره) نه‌چووه‌ لای ئینگلیزه‌که‌. به‌سو‌پاستیکه‌وه‌ ده‌ستی نا به‌پرویه‌وه‌ و خۆی لێ رزگار کرد!...

را‌واردنی (زۆره)، سا‌کارانه‌ و ده‌روێشانه‌ بوو. چه‌زی له‌ خواردن زۆر نه‌کرد. که‌ ده‌ستی به‌هه‌رژایه‌ له‌گه‌ڵ هاو‌پێ‌کانی به‌باسی وێژه‌ و زانست، یاخود به‌دامه‌ و شه‌تره‌نج کردن، کاتی به‌سه‌ر نه‌برد.

(شیخ محمودی مه‌زن) هاو‌پێ‌ی مالتی بوو. یه‌که‌تریان زۆر خوش نه‌ویست. له‌گه‌ڵ یه‌کا هاو‌پێ‌روباوه‌ری کو‌ردایه‌تی بوون. کاتی که‌ (شیخ محمود) گه‌یا، (زۆره) بوو که‌ له‌گه‌ڵ خه‌یزانه‌که‌ی نه‌ودا خۆی ده‌رباز کرد بۆ ناو خاکی کو‌ردستانی ئه‌یران. (شیخ محمود) جا‌رتیکیان په‌زیککی به‌هه‌و روو کرده‌وه‌ له‌ دبی (خه‌مه‌زه) که‌ که‌له‌کی لێ به‌ینی. به‌لام نه‌و ده‌رامه‌ته‌ی له‌و په‌زه‌ نه‌ها‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ دادیککی خه‌یزانه‌ که‌ وه‌ره‌که‌ی (زۆره‌ی) نه‌دا. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ به‌که‌له‌کی (زۆره) ها‌ت که‌ نیشانه‌یه‌کی خوشه‌ویستی و پێ‌زگرتن بوو له‌ پیاو‌تیککی گه‌وره‌ی وه‌ک (شیخ محمود) هه‌و بۆ نه‌و. کاتی که‌ له‌ به‌رنجه‌ بوو، خا‌نوویه‌کی به‌جووکی ده‌روێشانه‌ی له‌وێ دو‌روست کرد. له‌پاش ده‌رچوونی له‌ فرمانی فه‌رمانه‌روایی، هاو‌ینان نه‌چووه‌وه‌ ناو نه‌و خا‌نوه‌. له‌وێدا پای نه‌بوارد.

(١) له‌م پروه‌وه‌ زۆره‌ ده‌لێ:

مه‌وه‌زه‌ف گه‌وره‌ و به‌جوو‌ک نه‌ده‌ن په‌نج
هه‌مه‌و نه‌جو‌لێن وه‌ک به‌ردی شه‌تره‌نج
با (ئیسراف) نه‌کرێ، (ئیسراف) بێته‌ پێش
(په‌نجایی) چل بێ (چوار دینار) پێنج!

مامو‌ستا مه‌لا نه‌جمه‌دین له‌ په‌راوێزیدا ده‌لێ:

مه‌رامی نه‌وه‌بوو نه‌وانی مانگانه‌که‌یان زۆره‌ لێی که‌م به‌کرێته‌وه‌ به‌د‌ری به‌وانی مانگانه‌یان که‌مه. به‌روانه: (سۆزی نیشتمان: ل ٩٩).

کاره گهوارهکانی زۆره

- ۱- بەشی یەكەمی كۆمەڵە هۆنراوەكانی، لەپاش مردنی خۆی، لە سالی ۱۹۵۷دا چاپ كرا.
- ۲- بەشی دووەمی هۆنراوەكانی. هیتشتا چاپ نەكراوە.
- ۳- (خێوی ناو مزگەوت). نەم چیرۆكە لە سالی ۱۹۴۶دا چاپ كرا.
- ۴- (لە عمانەوه بۆ عمارە). نەم پەرچە (ترجمە) یە دەستنووسە.
- ۵- (زۆرهی). فەرھەنگێکی گهوارهیه. لە زمانی عەرەببێهوه بۆ كوردبێه. دەستنووسە. لە سالی ۱۹۴۱دا تەواو بوو.
- ۶- (گەنجینهی مەردان). لە بابەت گهواره پیاوانی كورد و جیهانهوه نووسیبووە... دەستنووسە.
- ۷- (دەستە گوتی لاوان). سروودە. لە سالی ۱۹۳۷دا چاپ كراوە.
- ۸- (دانانی حكومهتێکی خەیاڵی). پەڕیوەندی بەكوردستانهوه هەیه. دەستنووسە.
- ۹- (داستان سوزناك كریلا). لە بابەت كوشتنی (حسن و حسین) هوه بەهۆنراوه، بەزمانی فارسی دایناوه. دەستنووسە. هیتشتا چاپ نەكراوە.

بێجگە لەمانە گەلیك وتار و بابەتی تریشی هەیه. كە لە یەكێکیاندا لە سالی ۱۹۲۳دا، لە
 رۆژنامەی (رۆژی كوردستان)دا، ژمارە (۹)، بەناشكرا گوتووبەتی:
 كوردستان مالی كوردانه، حەرامە لە بێگانە!

ئەنجامی وتار

تا بەم ڕەنگە (مامۆستا زۆرهی زانا و وێژەوان و راستی پەرست و نیشتمانپەرور. ڕەنجی داوه و
 تێكۆشاوه و خەباتی كردووه. بۆ پێشكهوتنی كورد و ئاوه‌دانبوونه‌وی كوردستان. بێ ئەمە‌ی لە بەرامبەر
 نەم هەموو كار و كردەوه گهواره و گرنگ و جوانانەیدا، داواي پاداشتیك لە نەتەوه‌كه‌مان بكات. بەلام
 جیتی داخه، كە نەم پیاوه گهوارهیه لە لایەن ئێمە‌ی كورده‌واریبه‌وه كە مەترخەمی لەگەڵدا بكری.
 نەخۆتریتەوه و، دەستی نەگیرێ. پاداشی نەدریتەوه و یارمەتی نەدرێ. (زۆره) نەگەر لەناو جیتیگە‌ی
 وەك نەورویادا بژیا، بەكلیور پاری چنگ نەكەوت. وەك شازادە‌یه‌كیش نەژیا. بەلام داخی بەجەرگم
 لەناو ئێمە‌دا بەهەناسە ساردی و هەژاریبەوه ژیا. نەگەر گهواره‌كانمانە و نەگەر دۆلە‌مە‌ندە‌كانمان، بەهەزاران
 دیناریان، بەفیرۆ لە شتی پڕویوچدا بەخت كرد، هەر بۆ ئەمە‌ی دلی بێگانە و زۆردار خوش بکەن و
 خۆبانی لێ بەرنە پێشەوه. كەچی پیاویکی وەك (مامۆستا زۆره)، كە خۆی لە پێتوای نەتەوه‌كه‌یاندا
 بەخت نەكرد، ئەیانخستە پشتگۆتیه‌!

(زۆره) بەهەژاریبەوه ژیا. بەلام گەنجینه‌یه‌کی گهواره‌ی له وێژه و زانست و هونەر بەئێمه‌ به‌خشی.
 بێجگە له‌وه بەسەر بلندی خۆی سەری ئێمه‌یشی بەرز كردەوه...

(مامۆستا زێوهر) تا ئەمەین یادی لەناو دەرووتماندا ئەژی... دروود بۆ گیانی پاکی. که هیوادارم بەم قسانەم که لە دلتی شاگردیکی دلسۆزی خۆیهوه دیتە دەرەوه شادمان بێ... سوپاستیکی زۆریش بۆ کاک محمود زێوهر و خوشکه نامینه زێوهر که لە بابەت مامۆستا زێوهرەوه گەلیک زانیارییان پێ بەبەخشیم و زۆری نووسراوه کانیشیان پێشان دام.

هیواداریم بەخوا که کاربەدەستانی کوردستان پۆرتیک لە پۆزان پاداشی (مامۆستا زێوهر) بەدەنەوه: نووسراوه دەسنووسەکانی بۆ لە چاپ بەدەن^(١) و، پەیکەرێکیشی لە گەڕەکی کانیسکاندا بۆ داڕێژین، تا ئەوهی بەزیندوویتی نەیدی، هەر هیچ نەبێ گیانی پاکی، لە پاش مردنی بیهینی...

تەواو بوو

سەرچاوەی نووسراو:

- ١- مێژووی ئەدەبی کوردی (مامۆستا علاءالدین سجادی).
- ٢- پرس و لیکۆلێنەوهی خۆم لە خێزانی مامۆستا زێوهر و دۆست و ناشناکانی. سەرئێجانی خۆم لە کهسایەتی خۆی، کاتی که مامۆستا بووه لە خۆتێندنگاکەماندا لە سلێمانی.
- ٣- دیوانی زێوهر - نووسراوخانەی زێوهر.
- ٤- کۆمەڵە پۆزنامەی: پێشکەوتن، بانگی کوردستان، پۆژی کوردستان، امیدي استقلال، ژيانەوه، ژین، گۆڤاری گەلاوێژ.
- ٥- شعر و ادبیاتی کوردی / بەرگی دووهم - مامۆستا رفیق حەلمی.

(١) جێگای باسە که ئێستا سەرچەمی دیوانەکی مامۆستا زێوهر که گشت بەرەمه شیعرییهکانی گرتۆتە خۆی و نووسینهکانی تری لە (دەزگەي ناراس) لە هەولێر کاری تیا دەکەوێ و لە بەرگیکی شیاودا دەخرێتە بەردەستی خۆتێنەران... کارەکه لە ئامادەکردنی کاک مەحمود زێوهرە. وه هەروەها دیوانەکی بەختیار زێوهری کۆپی.

بیتکه‌س

میژووی ژیانی بوژی به‌ناویانگی کوردستان
فائق بیتکه‌س و هژنراوه‌کانی به‌شیکردنه‌وه و پروونکردنه‌ویه‌یانه‌وه

پیشه‌کی:

(بیتکه‌س)، ناوی (فائق کوری عبدالله به‌گ کوری کاکه‌حه‌مه کوری نه‌لیاسه قوچه)یه. له دینی (سیته‌ک) که بکه‌ی ناوچه‌ی (شارباژتی) بووه له خاکی (سلیمانی)دا له سالی ۱۹۰۵دا له دایک بووه. له سالی ۱۹۴۸دا له (هه‌له‌بجه)دا مردووه. له سلیمانیدا به‌پیتزکی زۆره‌وه نیژراوه. له سالی ۱۹۵۸دا، له سلیمانیدا نا‌هه‌نگیتیکی گه‌وره بۆ یادکردنه‌وه‌ی ده‌سالی مردنی کراوه. هه‌روه‌ها له سالی ۱۹۷۰یشدا نا‌هه‌نگیتیکی تری بۆ کراوه.^(۱)

باوکی نه‌فسه‌ریکی گه‌وره بووه له له‌شکری تورکا. خیزانی باپیرانی له (قه‌لاچولان)ه‌وه هاتووه‌ته سلیمانی. دایکیشی له نا‌هاکانی سلیمانییه. به‌م پیتیه (بیتکه‌س) له خیزانیکی خانه‌دان و ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداردا له دایک بووه و گه‌وره بووه. به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده (بیتکه‌س) دوو سالی ته‌واو کرد له (سیته‌ک)دا، ناز و جیازه‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌کزیبون. کاتی که گه‌یشته ته‌مه‌نی نۆ سالی سن جار کۆچی پێ کرا بوو، نا‌وله‌ چاوتیکی کۆتر کرد بوو، باوکی تا سه‌ر لیتی دور که‌وتبووه‌وه، برا گه‌وره‌که‌ی و دایکی و لالۆکه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک مردیبون. به‌سه‌رگه‌ردانی و مالۆترانییه‌وه که‌وتبووه‌ ده‌ست نا‌فهره‌تیکی پی‌گانه. به‌به‌جی ماوه‌ی^(۲) سامانه‌که‌ی باوکیان (فائق) و (طاهرای برای به‌خێو نه‌کرد!)^(۳).

(بیتکه‌س) خوتندنیکی سه‌ره‌تایی له سلیمانی و به‌غدا و که‌رکووکدا ته‌واو کرد. به‌لام وازی لێ هێنا. له‌جیاتی نه‌وه خۆی خۆی پێ گه‌ياند. له هه‌موو جۆره نووسراویکی به‌دلی خۆی نه‌خوتنده‌وه. هه‌روه‌ها ده‌رد و نازاری هه‌تیسی و بیتکه‌سی و هه‌ژاری و خه‌م و خه‌فه‌تی کزی و بی ده‌سه‌لاتی (بیتکه‌س)ی پێ گه‌ياندووه. له زمانی کوردی و عه‌ره‌بییدا باش شاره‌زا بوو. له فارسی و تورکیشدا ناشنا بووه.

(بیتکه‌س) ژیانیتیکی کوله‌مه‌رگی ژباوه. بووه به‌دوکاندار و به‌ورده‌ فرۆش و به‌سه‌رکاری^(۴) کرێکار و، به‌فێرکار (معلم)ی منال و، به‌مامۆستای خوتندنگای زانستی و، خوتندنگای مێری. ناو به‌ناوێکیش به‌ر زیندان و نازاردان و ته‌فروتونا‌کردن که‌وتووه. به‌لام له چاو سه‌رگه‌ردانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیدا، (بیتکه‌س) سه‌رگه‌ردانی خۆی له‌بیر چۆته‌وه. هه‌مووده‌م بیری له هۆی پاشکه‌وتن و پتگیای پیتشه‌کوتنی کورد کردۆته‌وه.

(۱): نووسه‌ری ئەم نووسراوه به‌ناوی نووسه‌رانی کوردیه‌وه له‌م نا‌هه‌نگه‌دا به‌شدار بووه. (ش. ف)

(۲): واته: میراتی (ترکه).

(۳): ده‌رباره‌ی (کاک تاهه‌ر بیتکه‌س)ی برای، به‌روانه یه‌که‌م (ناوێنه‌ی ژینم) لاپه‌ره (۵۸۰) په‌راوێزی ژماره (۱)

(۴): (مراقب عمل).

خیزانیکی سرگردان

کاتی که (فائق) له دئی (سیتهک)، له ناوچهی (شارباژیر)، له سالی (۱۹۰۵) دا له دایک بوو، خیزانه‌کی له‌وپری خوشیدا بوو. چونکه (عبدالله بهگ) ی باوکی، نه‌فسه‌ریکی ناودار بوو له له‌شکری (تورک) دا، گوزهرانیکی خوشیشی بۆ خیزانه‌کی خۆی پتکه‌یتنا بوو. به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده (عبدالله بهگ) گوزهرایه‌وه بۆ (به‌غدا)، زۆری پین نه‌چوو، دواي فەرمانی له‌شکری تورک که‌وت و گه‌یشته ناو جه‌رگی (نه‌نادۆل)، ناچار ما خیزانه‌کی له (به‌غدا) به‌جی ه‌یتشت، که نیت‌ر هه‌تا مرد نه‌یتوانی چاوی پیتیان بکه‌وته‌وه!... (ناوله) چاوکیکی فائقی کویر کرد... برایه‌کی فائق له ناوی (دیج‌له) دا خنکا... دایکیشی به‌سوئی نه‌و نازاره‌وه تلایه‌وه و مرد... لالۆشی پاش نه‌و به‌چوار مانگ له‌ناو چوو!... (فائق) و (طاهری) برای پین که‌س مانه‌وه... چونکه نه‌ باوک و، نه‌ دایک و، نه‌ برا و، نه‌ لالۆ و، نه‌ گوزهرانی خوش، نه‌ سایه و، نه‌ مایه و، نه‌ پایه، ه‌یچیان بۆ نه‌مان نه‌مانه‌وه!... جا لام وایه هه‌روه‌ک له‌م و له‌ویشم بیسته‌وه، هه‌ر له‌به‌رنه‌مه‌یه که (فائق) ناوی خۆی ناوه (پین که‌س)!...^(۱)

نه‌م هه‌موو سرگردانییه به‌سه‌ر خیزانی (فائق) دا هات. که‌چی ه‌یتشتا نه‌و منال بوو. ته‌مه‌نی له‌ نۆ سالی تپه‌پری نه‌کرد بوو!...

به‌م په‌نگه نه‌و خیزانه کامه‌رانه، له‌ ماوه‌ی چه‌ند سالتیکا سرگردان بوون و، کلتۆلی و ته‌نگانه و هه‌زاری و پین خاوه‌نی سه‌ری تیکردن...

یاخی نه‌بۆ له‌ مامه‌کانی

نه‌مه راسته که مامه‌کانی (فائق) تا نه‌ندازه‌یه‌کی باش خه‌می نه‌و و به‌راکه‌یان نه‌خوارد، چ له‌ پاراستن و، چ له‌ گوزهران و، چ له‌ خویندندا... به‌لام دل و ده‌روونی (فائق) به‌و جوژه یارمه‌تیببانه شاد نه‌نه‌بوون. زۆری پین نه‌چوو (فائق) هه‌موو پتیه‌وه و کوته‌یه‌کی خزمایه‌تی و کوته‌لایه‌تیی پچرا‌ند و نازادی خۆی له‌ ده‌ستیان رزگار کرد. نه‌ له‌ مالی مامه‌کانیا مایه‌وه و نه‌ له‌ خویندنگاکانی نایینی (که‌رکووک) و (به‌غدا) داگیرسایه‌وه و، نه‌ له‌ سایه و په‌نای ناغا‌کانی خزمی دایکیشیا هه‌سایه‌وه!... نه‌وانه‌ی هه‌موو به‌جی ه‌یتشت و هاته‌ کایه‌ی گوزهرانیکی سه‌ره‌ست و نازاده‌وه، که‌ تنیا به‌ره‌نجی شانی خۆی بۆی... ده‌میک جگه‌ره و چه‌مچه‌ی نه‌گه‌تر و نه‌فرۆشت. ده‌میک به‌منالانی نه‌خویند... ده‌میک به‌سه‌ر کرێکارانه‌وه نه‌وه‌ستا... ده‌میکیش له‌ شتیه‌یه‌کی پچر پچرا، وه‌ک مامۆستایه‌ک له‌ (خویندنگای زانستی) و خویندنگاکانی فەرمانه‌رواییدا وانه‌ی نه‌گوته‌وه....

ژانیکی سه‌خت

(پتیکه‌س) ژبانی بۆ ناسان نه‌بوو. پیر بوو له‌ نه‌رک و نازار. پیر بوو له‌ ناخ و نۆف. گه‌لێک ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ی به‌سه‌ر هات. گه‌لێک جار که‌وته ته‌نگانه و هه‌زاری و ده‌ست کورتییه‌وه. ناواره‌یی و

(۱): له‌ هه‌نراوه‌یه‌کی (پتیکه‌س) دا نه‌مه‌ دیاره. (ش. ف)

دەربەدەرى و بەندیخانە و لێدان و ئازاردانیشی زۆر چێشت... لە راستیدا ژیان بۆ ئەو سەخت بوو. پڕ بوو لە کۆلەمەرگی و دەرد و هاوارا!...

خەم ئەبێ بەمامۆستای

بەلام ئەو خۆشی هەستی بەو نەئەکرد، کە خوا ئەم بەشە بۆیە پێ بەخشی بوو، کە پێی بگەییشت و بیکات بەبۆتێکی شیرین زمان و بەرۆشبینرێکی دڵسۆزی نیشتمان، کە تا ئەمێنی تی بکۆشێ و خەبات بکات بۆ سەرپەرزێ کوردەواری و ئاواکردنەوی کوردستان.

بەلێ (خەم) بۆ پیاوی خۆی (مامۆستا) یەکێ شارەزا و چاکە. پێی نەگەییشت!... (بێکەس) ییش، بەسەرپەرشتی خواوە، (خەفەت) پێی گەیاندا!... لەبەر ئەوە سوپاسی (خوا) ئەکەین کە (خەفەت) ی کرد بە (هۆ) و (فائق) ی پێگەیاندا!...

چونکە تا ما لە پێی راستی نیشتمانپەرۆری، لای ئەدا. ئینگلیزەکان چەند جارێک ویستیان (فائق) بکرن بەلام نەیانئەتوانی. دەسی نا بەرویانەو!... نە هەژاری، نە بێ ئەوایی، نە ئەرک و نازاری نان پەیداکردن، نە لێدان و بەندیخانە ی کاربەدەستانی میری، ئەمانە هیچیان (بێکەس) یان لە هەول و تەقەلای نیشتمانی نەخست! نە کۆلیدا، نە وەرێ بەردا. نە خۆی لە کاربەدەستان بردە پێشەو و، نە خۆشی فروشت بەپارە ی بێگانە ی داگیرکەر!... هەتا ما بەواتارە خۆشەکانی و، بەهۆنراوە ناوازه‌کانی هۆش و دڵ و دەروونی هاو نیشتمانەکانی زیندوو کردەو و، هانیشی داین بۆ خەباتکردن، بۆ پرگاری نیشتمانەکەمان لە دەست (زۆرداری) و (هەژاری) و (نەخۆشی) و (نەخۆتێندەواری)...

هەژاریکی دەوله‌مەند

(فائق) هەرچەندە تەمەنێکی کەمی هەبوو، لەپاش چل و سێ ساڵ ژیان، لە ساڵی ۱۹۴۸دا مرد، بەلام بە (هونەری ژبانی) و بە (هۆنراوە‌کانی)، گەنجینه‌یەکی گەورە ی وێژەیی پێ بەخشین. لاپەرە ی ژبانی (بێکەس) سپی و بێ گەردە. پاک و پیرۆزە. تا ما ئێوە بەکی نیشتمانپەرۆری و سەر راستی بوو. بۆتێکی سەرلێند بوو.

بێکەسی شۆرشیگێڕ

لە هەراکە ی بەردەرکی سەرادا، لە سلێمانی، لە ۹/۶/۱۹۳۰دا، (فائق) یەکتێک بوو لەوانە ی کە سەرکردایەتی شۆرشی ناو شاری سلێمانیان ئەکرد، بۆ سەندنەوی مافی نەتەوا یە تیمان گیرا و، لێی درا و، سەری بریندار کرا و، خرایە بەندیخانە‌و. بەلام هێشتا ئەو لە زیندانداندا بوو کە ئەم هۆنراوە یە ی پێشکەشی نەتەوەکە ی خۆی کرد، تا چاویان نەترسێ و زۆرتر هۆگری خەباتی نیشتمانی خۆیان بن. هەستی هەموومانی پێ بزواند. ئەمە چامەکە یە:

نە ی وطن مەفتونی تۆم و شێوە‌تم بێر کەوتەو
وێختی بەندی و آسارت پێ بەتەوق و کۆتەو

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!

بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۵)

بیست و ههوت ساله من به ته ماتم

چاوه پتی نه خستنی لطف و خه لاتم

ببووژیتته وه خاکی ولاتم

هیچ گویی ناده یته دهرد و ناواتم

چونکه نه یزانی بی دهسه لاتم

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!

بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۶)

بیست و ههوت ساله زووخاو نه نوشم

له ظلم و جوروت ههر چاو نه پوشم

بو رضامه ندی تو تنی نه کوشم

له بهر تو ضریم داوه له خوشم

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!

بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۷)

بیست و ههوت ساله ته فرهی خوّم داوه

وازم له هه موو که سیک هیناوه

توّم گرتووه و، دنیاّم خستوّه لاوه

بوّه پیم نه لّین کهر و پیژگساوه

نه وی توّی ناسی ملی شکاوه

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!

بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۸)

بیست و ههوت ساله دهم به هاوارم

جاری ناپرسی له حالی زارم

سووتام، پروکام، زور بی قه رارم

(نه زانی له تو بوچی بی سزارم؟)

شاره‌زای دهردمی، ناکه‌ی تیمارم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!

(۹)

بیست و جهوت ساله به‌بن زیاد و کم
نه‌پارتمسه‌وه، هر هاوار نه‌کهم
یاخوا کافریش نه‌بن به‌جه‌ستم
وئیل و سرگردان بن تین و خه‌ستم
هیچم بن ناکرئ، دیل و دهس به‌ستم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!

(۱۰)

بیست و جهوت ساله دلیم لیت پره
احوالم به‌دهست تزوه زور شره
سه‌د به‌لین بده‌ی له لای من (...)
به‌سیه‌تی ئیتر نه‌م وړه، وړه
نۆکه‌ریت ناکهم ورگم هه‌لدره
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!

(۱۱)

من په‌نجبه‌ریکم پاک و به‌سه‌زمان
هه‌ولم بۆ داوی به‌دل و به‌گیان
به‌سیه‌تی ئیتر درۆ و ته‌فره‌دان
وا نه‌بن عدل و انصاف و وجدان
نه‌مکه‌ی به‌دیلی عیراق و ئیتران
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!

له‌سه‌ر نه‌مه (بێکەس) خرایه گیر و گازوه و نه‌نجامیشی به‌وه گه‌یشت که به‌ناو‌اره‌یی گه‌یاندرایه
(حله) و، له‌و‌تیشه‌وه بۆ (عماره). که نه‌ویش وهرامه‌که‌ی نه‌وه بوو وازی له‌ مامۆستایی هێنا و،

که رایوه بۆ نیشتمانکهی خۆی!... بۆ ئەمەیی سەرلەنوێ سەرکردایەتی بیروباوەری گەلەکهی خۆی
بکاتەرە!.

ههروژم نهباته سهر مهلاكان

(بێتکەس) له کۆری کۆمه‌لایه‌تیشا ههروژمی نه‌برده سهر نهو مه‌لایانه‌ی که خۆیان دوور نه‌خسته‌وه له
خه‌باتی گشتی. سویندیشی نه‌دان و تکایشی لێ نه‌کردن که سهرکردایه‌تی کوردایه‌تییه‌که‌مان بکه‌ن و
نایینه‌که‌شیان له‌سهر شێوه‌یه‌کی نوێ به‌کار بهێتن بۆ که‌لک و چاکه‌ی نیشتمانکه‌مان. ئەمه چامه‌که‌یه:

(هه‌ردوو گوێم پر بوو له‌ باسی وعظ و سرفطره و زکات
هه‌ر هه‌والی حشر و نشرم پێ نه‌لێی تاکوممات
به‌سیه‌ لهم موضوعه‌ لاده‌ فێری نوێژ بوو کائنات
خطبه‌ییکی اجتماعیم پێ بلێ بۆ پێی حیات
ئه‌ی مه‌لا توو بی خوا لهم فکهره‌ کۆنه‌ت لایده
فنی تازهم پێ نیشان ده‌ بۆ ترقی و پێی نجات

(اطلبوا العلم ولو بالصین) گهر تێ گه‌ی قام
قطعیا تحصیلی فن و معرفت ناکه‌ی حرام
فانده‌ی چی (قام زید) که‌لکی چی دێ؟ په‌شمه‌ لام
(عالمه‌ت که‌ر کرد مه‌لا خوا لیت بستیێنێ انتقام
ئه‌ی مه‌لا توو بی خوا لهم فکهره‌ کۆنه‌ت لایده
تۆی به‌راستی مانعی به‌رزی و ترقی و انتظام!.

چاو له‌ ده‌قنه‌ و نانی راتوو مه‌به‌ره‌ دائم مل قه‌وی
خوا به‌لات لێ دا هه‌تا که‌ی هه‌ر له‌ خۆراک و خه‌وی
ته‌مه‌لی، مردووت مرئ، به‌سیه‌ له‌ کن خۆت پێشپه‌وی
هه‌سته‌ تشویقی بکه‌ بۆ ئیشی دین و دنیوی
ئه‌ی مه‌لا توو بی خوا لهم فکهره‌ کۆنه‌ت لایده
واسطه‌ی تۆ بوو که‌ دینی به‌رزی اسلام بوو نه‌وی

هه‌ر که‌سێ هات و به‌زۆلی میزه‌ری نا سهر سهری
عالمه‌ و مسموعه‌ قوولی گهر که‌ریش پێ و سهرسه‌ری

حاصلی خلقی نه بیسته نوکهر و عبید و کهری
مالی نیسلامی به قور گرت و له دینی کرد بهری
نهی مهلا توو بی خوا لهم فکره کۆنەت لابده
خانی گهر وا دوام کهی پروسیاهی محشری

(نهروپا پاپای له ناویرد دهستی دایه علم و فن
بێ تهل و کهشتی دوروست کرد طوب و طیاره و تفهنگ
قهومی اسلامیش (مهلا) گهر بیتوزو إصلاح نهکهن
دانما دیل و اسیرن، سووک و ریسوا و ناپهسەن^(۱)
نهی مهلا توو بی خوا لهم فکره کۆنەت لابده
باسی قهر و مار بگۆره و بیره سهر باسی وطن

خوایه یهک (لۆتەر)^(*) بنیری بۆ گهلی کوردی فقیر
تا نجاتی دا له ژیر دهستی مهلا و شێخان و پیر
نهم شهوی دهیجوره تا کهی؟ ده رکهوی پۆزی منیر
نهروپایی بوونه حاکم نیمه ههر دیل و اسیر
نهی مهلا توو بی خوا لهم فکره کۆنەت لابده
کۆن بووه، باوی نه ماوه، باسی فردوس و سعیر!...

نهم ههلبهسته ههچه نه، له ههندی جییا (بیکهس) له نهندازی ترازاندوو و، له وزه کردۆته
دهروه، بهلام نهوه نهو لهو ههلا نه بهخشین، که له پشت نهم قسانه بهوه ههستیکی پاکی بێ گهری
هه بهوه، بهرامهر گهل و نیشتمان کهی خۆی، که و یستویهتی مهلا کافان، پیرهوی مهلا به پیره کانی ترمان

(۱): مههسی (پهسەند)...^(*) (ش. ف)

(*) مارتین لۆسەر: ۱۴۸۳ - ۱۵۴۶ قه شه یهکی لاهوتی مهسیحی و نووسه ریکی ئالمان بوو، به توندی
به بیره کانی - صکوک الغفران - دی کرد و بووه پابهری بزوتنه و ی چاکسازی له سهرجهم نایینه که و
دهسلات و به ریه بردنی کاره کانی پاپا و که نیسه و پیاوانی دیز و که نیسه کاند؛ بهلام به شتوانیکی له سهره خو
و دور له توندوتیژی. جا نهوه وای کرد پرۆتستانی پهره بستی و بچه سپن. تهوراتی وهرگیترا بۆ سهر
زمانی ئالمانی.

(*) به لکو مانای وشه که (ناپهسەن) له جیتی خزیدایه و به نیوهی یه که می دیره که دا دهرده که و.

بگرن و نایینه که یان له پیتا و که لکی کورده واریدا به کار بهیتن. وانا وهک: (احمدی خانی) و (حاجی قادری کوتی) و (مهلا محمدي کوتی) و (زقوهر) و (مهلا کاکه حه مه) بکهن. چونکه نایینی پاکي نیسلام و هممو نایینیکی ناسمانی، فرمان به چاکه کردن ئەدا بۆ که لکی نه توه و نیشتمان، نهک بهنوسن و راکشان. بیتجه له مه (بیکهس) گه لیک هۆنراوهی تریشی ههیه له دۆی سردار و دهوله مهنده و کۆلکه خوینده واره کاغان.

بانگ ئەدا بۆ نازادی

(بیکهس) له لایهن نیشتمان پهروه رانهوه خوشه و یست بو. دهستی نهگیرا. هه ندیک ئەلین ئەندام بهوه له کۆمه لی (ژ. ک. دا. ههروه ها له (پارتی دیموکراتی کوردستان) دا. من ئەمه مه بۆ راست نهکرایه وه. بهلام بیر زۆر تر به لای ئەوه دا نهچن جاروبار به نهیتنی ئەندامیک له ئەندامانی ئەو کۆمه لانه گفتوگۆیان له گه لدا کرد بۆ و داوای به رهه می شۆرشگێرانه یان لی کرد بۆ. چونکه (فاتق) له وانه نه بوو، راز له دلی خویدا بهیتلیته وه و ناشکرای نهکات. به تاییه تی له کاتی سه رخۆشیدا که زۆری نه خواره وه، گوتی له کهس نه نه گرت، هممو شتیکی به رهو رووی دوژمه کانی کورد و نۆکه ره کانیان ئەگوت. دیاره ئەم خووه ییش بۆ کاروباری کۆمه لانی نهیتنی ئەو سه رده مه دهستی نه ئەدا. ئەم چامه یه ییش که وا له خواره وه نهینوسم، له سالی ۱۹۶۸ دا گوتویه تی، که هه ر له به رانه وهی ئەو ساله دا گیانی پاکي به خاک سپاردوه. په یه تی له گیانی پاک و ههستی بلند و بیروباوه ری بهرز و پیروژ بۆ که لکی کورده واری. چامه بیتکه له شا کاره کانی (بیکهس) نه ژمیرۆی. گر و کلپه ی شۆرشگێرانه ی ئەو سه رده مه پیتشان ئەدات له کورده ستاندا، که بانگیتکه به ناشکرا بۆ نازادی.

ئهمه چامه که یه:

(داری نازادی به خوین ناو نه درۆی قهت بهر ناگری
سه ره خۆی بۆ فداکاری ابد سه ر ناگری
پیار نه بۆی بۆ سه ندنی حق له کوشتن سل نهکا
هه ر (بهروخت) بهس نییه تاکو نه سه ندرۆی نادرۆی
کورده نه گه رچی مه دتی که دیل و داماره، بهلام
باوه رت بۆ رۆحی مه یللی هه ر ئەمه یتنی نامسری
تۆ نه گه ر! اصلاحی قوم و نیشتمانی خۆت ئەوی
لیت محقق بۆ بهی شۆرش محاله ناگری
بیری نازادی جیهانی گه رته وه، توخوا به سه
ئهم نظامه کۆنه تا که ی؟ هیممه تی کهن لاهری
قهت مه لێن دوژمن به هیزه توپ و طیاره ی ههیه
اتفاقتان گه ر هه یی زۆر زه حمه ته خۆی راگری

ئەم عىراقى خۆشەويستە خاكى گولگون بوو بەخوتىن
 تا حقى دىگىر نەبىن لەو خوتىنە دەس ھەلناگرى
 نىتر و مى ھەردوو بەجىوتە بۆ وطن ھەولتى نەدەن
 دوورە دەرجوونى لە دىلى، مەل بەبىن بالتى نافىرى
 ھەولتى راستى ھەردوو لا نامانجى ملت سەر ئەخا
 چونكە معلومە بەيەك دەس چەپلە قەت لى نادىرى
 وا گىلۆلەي كەوتە لىترى باوى (استعمار) نەما
 ھىچ كەسە نىتر بەزوپنا و تەپلى ئەو ھەلناپەرى
 دۆستىي كورد و عەرەب زۆر كۆنە تارىخ شەھدە
 ناخەزى پروو رەش لە داخا با يەخەي خۆي دادىرى.

شىن ئەكەت بۆ ئەفسەرە كۆزراوەكانەمان

بەبۆنەي ھىنانەوہى لاشەكانى چوار ئەفسەرە كوردەكانمانەوہ: (مصطفى خوشناو)، (محمد قدسى)،
 (خيرالله عبدالكریم)، (عزت عزيز)، كە لە (بغداد)، لە سالى ١٩٤٧دا بەپەتا كران، لەسەر ئەوہى كە
 بەشداری شۆرشى بارزانيان كرد بوو لە سالى ١٩٤٣دا بىتكەس گر لە دەروونى بەرنەبى و ئەم چامەيەيان
 بۆ ئەلنى:

(قومی كورد ئىباتى كرد بۆ عالەمى سەر پرووى زەمىن
 ملتىكى قارەمانن ھەر ئەبى سەرەست بژىن
 ملتى لاوى لە پىگەي سەرەخۆيى نىشتىمان
 بىتە بەر سىدارە بى ترس، دەم بەخەندە و پىكەن
 قومی وا نامىرئ ئەزى، با دوژمنى ھەر شەق بەرى
 صاحبى رۆلەي نەبەردە، خاوەنى عزمى مەتەن
 ئەو كەسەي گىيانى لە پىگەي نىشتىمانا بەخت ئەكا
 پىتى مەلەين مردوو، شەھىدە وا لە فەردەوسى بەرىن
 لاوى كورد مەردە، لە مردن قەتەيا باكى نىيە
 پەندى پىتشىنانە، راستە: (بەرخى نىتر بۆ سەرپىن)
 وا وطن دىسان بەمحزونى ئەلنى: ئەي لاوہكان
 بۆچى وا ماتوملولىن، بەسەيتى شىن و گرین
 رۆژى تىكۆشانە، سادەي ھەتتى تاكو زووە
 بەشكو لەم حالە نجاتمان بى و لە دىلى دەربچىن
 گەرچى ھەندى كەس خەرىكن ورك و گىرفان پر ئەكەن
 شەو بەبىن خەم سەر ئەننە سەر سەرىن، ھەر سەر سەرىن

پیاو نه بئ دانه خه می قوم و ولاتی خوئی هه بئ
نهو که سانهی بئ خه من حاشا نهوئی نهو خاکه نهین!.

مانگ نهکا به هاوده می خوئی

(بیکهس) جارتکیان بۆی گیترا مهو: که گه لیک شهوی هاوین به سه ر گازی پشتا رانه کشیم و پروو
نه که مه ناسمان و مانگ و نه ستیره کان. لیبیان ورد نه به وه و له کلۆلی و سه رگه ردانیی خوّم و کورده واری
نه کلۆمه وه، خوّم له چاو ناکه وئ تا به یان. جاری وا هه یه له تاو دلته نگه و (خه م و خه فته ده ست نه که م
به گریان...) نه یگووت: (جا که من فیتری خوارد نهوئی مهی بووم، هه ر له بهر نه مه یه که خوّم لئ بخت و
بنووم، خوّم و خوّمانه له بیر بچته وه، بام بۆ چه ند تاو تیکیش بئ!...)...

جا بام سهیری نه م چامه یه ی (بیکهس) بکه ین، که ج راستی په رستی (فهلسفه) یه کی له نیتوانی باری
خوئی و باری مانگدا ده رهیتناوه. (بیکهس)، شا کار تکی تری خوّمانه له م چامه یه دا پیتشکه ش نه کات:

نه ی مانگ من و تو هه ردوو هاوده ردین
هه ردوو گه رفته سار یه ک نا هی سه ردین
تو و تیل و رهنگ زه رد به ناسمانه وه
منیش ده ره ده ره به شساران وه
ده خیلتم نه ی مانگ قیبه لی دلداران
ده رمانی ده ردی دله ی بیماران
شه و تیکه و نه مشه و به گه ره فریام
بئ یار و هاوده م عاجز و ته نیام
دلزار و بیتزار په ست و غه مگینم
گیرۆده ی داوی باری شیرینم
(دل به ندی عشقی نه و به لکه چاوه م
شیت و شه یدای نه و نه گریجه خاوه م
له و ساوه نه و م که و تو ته خه یال
گریانه پیشه م بوومه کۆی زوو خال
نه ی مانگ تو شعله ی عشقی پیروزی
تو نه شته به خشی دلی به سوژی
من سویندت نه ده م به عشق و جوانی
به نه سیمه که ی به ری به یانی
به سه رهاتی خوّت بۆ من بیان که
ده ردی گرانم نه ختن ناسان که

دوو چاری چی بروی وا په شیواوی؟
 له بدرچی په ست و مات و داماوې؟
 پټیم بلتی توخوا چهند جوانت دی؟
 چهند جووته یاری دهس له ملالت دی؟
 چهند کڅوړې په زمی عاشقانت دی؟
 چهند تهخت و بهخت و خانومانت دی؟
 چهند قاره مان و سلطانت دی؟
 چهند قوم و ملت، چهند شارانت دی؟
 چهند شهروشنوړی بټی نامانت دی؟
 چهند بڅردومانې کوردستان دی؟
 چهند کفنی نالی شهیدانت دی؟
 چهند بټی کسانې پرتیشانت دی؟
 چهند دهریه دهر و مال و ترانت دی؟
 چهند چاوی سووری پر گریان دی؟
 ندی مانگ نه و نه ده سهری دنیات کرد
 سهری نفاق و ظلم و ریات کرد
 بڅیه بهم رهنګه کاری لن کردی
 رهنګ و شعوری به جارئی بردی!

له گڼیزه سروش و نه گری

له مې و پټش گوتان خدې (فائق) ی پټګه یاند. خدې (پټګه س) ی نه خسته سهر بیرکردنه وه له همدو
 شتیک. تا هڅ و نامانج و سهر نه نجامی تنی بګات. که له شاخی (گڼیزه) یش ورد یووه نه م سروش
 (وحی) پدی وهرگرت، که نه م نه ده جوان و تهر و تازه بو، نه م نه ده راستیپه رستیپه کی ناوازه بو، کرا
 به گزرائی و له خویندنګاکاندا نه خویندراپه وه. سهرده میتیکیش له لایه نه هونه م نه دانی کوردی (کڅماری
 مه هاباد) وه، خرایه سهر ساز و ناوازیکی شنگ و پر جوش و له سهر بالی (نه ثییر)^(۱) پلاو نه کرایه وه
 به همدو کوردستان و جیهاندا.

نهمه چامه که یه:

شاخی رهنګا وره نګی گڼیزه باعشی که یف و سرور
 هدر دهمه بهرګتی نه پوښی گاه سپی، گاه سهوز و سوور

(۱) واته له نیستګه ی رادیو وه.

وصفی قومی کورد نەکی تۆ بێم هەموو پەنگانەوه
 پەنگی سوورت شاهده بۆ کورد که قومیتکن جسور
 بەرگی بێ گەرد و سپیششت ظاهراً هاواراً نەکا
 قومی کورد دڵ صاف و پاکن ملتیتکن بێ قصور
 بەرگی سهوزیششت ئەلێ نەم خاکه هەر شینایییه
 پەر له دهغڵ و دان و کانی، سەر بەرزق و پەر له نور
 ئەو وطن شایانی فخری واجبه مدحت بکەم
 دار و بەردت عینی گەوهەر، خاک و خۆلت وەک بلموور

خەمی ئافرەت و منال ئەخوات

(بێکەس)، له هۆنراوه کانیایا داوای گێژانهوی مافی ئافرەت نەکات. بانگ ئەدات بۆ یەكسانی ئافرەت
 لەگەڵ پیاویدا له ماف و سەربەستیدا، له خۆیتەگە یاندندا، له خەباتکردن و فرمانکردندا بۆ کەلکی خۆی و
 نیشتمانەکی. له چامەدی (نەسرین) دا نەمه ئەلێ:

خشل و جوانیی تۆ حیا و فیریوونه
 پاشه پۆزیششت هەر بهوان پروونه
 کـچـی بـێ عـلم دـیل و زهـبوونه
 ههسته تیکۆشه تا خۆنت گەرمه
 سەریۆش فرێ ده چ وەعدهی شەرمه؟

بۆ منالانیش گەلێک هۆنراوهی کورتی داناهه له چیرۆک و له پەند و نامۆژگاری و سرود و له
 بابەتی یاری تا بەڵەبەرکردن و خۆتەندەوهیان دلخۆش و کەڵکەوهەر بن. نەمه چەند دێرێکە له چامەدی
 (ئەسپە ناسنینه):

(بۆ کەسیکی ورد و وریا زیرەک و صاحب عقل
 هەل بەیتێ نەم سۆاله و هەم بدا جوابم بەدڵ
 ئەسپی من دایم له غارە و باکی هیلایکی نییە
 مەیتەر و زین و تەویلهی ئەو برا لازم نییە)

بێجگە لەوه بەزمانی ژێدەکیهوه (هەلاو)، بۆ کۆرپەکی (شێرکۆ)، هۆنراوهیەکی بەناوی (لایە لایە) وه
 داناهه، ژنی یەكەمیشی که ئەمرێ بەپارچه هۆنراوهیەك شینی بۆ ئەکات.

جەژن بەلای بێکەسهوه

نەمه پش راستی پەرستییهکی تری بێکەسه له بابەت جەژنەوه:
 هەر زەمانی قومی کورد دەرچوو له ذلت هوو بەپیاو
 جەژنی من ئەو پۆژەیه، نەك جەژنی قوریانی و پەلاو

ئەو شاكارانەيش كە لە لاپەرەكانى پيشرودا پيشانم داو، ھەموو سامانى نوێن بۆ وێژەى كوردى...
 (بێكەس) ژين و گوزەرانیكەى تال و ناخۆش بوون، لە چەر و چاو و بەژن و بالاكەيدا ئەياننوواند،
 كەچى خۆى و نالى. لەسەر خۆى ئەكاتەو. گوتى بگرە بەوێنەكەى خۆى چى ئەلتى:
 (سىمام بۆيە و ماته و پرمەينەت
 كورد سەر شىواو و كوردستان لەت لەت!)

لەگەڵ ئەمەيشا لە ئەتە چاوەكەيا، تروسكەيەكەى رۆشنایی ھەبوو، پەربو لە خواناسى و دادخوازى و
 خۆشەويستى بەرامبەر مرۆڤايەتى و كوردايەتى. دلى پياوى كيش ئەكرد. خوا ھێز و ھەرەتتەكى وايشى
 بەلەشى بەخشى بوو، كە ھاكى لە ھەرد و نەخۆشى و ستەمى رۆژگار نەبوو. جارتيكيان پیتی گوتم: (من
 بايەخ نادەم بەداو و ھەرمان و پزىشك، كە نەخۆش ئەكەوم. خزم لە خۆمەو چاك ئەبەو!) لە راستييشدا
 وا بوو. كە نەخۆش ئەكەوت پاريزيشى نەئەگرت. كەچى زوو بەزوو لە خۆيەو چاك ئەبوو!... بەم رەنگە
 ئەو خوايەى كە توانيويىتى لە مەگەزتيكى ھەك ھەنگ ئەو ھەنگوينە شيرينەمان بۆ ھەريەيتى و،
 بەخواردنى ئەو ھەنگوينەيش تەندوروستيمان پێن بېخەشتى، ھەروەھا ئەو لەشولارە ناپتيكويەكە و لەو
 ژينە تالەى (بێكەس) يشەو، ئەم كۆمەلە ھۆنراو شيرينە و ئەم كەسايەتییە پەلە ھونەرماندییەى بۆ
 بەرھەم ھێنانى كە ھەتا ئەمێنەن بەخويەندەو و لێ وردبوانەو ھەيان تەندوروستى بەلەش و ھۆش و دلى و
 ھەرووگان ئەكات و سەريشمان پیتی بەرز ئەبيتەو.

ژيانى تايەتەى بێكەس

(فائق) دوو ژنى ھیتاوە. ژنى يەكەميان مرد. زۆرى پەن ناخۆش بوو، پەربەدلى شينى بۆ ئەكرد. كچتيكى
 لەپاش بەجنى ماو. لە ژنى دووھەميشى كورتيك و دوو كچى ھەروەھا ماو.
 (بێكەس) لە بەرگ و پۆشەنيەدا پنتى بوو. لە كۆپى ياراندا بەبەزم و پتيكەنەن بوو. لە زۆر لاوھ
 خۆشەويستى دى. لە زۆر كەسيشەو يارمەتى دى. بەلام چونكە لە كردن و خواردن و خواردنەو دا پەن
 ئەندازە بوو، لە سەرەوت و رابواردندا پەن شيرازە بوو. لەتاتو نيتيشى دلى مەى بوو بوو ھاودەمى. ھەميشى
 لە دەم و پەن دەميدا، خۆى نەئەپاراست. گەلتيك جار تووشى گەرگيچەلى ئەكرد!... كە لەسەر مەى
 خۆريش پلارى تەن ئەگيرە لەسەر خۆى ئەكردەو و لەسەر مەى ئەكردەو!... ئەويش پەلى ئەگرتە وشكە
 صۆفییەكان!...^(١)

(بێكەس) لەم دواييەدا، يەكجار قەلەو بوو. تووشى نەخۆشى تەوژمى خويى بوو. لەپەدايە
 دلى و سەرى پەن نايەو. ئەو كاتە سالى ١٩٤٨ بوو كە ھيتا تەمەنى (٤٣) سالان بوو.

(١) ھەر تەنيا وشكە سۆفى و صۆفییەكان رەخنەيان لەو خواردنەو مەيەى نەئەگرت. بەلكو دۆست و خويشانيشى كە
 بەتەنگ گوزەران و بارى تەندوروستيەو بوون. وە يا كە دەياندى ئەو خووە دەبيتە ھۆى شتواندى بار و
 ناستى كەسايەتى ئەو پياوھ لە كۆمەلەكەيدا.

كۆچى دوايى

(بېتكەس) مرد. پالەوانىكى نىستمانيمان لە دەست چروا... بەلام تا ئەمىن ژیانە بەرز و پىرۆزەكەى
و بەرھەمە ناوازەكەيمان لەبىر ناچىتەوہ. شايسەى ئەوہيشە كە پەيكەرىكى لە گەرەكى گۆزەدا بۆ
داچەزىنرى.

دروود بۆ گيانى پاكى و سوپاس و سەركەوتنىش بۆ ئەندامانى خىزانەكەى كە لە كۆكردنەوہى ئەم
زانبارىيەدا يارمەتییان دام.

تەواو بوو

کاکه هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هه‌تۆته‌وه‌ی مه‌یدان^(۱)

نووسینی: هه‌لگور

لەم پۆژاندا (کاکه هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) نامیلکه‌یه‌کی بچوکی به‌دیاری ئارده‌وه‌ی بۆ خۆتنده‌واران، ئاری ناوه: (هه‌ندێ لای نه‌و دیوه‌که‌ی بیرێ قانیع)^(۲).

دیسانه‌وه‌ که‌وتۆته‌وه‌ خۆی، به‌ره‌نگاری (کوردايه‌تی) و (نیشتمانپه‌روه‌ره‌ نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانی کورد)

(۱) که ئێمه‌ نهم نووسینه‌ی مامۆستا ده‌خینه‌ پال به‌ره‌مه‌ نه‌ده‌یه‌یه‌کانی تری و به‌رچاو ده‌که‌وت، هیچ مه‌به‌ستمان هه‌لدا نه‌وه‌ی رابردو و نییه‌ و خواره‌ خواسته‌ زیرکردنی نهم و نه‌و نییه‌، چونکه‌ بابه‌ته‌که‌ و نه‌و نامیلکه‌یه‌ش که به‌هۆیه‌وه‌ نووسینه‌که‌ نووسراوه -وه‌ک ناوه‌رۆک- کاتیان نه‌ما و به‌سه‌رچوون، رووداوه‌کانی پۆژگاره‌کانی داها توویان هه‌موو راستیه‌یان نا‌شکرا کرد و پروی راستی بۆ دۆست و نه‌یار ده‌که‌وت، ئیدی من وای بۆ ده‌چم به‌رای که‌وره‌ و به‌رێژ کاکه هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریمیش بۆ خۆی ئیستیا چاوتیکی به‌هۆچونه‌کانی جارانی‌دا گه‌یراه‌وه‌ و نه‌و تێروانییه‌ په‌هاییه‌ی نه‌وسای بۆ مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ماوه، هه‌روه‌ک هه‌موومان پۆژگار زۆر شتی بۆ راستکردینه‌وه‌ و سه‌رجه‌م تێفکهرین له‌ ناوه‌رۆکی نووسینی لهم بابه‌تانه‌ چونه‌ته‌ خانه‌ی که‌له‌پوور و پاشماوه‌... به‌لام خۆ به‌شیکن له‌ سامانی که‌له‌چهری و پۆشنه‌ریان. به‌لام ئینکار ناکرێ که له‌ دووتوبی نهم نووسینه‌یدا مامۆستا به‌نا‌شکرا به‌نده‌ری گه‌یرسانه‌وه‌ی خۆی نا‌شکرا کردوه، له‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ روکه‌شه‌کان به‌ری چاوی زۆر که‌سی گرتبوو، نهم بێ په‌روا به‌رگه‌ری له‌ بیرێ نه‌ته‌وه‌یی و کوردايه‌تی ده‌کات و خۆی به‌هه‌لگه‌رتیکی دڵسوژی نه‌و په‌یازه‌ داده‌ن. سه‌رده‌مه‌که‌ش وا نه‌ماوه که‌ ته‌نیا ناوه‌تانی (ناوی، زاراویه، په‌سه‌ندکردنی هه‌لوتیستی) ئیتر خاوه‌نه‌که‌ی و لێیکات که‌ به‌کۆل و دڵ سه‌ر به‌ولاينه‌یه، نه‌گین نه‌گه‌ر ناوا بۆ نه‌مه‌ بچین ده‌بێ (قانیع)ی به‌هه‌شتی بکه‌ینه‌ پیاوی ئینگلیز به‌ر له‌وه‌ی مێتیه‌ره‌که‌ی داگیر و کراسی سووری له‌به‌رکه‌ین!! (بۆ زیاتر به‌روانه‌ شیه‌ره‌کانی که‌ بۆ ئینگلیز و به‌ریتانیای وتوه‌ له: نه‌حمده‌ سه‌ید عه‌لی به‌رزنجی - پیتۆستی نه‌و شیه‌ره‌نای پیتۆستی، چاپخانه‌ی سه‌لیمانی ۲۰۰۰، ل ۳۹-۴۵).

(۲) مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم: هه‌ندێ لای نه‌و دیوه‌که‌ی بیرێ قانیع، له‌ ژماره‌ ۱۲ و ۱۳ی پۆژنامه‌ی - بیرێ نوێ- ده‌ره‌تێراوه. (دیاری نووسه‌ره‌ بۆ خۆتنده‌واران) به‌غدا- چاپخانه‌ی (دار الجاحظ) ۱۹۷۲... نامیلکه‌که‌ ۳۲ لاپه‌ریه‌ به‌قه‌باره‌ی ۱۳×۱۶ سم. به‌رای نووسه‌ر کاک فوناد مه‌مه‌د نه‌مین سه‌راج ده‌لی: نهم نووسینه‌ی =

(*) کاک فوناد مه‌مه‌د نه‌مین سه‌راج له‌ چوارشه‌مه‌ی ۲۰۰۲/۷/۳۱ دا به‌ریاری نه‌و گۆڤاره‌ پتی وتم که: ده‌نگی ده‌روون به‌ده‌ست ده‌نوسراوه‌، له‌ سالانی ۱۹۷۲ - ۱۹۷۳ له‌ سه‌لمانی له‌لایه‌ن چنده‌ پۆشنه‌رتیکی گه‌نجه‌وه‌ وک: فوناد مه‌مه‌د نه‌مین، سه‌مکۆ ناگام، هه‌مه‌زه‌ عه‌لی سالح و خوالێخۆشبوو نه‌کره‌می مام عه‌لی ناماده‌ ده‌کرا، نه‌مانه‌ هه‌رچه‌ند به‌یروبووچوونی جیاوازیان هه‌بوو به‌لام توێنه‌مان پێکه‌وه‌ ۱۳ ژماره‌ی لێ ده‌رکه‌ین و داوی ده‌سه‌لاتی نه‌وسا قه‌ده‌غه‌ی کرد، به‌یروباوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی زیاتر به‌نوسینه‌کانیه‌وه‌ دیاوو. نهم بابه‌ته‌ی مامۆستا بۆ که‌لێ له‌ گۆڤار و پۆژنامه‌ نه‌و ساله‌ی ئارده‌ بوو له‌ به‌غدا، به‌لام هه‌یچان نه‌یانوتیاریبوو به‌لای بکه‌نه‌وه‌. د. کاوێس عه‌زیز قه‌ره‌ج، به‌رای کاک شه‌وه‌که‌تی سه‌یده‌لی، نه‌و کاته‌ ماله‌که‌یان به‌رامبه‌ر مالی مامۆستا بوو، هه‌م‌شۆیه‌کی گه‌رسی ده‌کرد: باسی نهم وتاره‌ی بۆ کردبوو، به‌هۆی نه‌وه‌ و تاره‌که‌مان به‌ده‌ست که‌یشت و له‌ ژماره‌ (۹) دا به‌لارمان کردوه.

محمدي سالاكرم

ههنگو لای ژورناله کړی پیری

قانع

له ژماره (۱۲) څخه (۱۲) یې رڼا نامة یې (بیرې نوډ) دهره تیراوه

(دباری نووسمه یو غونډه مواران)

په لاس - چاپخانه یې (دار الجاهل)
۱۹۷۲

نه کات. فلنچه یکه کی سووری به دهسته وه گرتووه خه ریکه په ننگی (سور) له ماموستای کورد په روه ری رڅشنبیر، خوالیخو شیبو (قانع) نه دات.

به کوردییه کی په تی؛ کاکه حه مده مه لا که ریم خه ریکه قانع بکات به (شیوعی)، هه روه ها به بڼه ی (قانع) یشه وه نیشتمانه په روه رده نه ته وه یییه کانی کورد بکات به (نینگلیر) په رستیک کی بی هوش و گوش، که هه به هیوای نه وه بوون کوردستان له سهه دهستی نینگلیردا سهه ریه خوی دهسته کوئی.

نیمه ش که له ده مته که وه شاره زای کاکه حه مده یین و نه زانین پتوی چ کونیکه، سهه رمان له م کرده وه یه سوپ نامیتن، چونکه بیستو ومانه ته وه شیوعیه کانی ناشنای یونیان داوه به لووتیا که نه یینیرن یو موسکو یو خوتندن و (دکتورا) وهرگرتن له پیسه ی رڼا نامه گری دا.

که چی خوی، که لیتی نه پرسن، نه مه به رپه رچ نه داته وه، نه لیتی: یو چاکر د نه وه ی (گوچکه) م نه چم!؟ جا یو نه مده هه له نیستاه، له موسکو دا جیگاهک یو خوی خوشبکات، پتویسته دیاریه کی پتیی، یو کومونیسته کانی نه وئی، نه ویش نه نامیلکه ییه که تازه چاپی کرده وه، بام نامیلکه که یش له راستیه وه دوورین و بام کرکراگه ی گوچکه ی کورد په روه رده کانی نه ته وه که ی خوی پی بشکیتن... هه کاکه حه مده خوی پتی سهه رکه وئی، به سیه تی!

کاکه حه مده له لاپه رده ی (۱۶) ی نامیلکه که یدا نه لیتی:

«قانع به پتچانه ی نه و نیشتمانه په روه رده نه ته وه ییه کوردانه وه که هیچ عیبه رتیا نه له رووداوی میژوو وهر نه گرتیوو، نه وه یان له یاد نه ماپوو که به ریتانیا ده ورکی چنه د نامه رده نه ی دی له پتیشیلکردنی مافه کانی که لی کوردا و، هیتشتا هه به ته مای نه وه بوون که - ساحیب - مافیان یو دابین بکا، نه یزانی ریتگای رزگاری نه ته وه یی کورد نه وه ته خه باتی خوی بیهستی به خه باتی به ری سوشیالیزمه وه و له ریزی نه مه به ریه ده تیبکوشتن یو مافی خوی: چونکه هه نه مه به ریه یه مه عنای پاشه کشه له به رده می نیمیرالیزمدا نازان و هه رگیز پشت له ماف و داخوازی که لان هه لنگات:

= ماموستا شاکر کاتی خوی له گوژاری ده سنووسی (دهنگی ده روون - ژماره نو) دا بلاومان کرده وه (*). به لام من یو خوم نه مدیوه، له ناو ده سنووسه کانیدا رڼی هینی ۲۶/۷/۲۰۰۲ له گم د. شتیرکوی کوریدا به رده ستمان که ووت. حه ده که م سهه رنجی نه وه ش به دن که هه ندئ وشه و دهسته واره که پتویست نه بوون لیم هه لگرتوون یان به (.....) نیشاره م داوین.

ئەي كوردە! بەسە قورپەسەرى و گرىه و نالین
 تاكەي بەكزى و لارەملى عاجز و غەمگین
 سوودىكى نىيە بتيەرىستى و خزمەتى (چەرچل)
 راستۆبە دەسا پروكەرە دەريارى (ستالین)

وا ئىتمەيش لىرەدا بەند بەبەند وەرامى ئەدەينەو.

كوردپەرورەر برۆاي بەهيچ داگيركەرىك نىيە

كاكە حمەمە كە ھەندى لە كوردپەرورەرە كانغان تاوانبار ئەكات بەئىنگىلىزپەرستى، قسەكەي لە راستىيەو
 زۆر دورە. چونكە پياو كە كوردپەرورەر بوو، ئىنگىلىزپەرست نابى.

شىخ مەحمودى مەزن، لە سەرەتادا لەو باوەردا بوو كە كورد ئەتوانى بەھۆى ئىنگىلىزەو سەرەخۆي
 دەستكەوئ. كە زانى ئىنگىلىز ئەو سەرەخۆيەى ناداتى، لىتى راست بوووە و خۆي سەرەخۆي
 كوردستانى ئاشكرا كرد. ھەمووشمان ئەيزانىن كە لەپىنار سەرەخۆي كوردستان چ رەنجىكى دا و چەند
 جارىش چوو بەگژ ئىنگىلىز و نۆكەرەكانيا، بەلام ھەر شىخ مەحمود خۆيشى بوو كە داواي يارمەتى لە
 پروسەكانى سۆفەت كرد، ھىچى دەستەنكەوت؟

مەلا مستەفاي بارزانى، كە يەكيتكە لە كوردپەرورەرەكان، كە زانى ھىچ لە ئىنگىلىزەكان ھەلناوئى بۆ
 كورد، چوو بەگژياندا و شۆرشەكانى خۆي بەرامبەر ئەوان و بەرامبەر نۆكەرەكانيان بەرياكرد.

قازى مەحمەدى سەركۆمارى مەھابادىش ھەر لە سەرەتاوہ دژى ئىنگىلىزەكان و ئەمريكاييەكان بوو.
 كەچى پروسەكانى سۆفەتى دۆستى، پشتيان بەرەللا كرد بۆ (ئىنگىلىز و ئەمريكا و نىترانييەكان)، تا
 بەگورگانخواردويان دا.

ئەمە سى كەس لە نىشتەمانپەرورەرانى كورد، كاميان سەر بەئىنگىلىز بوون؟! كاميشيان بەھيواي
 ئىنگىلىز بوون؟... كەي مامۆستا رەفيق حىلمى كە سەرۆكى (كۆمەلى ھىوا) بوو سەر بەئىنگىلىز بوو؟ كەي
 ھيواي بەئىنگىلىز بوو؟

كەي ئەمىن زەكى بەگ، مەحمود جەودەت، حاجى مستەفا پاشا، سالىح زەكى بەگ، ئەمىن رەواندزى،
 كامەل ھەسەن و دەيانى تر لە كوردپەرورەرەكان ئىنگىلىزيان پەرستووە و ھيوايان بەئىنگىلىز بوو؟

لە راستيشدا، كوردپەرورەرەكان، نە برۆايان بەئىنگىلىز ھەبوو و نە برۆايان بەروس و ئەمريكا ھەبوو.
 نە برۆايشيان بەھىچ داگيركەرىك ھەبوو، ئەو پىپاوہ نىشتەمانپەرورەرەكانە لە كاتى خەباتا ھاواريان بۆ
 ھەمسو لايەك بردووە تا لە رزگارکردنى كوردستاندا يارمەتيسان بەدن، بەلام كە زانىوانە ئەو لايانە
 بەھاواريانەو نەچوون و لەجياتى ئەو زۆرداريان لىكردوون؛ بەپىتنوس بويوت و بەشیر بەگژياندا چوون.

ئەم ھەموو شۆرشانەيش كە لە كوردستاندا بەريابوون بەرامبەر بەتوركيا و ئىيران و عىراق و
 دۆستەكانيان كە ئىنگىلىز و ئەمريكا و روس بوون، ئەم دوو چەرخی دوايىيەدا راستى ئەم قسەيەمان
 دەرئەخەن.

کوردپەرەروەران پەندیان لە میژوو ژۆر وەرگرت

من لەگەڵ کاکە حەممە دام کە ئەلێت: ئینگلیزەکان زبانیکی زۆریان لە مافەکانی نەتەوێ کورد دا. لە راستیدا هەر لە ساڵی ١٨٢٦ هە تا ئێستا، ئینگلیزەکان لەگەڵ فەرمانڕەوایانی ئێران و تورکیادا یەکێان گرتوو و لەسەر و پۆستمان ئەدەن، نە ئەهێلن بەحەسیینەو و نە ئەیش هێلن بێنە گەورەیی خۆمان.

بەلام هەرگیز لەو هەدا لەگەڵتا نیم کە ئەلێت: کوردپەرەروەران پەندیان لەو میژوو وەرەگرتبو بەهیوای ئینگلیز بوون سەرپەرەرخوێیان دەسگیر بکات. چونکە کوردپەرەروەران هەر لە ساڵی ١٩٣٥ هە هەستیان بەئینگلیز کرد کە (کۆمۆنیستی)یان لەناو دا بلاو ئەکاتەو؛ تا هەر لە یەک کاتدا زیان بە (کۆمۆنیستی) و زیان بە (کوردایەتی)ش بگەیەنێ.

چی بێ لە تۆنەتێ بێ، هەر ئینگلیزەکان بوون کە لە ساڵی ١٩٤٦ دا لە هاوبەشی -شرکە، کۆمپانیا. ١. ب-ی نەوتی کەرکووەو چەند کۆمۆنیستیکیان گەیاندە مەهاباد و ئاژاوێان نایەو لە دژی (کۆماری مەهاباد) و (چاپخانه)کەیی!...

هەر ئینگلیزەکانیش بوون کە ئەو کۆمۆنیستانەیان هاندا دژی (کوردایەتی) بووسن، لە کوردستانی عێراقدا، لە ساڵەکانی ١٩٥٨-١٩٦٣.

خۆ ئەوەیشت نابێ لەبیر ئەبێ کە یەکەم گوللەی تۆپی (عەبدولکەرم قاسم) لە ساڵی ١٩٦١ دا لەسەر دەستی ئەفسەرتیکی کۆمۆنیستدا بوو کە لە دەریەندیخاندانرا بە لەشکری پێشمەرگەیی کوردەو!... هەرەو هە ئێوانە ئاژاوێان خستە نێوان (عەبدولکەرم قاسم) و (کورد)ەو، لە ساڵی ١٩٦١ دا، هەر کۆمۆنیستەکان بوون!...

کۆماری مەهابادیش کە دامەزرا، لەسەر خواست و ئاژەزووی (حزبی دیموکراتی کوردستان) دامەزرا نەک لەلایەن لەشکری سووری روسیەو کە بەنا بەدلی ئەو دامەزرا.

کورد لەسەر دەستی کۆماری مەهابادا چوو بەر دەرگای (ستالین)، بەلام داخەکم ستالین لەگەڵ (قوام السلطنة)ی سەرەک وەزیرانی ئێران پێککەوت و کوردی فرۆشت بە ئێران، بە نەوتی کوردستان... کوردی لەبیر چوو و دەوای بەگورگان خواردوو، بە دوو مەنەکانی کورد و روس کە ئەمریکاییەکان و ئینگلیزەکان بوون... لەگەڵ ئێراندا.

بەلێ... ئێمە کە نیشتمانپەرەو نەتەوێیەکانی کوردین، ئەم هەموو پەندەمان لە میژوو وەرگرتوو، بە دەمیشیوە ئەماوە ئەگینا هی تریشمان بۆ هەل ئەرشتیت... کەواتە بام ئەو پەندائەت بێ بێتم:

ئێمە کە و تۆینە ئەو باوەڕەو کە هەموو فەرمانڕەواییەک بۆ کەلکی خۆی هەول ئەدات، کە زۆری ناپوختە. لەبەر ئەوە نە پشت بەبەری سەرمایەداری ئەبەستین و نە بەبەری سۆشیالیستی؛ چونکە ئەوانە هیچ لایەکیان بۆ (خوا) کار ناکەن، بۆ (خورما) کار ئەکەن، ئێمەیش ئەگەر خۆمان یەکێن پێگەیی خۆناسی بگرن بەر، هیچ هێزێک دەرەقمان نایەت.

(سهل احمد دين نه يوى) كه كورد تېك بوو؛ وايكرد، بويه كا له شكرى (۲۲) فەرمانه وایي نه وروپای شكاند و بهرپسوايیه وه له خاكي خۆی كردنیه دهر وه!... نیمه شیش كه كوردین و لهو كه متر نین نه گهر وهك نهو بكهین. لهو كه متر ناگهین و لهو كه متر شیمان ده ستنا كه ویت؛ وانا نازادی و گهره یی و كامه رانی له خۆبانه وه دپنه بهر ده ستمان!

قانیع شیوعی نه یوو!

هر چه نده قانیع نهو جزوه هژراوانه ی هه لیه ستوه كه ناوی (لینن و ستالین و سۆشیا لیزم) ی تیا به، بهلام من لهو باوه ردا نیم كه (شیوعی) بووین. چونكه من جارتیكیان له سالی ۱۹۵۹ دا دیم، به هه موو كوتلی دلیه وه گله یی له كرده وه و كاری شیوعیه یه كانی شاره زوور نه كرد و جنتیوی پین نه دان. نه یگوت: نه مانه نه مه نده... و... نن چونه ته سهر مه لا (...). كه پیاوێكي زۆر خوتنده وار و زانا و چاكه و له گوندی (...). دا دانه نیشی له ناوچه ی شاره زووردا. پیتیان گوتوه:

مه لای به سه زمانیش له تاو نا برووی خۆی ههر بهو شوه به دزیه وه له گه ل ژنه كه یدا باری كرد و پرووی كرده تیران!... قانیعیش كه به چاوی خۆی كرده وه و كاری پروسه كانی دیبوو له گه ل كۆماری مه ها باددا، له سالی ۱۹۴۶ دا، نیتر نهو پتیز و باوه رهی نه ما بوو به كۆمۆنیستی و كۆمۆنیسته كان. هه موو جارتی دلی خۆی بهو جزوه هه ل نه رشت بۆ دۆست و هاو پتیا كانی خۆی.

نیمه شیش وهك قانیع له ساله كانی دوا یی جهنگی دوه می جیهانی دا باوه رمان به بهر ده ی سۆشیا لیزمی بوو، ههر له بهر نه وه ی كه له بهر ده ی سه رمایه داری و داگیركهری نینگلیز و نه مریكا و هاو پتیا كانی تریان پین هیوا بووین... بهلام كه له ساله كانی ۱۹۴۶ وه هتا ۱۹۶۳ نهو كرده وه و كارانه مان له شیوعیه یه كانی پرووس و عیتراق دی نیتر باوه رمان پیتیان نه ما و هه ناسه ساردی جارتیكی تریش دای گرتینه وه.

نه مه نده هیه (سۆشیا لیزمی) كه نیمه شیش ههر به چه شنی قانیع به شتیكی به كه لكی دانه نیتین بۆ دوا پۆزی كورده واری؛ به مه رجی له سه ری نه رۆژین كه له سنووری (دیموكراتی و نیسلا مه تی و كوردا یه تی) نه چیتسه دهر وه، چونكه ته نانه ت نه گهر (كوردا یه تی) یه كه مان بگاته پله ی (مرۆقا یه تی) و (جیهان پهروه ری) یش بكهین، ناینی پاکی نیسلا م له گه ل ره وشته نه ژاده كه ی كوردا یه تی به كه ماندا به سن بۆ نه مه ی پتیا گمان پیشان به دن و هه موو گیرو گرتیكی خۆمانیان پین چاره بكهین.

جا (قانیع) یش ههر له سه ر نه م مه رجان، پین گومان، سۆشیا لیزمی په سه ند كرده وه. نه گه نا خا ناسیكی كورده پهروه ری وهك نهو زۆر دووره له (شیوعیتی) یه وه كه دژی چوار شتی په رۆزمان وه ستاوه: «ناین و خیزان و گه ل پهروه ری و نیشتمان پهروه ری...»

نه نیا، كه لكی گشتی كورده واری، ئه مانجه مانه

نیمه ی كورده ستان پهروه ری نه ته وه یی، ناماده ی دۆستایه تین له گه ل هه موو فەرمانه واییه كا كه دۆستانه له گه لماندا به جووتیته وه. نیتر به ته نگ نه وه نابین كه نه م فەرمانه واییه له بهر ی دیموكراتی پین یان له بهر ی دیکتاتۆری، له بهر ی سه رمایه داری پین یان له بهر ی سۆشیا لیزمی.

نوهندهی (یهکیتی سۆقیهت) دالّای (مهلا مستهفا بارزانی) و هاوړپیکانی دا و چاکه‌ی له‌گه‌ل کردن له خاکه‌کانی سۆقیهت دا، نوهنده پتر و چاکتر (مهلا مستهفا) دالّای کۆمۆنیسته‌کانی دا و یارمه‌تی دان له سنووری کوردستاندا.

(عه‌بدولکه‌ریم قاسم) تا دۆست بوو له‌گه‌ل کورددا، به‌سهری نه‌و سۆتندمان نه‌خواد، به‌لام که به‌تفره‌دانای کۆمۆنیسته‌کانی عیراق لیتمان هه‌لکه‌رپه‌وه، چووین به‌گۆیا تا سه‌رگه‌ردانغان کرد.

به‌لام سروشتی فه‌رمانه‌واییه‌کان، دهم ده‌میه، هه‌ر پۆژه له‌سهر ته‌لیک یاری نه‌که‌ن، له‌سهر ده‌ستی ئینگلیزه‌کاندا له‌ سالی ۱۸۲۰ (یۆنان) له‌ تورکیا جیابووه‌وه و بوو به‌فه‌رمانه‌واییه‌کی سه‌ره‌خۆ، هه‌روه‌ها (عیراق و نه‌ردن و حه‌جاز و کۆیت و یه‌مهن و هیندستان و پاکستان و حه‌به‌شستان و) گه‌لیک خاکانی تر له‌ ناسیا و نه‌فریقا و نه‌وروپا، له‌سهر ده‌ستی ئینگلیز و دۆسته سه‌رمایه‌داره‌کانی‌اندا سه‌ره‌خۆییان وه‌رگرت.

له‌سهر ده‌ستی پرووسیای قه‌یه‌سه‌ریشدا (بولغاریا و رۆمانیا) و گه‌لیک خاکی تر له‌ (تورکیای عوسمانی) جیابوونه‌وه و سه‌ره‌خۆییان وه‌رگرت، له‌سهر ده‌ستی فه‌ره‌نسه‌یشدا (سووریه و لوینان) سه‌ره‌خۆییان له‌ تورکیا وه‌رگرت. که‌چی پرووسیا و فه‌ره‌نسه و به‌ریتانیا له‌ پێش شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌مدا به‌نه‌یتی له‌سهر لاکی ئیتمه‌ رێکه‌وتبوون: کوردستانیان کردبوو به‌سێ به‌شه‌وه؛ هه‌ر به‌شه‌ی بۆ یه‌که‌کیان دانرابوو. (۱)

یه‌کیتی سۆقیهت یارمه‌تیی فه‌رمانه‌وایی تورکیایدا له‌ سه‌رده‌می لینین دا، که‌چی یارمه‌تیی (شۆرش کوردستانی ژووورو)ی نه‌دا له‌ دژی که‌مالیه‌ تورکه‌کان.

له‌ راستیدا، نه‌گه‌ر قسه‌ی کۆمۆنیسته‌کان راستیی و به‌یاسا و بیروباوه‌که‌ی خۆیان بچن به‌پتوه، نه‌بی ئیتمه‌ی کورده‌واری هه‌ر نه‌وان به‌دۆستی خۆمان دابنیتین و هه‌ر نه‌وانیش یارمه‌تیمان به‌دن له‌ پرکاری و نازادیماندا، که‌چی داخه‌که‌م ئیتمه‌ کردمان و نه‌وان نه‌یانکرد، نه‌مه‌ نزیکه‌ی (۵۵) سالێ خسته‌ فه‌رمانه‌وایی (یه‌کیتی سۆقیهت) دامه‌زره‌وه و کورده‌کان داوای دامه‌زراندنی کۆمارتیکیان لێ نه‌که‌ن (له‌ کوردستانی سۆقیهت) دا، که‌چی نه‌وان هه‌ر نه‌مرۆ به‌سه‌بینتیان پێ نه‌که‌ن و گوێی خۆیان لێ نه‌خه‌فیتن!...

ده‌توخو پێم بلێ یه‌کیتی سۆقیهت لهم روه‌شته‌یدا چ جیاوازیه‌کی هه‌یه‌ له‌گه‌ل ئێران و تورکیادا که نه‌مانیش هه‌ر به‌چه‌شنی نه‌و پێ نه‌مالن به‌مافی کورددا و نه‌ییلیشتنه‌وه؟!

فه‌رمانه‌وایی یه‌کیتی سۆقیهت و ئێران هه‌ردووکیان ناوه‌ناو هاغان نه‌دن بۆ سه‌ندنی ما‌فی کورده‌واری له‌ فه‌رمانه‌وایی (عیراق) و بگه‌ر په‌شتگیریشمان نه‌که‌ن، که‌چی له‌ کوردستانه‌که‌ی لای خۆیاندا هیچ مافیکی نه‌توه‌یه‌ی و زه‌نگکاری (سیاسی) به‌کوردده‌واره‌که‌مان ناده‌ن!!

جا که‌ وای لیها‌ت، ئیتمه‌ی کوردستان په‌روه‌رانی نه‌توه‌یه‌ی ما‌فمان هه‌یه‌، هه‌ر فه‌رمانه‌واییه‌که‌ ده‌ستی

(۱) مه‌به‌ستی رێکه‌وتنه‌یه‌ی سایکس - بی‌کۆی ۱/۹/۱۹۱۶ یه‌.

یارمه تیمان بۆ درۆژ بکات، بهسویاسه وه لئی وهریگرین.

بام ئهو فدرمانه واییه له سهر بیروباوه ریشمان نه بێ. بهلام ئیمهیش خۆمان سهرشۆری ئهو دهستگیراییه ناکهین و خۆمانی پێ نافرۆشین؛ چاکه ی ئه دهینه وه و له تنگانهیدا یارمهتی ئه دهین.

خۆ ئه گهر قسه که ی تۆ راست بووایه، نه ئه بهو (فدرمانه وایی چین) ی کۆمونیست و (فدرمانه وایی یه کیتی سۆفییت) شه ره جوین و شه ره خوتنیان به کردایه ^(۱).

ههروه ها نه ئه بهوایه یه کیتی سۆفییت خاکی چیکۆسلوفاکیای کۆمونیستی له سالی ۱۹۶۸ دا داگیر به کردایه، ^(۲) ئه ی به مه ئه لێی چی که (ئهلبانیای کۆمونیست) به یه کیتی سۆفییت نه لێ: «ئیمپیریالی سوور!!».

ههروه ها نه ئه بهوایه یه کیتی سۆفییت یارمهتی چهک و خواره ده نی و پووشه نیی له (ئهمریکای سه رمایه دار) له سالی ۱۹۴۲ دا به خواستایه بۆ ئه مه ی بهرگه ی لهشکری (هیتلره ی) به گرتایه!

کهواته هه موو فدرمانه واییه که دوا ی که لکی خۆی نه که وێ، نیتر بۆ چ بۆ کورده واری نا په وایه یارمهتی و که لک و چاکه له فدرمانه وایی سه رمایه داری یاخود دیۆکراتی داوا بکا و وهریگرێ؟!

کاکه حه مه، په ند تۆ وهری بگره، نه ک ئیمه

کهواته که م هه ل مه به. تۆ له سینه وه و قیین له دل مه به، دل ره شی و دل ره ق مه به. له سالی ۱۹۶۰ دا ههروژمته برده سهر کورده په ره وه را ن و کوردا یه تی، ته نانه ت (حاجی قادری کۆبی) ش له ده ست پرزگاری نه بو، ئه وه بهو کورده په ره وه را ن له بێشه بۆت ده ره پین و نووسراوی (کوردا یه تی) یا ن بۆ (وهلامدانه وه ت) نامه ده کرد.

که چی وائێستاکه، که با ی شه مالی کۆمونیستی له که له ی داوێته وه، له پاش (۱۲) سالی خشت ^(۳)، په ندت لهو هه موو شه ره دم و قیره قیره ی له که لئا کرا، وهر نه گرت.

(۱) ئهو کاته نا کۆکیه که ی نیوان ئهو دوو جه مسه ره کۆمونیستی به نا وه را به (خلاف عقان دی). خۆ ئه وانه ی خۆیا ن له کۆمونیسته کان به کۆمونیستتر ده زانی و سهر به به ره ی چین بوون (ماو یه کان) وایان هه ز لێ بهو به یه کیتی سۆفیته بلێن: (په شینێرسته کان - ته حریفیه کان) گوایه مارکسییه ت و لینییه تیان به پیتی به رۆژه ون دی خۆیا ن وهر گێراهه...! (ئهلبانیای) ئه نوهر خۆجه ی ئهو کاته سهر به چینییه کان بوو!.

(۲) راپه رینه که ی ۱۹۶۸ ی حیزبی شیوعی چیکۆسلوفاکیا به راپه رینی (دۆیتشیک) و ته نگه تاوی مۆسکۆ لێی و رووداوی (به هاری پراگ) له لایه ن قوتاییانی ئهو ولاته وه وای له سۆفیته کرد که به ناگر و ئاسن به کونه گیانی خه لکه که و ولاته که داگیر کن.

(۳) نیشاره به بۆ ئهو ده مه ته قیه ی به ریا بوو له نه غما ی بلا بوونه وه ی نامیلکه شیعه ریه که ی مامۆستا کامل ژیر (کوردا یه تی - ۱۹۶۰) و وه لامی کاکه حه مه به نامیلکه ی (کوردا یه تی) له ژیر نه شته ری یه کالا کرد نه وه دا) و دوا جار وه لامی (زه رده شت) به نامیلکه ی (نه شته ره کوله که ی حه مه ی مه لا که ریم...)، له راستیدا جمو جۆ لێکی ئه ده بی و فیکری به پێژ بوو.

نهم دهمهت به ههل زانی که یه کیتی سؤقییت بۆتهوه به هاوده می (عیراق)^(۱)، دووباره پهلامارت داوینه تهوه.

تیعه ههچهنده ناشتیخوازین و ههز له شه ناکهین، بهلام که شه یهخی گرتین باشی نه کهین - باش دهیکهین. ۱. ب-، نایا نهم قسانه له هی خۆتهوه بی، یان له هی دهستهی کۆمۆنیسته کانهوه. بی، نۆبال به نهستی خۆت...

۱۹۷۲/۱۱/۲۳

سینه ماکانمان^(۲)

فلیمه کان

زۆریه فلیمه کان لهوانه نین نه تهوه ناراسته بکهن بۆ کردهوه و رهوشتی جوان و پهسه ند. یاخود بۆ ههست و تاسه و تهزوی پاک و بلتد. یان واتای (خواناسی) و (نیشتمانپهروه ری) و (نه تهوه دۆستی) و (مرۆف خۆشویست) و (دیوکراتی) و (سۆسیالیستی) پون بکه نهوه بۆ ته ماشاکه ران و تییان بگه ییتن. زۆریه فلیمه کان بابتهی بازرگانی. یان بێ که لک و بێ فه رن و، بینهر هیچ سودیکیان لێ وهرناگرت. یاخود نه تهوه ناراسته ی کردهوه و رهوشتی خراب ده کهن. هه ندیکیش له فلیمه کان ناوازه و نایابن بیتجه له وه ی باش ده ره یتراون و، چیشکه ی مرۆفی دلته ر و ریا تیر ده کهن، نه تهوه بییش ناراسته ده کهن بۆ مرۆفایه تی و نیشتمانپهروه ری و گه ل دۆستی و دیوکراتی و خواناسی و سۆسیالیستی.

(نه تهوه ی کورد)، که پاشکه وتهوه، له راستیدا، دامای ئه و فلیمانه یه، که زانیارییه کی ته وای پێ ده به خشن له بابته و ژیا نیکی پاکتر و چاکتر و خۆشته وه. که له میژووی شۆرشه گه و ره کانی جیهانی ناگادار ده کهن: وه ک شۆرش گه و ره ی فه ره نه سه و، شۆرش پیشه سازی ئینگلیز و، شۆرش گه و ره ی روه سیا و، شۆرش گه و ره ی هیندستان و، شۆرش مه زنی چین.

هه و ره ها (نه تهوه ی کورد)، دامای ته ماشاکردنی ئه و فلیمانه یه که ژیا نی گه و ره پیا وانی جیهان پێشان

(۱) له ۱۹۷۱ - ۱۹۷۲ دا وه ک سیاسه تیکی (کاتیبی) حکومهت و حیزبی به عس له عیراق به شیویه کی به رچاو به سه رو کایه تی (سه دام حوسین) چوه مۆسکۆ، لیره زۆر لیک نزیک بوونه وه، له ۶-۱۰/۴/۱۹۷۳ شاندیکی سؤقییتی به سه رو کایه تی (ئه لیکسی کۆسگین) نه ندای مه که ته ی سیاسی حیزبی شیوعی سؤقییتی و سه ره ک وه زیرانی ولات بۆ به شداری کردن له یزیلی زیوینی دامه زراندنی حیزبی به عس له ۷ نیسانی ۱۹۷۳ دا، که یشته به غدا، نه نجام هه ردوولا پتکه وه نا هه نگی ده ره یانین نه وتی (روه یله) یان په رۆز کرد و (په یمانیکی دۆستایه تی و هاوکاری - معاهده الصداقه والتعاون) له نیتوان هه ردوولا دا به زمه و نه ندیکی گه و ره وه مۆر کرا. لیره دا حیزب و حکومهت له عیراق ته نیا خۆی به خاوه نی نهم دۆستایه تی و هاوکاری به ده زانی، به لام کۆمۆنیسته کان له و لا وه پتی شاگه شکه ببوون و ده سه تریان بۆ با ده دا.

(۲) نهم بابته له کتیبی (هاواری پێشکه و تن) دا به که مه ی کورترکراوه یی بلاوکراوه ته وه. شا کر فه تاح - هاواری پێشکه و تن ۱۹۷۹ دار الحریه - بغداد ص ۳، من منشورات الأمانة للثقافة والشباب.

نه‌دهن: وهک نوح و ئیبراهیم و یوسف و موسا و عیسا و موحه‌مه‌د و زهرده‌شت و کۆنفوشیوش و کریشنا و غاندی و نه‌هۆز و سه‌لاح‌دینی نه‌یویبی و مارکۆنی و نه‌دیسن و گۆته‌مبه‌رگ و تۆلستۆی و نه‌حمه‌دی خانی. تا چاو له‌ خه‌باهه‌ شۆخ و شه‌نگه‌کانیان و کرده‌وه و کاره‌ بلنده‌کانیان بکات له‌ پێش‌خستنی خۆیدا. هه‌روه‌ها (نه‌ته‌وه‌که‌مان) داماری ته‌ماشاکردنی نه‌و فلیمانه‌یه‌ که‌ میژووی پێشکه‌وتنی مرۆف پێشان نه‌ده‌ن له‌ خاکه‌ نازاده‌ پێشکه‌وتوه‌وه‌کانی جیهاندا: له‌ رووی خۆتنده‌واری و هۆنه‌ره‌کانی و تیکنیک و چاپه‌مه‌نی و ناوه‌دانی و کشتوکال و پێشه‌سازی و به‌رگ و پۆشه‌نی و شێوه‌ی خواردن و هه‌لسان و دانیشتن و کاروبار هه‌لسووراندن و رابواردنه‌وه‌، تا چاوی بکریته‌وه‌ و، وریا به‌یتسه‌وه‌، ده‌ست بکات به‌پێگه‌یاندن و پێش‌خستنی خۆی.

هه‌روه‌ک بۆ هه‌موو پۆشنیهریک ده‌رکه‌وتوه‌، هه‌ندیک له‌ فه‌رمانه‌ه‌واییه‌ داگیرکه‌ره‌کانی جیهان، به‌یارمه‌تی ه‌اوه‌شی (شرکه‌)یه‌ پوله‌هرسته‌که‌نه‌وه‌، ژماره‌یه‌کی زۆر فلیمیان ده‌ره‌یناوه‌ بۆ تیکدانی ره‌ه‌شت و خووی بلند له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانی پۆهه‌لاتدا. مه‌به‌ستیشیان له‌ پێشاندانی نه‌و فلیمانه‌ به‌نه‌ته‌وه‌ پۆهه‌لاتیه‌که‌مان نه‌وه‌یه‌، که‌ له‌ پێگای تیکدانی ره‌ه‌شت و خوویانه‌وه‌، نه‌و نه‌ته‌وانه‌ له‌ خه‌بات و تیکۆشانی نه‌ته‌وه‌یی بۆ نازادی و سه‌ره‌یه‌ستی و پێشکه‌وتنی خۆیان، دووربخه‌نه‌وه‌. بۆ وێنه‌ زۆریه‌ی نه‌و فلیمانه‌: ئالۆش و خرۆشی له‌شی پیاو و ژن پێشان نه‌ده‌ن بۆ پوله‌هرستی و دزی و درۆزی و ناپاکی و شه‌ر و شۆر و جوین و خوین. فلیمی واش ده‌ره‌ه‌ین، که‌ به‌نه‌یتی له‌ یانه‌کان و له‌ ماله‌کاندا پێشان ده‌درێن. نه‌وانه‌ به‌نرخیکێ زۆر گران ده‌فرۆشرێن و به‌سینه‌ما بچوکه‌کانی ناوماڵ پێشان ده‌درێن. نه‌و فلیمانه‌ هه‌ر به‌یه‌جگاری ده‌ستبازی و داوێن پیسییه‌کی رووت و ئاشکرا پێشان ده‌ده‌ن...

جا که‌واته‌، پێسته‌ فلیمه‌ خراپه‌کان، له‌ سینه‌ماگه‌مان دوور بخه‌ینه‌وه‌. له‌ جێی نه‌وانه‌ فیلمی زانستی و هونه‌ری و پۆشنیهری دلداری و پاک و بێ گه‌رد و میژوویی به‌که‌لک و سوود به‌یتن و پێشانیان به‌ده‌ین. تا نه‌ته‌وه‌که‌مان بۆ ژانیکی باشت‌تر و بلند‌تر و خۆشتر ئاراسته‌ بکه‌ین.

جا به‌م بۆنه‌یه‌وه‌، له‌ پێش هه‌موو که‌سه‌تیکدا تکه‌ له‌ خاوه‌ن سینه‌ما به‌رێزه‌که‌مان ده‌که‌ین، که‌ بایه‌خ به‌فلیمه‌کانیان به‌ده‌ن، که‌ له‌ هه‌نده‌رانه‌وه‌ ده‌یانیه‌ین. هه‌ر فلیمیک نه‌ته‌وه‌ ئاراسته‌ نه‌کات بۆ کرده‌وه‌ و ره‌ه‌شتی بلند و هه‌ستی به‌رز و پیرۆز و پۆشنیهری وه‌ری نه‌گرن و پێشانی نه‌ده‌ن.

سینه‌مای راسته‌قینه‌ش، له‌ راستیدا، ده‌بێ خۆتندنه‌گایه‌کی نه‌فلاتونی بێ، که‌ له‌ شێوه‌یه‌کی شیرین و خۆشدا، مرۆف فێری زانست و هونه‌ر و وێژه‌ و میژوو ره‌ه‌شت و خرووی بلند و چێشکه‌ی شارستانیه‌تییه‌کی راسته‌قینه‌ و پێشکه‌وتنه‌وانه‌ بکات. هه‌روه‌ها وریای بکه‌ته‌وه‌ و ئاراسته‌ی بکات بۆ ژانیکی باشت‌تر و پاک‌تر و بلند‌تر و خۆشتر.

دوای خاوه‌ن سینه‌ماکان، تکه‌ له‌ کاره‌به‌دستانیش ده‌که‌ین، که‌ به‌پێی هێژ و ده‌سه‌لاتی خۆیان، نه‌وانیش بایه‌خ به‌ده‌ن به‌هه‌لبژاردنی نه‌و فلیمانه‌ی که‌ به‌که‌لکه‌مان دێن و واتای: «نازادی و سه‌ره‌یه‌ستی و براهه‌تی و دیموکراتی و سۆسیالیستی و مرۆف دۆستی و دادپه‌روه‌ری و خواناسی»مان فێر ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها له‌م رووه‌ سه‌ره‌رشته‌یی سینه‌ماکان، له‌سه‌ر نه‌و پێه‌وه‌یه‌ی له‌سه‌ره‌وه‌ نووسیمان، په‌یتا په‌یتا به‌فرموون تا

سینه‌ماکانان له (په پرینی تازه نیشتمانی) ماندا جیگای زانستگاکانمان بز بگرته‌وه. نهمه‌یش خواستیکه، هه‌روه‌ک گرنگ و به‌نرخ و به‌که‌لکه بز نه‌توه‌که‌مان، جیبه‌جی کردنیشی ئاسانه، چ بز‌خواهن سینه‌ماکان و چ بز‌کاربه‌دهستان. فلیمی باش هه‌تا بلتیت زۆرن. سه‌رچاوه‌کانی ده‌ره‌نانشیان هه‌تا بلتیت زۆرن. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی یه‌ ده‌وت داوای فلیمی پاک و پوخته و به‌که‌لکی دیاریکراو له بازرگانانی فلیمه‌کان بکرت!.

پێویسته فلیمه‌کان بکرتن به‌کوردی

نهمه‌یش به‌دوو شتیه جیبه‌جی ده‌کرت: یه‌که‌میان له دامینی فلیمه‌که‌وه په‌رچه (ترجمه‌ی قسه‌کان شاره‌زا و هونه‌رمه‌ندانی کورد، به‌ده‌نگ قسه‌کانی لاسایی که‌روه‌کانی بیگانه به‌زمانی کوردی بلتن. ئه‌وسا که هه‌ر وه‌ک فلیمه‌که له به‌نه‌تدا به‌زمانی کوردی پیک هه‌ترابیت وه‌ها ده‌رده‌جیت.

لام وایه نه‌گه‌ر هه‌ول و تیکۆشینیک له‌لایه‌ن خاوه‌ن سینه‌ماکانه‌وه بدریت و کاربه‌دهستانی میریش پشتگیریان به‌هرموون نهمه زۆر به‌ناسانی پیک دیت. چونکه خاوه‌ن فلیمه‌کانی بیگانه، له‌سه‌ر خواستی ئه‌وان، ناچار ده‌بن، بز‌که‌لکی خۆیان، نه‌و په‌رچه‌نه چ به‌نوسین بیت، چ به‌ده‌نگ له به‌رامبه‌ر هه‌ندیک پاره‌ی ترده جیبه‌جی بکه‌ن. به‌م بزونه‌یه‌وه به‌پێویستی ده‌زانم ددانی پێدانینم که خاوه‌ن سینه‌ماکانی (تاران) چاک ده‌که‌ن، که هه‌چ فلیمیک بیگانه پێشانی نه‌توه‌ی ئێران ناده‌ن، تا به‌زمانی فارسی په‌رچه‌ی نه‌که‌ن، چ به‌نوسین بیت، چ به‌ده‌نگ. هه‌روه‌ها خاوه‌ن سینه‌ماکانی تورکیا و عه‌ره‌بستانی له دامینی فلیمه بیگانه‌که‌وه به‌زمانه‌کانی خۆیان په‌رچه‌ی قسه‌کانی ناو فلیمه‌کانیان نووسیوه.

له بیرم دئ، چهند سالیک له‌مه‌وبه‌ر، فلیمیک فارسیی خوش، که کاره‌ساته‌کانی له ناوچه‌ی کوردستاندا پرویان دا‌بوو، له به‌غدا و له سلیمانی پێشان درا، له دامینه‌که‌یدا به‌زمانی کورد په‌رچه کرابوو. خه‌لکه‌که چ به‌هۆی نه‌وه‌وه که فلیمه‌که ژبانی کورده‌واری پێشان دده‌ا، چ به‌هۆی نه‌وه‌وه که په‌رچه فلیمه‌که‌یان به‌زمانی خۆیان که کوردیه ده‌خوینده‌وه، به‌ته‌ماشاکردنی چیرۆکه‌که گه‌لیک شادمان بوون. جا هه‌تا وامان لێ دیت، خۆمان به‌زمانی کوردی فلیمی سینه‌مایی و ده‌ریکه‌ین بچینه‌ پیزی نه‌توه‌ه پێشکه‌وتوه‌که‌نه‌وه بام هه‌ر له ئیستاوه هه‌ولی به‌هین فلیمه بیگانه‌کان، له‌و پێگایانه‌وه که له‌سه‌روه‌ه پێشمان دان، به‌نوسین بێ، یان به‌ده‌نگ، به‌زمانی کوردی په‌رچه بکرتن. تا نه‌توه‌که‌مان که‌لک له‌و فلیمانه زۆتر وه‌رگرێ.

نهمه‌یش (خواستیک نه‌توه‌یی) مانه، چاوه‌روانی کارامه‌یی و مه‌ردایه‌تیی خاوه‌ن سینه‌ماکان و پشتگیری میری و یارمه‌تیی لاسایی که‌روه‌ه و هونه‌رمه‌نده‌کانی خۆمانه.

پاک و خاوتنیی سینه‌ماکان

بز خوا قسه ده‌که‌م، خاوه‌ن سینه‌ماکان له پاک‌کردنه‌وه‌ی سینه‌ماکانیاندا درتفی ناکه‌ن. به‌لام چونکه نه‌توه‌ه یارمه‌تییان نادات ئه‌و پاک و خاوتنیه هه‌ر نه‌وه‌نه ده‌پارێزرت تا بینه‌ران دینه سینه‌ماکانه‌وه ئیتر له پاش ساتیک، داخه‌که‌م، ئه‌و پاک و خاوتنیه له سینه‌ماکاندا نامیتێ. هۆی نهمه‌یش نه‌وه‌یه:

نەوانەى دېتە سىنەماكانەو بۆ تەماشاكردنى فلىمەكان، زۆرىەيان لە جىگەى تەماشاكردنى فلىمەكاندا جگەرە دەخۆن، ساردەمەنى دەخۆن و دەخۆنەو، سۆپىرەمەنى دەخۆن؛ وەك بېرىشكە و دەنگە كۆلەكە و قەزوان و چەقالە و ناوكى گۆلەبەرۆزە. كە ئەو شتانەيش دەخۆن و دەخۆنەو، تۆتكەل و قەنگەجگەرە و پارچە قاقاز و چۆرە خۆشاو (شەرىت) فرېئ ئەدەنە سەرزەوى سىنەماكان. كاتىك دەزانىت زەوى سىنەماكە دەپتە سەرنەوئەلەككى نەشېرىن و پېس و بۆن ناخۆش، خاوەن سىنەماكانىش يان نايانەرىت، يان بۆيان نالەيت شەو و پۆزى چەند جارەك ئەردى سىنەماكە پاك بگەنەو، لەبەرئەو نەو پېسى و پۆخلىيە لە زۆرىە سىنەماكاندا لە ماوەى شەو و پۆزەكەدا هەر لە جىتى خۆيدا دەمىتتەو و تا دېت زۆرتىشى لى دېت. جا ئەم بارە، بەراستى ئەمەندە نەنگ و ناپەسەند و ناھەموارە، بووئە پەلەيكە گەورە بەسەر شارستانىتەمانەو كە پىتەستە هەموو كۆردىكى دۆسۆز خەبات بۆ لا بردنى بكات. داخەكەم، پىتەشاوكانى سىنەماش، لەگەل ئەویشدا كە ناوى پاكىيان تىدا نامادە كراو و لەسەر شىوئەيكە نووتىش دامەزىتران، كەچى بەپاكى و خاوتىنەو رانەگىرتن. لەمەيشدا تاوان تاوانى خاوەن سىنەما نىيە، تاوانى نەتەوئە.

چارەكردنى ئەمەيش ئاسانە: يەكەك لەلەين خاوەن سىنەماو رادەگىرت بۆ چاودىرى كردن و پاراستنى پاكى و خاوتىنى ئەو پىتەشاو و دەسشۆزانە. لە خاكە پىتەشكەوتووەكاندا ئەو كەسەى بۆ ئەوئ دادەنرێت، كە پىپاوە پىتەشاو كە دېتە دەرەو و دەس و پلى خۆى بەسابوون و ئاوەشوات، هەندى بۆنى خۆش بەدەستىدا دەكات. ئەمەيش لە پاداشى ئەوئە چەند پوول و پارەيكە دەدات، بەناوى دەستگىرۆبى رەنجەرىكى هەزارەو. جا لەو جۆرە سىنەمايانەدا ئەو پىتەشاو و دەس شۆزانە هەموو دەم بەپاكى و خاوتىنەو دەپارێزێن. چونكە لەلەيكە ئەو كارگەرەى بۆ ئەو پىتەشاو و دەس شۆزانە دادەنرێت پەيتا پەيتا پاكى دەكاتەو. لەلەيكە تىرەشەو ئەوانەى دەچنە ئەوئ بۆ خۆ پاككردنەو، پاكى و خاوتىنى ئەو شۆتە، بەشى خۆيان، دەپارێز.

پاراستنەو سىنەماكان

نىمە لە سەردەمىكى شۆرىگىتەنى سۆسىالېستى و نەتەوئە داین. راپەرۆبىن و دەمانەوئە وەك پىتەشكەوتووان پىتەشكەوین. كەواتە بام هۆلەكانى سىنەماكانان بەوئە رەنگىنەكانى چاوتەندازە جوانەكانى كۆردستان و، شۆتەوارە مێژووبىيە گەنگەكانى كۆردستان و، گەورەپىپاوانى كۆرد پرازىنەو. لەئێر هەر وئەيكەشدا بەكۆرتى لەو چاوتەندازە بدوئەين، لە بابەت ئەو شۆتەوارەو بنووسن، لە بابەت كۆردەو و كارە گەورەكانى پىپاوە گەورەكانىشمانەو بنووسن لەگەل پۆزى لەدايكبوون و مردنێاندا. تا نەتەوئەكەمان خۆى بناسن و نەتەوئەكانى جىهانىش بىناسن. هەرەها تا نەتەوئەكەمان بەو چاوتەنداز و شۆتەوار و گەورەپىپاوانەى خۆیەو بنازن و چاوشىيان لى بكات لە چاكەكاریدا.

بەكۆرتى ئەگەر خاوەن سىنەماكان خەم بخۆن و كاربەدەستانى سەرىرەشتىيان بكەن و هونەرمەندەكانىشمان يارمەتییان بدن، سىنەماكانان، لەم بارە نەشېرىنى ئىستانیانەو دەگۆرێن و دەبنە ناوازاگهانى وەها كە نەتەوئەكەمان و شارەكانان شانازیان پىتەو بكەن.

پاراستنی رهوشتی گشتی

زۆر جاری وا ههیه، منالی ساوا و مناله وردکه دهترینه سینهما. بهدنگه دنگ و قاووکیژ و فیکه فیک نارام و سروتی تهماشاکارانی فلیحه که تیک دهن. جاری واش ههیه تف و چلم و بابه تانی تر فری دهترینه سهر زهوی سینهماکه. هندی جاریش گنجی وا دهبنیت شهرم له خوی ناکات هردوو قاجی دهخاته سهر سهرووی تهخته که ی پیش دهمی خوی. زۆری نامینیت پیتلاوه کانی له شانی دانیشتوانی پیش دهمی خوی بکهویت. ههروهها بۆگه نی گزوهویی نهشۆراو و قاج و قۆل و بن باخه و ناودهمی هندیکیش که تازه له پیاز و سیر خواردن بوونه تهوه دانیشتوانی ناو سینهماکه نازار نهدهن و وهرس نهکن و دهیانخاته بی نارامیهوه.

چاره کردنی نه مه پیش ناسانه: دیسانه وه بهوی کارگوزاری و هاریکاری خاوهن سینهما و شارهوانی و بالهاز و دادگاوه قهلاچۆ لهم جۆره رهوش و خوره پیس و نایه سنده دهتوانی بکرت. ههر بۆ ماوه یهک و چند جاریک جهزه به بگه یینرت بهو جۆره که سانه که سروتی گشتی له ناو سینماکاندا تیک دهن، له کهل چاوگیتی (مراقب) بهکی هه مو ده میدا، بهره بهره نهو جۆره رهوش و خوره ناهه مووارانه کم دهبنهوه و له ناودا نامیتن.

له رۆژهلاتی ناوهراستدا که لیک سینهما دیوه. له رووی خۆشی و رازاوهیی و پاک و خاوتنی و بی دنگ و سهنگیهوه، سینهماکانی بیروتم له هه موویان باشتر هاتۆته پیش چاو. بهراستی شاری بیروتم مافی ههیه، لهو پروانهوه، نهک له رووی فلیحه کانهوه، شانازی به سینهماکانی خۆیهوه بکات.

وشه ی دوا یی بۆ نهتهوهیی:

ئینجا نهی نهتهوهی کوردی بهرێز، ههر وهک له هندیکی پرووه کردهوه و رهوشتی وا جوان و بلند ههیه، له ناو نهتهوهکانی جیهاندا بهدانسقه دهیگتیه نهوه: وهک نازیی و میوانداری و دلپاکی و دوستایهتی. تکایه بام له رووی پاگرتنی پاک و خاوتنی و رازاوهیی و ریک و پیتیکی ناو ساختمانی سینهماکانیشتهوه، بی دنگ و سهنگی و کردهوه په سندی تهماشاکه رانی فلیحه کانیشتهوه و، ناوازهیی و بهکه لکی فلیحه کانی سینهماکانیشتهوه، ناوبانگت بهچاکی له جیهاندا دهریکهیت.

ئیمهژ سهردهمی دیوکراتی و سۆسیالیستییه. ههر روو بهکیته خودا و رتگای راست بگریته بهر. ههر مهردانه تی بکۆشیت و خهبات بهکیت، هه موو کاریکی چاکت بۆ دهچیته سهر. گۆرین و گه شه کردنیش به سینهماکانت، که بیانگه یینیت بهزی زانستگایان بۆ هه مووان، کاریکی پیشکه و تن خوازانیه و بهرهو پیشکه و تن دهبات. نه مهیش تا قی کردهوه به که بۆ خۆت، که شارستانیتییه که راسته قینهی خۆت دهخیته پیش چاوی جیهان. جا هیوادرم که نه مهیش و له مه گه وهره تریش له دهست بیت. پیشیان گوتویه: «دهست له دس و هیز له خودا»!...^(۱)

(۱) بهیان - گ: دهزگای هاوکاری بۆ چاپ و بلا کردنهوهی کوردی - بهغدا، ۵ (۲۹) ئهیلوولی ۱۹۷۵.

چیرۆکی ژبانی (گهواره بیاوان) له هه‌موو لایه‌کی (جیهان)دا، که می‌تووێه‌کن له شتیه‌ی چیرۆکدا. نه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیکیشهم ده‌ستکه‌وت بۆم ل‌و‌وا دوور نییه (چیرۆکی درێژ)یش دا‌بن‌تیم به‌ل‌کو‌ئ‌ه‌و ه‌ی‌وا و نا‌وا‌ته‌تان به‌‌یتنه‌دی.

* زۆریه‌ی چیرۆکه‌ کۆنه‌کا‌غان به‌‌ه‌و‌ن‌را‌وه‌ دان‌را‌ون. که‌می‌کی‌شیان به‌‌ه‌و‌ن‌را‌وه‌ و په‌خ‌شان، یا‌خ‌ود به‌‌ه‌و‌ن‌را‌وه‌ی په‌خ‌شان دان‌را‌ون، با‌به‌ته‌کانیان به‌‌زۆری: دل‌دا‌ری و خ‌وان‌اسی و می‌ت‌رو‌وی و شه‌ر و شه‌رین. وه‌ک (مه‌م و زین)ی کۆن و (ئه‌سه‌پی ره‌ش) و (یوسف و زوله‌ی‌خا) و (ده‌م‌دم) و (به‌‌ه‌نه‌سا) و (شیرین و فه‌ره‌اد). که‌می‌کی‌شیان تی‌که‌ل‌ن له‌ دل‌دا‌ری و نی‌شته‌مان‌په‌روه‌ری، وه‌ک (مه‌م و زین)ه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی خانی که‌ له‌سه‌ر شتیه‌یه‌کی نوێ و نا‌وا‌زه‌ نزیکه‌ی ۳۰۰ سا‌لی‌ک پ‌تر له‌مه‌وپ‌ش دا‌ین‌ا‌وه‌.

به‌‌لام له‌م سه‌ده‌ی بی‌سته‌مه‌دا، چیرۆکی کوردی زۆریه‌یان به‌‌په‌خ‌شان دان‌را‌ون. که‌می‌کیان به‌‌ه‌و‌ن‌را‌وه‌. ئه‌مانه‌ زۆر‌تر له‌ ده‌ره‌کانی کۆمه‌لایه‌تی و چاره‌کرد‌نیان ئه‌دو‌ین. نا‌مان‌ج‌یان پ‌ش‌که‌وت‌نی کورده‌وا‌رییه‌. چیرۆکه‌کانی کۆن ه‌ی سه‌رده‌می ژبانی (زه‌ویدا‌ری) و پا‌ش‌که‌وت‌و‌وی گه‌له‌که‌مانه‌، که‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ستی دا‌وه‌، زۆر‌تر بۆ کات پ‌ی‌ را‌با‌و‌ردن دان‌را‌ون بۆ چینی بالا به‌‌کار ئه‌هات‌ن.

به‌‌لام چیرۆکه‌کانی ئه‌م سه‌ده‌ی بی‌سته‌مه‌ بۆ وریاکرد‌نه‌وه‌ی (کورده‌وا‌ری) و ئا‌را‌سته‌کرد‌نی بۆ ژبا‌نی‌کی پاک‌تر و خ‌وش‌تر و چاک‌تر دان‌را‌ون، هه‌موو چینه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان که‌ل‌کیان ل‌ی وه‌رنه‌گرن. هه‌یه‌، چیرۆکه‌ تازه‌کانی ئه‌مه‌رۆ هه‌رچه‌نده‌ له‌ (ئامانج) و بی‌روبا‌وه‌یدا زۆر نا‌وا‌زه‌ و به‌‌ل‌ندن، به‌‌لام له‌ شتیه‌ی دا‌پ‌شت‌ندا، نه‌گه‌یشت‌و‌نه‌ته‌ ئه‌ندازه‌ی خ‌و‌یان. به‌‌واتایه‌کی تر پ‌ت‌ی‌سته‌ برا نو‌وسه‌ره‌کا‌غان زۆر‌تر بایه‌خ به‌‌ده‌ن به‌‌چیرۆکه‌کانیان تا زۆر‌تر که‌ل‌ک به‌‌خ‌شن به‌‌خ‌وت‌نده‌وا‌ران، زۆر‌تریش کار له‌ دل‌یان ب‌که‌ن.

شا‌کر فه‌تاح

۱۹۷۲/۱۲/۲۱

(نو‌وسه‌ری کورد - گ: په‌ک‌یتی نو‌وسه‌رانی کورد، خ‌ولی یه‌که‌م ژ - ۷ نه‌ورۆزی ۱۹۷۳ به‌‌غدا)

هاجی قادری کۆبی

نووسراویکه:

میژووی ژبانی بوژی به ناوبانگ و مامۆستای نیشتمانپهروهی کوردان،
هاجی قادری کۆبی پیشان ئهدات، له گهل وێژه کهیدا

ئهم نووسراوه

(هاجی قادری کۆبی)، له سه دهی نۆژده همدا ژبا، که پری بوو له کارساتی گهوره گهوره و، گۆرانی گهوره گهوره و، داهێنان و دۆزینهوه و، گرسه ندى گيانی نیشتمانپهروهی و گهلهپهروهی، له نه ندهیهکی گهوره و فراواندا، که هه موو جیهانی گرتیوه وه. ههروه ها پری بوو له شه و شۆ و زهبر و زهنگ و داگیرکهری. له هه موو لایه کیشه وه خهبات و شۆرش له ئارادا بوون بۆ دهستکهوتنه وهی نازادی و سه ره به ستی... (هاجی) له مزگه وته کانی کوردستاندا پێ گه یشت. هه رچه نده له خێزانیکی هه ژار و بێ کهس له دایک بوو بوو، به لام ئاغا کانی کۆبه دالایان به خۆی و دایکیدا بوو، به ده تیبی له ته مه نى جهوت سالیپه وه، له ژێر سێبه ری نه واند گه و ره بوو. له ناو جه رگه ی چینی په نجبه ر و هه ژار و چه وساو هیشدا ماسو ده کی درێژ ژبا و رای بوارد و تیکه له یی کرد. له مانه و له حه یاتی خۆیه وه و، له ئه رگ و نازاری ژبانیه وه که له کێکی زۆری وه رگرت. پێ گه یشت و هاته وه (کۆبه). له وێدا (مه لا عه بدولای جەلی زاده) و (حه مه ئاغا ی کۆبه) و (که یفی) ها و ده م و ها و را زی بوون. خۆشیا ن را نه بوارد. له به ر زیره کی و بلیمه تی و دل ناسکیی خۆی. له به ر خواناسی و نیازیا کی خۆی، هه ستی به چاکی و خرای ی زوو نه کرد. هه ر له و کاته دا، که له به ر چا که ی گه شتییان، ستایشی نه و ها و رتیانه ی و (نه مین ئاغا ی کۆبه) ی ده کرد، به رهنگاری (شیخ) و (مه لا) و (فه رمان به ر) و (ده و له مه نده) و (لا وه) خرا په کانی شی ده کرد، له سه ر که مه ته ر خه می و زۆرداری و چه و اشه کاری و به دخووبییان. (شیخ نه بی) یه کێک بوو له و شێخانه، که نه ویش به خۆی و ده ویش و مه لاکان و ها و رتی کانی وه به رهنگاری (هاجی قادری) نه کرد.

(هاجی) چونکه زمان تیژ بوو و، راسته و راست، به ئاشکرا، له دوژمنانی نه ته وه و نیشتمان هه کی خۆی توانج و پلاری نه گرت، نه نده زیه یک توانییان بیهاری زن، ئیتر له وه یاندا نه ما بوو. (هاجی) ته و او ته نگه تا و بوو بوو. دوا یی ناچار ما، ره و ی کرد بۆ (که رکوک) و له وێشه وه بۆ (هه ولێر). که له گهل (که یفی) بوو یه کیان گرت و له ره وانه زه وه رۆشیتن به کوردستاندا تا گه یشتنه (نه سه ته موول)، که نه و سه رده مه جیگای زۆروسته می فه رمانه وایی تورک و، مه له به ندى شۆرشگیران و رۆشنبیرانی نه ته وه چه وساو هه کان بوو. (هاجی) چ له تیکه لهیدا له گهل زانا یان و رۆشنبیران و نیشتمانپه وهرانی کورد له و شاران ه ی کوردستان و نه سه ته موولدا، چ به هۆی زه بر و زهنگ و به دخووبی فه رمانه وایی تورک و ئیترانه وه له ناو کوردستاندا، چ به هۆی خۆپنده وه ی نووسرا و رۆژنامانی جیهانیی نه و سه رده وه، که به عه ره بی و فارس ی و تورکی ده رنه چوون، تا نه هات بیری رۆشن تر نه بو وه و، هه ستی نه ته وایه تیشی به هیت زتر و به کارتری لێ نه هات. بێ گومان دامه زراندى نه ویش به مامۆستایه ک بۆ گو په کانی (به درخان پاشا)

میرانی (جزیر و بۆتان)، که ئەوانیش لە (ئەستەموول)دا ناوارەبوون و، تێکەڵبوونی بەو ٥٠٠٠ ساڵە، کارێکی گەورە کردۆتە سەر دڵ و دەروونی (حاجی)، لە ڕووی کوردپەرورەییەوە، که هەتا مرد هەموو ھێز و توانایەکی خۆی بۆ ڕۆشنکردنەوەی مێشکی ھاو نیشتمانەکانی خۆی و، ئاراستەکردنیان بۆ خەبات و تێگەشتن، بۆ ئازادی و سەرەخۆی کوردستان و پیشکەوتنی نەتەوەی کورد تەرخان کرد.

لە ھۆنراوەکانی (حاجی قادر)دا، بەشی ھەر ناوازی و گەرنگی ئەوانەییە که لە بابەت نیشتمانپەرورەری و گەلپەرورەری و کۆمەڵایەتیییە دایناون. بەشەکانی تری ھۆنراوەکانی لەسەر شێوەی کۆن دایناون، چ لە ڕووی ناوەرۆک و، چ لە ڕووی کیش و سەر و، داپشت و بیروباوەرە، چ لە ڕووی وشە و زمانە، ئەمانە زۆرتر لە ھۆنراوەکانی (نالی) و (کوردی) ئەکەن، لە ھونەری ھۆنراوە داناندا. ھەرچەندە لە پیش (حاجی قادر)یشدا زۆر کەس ھۆنراوی نیشتمانی و کۆمەڵایەتییی داناو، وەک (خانە) و (سالم) و (نالی) و (کوردی)، بەلام ھۆنراوەکانی (حاجی) سنووریان فراوانتر، بابەتیان زۆرتر، واتایان پڕتر، واتا ھەموو کەم و کورپیەکی کۆمەڵایەتی و زەنگاکاریانیان گرتۆتەوە. بابەتەکانیان تەم و تازەن، نایاب و ناوازی، ھێشتا نەگوتراون. زۆریەشیان سووک و ئاسان بۆ تێگیشتن. ئەو چامانەیی که لە بابەت: (بەھاری کوردستان) و (مێژووی کوردستان) و... (مێژووی وێژی کوردی) و (پاراستنی کوردستان) ھو نووسیونی، لە شاکارەکانی حاجی دۆمبیرین، که ھێچ بوێژێکی کورد لە پیش ئەو ھو بەو جۆرە و بەو شێوە پڕ سۆزە لێیان نەدواو.

بێجگە لەو (حاجی) لە بابەت شێخ و مەلا و دەولەمەند و فەرمانبەر و لاوەکانیش ھو بابەتی تازە و ناوازی نووسیو، که کەس لە پیش ئەو ھو بەو جۆرە و بەو شێوەیی نەگوتوو.

ئەو ھو ھەبە ئەمیش وەک بوێژەکانی ئەو سەردەم، گەلێک وشەیی بێگانەیی ناخۆش و ناشیرینی بەکار ھێناو، که بۆ چێشکەیی خۆتەندەوانانی کوردی ئیمرۆ دەست نادەن...

ھەر ھو ھەندێ پستەیشی ھەب، ئاسان نین بۆ تێگەیشتنی ھەموو خۆتەندەوانێک...

بەھۆی دەستاو دەست کەوتنی ھۆنراوەکانیش ھو ھەلە و کەم و کوری لە ھەندێکیاندا پەیدا بوو...

ئەمانە، مەگەر، لەدوا ڕۆژێکا، لەلایەن لێژنەییکی زانا و وێژەوانانی شارەزای کوردە، بۆتوانی راست بکێتەو...

(حاجی) تا ما ژنی نەھێنا. بەتەنگ خۆیەو نەبوو. بەتەنگ گەشتەو بوو. دوایین قسەیی ئەو ھو که (عەبدولقەزاق بەگی بەدرخان) نووسراو نایابەکی: (غیرەتی ملی) بۆ چاپ بکات بەلام چونکە رەھەندەیی دەستی زۆرداری ناوخوا و بێگانە بوو، لە ناوارەبێدا مرد. نە سامان، نە خانوو، نە ژن و مالا و منال، ھێچ لە پاش بەجێ نەما. ھەر تەنیا ھۆنراوەکانی لێ بەجێ ما. که ھەر وەک خۆی ئەلێ، لە جێی کور و کچ و کەسوکاری بوون... بەلام ئەو ھو که ماوەتەو لە ھۆنراوەکانی، ھەر وەک مێژووی ژبانی (حاجی) خۆی، تا جیھان ما، وەک مامۆستایەکی زانا و وێژەوان و ھونەرمەند، واتای نیشتمانپەرورەری و گەلپەرورەری و خواناسیمان فێر ئەکەن. ھەر ھو ئاراستەیشمان ئەکەن بۆ خەبات کردنیکی بێ وچان لە پێناو کامەرانی و پیشکەوتنی کوردا.

بهراستی گه نچینه ده کی وێژەیین، که (حاجی) پێشکەشی نەتەوێ کوردی کردووه، که تا نەمیتێ کەلکی لێ وەر نەگرێ.

منیش که ئەم نووسراوەم داناو هەر بەو نیازەم داناو که کەسایەتیی (حاجی قادری کۆیی) و وێژەکی بەشەنگ و شوخی و بەرجەستەییەوه پێشانی خۆتێندەوارانی کورد بدم. هێوام بەخوا وایە که پەنجەکم بەخۆیایی نەڕۆشتبێ و تیا سەرکەوتبێ. هەر وەها لە خواشێم ئەوێ که ئەو خۆتێندەوارانە (حاجی) ی خۆتێندەوار و مەرد و دلێری نیشتمانی بکەن بەئەو نەتەوێک بۆ خۆیان و... چاوی لێ بکەن.

شاگردە تاج

سلیمانی: ۱۹۷۲/۲/۱۶

پێگەبێشتی حاجی قادری کۆیی

ناوی (قادر) و کوری (محەمەد) و دایکیشی ناوی (فاتیمە) یە. لە سالی ۱۸۱۵ دا لە دێی (گۆز قەرەج) که لە نزیک شاری (کۆیە) وەیه لەدایک بووه. لە سالی ۱۸۹۸ دا چۆتەو لە لای خوای خۆی. که باوکی مردووه، (حاجی قادر) هێشتا منال بووه. لە باوکێهوه که لە پووری هەتیوی و هەژاری بۆ بەجێ ماوه لە تاو برستی دایکی ئەبێشتی بۆ (کۆیە). بەیارمەتیی ناگاکانی کۆیەوه لە مەوت سالییدا ئەرخاتە بەر خۆتێندن. پاش ئەو لە مەزگەوتەکانی (کۆیە) و (خۆشناوەتی) و (پەواندز) و (هەولێسر) و (کەرکوک) و (سلیمانی) و (سەردهشت) و (سابلاخ) و (شنۆ) دا خۆتێندی ئەوساکە ی تەواو کردووه.

ناگاکانی (کۆیە) لە پێگەباندنی (حاجی قادر) دا و پشتیوان کردنی دا دەستیان هەبووه. بەلام شێخەکانی بەپێچەوانە ی ئەوانەوه دوژمنایەتییان لەگەڵ حاجی قادردا نوواندووه. (حاجی قادر) هەرچەرخ و هاورپی گەلێک مەلای کوردستان بووه، وەک (حاجی مەلا عەبدوللای جەلی زاده) ی کۆیی و (کەیفی) ی جوانرۆیی و (نالی) ی شارەزووری و (کوردی) ی سلیمانی. تا خۆتێندی تەواو کردووه و بووه بەمەلا، زۆری ناوچە گەورەکانی کوردستان... گەراوه و تێکەڵ بەزانیان و گەورەپیاوانی کوردستان و وێژەوانان بووه و لێیانەوه شارەزای وێژ و مێژووی کورد و باری ڕۆژگارەکی کوردستان بووه. هەر وەها شارەزای کارەساتی جیهانیشت بووه. (حاجی) بلیحەتێک بوو بۆ خۆی. هۆگری تێگەیشتن و پێگەیشتن بووه. دوا یی گەراپەوه (کۆیە)، بۆ ئەمە ی لەویدا و لەوێه (نامە) کە ی خۆی بەجێ بگەییشت، و، ئەو ناواتی لە دلایە بۆ پێشخستی کورد و ئاواکردنەوه ی کوردستان خەباتی بۆ بکات و بیهێتێتە دی.

هەڵدانی بۆ ئەستەموول

هەژاری و بێ ئەوایی و هەتیوی، بۆ (حاجی قادر) بوونە مامۆستا و پێیان گەیان، سەرگەردانیی کوردەوارییە کەیش بە دەست داگیرکەرانی (ڕۆم و عەجم) هوه، مامۆستایەکی تر بوو بۆ (حاجی قادر) که لە نەتەوێ خۆی نزیک بختەوه و، خۆشەویستی و دڵسۆزی و خۆبەخت کردنیشتی فێر بکات و بجانخاتە دلێهوه بەرامبەر (کورد) و (کوردستان). (حاجی قادر)، وەک دەرئەنکەرێ، خۆی بەها و ئازار و هاور و ناواتی نەتەوه و نیشتمانەکی خۆی دادەنێ. بۆیەکا بەشەو و بەڕۆژ، بیروباوەری کوردایەتی بوو بوونە

هاوادم و هاورپی (حاجی) ای لاو له (کۆیه) دا. ههروهه (حاجی) نیشتمانپهروهی و گهل پهروهیه که یه (خواناسی) په که یه وه فیر بوو بوو. جا نمو لاوه پیته گیشته وه تیت گیشته وه که لهو سهرده مه دا بوو بوو هاده می (که یفی) و (حه مه ناغای کۆیه) و (حاجی مه لا عه بدوللای جهلی زاده)، چ بهوتار، چ بهزار، چ بههزاره، هورۆمی نه برده سهر نمو که سانه ی که فرمانی سهرشانی خۆیان به چ نه نه هیتا بهرام بهر خوا و نیشتمان و نه ته وه که یان. یاخود ناپاکیان له گهل کوردا نه کرد. توانج و پلاره کانی (حاجی) یش زۆتر هه ندیک له (شیخ) هکان و زۆری (فرمان بهر) هکانی نمو سهرده مه ی (کۆیه) ده گرت وه. (حاجی) تافی کورپی له کۆیه دا بهو جۆره بهرنگاری کرد نه وه رابوارد. بهلام کاته که ی ناساز بوو. فرمان بهر واییه کی زۆردار و دهسلاتدارانیکی بهر کردار هه بوون له گۆریدا. نمو شیخ و فرمان بهرانه بوون بهرۆمی و تهنگه تاویان کرد. ناغانی کۆیه نه یان توانی له وه بهولاوه بیپارێژن. (که یفی) ای هاورپی شی که ههروهک خۆی بلیمهت و وریا بوو، له بهر نه وه ی هورۆمی نه برده سهر ناغانی کۆیه که پشی (شیخ) پهزای تالهانی (یان نه گرت، که دوژمنیکی بوو، نهویش ههروهه به دهست نمو ناغایانه وه تهنگه تاو بوو بوو: به بیانوی دلداریه که یه وه، له گهل (ههیه ته نایشوکی) دا، لیتیان هه لپتچابوو، خه ریک بوون نازاری به دن.

(که یفی) پش (حاجی) خۆی ده ریز کرد. چو بۆ هه ولتیر. نمو جیا بوونه وه یی (که یفی) زۆر کاری له دلی (حاجی) کرد. زۆری پش نه چو، (حاجی) یش به ناچاری هه ل هات و له (کۆیه) ده ریز بوو. خۆی که یان ده هاورپی خۆشه و یسته که ی خۆی، (که یفی). پاش ماوه یهک هه ردو لا و به جووته، به ناو دۆلی (خۆشناوه تی) دا، خۆیان که یان ده (په واندز) و له ویشته وه به ناو هۆزی (حه یده رانی) دا تپه بهریان کرد بۆ (نهسته موول) و خۆیان خسته په نای (به درخانیه کان). نمو کاته سالی ۱۸۵۴ بوو. (به درخانی) په کانیش که نمو سهرده مه به پشته وای کوردا به تی دانه ران، له شتیه که ی زۆر جواندا (حاجی) و (که یفی) یان داللا. (حاجی) یان کرده مامۆستای تایه ته یی (کور هکانی به درخان پاشا) و، (که یفی) یشیان خسته (زانستگای ماف) وه له نهسته موولدا. تا نمو ده مه، (حاجی) به چاوی خۆی زۆرۆسته می پش نه دازه ی (تور که عوسمانیه کان) ی چهند جارتیک دیتبوو. له بهر نمو نیشتمانپهروهیه که ی خۆی پالی پتیه نابوو، به چته لای نمو... چونکه شۆرش (به درخانیه کان) که له سالی (۱۸۴۳) دا به ریا بوو بوو، به شۆرشیکی هه ره که وه ی نیشتمانی و رۆشنیرانه دانه نری که بۆ رزگار کردنی کورد و کوردستان کراوه، له دهست داگیر که رانی (عوسمانی) و بۆ دامه زراندنی فرمان بهر واییه کی سهر بهست و سهر به خۆ و نازاد و دیوکراتی و داد په رست و پشکه وتوو له کوردستاندا... پش گومان (حاجی) بۆیه که چۆته لای (به درخانیه کان) تا به پشته هاوکار و هاوخه بات یان له کۆری نیشتمانپهروهیه دا بۆ که لکی کورد و کوردستان. تا نمو ناواتانه ی که سالانی سال له دلپا بوون، بیان هیتته دی و به چاوی خۆی کورده وارییه کی نازاد و کوردستانیکی ناوه دان بیینی. نه گینا نه گهر هه ر بۆ که لکی تایه ته یی خۆی بویه، (حاجی)، پتیهستی بهو نهرک و ماندوو بوونه نه بوو بیکات. چونکه پش کهس و پش سهر و سامان بوو، له هه ر شۆرتیکدا بووایه نه چه وایه وه.

حاجیه‌کی حج نه‌کردوو!

له زۆر کەس وایه (حاجی قادر) هه‌جی کردووه، بۆیه‌کا ناوی خۆی ناوه (حاجی). که‌چی له راستیدا، هه‌ر له تافی کوپتیییه‌وه نازناوی (حاجی)ی له هه‌نراوه‌کانیا به‌کاره‌یتاوه! وه‌ک له دانیش‌ستوانی (کوچه‌)یش بیستراوه، نه‌بێ (حاجی قادر) له مانگی (حاجییان)دا له‌دایک بووبێ، بۆیه له‌سه‌ر ره‌وشتی باوی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی کوردستان نازناوی‌کی بۆ دانراوه و هه‌ر له منالییه‌وه ناونراوه (حاجی)... نه‌گینا به‌لگه‌یه‌که‌مان به‌ده‌سته‌وه نییه که (حاجی قادر) هه‌جی کردبێ!... له‌گه‌ڵ نه‌مه‌یشا له تاکه هه‌نراوه‌یه‌کیا نه‌مه ده‌رده‌خات که بۆ نه‌مه‌ی پیاو به‌توانی هه‌ست به‌ئاسایش و ئارام و سه‌ره‌وت بکات، هه‌یج چاره نییه نه‌وه نه‌بێ که یان به‌چێته شاری (مه‌دینه) یاخود شاری (مه‌که):

«منزلی مامن نه‌ماوه ئێسته‌که آیامه‌که

راحتی مکن نییه، نه‌چێته (مه‌دینه)یان (مه‌که)!»

جا نه‌گه‌ر، (حاجی قادر)، له‌گه‌ڵ هه‌زاری و ده‌ست‌کورتیشیا، بۆی لوابێ، له‌سه‌ر نه‌رکی که‌سیکی تر چووێ بۆ (هه‌ج)، نه‌وه پاش نه‌وه‌بوو، که سالانی سال بووه، هه‌ر له تافی کوپتیییه‌وه، نازناوی (حاجی)ی به‌کاره‌یتاوه له پێش (هه‌ج) کردنیا!...

ده‌وشت و سه‌روشتی حاجی قادر

داخه‌که‌م له باب‌ه‌ت ژبانی تایبه‌تی (حاجی)یه‌وه، زانیینیکی تیروپرمان ده‌ست نه‌که‌وت. به‌واته‌ی نه‌م و نه‌و که‌له‌کوچه‌دا بیستراوه هه‌روه‌ها له هه‌نراوه‌کانی خۆیه‌وه تن نه‌گه‌ین که پیاویکی چست و چالاک و زیره‌ک و ئازا و نه‌به‌رد بووه. سه‌ر و چاو جوان و قسه‌خۆش بووه. له به‌ژن و بالا‌دا مام ناوه‌ندی، لووتیکی راست و دوو چاوی گه‌وره و گه‌شی پێوه بووه. پیاویکی گه‌نم ره‌نگ بووه. توندوتیژ بووه. دل ناسک بووه. زوو هه‌له‌چوو. ره‌پ و راست هه‌موو قسه‌یه‌کی دلی خۆی کردووه. دلپاکیش بووه. که دلنه‌وایی که‌راوه زوو ناشت بۆته‌وه. پیاویکی ده‌روون ئازاد بووه. له پێناوی قسه‌ی ره‌وا و راستدا، خۆی له که‌س نه‌کردۆته‌وه. دل‌سه‌وزی راستی و دروستی بووه. ئاماده بووه که له‌سه‌ر راستی و دادپه‌روه‌ری، یه‌خه‌ی هه‌موو زۆرداریک بگرێ، هه‌موو خه‌باتیکیش بکات. باکیشی نه‌بووه له نه‌نجامی کاره‌کانی. نه‌گه‌ر سه‌ر و سامانیشی له پێناو ئامانجه‌کانیا دا‌بنایه، کو‌لی نه‌ئەدا و وره‌پشی به‌ر نه‌ئەدا. نه‌مه له‌وێ و که‌چی له‌سه‌ر‌تکی تریشه‌وه خه‌می خۆی نه‌خواردووه. به‌ته‌نگ که‌لکی تایبه‌تی خۆیه‌وه نه‌بووه. جا نه‌مه‌تا رازی نه‌وه‌ی که (حاجی قادری کو‌یی) تا مه‌ردووه نه‌ ژنی هه‌یتاوه و نه‌ مالی پێکه‌وه‌ناوه و نه‌ منال و سامانیشی له پاش به‌جێ ماوه. چونکه هه‌رچی هه‌یز و توانایه‌کی هه‌بوو، بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجه‌ پیرۆز و به‌رزه‌کانی خۆی به‌خت کردووه، که نه‌ویش پزگارکردنی کورد و کوردستان بووه له ده‌ست: (زۆرداری) و (هه‌زاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خۆینه‌ه‌واری). له‌به‌ر نه‌وه له‌ناو کو‌مه‌له نه‌هتیییه‌کانی کوردا به‌شدار بووه. (حاجی قادر) له‌ناو جه‌رگه‌ی کو‌مه‌لانی ره‌نجده‌ر و چه‌وساوه‌دا گه‌وره بووه. له‌به‌ر نه‌وه له هه‌ست و هه‌وش و به‌یروباوه‌ردا نو‌تیه‌ری به‌شه هه‌ره زۆره‌که‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه. جا له‌به‌ر نه‌وه‌یه که تا گیانی پاکی به‌خاک سه‌پاردووه،

بۆ ئەمەى نەتەوەكەى خۆى وریا بكاتهو و، بیرى رۆشن بكاتهو و، ئاراستەیشى بکات بۆ ژینىكى پاكتر و چاكتر و خۆشتر، كه پر بىن له نازادى و كامەرانى.

مێژووێك دانهن بۆ وێژەى كوردى و وێژەوانانى كورد

(حاجى قادر) ئەمەندە بەپەرۆش نەبى، بۆ هەموو كوردىكى دەريخات، كه نەتەوەى كوردیش له كۆندا خاوەنى زمان و وێژەىكى بەنرخ و گەورەپىساوانى زانست و وێژە و ھونەر بوو، لى كۆلینەوێكەى زۆر ئەكات و لى وردبوونەوێكەى تەواویش ئەكات لەو بەرھەمە كوردپىساندا كه بەھزار ئەرك و نازارەو لەم كۆن و قوژین و لەو سووچ و پەناى مەزگەوتەكانى كوردستاندا نەیدۆزێتەو... دواى بەسەرفرازىكى زاناىانەو و، بەشانازىبەكى بى ئەندازەو، چامەىكى گەورە و بەنرخ لە بابەت (مێژووى وێژەى كوردى و وێژەوانانى كورد) وە دانهن، بۆ ئەمەى له دواڕۆژدا ناوونیشانىان لەبەر نەچیتەو و كوردەوارىبەكەیش بۆ لەمەو دوا بەتەنگ زیندووكردنەوێكە لەلەپوورى نەتەوايەتییى خۆبەو بى و نەھێلنى لەناو بچى و بیانكات بنچینەىك بۆ سەرکەوتن و پێشكەوتنى خۆى له ژباى دواڕۆژیا. ئەمە چامەكەىتى:

شاسوارى بلاغىتى كوردان

یەكە تازى مباحىتى بابان

مصطفى یە تخلصى كوردى

غزلى كوردە بەرىتى كوردى

ناوى صاحب قرانى خاصى ئەو

چونكه لەم عرصە ئەسپى ئەو بەدەو

ئەو كە نۆشى شەرابىتى تالى

(نالى) لەو عرصەدا بوو (تالى)

(نالى) نوستادەكى گەلى چا بوو

خضرى نابى حیاتى معنا بوو

یەكى تر بوو (محمەدى فكري)

موى دەنگاوت بەتیرەكى فكري

یەكن (رەنجوور)ى اهلى كركوكە

فكري بىكرى ھەموو وەكو بووكە

یەكى تریان (امین بەگى دزەبى)

دز نىبە، شاعرىكى جەربەزەبى

(كەیفى) حاجت نىبە بكەم باسى

ئەم كەتیبە بخوینى دەیناسى

(سالم) (مشوى) (شیخ رضا) (خەستە)

شاعرن، ھەر چوار بەرجەستە

وهك (وهفایی) كه مه له شعرايي
 خطي وهك بهيتي چاك و نه سپايي
 له كيون و قوريني كه لاوهي دهر
 چهندي تر هه ن مشالي گهنج و گوهر
 سههكي (جامي) و غيرهتي (سلمان)
 بهيتسيان ون بووه وهكو خويان^(۱)
 چهند نه وهندهي كه عرضي نيتوهم كرد
 شعرايمان ههيه به دهست و برد
 شاعري كۆن و تازهيي كوردان
 كه له تعدادي عاجزه انسان
 نهوي خۆم ديومه يا نه خۆ اثری
 نه مهيه بۆت دهليم به مختصري
 معدني علم و عالم و عامل
 قطبي دهوران و مرشدي كامل
 هه ره له اول جنابي (مولانا)
 نقشبندي رواقی الا الله
 غوثي ثاني و حاتمي مذهب
 (عبدالرحماني خالصي) مشرب
 وهكو (بيتوشی) شاعري عربي
 تا قيامت نه كهس بووه و نه دهبي
 خۆ مه لا مصطفىاي بيتساران
 بين نظيره له نظمي كوردستان
 (مه لکه) مان مه لکه مه وتي معنايه
 يعني هه ره چۆني هه ره بکا وايه
 وهك (ملا خضري روودباري) نيه
 شيعري ناوي حيا ته تالبي نيه
 حكمت و نظمي (ميرزا يعقوب)
 وهك (فلاطونه) لفظه كان وهك كووب
 يعني فكري له ناسمان به ده ره
 باعشي ژينه دافعي كدره

(۱) له دواي نه مه وه بهيتي چاپه كه ي گيو موكراني ۱۹۵۳، سني ديري بواردوه.

(حسن) ی باوکی (فقی نۆمەر)
 کوپی نۆمەر، (محمد) ی سه‌روه
 مه‌نجه‌لی نظم، گه‌وره و گچکه‌ن
 بۆ خیالاتی عینی سئ کۆچکه‌ن
 شاعری (زه‌نگه‌نه) نیه‌ حدی
 وه‌کو شجاعانی ناکری عدی
 چونکه‌ مجموعی طبعی موزونه
 سینه‌یان مثلی نایینه‌ پرونه
 انت‌خاب ناکرتن له‌به‌ر چاکی
 وه‌ک له‌ شه‌ردا سوار و چالاکی
 دوو وحیدن (محمد) و (احمد)
 یدکی (کۆماسی) یه‌، یدکی (ده‌ریه‌ند)
 (همه‌وه‌ند) یش که‌ خزمی خۆمانن
 شاعری زۆره‌ پاکی ده‌یزانن
 چونکه‌ تیژی زیانیان یدک‌سه‌ر
 که‌وته‌ نووکی ږم و ده‌می خه‌نجهر
 به‌ن کتیب‌ن نه‌مه‌ له‌ وان دووره
 مه‌ردی نازا له‌ ناقصان دووره^(۱)
 نه‌سپی ره‌ش به‌یتی تا بلتی چاکه
 نظم یه‌ک‌جار سوار و چالاکه
 (نه‌سپی شه‌ش به‌ن) و (قه‌ره‌مانی عه‌جم)
 محضی کذب به‌اتفاقی امم
 چونکه‌ نووسراوه‌، خلقی ده‌یخوتن
 له‌م هه‌مه‌و به‌یتی ئیسمه‌دا کۆرتن

(۱) به‌پیتی چاپه‌کی گیو موکریانی ۱۹۵۳ له‌ دوا‌ی ئهم دیره‌وه (نۆ) دیر په‌رتراوه‌، که‌ له‌مه‌وه‌یه‌:

ده‌شتی که‌رکووک و کیتی هه‌ورامان
 شاعیری زۆره‌ به‌ن هه‌دد و پایان

هه‌تا کۆتایی دئ به‌:

وه‌کو شانامه‌ گه‌ر بنووسرایه
 لیت مه‌عین ده‌بوو چ وه‌ستایه

بروانه‌ هه‌ر ئه‌و چاپه‌. له‌: ۶۶-۶۷

وهره نینجا له حسرتان مه‌مره
 چواریه‌لی نه‌سپی سنییان مه‌گره
 وه‌کو به‌یتی (حه‌ته‌م) له‌ دعوادا
 نیه (فیرده‌ووسی) سه‌د کلک بادا
 نه‌م فصیحانه‌ پاک‌ی بی‌ ناو‌ن
 باعشی پیت بل‌تیم: نه‌نووسراون
 دوو (عه‌لی) ان شاعرن وه‌کو (حسان)
 (به‌رده‌شان) و (حریر)ه مسکنیان
 یه‌کئی هاوناوی خۆم، به‌خۆم دیبووم
 (شیخ وه‌سانی) بوو مه‌ردیکی معلوم
 وه‌کو من بوو به‌ظاهری جاهل
 باطنا شاعریکی زۆر کامل
 (احمدی کۆر) له‌ شاری (سابلاخ)ه
 به‌دیتیکی داغه، به‌دیتیکی باغه
 نه‌مه مجموعی شاعری غران
 هه‌روه‌کو (مثنوی) ان له‌ نیکو‌کوردان
 هه‌م‌و‌ویان بی‌ نظیر و یدک وه‌زنن
 ق‌ابیلی به‌زم و لائق‌ی ره‌زمن
 غیری (دمدم) له‌مان به‌نظمه‌ جدا
 بی‌ صدا طیلی نظم‌ی ده‌نگ نادا
 به‌ره‌وانی م‌ش‌ثالی آبی ره‌وان
 إرتج‌الین هه‌م‌وو به‌بی‌ دامان
 کلی به‌دیتیکی دوو هه‌زار ف‌ردن
 مان‌گ‌ت‌کی بی‌ ده‌وی له‌به‌ر کردن
 نه‌مه هه‌ر ک‌ورده‌ لائق‌ی تح‌سین
 بی‌ ک‌ت‌یب و معل‌م و نووس‌ین
 کامه‌ مندال و شی‌تی ل‌ن بگری
 هه‌ر که بیستی به‌جاری دیت‌ه به‌ری
 نیسته‌ مه‌علومی بوو هه‌م‌وو ملت
 نه‌ی مه‌لای درس و مسفت‌ی امت‌ا
 نیمه‌ بی‌ غیره‌ت‌ین و بی‌ عارین
 نه‌وی نه‌یخو‌ت‌ندوو له‌مه‌ عارین

قید و تذبیب و شرح و حاشیه‌کان
 برونه سدی معارفی کوردان^(۱)
 حاصلی نئیمه وهک ده‌گم تخمین
 (کرمی ناوریشم) ین و (میشی هه‌نگوین)
 نیه نارام و راحتیی و خه‌وتن
 شهو و پژوی هه‌تا دروستی ده‌که‌ن
 که‌چی (پژمی) که نئیمه ده‌یناسین
 وا ده‌زانی که نئیمه نسناسین؟
 یانه (ئیران)ی یه‌ک که معلومه
 دایکی (متهه)، باوکی موهمه
 نه‌مه ده‌یکاته کاسه ده‌ینۆشی
 نهو که وای لی ده‌کا و ده‌پۆشی»

نا به‌م په‌نگه، (حاجی قادری)ی ده‌س په‌نگین، نرخیکی وێژیی بۆ وێژه‌وانان و وێژه‌که‌مان دانه‌نی و
 میژووی وێژه و وێژه‌وانه‌کانیشمان تۆمار نه‌کات له‌ په‌نای نه‌وه‌ی‌شا ها‌لمان نه‌دات بۆ خوێندن و نووسین و
 تۆمارکردنی به‌رهمه‌کانی وێژه‌کا‌لمان. هه‌روه‌ها توانج و پلاریش نه‌گرتیه (مه‌لا)کا‌لمان و کاربه‌ده‌سته
 خوێنده‌واره‌کا‌لمان له‌سه‌ر نه‌م که‌مه‌ترخه‌مییه‌یان ده‌رباره‌ی تۆمارکردن و پاراستنی نه‌م که‌له‌په‌وره به‌نرخه‌ی
 نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان. که‌چی نئیمه‌یش نه‌مه‌نده سارد و سه‌ و که‌مه‌ترخه‌مین خوومان داوه‌ته‌ فێتکردنی (قید و
 تذبیب و شرح و حاشیه‌کان) به‌زمانی بی‌گانه و، پشتیشمان کردۆته‌ خوێنده‌واری کورده‌واری و، به‌وانه
 زانست و وێژه و هونه‌ری کوردیان به‌رسته‌ کردوه له‌ مانه‌وه و که‌شه‌کردن. که‌ له‌م باره‌دا کورده‌وارییه‌که،
 هه‌ر نه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ته‌وه په‌نج بدا و (پژم) و (عه‌جه‌م) به‌ری په‌نجی بخوات؟!

حاجیه‌کی شۆرشگیر

وه‌ک له‌مه‌وپه‌ش گوتمان حاجی پیاوێکی خواناس بوو. له‌ خواناسییه‌که‌یه‌وه بیروباوه‌ری
 نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌ل په‌روه‌ری و مرۆڤه‌په‌روه‌ری چو و ده‌رون و می‌شکییه‌وه. نه‌ویش که
 هه‌موو گیانیکی خۆی و هه‌موو هیتز و توانایه‌کی خۆی بۆ پۆشنکردنه‌وه‌ی می‌شکی کورده‌واری و
 وریاکردنه‌وه و ئاراسته‌کردنیان بۆ ژیا‌نیکی باشت و خوشتر ته‌رخان کردبوو، له‌ هه‌موو کۆپێکی نیشتمانی
 و کۆمه‌لایه‌تی‌دا خه‌باتی نه‌کرد بۆ که‌لکی کورد و کوردستان. جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا که (حاجی) تیا ده‌ژیا
 کورده‌وارییه‌که نه‌ینالاند به‌ده‌ست زۆرداری داگیرکه‌رانی بی‌گانه و سته‌مکارانی ناوخۆه. خۆپه‌رستی
 ته‌شه‌نه‌ی کردبوو. جێگای خواپه‌رستی گرتبووه‌وه. فه‌رمانه‌ی واییه‌کانی ناو کوردستانی گه‌وره، یه‌ک
 له‌ واییه‌ک که‌وتبوونه ژێر چنگی ئێترانییه‌کان و عوسمانییه‌کانه‌وه. شیرازه‌ی ژیا‌لمان تێک چووبوو. هه‌ر

(۱) نه‌م دێره له‌ چاپه‌که‌ی گێو موکریان ۱۹۵۳دا نیه‌.

که سه خه ریکی گیران پرکردنی خوی بوو. دهسی نه نه پره ژایه سر خه م خواری گشتی. هر چوار دهرده که: (زۆرداری) و (ههژاری) و (نهخۆشی) و (نهخۆتنده واری)، ناودامان کوردستانی گرتیوه وه. جسا (حاجی) یش که دهر وون نازادتیکی خۆتین گهرم بوو، یه که به یه که بهرنگاری نه و زۆردار و سته مکارانه نه بوو، پروتی نه کردنه وه بۆ نه ته وه که ی خۆی، تا خه وش و ناپاکییان دهر که وئ و نه ته وه بهرنگاریان بکات و سر نه نگرییان بکات. ههروه ها پتگیای خه بات و چاره کردنی گیر و گرفته کانی ناو کوردستانیشی بۆ پروناک نه کردنه وه، تا زوو به زوو چاره سه ری پاشکه و تنی خۆیان بکه ن و بکه ونه سر پتگیای پتیشه و تن... جارئ له پتیش هه موو چینیکا بهرنگاری شتیه خراپه کان بوو، که پتیه وانه ی نایینی پاک ی ئیسلام نه جو و لانه وه:

ههروژمیک بۆ سر شتیه کان

«شکلی ته کیه و خانه قاھی شتیه کان
واقعا رهنگینه، اما بۆ ریا
له م هه موو شتیخ و مریدانی ریا
تا که کی ناچیتته مزگه وتی خودا
مسجد و محراب و منبر بئ که سه
هر مه پرسه حالی چۆنه مدرسه»

ئینجا (حاجی) به ته واره تی لێیان هه لته سیتته سر بئ و نه لئ:

«خانه قا و شتیخ و ته کیه کان یه که سر
پتیم بئ نفعیان چیه ناخر؟
غیری تعلیمی ته نه لئ کردن
جمعی املاک و خه زنه کۆ کردن
ده فعه یه که امتحانیان نا که ن
تئ بکه ن زه هر یانه تریاکن
محکی لئ بدن نه گهر وه کوزه ر
تئ ده که ن پئ گرن وه یا ره بهر»

پاش نه وه (حاجی) نه لئ:

«عشق بازی و هه وای دهر ویشی
ملتی خسته فقر و بئ نیشی»

له سر نوشته نووسین و چه و اشه کردن و جادوو که ریشیان ته قیژتینی به سه ریا نندا نه لئ:

«نه ی خه ریکی رموز و ناز و نیاز
نه وروپا فنی گه یه وه ته اعجاز

قولله یی (ئیفه‌لی) (*) له نه‌فلاکه
 عکسی نه‌و گه‌ردوشی له‌ئێر خاکه
 کورپه‌یی نهم زه‌مینه‌یان پیتوا
 خاطری تۆبێ چوونه جه‌ووی سه‌ما»

په‌لاماری مه‌لاکان نه‌دات

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هه‌ندێ له (مه‌لا) کان توانج نه‌گرن له‌وانه‌ی که له خۆتێندن‌گاکاندا نه‌خۆتێن،
 (حاجی) لێیان پاته‌په‌رێ و ئاراسته‌یشیان نه‌کات بۆ فێرپوونی زانست و هونه‌ر و ژيان به‌پیاو و ژنیا نه‌وه:

«چینی ناگر په‌رستێ ئێستاکه‌ش
 گه‌بری بێ دین و هیندوی پورپه‌ش
 بۆچی فه‌رموویه‌تی نبی امین:
 (اطلبوا العلم ولو بالصین)؟
 نیتس و من له‌م حدیثه‌ فرقی نیه
 گه‌ر مه‌لا نه‌ی فه‌رموو دینی نیه
 تۆ وه‌ره‌ فن فێره‌ چێسته‌ له‌وه
 گا‌وو‌ره‌، جسووه‌، یاخو‌د هیندووه
 لازمه‌ خو‌ل بخو‌ی وه‌کو به‌رداش
 هه‌موو قرنی ده‌گۆرێ امری معاش»

(حاجی) هه‌رچه‌نده‌ پێزی له (مه‌لا) خۆتێنده‌واره به‌که‌له‌که‌کان نه‌گرت، به‌لام به‌رامبه‌ر به (مه‌لا)
 خراپه‌کان هه‌روژمی توندوتیژی نه‌برد، ئاراسته‌یشی نه‌کردن بۆ خۆ ژياندن به‌پیشه‌یتکه‌وه:

«علمامان په‌قوولی بێ سه‌ر و پا
 پاکی خنکا له بحه‌ری وشکی هوا
 صنعتیک فێر نه‌بوون له پاش تحصیل
 سه‌یری چۆن بۆ مناه‌ی بوونه دلیل؟!...
 یه‌ک به‌یه‌ک بوونه خائنی ده‌ولت
 خائنی ملک و دوژمنی ملت^(۱)»

(*) نهم قولله‌یه له پاریس دایه، (۹۸۴) پتی بێنده. له ئاسن دروست کراوه له (۱۸۸۹) دا ته‌واو بووه. بۆته
 شاکاریکی ناوازه له پاریسدا. (ش. ف)

(۱) (حاجی) مه‌به‌سی له‌و مه‌لایانه‌یه که بوونه هۆی سه‌رنه‌نگرێ کردنی فه‌رمانه‌ره‌وایییه‌کانی کوردستان. وه‌ک
 (ادریسی بێلیسی) و (مه‌لای خه‌تی) و (مه‌لا یه‌حیای مزو‌ری)، که بۆ که‌لکی (تورک) داگیرکه‌ر و زیانی
 کوردی تێ نه‌کو‌شان!

(حاجی) نه یوږست مه لاگافان نووسراوه کانیان به زمانې کوردی دابنایه، هډروه ها بایه خیان به گوته ووی زمان و ویزه و میژووی کوردی بدایه به زمانې کوردی. بۆ نه مه ی گیانی کوردایه تی هر به زیندوویی بمیتته ووه و گه شه بکات و بیته بنچینه یک بۆ سه ره رزی و کامه رانیان. که چی به داخیکه ووه په رده له روویان هل نه مالتی و نه لتي:

«یه کسه ر علما درشت و وردی

هیچ نه یخوتندووه دوو حه رفی کوردی!»

له جیگایه کی تریشدا نه لتي:

«کوردی ناخر بلتي چیه عیبي؟

هر کلامی حقه نییه عیبي...

یا له گه ل فارسی چ فرقی هه یه؟!...

بۆچی نه و راسته، بۆچی نه م که می؟!...

با و جسدی نه گهر بکه ی دقت

تن ده گه ی کام له کامیه سرقت

چونکه نیسه قدیمترین له نه وان

به توار یخی جملهی ادیان»

نیجا (حاجی) نه م که مته رخمیه یه مه لاگافان له گه ل ویزه و زمان و میژووی کوردیدا نه گه ییتته نه ووی که ناوی هه موو (مه لا) و (زانا) و (میر) و (پادشا) گانی خو مان له بیر چۆته وه. به واتایه کی تر که سایه تیی نه ته وایه تیی خو مان ونی کردووه:

«وهره با بۆت بکه م باسی نیهانی

تفنن خو شه گهر چاکی بزانی:

(صلاح الدین) و (نورالدین) ی کوردی

عزیزانی (جزیر) و (مووش) و (وان) ی

(مه لهل)، (نرده شیر) و (دیس) ی وهی

(قرباد) و (باز) و (میری نرده لان) ی

نه مانه پاکیان کوردن، نه ایت

له بهر بن ده فته ری ون بوون و فانی

کتیب و ده فته ر و تاریخ و کاغه ز

به کوردی گهر بنو سرایه زه مانی

مه لا و زانا و میر و پادشامان

هه تا محشر ده ما ناوونیشانی»

پاشان (حاجی) ئەمەندە توورە ئەبێ لەو کەسانە ی که زمانی کوردییان خستۆتە لاوه و هۆگری زمانانی
بێگانان بوون بۆ کەلکی ناپوختە ی خۆیان، دەست ئەکات بە جێتۆ پێدانیان ئەلێ:

«ئەگەر کوردێک قسە ی بابی نەزانی

محقق دایکی حیزه و با یی زانی»

هەروەها بەو کوردانە ییش که حەز لە زمانی باووباپیری خۆیان ناکەن ئەم جێتۆ ئەدات:

«لە کوردی حەز نەکا کوردێ، مەلێن بۆچی وەیا چۆنە؟

لە دایکی پرسیارێ کەن: که ئەو بێتچو ی لە کوێ هێنا!...»

(حاجی) ئەوەندە بەپەرۆش ئەبێ بۆ دامەزراندنی زمان و وێژە ی کوردی، ستایشێکی خوا ئەکات

بە چامە یەکی کوردی، ناھی کوردیە روهری خۆ ی بەم جۆرە ئەگە ی نیت بەخوا. ئەمە دوا دێری چامە کە یە:

«معلومە بۆچی (حاجی) مدحت دەکا بە کوردی

تا کەس ئەلێ بە کوردی نەکراوه مدحی باری»

گە ییە ک لە کوردەواری

(حاجی) ئەمەندە وەرس بووه لە نەخوێندەواری نەتەو کە مان، لە داخانا ئەم تاکە هۆنراو یە ی گوتووه

که بەتەواو هتی لە ئەندازە ی ترازاندووه:

«میللەتی بێ کتیب و بێ نووسین

غەیری کوردان نییە لە رووی زەمین!»

هێرشێک بۆ سەر فەرمانبەرانی میری

(حاجی) ی شۆرشگێتێ که لە شێخ و مەلا ئەبێتەو، ئێنجا پەلاماری فەرمانبەرەکانی میری عوسمانی

ئەدات که ئەو پەری خراپییان لەگەڵ کورددا نوواندووه:

«ئەم سەگانه که لەلای ئێسوه وەزیر و کلان

بێتە لای تۆ بەخوا نایکە یە شوان و گاو ان

ئەمە که رمییزە دەلێن وارشی شرعی نبوین

هەموو عەبدی صنمن، باسی مەکه گەورە کە یان!»

لە جێتەکی تریشدا ئەلێ:

«حاکمی پێ گری معمورە یە، قاضیی دزی پۆژ

وزراو و وکلا گورگە، رعیت گەلە یە

ئەو گەر و گێچەلێ بۆ رعیتی خۆ ی داناو

زجر و توبیخی مەکه چونکه خطای گای بنە یە!»

پلار نه گړته چینه کانی تری نه تله وه

نهمه پش هر (حاجی) یه که هوروژم نه باته سر (دهوله مه ند) و (دهسه لاتدار) و (بوره پیاو) و (نازا) و (مسکین) ه کاغان، هر له بهر نه وهی که هیچیان به تنگ کورده واریه وه نین، هر خه ریکی به زموږه زم و گیرغان پر کردن، یا خود نان پهیدا کردن بۆ زوردار یان کات به فیرۆ به ختکردنی خوښان! نه وانه بۆ بیتگانه و زوردار به که لک دین، به که لکی کورده واری نایه:

«نه و که سهی دهوله مه ندیکي چاکه
به ندهی رۆ میانی ناپاکه!...
همو مردووی میان و سمتی خرن
به یتی مداحیان به گیان ده کرن»

«نه وی اعلايه، سرده سته ی شکاره
نه می آدنايه، به سته ی زولفی یاره
نه وی نازايه، شانامه نه خوینتی
نه می مسکینه گه نم و جو نه چینی
نه مانه بی شعور و گیتژ و ویتژن
مطیعی لوته خۆز و هه رزه بیتژن!»

له جیگاهه کی تریشدا (حاجی) له کورد ودها نه دوی:

«خۆ ده زانن سلاله یی اکراد
لیتروه بگره تا ده گاته (قرباد)
همو عالم همو شیخ و میرن
زیرک و ژیر و اهلی تدبیرن
وسطی پانی پانزه رۆژ رتییه
پر له په شمال و خانه و دتییه
به درتژی له (قاف) که رابوردن
تا به (شیراز) و (اصفهان) کوردن
شاسوارن، پیاده یان نازان
بردنیشیان وه کولکی مه پدان
دان و به خشینیان له لا باوه
خوینتی مه پدانسان له کن ناوه
به شجاعت همو وه کو رۆسته م
به سه خاوه ت همو وه کو حاتم

له وهفا (سموه نیل) و (اسماعیل)
 عهد و پیمانان چیاى (قه ندىل)
 (گورد) ى شاهنامه پاکيان كورده
 كافى نهم صافه، كانى نه و ورده
 له شهرا ژور دهغه قه و ماوه
 رۆمییان چلۆن جواب داوه
 (حاجى) ده مریټ له داخ، هاواره
 كوردی بیچاره ده بڼه ناواره!...»

میژوویه ك نه نووسی بۆ كورد

له بابەت میژووی میرنیشینییه كانی كوردستانه وه له سهرده می نیسلاندا (حاجى) نهمه ى نووسیوه:

«حاكم و میره كانی كوردستان
 ههر له (بۆتان) وه ههتا (بابان)
 یهك به یهك حافظی شریعت بوون
 سید و شیخی قه و م و میللهت بوون
 سید و شیخه كان له ترسی نه وان
 منزوی بوون و ذاكری رحمان
 نه و كه فه و تان، پیاى نه وان دهركه و ت
 سهیری چۆن بوونه پووش و ناگر و نه و ت!...»

(حاجى) له جینگایه کی تریشدا نه لى:

«له (قۆچ پاشا) وه تا ئیستا نه میرهك
 له (كۆی) پهیدانه بوو یاخود و زیرهك
 له بهر بى ئیتحادی بوونه مسكین
 له ناخردا وه كوو زانیومه هه لدین
 له مابینی (كلو سوور) و (كلو رهش) ^(١)
 په ریشانین ده بینه مثلی گای بهش!...»

له شونیتیكى تریشدا نرخى نه ته و دی كورد ده رته خات نه لى:

«سه د شه هه نشاه و پادشا مردن
 سهیری كه كوردی ئیمه ههر كوردن

(١) كلو سوور به عوسمانییه كان نه لى... كلو رهش به ئیرانییه كان نه لى. (ش. ف)

میلله ته باقی مابقا فانی
 هدر له (جاف)ی هه تا به (گۆران)ی
 جه سهره تم هدر نه مه له دنیا دا
 (حاجی) ده مرئ به ده وریان ناگا»

وا لیره يشا (حاجی) میژووی لافاو ده کە ی سهرده می (نوح) پیغه مبه رمان بۆ نه گپرتته وه، که له سهر
 شاختیکی کوردستاندا، (جوودی) که شتییه که ی نوح گیرسا وه ته وه، که نیستا ناوی (جزیره) و له خاکی
 (جزیره و بۆتان) دایه، که بووه مه لیه ندی په ره سندن و بلا و بونه وه ی مرۆف به هه موو جیهاندا:

«نه و پۆژه به نه مری حی منان
 نه و عاله مه پاکی بوو به طوفان
 تاقیتی نه ما له جنسی ذی روح
 غهیری نه مه هاته که شتی نوح
 نه و پۆژه که یشته وهختی مه هود
 وه ستاره له سهر چیا که ی (جوود)
 ههر سق کوری کردیانه مسکن
 نه و جی و مکانه مثلی گولشه ن
 نیستاکه (جزیره) به محابا
 معموره یی اوله له دنیا»

هانه نه دا بۆ کارگوزاری و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی

(حاجی) که هه موو ده م خوی به پیشه که وتنی کورد و ناوا کردنه وه ی کوردستان وه نه دی، هانه ی نه دا یین
 بۆ بایه خدان به کرد و کۆشی و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی، تا له ده ست هه ژاری و کزی و یی
 ده سه لاتی و گپژووێزی رزگارمان ببیت.
 گوێ بگره چی نه فه رموێ:

«له ده وری کلی باغی، شاری (کۆتی)
 دووسه د مهن داری زه یتوونی به جزیی
 له نیوه کامتان بوو یه که دوو باره که؟
 بیکاته کیسه یه که یاخود خه راره که
 دوو پیتی لی دا له کۆلا مثلی دۆشاو
 وه که پۆن، پۆنی زه یتوون بیته سه ر ناو
 وه یا که ی نیژراوه سه د نه مامی؟
 له نارنج و ترنج و ههر مه قمامی

بزانن: شین دهس، نابن، بهبهردئ؟
لهجیگای گهرم و ساردی چیی بهسهر دئ؟»

لهجیگایهکی تریشدا دهلن:

«بهراو و ارضی ئیسوه کیمسیایه
دور و گهوههر گهزۆ و مازووی چیسایه
معادن خاطری تۆبۆ لهگهڵ کان
کهفتان زێره، حتی زیوه زیوان
پهژووی پاپۆر و خوئی و نهوت و گوگرد
له کتیی ئیسوهدا کۆیه وهکو گرد»

لهبابهت پیشهسازییوه دهلن:

«اهلی ژاپۆن بههۆی صنعتی چاک
سهیری چۆن چینی گرت و کردیه خاک؟

لهبابهت کۆشش و خهباتی (نهرمهنبیهکان)یشهوه که بۆ خۆیانی نهکن، (حاجی) نهم پهندهمان
نهداث:

«ههقیانه قومی (نهرمدن) غیرهت کهشن یهک و دوو
وهک ئیسمه نین لهگهڵ یهک دعوا بکهن بهشیران
بۆ فنی حرب و صنعت، بۆ ضبط و ربطی ملت
دهنیرنه نهوورپا گهوره و بچووکی خۆیان!

وینهیهکی پهنگین نهگیشی بۆ بههاری کوردستان

(چامدی وتم بهبهختی خهوالوو)

نهم چامدییهش یهکتیکه له شاکارهکانی (حاجی قادری کۆبی) که نهتوانم بلێم تا ئیستایش لهناو
کورددا کەس بههاری وا تهروتازه و په واتا و، نایاب و ناوازه و، ناراستهکانی دانهناوه. (حاجی) له
بههارییهکهیدا وهک سینهما پهرده، پهرده، ههموو جوانیییهکی سروشتی کوردستان و ههموو جوانیییهکی
ژیانی په له ناههنگ و ساکاری کوردهواریمان پیشان نهداث. وینهکانی (حاجی) دهست پهنگینییهکی
گهورهی تیا دهرنهکهوئ. پهندن، پهنگاوهرهنگ، شهنگ و شوخن، په له جۆش و خروشن، دلگیرن،
بهبهرجهستهیی دهرنهکهون. پهن له جوولانهوه و بزوتن. واتاکانی قوولن. وشهکانی پهن له ساز و ناواز.
دارشتهکانی بههیز و توند و تۆلن. پتک و پتک و پاراوهن. تا بیریشی لێ بکهیتهوه پهن له ههستی
ناسک و سۆزی دهروون. بیرهکانیشی کورد ناراسته نهکن بۆ کوردپهروهیری و خهباتکردن بۆ ژیاپتیک
باشترکه دووری له نازار و هاوار و زۆرداری. یان له ههزاری و نهخۆشی و نهخۆندهواری.

لهپاستیدا، (حاجی)، لهم بههارییهدا نهمهنده ورد بۆتهوه له کورد و کوردستان و نهمهندهش

ورده کاری نوواند و، له دارپشته کهیدا، وهک هونه رمه نديکي شارهزا و دلتهر، به هه شتي کوردستان و ژينه پاک و خاوين و ساکاره کهي کورده واري لاديمان به هه موو جواني و پازاوه ييه کيه وه بۆ ده رنه خات.

له لايه کي تريشه وه که نه م سینه مایه نه هيتته پيش چاوی خوی و ناواري خوی و هوئی ناواري خوی له (نهسته موول) دا دیته وه یاد، هه ناسه يه کي سارد هه لته کيشي. پاشه جار، له سه ر ناموزگاري به ختي خه والووی، هه ر نه وه به چاکتر نه زانتي که چاوه ورواني کوردتيک بکات که له کوردستانه وه بیت و نه م چامه به ي پيا بنيري بۆ ناو کورده واري، تا له رووی خۆشه ويستيبه وه له به ري بکدن و هه موو ده م يادی بکه نه وه، به لکو (حاجي) به وه له ناو زيندووان و مردوواندا گياني پتي شاديبي و سه ريشي پتي به رزيته وه، که هه ر نه وه ي بۆ نه مي نيته وه! له خوايش نه پارتيته وه که چامه که ي هه ر ده ست نه وانه بکه وي که نه رخي زمان ي کوردي نه زانن و پيزي لي نه گرن، نه ک نه وانه ي ناشي و دلتهش و هه رزه گۆن و که م و کور ي له هه موو شتيک نه گرن... له دواي چامه که يا وای ده رنه خات که زۆر شتي نه يتي له دليا هه يه و بي لتي، به لام چه رخي که چ په فتار پي نادات بي لتي، چونکه له ژير چنگي فه رمانه واييه که ي زۆرداري وه ک (تورکي عثمان ي) دا به، که له سه ر قسه ي ره و ا راس تگۆي زمان نه به ري!... فه رمون، نه مه ش چامه که يه، بيخويننه وه، که به راس تي به گه نه جي نه يه کي ويژه يي نو ئ دانه نري که (حاجي) پيش که شي نوو سراوخانه ي کورديي کردووه.

کوا نه و پۆژه ي هونه رمه ندان و کار به ده ستاني کورد بي ينم نه م چامه به به خه نه چوارچي وه ي فليم يکي سینه مایيه وه، تا که لک و فه ري بۆ نه ته وه که مان زۆر تري و گيانه پاکه چاکه که ي (حاجي قادر) يش پتي شادمان بي؟!...

به هاري به که ي حاجي قادري کۆي

وتم به به ختي خه والو و به سه نه تووبي خوا
له خه وه لسته زه مان ي بچينه وه نه ولا
گوپه ي به هاري به نيستي که شاخ و داخي ولات
په ره له لاله و نه سرين و نيترگسي شه هلا
له گر مه گرمي سحاب و له هاژه ي باران
چيايه په ره هه را و نه واله په ره له صدا
په ره له سه يل و له گۆلا و کاني رووي زه مين
په ره له به رق و به ري قه ي بروو سکه جه ووي سه ما
شکۆفه ده ره همي شاباشي باي وه عده نه کا
له شه وق ي مه قده مي، خه ملي وه دار و به رد ي چيا
پياله يي زه ري نيترگس له سه ر که في سيمين
په ره له شه وغي وه ک دوو و لؤلؤني لالا

گولیش به پنه نجدهی پیروژه جامی یاقووتی
 له بونشاری مهسیایه پر له زهری تهلا
 له شادی وهک صفی شایی له کیتو و کهژ ازهار
 هوزا به خلعتی گولگون ده که ونه رقص و سهما
 چه من له لاله مثالی خطی پوخی دولبه
 سیاه چادری لی بۆته خالی سهر گونا
 له کن بنه وشه و خاو و هه لال و بهی بوونی
 هه لالی پیستهی خاوه عبیر و موشکی خه تا
 چیا له تهوقه سهری دا پڑاوه تاکه سهری
 چو زولفی سونبولی درهم، چو په رچه می به پهزا
 به جۆش و ناگری گولناری کانی هه ل ده قولتی
 مثالی دیدهی وامق له حسرتی عذرا
 قه لاتی زیوی پوخواوه هه رهس به تۆپی نه سیم
 سوپاهی لاله و گول چادری له جی هه لدا
 له گۆله شینتی که قاز و مراوی دین و ده چن
 نظیری ماه وستارهن له قلزه می مینا
 شنهی نه سیمه صدای ناوی صافی سهر قه لبهز
 به ورشه و ره شه گیا شهنجه بی بووه شهیدا
 خرنگ و هووپی قولینگ و قه تاری سی له سهران
 ده ییت و کهو ده فریت و شه هین چریکه نه کا
 له پیره و پیر و له سمکۆلی پیره گاکتوی
 ده له ززی گاوی زه مین و ده ترستی گاوی سه ما
 له بست و دوو که لی شینه تفهنگی نیچیره وان
 مثالی سونبولی زولفی که تیک بچی به صبا
 چیا به شیخ و کهوای سهوز و میتره ری به فره
 سیواکی چووزهره رتواسه ته یله سانی که لا
 چه من له لاله و ریحان و نه سته رهن نیمرۆ
 شیمهی صبح و شهوه نافتابی وقتی ضحا
 چنار و عه رعه ره ده ف زهن هوزاره نغمه سهرای
 گیاش ذاکره تسبیحی شه و غی له مهلا
 له ژووری میگه لی هه وره، له ژیر میگه لی مه ر

شبیهی گولشهنی خضرایه توددهی غبرا
 له کیتو و گمژ که سهر نیتواره دیتهوه مالآت
 له دوری چادری صاحیبی موجیدا، ویتستا
 له حیلله حیللی که حیل و له باره باری مهراڼ
 له دهنکی قزوهی گاجسوت و بزوهی مانگا
 له گورگه قال و حهپدی سهگ له قاره قاری بزڼ
 له عکسی دهنکی دووبارهی که دیتهوه له چیا
 له نوحه نوحه گاوڼ و قیره قیری شوان
 له بگره بهردهی کابان دهیسته حشر و حهلا
 ملاکهای سهری تاق و رهواقی مینایی
 دهپینه جونبوش و لهرزین دهکونه رقص و سهما
 که هه لکرا شهوین ناگر له کلی ره شمالتیک
 خجل دهن له زوایای خیمهیی والا
 (عطارد) و (زوجهل) و (نافتاب) و (ماه) تمام
 خلاصه ثابت و سیاره تا دهگاته (سوها)
 صبا دهزانی ژیانم له دوورتان مهرگه؟
 دهسا وهره بهکرهزی خۆت خجل به (عیسا)
 نهگهر منم له فراقیان کزهم له جهرگهوه دین
 نهگهر دلّه وهکو جهرگم دهلینی نهوا سووتا
 له پاش نهم هه موو داستانه بهختی خواب الود^(۱)
 مثالی نهژدهری نوستوو بهرق لهخه وههستا
 جهوابی دامهوه اما جوابیکی وا رهق
 نهما مجاللی مقال و مباحثه لهم لا
 وتی هه تاکو خهزان و بههار و زستانه
 مداری عیش و موالیدی عالمی غهبرا
 بههاری وا هه موو سالتیک دهپستهوه اما
 نهمانه دهچنه دیاری محالکی عقبه
 یه کیتی نایهتهوه چرونیان هه نهو چوونه
 له شتیخ و عالم و جاهل، له پادشاه و گهدا
 مکان شهوقی بهعتلاته، پهشمه کۆنه هوار

(۱) خواب الود: خاب نالود: خه والود

حیات ذوقی به احبابه، بایه آب و ههوا
 ره‌فیتی کۆنه غاوان، جوانه‌کان پیرن
 به‌شعق ده‌پۆن و له دووری دیاره شەق و عصا
 له دوسه‌دی یه‌ک‌تیکێ زه‌حمه‌ته بیناسیه‌وه
 مه‌گه‌ر به‌ناوونیشان و به‌خزم و باب و برا
 که بێتو به‌چیه‌وه ئیستیکه بۆ نه‌وێ دیسان
 سفر ده‌که‌ی له وطن ده‌چیه شاری (جابولقا)
 خلاصه‌ی قسه ئیستیکه مصلحت نه‌مه‌یه
 بلتی به‌وجهی نصیحت، به‌کاغذ و انشا
 نه‌مان کورانی رفیق و براده‌رانی ولات
 به‌نێوه هه‌ر که گه‌شت نه‌م کلامی بێ سه‌روپا
 له پاش نه‌وه‌ی که تصیحه و مطالعه‌ی بکری
 به‌یادی من له‌به‌ری که‌ن له‌ پروی میهر و وه‌فا
 هه‌تا له‌ خطه‌ی بێگانه فخری پتیه به‌که‌م
 له به‌ینی زومره‌ی احیا و مجمعی موتا
 ونی مه‌که‌ن، وه‌کو آثاری (نالی) و (کورده‌ی)
 له سه‌هوی دیده‌ بپۆشن گۆزه‌ر بکه‌ن له‌ خطا
 نیه له‌ ممکنێ امکان خطا و سه‌هوی نه‌بێ
 به‌غیری خواجه‌ی دیوانی علم الاسماء
 نه‌وی حسود و عجولن: لثیم و په‌خنه‌گرن
 له عیب و په‌خنه‌ی عالم به‌ری ده‌بن نه‌ده‌با
 نه‌مانه زاده‌ی افکار و خوشه‌ویستی من
 نه‌گه‌ر قبیح و کریهن، نه‌گه‌ر شەل و اعما
 مشالی فرخه‌ی ژیشک که پتی ده‌لتی دایکی:
 إلهی قاقمه یاخود سه‌مووره یادیا
 شبیهی جۆلا که راضی نه‌بێ به‌سه‌ر درێ خۆی
 مه‌لێن فصاحتی کورده‌ی به‌فارسی ناگا
 بلاغتیکێ هه‌یه هه‌چ زه‌مانێ نایگاتن
 له بێ تعصبی کوردانه بێ په‌واج و به‌ها
 که خۆتی تن نه‌گه‌ییتی و له نکه‌ته‌کانی ناگه‌ی
 ده‌لتی هه‌مووی هه‌یانه خوا به‌لای لێدا

به لām نهوانه که صرافى زتر و زوى قسه
 چ شاه پهوايه ده زانن، چ سکه يتيکه پهوا
 «چ حکمه يتيکه که اتاري کورده ناموسى
 نه کيميا و نه عنقا له بيتى ئيمه نهما
 إلهى نه يخه به بهر چنگى مهنده بوورى لئيم
 نقودى (حاجى) که نه يديوه (خوسرهو) و (دارا)
 امين بهوايه نصيب و نه گهر يه کن و ابى
 به خيبرى باوک و داىکى له پتى خيبرا بيدا
 گهلن قسسه م له دلا بو، حکايتم مابوو
 که چى له بهختى که چم خامه نووکى ليتره شکا!...»

چاپکراو له بهرهمه کانى حاجى قادري کوڤى

* (حاجى) هونراوى زوره، به لām گهلتيكى له ناو چوون. له سالى ۱۹۲۵دا له سهه خواستى خوالتيخوشبو (عهبدولرهمان سه عيد)، کۆمهله يکى گهوره له هونراوه کانى له ده مى ئهم و نهوه و، که کاتى خوى له بهريان کردبوو، له لايمن ماموستا (عهلى شوقى) يهوه کۆکرايووه و بهوى نيترايووه (بهغداد). نهویش له ۱۹۲۵/۱۱/۱ چاپى کردبوو.

* بهناوى (غيره تى ملي) يشهوه کۆمهله يک هونراوى ههلبژيرراوى هه بووه، لای (عهبدولرهمان) به گهلى بهدرخانى (ى) دانهنى که له پاش مردنى چاپى بکات، به لām داخه که م تورکه کان له گهلن کوشتنى (عهبدولرهمان) بهدرخان دا، نهو نووسراوه يشيان سووتاندبوو.

* له سالى ۱۹۶۹دا ماموستا (گيوى موکريانى) له شيوه يکى زور گهوره تر دا بو ستيه م جار کۆمهله يک له هونراوه کانى چاپ کرد.

لا په رکيشى به زينکؤغراف له دهست نووسى (حاجى قادري کوڤى) خوى له م نووسراوهيدا له چاپ داوه. ماموستا گيو نه م هونراوانه ي له چهند که شکؤلتيكى بهنرخ وهگرتهوه که له لای خوى پاراستوونى.^(۱)

* له سالى ۱۹۵۲دا ماموستا (عهلاته دين سجادي) له نووسراوه بهنرخه کهيدا (ميژووى نه ده يى کوردى) له سهه ميژووى ژيانى و هه ندى له بهرهمه کانى ليکؤلتيه وه ي کردوه.

* له سالى ۱۹۶۰دا (ماموستا حه مى مه لا کهريم) له نووسراوه کهيا (حاجى قادري کوڤى) ليکؤلتيه وه ي له سهه به شيكى زور له هونراوه کانى (حاجى) کردوه.

(۱) بهر له مه، هه ماموستا گيو به بهشتى، سالى ۱۹۵۳ (ديوانى حاجى قادري کوڤى) له چاپخانه ي کوردستان - ههولير له چاپداوه، به (زنجيره ي پمخشيات: ۳۲).

* له سالی ۱۹۷۱دا له (کټبه) میهره جانیکی گهوره بۆ (حاجی قادری کټبی) کرا، زۆر له ویتزهوان و رۆشنبیرانی کوردستان و بیتگانه تیا به شداریبون.

* وا له سالی ۱۹۷۲یشدا له لایهن نووسه‌ری نهم نووسراوه وه نهم لیکۆلینه‌ویه له‌سه‌ر میژووی ژبان و ویتزه‌که‌ی (حاجی قادری کټبی) کراوه. هیوادارم که گیانی (حاجی) ی پتی شادبیت.

* له گهلێک رۆژنامه و گۆفاره کوردیه‌کانیشا، ناویه‌ناو، له هۆنراوه‌کانی (حاجی) بلاوکرانه‌ته‌وه و قسه له‌سه‌ر هۆنراوه‌کانی و میژووی ژبانی کراوه. وهک گۆفاران: (هاوار) و (گه‌لاوێژ) و (هه‌تاو). هه‌روه‌ها وهک رۆژنامانی: (خویرمال) و (ژیانه‌وه).

(حاجی) به‌لای رۆشنبیرانه‌وه

* خوالیتخوشبوو (نهمین زه‌کی به‌گ)، میژووناسی به‌ناویانگی کورد له نووسراوه به‌نرخه‌که‌یا (مشاهیر الکرد و کردستان) ده‌ریاره‌ی (حاجی) نه‌تی:

«هه‌ر له منداڵیه‌وه گرفتاری خۆشه‌ویستی نه‌ته‌وه و نیشتمان و زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆی بوو بوو... له‌ناو گه‌وره‌ پیاوان و رۆشنبیرانی کوردا ناویانگی ده‌رکردبوو... چامه (قصیده) کانی نیشانه‌یه‌کی ناشکران بۆ نه‌وه‌ی که هه‌ستیکه نه‌ته‌وه‌یی بیت نه‌ندازه‌ی یوه له‌گه‌ڵ نیشتمانپه‌روه‌ریه‌کی کلپه‌داردا. زۆریه‌ی چامه‌کانی پهن له سکاڵایه‌کی پر له‌نازار و هاوار ده‌ریاره‌ی باری نه‌ته‌وه‌که‌ی و پاشکه‌وتوویی له هه‌موو جۆره‌ روویه‌که‌وه، که په‌کیک له‌وانه ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی ناوخۆیانه و، به‌کارنه‌هێنانی زمانی کوردی له نووسیندا...»

* مامۆستا (ره‌وشه‌ن به‌درخان) یش له نووسراوه ناوازه‌که‌یا: (صفحات من الادب الکردی) له بابته «حاجی قادری کټبی» یه‌وه نه‌فه‌رموئ:

«(حاجی قادری کټبی) له بوێژه هه‌ره گه‌وره‌کانی کورد نه‌ژمیتریی که له سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا ژیاون. به‌چامه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌ی پر له‌په‌خته ناویانگی ده‌رکردوه... له کۆی سه‌نجه‌قه‌وه کۆچی کرد بۆ نه‌سته‌موول. یوه به‌مامۆستای کۆره‌کانی به‌درخان پاشا. هه‌ر له‌وێشدا مرد. چامه نیشتمانیه‌یه‌کانی کارێکی گه‌وره‌یان کرده سه‌ر گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ناو کورده‌واریدا...».

که‌شکۆلیک به‌ده‌ستی خۆی نه‌نووسینه‌وه

که‌شکۆلیکی به‌نرخه‌ی بوێژه‌کاغان، که به‌ده‌ستی (حاجی قادری کټبی) خۆی نووسراوه‌ته‌وه، تا نهم سالانه‌یش له نووسراوخانه‌ی خوالیتخوشبوو، (مه‌لا محهمه‌د سه‌عید) دا که به (صدر العلماء) ی شاری (سابلاخ) به‌ناویانگه، پارێزراو بوو. حاجی له هۆنراوه‌کانی (حاجی قادری کټبی) خۆی و له هی بوێژان: (شقایب، خه‌یالی، جامی، حریق، خاکی، خالید، خالص، رضا، ره‌نجووری، زه‌رگه‌ر، سالم، شیخ نه‌بو سه‌عید نه‌بو خه‌یر، تالیپ، فضولی، کاریزی، کوردی، مه‌ستوره، محتشم، وه‌فایی) تیا نووسیوه‌ته‌وه. هه‌ندێک له‌م بوێژانه به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی هۆنراوه‌کانیان داناوه. ئێستاکه نهم که‌شکۆله به‌نرخه که‌وتووه‌ته لای مامۆستا گیوی موکریانی، که خوشکه‌زای (صدر العلماء) ^(۱).

(۱) دیوانی حاجی قادری کټبی، چاپی سیه‌مین، گیوی موکریانی، ل (۱). (ش. ف)

کەشکۆلە کە بریتییە لە (٤٤٧) لاپەرە. بێ گومان ئەم کەشکۆلە، هەر لەبەر ئەوەی کە بەدەستی (حاجی قادری کۆبی) خۆی نووسراوەتەوە، لە دواڕۆژی نیشتمانیماندا جێگایەکی ناوازی بۆ تەرخان نەکردی لە ناوازه‌گاهی کوردستاندا. هەروەها بەکەلکی لیکۆلینەوه دێ بۆ زانا و وێژەوانەکانمان...

حاجی خەمی ئافەرەتی کورد ئەخوات

(حاجی) ی پۆشنییر، کە ئەیزانی هۆی دواکەوتن و سەرگەردانییمان دوو شتە:

١- نەخۆتێندەواری

٢- بەدخوویی

بانگی ئەدا بۆ نەتەوه‌کەمان: کە هۆگری خۆتێندەواری بێ و فێری هونەر و پیشەسازی بێ و خۆستان پابەیتێن بەو کردەوه پلەندانه‌وه کە خواناسی پەسەندی ئەکات، وەک هۆگری و کۆکی و خۆشه‌ویستی و یەکییتی و بۆ مەبەستی خەبات کردن لەپێتێناو کەلکی کورد و کوردستاندا. هەروەها بانگی ئەدا کە زانست و هونەر و پیشەکەمان بۆ کەلکی گشتی بەکاربەیتێن، تا خۆمان دەوله‌مەند کەین و خاکەکەمان ناوهدان بەکەینه‌وه. لەمەشدا (ئافەرەت) مافی هەیه وەک پیاو بەخۆتێن و خۆی پێ بگەیتێن و خەباتی نیشتمانی بکات و لەبەری پەنجی شانی خۆیشی تێر بخوات:

«بۆچی فەرموویەتی نبی الامین

(اطلبو العلم ولو بالصین)؟

نیرومێ لەم حدیثە فەرقي نییه

گەر مەلا ئەهی فەرموو دینی نییه

تۆ وەرە فن فێرە چیتە لەوه

گاوپه، جووه، یاخود هیندووه»

سەرچاوه‌کان:

١- دیوانی حاجی قادری کۆبی - گیوی موکریانی

٢- میژووی ئەدهبی کوردی - عەلانی دین سجادی

٣- کۆمه‌له‌ شعری حاجی قادری کۆبی - عەبدولرەحمان سەعید

٤- حاجی قادری کۆبی - حەمەدی مەلا کەریم

٥- خلاصەیه‌کی تەریخی کورد و کوردستان - محەممەد ئەمین زکی.

٦- مشاهیر الكرد وکوردستان /ج/ ٢ - محەممەد ئەمین زەکی.

٧- دراسات فی الادب الكردی - روشن بێدرخان.

٨- مقالات - رفیق حەلمی.

٩- لیکۆلینەوه‌کانی خۆم.

میزووی گۆرانى ئىنتىباه

۱۹۸۷

يېتەكچى

لە ئاۋەند سالەكانى (۱۹۲۰) ۋە (۱۹۳۰) دا پاپەرىننىكى گەرموگىر ۋە پاك ۋە پىرۇز، لە مەيدانى رۇشنىبىرى ۋە ھونەر ۋە ھۆنراۋە ۋە پەخشاندا، لە كۆرى نىشتىمانپەرۋەرى ۋە كوردايەتى ۋە مۇۋە دۆستىدا لە سىلتىمانىدا پروى دا، كۆمەلەيەكى گەۋرە ھۆنراۋى نىشتىمانى ۋە رۇشنىبىرى لەلايەن بۇيۇ ۋە ۋىژەۋانەكانغانەۋە دانرا كە زۆرىيەن كران بەگۇرانى ۋە، لە خۇتندىنگاكانى كوردستانى عىراقدا، بەئاۋازىكى خۇش ۋە بەجۇشەۋە، لەلايەن شاگردەكانەۋە دەخۇتندرانەۋە. مامۇستايان (زىۋەر ۋە رەفىق حلىمى ۋە فاتى بىكەس ۋە عەبدولواھىد نورى ۋە شىخ نورى شىخ سالىح) لەو جۇرە بۇيۇ ۋە ۋىژەۋانە بوون. ئەگەر بەپىتى ژمارەبى، (زىۋەر) لە ھەمىۋىيان زۆرتى دانابو. بەلام ئەگەر بەپىتى نىخ ۋە بايەخ ۋە گرنگىيى ۋە كارىگەرىيى بى، گۇزىننىيەكەي (شىخ نورى شىخ سالىح)، كە ناۋى (ئىنتىباھ) بوو لە ھەمىۋە ۋە گۇزىننىيەن پايەي بلىندتر بوو. ئەمەش سەبارەت بەۋە بوو كە ئەو گۇزىننىيە ھەر ھەستى نەتەۋايەتتى (شىخ نورى) ۋە پىشان نەدابو، ھەست ۋە تەزۋو ۋە تاسە ۋە بىرۋايەۋە دىل ۋە دەرۋون ۋە ھۇشى كوردەۋارىيى ئەو سەردەمەشى دەرىپىسو، كە دامابوون لەسەر (دادپەرۋەرى) ۋە (بەزەيى ھاتنەۋە) ۋە كارىدەستانى جىھان ۋە ئەۋانەي پەيۋەندىيان بەكوردستانەۋە ھەبو. ھەرۋەھا كە دۇى سىتەم ۋە زۆردارىيى ناۋخۇ ۋە ئەو فەرمانپەرۋايىيەن ۋە ستابوون، كە بوۋبوونە ھۇى سەرگەردانى ۋە پاشكەۋتوۋىيى كوردەۋارىيى ۋە كاۋولبوۋنى كوردستان.

لە راستىدا گۇزىننى (ئىنتىباھ) ھى (م. نورى) نەبو. ھى بۇيۇتتىكى ئافرەتى فەرەنسەيى بوو، كە ناۋى (مارى ۋۇزەف شەنى) بوو. ئەم ۋە بەۋەنەي يەككىك لە شۇرەشە گەۋرەكانى فەرەنسەۋە ئەو كۆمەلە ھۆنراۋەيى دانابو. كە ھۆنراۋەكە كرا بەگۇرانى ۋە لە شىۋەي (لاساىي كوردەۋەيەكى بەگۇرانى) (۱) دا،

پىشانى نەتەۋەي فەرەنسە درا، لە ھەمىۋە لايەكەۋە خۇشەۋىستىيى ۋە پىزىيان بەرامبەر گۇزىننىيەكە ۋە خاۋەنەكەي پىشان دا كە بەھۇى ئەۋەۋە ناۋيانگىتىكى گەۋرەيشيان دەستكەۋت.

جا لىرەدا ھونەر بۇ (مەحمۇد جەۋدەت)، كە لە پروى نىشتىمانپەرۋەرىيى ۋە ئازايەتى ۋە مەردايەتتىيەكەيەۋە، ۋىژەۋاننىيەكەي خۇى خىستە كار ۋە، ئەم گۇزىننىيەي لە سالى ۱۹۲۵ دا لە فەرەنسەيەۋە گۇزىيە سەر زمانى كوردى. لە بۇيۇكەنىشىمانى داۋاكرد، كە يەككىكيان ئەم پەخشانەي ئەو بخاتە شىۋەي ھۆنراۋەۋە ۋە ئاۋازىكىشى بۇ بدۇزىتەۋە، تا لەلايەن شاگردانى خۇتندىنگاكانى كوردستانەۋە، بەگۇزىننىيەۋە بخۇتندرتەۋە.

لىرەيشدا ھونەرى (شىخ نورى) دەرەكەۋىت، كە لە پىش ھەمىۋە بۇيۇتتىكدا، ئەو پەخشانەي (مەحمۇد جەۋدەت) ۋە بەھۆنراۋە خىستە شىۋەيەكى جوان ۋە رەنگىن ۋە ئاھەنگ دارەۋە ۋە، ئاۋازىكى جوانىشى بۇ

(۱) واتە: ئۇيەرت يان ئۇيۇر.

دۆزییه‌وه و، وهک گۆزانییه‌کی نیشتمانیی زۆر خوش و به‌جۆش و گه‌وره و گرنگیش له‌ناو خۆپێندنگاکانی کوردستاندا بلایوی کردوه^(*).

له‌وه‌دا ده‌ره‌که‌وێ که ئهم گۆزانیی (ئێتبا) ه‌یان له‌گه‌ڵ چیرۆکی (نیرۆن) و چیرۆکی (سکالانوس) دا، له‌سه‌ر شانۆی خۆپێندنگاکه‌یان، به‌ (تیپی ساز و ناواز و گۆزانی و لاساییکردنه‌وه)، لاساییکردنه‌وه که

(*) خوالیخۆشبوو (مه‌حمود جه‌وده‌ت) ئهو ئۆپه‌رتیه‌ی له‌ فه‌ره‌نسیه‌وه به‌ناوی (ئینتیبا) ه‌وه به‌شیه‌ی (به‌خشان) کردۆته‌ کوردی و له‌ (ژیانه‌وه‌ی ژماره‌ ٢١) ی ١٩ مارت ١٩٢٥ دا له‌ لاپه‌ره‌ چواردا به‌شیکێ بلاکراوه‌ته‌وه، به‌شی دووه‌می له‌ ژماره‌ (٢٢) ی ٢٦ مارت ١٩٢٥ دا بلایۆته‌وه.

جا له‌به‌ر گرنگی باسه‌که و ئهو لک و پۆیانه‌ی له‌ دوایدا لیتی ده‌بنه‌وه، وای به‌باش ده‌زانم که ده‌قی وه‌رگه‌ڕانه‌که (به‌به‌خشان) وهک ئه‌وه‌ی له‌ ژیانه‌وه‌ دایه‌ به‌خه‌ینه‌ به‌رچاوی خۆته‌ر و به‌شیه‌ی پتوووسی ئیستا پێشکه‌شی که‌ین:

ئینتیبا

دوینی شه‌و له‌ سه‌کونه‌تی عه‌میه‌ی نیوه‌شه‌وا له‌ناو ژووره‌که‌ما که به‌رۆشایی مانگ نیوه‌ رووناک ببووه‌وه، به‌نییه‌تی نووستن راکشابووم و چونکه‌ زۆر ه‌یلاک و ماندووبوم ئه‌مویست زوو خه‌وم لێ بکه‌وێ، فه‌قته‌ هه‌رچه‌ندم نه‌کرد و نه‌کوشتام به‌هیچ کلۆجیک خه‌و نه‌نه‌که‌وته‌ چاوم. چونکه‌ خه‌یال و وه‌زعه‌یه‌تی وه‌ته‌ن و ئاره‌زووی ته‌نسیسی ئه‌من و ئاسایش تیايدا موخه‌بییه‌له‌ی به‌سوهره‌تیک ئیستیا کردبوو له‌ پاش موده‌دته‌تیک زۆر که‌م ئه‌وه‌ی که‌ فکرم لێ نه‌کرده‌وه عاده‌تا به‌چاو ده‌مبینی.

له‌م خه‌یالانه‌دا وا نه‌هاته‌ پێش چاوم که له‌ (ده‌شتی وه‌یس)^(١) دا؛

پیش سپی، مندال، پیاوی قه‌یره، ژن، کوپ، کچ، حاسل گه‌وره و بچوک عه‌شاماتیکی ئه‌وه‌نده‌ کۆبووبوه‌وه که ته‌شبهه‌کردنی ئه‌م قه‌له‌بالغه‌ به‌شاره‌مێرووله‌یه‌ک جائیز بوو، ئه‌م خه‌لقه‌ش به‌نیعتیباری نه‌کسه‌ریه‌ته‌وه پر چه‌ک و سیلاح بوون، له‌م ده‌شته‌دا که له‌به‌ر ئینسان وه‌ک به‌حرێکی موته‌لاتیم وابوو به‌ده‌ره‌جه‌یه‌ک سه‌کووت و سه‌کونه‌ت حوکم فرمایوو که ئینسان عاده‌تا گوێی له‌ وزه‌ی باله‌ مێشوله‌ ده‌بوو.

منیش له‌ کن (گرده‌که‌ی شیخ محی‌دین)^(٢) ه‌وه له‌ناو ئه‌م عاله‌مه‌دا خۆم ده‌بینی. ناگه‌هان ده‌نگ و ناگه‌نگ و گۆزانییه‌کی زۆر موئه‌سه‌رم هاته‌ به‌ر گوێ.^(٣) گۆزانییه‌که‌ موزون و گفته‌که‌ش موه‌بیج بوو، چاوم هه‌لبه‌ری که ته‌ماشام کرد ئه‌م گۆزانییه‌ چه‌ند سیلاح به‌ده‌سته‌تیک له‌سه‌ر گرده‌که‌وه‌ن، ئه‌یانوت و نه‌قهراتی ئه‌م گۆزانییه‌ به‌یه‌ک ناگه‌نگ له‌ ته‌ره‌ف عموومه‌وه تیاکه‌ر ئه‌کرایه‌وه و له‌ ته‌نیشت ئه‌م سیلاح به‌ده‌سته‌انه‌وه چه‌ند دایکیکی که هه‌ر یه‌که‌ ده‌ستی مندالیک به‌ده‌سته‌وه، چه‌ند مندالیکێ ده‌دوانزه‌ سال، چه‌ند ژنیکی مێرددار، چه‌ند =

(١) ده‌شتی وه‌یس: که‌وتبووه‌ (پۆژناوی) شاره‌وه‌ به‌پاڵ کارگه‌ی جگه‌ره‌ی ئیستاه‌وه، شه‌خسێکی لێیه، خه‌لکی بۆ نیاز و موپاره‌کی زیاره‌تیمان ده‌کرد، به‌گۆزانییه‌وه ده‌وترا: بابچه‌ینه‌ سه‌ر (وه‌یس) وه‌یسی خۆمانه‌ له‌ وه‌یس ده‌پرسین خه‌تای کامانه‌.

(٢) گردی شیخ محی‌دین: خوار ده‌شتی وه‌یسه، ئه‌و گرده‌ی نیاوان کارگه‌ی جگه‌ره‌ و کارگه‌ی سه‌هۆله‌که‌ی گه‌ره‌بیت، ئیستا (گه‌ره‌کی شیخ محی‌دین) ه‌.

(٣) تا ئێره‌ له‌ ژیانه‌وه‌ی ژماره‌ (٢١) دایه‌.

به سایه‌ی دستک‌هوتی نو نا هه‌نگانه‌وه، که سێ شوی خایاند، گه‌لیک نامیتری ساز و ئاواز و، که‌لویه‌لی وهرزش و دیده‌وانیسیان بۆ خویندن‌گاکه‌یان کری، بی‌جگه‌ له‌وه‌یش ده‌ستگیرۆیی گه‌لیک شاگردی

= کچیکی چواره سال له‌سه‌ر خه‌تی‌ک به‌ته‌رتیب یتک پاوه‌ستابوون و به‌سوره‌تیکی حوزن نه‌نگیز، جه‌ساره‌ت به‌خش ده‌سته ده‌سته به‌پزه له‌سه‌ر ئهم گۆرائییه‌ که نه‌قه‌را ته‌که‌یی له‌ ته‌ره‌ف عموومه‌وه تیکرا نه‌کرایه‌وه ده‌وامیان نه‌کرد.

گۆرائیه‌که‌م عه‌ینه‌ن^(۱) له‌بیر نه‌ما، فه‌قه‌ت خولاسه‌یی مه‌ناله‌که‌ی^(۲) نه‌مه‌بوو که‌وا عه‌رزی ده‌که‌م.

ده‌سته‌یی لاوه‌گان

ئیمه‌ دلاوه‌رانی کوردان بۆ ته‌ئمنی سه‌عه‌ده‌تی میله‌ت نه‌وا هه‌وه‌ل هه‌نگاومان هاویشته‌. ئالای زه‌فه‌ر به‌مه‌سروریه‌ت له‌ پێشمانه‌وه ره‌فعی مه‌وانیعی نامالمان نه‌کات. بۆ نیم‌حای زوڵم و ته‌عه‌سسوب له‌ هه‌موو کوردستاندا. ته‌په‌لبازی سوارانی جه‌نگاوه‌ر ده‌ستی کرد به‌لێدان، نه‌ی دوشمنانی کوردستان، نه‌ی زالمات و خۆتێخۆزان به‌ه‌رز نه‌مه‌ میله‌ته‌ که هه‌لساوه، نه‌ی غه‌دداران هه‌ر له‌ ئیستاه‌ کف‌ بۆ خۆتان حازر به‌کن.

«نقرات»

ماده‌ری وه‌ته‌غان، کوردستان، ئیستیمدا دمان لێ ده‌کا. ئیمه‌ که‌ نه‌ولادی نه‌وین هاتین به‌نیمدا دیه‌وه و عه‌زمان کرد که‌ نه‌جاتی به‌دین و له‌ یتگی نه‌جاتی نه‌ودا به‌رین. ئیمه‌ هه‌ر بۆ خه‌زمه‌تی نه‌و نه‌وین له‌ پتی ژبانی نه‌ودا مردن به‌زیان نه‌زانین.

سی چوار دایک

نه‌ی دلاوه‌رانی وه‌ته‌ن قه‌تعه‌ین زهن مه‌که‌ن که‌ له‌ دیده‌یی ماده‌ره‌نه‌یی ئیمه‌ به‌حوزن‌تیکی زه‌لیلا نه‌وه فرمیسک بێته‌ حواری، چونکه‌ ئیمه‌ نه‌زانین که‌ ئیوه‌ ده‌ستتان دایه‌ ته‌هنگ توفیق ره‌قیقاتانه و زه‌فه‌ر یار و یاوه‌رتانه، له‌به‌ر نه‌مه‌ لازمه‌ هه‌ر له‌ ئیستاه‌ زالمات و دوشمنانی کوردستان نه‌شکرپێژی مه‌زه‌لله‌ت بن. نه‌ی جه‌نگاوه‌ران ئیمه‌ ئیوه‌مان هێنایه‌ دنیاوه‌ له‌به‌ر نه‌مه‌ حه‌یاتتان هی ئیوه‌ نییه‌. عانیید به‌وه‌ته‌نه. چونکه‌ له‌ پێش ئیمه‌دا ماده‌ر نه‌وه.

«نقرات»

سی چوار پاوک

نه‌ی (غظنه‌فران) ئیوه‌ که‌ قه‌لبتان به‌راسته‌یی نه‌به‌ویه‌ته‌وه زه‌ره‌بات ده‌کا له‌ ساحه‌یی جه‌نگ و جیدالدا ئیمه‌تان له‌بیر نه‌چێته‌وه بۆ نه‌وه‌ی رۆحی ئیمه‌ به‌مه‌رفه‌قه‌یه‌تی ئیوه‌وه دائیمن شه‌عه‌سه‌عانیی، له‌ هه‌یج شتیگ سل مه‌که‌ن و به‌به‌رینداری و شان و شه‌ره‌فه‌وه وه‌رته‌وه سه‌ربالینی ئیحتیازی ئیمه‌ و به‌ده‌ستی خۆتان دیده‌یی نوکرانی ئیمه‌ لێک بنین.

«نقرات»

چه‌ند مه‌ندالێک

نه‌تیجه‌ی زه‌فه‌ر که‌ ته‌ئمنی سه‌عه‌ده‌ت و مه‌سه‌ره‌تی دلاوه‌رانی وه‌ته‌ن په‌روه‌ر ده‌کا، نه‌تیجه‌ی ئامالی ئیمه‌یه‌: =

(۱) عه‌ینه‌ن: وه‌ک خۆی، کتومت.

(۲) مه‌ناله‌: پوخته‌که‌ی، مانا که‌ی. له‌ (مال‌ه‌ل‌ه‌) عه‌ره‌بییه‌وه‌یه.

ههزاريشيان پي کرد بۆ کړپنی جلوه رگی وهرز و دیده وانی. تا ئیستاکه یش یادی نهو کارگیتړ و ماموستایانه له بیرې نه توه که مانداد ماون و، بهریتړ و خوشه ویستیه وه ناویان دهیتن. (سالح قهفتان،

= مردنیک که تهنی ژبانی نه بهدی دلی میلله تیک بکا بگاته غایه موقده دهسی نیمه یه.

نهو ترسنوکانه لمړیز باری حمیاتدا دهالتین، له ژبان نه گه یشتون، نه وانه که له پتی سه عاده و په فاهی میلله تی خویاندا تیغنا ی حمیاتبان کردوه هه نهوان ژباون و نهژین. هه وول درسی نیمه له ناغوشی^(۱) ماده ردا، له سره ریخله ی مکتب نه مهبوو.

«نقرات»

سی چوار ژنی میزداد

برون نهی په فیکان دلاوه ران، شهر جه ژنی نیوه، برون نهی جه نگاهو ران، برون هه تا به موزه ففهره ت نه گه پته وه. بۆ گولبارانی نیوه و ته زینی تا قی زه فرتان نیمه ش گول نه چینه وه.

نه گه دهستی زولمی زه مانه چهند وجودیکی عه زیزی نیوه نه به دییه له نیمه جوئ بکا توه، نیمه ش به زه فو و غالبیه تی نیوه نه به دییه نه لاوتینه وه و فیکری نینتیه قامی نیوه به سووره تیک ته لقینی نهو شیر به چانه ی،^(۲) که له باوهش و سکماندان، ده کین که هه قه تره به کی خوتنی نیوه بیتته دریا به که که سه هه زار زالمان غه رق بکات!

«نقرات»

چهند کچیک

نیمه که خوشکانی قه ره مانین و هیشتا رابیتیه موقده دهسی نیزدیوازج لامان مه جهوله، نه گه له گهل حیاتیه نیمه دا نهو جهوانانی وه تمن ناروزوی نیشتراک بکه ن لازم به چه ره به کی نارایش و پابه ی زه فو وه عوده ت بکه نه وه و بۆ نیستی حسانی نه غایه موقده دهسه له م شهره موباره که دا خوتنی خویان پڑاندین.

«نقرات»

ناقمی جه نگاهو ران

له ژیر نه م چک و سیلا حه دا، له جزور خوی عالمیان و نه م عه شاماته و دایک و باوک و خوشک و برا و مال و مندالماندا سویتد ده خوتن که پشه یی زولم و زالمان بکیشینه وه و نه م و ناسایش له م کوردستانه دا ته نیس و ته من بکه ین.

به نه به جامه ییکی (زین فروشته نیه وه؟) که به نه مانه ت لامین نهوی خودغایی بکه م. بینانه عملیه یی ده ره ق نه م گزانیه که ناوی (گزانی عه زه ت) ه، نه ختی عه ززی مه علومات به لازم نه زانم. نه م گزانیه له تهره ف ژنه فرانسزه که وه که ناوی (ماری ژوزف شه نی) یه و تراوه، له ناو فرهنسزه کانداه بوه به گزانییه کی زور مهرغوب و مه شهری میلی. به نه که خوتنه موه نه م مه وزوعه م وه ک فوهرانی حیسیتیه کی عمو م که له م موحیته دا به رامیه ر زولم =

(۱) ناغوش: نامتیز، باوهش.

(۲) شیر به چه: پیچوره شیر.

زیتور، سعید کابان، علی ناگا، فوئاد رهشید) لهو جوړه ماموستایانن. هرهو ها (عبدالولاحید نوری،

= نیعتیسافى شیخ محمود و تبه‌دعی و له کوردستانى شیمالیدا بهرام‌بهر نیستیب‌داد و وحشیه‌تی تورک حاصل بووین، وا هاته پتیش چاوم. وه فیکری مونه‌زمه کدی که نساس تشکیل ده‌کا به‌نزه‌ر نه‌حوالی روحیه و تمایلاتی خۆمانه‌وه نه‌ختی هلمگیتراپوه و به‌موقه‌ددیه‌یه‌که‌وه عه‌وزم کرد. له ترجمه‌م‌کردنی عه‌رزى نه‌سلیشم. نه‌گه‌ر یه‌کټی له شاعیره‌کاغان مه‌وزوعه‌کدی لا چا بوو (چاکبوو. ۱. ب) به‌زمانی خۆمان نه‌زمی بفره‌سوئ تاکو له تهره‌ف من‌داله‌کانی مه‌کته‌به‌وه به‌گورانی بی‌تیرئ، لام وایه نه‌م هیمه‌ته هه‌موو هاو‌خوین و هاو‌زماغان خۆش‌حال ده‌کا.

مه‌حمود جه‌وده‌ت^(۱)

(۱) واپزانم نه‌سلی بابه‌ته‌کدی لای خو‌تنده‌ر ناشکرایه، هه‌روا سه‌رجاوه نه‌سلیه‌که، هه‌ندئ وشه له کاتی گواسته‌وه‌دا، به‌داخه‌وه، له رۆژنامه‌که‌دا باش دهره‌ن‌چوو بوو. (ژین - ۲۱، ۱۹/۳/۱۹۲۵ و دواتر). ده‌میتیتهمه سه‌رنجه‌کدی کورتایی مه‌حمود جه‌وده‌تی وه‌رگتیری نه‌م پارچه‌یه که له کاره‌که‌یدا (نه‌ختن) ده‌ستکاری وای کردوه تا خو‌تنده‌ر وا نیتیریک‌خاته‌وه له دورره‌بری نه‌و رۆژهی سلیمانی بچن یا کوردستانى شیمالی!! لهو رۆژمه‌دا (مارتى ۱۹۲۵) شیخ مه‌حمود ته‌نگ به‌شۆرشه‌کدی هه‌لچنرابوو و له ناوچه‌ی پینچوین بوو، که‌مالیه تورک‌کانیش ته‌نگیان به‌شۆرشه‌کدی شیخ سعیدی پیران هه‌لچنبیوو و نیعلاتی کورد قرانیان کردبوو. لیتره‌دا جه‌وده‌ت نه‌م دوو دیاره‌یه‌ی باکور و باشوور ده‌خاته یه‌ک تایی ته‌رازووه‌وه: رابه‌ری ته‌نوه‌یه‌ک له ۱۹۱۸ وه دؤی داگیرک‌ری تورک و نینگلیز جه‌نگاوه و دهره‌ده‌ر، له‌گه‌ل جه‌للادیکی کورد کوژ. (زولم و نیعتیسافى شیخ مه‌حمود و تبه‌دعی = نیستیب‌داد و وحشیه‌تی تورک له شیمال)... نه‌مه نه‌گه‌ر (سونی فهم) و (جه‌هاله‌تی) نه‌و رۆژه نه‌بئ یا کینه و یتگانه په‌رستی نه‌بئ ده‌بئ چی ناو‌نرئ. (ژیانه‌وه) ئۆزگانی نینگلیز و حوکمه عه‌ربه‌یه‌کدی به‌غدا‌بوو له سلیمانی، ته‌سخیر کرابوو بۆ (راگه‌یاندنیکى دژ به‌کورد و شۆرشه‌کدی)، بۆ میتشک ناودانی خه‌لکى و یتگه‌یاندن‌یان به‌بئ هه‌ده‌یی (شۆرش و یاخی بوون و جه‌رده‌یی)! به‌سوود و قازانجی سام نینگلیز و عه‌دالت و مه‌رحمه‌تی حوکمه‌ته‌کدی به‌غدا، ژیا‌نه‌وه بی‌روه (ورده‌بین) و به‌دووی زه‌ره‌یه له هه‌له و ناله‌باری حوکمی سه‌رده‌می شتیخدا ده‌گه‌را و نه‌شری ده‌کرد. (په‌روانه ژماره‌کانی). به‌داخه‌وه لهو هه‌ول و کاره‌شدا داگیرک‌ران ده‌سه‌پاچه‌نه‌بوون، دامازنه‌بوون، هه‌ر قه‌له‌می له‌م بابه‌ته زۆر به‌و که (فی سبیل الله) نه‌وه‌ی خۆیان نه‌یاند‌ه‌زانی و پینان نه‌ده‌کرا نه‌مان به‌خه‌خشانه بۆیان ده‌کردن. به‌لام که دوا‌یی، دوا‌ی سی چوار سال ژیان له‌ژۆر سایه‌ی نه‌و (به‌یاخی عتیراق و به‌ریتانیای موعه‌ززه‌یه‌دا)، ره‌ش و سپیان بۆ ناشکرایوو، بۆیان ده‌رکه‌وت که داگیرک‌ه‌ر هه‌ر نه‌ویه که بوو و ده‌بئ... نه‌وساکه، د. که‌مال مه‌زه‌ه‌ر وته‌نی: (زۆری نه‌برد کاتیک نه‌وانه‌ی له - ژیا‌نه‌وه - دا ده‌یان‌نووسی له‌وه‌گه‌یشتن... بۆیه به‌شیکیان ده‌ستیان له نووسینا هه‌لگرت و له کاری سیاسى دورک‌وته‌وه و به‌شیکیشیان دایانه‌وه پال شیخ مه‌حمود). بۆ په‌ندى زه‌مان، مه‌حمود جه‌وده‌ت یه‌کتیک بوو له تاقمی دووم که دایه‌وه پال شیخ و شۆرشه‌کدی، (اله دوا‌ی ۶ نه‌یلوولی ۱۹۳۰). بپینوه سه‌ر بابه‌ته‌کدی خۆمان. که وه‌رگتیر داوا‌ی له شاعیرانی کورد کرد نه‌و پارچه شیعه‌ر فه‌ره‌نسیه‌ی به‌په‌خشان کردویه به‌کوردی، یه‌کتیک بپیکاته شیعه‌ر تا له‌لاین من‌دالانی قوتا‌بخانه‌وه وه‌ک سه‌رو‌دئ بو‌ترئ... شیخ نووری شیخ صالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ نه‌م کاره‌ی به‌جوانی نه‌خجما‌دا. چا گرتی باسه‌کدی ماموستا شاکیر فه‌تاح نا لیتره‌دا‌یه: ماموستا مه‌مه‌دی مه‌لا که‌رم رای وایه بپه‌خو‌دی شاعیر نه‌و کاره‌ی کردوه، کاک نازاد عه‌بدالولاحید و ماموستا هه‌ردی و کۆمه‌لتیک له‌گه‌ل ته‌وه‌دان که، کردن به‌شیره‌که، له‌لاین شیخ نووریه‌وبین. نه‌م باسه‌ی ماموستا به‌ده‌وری نه‌و ته‌وه‌ره‌دا ده‌خولیتنه‌وه.

که ڕیم سه عید، مستهفا سانیپ) یش له لاوانی ئەو سەردەمه بۆن و له لاسایی کردنهوه کهدا یارمهتییان دا. جا ئەوانه هه موویان شایانی پێژ و سۆپاسن چونکه به کاری نه تهوه کهمان هاتن.

کاروبار بهم ڕهنگه بوو، تا ڕوودانی کارساتی شەشی مشتاخان (ئهیلول) و ساتی ١٩٣٠. نیتەر لهوه بهدواوه بهر بهستی ئەو گۆزانییه کهرا. بهر بهره گۆزانییه کهان له بهیر چوونهوه. ته نانهت گۆزانیی (انتباه) یش به خاوه نه که یهوه که (شیخ نوری شیخ سالح) بهو تا ماوه یهکی دوور و درێژیش له بهیر چووهوه... که واته نێمه پێژ و سۆپاس و پیرۆزاییه مان له سهره که پێشکهشی سێ نووسه ڕی تریشمان بکهین، واتا (دکتۆز کامل حه سه ن عه زیز به سیر) و (موسلیح مستهفا جه لالی) و کاک (نازاد عه بدوا حید) ، چونکه هه ڕیه که یان له ناوه ند ساله کانی ١٩٨٠ و ١٩٨٥، نووسراوێکی له سه ر (شیخ نوری شیخ سالح) و بهر هه مه کانی نووسی و هه ر سێکیشیان پایه ی گه و ڕه یان له ناو نووسه ران و بۆیانی سەردەمی خۆیدا، که شایسته یه تی بۆ ئاماده کرد. هه ر وه ها نه وه پشیان چه سپانده دلی کورده پره و ڕانه وه که گۆزانیی (انتباه) ئەو دایناوه؛ واتا ئەو له پەخشانه کە ی (مهحمود جهودهت) هوه کردوویه به هۆنراوه و ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوه ته وه و، فێری شاگرده کانی خوێندن گای کورانی سەره تایی یه که مه ی سلێمانیشی کردووه و، له وێشه وه بلا بۆ ته وه به ناو خوێندن گاکانی تری کورده ستاندا.

هه روه ها له لاپه ره کانی ئەم نووسراوه دا پێشان دراوه، نووسه ڕی ئەم نووسراوه له گه لێک ده رفه تدا هه ولتی داوه که ئەم گۆزانیی (انتباه) ه و گۆزانییه کانی تریش، له لایه ن کاره به دستانی (خوێنده واری) و (پۆشنه ڕی) یه وه، هه روه ها له لایه ن تیه په کانی (لاسایی کردنه وه) و (ساز و ئاواز و گۆزانییه وه) سه ره له نوێ تازه بکه رتیه وه و زیندوو بکه رتیه وه و به خرتیه وه ناو خوێندن گاکان. چونکه پڕن له ساز و ئاوازی خۆش و به جۆش و، وشه ی به نرخی نیشتمانیی و مرقه قایه تی. ئێسته که یش دیسانه وه تکه ده که مه وه له و کار به ده ستانه و له و تیه په نه که ئەم که له پووری نه ته وایه تیه په مان زیندوو بکه نه وه و نه هێلن له ناو به ی.

شاکر فه تاح

«خاوه نی پرۆژه ی خوێنده واری کورده»

(سلێمانی): (١٩٨٧/١٢/١٧)

مێژووی گۆرانیسی (انتباه)

جێگای دلخۆشی و سوپاسی خودایه، که له ماوهی شەش سالدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو له بابەت (شیخ نوری شیخ صالح) و بەرھەمەکانیەوه، لەلایەن سێ نووسەری کوردی بەپێژەوه چاپ کرا:

۱- شیخ نوری شیخ صالح له کۆری لیکۆلێنەوهی وێژەیی و پەخنەسازیدا - د. کامیل بەسیەر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نوری - دەنگی پەسەنی شیخەر - موسڵیح مستەفا جەلالی، سالی ۱۹۸۴.^(۱)

۳- دیوانی شیخ نوری شیخ صالح - نازاد عەبدولواحید، سالی ۱۹۸۵.

هەرچەندە ئەم سێ نووسراوە ناوازه و نایابانه، له بابەت ژمارە ی لاپەرە و، شێوەی نووسین و داپشتان و، بیروباوەڕەوه، هەندیک جیاوازی لەیەکتری بەلام نووسەرەکانیان، هەموویان، لەسەر ئەوه یەکدەنگن که (شیخ نوری شیخ صالح) سەرەستە ی وێژ و وێژەوانانی سەرەستە ی خۆی بووه، له پایەبەلنیدیدا، له تازەکردنەوهی وێژ و هۆنراوەی کوردیدا، له پۆژنامەنووسیدا، له بەکارهێنانی دەستووری زانستیی له پەخنەسازی و نرخ دانانی وێژەیییدا، له خەباتی نیشتمانیدا، له بەرزکردنەوهی سەری کوردەواریدا. بەرھەمە ناوازه و نایابەکانیشی بەلگەن بۆ راستیی قسەکانی ئەو سێ نووسەر. هەرەها لەسەر ئەویش یەک بیروباوەڕن که (گۆرانی انتباه)، بەرھەمیکی پەرچەکراو و، پاک و پوختە و ئەژادی (شیخ نوری)یە، نەک هی (مەلا مەحمودی بێخود).

له راستیدا (شیخ نوری شیخ صالح)، خودای گەوره، سێ بەهری گەورهی پێ بەخشیبوو: سەرووسیمایەکی جوان و پڕشنگداری هەبوو، که دلپاکی و دەروون نازادی و، سەرەستیی بیروباوەڕت لەدەم و چاویدا دەخوێندەوه، لەگەڵ پڕوخۆشی و زمان شیرینی و نەرم و نیانییدا. دەنگێکی نەرم و

(۱) ئەوهی پێویستە لێرهدا بخرێتە بەرچاو، دەربارە ی ئەو کتێبە ی خۆلێخۆشبوو (موسڵیح جەلالی) ئەوهیە که ئەو کاتە ناوبراو بەرپێوەری گشتی دەزگە ی پۆشنییری و بلاوکردنەوهی کوردی بوو له بەغدا، هیچ سەر و ساختیبهکی لەگەڵ شیخەر و ئەدەبیاتدا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلی مەردان که کارمەندیکی هۆنری بووه لهو دەزگە یه له یەک شەمە ی ۱/۹/۲۰۰۲ له مالی لەتیف هەلمەتی شاعیر بۆی باسکردم که: ئەو کتێبە ی لەسەر شیخ نوری، خۆلێخۆشبوو (م. ن) ی شاعیر بۆی نووسبوو نامادەیکرد و بەناوی (موسڵیح) هوه بلاوکرایهوه، لەوهشدا سوودیکی زۆر له کتێبە ی کاک (نازاد عەبدولواحید) وەرگیرا... نەک هەر ئەمە بەلکو کتێبی (شورائەکان)یش که دیسان (م. ن) نامادەیکرد و بەناوی ئەوهوه بلاوکرایهوه. بڕوانه: (موسڵیح جەلالی - شورائەکان، دەزگای پۆشنییری و بلاوکردنەوهی کوردی - دار الحریه للطباعه، بغداد ۱۹۸۷ زنجیری ژماره - ۱۵۶). جا لێرهدا هیچ ناوتری جگە لهوهی زۆر جیتی داخ و مەخابنە که له سەرەمەکاندا خاوەن قەلەمی وا پەیدا دەبێ، بەکرێ، کار بۆ کەسانی خاوەن پایە و دەسەلات دەکەن له بەرامبەر سوود و دەسپیکەوتیکی کاتی که مەخایەن و خۆیان دەکەن (اقلام تحت الطلب) و (اقلام ماجوره)... نەک هەر ئەمە بەلکو نمونە ی ئەم بابەتە زۆرن، ئەوساکە و نیستاش، کهچی له بەدبەختی و چارەڕەشیان، کارە ناپەسەندەکانیان هەر ناشکرا دەبێ.

خویشی هه‌بوو، له کاتی گۆزانی گوتندا، دلی پیاوی کیش ده‌کرد و کاری تیده‌کرد. بلیمه‌تی و، هه‌لکه‌وتویی و لی هاتوویی هه‌بوو، که له به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌ده‌که‌ون، له‌گه‌ل کرده‌وه و ره‌شت و خه‌باته‌ نیشتمانییه‌کانیدا. جا نهم سێ به‌هره‌یه‌ بوون، که (شیخ نوری)یان گه‌یاند و پۆیه‌ی ناوبانگی بوژیستی و وێه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و رۆژنامه‌نوسی، له‌ کوردستانی عێراقدا، به‌تایبه‌تی له‌ سلێمانیدا، له‌ ساڵه‌کانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰)دا.

له‌ سالی ۱۹۲۵دا، (مه‌حمود جه‌وده‌ت)، که‌ نه‌فسه‌رتیکی کورد و نووسه‌رتیکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونه‌رمه‌ندیکی ره‌ندبوو له‌ وێنه‌کیشاندن، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ گۆزیه‌ سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (انتباه)*

خاوه‌نی نهم کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌^(۱) ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه‌ که‌ ژنیکی فه‌ره‌نسی بووه‌. وا دیاره‌ نه‌و ئافره‌ته‌ به‌بۆنه‌ی یه‌کتیک له‌ شوێشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه‌. نه‌و کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی هه‌له‌یه‌ستوه‌. (مه‌حمود جه‌وده‌ت)یش داوای کردبوو له‌ بوژه‌کاڤان یه‌کتیک نهم هۆنراوه‌یه‌، که‌ (بریتیه‌ له‌ گۆزانییه‌کی نیشتمانی) بکات به‌هۆنراوه‌ و ساز و ئاوازکیشی بۆ به‌دۆزیته‌وه‌، تا له‌لایه‌ن شاگرده‌کانی خوێندنکا کوردیه‌یه‌کانه‌وه‌ به‌گۆزانییه‌وه‌ بخوێندریته‌وه‌.

(*) ته‌ماشای رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه‌) بکه‌، که‌ له‌ شاری (سلێمانی)دا ده‌رده‌چوو ژماره‌ (۲۱)ی رۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵ و، ژماره‌ (۲۲)ی رۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف)

(۱) به‌لکو: (نهم هۆنراوه‌یه‌) که‌ له‌ نه‌سه‌که‌دا چامه‌یه‌که‌ و مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌شیوه‌ی په‌خشان گۆزیه‌یه‌ بۆ کوردی. مه‌حمود جه‌وده‌ت له‌ ۱۹۳۰دا دیسان (مه‌نزومه‌یه‌ک)ی تری له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ به‌مجۆره‌ کرده‌ په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرودوم - که‌ یه‌کتیکه‌ له‌ نه‌دیپ و وطن په‌روه‌ران فرانسزه‌ - گولی خوینین - ژیا: ژ ۲۴۳ له‌ ۵ حوزه‌یران ۱۹۳۰). نه‌حمه‌د موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به‌زویی نه‌و په‌خشانیه‌ی کرده‌ پارچه‌ شیعریکی به‌سوژ و هه‌ر له‌ (ژیا)، ژ ۲۴۷ی ۲۶ حوزه‌یران ۱۹۳۰)دا بلاوکرایه‌وه‌، دوا‌دتری:

مو‌قابیلی نهم ده‌رد و به‌لایه
نازاد نه‌پشکون گولانی وطن
چه‌ند بێ وێج‌دان، ئیوه‌ نه‌بوايه
بۆ مرده‌وه‌کاڤان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌

هه‌روا هه‌ر نه‌و ته‌رجمه‌یه‌ی به‌ناوی (ازه‌اری خوینین) له‌ گۆفاری زاری کرمانجیدا له‌ گۆشه‌ی (شيعر منسور)دا بلاوکردۆته‌وه‌. به‌روانه‌: زارکرمانجی. ژ ۲۳ سالی (۵) ۴ حوزه‌یرانی ۱۹۳۰ ره‌واندزل: ۹ - م. ج: ته‌رجمه‌ی پارچه‌یه‌کی منظومی سولی پرۆدیۆم...

سولی پرۆدوم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعیریکی فه‌ره‌نسی به‌توانابوو، بایه‌خی زۆری به‌لایه‌نی فه‌لسه‌فی له‌ مرۆفدا ده‌دا، له‌ به‌ره‌مه‌کانی: ته‌نیا‌یه‌یه‌کان، چاره‌نووسه‌کان. له‌ ۱۹۰۱ پاداشتی نۆبلی له‌ نه‌ده‌دا پێ به‌خشا.

(مەحمۇد جەودەت) پىش، ھەرەك پىاۋىكى دىئاسك بو و، بەزەبى بەنەتەوگەى خۇيدا دەھاتەو،
 كە ئەو سەردەمە لە ھەموو لایەكەو نازار دەدرا و زىانى لى دەدرا و، دەچەوسىنراپەو، پىاۋىكى
 زىرەكەش بوو. بۆيەكە لەو پۆزانەدا ئەو كۆمەلە ھۆنراو ھەى، بەپەخشان، كۆردبو بەكۆردى و، داۋاى
 كۆردبو بىكەن بەھۆنراو و بەگۆزانى، كە ناگاداربو لە خەباتى نىشتەمانىي كە لە ھەموو لایەكى
 كۆردستاندا لە نارادابو، چ بەجەنگ و، چ بەپىنوس و خەباتى بۆ خۆين، بۆ دەستكەوتنەو ھى مافى
 نەتەواپەتەم. بۆ كۆردەوارى.

(۱) له کاتې خويدا باس و نووسين له سر نه پرهمه و کردن به شيعره ی زور نووسرا؛ ناخو له لايه ن پتيخوده وه بووه يان شتيخ نووري؟ بهلام و ايزانم وتاره به پتيزه پر له به لگه و راستيه که ي ماموستا نه حمده هدر ي شاعير کو تاي به همو نو گو مان و نه گه رانه هيتا و مهسه له که ي دکلايي کرده وه و خاوه نيتي شيعره که ي دايه پالت شتيخ نووري. جا له باسې ناوازي شيعره که شد، ماموستا هدر ي دهلي: «ماموستا کوژان له پتسه که ي شيعري - داستاني هدياسي و کاکه عابدين- دا دهلي: ... نو گوژانيه ي به هاوکاري خوالتيخو شبو مه محمود جهوده و شاعيري تهروپاراوم م. نووري پتيکها ت، ناوازه که ي له سر پارچه يدک له نويه راي - رستاخيز شهر ياران...- دانراوه که هي (عشقي) شاعيري فارسيه، پارچه که نه مديه:

نوسراپو: «له‌سەر امری عالیی متصرف و مفتشی إدارى چاپ کراوه». نه‌وه‌ی شایانی باسه، نه‌وه‌یه که گۆزانیی (إنتباه) به‌ناوی (م. نوری)، وانا (شیخ نوری شیخ‌سالح) هه‌ له چاپ درابوو. هه‌روه‌ها نهم گۆزانییه‌م له چهند نووسراویکی تریشدا دیوه که به‌ناوی (شیخ نوری شیخ‌سالح) هه‌ چاپ کراوه، وه‌ک نووسراوه‌کانی: (که‌ریم سه‌عید)^(۱) و (موس‌لح مسته‌فا)^(۲) و (کور‌دی و مه‌ریوانی)^(۳) و (نازاد عه‌بدولواحید)^(۴). که‌چی له سالی ۱۹۷۰دا له‌لایه‌ن کاک (محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم) هه‌، نهم گۆزانییه‌م کرابوو به‌به‌ره‌مه‌ی (بی‌تخود) و له نووسراوی (دیوانی بی‌تخود) دا به‌ناوی بی‌تخوده‌وه چاپ کرابوو.

جا هونه‌ری کاک (نازاد عه‌بدولواحید) له‌وه‌ دایه، وه‌ک له نووسراوه‌که‌یدا (دیوانی شیخ نوری شیخ‌سالح) و له کۆفاری (به‌یان)، ژماره (۱۳۴) ی نابی ۱۹۸۷دا پیشانی داوه، به‌ته‌واوه‌تی بۆ هه‌م‌وو لایه‌کی خستۆته‌ روو که نهم گۆزانییه‌ (إنتباه) هه‌، به‌هه‌له‌ کراوه به‌ی بی‌تخود، چونکه له راستیدا هی (شیخ نوری شیخ‌سالح) هه‌، نه‌ک هی بی‌تخود.

(کاک نازاد عه‌بدولواحید)، بی‌تجگه له گه‌لێک که‌سی تر، وه‌ک (کاک نوری کاکه‌ حه‌مه‌) و کاک (نه‌حمه‌د خواجه‌) و (مامۆستا فوناد ره‌شید) که خزم و دۆست و ناشنای (شیخ نوری شیخ‌سالح) بوون و چوو‌بووه‌ دیده‌نییان، ها‌ته‌ لای منیش له‌ باب‌ه‌ت (شیخ نوری) و به‌ره‌مه‌کانیه‌وه، به‌تاییه‌تی له‌ باب‌ه‌ت گۆزانیی (إنتباه) هه‌ پرسیا‌ری لێ کردم. منیش هه‌رچی‌یه‌کم له‌لا بوو، له‌ به‌لگه‌ و به‌ره‌م و زانیاری پێشکه‌شم کرد و، بۆم چه‌سپاند که گۆزانییه‌که‌ هی (شیخ نوری) یه‌ نه‌ک هی (بی‌تخود). نه‌و که‌سانه‌ی له‌سه‌ره‌وه‌یش ناوم به‌ردووم هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ سووربوون که گۆزانی (إنتباه) هی (شیخ نوری) یه‌، نه‌ک (بی‌تخود).

له سالی ۱۹۲۷دا (شیخ نوری شیخ‌سالح) چهند پۆژیک ها‌ته‌ خوتندنگای سه‌ره‌تایی یه‌که‌مه‌ی سلێمانی، به‌ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی خۆی نهم گۆزانیی (إنتباه) هه‌ که‌ خۆی داینا‌بوو^(۵)، فێری کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ی شاگردانی خوتندنگاه‌ی کرد. من خۆشم یه‌کێک بووم له‌و شاگردانه‌. نه‌وساکه‌ ته‌مه‌نم له‌ چواره‌ سالی‌دا بوو که یه‌که‌می شاگردانی پۆلی شه‌شم‌بووم. نه‌مه له‌ به‌هاری نه‌و ساله‌دا رووی دا.

به‌لام له‌ هاوینی سالی ۱۹۲۷دا، نهم گۆزانییه‌، له‌ شێوه‌یه‌کی شه‌نگ و شو‌خدا و، به‌جلویه‌رگ و چه‌ک و رو‌خساریکی کوردانه‌وه، له‌سه‌ر شانۆی خوتندنگاه‌که‌مان، له‌گه‌ل چهند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنه‌وه‌دا، به‌گۆزانییه‌وه‌ لاسایی کرایه‌وه.^(۶)

(۱) گۆزانی: که‌ریم سه‌عید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیخ نوری، ده‌نگی ره‌سه‌نی شیعر: موس‌لح مسته‌فا جه‌لالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆزانی کوردی: کوردی و مه‌ریوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نوری شیخ‌سالح: نازاد عه‌بدولواحید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

(۵) به‌لکو راستتر: گۆزی‌بووه‌ سه‌ر نۆیه‌ریتێکی شیعریی.

(۶) به‌شێوه‌ی نۆیه‌ریت پێشکه‌ش کرا.

مامؤستا (فوناد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید) لهو لاسایی کردنه‌وانه‌دا به‌شد‌ار‌بوون. گۆزانی (انتباه) که له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌رانه‌وه زۆر په‌سند کرا. من خۆش‌م یه‌کێک بووم لهو شاگردانه‌ی که ده‌سته‌ی مند‌الان‌یان پێک هات‌بوو. وه‌ک دیت‌ه‌وه بیرم فه‌رانه‌به‌ره گه‌وره‌کان و پیاوه ناوداره‌کانی شاریش بۆ‌ئو ناهه‌نگه هات‌بوون. لاسایی کردنه‌وه‌کانیش تا سێ شه‌و دووباره کرانه‌وه. به‌پاره‌ی ناهه‌نگه‌کان که لێک نامیتری فوویی و ساز و ناواز و، که له‌وه‌لی دیده‌وانی و، وه‌رزشی پێ کرا، له‌گه‌ڵ ده‌ست‌گیر‌ویی کردنی شاگرد هه‌ژاره‌کان له‌ دروست‌کردنی جل‌وبه‌رگی دیده‌وانی و وه‌رز‌شدا. ئه‌و ناهه‌نگانه له‌ژێر سه‌ره‌رشتی سه‌رمامؤستا (سالح قه‌فتان) و مامؤستا (زۆه‌ر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ناگا) و (فوناد ره‌شید) دا پێک هه‌تران.

کاک (مسته‌فا سانیپ) و کاک (عه‌بدولواحید مه‌جید) پش لهو لا‌وانه‌ بوون که له‌ به‌غ‌دا‌ده‌وه هات‌بوونه‌وه و، له‌ هه‌لسو‌راندنی کاروباری ناهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تییان ده‌دان. ناهه‌نگه‌کان به‌لای دانیش‌توانی شاری سلێمانیه‌وه ناوازه‌بوون، دلی هه‌موو کورد په‌روه‌ریکیان خۆش ده‌کرد.

ئه‌وسا که خۆیت‌دنگا که‌مان له‌ مالی (به‌ه‌ی خان) دا بوو که هاوسه‌ری (شیخ محه‌مه‌دی مه‌زن) بوو یه‌ک‌تێک له‌و چیرۆکه‌نه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیرۆکی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاهیکی رۆمایی. چیرۆکی (سکا‌لانوس) یشی تێدا‌بوو که هه‌موو لایه‌کی هه‌تانه‌ پێکه‌نین. شایانی باسه مامؤستا (فوناد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ناو لاسایی که‌روه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاهه‌زاییان زۆر پێشان دا. هه‌ر مه‌هرسه که (شیخ نوری) یش ئه‌و شه‌وه چه‌ند دله‌خۆش و کامه‌ران بوو به‌ته‌ماشا کردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆزانی (انتباه) که که‌خۆی په‌نج‌تێکی زۆری تێدا دا‌بوو تا هات‌بووه ئه‌و شێوه‌یه‌وه.

خه‌یزانی مالی باوکم و خه‌یزانی مالی باوکی (شیخ نوری) ناشنا‌یه‌تی و هات‌و‌چۆیان هه‌بوو. چونکه هه‌ردوولا یان له‌ که‌ره‌کتێکدا بوون و مالیان له‌یه‌که‌وه زۆر نزیک بوو. خۆش‌م که له‌ سالی ۱۹۲۷ دا به‌تایه‌ته‌تی وینه‌گرێکم کړی، هه‌ر بۆ‌ئهمه‌ی وینه‌ی بوژان و وێژه‌وانان و رۆشنی‌رانی کوردی پێ بگرم و بیه‌نیم بۆ‌خو‌زنی موکریانی، به‌ناوی پێزگرتن و خۆشه‌ویستی پێشاندانه‌وه.

یه‌که‌م جار چوومه سه‌را، وینه‌ی (شیخ نوری شیخ صالح) و (میرزا مارف) م‌گرت. ساختمانی سه‌را که شونێکی میژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تورکه‌کاندا به‌پیتاکی دانیش‌توانی شاری سلێمانی دروست کرا‌بوو، بۆ‌ئهمه‌ی بیه‌کن به‌خۆیت‌دنگا.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئه‌وسا که هه‌روا ما‌بووه‌وه. له‌ سالی (۱۹۴۴) دا چه‌ند مانگێک من و (شیخ نوری) له‌ ناوچه‌ی رانیه‌دا پێکه‌وه فه‌رمانه‌به‌ر بووین. ئه‌و کارگه‌ڕی لادێی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ‌نشین (قائیم‌قام) ی ناوچه‌ی (رانیه‌) بووم.

گه‌لێک جار له‌ مالی یه‌که‌تریدا خه‌ریکی گفتو‌گۆی وێژه‌یی ده‌بووین. ئه‌مه‌ بیست لێی هه‌یج جارێک بلێ گۆزانی (انتباه) ه‌ی (بێخو‌ده‌).

بیتجگه لهوه (مهلا مەحمودی بیتخود)یش، دوور بوو لهوهوه که بتوانی هۆنراوهی وا بهجۆش و خۆش و، شۆرشگێڕانه و بیروباوهێری فەره‌نسه‌ییانه، به‌ده‌مه‌یدا یاخود به‌پیتنوسیدایی. (شیخ نوری)یش گهلێک لهوه بلندتر بوو، که به‌رهممی بوویتیکی وه‌ک (بیتخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی ئەو جۆره‌ وێژه‌یه‌ که هه‌ر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه و له‌ (بیتخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه. ئیتر نازانم ئەم نازاوه‌یه‌ بۆ چ نرایه‌وه، که چل سال پتر ئەم گۆزانیی (انتباه)ه، به‌ناوی (شیخ نوری)یه‌وه‌ ناویانگی ده‌رکردبوو، نه‌ (بیتخود) نه‌ که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و، به‌ریه‌رچی نه‌دابوه‌وه‌ که‌چی له‌ سالی ١٩٧٠دا (کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بیتخود؟!...^(١) من ئەم گۆزانییه‌م زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئەوه‌یشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆزم، به‌لام گهلێک جار له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نوری) ناویان بنایه‌ (پرشنگی نازادی). چونکه‌ له‌ راستیدا هه‌ر که‌سی گوتی له‌و گۆزانییه‌ بیت و، ناوه‌رۆکه‌که‌ی تییگات، (نازادی) پرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دڵ و ده‌روون و له‌ش و هۆشیدا و، ئاراسته‌پیشی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌ پیتناو ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆزانییه‌که‌ یه‌کیتیی نه‌توه‌ه‌ پیشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌ و کۆمه‌لێکیه‌وه، به‌هه‌موو خه‌باتیکیه‌وه‌ دژی زۆرداری و سه‌تمه‌کاری ده‌وه‌ستێ و بۆ ده‌ستکه‌وته‌وه‌ی ماف و ئاسایش و نازادی گشتیی هانه‌ ده‌دات.

ئەم گۆزانییه‌ و (١٩) گۆزانییه‌که‌ی تریش که‌ له‌ناو نووسراوه‌ خنجیلانه‌که‌دا، له‌لایه‌ن شاره‌وانیی سلێمانیه‌وه‌ چاپ کرابوون، به‌تاسوقه‌وه‌ له‌ناو خۆتندنه‌گاکانی کوردستانی عێراقدا، له‌لایه‌ن شاگرده‌کانه‌وه‌ ده‌گوتران. له‌ ناوه‌ند سه‌له‌گانی (١٩٢٠) و (١٩٣٠)دا، که‌س شاگرده‌گانی به‌ریه‌ست نه‌ده‌کرد، له‌ خۆتندنه‌وه‌یان. به‌لام کاره‌ساتی شۆرش (٦)ی مشتاخان (ئه‌یلوول)ی سالی ١٩٣٠، بوو به‌هۆی به‌ریه‌ستکردن له‌ خۆتندنه‌وه‌یان له‌ هه‌موو خۆتندنه‌گاکانی کوردیه‌گانی کوردستانی عێراقدا.

(١) هه‌ر له‌م پوه‌وه‌ مامۆستا هه‌ردی ده‌لی: ناشکرایه‌ شیعی دلاوه‌ران - مامۆستا شاکر هه‌ر به‌انتباه ناوی ده‌با. ١. ب- یه‌که‌م جار له‌ سالی ١٩٢٥دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دی سلێمانی له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نوری له‌سه‌ر نووسراوه‌. له‌ ١٩٢٨دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووه‌م به‌ناوی شیخ نوریه‌وه‌ بلاویکردۆته‌وه‌ له‌گه‌ڵ چه‌ند گۆزانییه‌کی تردا، بۆ جاری سێهه‌م - کوردی و مه‌ریوانی - له‌ ١٩٣٢دا به‌ناو شیخ نوریه‌وه‌ له‌گه‌ڵ چه‌ند سه‌روود و گۆزانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆزانی کوردی-یان لێ ناوه‌. بلاویکردوه‌، له‌ - دیاری لاوان-دا له‌ ١٩٣٤ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نوریه‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌، ئەمه‌ ته‌کاته‌ چوار جار، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ١٩٥٣دا گۆزانی شاعیر باسی کردوه‌ له‌ پێشه‌کی شیعی - داستانی هه‌پاسی و کاکه‌ عابیدین- دا... ئەلێم بۆچی که‌سیک نه‌بوو له‌ پیش ئەم چل و هه‌شت سه‌له‌دا ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه‌ و بێت ئەو شیعه‌ی له‌و پێنج سه‌رچاوه‌یدا به‌هی شیخ نوری دانراوه‌، هی ئەو نییه‌ و هی (بیتخود)ه، بۆچی بیتخود خۆی هه‌تا له‌ ژبانه‌دا بوو - له‌ ١٩٥٥ کۆچی دوایی کردوه‌. ١. ب- ئەو پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه‌؟ به‌روانه‌: (هاوکاری - رۆژنامه: ٩٩٣ ی ١٩٨٨/٧/٢١ به‌غدا). ئەحمه‌د هه‌ردی- شیعی دلاوه‌ران هی شیخ نوریه‌. (ل. ٨).

ئینگلیزەکان کە لەم پەریەستکردنەدا لەژێرەو، دەستیان هەبوو، گرتییەکی کوێریان خستە ناو دلی نەتەووەکەمانەو، کە بەهۆی ئەوێوە توانییان ناکۆکییەک بخەنە نێوان (کوردەواری) و (فەرمانرەوایی عێراق)ی ئەو سەرەدەمەو. ^(۱)

لە سالی ۱۹۵۴دا کە لە شەقلاوەدا جێ نوێن بووم، لەسەر دەستی (دەستە ی لاسایی کردنەو و ساز و ئاوازی یانە شەقلاوە)دا، گۆزانیی (انتباه)م زیندوو کردەو و، لەگەڵ چیرۆکیکی تردا کە ناوی: (دادگاہی سەرچنار) بوو و خۆم دامنابوو، لەسەر شانۆی یانەکە، بەناھەنگ و بەزمیکی پرشنگدارەو، لە بەردەم دانیشتونانی شاری شەقلاوەدا لاسایی کرایەو. گۆزانییەکە و لاسایی کردنەوێکی بایەخی زۆر پێ درا، تەماشاکەرانی ئەو شەو زۆر پتیی گەشکەداربوون.

لە سالی ۱۹۷۱دا لە سلیمانی ئەم گۆزانیی (انتباه) و (۱۶) گۆزانی ترم لە نووسراوە بچکۆلەکە، خستە سەر کە لە فەیدەکی تۆمارکار، بەدەنگی خۆم، لەگەڵ وتاریکدا کە لە بابەت میژووی ئەم گۆزانییانەو تۆمارم کردبوو، لە بەردەم کوێتیکی گەورە ی نووسەرانی کورد و ھونەرماندانی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاسایی کردنەو و، رۆشنبیران خوێندەو و، تکام لێ کردن کە بە ھەمەسوویان ھەول بەدەن ئەم گۆزانییە نیشتمانییە نازدار و بەگەلکانە بۆ سوودی شاگردەکانمان زیندوو بکەنەو.

لە سالی ۱۹۷۴دا لە بەردەم کوێتیکی وێژەیی جیھانییدا، کە رۆشنبیرانی کوردی خۆشمان تێیدا بەشداریبون، لە شاری (بەرووت)دا، لە ناھەنگی دوا کوێبوونەو ھەماندا، لەسەر تۆمارکاریک، ئەو وتارەم و ئەو (۱۷) گۆزانییەم کە بەدەنگی خۆم تۆمارکرا، دا بەگۆزانییدا، لەگەڵ ھەندیک قەسە ی رۆشنگردنەو کە لەو بابەتەو بەزمانی ئینگلیزی کردم. گوێ گەڕەکان کە زۆرییان بێگانەیش بوون، بەکوردەکانی عێراق و تورکیا و ئێران، زۆرییان پەسەندیان کرد. ^(۲)

(۱) پەنگە خوێنەر لێرەدا وا تێ بگات کە ئەو فەرمانرەواییی عێراق گەلێ نیازیەک و دلسۆزی کورد بوو، بەلام ئینگلیز ناکۆکی خستە نێوانیانەو. ئەوێ نابی لێی بەگومانێن کە ئینگلیز وەک داگیرکەری عێراق و باشووری کوردستان پێکەو، بۆ زیاتر کوێتەرۆلکردن و جێ قایمکردن ھەمیشە تۆی دووبەرەکی ئەک لە نێوان نەتەووە جیا جیاکاندا بەلکو لەناو رۆلەکانی یەک نەتەووەشدا دەچاند و ھەر بۆی بکرایە بەگۆزەکییدا دەدان... بەلام خۆ و ھەبێن حوکمەکی بەغداش لەو باشترووبێن لە مامەلە کردنییدا لەگەڵ کورد، ئەو ئەو دروستکراوی ئینگلیز نەبوو؟ جا بۆیە ناکۆکییەکە خۆی ھەر ھەبوو، بەلام بەداخووە لەو ھەلەدا زۆر کەس بەتایبەت رۆوناکییر و خوێنەر و ھەلە بە ھەلە لە ھەلوێستەکانی بەغدا دەگەشتن. وەک ھەموو سەرەدەم، کوێمەلێ لەوانە، دەبوونە ئامرازی جێبەجێکردنی نیاز و مەبەستە پیسەکانی ئەو حوکمەتە و ئەوانی دی کە بەدویدا دەھاتن.

(۲) مامۆستا مەبەستی لە (کوێگری پەرچەکردن)ایە کە لە ۱۹۷۴/۳دا لە بیروت گیراوە، بەنامادەبوونی ھەندێ رۆوناکییری کورد و جیھان وە لەلاین (جمعية الکتاب المقدس و کوێری زانیاری ئەلمانیای رۆژئاواوە) پێکھراو... بۆ زیاتر بھوانە: یادداشتەکانی شاکیر فەتاح - کتیبی یەکەم - ھەر لەم پەرۆزەیی دەزگە ی ئاراس. ئاوێتە ی ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

له ۱۹۷۷/۳/۲۰ نامەیدەکی دوور و درێژم نووسی بەزمانی عەرەبی بۆ کارگێری (پادپۆی کوردی) له بەغدا. له گەڵ کەڵافەیدەکە ئەو وتارە خۆم و هەر (۱۷) گۆزانییەکی تێدا تۆمار کرابوو، بەدەنگی خۆم. بۆ ئەمە بەسایە دەستە ساز و ناواز و گۆزانی و لاسایی کردنەوه و، سەرلەنوێ زیندوو بکاتەوه و بلایشی بکاتەوه. هەر بەو چەشنە لە ۱۹۸۰/۱/۲۷ ییشدا نامەیدەکم نارد بۆ (نەمێنداری گشتیی رۆشنبیری و لاوان) لە شاری (هەولێر) بەزمانی عەرەبی، لەگەڵ کەڵافەیدەکە ئەو وتارە خۆم و هەر (۱۷) گۆزانییەکی تێدا تۆمار کرابوو، بەدەنگی خۆم، بۆ ئەمە بەسایە دەستە ساز و ناواز و گۆزانی و لاسایی کردنەوهوه له (ئێستەگە پادپۆی هەولێر)دا سەرلەنوێ زیندوو بکەنەوه و بلای بکەنەوه. جا هەروەک لەسەرەوه پیشانم داوه، لە هەموو دەرفەتێکدا، خەباتم کردووه گۆزانی (انتباه)ەکی (شیخ نوری) و گۆزانییە نیشتمانپەکانی تریشمان، لەلایەن تێپەکانی ساز و ناواز و گۆزانی و، لاسایی کردنەوه، زیندوو بکێرنەوه، تا بەرچاو و دڵی هەمسووان بکەوێ ناوانی کوردپەرورەرانیش هەر ئەمە تا گە پۆژتیک لە رۆژان لەلایەن ئەو دەسگایانەوه و، ئەو تێپانەوه که لەمەوپێشت ناوم بردن، ئەم گۆزانییانە سەرلەنوێ زیندوو بکێرنەوه و بلایش بکێرنەوه و، لەناو پادپۆ و لەسەر پەردە تەلەفزیۆندا پیشانی گرتەگران و تەماشاکەرانی کوردەواری بدرێن. پێش ئەمە وتارەکم تەواو بکەم، حەز دەکەم سوپاس و ستایش و پێزی خۆم پێشکەشی ئەو سێ نووسەرە بکەم، که نووسراویان لەسەر (شیخ نوری شیخ صالح) داهاوه. لە راستیدا هەرسێکیان شایستە ئافەڕین و پەسندکاری و سوپاسی هەموو کوردپەرورەریکن، چونکە بەنووسراوەکانیان سەری کوردیان بەرزکردۆتەوه.

ئەوئەندە پەڕیوەندیی بەنووسراوەکانی (دکتۆر کامەل حەسەن عەزیز بەسیر) و (مامۆستا مەسەح مستەفا جەلالی) یەوه هەیه، سوپاس بۆ خودا لە کاتی چاپ کردنیاندا تووشی تەنگۆجەلەمە و گیروگرفت و کەندوگۆسپ نەبوویون. چونکە دەسگاکانی (کۆری زانیاری عێراق / دەستە کوردی) و، (رۆشنبیری و بلایکردنەوهی کوردی) لەسەر ئەرکی خۆیان بۆیان چاپ کردبوون.

بەلام نووسراوەکە کاک (نازا عەبدولواحید)، چونکە زۆر گەورەتر بووه لەهی ئەوان و، لەسەر ئەرکی خۆی چاپکراوه و، یارمەتیی (دەسگای رۆشنبیری و لاوان)یش ئەوەندە نەبووه که بەشی بکات بۆ چاپ کردن، تووشی گەلێک تەنگۆجەلەمە و، گیروگرفت و، کەندوگۆسپ و، دەردی سەری و، ناحەزی و، وام (قرض) وەرگرتن بووه. تەنانەت هەندێک لە دڵ رەشانیش بەدزییەوه هەولیان داوه تەگەرە لە خەباتی بدەن و نەهێلن چاپکردنی نووسراوەکە سەریگیرئ، یاخود هاش و هووشیان کردووه لەژێرەوه که نەفرۆشرئ و هانە و وامدارەکانیشیان داوه که زوو پارەکانی لێ بستیئەوه و، لە بەلێتەکانی خۆشیان پەشیمان بینەوه! لە سەررو ئەمانەشەوه، کزی بازاری نووسراو، جا دەبینئ.... لەگەڵ ئەم هەموو بارە ناھەمسووانەدا، ئافەڕین بۆ (نازاد) که کۆلی ئەدا و، وەرە بەرنەدا و، تا نەگەشت بەکامی خۆی و نووسراوه نایابەکی خۆی بەتەواوی لە چاپخانە چاپ نەکرد، وازی نەهێتا...

(نازاد) هەرچەندە ئەرک و ئازاری زۆر چێشت، بەلام بەهۆی ئارام و بەرگە گرتنەکە یەوه توانی بەسەر هەموو گیروگرفت و تەنگۆجەلەمەکانیدا زال ببێ... نووسراویکی نایاب و ناوازه و، لێکۆلینەوهیەکی

گهوره و فراوانی لهسەر (شیخ نوری شیخ صالح) و بهرهمهکانی پیشکەش بهخوێندهوارانی کورد کردووه، سه‌ری نه‌توهه‌که‌ی خوێشی پێ به‌رزکردۆته‌وه... نه‌مه‌یش کاریکی په‌سه‌نده‌ که‌ پێویسته‌ هه‌موومان پیرۆزیایی لێ بکه‌ین.^(١)

هۆنراوه‌که‌ی (شیخ نوری)

(انتباه)

(له‌سه‌ر وه‌زنی: دیشب که‌ مه‌را وضع...)

اولادی وطن ئیمه‌ که‌وا میلله‌تی کوردین
بۆ غایه‌ی ناسایشی میلله‌ت هه‌موو گوردین
شیرانه‌ نه‌وا معرکه‌ نارای و‌غا بووین
بۆ پشتنی خوێناوی عد و حاضری راه‌ بووین
له‌ پیشمانه‌وه‌ هه‌روا، به‌یداخی ظفر ده‌پوا
پیشه‌ی عد و باده‌رتن، حق به‌ده‌ستی خۆمان به‌ستین
بۆ نه‌مانی مظالم سوارانی جه‌نگی
ته‌پلی بازیان لێدا به‌شوێخ و شه‌نگی

باوک:

له‌م وضعه‌ گه‌ر نه‌ی دوشمنی کورد ئیوه‌ ده‌پرسن
ئه‌م هه‌مه‌مه‌یه‌ میلله‌ته‌ هه‌لساوه‌ به‌ترسن
کفن بۆ خۆتان بپرسن. هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ بپرسن
لازمه‌ له‌به‌ر غه‌م و حسرت، بپرسن ته‌شکه‌رتی مذلته‌
ئه‌ی دلاوه‌رانی وطن وه‌رنه‌! —————
باوک به‌په‌رۆش لێتان نه‌کا استمدا

(١) کاک نازاد له‌ چوارشه‌مه‌ی ٢٨/٨/٢٠٠٢ له‌ هه‌ولێر، به‌درژی باسی ئه‌و ئاسته‌نگ و ته‌گه‌رانه‌ی بۆ کردم که‌ که‌سانێکی ناحه‌ز و خۆیست له‌به‌رده‌م چاپکردن و په‌خشی ئه‌و دوو به‌رگه‌ی دیوانه‌که‌یان داده‌نا و به‌زۆر شتیوه‌ی دوور له‌ هه‌لسوکه‌وتی ئه‌دیپ و پروناکبیره‌وه‌ به‌ریه‌ره‌کانیان کردووه... مه‌سه‌له‌که‌ش له‌وه‌ زیاتر نه‌بووه‌ که‌ وه‌ک له‌مه‌یه‌ر باسمان کرد و یستراوه‌ ئه‌و دیوانه‌ی به‌ناوی خوالێخۆشبو (موسلح جه‌لالی) یه‌وه‌ ئاماده‌ کراوه‌ پیشکەوتی و زووتر به‌خریته‌ بازاره‌وه‌!! خۆ که‌ دوو به‌رگه‌که‌ش چاپ کرا، پر بوو له‌ هه‌له‌ی چاپ و ناپێکی له‌ رووی هۆنه‌رییه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ کاتی خۆیدا لیستیکی دوور و درێژی ئه‌و که‌موکوپێ و هه‌له‌ی چاپانه‌ له‌ (هاوکاری) دا خرایه‌ به‌رچاو خوێنه‌ران، به‌لام ئه‌مه‌ ئه‌و ناله‌باری و نه‌قته‌ منالانه‌ و ناکاملانه‌ی هه‌ندێ له‌وانه‌ پشیمان ده‌دات که‌ داسه‌پاون به‌سه‌ر ئیوه‌نده‌ ئه‌ده‌بی و رۆشنه‌بیره‌که‌ماندا.

کوردانی غظنفر شکهنی معرکه ناغوش
 نابج بکهن نهم باوکی خوتانه فهراموش
 زیرا که دوو چاوی ابدیی نئیمه له گۆرا
 چاوی له ظفرتانه له حرب و شهر و شۆرا
 باوک به قوریانتان بئ. رۆحه کهی فدانان بئ
 وقتی فرصت و إتفاقه. رۆژی لابرانی نفاقه
 ناره زوو نه کهم نئوه وقتی احتضار
 به شان و ظفروه بمهن بۆ مه زار.

دایک:

بۆ دفعی مظالم له موانع مه که پهره ییز
 سادهس بدهره شیر و تفهنگ، خه نجهری خوونریز
 بۆ نئوه کهوا غیره ته یه کده فعه رهگ و نئیسک
 حاشاکه به حزنیکی ذلیلاته وه فرمیسک
 له چاوم بیتو بتکن، دلم یه کده پره بشکن
 چونکو نئوه جسور نه بینم، نامتتی تازاری بریم
 شیر کهم حلاتان بئ، رۆژی هیممه ته
 رۆحه کهم فدانان بئ، وقتی غیره ته.

مناله کان:

نجمه ی املی نئیمه هه موو بهم دوس و برده
 خه لقینه له بۆ مسعدتی میلله تی کورده
 مهوتتی که حیاتی وطنیکی له دوابی
 سهه د ژینی ذلیلاته ی یارب به فدایی
 نهو که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازانن
 مردنن له پێگای میلله تا، چاکتره له ژین له دلتا
 هه ر کهس خۆی بکا به قوریانی میلله ت
 له قبرا هه تا محشر ناکیشتی دلت.

نافرته به منداله وه:

یاران و ره فیقان و دلیر و په لی کوردان
 شهر جهرنی هه موو مانه برۆین بۆ صفی مه یدان
 وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
 نه وسا گرل نه کهین نئیمه به شاباشی قدمستان

گەر له ئیتوه چهند کەس شهید بێ، لازمه عزای ئیمه عید بێ
 نهم پلنگ به چانهی وا انتقام سیتن
 گهره بیان ده کهین ئیمه، حقتان نه سیتن.

کچه کان:

ئیمه که نه مانکردوه بونی چه مه نی شوو
 مجهولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
 نهم تازه جه وانانه له بهر سیرتی ئیمه
 گهر بیتو بکه ناره زووی شرکتی ئیمه
 لازمه که عودت به درموون، بینه وه بهروویه کی گولگوون
 یعنی چیه ره په نگین بن، به شان وظفر
 خورتی دوشمن برپژن به نووکی خه نجه ره.

چەک بە دەستەکان:

ئیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
 سوتند خۆری حضوری حق و باب و کەس و کارین
 بو مسعدتی نهم وطن و میلله تی کورده
 ریشه و په گی ظالم بپرین بهم دهر و برده
 تا که ی له زه حمتابین، له ناو مذلته بین
 لازمه به که یف و مسرت، رۆح بکهین به قوریانی میلله
 ذاتن ئیمه خولقاوین بو خدمت کردن
 بو نه وه ی فیداکار بین تا پوژی مردن. (*)

م. نوری

(*) نهم گۆزانییه مان له نووسراوی (گۆزانیی کوردی) وهگرتهوه، که له سالی ۱۹۲۵دا، له سلیمانیدا، له لایهن
 شارهوانی سلیمانیهوه له چاپخانهی شارهوانیدا چاپ کراوه. (ش. ف)

ناهنگی رۆشنبیران

لەم نووسراوەدا (٣٠) وتوێژ لە بابەت (کۆمەڵایەتی) و (مێژوو) و (تایبەت) و (پێشکەش کراوە، بەهێوای نارااستەکردنی کوردەواری بۆ ژیاڵی پاكتر و چاکتر و بلندتر

پێشەکی

چوار دۆستی خوداناسی رۆشنبیر وێستان لە مانگی رۆژوودا وەک باو و باپیرەکانی خۆیان فەرمانی خودایی بەجێ بهێنن.

واتا رۆژوو بگرن لە مانگی رۆژووشدا چاکە بکەن لە گەڵ خێزان و دۆست و خزم و دراوسێ هەزار و لێ قەوماو و داماداو بێجگە لەو خۆشیان لە هەموو کوردەویەکی خراپ و نەنگ و ناپەسەند درۆ و چەواشەکاری و، بەدگویی و هاندانی کەسانی تر بۆ خراپەکردن. هەروەها لەسەر ئەوەش بپاریان دا کە هەر شەو لە مالتی یەکتیکیان کۆبێنەو، بیکەن بە ئاھەنگ؛ لە بابەت (خوداناسی) و (مێژوو) و (پێشەوان) و (چاکە گشتی) یەو و تەوێژ بکەن. گورانی خۆش بێن و، گەمە و گەمە و گەپ بکەن.

شەوچەری خۆشیش بخۆن. بپاری هەندێ یارمەتی و باربویی چاکیش بۆ کەلکی گشتی بدەن. ئەمەش بۆ ئەوەی کە لە پەڕێکی کۆمەڵایەتی کوردەواریان زیندوو بکەنەو، کە هەتا نزیکەی پەنجای سالیکیش لە مەوێش ئەم رەوشت و نەریته لە مانگی رۆژوودا لە هەندێ جێگە کوردستاندا باوبوو. منیش لێرەدا هەر (٣٠) وتوێژەکی ئەو چوار رۆشنبیرە کە لە مانگی رۆژوودا کوردووانە شەو بەشەو دەگێرمەو. هیوادارم خۆتێندەواری خوشەوێستەکانمان خۆشی و کەلکیان لێ وەرگیرن.

خۆشەوێستی

(شێرکۆ) گوتی: - بڕای ئەم ئێمەشەو کە یەکم شەوی مانگی رۆژوو بەم لە خۆشەوێستی پێغەمبەرە گەورەکان بدوێین.

گوتیان: - باشە.

گوتی: - کەواتە پێم بدەن بەم لە منەو دەست پێ بکات، من باسی ژیان و خەباتی (محەمەد) پێغەمبەرمان بۆ دەکەم.

گوتیان: - فەرموو بیکە.

(شێرکۆ) گوتی: - محەمەد پێغەمبەر، (خودای لێ خوشبێ)، خودای خۆشەوێست. دەستوری خوداییشی خۆش دەوێست. دەوێست ژیاڵی پاك و چاک و دروست بۆ گەلەکی خۆی - کە هەموو موسولمانانی دانێشتوانی جیهان بوو - داچەزێتی. بەرەنگاری زۆرداری و نەخۆتێندەواری و نەخۆشی و هەژاری کرد لەناو گەلی عەرەب و گەلەکانی دراوسێیدا. کەچی خاوەن دەسلالت و خاوەن سامان و قەشە و حاخامەکان و پێژگاوەکان و کردار خراپەکان، هەموویان بوون بە دوژمنی... گەلێک سزا و ئازاریان دا، گەلێک چاوپراویان لێ کرد بەلام محەمەد: نە ترس، نە پارە، نە پایە، نە بەزم و رەزم کە عەرەبە

خودانه ناسه کانی ئەو سەردەمە دەیانویست بیدەنی و کاری تی بکەن... هیچ شتیک لەوانە محەممەدیان لە خۆشەویستی خودا و لە خۆشەویستی مەزقاییەتی لاندەدا... چوووە جەنگیانەووە. وازی نەهێنا؛ تا بەزاندنی!... بەلام کە بەزاندنی، چەکیکی تری لەگەڵ بەکارهێنان ئەویشت خۆشەویستی بوو. دلی خۆی کردووە بۆ دۆستیشی و بۆ دۆزنیشتی. دۆستەکانی خۆی زۆرتر نووساند بەخۆیەو، دۆزمنەکانیشی کرد بەدۆست، لە جیهاندا ئەم جارەیش خۆشەویستی سەرکەوتووە بەسەر دۆزمنایەتیدا. مێژووی ژیاپیش، بەناوی زەرکەفت سەرکەوتنی خۆشەویستی (ئیسلامەتی و محەممەدی)، لە لاپەرەکانی خۆیدا نووسیوە.

(شاھۆ) یش گوتی: - منیش باسی ژیان و خەباتی (عیسا) پێغەمبەریان بۆ دەکەم.
(گوتیان): - فەرموو.

(شاھۆ) گوتی: - (عیسا) ھەروەک لە سەرچاوا و بەژن و بالادا جوان و شەنگوشتۆخ بوو، لە دلی پاک و کردەویەچاک و نامانجی پیرۆزیشدا ھەر جوان و شەنگوشتۆخ بوو. (عیسا) یش بەرەنگاری زۆرداری و ھەژای و نەخۆشی و نەخۆتەندەواری کرد لەناو گەلەکەیی خۆیدا. کاربەدەستان و دەولەمەندان و «خاخمەکان» و بەدکردارەکانی گەلی جوولەکەیش بەرەنگارییان زۆر کرد!... عیسا خودای خۆش دەوێست. دەستووری خودایییشی خۆش دەوێست. تێدەکوشتا بەدڵ بۆ ژینیکی گشتیی بێ ئازار و بێ ھاوار و، پەر لە کامەرانی و، دوور لە خۆپەرستی و دۆزمنایەتی، لەناو نەتەوێکەیی خۆیدا. ھەرچەندە دۆزمنەکانی ئازاریان دا، بەلام عیسا تا گیانی پاکیشی بەخاک سپارد، بەرامبەر دۆزمنەکانی خۆی و خودا، دلی گەردی نەگرت. ھەموو دەم: داوای ناشتی و خۆشەویستی دەکرد لەناو گەلدا ھەموو دەم نامۆگاری گەلەکەیی خۆی دەکرد، دەیکوت: «لەگەڵ دۆزمنانتاندا دۆستایەتی بکەن. دۆزمنەکانتان خۆش بوو!» مێژوونووسان گوتیان: «عیسا، لە تەمەنی سی سالتیدا بەداردا کرا».

بەلام لە راستیدا عیسا بەداردا نەکرا. دۆزمنی عیسا بوو بەداردا کرا. دۆزمنەکانی عیسا. سەریان لێ تێکچوو. لە بریتیی عیسا، شاگردیکی عیسا یان گرت و کردیان بەداردا؛ وایانزانی عیسا یە. کەچی عیسا خۆی دەریاز کردبوو!... ئەو شاگردی عیسا بۆ دۆزبۆنەوێ بیگرن، لە بریتیی عیسا، ھەر ئەو شاگردە خۆی بەھەلە لەلایەن سەربازەکانەو گێرابوو و بەداردا کرابوو!... عیسا ھەلات و خۆی نەدابەدەستەو. بەلام دۆزمنەکانی ھەموو کەس وایان زانی کە عیسا بوو بەداردا کراو!... بەلام کە جیهان چاوی کردەو و لە راستی تی گەشت، جێگای ھەر بەرز و پیرۆزی لە دلی خۆیدا بۆ عیسا پێغەمبەر کردەو.

عیسا تا ما نمونەیکەیی خوداپەرستی و خۆشەویستی و کرداری چاک و بێلند بوو. عیسا ھەرچەندە لە ژینیدا بەسەر دۆزمنەکانیدا سەرنەکەت: تا ژمارەیی عیسا ییەکانی گەیانە نزیکەیی شەش سەد ملیۆن! بەلێ، پەم رەنگە، جاریکی تریش، دەسلاتی خۆشەویستی لە مێژوودا دەرکەوتووە!

(فەزھاد) یش گوتی: - براکان، بام نیشەو نەمەندە بەس بێ. وا شەوچەرەکەمان ھات. فەرموون بام شەوچەرەکەمان بخۆین.

گهواره کینه؟

(فهرهاد) گوتی: - براکان نیمرو له ناو فهرمووده کانی (محهمه د) پیغه مبهردا فهرمووده یه کم دی، زور به دلم بوو.

فهرمووده که نه مه تا: «سید القوم خادمهم». واتا: «نو که سه ده بیته گهره ی نه ته وه که به کاریان دیت و فرمانیان یو ده کات و کاروباریان هله ده سوړتیت». له م بابه ته وه چی ده فهرموون؟
(هوشه نگ) یش وهرامی دایه وه گوتی: - «پیغه مبهرد» راستی فهرمووه. له راستیدا (گهواره) نو که سه یه فرمانی خوی به ته واوه تی به جی بهیتی: بهرام بهر خوی، بهرام بهر گه له که ی، بهرام بهر مرو فایه تی. نه م فرمانانیش به پیتی توانا، به پیتی جیگا و سهرده م ده گورین. که واته له سهر گهره پیوسته، بی که موکورتی فرمانی خوی و گشتی به جی بهیتی.

(فهرهاد) یش گوتی: - له مه یشوه تیده که یی: نه وی زور له م و له و بکات، یا خود سایه و په نجی خوی له شتی پروپوچدا به فیری بدات، به گهره ناژمیریت. ههروه ها گهره، هر له چینی دهوله مه ندان دهسه لاتداراندا هله نا که ون. له چینی کز و بیده سه لات و هه ژارانیشدا هله ده که ون. چونکه گهره نو که سه یه: ره وشت و خوی بلند بی، کرده وی په سه ند بی، دلی پر بی له خه شو بیستی، یو که لکی گشت لای. نه گینا گهره یی په یوه ندی به هه ژاری و دهوله مه ندی یوه نییه. ههروه ها په یوه ندی به دهسه لاتداری و بی دهسه لاتی و هیز و کزییه وه نییه.

(هوشه نگ) یش گوتی: - که چی داخه کم، کو مه لایه تییه که مان، گهره یی به ستوه به سایه و مایه و هیزه وه... نه یبه ستوه به کرده وی جوان و ره وشت و خوی به رزه وه!...

(فهرهاد) یش گوتی: - له بهر نه وه، نیحه له م کاتی راپه رین و، وریا بونه وه یه ماندا، پیوسته نه وه نه ده نازا و به جهرگ بین، که هر ته نیسا، نازی نه وانه بکتشین، که کرده ویان شیرینه و به که لکی کو مه لایه تیمان دین و، خویان دوور ده خه نه وه له نازاردان و زیان به خشین به م و به و!...

(هوشه نگ) یش گوتی: - بیتجگه له وه، پیوسته سهره ستانه و بیتبکا نه چه ندوچون له گه له نو دهسه لاتانه یشدا به که یی، که ناره زووی خویان ده په رستن و، یو که لکی نا پوخته ی خویان گه له که یان ده ووتیننه وه و، ده چه وسیننه وه به زور داری! نه مه یش یو نه وه یه: که به سهر و گیان له ژياندا سهر که وین. نه مه نه ده و له م کاته دا چایان هینا بیخونه وه، یو نه م شویش به مه نه ده وازیان هینا. دوا یی ده ستیان کرد به گالته وگه وپ و گورانی گوتن.

چاک بهم چاکه بکه!

شوی سیهم له مالی (فهراډ) کږبونهوه.

(شیرکو) گوتی: -خودا له قوږناني پیروزدا فوموویه تی: «من عمل صالحا فلنفسه، ومن اساء فعليها». واتا: «هر کهستی کردهوی چاک بنوتی، خوی کهلکی لی دهبینی. هر که سیکیش کردهوی خراب بنوتی، زیان بهخوی دهگات». براکان لهم رووهو نپوه چی دهفرمون؟

(شاهو) یش گوتی: -له چاکه کردن مه ترسه. بیکه له گډل هموو کهس. له گډل کهس و ناکهس

* پتشینان گوتویانه: «چاکه بکه و بیده بهدم ناوهوه.

* که چاکت کرد، چاوت لهوه نه بی، که چاکه له گډلکراو چاکت بداتهوه.

* چونکه تز که چاکت کرد، بز خودای ده کهیت له بهرنهوه دلنیا به که خودا به چندان چاکه کهت ده داتهوه.

(شیرکو) یش گوتی: -له راستیدا چاکه کردن، کورتترین ړتگایه که بهتگه ییته بهخوشه وستی خودا و خوت و نه توه. راسترین ړتگایشه که بهتگه ییته بهگوره یی.

* جا بز نمهی سر بکه ویت بهرامبری چاکه بکه به چاکه.

بهرامبریی خراپه یش هر بکه به چاکه! بهلام له پاش پاراستنی سر و گیان و سامانت، خوت بدهره دهست خودا!...

* نه گهر هات و چاکه له گډلکراو، پاداشی به خراپه دایتهوه، دلته نگ مبه. نهوه خودا تاقیت ده کاتهوه!...

* نهوی خودای ناسی: خودای خوش دهو. نهوی خودایشی خوش بو: چاکه دهکات. نهوی چاکه یش بکات: کامه ران و مه زن و خورت و سهریلند دهبی. بهلکو تهنروستیش دهبی!... نینجا (شاهو) دهستی به قسه کردن کردهوه گوتی:

* چاکه و خوداناسی، پیکهوه، ده تکه: به هاورپی خودا، به سهرداری خوت، به خوشه ویستی هموو کهس!...

* چاکه له که سیک دهوه شیتتهوه که کردهوه په سهند و مهرد و سهریلند بی.

* چاکه کردن چه کیکه: هموو گیرو گرفتیکي ژینی بی له ناو دهبی!...

* چاکه: بهرد نهرم دهکات. گهردن بهم و بهو که چ دهکات. دل کیش دهکات. ژین ناسان و پر فیه دهکات. دؤست په پيدا دهکات. دوزمن سهره ونگوون دهکات!...

نینجا شیرکویش گوتی:

* چاکه، تهنیا شتیکه: که پیاوی چاک و خراب له سهری ړتک دهکون. داوای دهکون. هوگری دهبی. بی له گوره یی دهنی!...

* سهر نهویه پیاو له هموو شتیک تیر دهخوات. بهلام له چاکه تیر ناخوات.

* نهوهی له جیهاندا بز پیاو ده میتتهوه: هر ناوی چاکه!... لهم کاته دا شهو چهره یان هینا. دهستیان کرد به خواردنی و وازیان هینا له وتوتیز تا سبهی شهو.

جوانی به خشینکی خوداییه

شهو چوارهم که کۆبونوه، فهرهاد، کۆره کهی گێڤا، گوتی:

«جوانی: دیارییه کی خوداییه، خودا دهیدا به پیاو، بۆ ئهمه ی پیتی ببووژیتتهوه، رهوش و خووی پاکژیتتهوه، بشکهوێته گهر بۆ چاکه کردن.

جوانی: هێژتکی به تینه، دلێ ئهم و ئهو کیش دهکات بۆ یه کتر. له ناوهندیسیاندا تاسه ی خوشهویستی و دلسۆزی و یاریدهدان و تی گه یشتن له یه کتری و یه کیتی دروست دهکات».

(هۆشه نگیش گوتی): «خودای مهن کهسی له جوانی بێ بهش نه کردوه. ئه گهر جوانیی لهشی بێ نه به خشی، جوانی چالاک و کارگوزاری بێ به خشیوه. یاخود جوانی زیره کی و فهر به خشی و پرووخشی و هیز و توانایی و بزوتن و به کارهاتنی بێ به خشیوه. ههروهک له مندا لدا:

جوانی پرووخشی و ئیسک سووکی و ساویلکهیی و بزویی ده بین، له پیاویشدا جوانی بێ گه یشتوویی و توانایی و مهردایه تی و پیاوه تی، ده بین. له ئافره تیشدا: جوانی پیکو پیک و شهنگ و شوخی و دل نهرمی و جگه رسۆزی و نازکی ده بین. له لاوانیشدا: جوانی ههره ت و هیز و، گیانی پێشکه وتن و باوداهینان و سه رکه وتن و به رکه وتن ده بین. له ریش سپیه کانیشدا: جوانی تینگه یشتن و تیبینی زرنگی و ژیری و مه ندی و پارێزگاری ده بین».

ئینجا فهرهاد پرسی: «ئهی له سروشتدا چی ده بین؟».

هه ر خۆی وه رامی خۆی دایه وه گوتی: «جوانیمان: گه وه و به هیز و به رجه سته دیته پێش چاو. (رۆژ): جوانه به رووناکی به هیز و گه رم و به که لکیه وه: بۆ گه شه کردن و په رسه ندنی گیانه به ران و گژوگیا و جیه جی کردنی کار و فهرمانان. شه ویش: جوانه، به مه ندی و بێ دهنگی و سه روت و به زم و په زه میه وه. چه ند جوانه (زهوی) له که شی به اردا: که گوێ و ریحانه و سه وزه گیا و دارودره خت سنگی ده رازینه وه! چه ند جوانیشه (زهوی) له که شی هاویندا: که میوه و سه وزه و ده غلودان بێ ده گن! ماوه ی مرۆفیش هه یه، که به ئاره زووی خۆی تی بکوشت و بپیت و بچی خوشی له زیان بجێژێ! ئهی چه ند جوانه له پاییزدا: که ژین ده که ویتته کۆبونوه و خوشرا بواردن و مه ندی و سه روته وه! ههروه ها، چه ند جوانیشه (زهوی) له زستاندا: که هیزی به رهنگاری کردن و کرد و کۆشی و ره نجدان بۆ دوا رۆژ به گوێ و ته ووژمه وه خۆی ده رده خات!...».

ئینجا (هۆشه نگ) دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی: له کاتیکدا که گوێ به جوانی و بۆن خوشیی خۆی فێری دلته ری و دلپاکی و بێ وه ییمان دهکات... دره ختیش به جوانی و به رووبوم و سییه ری خۆی، فێری به که لک هاتمان دهکات بۆ هه مروان. ئهی له مه دا جوانی نابین: که گیانه به ر و په رنده و جرو جانه وه ر و گژوگیا، که لک و فهرمان بێ ده به خشن، بێ ئه وه ی چاو یان له پاداشتیکیان سوپاسیکی ئیعه وه بێ؟!...

من هیچ باسی چاو نه ندازه جوانه کانی ده می رۆژ ناوا و رۆژه لات نا که م. ههروه ها باسی هه لهاتنی

مانگ و دهرکه‌وتنی نه‌ستیرانیش ناکهم، له‌ناو جهرگی شینی ئاسماندا. نه‌مانه و چاونه‌ندازه‌کانی شاخ و کیوه بلنده‌کان و، زری فراوانه شه‌پۆل هاویژه‌کان و، تافگه‌ خاوه‌ن هاره‌هاړه‌کان و، رووباره‌ گه‌وره‌کان، که به‌ته‌وژم یاخود به‌مه‌ندییه‌وه ده‌کشین به‌ناو زه‌ویدا... نه‌مانه هه‌موو خاوه‌ن جوانییه‌کن، چاوه‌به‌ستمان ده‌که‌ن و، دل‌کیشمان ده‌که‌ن. به‌لام له‌م جوانییه‌ گه‌وره‌تر نه‌ویه: که له‌و پۆژه‌وه (خودا) ئیمه‌ی هیتاوه‌ته‌ بوون: نه‌مانه هه‌موو ده‌م بۆ دل‌خۆشی ئیمه‌، بۆ که‌لکی ئیمه‌، بۆ ئاسانکردنی ژینی ئیمه‌، (خودا) به‌کاریان ده‌هیتنی تا ئیمه‌».

دوا‌ی نه‌ویش (فه‌ره‌اد) هاته‌وه‌ قسه‌کردن گوتی:

«سه‌رنج‌تیک بده‌ن له‌ جیهان و ئاسمان، له‌ گیانه‌به‌ران، له‌ درنده و په‌رنده، له‌ پێ په‌وییانه‌ی نه‌مانه له‌سه‌ری ده‌پۆن، له‌و ده‌ستورانه‌ی که‌ فه‌رمانه‌په‌وان به‌سه‌ر په‌یوه‌ندی گیانه‌به‌ر و دا‌رویه‌رده‌وه، له‌ په‌وشتی ژین و بزوتن. له‌م ئافه‌ریده‌ کراوانه‌ی ئاسمان و زه‌وییه‌دا چی ده‌بینین؟...» هه‌ر خۆی وه‌رامی دا‌یه‌وه گوتی:

«جوانی پێک‌وێکی و، جوانی یه‌کسانی و ئارام‌گرتن و، جوانی بزوتن و گۆران، جوانی دروست‌کردن و له‌ناو چوون ده‌بینین».

ئینجا (هۆشه‌نگ) یش گوتی:

«له‌م زه‌مین و ئاسمانانه‌دا، هه‌موو شت‌یک جوان و په‌نگینه. (خودا) یش که‌ زه‌مین و ئاسمانانی له‌ژێر چنگدا‌یه، دیسانه‌وه‌ جوان و په‌ندینه و، هه‌ز له‌ جوانیش ده‌کات. چونکه‌ خۆی هونه‌رمه‌ندی مه‌زنه و، نه‌م هه‌موو شته‌ جوانانه‌یش نه‌و دروستی کردوون. به‌لام له‌ هه‌موو شت‌یک جوانتر که‌ (خودا) ی پاک و بێ هاوتا به‌ئیمه‌ی به‌خشیوه (هۆش) و (په‌رکردنه‌وه) یه، نه‌و هه‌زه‌ی که‌ له‌ هه‌موو هه‌ژت‌یکی جیهانی گه‌وره‌تره؛ که‌ به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ ده‌توانین به‌ (خودا) بگه‌ین و، له‌ پێگای ئامۆزگاری نه‌ویشه‌وه، هه‌موو ئاوات‌یکی ژینمان پێک به‌یتین. که‌واته‌ بام نه‌م (هه‌ژێر په‌رکردنه‌وه) یه‌مان له‌ شتی به‌که‌لک و په‌سنددا به‌کاربه‌یتین، بۆ خۆمان و بۆ هه‌مووان؛ تا بتوانین خۆشی نه‌م ژینه‌ جوانه‌ ناوازه‌یه‌ بچێژین».

نه‌م ژینه، (خودا) بۆیه‌کی دروست کردوه، که‌ ئیمه‌ خۆشی لێ وه‌رگیرین. پاشان به‌هۆی نه‌و خۆشییه‌وه‌ بگه‌ین به‌پایه‌ی پیاوه‌تی. به‌لام ئیمه‌ کات‌یک ده‌گه‌ین به‌و کامه‌رانییه‌، که‌ ژیا‌مان ته‌رخان بکه‌ین بۆ (به‌که‌لک هاتنی گشت لای) به‌لێ نه‌و کاته‌ی، که‌ (خودا) و (گشت لا) دل‌خۆش بکه‌ین».

به‌م په‌نگه‌ نه‌مشه‌ویش و توو‌یژه‌که‌ دوا‌یی هات. له‌م کاته‌دا شه‌وه‌ره‌یان هیتا و ده‌سته‌ی ساز و ناوازیش ده‌ستیان کرد به‌گۆرانی گوتن و ساز و ناوازی‌دان.
تا شه‌وت‌یکی تر به‌خوداتان ده‌سپێرم.

پیاوۆ پیاو بۆ قوماڕ ناکات

(شێرکۆ) گوتی: ئه‌وی قوماڕ ده‌کات، دوور ده‌بێ له‌ دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌ری و مرۆڤایه‌تیه‌وه. چونکه له‌جیاتی خۆشه‌ویستی پوولپه‌رستی له‌ناو ده‌یدا داده‌م‌زێ. ئه‌وی قوماڕ ده‌کات، هه‌رچه‌ندێک پاره‌ بپاته‌وه، ده‌یدۆڕێنێته‌وه. بێجگه له‌وه هێ خۆشی ده‌خاته سه‌ر و ده‌یدۆڕێتی. ئه‌مه له‌لایه‌که‌وه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه گه‌نجینه‌یه‌کی له‌ ده‌ست ده‌چن که هه‌رگیز نرخی ته‌واو نابێ. نه‌ویش (خۆشه‌ویستی) یه.

خۆشه‌ویستیش، ئه‌و که‌ره‌سته‌یه‌یه که هه‌موو که‌رده‌وه‌یه‌کی پاک و پیرۆز و به‌رزێ لێ دروست ده‌کری. که‌واته ئه‌وی قوماڕ ده‌کات: نه‌ک هه‌ر دوژمنی خاوه‌ن‌خێزانی خۆیه‌تی، دوژمنی خۆشیتیت. به‌لکو دوژمنی نه‌ته‌وه و نیشتمان و مرۆڤایه‌تیشه. قوماڕچی دله‌رق و تاوانکار نه‌بایه، هاوڕێ و که‌سوکار و هاو‌نیشتمانی خۆی نه‌ده‌رووتانه‌وه و، زیانی‌شی به‌خێزانی خۆی نه‌ده‌گه‌یاند. خۆشی تووشی پرسوایی و نابووتی و سه‌رگه‌ردانی نه‌ده‌کرد.

(شاهۆ) یه‌ش گوتی: ئه‌م ده‌ردی قوماڕکه‌رنه، به‌ده‌ردێکی کۆمه‌لایه‌تی داده‌نێ. ئه‌وانه‌ی تووشی ده‌بن، له‌و که‌سانه‌ن که ده‌یان‌ه‌وێ له‌ ڕووی ژبانی خۆیان هه‌را به‌که‌ن. زۆربه‌یان له‌و که‌سانه‌ن که ته‌مه‌ل و ناتمه‌وانان و، په‌وشت و که‌رده‌وه‌یان خوارو‌خێچه و، به‌رگه‌ی راستی و دروستی ژبان ناگرن، هه‌را ده‌که‌ن له‌ ده‌ست ژبانی راسته‌قییه‌ی خۆیان. چونکه له‌ناو ئه‌و ژبانه‌دا گۆزه‌ران ناکه‌ن. ده‌چن سه‌ری خۆیان به‌ (قوما‌ر) وه‌ خه‌ریک ده‌که‌ن، بۆ ئه‌مه‌ی جیهان و ڕووداوی ژبانی خۆیان له‌بیر به‌جێته‌وه. به‌لام ئه‌و ڕووداو له‌بیرچوونه‌وه‌یه هه‌ر تاوتیک ده‌خایێتی. نه‌ویش ئه‌و تاوه‌یه که قوما‌رچییه‌که قوما‌ره‌که‌ی تێدا ده‌کات. که له‌ قوما‌ره‌که‌ بووه‌وه، سه‌رله‌نوێ ئه‌و ڕووداوه ناخۆشه‌ی ژبانی خۆی دیته‌وه پێش چاو و، پێوه‌ی هه‌راسان ده‌بێته‌وه.

ئینجا (شێرکۆ) گوتی: ته‌نانه‌ت قوما‌رچی خۆشی سووک دیته به‌رچاو هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه که له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیکی سووک و که‌رده‌وه نه‌نگیشه‌دا پێی شه‌رم نییه‌ دا‌نبیش و قوما‌ر بکات.

قوما‌رچی نه‌ له‌ هه‌لسان و دا‌نبه‌ستنه‌دا به‌ته‌ندازه و پێک‌هێنه‌که و، نه‌ له‌ خواردن و نه‌وستنیدا و، نه‌ له‌ بیه‌روباوه‌ڕیدا. درۆکردن و چه‌واشه‌کاری و سه‌پله‌یی و زۆرداری و هه‌موو که‌رده‌وه‌یه‌کی تری نه‌نگی لێ ده‌وه‌شێته‌وه. نه‌ هۆشی له‌ جێی خۆی ده‌می‌تی و، نه‌ دلی و نه‌ ده‌روونی ته‌ندروستیشی به‌ره‌ به‌ره‌ پێوه ده‌می‌تی. بێجگه له‌وه خۆی تووشی مه‌ی خواردنه‌وه‌ی زۆر و کار و فه‌رمانی سووک و نه‌نگیش ده‌کات، وه‌ک دوو زمانی و داوێنپێسی و دوو‌ڕوویی و به‌رتیل و هه‌رگرتن بۆ خۆی و بۆ که‌سانی تر و دزی... خۆ له‌گه‌ل خێزان و که‌سوکار و هاو‌پتی خۆشیدا، هه‌موو ده‌م له‌ چه‌قه‌چه‌ق و شاته‌شات و جه‌نگ و نا‌کوکی دایه.

(شاهۆ) یه‌ش گوتی: ئافه‌رین بۆ فه‌رمانه‌ڕه‌وایی عێراق که خه‌ریکه قوما‌ر له‌ هه‌موو یانه‌کان و شوته‌ گه‌شتیه‌یه‌کاندا به‌ره‌ست ده‌کات. له‌ راستیدا ئه‌مه یه‌که‌مه‌جار نییه قوما‌ر له‌ عێراقدا ده‌ست به‌ به‌ره‌ستکردنی که‌رابێ گه‌لێک جاری تریش له‌ هه‌موو خاکی عێراق، یاخود له‌ هه‌ندێ شوته‌ی عێراقدا

قومار بەرپەست کراوه. بەلام هیوادارین ئەمجارە فەرمانزەوایی و عێراق، لەسەر بنچینەیەکی زانستی ئەم قومارە بەرپەست بکات. واتا ئەوانەی قومار دەکەن، بیانات بەپێشکەانی دەروون، بۆ دۆزینەوەی ھۆی قومارکردنەکیان و، چارەسەرکردنی دەردەکیان. ھەرھەوا ئەو شۆنە گشتییانەیش کە قوماریان تێدا دەکرا، وەک یانەکان، ھۆی رابواردنی پاک و پوختەیان تێدا داخەزێت، وەک جیتی مەلەکردن و وێنەکێشان و خۆتندنەو و ساز و ئاواز لێدان و ھەلپەپکێ و یاری تری بەکەلک. تا ئەندامەکان بەھۆی ئەوانەو، کاتیکی خۆش بەسەریبەن و کەلکێش وەرگیرن.

ئینجا (شێرکۆ) گوتی: کەواتە خودا بەخۆپایی لە قورئانی پیرۆز و نینجیل و تەوراتدا نەیفەرمووه قومار مەکەن:

ئینجا (ھەر چوار دۆستەکان) بەجاریک گوتیان:

«ئەوی راستی بێ، پیاو پیاو بێ، قومار ناکات».

گوتگر خۆشەویستەکان: ئەم باسەشمان برابوو. لەم کاتەدا شەوچەرەیان ھێنا بێخۆن. ئیتر تا سەبی شو بەخوداتان دەسپێرم.

خۆشی بێخەشە، ئەک ناخۆشی

(فەرھاد) گوتی: ھەموومان ھەز دەکەین خەلک دڵمان خۆش بکەن. بەلام کەم کەسمان ھەول دەدات دلی کەسانی تر خۆش بکات. ئەمەیش لە خۆپەرستیمانەو، کە ھەر چاومان لە کەلک و خۆشی خۆمانە، ئەک کەلک و خۆشی کەسانی تر.

(ھۆشەنگ)یش گوتی: ئەو گولە دەگەشیستەو، بۆنی خۆش پەخشان دەکات، بۆ ھەموو کەسیکی پەخشان دەکات: بۆ دۆستی و بۆ دوژمنیشی.

ئەو پۆڵە ھەلدی، تیشک بۆ ھەموو کەس دەھاوێژێ، بەدۆست و دوژمنەو.

ئەو کزبایەیش لە بێانیانی ھاویناندا ھەل دەکات، لەشی ھەموو کەس فێنک دەکاتەو، چ دۆستی بێ و چ دوژمنی، کەواتە تۆش، کە لەلای خودا و بەلای راستیشەو، لە (گول) و (پۆژ) و کزەبای ھاوین بەنرختر دانراویت، خۆت لەوانە کەمتر رامەگرە. تۆش وەک ئەوان خۆشی بخەرە دلی ھەمووانەو، چ دۆستت بێ و چ دوژمنت. بەلکو نرخی خۆت بزانە، لەوان زۆرتر خۆت رابگرە. خۆت لەپێناو کەلک و چاکەیی ھەموواندا بەخت بکە. جا ئەگەر تۆ گەشتیتە ئەم پایە، بێ گومان لە پیزی ئەواندا دەبێت، کە خودا بەخوداناس و خاوەن باوەریان دادەنێ، و چ لە جیھاندا و چ لە پاش ژياندا، پاداشی ھەر گەورەیان پێ دەبەخشێ، کە ئەویش (بەھەشت)ە. (خودا) لە (قورئانی پیرۆز)دا دەفرموی: «ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بأن لهم الجنة...». واتا: «خودا، لە خوداناسەکان و خاوەن باوەرەکان، خۆیان و سامانەکانیان کڕیو: بەھەشتیان پێ دەبەخشێ»...

ئینجا (فەرھاد) گوتی: کەچی ھەندیک کە دەچنە کۆپەیکەو، پێز لە کۆپەیکە ناگرن و، خۆشەویستی بەرامبەر کۆپەیکە ناوێن. دەچن زووخواوی دلی خۆیان بۆ کۆپەیکە ھەلدەپێژن. پەشم و قینی ناو دلی

خویان، له پاش مله، به خه لک دهر پېژن. نه وانه به وه دلی ناو دانیشتوانی کوزره که تنگ ده کمن، ژبانیان لی بار ده کمن، وه رسیان ده کمن. نه غجامیش به وه ده گات: خویشیان و دانیشتوانی ناو کوزره که یش کاتیکی ناخوښ به سهر ده بن، ښینجا بلا وهی لی ده کمن! نه مده یش زور دار پیه که، نه وپری دیار نه بی.

(هوشه نگ) یش گوتی: جا نه وانهی دلی خه لک بهم جوړه تنگ ده کمن، سروشت سزایان ده دات: کهس توخنیان ناکه ویت، کهس خویان تنی ناگه پینیت، به تهنیا دهمینه وه، له خهم و خفه ت به ولاوه هیچ بار و دوستیکیان بۆ نامینیتته وه.

ښینجا (فهرهاد) یش قسه کهی نه وی ته و او کرد گوتی:

«که واته له بیرت نه چتی: که توی مروږ له لای (خودا) و به لای (راستی) یش وه: له (گول) و (روژ) و (کزه بای هاون) به رنخرت دانراویت. ده بی کارۍ بکه یت شایسته ی پایدی خو ت بی. وانا هم مو دهم گمش و روو خوښ و قسه شیرین و کرده وه رهنګین بیت له گډل هم مو اندا...»

خوازه لؤکی^(۱)

(شیرکۆ) گوتی: خوازه لؤکی پېشه یه کی نه نگ و ناهه مواره. نه ناینی پاکي نیسلام پتی پی ده دات، نه هیچ ناین و یاسایه کی کومه لایه تیش پتی پی ده دات. هم مو کهس به چاوۍ کی سوک سیری ده کمن. (شاهۆ) یش گوتی: له گډل نه مه یشدا، هه ندی کهس، چ له بهر په ککه و تویی بی، یان له بهر سه رگره دانی، که ناچار ده بن خوازه لؤکی بکه یی به پېشه بۆ خویان، له مروږ لایه تیی نیسه یش و ده وه شیتته وه که دهستی یارمه تییان بۆ درېژ بکه یی. کومه لایه تی تازه یش که ده بی له سهر پتیا زی نیسلامه تی بچی بهر پتیه، لای لهم جوړه کلولا نه کردو ته وه. میوانخانه یه کی له هم مو شار تکه دا بۆ دامه زان دوون. له ناو نهو میوانخانه یه دا ده یانپاریزی و ده یاننوتنی و به ختویشیان ده کات. به لام ناهیلنی هیچیان خوازه لؤکی له ناو شقام و کولان و بازاره کاند ا بکه یی. بالبازی فه رمانه وایی هه ر خوازه لؤکی کی له وانه دی، خوازه لؤکی ده کات، ده یگرئ و ده ییاته ناو نهو میوانخانه یه وه که فه رمانه وایی بوی دامه زان دوون. له ویدا دایده نی. کار به ده ستانی میوانخانه که یش له میوانخانه که دا ده ییته نه وه و، به جوانی ده نیوتن و، خوړشتی ده ده نی و، ته ندروستیشی ده پارتزن. جا نهو په ککه و تانه له ویدا دهمینه وه تا مردن. بهو میوانخانه ده لیتن: «په ککه و ته خانه».

ښینجا (شیرکۆ) گوتی: هه رچنده نه م جوړه په ککه و ته خانه له مه و پتیش له هه ندی شاره کانی کوردستان دا هه بون: به لام سه رده میک هاته پتیشه وه کار به دستان لایان بردن. که چی لهم دوو سی سالی دوا ییه دا، (فه رمانداری خویی کوردستان) خه ریکه دایانده مه زر نیته وه به لام له سهر بنچینه یه کی زانستییانه که له بنچینه کانی پتیشو چاکترین.

(شاهۆ) یش گوتی: نیسه یش تکامان له کار به ده ستانی کوردستان وه هایه: نه م پر ژوه یه له هم مو شاره کانی کوردستان دا ببه نه سهر، تا له مه زور تر نهو چا و نه ندازه ناسور و نه نگ و ناشیرینه ی که

(۱) سوال کردن: دهرژه کردن، دهست پانکردنه وه.

خوازه لۆكه كان دەنيوتن لەناو بازار و شەقام و كۆلانەكاندا بەچاوی خۆمان نەبەسینەوه. ھەرۆھا خوازه لۆكه درۆزنەكانیش كە بەدرۆ خۆيان كەردوو بە (پەككەوتە)، كۆ بگرتنەوه بەردەم دادگا، تا سزای خۆيان بەدەن و، لەمە بەولایشەوه لەبەر چاوپرسیتی و تەمەلی و نامەردی خۆيان بەخوازه لۆكى پارە لە ساویلکە و دلپاکەكان، بەخۆرای نەبچن و، دەستی كۆمەلایەتیبەكەشمان نەبڕن.

دادپەرۆری

(فەرھاد) گوتی: نیمشەومان داناوە بۆ ئەوێ لە (دادپەرۆری) بدوێن. کامتان لە پێش ھەمووماندا دەست پێ دەکات؟

(ھۆشەنگ: من. پێشیمان گوتوویانە: «فەرمانپەرۆیی لەسەر بنچینەی دادپەرۆری دادەمەزرێ». واتا ھەر فەرمانپەرۆیەک بەپێی دەستوورەکانی (دادپەرۆری) نەجۆلێتەوه، دەپووخێ و لەناو دەچێ. ھەر فەرمانداریبەكیش بەپێی. دەستووری (دادپەرۆری) بجۆلێتەوه، پایەدار دەبێ و بەشەنگ و شوخیبەوه دەوێ.

(فەرھاد) پێش گوتی: راست دەکەیت. (سەلاحەدینی ئەبووی) كە توانی ئەو فەرمانپەرۆییبە گەورە و فراوانە بیات بەرپۆ و، لەشکری بیست و دوو دەولەتی ئەوروپایی بشکێنێ و، سەر بەھەموو شاھێکی ناپاکێ پۆژەھلاتی دا بنەوێنێ و، ئەو ھەموو ناویانگە چاک و پاک و پیرۆزی دەست بکەوێ، ھۆبەكە ی ئەو بێو: لە کردەوه و رەفتارەکانیدا دادپەرۆر بوو. ھەندێ جارێش لە (دادپەرۆری) دەترازان و (چاکەخواری) بەکارھێنا، كە لە (دادپەرۆری) بەنرختر بوو.

(شێرکۆ) پێش گوتی: بەلێ وایە. (عومەری خەتاب) پێش كە پێشەوايەکی نایینی و دەولەتی ئیسلام بوو، بۆیەكا فەرمانداریبەكە ی بەھێز و ھەرەت و شكۆھدار بوو، تێكرا ھەموو کردەوه و رەفتاریکی دادپەرۆرەرانە بوو.

ئینجا (شاھۆ) دەستی پێ كرد گوتی: بەلام دادپەرۆری، كە دەرمانی دەردی نەتەویدەکی زۆرلیكراو و بێچارە، ھەر ئەو نیبە كە لە كۆری دەولەتیدا بەکاربھێنێ. ھەرۆھا دەبێ لە كۆری (ژيانی پۆژانە) ی تايبەتیشدا بەکاربھێنێ. وەك ئەوێ گەورە ی خێزان لەگەڵ ھەموو ئەندامەکانی خێزانەكە ی خۆیدا دادپەرۆرەرانە بجۆلێتەوه. چ مافێکیان لای ھەبە، بیانداتن. چ مافێكیشی ھەبە لایان، لییان بستییت. ھەرۆھا دەبێ دادپەرۆری لە بازاري كڕین و فرۆشتنیدا بەکاربھێنێ. لەگەڵ دۆست و یار و دراوسێ و خزمیشدا، لەگەڵ بێگانە و خۆیشدا بەکاربھێنێ.

دوای ئەو (ھۆشەنگ) ھاتەوه قسەکردن، گوتی: (خودای گەورە)، لە قورئانی پیرۆزدا بایەخیکی زۆری بە (دادپەرۆری) داو. دەفەرموێ: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان». واتا:

«خودا فەرمان دەدا، لە ژيانی پۆژانەدا، دادپەرۆری و چاکەخواری بەکاربھێنیت». ھەرۆھا خودا دەفەرموێ: «واذا حکمتکم، فاحکموا بالعدل». واتا: «ئەگەر فەرمانداریشتان کرد، لەسەر بنچینەی دادپەرۆری بجۆلێتەوه». لە جیگایەکی تری قورئانیشدا دەفەرموێ: «واذا قلتم، فاعدلوا». واتا:

«ئەگەر قەشقەرستان کرد، دادپەرورەنە قەسە بکەن».

(قەرھاد) یش گوتی: بەکورتی ھەرچی شەر و ئاژاوەیەک لە جیھاندا روو دەدات، ھەمووی لەووەیە کە زۆرداری دەگرت، واتا: دادپەرورە بەکارناھێنرێت. ھەموو چاکەیک لە دادپەرورە دەوێت، وەک: راستگۆیی، سەرراستی، راستی، دروستی، دۆستایەتی، نەتەرپەرورە، نیشتمانپەرورە، جیھاندۆستی، چاکەدانە، داوینپاکی، ھەروون ئازادی، سەرپەستی. ھەموو خراپەیکیش لە زۆرداری دەوێت، وەک: دزی، قەسە ھێنان و بردن، گزی کردن، سێلەیی، سەرشۆڕی، دەستدرێژی، نینجا (ھۆشەنگ) دوایی بەوتووێژ کە ھێنا، گوتی:

جا ئەوانە دەیانەوێ ئەو ئایناندا سەرکەوتووین، پێویستە دادپەرورەین. خۆ ئەگەر چاکەخوێش بن، کە پلەیک لە دادپەرورە گەورەتر، ئەو زۆرتر سەردەکەون و بەردەکەون و، پێش دەکەون. ھەرچی گێروگرفتییکی ناو تاک و تەریان ھەیە و، ناو نەتەرکان و، ناو دەوڵەتەکان ھەیە، لەسەر دەستی (دادپەرورە) دا چارەسەر دەکری و دەبێتێت. ئەگەر (دەوڵەتەکان) و (نەتەرکان) و (تاک) و تەراکان (یش، (دادپەرورە) یان بپاراستایە، نە شەرۆشۆڕی رووی دەدا و، نە شۆڕش و نە ئاژاوە...

بیرۆبیاوێ دیوکرانی

(شێرکۆ) گوتی: ئێمەشەو لێدوانە کەمان لە بابەت دیوکرانییەو. (دیوکران) وشەیەکی یۆنانییە؛ واتاکە ئێوە دەگرتەو: کە نەتەر خۆی فەرمانداری بەسەر خۆیدا بکات. واتا خۆی فەرماندار بۆ خۆی ھەلبێتێرێ تا ئەو فەرماندارە کاروباری دەوڵەت بەپێوەبیات. جا ئەگەر ئەو فەرماندارە لە پتی راست لای دا و، دەستی کرد بەزۆرداری، نەتەر مافی ھەبێ، لێی راست بێتەر و لای بیات، یەکیکی تر بکات بەفەرمانداری خۆی: کە زەنگ و کردەو پەسەند و کارامە و دادپەرورە و کارگوزاری.

(شاھۆ): تکایە لەم روووە چەند نمونە بکەمان بۆ بھێنەرەو.

(شێرکۆ) بەپیتی سەرگوروشتە (نەورۆز) کە لە ناو (کوردستان) دا باو، (کاو) ی ئاسنگەر بۆیکە شۆپشەکی بەریاکرد، خونکاری ئەو سەردەم زۆرستەمی لە کوردەکان دەکرد. (بیوراسپ) ی خونکاری لەسەر تەخت لا برد و کورشتی و، (قەرەیدوون) ی لەجێ دانا، بەھیوای ئەو (دادپەرورە) و (دیوکرانیانە) فەرمانداری بەسەر کوردستاندا بکات. ئەو پۆڵە ئەو شۆپشە سەری گرت، بەپێکەوت بەر یەگەم پۆڵی بەھار کەوت، بۆیکە ناویاننا: (نەورۆز).

جا ئەم بزووئەوێ بەبزووتنەوێکی دیوکرانیانە دادەنرێ، چونکە نەتەر فەرمانداری خراپی لا برد و، فەرمانداری چاکی لەجێ دانا.

ھەرھە (۳۰۰) سالتیک پتریش لەمەوپێش (چارلسی یەگەم) زۆر و ستەمییکی زۆری لە ئینگلیزەکانی نەتەرەو خۆی کرد. ھەموو مافەکانی ئەوانی خستبوو ژێر پێتەر. بەلام (کروموتل) بەناوی نەتەرەو ئینگلیزەو لێی راست بوو ھەو لەشکرەکی شکاند و، خۆشی کوشت. نەتەرەو ئینگلیزیش لە پاداشی ئەویدا ئەو کرد بە (سەرەک کۆمار) ی خۆی تا فەرمانداری بەسەردا بکات.

هروهه نهم جزره شۆرشه‌یش به‌کارێکی دیوکراتییه‌یه‌ داده‌نرئ. چونکه نه‌توهه، فرمانداری خرابیی له‌سه‌ر خۆی لایرد و، فرمانداری چاکی له‌جێ دانا، فرمانداری به‌سه‌ردا بکات.

(شاهۆ) یش گوتی: که‌واته له (فرمانه‌وه‌اییه‌کی دیوکراتی) دا ده‌بیئ فرمانداری به‌ده‌ست نه‌توهه‌وه بیت. نه‌توهه به‌سایه‌ی نوێنه‌رانی خۆیه‌وه، که (کۆری یاسا دانانیان له‌ دروست ده‌بیئ). هه‌ر کارێکی بوێ بیبکات، پریاری له‌سه‌ر ده‌دات. (کۆری یاسا پاره‌پارندن) یش له‌سه‌ریه‌تی ئه‌و پریاره جێبه‌جێ بکات. به‌واتایه‌کی تر (کۆری یاسا پاره‌پارندن) له‌لایه‌ن (کۆری یاسا دانان) هه‌و لێپرسینه‌وه‌ی له‌ ده‌کری. ئه‌گه‌ر نه‌توهه زانی (کۆری یاسا پاره‌پارندن) فرمانی خۆی به‌جێ ناھێنی، مافی هه‌یه، به‌سایه‌ی (کۆری یاسا دانان) هه‌و لای بیات و، (کۆریکی تر) بخاته جێگای.

(فه‌رهاد) یش پرسی: ئه‌ی له‌ واتای دیوکراتییه‌وه مافه‌کانی نه‌توهه‌یش تێ ناگه‌ین؟

(هۆشه‌نگ) یش وه‌رامی داوه‌وه، گوتی: به‌لێ تێیان ده‌گه‌ین. وه‌ک مافی کۆبوونه‌وه و، سه‌ریه‌ستی قسه‌کردن و باوه‌رکردن و، ده‌رپینی بیروباوه‌ر له‌ به‌رده‌م کاربه‌ده‌ستانی فرمانه‌وه‌اییه‌دا. هه‌روه‌ها له‌ وشه‌ی دیوکراتییه‌وه، واتای (دادپه‌روه‌ری) و (په‌کسانی) و (سه‌ریه‌ستی) تێ ده‌گه‌ین، که‌ ده‌بیئ هه‌موو هاونیشتماڵیک، وه‌ک په‌ک، (ماف) و (فرمان) ی هه‌بیئ و، به‌رامبه‌ر ده‌وله‌ت به‌کاربان به‌یته‌نی. بیجگه‌ له‌وه واتای (سۆسیالیستی) یش هه‌ر له‌ واتای (دیوکراتی) یه‌وه هه‌لقولاوه، که‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کی ته‌ندروست و خۆتنده‌وار و کامه‌ران و نازاد دروست ده‌کات.

(شێرکۆ) یش گوتی: به‌لێ وایه. که‌ فرمانداری به‌ده‌ست نه‌توهه‌وه بوو، زۆروسته‌م پوو نادات. نه‌توهه‌یش پۆژ به‌پۆژ پێش ده‌که‌وێت. به‌لام که‌ فرمانداری به‌ده‌ست نه‌توهه‌وه نه‌بوو، هه‌موو شه‌ر و نازاوه و خراپه‌یه‌ک پوو ده‌دات. ئه‌و ساکه‌یش نه‌توهه دوا ده‌که‌وێت.

(هۆشه‌نگ) یش وه‌رامی داوه‌وه گوتی: نایینی پاکی نیسه‌لام بایه‌خێکی زۆری به‌ (بیروباوه‌ری دیوکراتی) داوه. خودا له‌ قورئانی پیره‌وزدا ده‌فه‌رموئ: «وامرکم شوری بینکم». واتا «هه‌ر کاروباریکی نه‌توهه‌پێتان هاته به‌رده‌م، بام تێگه‌یه‌شتوه‌کانتان راویژ و وتووژی له‌سه‌ر بکه‌ن». هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئ: «لا فضل لعربی علی اعجمی الا بالتقوی». واتا: به‌کرده‌وه‌ی پاک و پیره‌وز و خوداناسی نه‌بیئ، هیچ بیگانه‌یه‌ک پایه‌ی به‌رزتر نابێ. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئ: «ان اکرمکم عند الله اتقاکم». واتا: «ئه‌و که‌سه‌تان، له‌ هه‌مووتان زۆتر، لای خودا په‌لێ ده‌بێته‌وه، که‌ له‌ هه‌مووتان زۆتر، خوداناس و په‌وشت و کرده‌وه به‌لند بێ».

(فه‌رهاد) پرسی: کاک شێرکۆ! له‌ بابه‌ت (فرمانداری خۆبی کوردستان) یش غه‌وه‌یه‌که‌ له‌ (فرمانداری دیوکراتی). ئه‌م ده‌زگایه‌ له‌لایه‌ن فرمانه‌وه‌اییه‌ عێراقه‌وه بۆ ئه‌وه دامه‌زرێتاره‌وه که‌ (نه‌توه‌ی کورد) تێر و پێ چێشکه‌ی (دادپه‌روه‌ری) و (سه‌ریه‌ستی) و (په‌کسانی) بکات. هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رچی زۆرداریه‌کی فرمانه‌وه‌ایانی پێشوی عێراق هه‌یه و له‌سه‌ری که‌له‌که‌ بووه‌ لایه‌ری. تا کورده‌واری پێش بکه‌وێ و کورده‌ستانیش ئاوه‌دان بێته‌وه. ئه‌م ئاوا ته‌ گرنه‌گه‌یش به‌وه دێته‌دی، که‌ نه‌توه‌ی کورده‌یش یارمه‌تی کاربه‌ده‌ستانی کوردستان و فرمانه‌وه‌اییه‌ عێراق به‌دات له‌ پێشخسته‌نی خۆیدا.

(هۆشەنگ)یش گوتی: وا (ئەنجومەنی نیشتمانی)یش لە ئارا دا بە کە ئەویش بریتییە لە دەزگایەکی دیموکراتی تر بۆ ھەموو دانیشتوانی عێراق بەکورد و عەرەب و ھەموو کەمایەتیەکانەو.

چاکەخواری

(شیرکۆ) گوتی: چاکەخواری چییە و ئەندازەکانی چین؟

(شاھۆ)یش وەرانی دا بەو گوتی: ئەوانەی ھەز بەچاکەکردن دەکەن لە دادپەروران پلەیک گەورەترن. جا چاکەخواری کە ئەمەندە بلێد و گرنگ بێ، ھەلبەت دەبێ لیوردبوونەو یەکی زۆری تێدا بنوێنێ. ئەگینا لەوانەیە جێگای خۆی نەگرت و، لەباتی کەلک و چاکە بۆ نەتەو، زیانی لێ بوەشی تەو. بەواتایەکی پۆشنتر دەبێ کە چاکەمان لەگەڵ کەسیکدا کرد، تەماشای ئەویش بکەین: ناخۆ ئەم چاکە کردنە نێمە یە زیان بەکۆمەلایە تیمان دەگەییێن، یان کەلکی بێ دەگەییێن. ئەگەر دزێک پەنای بردە بەر سەرەک ھۆزێک و، سەرەک ھۆزە کە داللائی دا و، پاراستی و شاریدیەو، ئەمە راستە سەرەک ھۆزە کە بەپێ بیروباوەری دزە کە، چاکە ی لەگەڵ ئەو، دزەدا کردووە. بەلام لە راستیدا خراپە ی لەگەڵ نەتەو ی خۆیدا کردووە و، خراپە ی لەگەڵ دزە کە خۆشیدا کردووە! چونکە (دادپەرورە یی کۆمەلایە تی) وا فەرمان دەدات: کە ھەموو دزێک بگیری و بدریتە دەست دادگا. تا دادگا سزایەکی وای بدات، ئاراستە ی چاک ی بکات و، جازیک ی تریش نەگەڕیتەو سەر دزی کردن. (فەرھاد)یش گوتی: ھەر بەم ڕەنگە ئەو کەسە ی باربووی (لۆتی)ش بکات، ناپاک ی لەگەڵ نەتەو ی خۆیدا دەکات. چونکە لۆتییێ کاریکی پەسەند نییە و زیان و سەرشۆ ی بە نەتەو کە مان دەگەییێن.

ھەرەھا مندالی لاساریش نابێ بە دەمیەو بەدری. چونکە کە گەرە بوو زیانی زۆرتر بەدایک و باوکی خۆ ی و کەسانی تر دەگەییێن.

ئەو دایک و باوکە ناشیانە ییش کە نازی بێ ئەندازە ی مندالەکانیان دەگرن، فیری خۆیە رستییان دەکەن. کە گەرە بوو زیان لە خۆیان و لە نەتەویش دەدەن.

(هۆشەنگ)یش گوتی: ھەرەھا ئەو کەسانە ییش کە یارمەتی خوازەلۆکی درۆزن دەدەن، لە راستیدا خراپە لەگەڵ ئەو خوازەلۆکانە خۆیان و، نەتەو کە ی خۆیاندا دەکەن. چونکە (دادپەرورە ی) وامان لێ دەخوایێ، بە (چاک) پاداش بەدین و، بە (خراپ)یش سزا. تا ھەردوولا یان ئاراستە ی چاکەکردن بکەین بۆ کەلکی گشتی.

(شیرکۆ) پرسی: ئە ی چاکەکردن لەگەڵ پەککەوتە و داماو دا بەکاریکی پەسەند دانائێ؟

(شاھۆ)یش وەرانی دا بەو گوتی: جاران چاکەکردن لەگەڵ پەککەوتە و داماو کاند بەکاریکی پەسەند دادەنرا. بەلام ئەم چاکەکردنە چونکە لە شیوە یەکی دروستدا بەجێ نەدەھێنرا و، لەسەر بنچینە یەکی زانست و ھونەر پێک نەدەھات: زیانی لە کۆمەلایە تیمان دەدا، نەک کەلک و فە ی.

لەبەر ئەو کەلێک کەسی تەمەل و خۆتیش کە ھیچیان پەککەوتە و داماو نەبوو، دەستیان دەدایە خوازەلۆکی و، کۆمەلایە تیە کە یشمان بەھۆی ئەووە زیانیکی زۆری بێ دەگەشت. لەبەر ئەو (زانایانی -

کۆمەلایەتی) چەند دەزگایەکیان داھێنا، بۆ ئەمەى چارەسەرى دەردى داماو و پەككەوتە و لى قەوماوەکانیان پى بکەن و، ئەو جۆرە مرۆڤە درۆژنە خۆتێپیانەیش کە خوازەلۆکییەکی ناپەوا دەکەن لە خوازەلۆکی بەرەبەست بکەن. (دەزگای پەككەوتەخانە) و (دەزگای ھەتیوان) و (کۆمەلى نەھىشتى نەخۆشیەکانى سنگ) و (خۆتێدنگای کۆتێران) لەو جۆرە دەزگایانە.

(شێركۆ) یەش گوتى: خۆش بەختانە ھەندىك لەم دەزگایانە لە شارە گەورەكانى كوردستانیشدا كراونەتەو، وەك (خۆتێدنگای ھەتیوان) و (پەككەوتەخانە) و (کۆمەلى نەھىشتى نەخۆشیەكانى سنگ). بەرامبەر ئەوانەیش كاربەدەستانی كوردستان نیازیان وابە، ھەرچى خوازەلۆكى دەكات كۆیان بکەنەو و بىسانخەنە دەزگای (پەككەوتەخانە)كانەو. تا لەویدا جیگا و خۆرشتیان بدرتێتى و تەندروستییان بپارێزێ. ھەرەوا سیلدارەكانیش تیژ دەکەنە سەر ئەوێ خۆیان بگەییئە (خەستەخانەى سیل) و (کۆمەلى نەھىشتى سیل)، تا نەخۆشیەکانیان چاك بکړتەو، و، باربووى خۆزێزانەكانیشیان بکړى تا چاك دەبنەو. دەبێ باوك و دایكەكانیش تیژ دەکەنە سەر ئەوێ بچنە (خۆتێدنگای ھەتیوان)، تا لەویدا خواردن و نوستن و جلپەرگ و خۆتێدنیان بۆ پێتک بەتێرى.

(ھۆشەنگ) یەش گوتى: لە راستیدا ئەم کارانەى (فەرماندارى خۆی كوردستان)ە، ھەموویان پەسەند و بەجێن. ماوەتەو سەر نێمەیش کە گەلى كوردین و حەز بەچاکەخوازى دەکەن، ھەر پارەبەك لە ناھەنگى (ژنھێتان) و (پرسەگرتن) و ئەو جۆرە بابەتانەدا نیازمان ھەبە، بەفێرۆ بەختى بکەن: بەختى نەکەن. بیدەین بەو دەزگایانە تا ئەوان بۆ پەككەوتە و داماو و لى قەوما و نەخۆش و ھەتیوانى گەلەكەمانى بەخت بکەن. چونکە پارەكانمان لەم جۆرە دەزگایانەدا جێتى خۆیان دەگرن و، (خودا) بۆمانى دەنووسێ. بەلام لەو جۆرە ناھەنگانەدا جێتى خۆیان ناگرن و (خودا) یەش بۆمانى ناووسێ. چونکە ئەو جۆرە ناھەنگانە بابەتى خۆنوواندن و کەش و فەش، ھەر پارەبەکیان تێدا بەخت بکەن بەفێرۆ دەپوا.

خۆشەویستی، نەك پۆولپەرستى

(شێركۆ) گوتى: ئەوانەى بەتەنگ دلى خەلكەوێن پای بگرن... ئەوانەى حەز بەبەرھەمەتێنانى خۆشەویستى دەکەن لە نێوان خۆیان و کەسانى تردا... ئەوانەى دەست دەدەنە خوداناسى و، مرۆڤدۆستى و، نیشتمانیپەرورەى و، گەلپەرورەى... ئەوانەى دلداری و دوستایەتى دەکەن لەگەڵ کەسانى تردا... ئەوانە، ھەموویان، لە (کۆزى مرۆڤایەتیدا) پایەیان لە ھەموو کەس بلێندەرە. چونکە ھۆگرى خۆشەویستى، نەك پۆولپەرستى. خۆشەویستى بەلای ئەو جۆرە کەسانەو بەنرخترە لە سایە و پایە و سامانى جیھان. چونکە ھەرچییەکیان ھەبە لە سامان و تێكۆشان، بەختى دەکەن لەپێتتا پاراستنى خۆشەویستییەکیاندا.

(شاھۆ) پرسى: دەتوانیت کاک فەرھاد، چەند وێنەبەگمان لەم جۆرە خۆشەویستییە بۆ بەتێتەو؟

(فەرھاد) یەش گوتى: بەلى دەتوانم، (سوكرات) بەرامبەر گوتنى (راستى)، گەیشتە ئەندازەبەك، گیانی پاکی خۆی لەپێتتاودا بەخت كرد بۆ ئەمەى نرخ بدات بەقسەكانى خۆى، ھەرچەندە ھەلیشى بۆ ھەلکەوتیبوو لە بەندیخانە ھەرا بکات، ژھەرى بەندیخانەكەى نۆشى و لە بەندیخانەكە ھەراى نەکرد، نەوەك یاسا بشکێنێ.

خۆشەوېستى (سەلاحەدىنى ئەپىيى) بەرامبەر نەتەوۋەكانى ژىر دەستى خۆى، گەيشتە ئەندازە يەك، ھەموو ھىز و ھەرىكەت ۋە ھەموو لەش و ھۆشەك و، ھەموو چىست و چالاكچىيەكى خۆى لەپىتئە پاراستى خاكى ئىسلامدا بەخت كىرد. تەننەت بەدەم نەخۆشى و، بەرىنەكانى لەشەشەيىيە، بەرامبەر دۆڭمەنى سەرىستى و ئازادى و ئىسلامەتى لە كۆرى شەردا دەجەنگا دەيگوت:

«كە لەپىتئە ئەم بىرۋاھەپانەدا، كە ھەمە، دەجەنگىم، ئىش و ئازارى نەخۆشىيەكەم لەبىر دەچىتەو!...»

(ھۆشەنگ) يىش بۆى تەواو كىرد، گوتى: «مادام كۆرى» يىش لەپىتئە خۆشەوېستىيەكەيدا بەرامبەر (زانست) و (كەلكى مەزىيەت)، وازى لە سامان و تەندروستى ناۋايىگى خۆى ھىتا و، لە كۆڭ تاقى كىردنەوۋەكانى خۆى نەبوۋە، تا (رادىۋم) دۆڭمە. مەزىيەت كەلكىيەكى بىن ئەندازەى لە دۆڭمەكەى ئەم ۋەركىت. بەلام ئەم كەلكى خۆى خىستە لاۋە، خۆى لەپىتئە كەلكى گىشتىدا بەكۆشت دا. (پىشەوا عوسمانى كۆرى عەففان) يىش، نىخى مەزىيەت كەى لەۋەدا بوو كە بوو بەئىسلام، لەسەر دەستى پىشەمبەردا، ھەرچى سامانىكى ھەبوو لەپىتئەى بىلەۋىنەوۋە پاراستى (ئايىنى ئىسلام) دا بەختى كىرد.

(شەركەت) يىش گوتى: ئەى باسى (مەم و زىن) بۆ نەكەين؟ كە ھەردوۋەكىيان لە پىتئە (ئەقلى) كەى خۇياندا خۇيان بەكۆشت دا. خۇيان مەند، بەلام سەرى نەتەۋەى كۆردىيان بەرز كىردەوۋە.

ئەقلىكەيان چىرۋەكى مەم و زىنى گەياندە پۆيە ھەم بەرزى وپۆيە (كۆردى) و (جىھانى). ھەرچى ئەرك و ئازارىك ھەيە، بەسەر پىشەمبەركەندا ھات. كەچى چۈنكە (خۆشەوېستى) يەكەيان بەرامبەر (خودا) و بەرامبەر (ئايىن) ھەكەيان بەھىز بوو، وازيان لە پاىە و سايە و مايە ھىتا و خۇيان لە پىتئە راگرتتى دلى (خودا) و (ئايىن) ھەكەيان خۇياندا بەخت كىرد.

(زەردەشت) لە پىتئەى ئايىنەكەيدا خۆى بەكۆشت دا. (موسا) لە پىتئەى ئايىنەكەيدا بەسەدان دەرە و ئازارى چىشت و سزا درا.

(عيسا) و (مەمەد) يىش خۆشەوېستىيەكەيان بەرامبەر (خودا) و ئايىنەكەيان، ئەمەندە بەھىز بوو، ھىچ سايە و پاىە و مايەكەى جىھانىيان نەھاتە بەرچاۋ. خۇيان لەپىتئە دلى راگرتتى (خودا) دا بەخت كىرد بەرگەى ھەموو دەرە و ئازارىكەيان كىرت. تا بىرۋاھەپەكەيان سەرى نەگىرت و وازيان نەھىتا.

ئىنچا (شاھ) دۋايى بەتۋەپۆيەكە ھىتا، گوتى: (خۆشەوېستى) ھەر لەدەست (مەرد) دى. بەلام (پولەرسى) لە دەست ھەموو (نامەرد) يىك دى. لە (خۆشەوېستى) يەۋە: ھەموو كىردەۋەيەكى چاك و، ھەموو رەۋشەكى جوان و، ھەموو خۇيەكى بىلەدەۋەشەتەو. لە (پولەرسى) يەۋە: ھەموو رەۋشە و خۇيەكى نەنگ و ناپەسەند و، ھەموو كىردەۋەيەكى ئاشىرىن دەۋەشەتەو.

جا ئىمەيش كە (فەرماندارى خۇيە كوردستان) مان خۆشەۋەى، بام لە پىتئەى پاراستى ئەم و، پىن گەپشتەن و گەشەكردنى ئەۋەدا، بەرگەى ھەموو ئەرك و ئازارىك و، ھەموو تۈنچ و پىلارىك بگىرن. واز نەھىتىن و كۆڭ نەدەين و، ۋە بەرندەين تا بەنامىجى بەرز و پىرۋى (كورد) و (كوردستان) دەكەين.

نهم سامانهات له کوی بوو؟

(شیرکو) پرسى: نه نجامى پوره دره کردنى مندا له نازدارييه وه چييه؟

(شاهو) يش گوتى: نه وانه له مندا ليدا دايک و باوکيان پرويان زور داوون و، نازداريان فير کردوون، زوريه يان گرزو و لاسار دره ده چن. که گه وره بوون، ده بنه خو په رستى کى وه ها، هم مو جوړه که تن و تاوانتي کيان لي ده وه شسته وه. دايک و باوک ناشى و نه زانه کانيشيان به لای خو يانه وه وايه، بهرام بهر مندا له کانيان خو شه ويستيان نواندوه. له راستيدا هر دايک و باوکى مندا لي خو ي وه ها فير بکا و رابهيتن، نهک هر دوژمنايه تي له گهل مندا له که دا ده کات، له گهل (کورده وارى) يه که يشماندا ده کات. هر وه ها له گهل خوشياندا ده يکن. چونکه مندا له که که گه وره بوو، هر روزه په لپيکيان پي ده گري. هر روزه زيانتي کيان لي ده دات. نه مه بيجه که له وه له گهل که سوکار و دراوسيشدا به سه دان گهر و گيتچه ل و گيروگرفت و تنگ و چله مه يان بژ دروست ده کات. نهم جوړه مندا لانه دوور نييه بېن به دز. دوور نييه بېن به پياو کوژ. يا خود به چه واشه کار و ناژاوه گير.

(شیرکو) پرسى: نهم مندا لانه بژ چ وايان لي دي؟

(فهراد) گوتى: چونکه باوک و دايکيان فيري فرمانى سرشاني خو يان نه کردوون: نه بهرام بهر باوک و دايکان، نه بهرام بهر که سوکاريان، نه بهرام بهر دوست و ياريان، نه بهرام بهر نه ته وه و نيشتمان و مروژايه تسيان، و اتا هر به ده مه يانه وه هاتوون و مافيان داوون. هيچ فرمانتي کيان لي داوا نه کردوون بيکن. که چي فرمانى سرشاني هم مو باوک و دايکيک نه وه يه: له پيش هم مو شتي کدا، مندا له که ي خو ي وه ها فير بکات، وه ها رابهيتن، که بهرام بهر هم مو مافتيک که ده ستي ده که وپت، فرمانتيک جيبه جی بکات. که بهرام بهر هم مو سر به ستيه که که ده ستي ده که وپت، لي پرسراوييه که بگريته نه ستي خو ي: چ بهرام بهر باوک و دايکي خو ي، چ بهرام بهر که مه لايه تي و فرمانه وايي.

(شیرکو) پرسى: نه ي نه گهر مندا له که نه و فرمانه ي به جی نه هيتا چي بکه ين؟

(هوشهنگ) يش گوتى: نه وسا که به پي نه وه نده ي هه لي گري و، بژ ناراسته کردنى به که لک بي و، بتوان بهر گي بگري، سزايه کي به جيتي بدرئ. پيشينان گوتويانه: «دار له به ده شته وه هاتووه»^(۱). و اتا: «هر سزادانتيک له جيتي خو يدا بي و، ره واي و، مروژ ناراسته بکات بژ چاکي، مروژ له گونا په شيمان ده کاته وه و، ده يخاته وه سر پي چاکه کردن. که مروژه که يش ده ستي کرده وه به چاکه کردن، خودا له پاداشي نه ودا (به ده شت) ي پي ده به خشي».

هر وه ها باووباي پيرمان گوتويانه: «کوته که ده زانتي قوناخ له کوپه!». و اتا «نه گهر هيچ وتوويژتيک و، هيچ راويژ و ناموژ کار ييه که، کارى له مندا له که نه کرد، له کرده وه ي ناپه سه ندى خو ي و از بهيتن، زهروزه نگي له گهلدا بنوتنه، تا سري داده نه وپتن و، مل ده دا بژ پتگاي راست و دروست».

نينجا (شیرکو) گوتى: منيش نهم پيشه کييه م بويه کا دامه زرانده سرنجي کار به ده سته به پتزه کاني

(۱) راستر: (تيلاله...).

کوردستان رابکیشم بۆ ئەوەی خەبات بفرموی (ياسا) يەك دابنرئ بۆ ئەو کەسانەى (سامانى ناپه‌وا) پیتکه‌وه دەنێن: چەند و چوونیان لەگەڵدا بکړئ، تا بزانرئ ئەو سامانە ناپه‌وايەيان له‌ کۆتیه‌ دەست کەوتوه‌؟! ئەگەر بۆيان دەرکه‌وت بەدزی و گزی و فزیسه‌وه پیتکیانەوه‌ ناوه‌، لەلایەن (دادگا) یکی سەرراست و کاردرۆست و بەهێزه‌وه‌ بپاریان بەسەردا بدرئ و، ئەو سامانە ناپه‌وايەيان لئ داگیر بکړئ و بخړیتە سەر گەنجینه‌ى (فرمانداری خۆی کوردستان)، تا پرۆژەى بەکەلکى بۆ (کوردەوارى) پئ رابپه‌رنرئ. بێجگە له‌وه‌ ئەو تاوانبارانە هەر یه‌که‌يان به‌پیتی کەتنه‌که‌ى خۆى سزای یاساییش بدرێن، تا له‌ تاوانی خۆى په‌شیمان ده‌بێته‌وه‌ و، مل ده‌داته‌ چاکى.

(فرهاد) یش گوتى: نزیکه‌ى (١٤٠٠) سال له‌مه‌وپیش، پیتشه‌وا (عومەرى خه‌تاب)، یاسایه‌کى وه‌هاى دامه‌زراند، که‌ ناوهرابوو: (ياسای ئەم سامانەت له‌کۆئ بوو؟) ^(١) عومەرى دادپه‌روه‌ر و خوداناس و پایه‌ بلند ئەم یاسایه‌ى له‌ به‌رامبه‌ر هه‌موو خاوه‌ن سامانیکی ناپه‌وادا به‌کارده‌هێنا. چ له‌ فرمانبه‌ران و، چ له‌ کەسانی تر، هه‌ستى به‌هەر کەستیک بکردایه‌ (سامانى ناپه‌وا) ی کۆ کردۆته‌وه‌، ئەم (ياسا) به‌نرخه‌ى له‌گەڵدا به‌کارده‌هێنا و راپیتی به‌رده‌م (دادگا) گرنه‌که‌ى خۆى ده‌کرد. هەر کەستیک له‌وانه‌ تاوانه‌که‌ى له‌سەر بچمه‌سپایه‌، به‌پیتی تاوانه‌که‌ى سزای ده‌دا و، سامانه‌که‌یشى لئ داگیر ده‌کرد ^(٢) بۆ (سامانخانه‌ى گشتى) ^(٣)، تا کارى چاکى پئ هه‌لبسوهرتێن بۆ کەلکى موسلمانەکان.

(هۆشه‌نگ) یش قسه‌که‌کانى ئەوى ته‌واو کرد، گوتى: «له‌ راستیدا ئەم جۆره‌ په‌رتیه‌به‌رایه‌تییه‌ى (عومەرى پیتشه‌وا) به‌کارى ده‌هێنا، کارێکى گه‌وره‌ى کردبووه‌ کرده‌وه‌ و په‌روشتى فرمانبه‌ران و هاوনিشتمانه‌کانى ناو ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌که‌ى.

(ياسای ئەم سامانەت له‌ کۆئ بوو؟)، هه‌رچه‌نده‌ نزیکه‌ى (١٤٠٠) سالى به‌سەردا تیتیه‌ریوه‌، به‌لام هێشتا (خاکى کوردستان)، به‌لکو هه‌موو خاکێکى تری جیهان پتویستى پتئ هه‌یه‌. چونکه‌ ئەگەر (کوته‌ک) نه‌وه‌شێنرئ، زۆر کەس هه‌ن نازانن (قوناخ) له‌ کوته‌یه‌؟! »

پاره‌ به‌هێرۆ به‌خت مه‌که‌ن

(شێرکۆ) پرسى: پاره‌ بۆچى درۆست کراوه‌؟ نرخى پاره‌ چیه‌؟

(شاهۆ) یش وه‌رامى دايمه‌وه‌ گوتى: ئەوانه‌ى نرخى پاره‌ نازانن، به‌ره‌وا و ناپه‌وا خۆى بۆ ده‌کوئن و، په‌يدای ده‌که‌ن و، کۆى ده‌که‌نه‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌ره‌وا و به‌ناپه‌وايش به‌ختى ده‌که‌ن. یاخود هەر کۆى ده‌که‌نه‌وه‌ و، له‌ به‌بته‌ى ره‌وا و ناپه‌وايشدا به‌ختى ناکه‌ن!...

ياسای سوڕوشتیش وه‌هايه‌، هەر کەس نرخى پاره‌ نه‌زانئ، هەر به‌پاره‌که‌ى خۆى، تووشى ده‌ردیسه‌رى

(١) واتا: «من أين لك هذا؟».

(٢) راستتر: لئ ده‌سه‌نده‌وه‌.

(٣) يان (بيت المال المسلمين).

و گيروگرت و تنگانە و تەنگوچە لەمەى دەکات!... چونکە پاره بۆ ئەوە دروست کراو: کارى چاکى پى بکرى. پرۆژەى بەکەلکى پى ھەلسوو پترى. دەستى ھزار و داماو و لى قەوماوى پى بگيرى. لەپىناو سەرکەوتن و پىشکەوتن و بەرکەوتنى: نەتەو و مرۆفایە تیدا بەخت بکرى.

(شیرکۆ) پرسى: ئەى ئیمە بەرامبەر پاره چۆن دەجووڵینەو؟

(فەرھاد) یش گوتى: لەگەڵ ئەمە پىشدا کە فەرمانرەوایى عىراق و (فەرماندارى کۆبى کوردستان) ەکە مان سۆسیالیسیيان کردوو بە ناماڭى ھەرە گەورە بۆ خۆيان، کەچى ئیمە ھىشتا زۆر بەمان، بەدواى خۆنوواندن و کەش و فش و لەخۆبايىبوندا دەگە پتىن. تى دەکوشىن خانوو کە مان زۆر گەورە پى. زۆر شەنگ و شۆخ پى. نەک بۆ ئەمەى خۆمان و خىزانمان تىیدا بە سىنەو کە مەران پىن. بەلام بۆ ئەمەى خۆمانى پىتو ھەلبەکتىش لە بەردەم کە سوکار و، نەیار و دوژمنماندا. ھەر وەھا بەو مەبەسەى لە دراوستى کانمان کە مەتر نە پىن.

جا ئىستا کە کارەکە و مەردى دەست ناکەون، ئەم جۆرە خىزانانە کالەک بە ئەژنۆى خۆيان دەشکپن. چونکە ھەر چەندى دەکەن، لە بەر گەورە پى، خانوو کە پان بۆ پاک ناکریتەو، بۆ پانا گيرى، بۆ ناپازتەو. لە سەرتکەو بە شىمان لەوێ خانووى وا گەورە پان دروست کردوو. لە سەرتکى تریشەو بە تەنگ ئەو ەن: لووتبەرزى و خۆنوواندن و خۆھەلکىشان و کەش و فشەکى خۆيان بە پارتىن. جا لە ناو ەن ئەم دوو (ھىز) ە پىچەوانە پەدا: واتا (ھىزى ھۆش) و (ھىزى خرۆشى دل)، ژاکاو و داماو و پەشوکاویان لى ھاتو، ھەموو دەم لە خەم و خەفەت و سەرلێشاویدا دەتلینەو.

(ھۆشەنگ) یش گوتى: ئەى کىشەى ئۆتۆمبیل بۆ باس ناکەیت؟

(شیرکۆش) یش گوتى: راست دەکەیت: ھەر بەم جۆرە دەکەونە گىژاوى ئۆتۆمبیل دەست کەوتنیشەو. کە ئۆتۆمبیل چىيە کانیش کەوتنە داوا کردنى مانگانەى لە ئەندازە بەدەرەو، ناچارمان، خاوەن ئۆتۆمبیلەکان، خۆيان، ئۆتۆمبیلەکانى خۆيان لى بخورن. ئۆتۆمبیل لى خورپىش ھىز و توانایى و ھونەرى دەو، بۆ ھەموو کەسک نالو. لە بەر ئەو ھاکا دەزانن مەرگەساتى سامناک لە ئۆتۆمبیلە لى خورپنى خاوەن ئۆتۆمبیلەکانیان دەکەو. ئەمانیش لە مێشکى خۆياندا تى دەگەن بە ھەلە داچوون و، ئۆتۆمبیل کپنى پى نە دەو. بەلام فیز و کەش و فش و بەخۆنازىنە کە پان، ناھێلتى واز لە ئۆتۆمبیلدارى بە پتىن. لە بەر ئەو دەکەونە گىژاوى داماو و خەم و خەفەت و پاپا پىيەو. ھەرچەند دەکەن نازان چۆن سەرى لى دەرکەن!...

(ھۆشەنگ) یش گوتى: بەلێ وا ە: بەم رەنگە سروشت تۆلە لەوانە دەکاتەو کە یاساکانى دەشکپن. ئەوانەى پارەى ناڕەوا دەپچن و، پارەش بە فەپىرۆ بەخت دەکەن، وەک پەک، تووشى ژانە سەر و گلاروى و سەرلێشوان و دلنەنگیان دەکات.

تۆ پارەت ھەر ئەو ەندە پىتو سە کە خۆت و خىزانى پى پى بژىن و، بەخۆش پىيەو گوزەران بەکەن. واتا: بخۆن و بپۆش و لە خانوویەکى بە جیدا بژىن. ئىتر پىتو سە بەو ناکات، پارەى ناڕەوا دەست خۆت بەخت. ئەگینا بە فەپىرۆ بەختى دەکەیت. کە بە فەپىرۆش بەخت کرد، تووشى گەر و گىچەل و سەرگەردانى

و تەنگانە و خەم و خەفەت دێت. کەواتە کاری پەسەند ھەر ئەوەتەنە «لە پێگای پاکەوێ پارە کۆ بەکەیتەو، و لە پێگای چاکیشەو بەختی بەکەیت».

لە قورئانی پیرۆزیشدا ھەرۆھایە: ئەوانەی پارە ناپەوا کۆدەکەنەو و ئەوانەی پارە بەفیرۆ بەخت دەکەن، ھەردوولایان، لەلایەن خودای گەورەو، لە پۆژی زیندووونەو، سزا دەدرێن و دەخەنە دۆزەخەو.

خەلکت خۆش بوی، خەلکت خۆش دەویی

(شیرکۆ) پرسی: کامتان دەتوانن لە خۆشەویستی (خودا) بدوین؟

(شاھۆ) گوتی: من. خودای پاکێ بێ ھاوتا، مرۆڤی خۆش دەوێ. ئەگینا ئەم ھەموو جیھانە نەدەخستە بەردەمی، بەروبوومی بخوات و تێیدا کامەران بێ. (خودا) تەنانەت، دۆژمنەکانی خۆشی خۆش دەوێ. ئەگینا بەری پۆژی لێ دەگرتن و، بای لێ بەرپەست دەکردن و، ئاوی لێ دەهێن، تا لە ناوی دەبردن. لە راستیدا (خودا) سەرچاوەی ھەموو خۆشەویستیەکە. تەنانەت ھەندێ لە زاناگان (خودا) بە (خۆشەویستی) دادەنێن. (خودا) کە بە ھەشت دەبەخشی بە چاکاگان، لە خۆشەویستیەتی. تا ئاراستەمان بکات بۆ چاکێ. (خودا) کە خراپەکانیشمان دەخاتە دۆزەخەو، ھەر لەبەر خۆشەویستیەتی. تا پاکمان بکاتەو لە گونا و، ئاراستەیشمان بکات بۆ چاکێ.

(شیرکۆ) پرسی: ئەو مرۆڤ کێن؟

(فەرھاد) گوتی: مرۆڤ ھەموویان لەو (ئادەم و ھەوا) لەدایک بوون کە باپیرۆنەنکمان. کەواتە بۆ چ بەرا و خوشکی خۆمانیان دانەنێن؟ بۆ چ لەگەڵیاندا باش نەبێن؟ بۆ چ یارمەتییان نەدەین؟ لە راستیدا ئێمە ئەگەر خەلکمان خۆش بوی، کەلکی بۆ خۆمان تێدا یە. چونکە ئەوانیش ئێمەیان خۆش دەوێ. کە خوشیشیان وێستێ، ھەموو چاکە یەکمان لەگەڵدا دەکەن. (خودا) ئایینی بۆیە داھێناو، ئەگەر پێرەویمان کرد، بێتە ھۆی خۆشەویستیمان لەگەڵ یەکتەردا. بۆ وێنە ئەگەر لە بازرگانیدا، سەر راست و خاوەن دەروون و دادپەرور و، دەسپاک بووین: ھەموو کەپار و فروشیاریک کە دێتە لامان خوشیان دەوێن. ئێمەیش ئەوانمان خۆش دەوێ.

(ھۆشەنگ) یش گوتی: بەلێ وایە. (خودا) چونکە خۆشی دەوێن، فێری مرۆڤدۆستی و، نیشتمانپەرورەری و، گەلپەرستی کردوون. چونکە ھەرکامێکیان ئەو بیروباوەرێ بەکاربھێتێ و، پەرەوێ دەستورەکانیان بکات، خۆی لای ھەمووان خۆشەویست دەکات. کە خۆشی لای ھەمووان خۆشەویست کرد، ھەست بەسەرپرەزی و کامەرانێ و سەرگەوتن دەکات لە ژباند. بەواتایەکی تر، (جیھان) بۆ خۆی دەکاتە (بەھەشت) یک.

ئارامی گیان و، ئاسودەیی دڵ و سووکیوونی سەر و، خۆشی لەش و، دامرانی دەروون... ھەموویان لە خۆشەویستیەو دەستت کەوتوون.

کەواتە: «خەلکت خۆش بوی، تا خەلکیش تۆی خۆش بوی».

له چيرۆكى قابيل و هابيل جي تى دهگهين؟

(شیرکو) پرسى: کامتان چيروكى قابيل و هابيلمان بو ده گيرتته وه؟

(هۆشەنگ) گوتى: من دەيگىتىمەۋە. لە پاۋە ئادەم و داياكە ھەوا گەلىك مەندال كەۋىتەنەۋە، ھەرچەندە داياكە ھەۋا مەندالى بىۋايە كۆر و كىچىكى پىتكەۋە دەبوو كە (قابىل) ىش لە داياك بىو كىچىكى ئاشىرىنى لەگەلدە بوو كە ئىۋ چۈرە پىتكەيشتن خودا فەرەمىۋى بەئادەم خوشكى قابىل لە (ھابىل) مارە بىكات قابىل ھەرچەندە لە ھابىل گەۋرەتر بوو، بەلام لاۋىكى خۇيەرست بوو بەرەرچى قەسەى خوداى داپەۋە.

گوتی: من خوشکی خۆم جوانه نایدهم به هابیل له خۆم ماره‌ی ده‌گه‌م نه‌مه‌یش به‌یتی (ده‌ستووری خودایی) ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ره‌وا نه‌بوو به‌کرده‌وه‌یه‌کی گونا‌ه‌ دانه‌را دوایی ناده‌م گوتی: «بام شتیکی تر بکه‌ین تۆیش و هابیلیش هه‌ر یه‌که‌تان دیارییه‌ک پیتشه‌کی خودا بکات خودا له کامتانی وه‌رگرت، کچه جوانه‌که بۆ نه‌وتان یه‌». (قابیل) چو له به‌ره‌مه‌ی دانه‌وتنه‌که‌ی خۆی کامی چروک و قریۆک بوو نه‌وه‌ی پیتشه‌کی خودا کرد (هابیل) یش چو چاکترین به‌رخ‌ی قه‌له‌وی خۆی پیتشه‌کی خودا کرد له‌گه‌ل هه‌ندیک ماست و که‌ره و رۆندا که ناده‌م له خودا پارایه‌وه یه‌که‌کیان په‌سهند بکات، ئاگرێک هاته خواره‌وه، له هه‌ردوو دیارییه‌که‌ نزیک بووه‌وه، له پاشدا دیارییه‌که‌ی (هابیل) په‌سهند کرد و خواری زوو به‌زوو ئاگره‌که له که‌لی شاخه‌که‌وه هه‌لکشایه‌وه بۆ ئاسمان باوه ناده‌م و دایه‌ حه‌وا و هه‌موو کوێ و کچه‌کانیان چاویان له‌مه‌ بوو پیرۆزیایان له (هابیل) کرد گوتیان: «کچه جوانه‌که بۆ تۆ مایه‌وه» (قابیل) که خۆی له خۆیدا لاوێکی خودانه‌ناس و به‌دخوودل ره‌ق بوو، نه‌مه‌نده‌ی تر له خراپه‌کاریدا گه‌ری سه‌ند بپاریدا (هابیل) ی برای به‌کوژیت، نه‌هێلتی خوشکه‌ جوانه‌که‌ی ماره‌ بکات، تا بۆ خۆی یه‌نیتته‌وه، وه‌ک نووسراوه نایینییه‌کانی کۆن ده‌لێن (شه‌یتان) له بن کێلتشه‌ی (قابیل) دا بوو.

هەر ڕۆژه به جوړتیا له خستې دهبرد و پټې پېژانده دا: که (هابیل) نوست له سەر که له بهر دتیا، له هه لیتکه دا بهر دتیا زل مالتی به سهریدا و بیکوژی.

واتا: چۆن رۆژەكە چۆلەكە يەكی پەرسەوزی نایەسەر بەردیك و بەردیكی بەتەپلی سەریدا دا و كوشتی، لە دەرفەتێكدا (هابیل)ی برایشی وەها بكوژیت زۆری پتی نەچوو، (قابیل)، ئەوی بۆ هەلەكەوت و (هابیل)ی بەسەزمانی بەو جۆرە كوشت بەلام خودا تۆڵە ی ئەو كۆرە چاكە خوداناسە ی لە (قابیل) كەردەوه (قابیل) بەجۆزێكی وا زارەترەك بوو و ترسی خودا و دایك و باوك و برا و خوشكەكانی چوو دڵەوه، ئۆقەرە ی بەخۆی نەدەگرت دەمێك لە كەژ و كێودا سەری پێتو دەنا، دەمێكیش لە چۆلەوانی و دەشت و بیاباندا هەرای دەكرد هەموو دەم شێوی (هابیل)ی بێ گوناهی برای دەهاتەوه بەرچاو دوا یی وەك شێتی لێ هات دایە باریكی و پنیسی نە خەوی ما نە خۆراك خۆی بێ كەس و بێ دۆست و بێ یار دەهاتە پێش چاو لەپەر لەسەر كەلی شاختێك لە شێوی هابیلی برای داچلەكی و هاتە پاشەوه، پتی تراز و كەوتە خوارەوه ناو دۆلێكی بەردەلانەوه، كەللە ی پژا و هەپروون بوو.

ٲينجا (شٲرڪو)يش پرسٲيه وه : باشه لهه چيروكه چي تي ده گهين؟

(فهرهاد) یش وهرامی دایهوه گوتی: نهوه تیتده گه یڼ: که خودای دادپهروهر باکی نهوهی نییبه که سټیک بیپه رستی یان نه پیه رستی نایهوی به زوریش کهس بکات به خوداناس به لام نهو که نهم نایینه جوانه ی بز نیمه ی مرؤف داناه، مه بهسی که لک و چاکه ی نیمه یه نهک خوی. (هابیل) لایکی خوداناسی دلنهرمی کردهوه چاک و دست په نگین بوو هه رچه ندی کرد (قابیل) له گه لیدا نه سازا چونکه نهو خوشه ویستی خودا و هه مووان بوو، قابیل چاوی پټ هه لده هیتنا رقی لیتی ده بووهوه دواپی کوشتی. خودایش که نه وهنده ی گهر دیک (زورداری) بز کهس په سهند ناکات، توله ی (هابیل) ی جوانه مهرگی بهو جوړه کردهوه له (قابیل) که دیان.

له چیرۆکی نووح چټ تیده گه یڼ؟

(شیرکو) پرسى: کامتان چیرۆکی نووحمان بز ده گټر تیه وه؟
(فهرهاد) یش گوتی: من ده یگټر مدهوه نووح پیغه مبه ریکی گه ووه و ماموستایه کی مهند و زرنگ و له سه رخو بوو (۹۵۰) سال مایه وه له ناو گه له کدی خویدا پیغه مبه ریتی کرد که چی لهو هه موو سالاندها هه ر نه وهنده ی بز هاته سهر پټ که له گه ل خویدا بردنیه ناو که شتییه که یه وه، که ژماره یان له (۷۰) کهس تیتیه ری نه ده کرد سهر نه وه بوو نه ژنه کدی خوی باوه ری پته هیتنا، نه کوره کدی گه له که یشی هه رچی تیز و فیز و توانج و پلاریک هه یه تیتیان گرت و له بتپه رستی خویان وازیان نه هیتنا دواپی ریسوایشیان کرد و هه ر شه یشان لی کرد: نه گهر وازیان لی نه هیتنی به ردبارانی بکن تا ده مرئ ټینجا که نووح به ته واوه تی خوی په رجه رژه هاته پټش چاو، له خودا پارایه وه لهو خودانه ناسانه هیچیان نه هیت تیه وه هه موویان له ناو ببات خودایش نزاکه ی گیرا کرد.

فیریشی کرد که شتییه کدی چوڼ دروست بکات که دروستی کرد پټی گوت:

«لافاوټیک هه لده سټی هه موو جیهان ده گټر تیه وه نهم خودانه ناسانه یشی پټ نو قوم ده کهم له به رنه وه خوت و ژن و مالت و نهو که سانه ی باوه ریان پټ هیتنا ویت بچه ناویه وه هه روه ها هه موودرپنده و په رنده و جرو جانه وهر و درخت و سه وزه و گژوگیایه ک، نټرومټیه ک یا خود تۆتیک بخه ره ناو که شتییه که ته وه سه رله نوئ له پاش نیشته نه وه ی لا فاوه که ژیان دست پټ بکاته وه جا که کاتی خوی هات، لا فاوه که هه لسا و خودانه ناسه کانی نو قوم کرد به خویان و خانوبه ره و شار و دټهاتیا نه وه، ته نانه ت کوره که و ژنه خودانه ناسه کدی نوحیشی به رکه وت به لام نووح و په یه وه کانی که له ناو که شتییه که دا بوون بیتوه ی له سهر شاخی (جوودی) که له کوردستانی تورکیا دایه نیشته وه.

(شیرکو) پرسى: باشه ټیوه له م چیرۆکی نووحه چی تی ده گه ن؟

(هوشه نگ) یش وهرامی دایه وه گوتی: هه ر کاتی شوټنیک له جیهاندا خودای له بیر چوه وه و ده سټی دایه خټه رستی، که تن و، گونا و، داوین پیسی و زورداری و دزی و درؤزنی و ناپاکی و پولیه رستی و دوورووی و چه واشه کاری و هه لپه رستی و هه موو کرده و یه کی گه نگ و له ناویاندا روو ده دن خودایش بز نه مده ی دانیش تروانی نهو شوټنه ی جیهانه رزگار بکات له سزای خوی، له پټشدا پیغه مبه ریکیان بز

دهنیرۆ، په شیمانیان بکاتهوه له گوناوه و تاوانباریی خۆیان و، بیانخاتهوه سهر پتی خودا ناسی، و اتا کردهوه و رهوشتی پاک و چاک و بلند که زانی نهوانه گوئ نادهنه فهرموودهکانی خودا و نامۆژگارییهکانی پیغه مبهره که یان، له هر شتویه کدا بێ له ناویان دهبات، وهک نهتهوهی نووخی بهو لافاوه له ناوبردا!...

(شیرکۆ) پرسى: ناخۆ نوح خهڵکى کوئ بووبى؟

(شاهۆ) یش گوئى: به پیتی نهو سهرگوروشتهیهی پیاوه نایینییهکانی (یهزیدی) دهیگێنهوه، له دانیشتوانی (عهین سفنی) بووه، که بنکهی ناوچهی (شیتخان)ه نوح کهشتیهکهی خۆی لهویدا دروست کردوه لافاوه که یش لهو کانیهوه ههلقولاوه که لهو شارهدایه که ئیستا پتی دهلێن (عهین سفنی) وشه (عهین سفنی) یش و اتاکه (کانی کهشتیهکه) دهگرتهوه له بهرنهوه (یهزیدییهکان) خۆیان بهبابیره گههری مرۆف دادهنێن نهونده ههیه تا ئیستا له هیچ نووسراویکی نایینیدا پال پشتیکم بۆ ئهم سهرگوروشتهیه بهرچاو نهکوتوه.

(ههزهنگ) یش گوئى: بهلام نهوه ناشکرایه که شاخی (جوودی) له کوردستانی تورکیادایه هۆزی (گهردان) یش که له بناری نهو شاخه دان بهکوردی قسهدهکهن ههندێ تیره ی نهو (گهردان) یش ئیستا که له ناوچهی شیتخان دان بیتجگه لهوه (یهزیدییهکان) له ناوچهی (دهوک) و (زاخۆ) یشدا ههه له گوندی (سهنات) یشدا که له سنووری (زاخۆ) و (کوردستانی تورکیا) دایه گهلیک شوتنهوار ههیه کوردهواریه که دهلێن (جێ نزرگهری نوح) بووه له خوار شاخی (جوودی) یشهوه دوو شاری کورد ههه پیتیان دهلێن (شیر ناخ = شاخی نوح) و (دورناخ = شاری نوح).

فهراهادیش گوئى: که (نوح) و پهیره وهکانی له شاخی جوودی هاته خوارهوه، دهستیان کرد بهئاوه دانکردنهوهی زهوی وهک نووسراوه نایینییهکانی کۆن دهلێن: ههموو جیهان سههرله نوێ لهم سێ کورپی نوح کهوتونهتهوه: (سام) و (حام) و (یافیس) ههرجی برا عهربه کائمان له (سام) کهوتونهتهوه.

ههرجی نهفریکاییه کائن له (حام) کهوتونهتهوه نهتهوهی کوردی خۆشمان له (یافیس) کهوتونهتهوه.

شیرکۆ پرسى: کهواته نهگهر مرۆفی سههرزه مین بیهوئ له سههرگهردانی و مالتیرانی و شهپوشۆری و نهخۆشی و ههژاری و زۆرداری و خۆتندهواری پزگاری بێ، دهبی واز له (خۆیه رستی) ی خۆی بهیتنی و خو بداته (خودا په رستی)؟!.

ههموویان گوئیان: بهلێ وایه نهگهر مرۆف بیهوئ ههتاسهر به کامهردانی و نازادی و سههره رزی و خوش گوزهرانییهوه ژيان به سهر ببات، پتیسته، له ژيانیدا له سهر (یاسای خودایی) پروت به پتیه، که نهویش ههموو ناییتیکی ناسمانی دهگرتهوه، که پوختهی ههموویان له نایینی ئیسلامدایه.

له چیرۆکی ئیبراهیم چی تیدهگهین؟

(شێرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی ئیبراهیم مان بۆ دهگێڕیتوه؟ له چیرۆکی ئیبراهیمیش چی تیدهگهین؟

(هۆشنگ) گوتى: من دهگێڕمهوه ئیبراهیم پێغه‌مبه‌رىكى شۆرشگێڕ بوو به‌قسه‌ى هه‌ندىك له شارى (ئوڤ)دا له دايك بووه، كه ئهو ده‌مه له سنوورى خاكى كلدانىيه‌ كاندا بووه، له‌سه‌رده‌مى شاهيتى (نهرود)دا به‌م پتييه به‌لاويكى عىراقى داده‌نرئ، (ئىبراهیم) زۆر ئازا و سه‌ربه‌ست بووه له بلاوكردنه‌وى نايينه‌كه‌يدا كه ئاوى ناوه (نايىنى ئىسلام) له پاش ئه‌مى هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لايه‌كه‌يدا له‌گه‌ڵ باوكى خۆيدا كه واز له به‌تبه‌رستى به‌يتى و به‌يت به‌ئىسلام، (نازه‌رى) باوكى نه‌ك هه‌ر به‌قسه‌ى نه‌كرد، كه نه‌فتيشى كرد و ده‌رىشى كرد ئه‌و‌يش كه زانى باوكى هه‌شتا هه‌ر دوژمنى خودايه، به‌ته‌واوه‌تى لى جيا‌بووه‌وه.

هه‌رچه‌ند له‌گه‌ڵ كه‌له‌كه‌ى خۆشيدا خه‌رىك بوو، واز له به‌تبه‌رستى به‌يتى، كه‌لكى نه‌گرت ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ (نهرود)ى خونكارى‌شدا له‌سه‌ر نايينه‌كه‌ى كه‌وته ده‌مه‌قالييه‌وه نه‌مروودى ده‌مكوت كرد به‌لام ئه‌نجامه‌كه‌ى به‌خراپ هه‌رچوو چونكه رۆژتيكى ئىبراهیم چووه په‌رستگای شاره‌كه‌وه، به‌ته گه‌وره‌كه‌يان نه‌بئ، هه‌موو به‌تكانى شكاند و پارچه پارچه‌ى كردن كه دانىشتوانى شاره‌كه به‌م‌يان زانى دۆزىانه‌وه و ده‌ستيان كرد به‌چهند و چوون كردن له‌گه‌ڵيدا گوتى: «ئه‌گه‌ر به‌تكانتان راسته‌ خودان و به‌ته گه‌وره‌كه‌يشان خوداى هه‌ره گه‌وره‌تانه، چۆن لاويكى بئ ده‌سه‌لاتى وه‌ك من توانى هه‌مويان بشكىتى و له‌توبه‌تيان بكات؟ ناخۆ له به‌ته گه‌وره‌كه‌تان نا پرسن ئه‌مه چۆن روويداوه؟!»

به‌ (نهرود)ى گوت: «ئه‌گه‌ر راست ده‌كه‌يت تۆ خودايت، ده به‌پيچه‌وانه‌ى (خودا)وه رۆژ والى بكه له جياتى رۆژه‌لات له رۆژئاواوه هه‌لبه‌يت». خودانه‌ناسه‌كان له زيره‌كى و بليمه‌تى و ئازايه‌تتى ئىبراهیم، سه‌رسام مابوون هه‌زاره‌كان هه‌ندىكيان باوه‌ريان پئ هه‌تا به‌لام به‌شى هه‌ره‌زۆريان به‌تايبه‌تى ده‌وله‌مه‌نده‌كان و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌كان باوه‌ريان پئ نه‌هه‌تا دواى له‌سه‌ر شكاندن بته‌كانيان رقيان زۆر لى هه‌لسا به‌رياريان دا (ئىبراهیم) به‌خه‌نه سه‌ر ناگرتكى تيله‌نيل و بيسووتين به‌پتي قسه‌ى خودا كه له قورئانى پيرۆزدايه، (خودا) فرماي ئىبراهیم كه‌وت و ئاگره‌كه‌ى بۆ كرد به‌قينيكاى و خوشانى، (خودا)يش كه‌ بوئ ده‌ركه‌وت ئىبراهیم ئه‌وه‌نده نايينه‌كه‌ى خۆى خوش ده‌وئ و خۆى له پتي‌اوى خوشه‌ويستى خودا و نايىنى خودادا به‌و جۆره به‌خت ده‌كات، ئىبراهيمى زۆر به‌دلدا چو: كردى به‌هاوړئ و دۆستى خۆى، تاما پش‌تى گرت و پاراستى له دوژمه‌كانى.

پيغه‌مبه‌رىتييشى به‌خشى به‌نه‌وه‌كانى سامانىكى زۆر و به‌ختيارييه‌كى زۆرىشى پئ بيه‌خش له ژيانى خيژانييدا له‌گه‌ڵ هه‌يز و ده‌سه‌لات و سه‌ركه‌وتندا ئىبراهیم بۆ بلاوكردنه‌وى (نايىنى ئىسلام) چووه خاكى (شام) و (ميسر) و (حىجاز) له هه‌موو خاكىكياندا مه‌ردانه خه‌باتى كرد (كه‌عبه) كه به‌يه‌كه‌م مژگه‌وتى ئىسلامه‌تى داده‌نرئ ئه‌و له‌گه‌ڵ (ئىسماعيل)ى كوردا له شوئى ئىستاي شارى (مه‌كه‌كه)دا دروستى كرد چ له‌سه‌رده‌مى خۆيدا و، چ له پاش خۆى له نه‌ته‌وه‌كانى ئه‌و كه‌لىك پيغه‌مبه‌رى گه‌وره گه‌وره هاته

جیهانهوه و نهو «نایینی نیسلام»ه یان بلاکردهوه گرنهگهکانیان نهمانه: (یوسف. موسا. عیسا. محمد). له چیرۆکی ئیبراهیمیش نهوه تێدهگهین ههركهس له پێناو بیروباوه و نایینی خۆیدا، زانایانه و شۆرشگیرانهو خوداناسانه خهباتی مهردانه بکات، خودا سهری دهخات.

(شێرکۆ) پرسى: نایا ئیبراهیم له چ نهتهویهك بووه؟

(فهراهاد) یش گوئى: ههندێك دهلێن، خهلكى (نورفه) بووه كه شارێكه له شارهكانى كوردستانی تورکیا ههندێكیش دهلێن (ئیبراهیم) و (زهردهشت) یهكن.

جوولهكهكان دهلێن: جوو بووه مهسیحیههكانیش دهلێن له ئیمه بووه نهمانه هیجیان بهتهواوهتى نهچهسیاون.

له بابته نایینهكهیهوه خودا له قورئانی پیرۆزدا دهفهرموئى: (ماكان ابراهیم یهودیا ولا نصرانیا ولكن كان حنیفا مسلما) واتا: ئیبراهیم نه جوو بووه و نه نهرانی (مهسیحی)، موسولمانێكى پاك و تهواو بووه» نهوهنده ههیه عێراقی بووه و لهسهردهمی (نهرود)یشدا پێغهمبهرى كردوووه پێغهمبهرانیش، راستیههكى، بۆ ههموو نهتهویهك، وهك یهك نایینهكانى خۆیان راگهیاندوووه.

چونكه نامالنجی خودا ههسوودهم نهوه بووه مرۆف بهگهینیتته پۆیهی مرۆفایهتیی خۆی كه نهویش خوداناسینه و پتیهویکردنى نایینی خودایه.

(شێرکۆ) پرسى: نایا ئیبراهیم له ژيانى خێزانیدا چۆن ژیاوه؟

(هۆشهنگ) یش گوئى: (سارا)ی ژنى خهلكى فهلهستین بووه یهجگار جوان بووه كه تهواو پیربوون، خودا دلێ نهو ئیبراهیمی خۆش كرد كورێكى پێ بهخشین ناویان نا (ئیسحاق).

له (هاجهر)ی ژنیشی كه كهینهزكهێكى میسرى بوو، (فیرعهونى میسر) پتیه بهخشى، یهكهم كورێ بوو ناوى نا: (ئیسماعیل).

(ئیسماعیل)ی برد سهرى بېرێ و پێشكهشی خودای بکات خودا بهزهیی پێداهاتهوه نهیهتشت سهرى بېرێ ئیسماعیل له ناو عهرهبددا گهوره بوو، ژنى لهوان هیتا نهوهكانى بوون بهعهرههه چونكه له عهرههستاندا گهوره بوون.

له چیرۆکی یوسف چى تێدهگهین؟

(شێرکۆ) پرسى: كاك شاهۆ دهتوانیت چیرۆكى یوسف مان بۆ بگێڕیتهوه؟

(شاهۆ) یش گوئى: بهلێ، (یوسف) و (بنیامین) له دایكێك بوون ده براكهى تری یوسفیش له دایكێكى تر بوون.

نهمانه ههموویان كورێ (یهعقوب) پێغهمبهر بوون، كه پێشیان دهگوت: (ئیسرائیل) جا (ئیسرائیل زادهكان)، واتا (بهنى ئیسسرائیل) كه بریتی بوون له دوانزه تیره لهم دوانزه براهیه كهوتوونهتهوه (یهعقوب)ی باوكیشیان كورێ (ئیسحاق) پێغهمبهرى كورێ (ئیبراهیم) پێغهمبهر بوو یهعقوب و كورێكانى له ناوچهی كهنعاندا دادهنیشن كه كهوتبووه خاكی (شام)هوه، كه نهو ساكه بهههموو خاكهكانی

(سوریه) و (نهردن) و (لوانان) و (فهلستین) پتکهوه دهگوترا: «خاکی شام».

(یوسف) لایکی جوانی کردهوه شیرین و پروخوش بوو نهرم و نیان و مهندبوو زرنگ و لهسهرخو بوو لهبرنموه باوکی خۆشی دهویست بنیامین برای لهو بچووکتسر بوو بهلام براکانی تری ههسوویان لهو گهورهتریون شهویکیان (یوسف) خهویکی دی، له خهویدا مانگ و وۆژ و یانزه نهستیره کپنوشی نهوازشیان بۆ کیتشا که خهوهکهی بۆ باوکی گیتراپهوه، باوکی پیتی گوت: کوپم نهم خهوهت بۆ براکانت مهگتیرهوه نهوهک چاوت پی ههلبهیتن و داویکت بۆ بنینهوه، تووشی سرگرهردانییهکت بهکن ههروهه خهوهکت بۆ کهس مهگتیرهوه خهوهکت و دهگهییئت که تۆ پایهت زۆر بلند دهییتهوه له ژبانندا، تهنانهت باوکت و دایکت و ههر یانزه براکهیشت ناچار دهبن پیزت لن بگرن و کپنوشی نهوازشت بۆ بکتیشن... بهلام تازه کار له کار ترازابوو، که ده براکهی (یوسف) دهیاندی باوکیان یوسف زۆر دهلاوتیتیهوه و پرو بهوان نادات، چاویان پی ههلبهیتنا له ناو خویاندا گهله کۆمهکیان له یوسف کرد و، لهگهله خویاندا بردیان بۆ دهشت، بۆ نهمی لهوئ سرههونگونی بهکن، تا باوکیان رویش بهوان بدات و نهوانیش بلاوتیتیهوه دواپی لهسهر بهرهرچدانهوه و نامۆژگاری براکههههکیان، وازیان له کوشتنی یوسف هیناو بهلام تیروپر لیبیان دا و تییان ههلهدا و جنتیوان پیتدا و، بهتویی کراسیکهوه فرتیان دایه بیریکی تاریک و نووتهکهوه که رۆشنتهوه مالهوه، بهدرۆ بهباوکیان گوت گورگ خواردویتی، نهوهیش کراسه خورتاوییهکهیدی.

ههر مهپرسه که یهعقوبی باوکی چند بهوه دلشکار و رهغهپۆ بوو بهلام خودا ناگای له یوسف بوو، چاودتیری دهکرد.

چونکه دایناوو بیكات بهپتغهمهبریکی ههلهکهتووی، زۆری پی نهچوو کاروانیکی بۆ پهخساند که ناویان له بیرهکه ههله هینجا، یوسف بهسهتلهکهوه هاته دهروه بهوه زۆر دلخۆش بوون.

بردیان لهگهله خویاندا بۆ (میسر) لهوئ بهنرخیکی ههزران فرۆشتیان بهسهروکی کاربهدهستانی (میسر) نهویش کردی بهکوری خۆی و لهگهله ژنهکهیدا پهروهدهی کرد و پیتی گهیاوند.

تا دههات (یوسف) کارگوزاری و دلسوژی و چاکیی زۆتر دهروهکهوت سهروکه کهیش تا دههات زۆتر کاروفرمانی خۆی و مالهکهی دهخسته ژیر دهستییهوه بهلام ژنی سهروکه که گرفتاری نهفینی یوسف بوو بوو له یوسفی داواکرد لنگ بازی لهگهلهدا بکات یوسف له ترسی خودا خۆی له دهست راپسکاند ژنهکه بهدگویی بۆ کرد لای میتردهکهی دواپی میتردهکهی وای بهچاک زانی بیخاته زیندانهوه یوسف جهوت سال له زینداندا مایهوه نهنجا لهبهر لیکدانهوهی خهویک که (خونکاری میسر) دیسوی له زیندان هیترايه دهروه که یوسف کهینهوبهینهی خۆی بۆ خونکار گیتراپهوه و، نهویش پرسین و لیکۆلینهوهی تیتدا کرد و، پاکی و چاکی و نهژادی و پی گوناھی یوسف بۆ دهکهوت، یوسفی کرد بهکاربهدهستی دارایی خۆی و ههمو گههچینهکانی خاکی میسریشی خسته ژیر دهستییهوه یوسفیش بهو راویژه و پهنگرتییهی بۆ خونکاری میسری کرد، ههمو دانیشتوانی میسر و خاکه دراوسپیکانیشی له دهست گرانی و نهبوونی و برستی پزگار کرد لیتهدا پتغهمهبریتییهکهی یوسف بهتهواوهتی دهکهوت بهپتکهوت ههر ده براکهی

یوسف له تاو برستیتی و گرانی و نه‌بوونی هاتنه میسر بۆ گهنم کرین یوسف نه‌وانی ناسییه‌وه به‌لام نه‌وان نه‌ویان نه‌ناسییه‌وه له دواى پرسینیکی زۆر په‌لپیکی لى گرتن: تا بنیامینی بریایان نه‌هتین له‌گه‌ل خۆباندای جارتیکی تر گه‌فیان پى نه‌فرۆشی که بنیامینیشیان هینا فیلپیکی لى کردن، به‌هۆی نه‌و فیلته‌وه بنیامینی لای خۆی گلدایه‌وه ئنجا که خۆی لى ناشکرا کردن، هه‌موو ترس و له‌رزایان لى نه‌شت: (یوسف) تۆله‌ی خۆی لى نه‌کردنه‌وه، به‌شه‌کر دوژمه‌نگانی خۆی شکاند: پزیشی لى گرتن و نان و چیشتی ده‌رخوارد دان و دیاریشی پتیشه‌کش کردن و له‌ گونا‌هیشیان چاوی پۆشی و له‌ خودایش پارایه‌وه که له‌ گونا‌هه‌که‌یان بیان به‌خشیت نه‌وانه که چوونه‌وه کراسه‌که‌ی یوسفیان خسته سه‌رچاوی (به‌عقوب) ی باوکیان، چاوی چاک بووه‌وه پاشه‌جار یوسف هه‌موو براکانی و دایک و باوک و خیزانه‌کانیانی به‌پز و خۆشه‌ویستییه‌وه، له‌ ناوچه‌ی (که‌نعان) هه‌و گواسته‌وه بۆ خاکی میسر و هه‌موویانی له‌ چاکترین زه‌ویدا دامه‌زاند که باوک و دایکی و هه‌ر یانزه‌ براکه‌ی گه‌یشتنه به‌ر ته‌ختی یوسف کهنووشی نه‌وازشیان بۆ کیشا یوسفیش به‌و په‌ری پز و خۆشه‌ویستییه‌وه پتیشوازیی کردن یوسف سوپاستیکی بى پایانی خودای کرد و به‌باوکی گوت: «بابه‌ گیان نه‌مه‌ خه‌وه‌که‌مه‌ هاته‌دی. خودای گه‌وره‌ قسه‌ی خۆی برده‌سه‌ر له‌ زیندان هینامیه‌ ده‌روه‌ نیه‌وه‌یشی گه‌یاند له‌ لام براکانیشمی پتیه‌ نووساندمه‌وه.

خودای من کرده‌وی جوانی هه‌یه له‌گه‌ل به‌نده‌ی خۆیدا هه‌ر خۆبه‌تی زانا و هه‌ر خۆیشیه‌تی ژیر و تینگه‌یشتو».

ئینجا کهنووشی نه‌وازشی بۆ خودا کیشا و رووی تیکرد گوتی: «خودای گه‌وره، زه‌وی و سامانت پى به‌خشیم، فیزی لیکدانه‌وه‌ی خه‌و و قسه‌ت کردم، هه‌ر تۆی دروستکاری زه‌وی و ناسمانان. له‌ جیهان و پاش جیهانیشدا هه‌ر تۆی دۆست و کاربه‌ده‌ست و پشتیوانم. تووبی خۆت به‌موسولمانیه‌وه به‌رینه له‌وانه‌یشم به‌رینه‌ که پیاوچاکن».

(شیرکۆ) پرسى: باشه له‌م چیرۆکی یوسفه چی تینده‌گه‌ین؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: هه‌ر که‌سى زانین و کرده‌وه و په‌وشتی چاک و ده‌سه‌لات له‌ ژانییدا به‌کاربه‌یتنى، وه‌ک (یوسف) سه‌ربه‌ری و ده‌سه‌لات و خۆشگۆزه‌رانی و کامه‌رانی ده‌ست ده‌که‌ویت.

(یوسف) پتیه‌مبه‌ریکی بلیسمه‌ت و هه‌لکه‌وتوو بوو نه‌وپه‌ری دلچاکی و داوین پاکی و دلسۆزی و کارامه‌یی و پیاوه‌تی و دادپه‌روه‌ری و خوداناسی نوواند له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر له‌ خۆنکاری میسه‌روه هه‌تا ده‌گاته دانیش‌توانی خاکی میسر و برا دوژمه‌نگانی له‌ نه‌ج‌امدا پز و خۆشه‌ویستییان به‌رامبه‌ری نیشاندای نه‌مه‌یش پاداشتی خودا بوو بۆ نه‌و که هه‌تا مابوو، هۆی شانازی بوو بۆ خۆی و خیزانه‌که‌ی.

له‌ چیرۆکی موسا چی تینده‌گه‌ین؟

(شیرکۆ) پرسى: کاک هۆشه‌نگ ده‌توانیت چیرۆکی موسامان بۆ بگێته‌وه؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: موسا پتیه‌مبه‌ریکی گه‌وره‌بووه.

گه‌له‌په‌روه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ر و خوداناس و مرۆڤدۆست بووه نه‌و هه‌رچه‌نده له‌ مالی فیره‌وونی میسه‌ردا

گه‌وره بوو بوو، به‌لام که زانی فیرعه‌ونه‌کانی میسر نزیکه‌ی (۴۰۰) سال نه‌توه‌که‌ی نه‌ویان، له ژیر زوروسته‌می خویاندا چه‌وسانوته‌وه، پیغه‌مبه‌رتیبه‌که‌ی خوی له پژگارکردنی جووله‌که‌کانی نه‌توه‌ی خویدا بدخت کرد له پاش رهنج و ته‌قه‌لایه‌کی زور، که له‌ژیر سه‌ره‌رشتی خودادا دای، توانی جووه‌کانی له ده‌رفه‌تیکدا ده‌ریاز بکات و له زرتی سووره‌وه به‌ره‌توه نه‌وبه‌ر بۆ نیوه دوورگی سینا هه‌رجی فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی بوو که دوايان که‌وتن له ناو ناوی زرتیکدا خنکان، نه‌یان‌توانی بگه‌نه جووه‌کان کوشتاریان لی بکه‌ن.

(شیرکو) پرسى: فیرعه‌ون و موسا له‌به‌رجی رتک نه‌ده‌که‌وتن؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتى: هه‌رجی موسا بوو له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی خودا له‌گه‌ل (هاروون) ی برایدا چوونه لای (فیرعه‌ون)، به‌شیرینی تکیان لیکرد جووه‌کان رت بدات له‌گه‌لیدا بۆ نه‌وه بۆ خاکی که‌نعان که به‌نیشتمانی باووباییری خویان دادنا (فیرعه‌ون) یش که خوی به‌خودا دادنا توانج و پلاری ده‌گرته موسا و خودای موسا موسا، گه‌لیک شاکاری خودایی پیشانی فیرعه‌وندا وه‌ک: دارده‌سته‌که‌ی، که بوو به‌نه‌زده‌یهاو ماره ده‌ستکرده‌کانی جادوو‌گه‌ره‌کانی فیرعه‌ونی قووت دا وه‌ک ده‌ستی که ده‌بخسته بن باخه‌لی و ده‌ری ده‌هینایه ده‌روه سپی و پروناکی لئ ده‌هات وه‌ک نه‌وه‌ی که له خودا پارایه‌وه گه‌لیک سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر میسره‌که‌ندا هینا بۆ وینه: ناوی نیلی کرد به‌خوین، له‌شکری بۆق و کتیج و کولله‌ی یه‌ک له دواى یه‌ک تئ به‌ردان هه‌موو جار تکیش پژگاری ده‌کردن له ده‌ست نه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌نه، به‌مه‌رجن به‌لین بدن، جووه‌کان به‌ره‌للا بکه‌ن بۆ نه‌وه بۆ نیشتمانی خویان که‌چی پتچه‌وانه‌ی به‌لینه‌کانی خویان ره‌فتاریان ده‌کرد ئیتر که موسا زانی به‌هیچ کلۆجیک ناتوانی له‌گه‌ل فیرعه‌وندا رتک بکه‌وی و، فیرعه‌ونیش وازی له خۆبه‌رستی خوی نه‌هینا و نه‌هاته سه‌ر نایینی موسا، ناچارما به‌نامۆزگاری خودا جووه‌کانی له شه‌وتیکدا له ناگاوه‌ریاز کرد، وه‌ک له‌سه‌روهه پیتشانمان دا.

(شیرکو) پرسى: نایا ده‌توانیت به‌کورتی نایینه‌که‌ی موسامان پیشان به‌ده‌یت؟

(هۆشه‌نگ) گوتى: نایینی موسا بریتییه له خودا به‌رستی و فه‌رمانه‌کانی خودا و نامۆزگارییه‌کانی، که نه‌مانه هه‌موویان له نووسراوتیکدا نووسراونه‌توه ناویان ناوه (ته‌ورات) چیرۆکی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیشویشی تیدایه به‌گشتی رتگای ژینیکی پاک و چاک و پیروز پیشانی مروث ده‌دن (ته‌ورات) یه‌کێکه له سه‌رچاوه گرنگه‌کانی میژوو و نایین نه‌ویش پشتی نایینه ناسمانیه‌کانی پیش خوی ده‌گرتی به‌کورتی خودا له (ته‌ورات) دا فه‌رمان ده‌دات به‌چاکه‌کردن و، به‌خراپه نه‌کردن بۆ وینه: (مه‌کووه). داوتن پیسی مه‌که. دزی مه‌که. درۆ مه‌که نازاری که‌س مه‌ده، نوژ بکه. پۆژوو بگه‌ر. یارمه‌تی هه‌زار و داماو و لئ قه‌وماو به‌ده. رت له باوک و دایکت بگه‌ر راستگۆیه، نه‌مانه له ته‌وراتدا هه‌ن.

(شیرکو) پرسى: جووه‌کان بۆج خودا له بیابانی سینادا چل سال هیتشتیه‌وه؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتى: جووه‌کان نه‌توه‌یه‌کی گرۆز و سه‌رکیش و ناهه‌موار و ئاژه‌گه‌یر و خۆبه‌رست بوون موسا به‌وه‌موو چاکه‌یه‌وه که له‌گه‌لیدا کردن، به‌قسه‌یان نه‌ده‌کرد به‌سه‌دان پرته و بۆله‌و قسه‌ی ناشیرین و توانج و پلار و سه‌رکیشیان له پویدا کرد پتی گوتن: خودا فه‌رمویه‌تی بچه‌نه‌ خاکی پیروز

تا لمؤیردهستی خودانه ناسه کانی ده رهیتین». به قسه یان نه کرد و دلپان شکاند نهویش له خودا پارایهوه: «خۆی و هاروونی برای له دست نهو نهتموه گونا هکاره رزگار بکات». خودایش نزاکه ی گیرا کرد چل سالی خشت جووله که کانی له بیابانی سینادا هیشته وه نه یانده زانی چون بگه نه نامانجی خویان مووسای به سه زمانیش به ره لجه رۆیی و دلشکاوییه وه گیانی پاکی به خاک سپارد.

له چیرۆکی قاروون چی تیده گهین؟

(شیرکز) پرسى: کامتان چیرۆکی قاروونمان بۆ ده گێڕیته وه؟ له نهجمه کهیشی چی تیده گهین؟

(فهراهاد) گوتى: من. قاروون خزى موسا پیغه مبه ر بوو. بهلام تهواو پیغه وانهى موسا بوو هه رچی موسا بوو هه ر به تنگ که لک و چاکه ی نه ته وه ی نیسرائیلیه وه بوو هه رچی قاروون بوو هه ر به تنگ که لک و چاکه ی خۆیه وه بوو موسا به رهنگاری زۆروسته می فیرعه ونی میسرى ده کرد خه ریک بوو نیسرائیلیه کان بکات به یدک و هه موویان پتیکه وه رزگار بکات له دست زۆروسته می فیرعه ون به یاری دابوو هه موویان بیاته وه بۆ خاکی باوو باپهریان هه رچی قاروون بوو، هه زى ده کرد خۆی و نیسرائیلیه کان هه ر له میسردا بچینه وه بۆ نه مه ی سایه و پایه و مایه ی خۆی به یارێزیت و زۆرتریش په ره ی پتیدات قاروون پیاوێکی زهلام و سه روچار جوان و زیره ک و کارامه و چالاک بوو توانی له کشتوکال و بازرگانییه که یدا زۆر سه ریکه وێ توانی لای فیرعه ون و دهس و پتیه ونه کانی فیرعه ونیش خۆی تهواو نزیک بختا ته وه کارێکی وای کرد فیرعه ون کردی به فه رماندارێکی خۆی و هاو ده م و پشتیوانێکی خۆی له مه وه سامانیکی به جگه ر زۆری پتیکه ونا، هه روها پشتیوانێکی زۆر و دهس و پتیه ونه کی زۆریشی بۆ خۆی له ناو نیسرائیلیه کاندایه یدا کرد هه موو ده م نامۆزگاری نیسرائیلیه کانی ده کرد له گه ل فیرعه وندا هه لیکه ون و له میسرى شیدا بچینه وه، سه ر له خۆیان تیک نه ده ن، واته به قسه ی موسا نه که ن به تاییه تی نهو سه ر ده مه ی موسا له ترسی کوشن له میسر دوور که و تبه وه وه و، چووبوه (مه دیه ن)، له به ر نهو پیاهه قیبتیه ی که کوشتبووی، هیز و ده سه لات و سامانی قاروون به جگه ر گه شه ی کرد به و بهلام که موسا هاته وه و، به ناوی خودا وه باتی کرد نیسرائیلیه کان له دست فیرعه ون رزگار بکات و بیانباته وه بۆ خاکی که نعان، قاروون تهواو ته نگه تاو بوو ده ترسا له وه ی نه گه ر نیسرائیلیه کان له میسر ده یجن، سامان و هیز و ده سه لاته که ی له دست بچی موسایش که داوای لێ کرد (زه کات) بدات بۆ نه مه ی به پاره که ی نهو و به پاره ی ده وله منده کانی تری نیسرائیل بتهوانێ یارمه تیی هه ژار و دامای لێ قه و ماوه کانی نه ته وه ی نیسرائیل بدات، قاروون تهواو تیک چو له سه ریکه وه فیرعه ونی لێ هان ده دا، له سه رێکی تریشه وه ده وله منده کانی نیسرائیلی لێ هانده دا، بۆ نه مه ی نهو (زه کات) هه درێ و خه باتی موسا سه ر نه گری و که سی له ده روو پشت کۆنه بپتیه وه پتیکه له وه هه ولی دا له لێک قسه ی گه نگ و نه نگ و ناوونا تو ره ی خراپ دوا ی موسا به رخی، بۆ نه مه ی نیسرائیلیه هه ژاره کان لیتی به تکه نه وه یه کتیک لهو که له کۆمه کتیانه نه وه بوو: پاره و جلوه رگی جوان و خشلی به نرخیاندا به نا فره تیکى سۆزانی بۆ نه مه ی بیت له به ر ده می موسا و نیسرائیلیه کاندایه تی: «موسا دهستی بۆ به ردووم داوین پیسیم له گه لدا بکات!...». که نهو بۆ قاروون چو وه سه ر، موسا هیچی بۆ نه مایه وه نه وه نه بی له خودا پارایه وه بکه و پته فریای و راستی بۆ

همه‌موان دهریخت، تا پرووړشی بڼ قاروون و هه‌قاله‌کانی پټنټه‌وه کاتیکیان زانی خودا کاری کرده دهروونی نافرته‌که و په‌شیمانی کرده‌وه له‌گونه‌کانی خځ و به‌زمانی خځی به‌ناشکرا گوتی: «نهی گهل، ناگاتان لت بڼ من هه‌رچیبه‌کم به‌پټغه‌مبه‌ری خودا موسا گوت هه‌لېبه‌ست بوو، قاروون به‌زه‌بری به‌رتیل پتی کردم و له‌کرده‌وی خځم په‌شیمان بوومه‌وه نهم به‌رگانه‌ی له‌به‌رمدايه ده‌یسووتیتم هه‌رچی به‌کیشم له‌قاروون وهرگرتوه ده‌یدم به‌موسا چیی لت ده‌کات بییکات.

و له‌سهر ده‌ستی خودادا به‌پارم دا له‌کرده‌وه‌کانی پټشوم واز به‌یتیم و دواي موسا بکه‌وم و یارمه‌تیی به‌دم به‌لکو نهمه‌ خودایه لای خودا کرده‌وم په‌سند بڼ». قاروون و ده‌س و پټوه‌نده‌کانی به‌قسه‌ی نافرته‌که شهرمه‌زار بوون قاروون له‌هڅش خځی چوو ده‌س و پټوه‌نده‌کانی هه‌لېان گرت و برديانه ماله‌وه خه‌لکه‌کیش های و هوویان لیکردن ټینجا چوون به‌لای موساوه پیروزیاییان لت کرد نهمه بوو به‌هڅی نه‌وه که موسا سهری به‌رز بووه‌وه.

قاروونیش پتی شکا و سهرشوی بڼ مایه‌وه ټینجا موسا له‌خودا پارایه‌وه: قاروون و خانوه‌ک‌ی و هه‌رچی سامانیکی هه‌بوو نیشته ناو زوویه‌وه و نوقوم بوو، لهم چیرۆکه‌یشه‌وه نه‌وه تیده‌که‌ین که سهرکوتن هه‌ر بڼ نه‌وانیه که خودا ده‌ناسن و کرده‌وه و ره‌وشتی چاک و پاک به‌کارده‌هیتین.

له‌چیرۆکی داوود چی تیده‌که‌ین؟

(شیرکۆ) گوتی: جووه‌کان، وه‌ک له‌مه‌وپش گوتان، له‌سهر نه‌وه‌ی خودایان شکاند و نه‌چوونه خاکی فله‌ستینه‌وه، خودا (٤٠) سال به‌سهر لت شتواوی و مالتیرانی و سهرگه‌ردانییه‌وه، له‌چۆل و بیابانی سینادا رتی لت ون کردن موسای پټغه‌مبه‌ری خودا به‌داخی نه‌وانه‌وه سهرینایه‌وه خودا پټغه‌مبه‌ریکی تری بڼ ناردن جووه‌کان له‌سزاکه‌ی خودا چاوایان شکابوو نه‌مجاره به‌قسه‌ی پټغه‌مبه‌ره‌ک‌ی خځیان کرد و چوونه خاکی فله‌ستینه‌وه.

دانیش‌توانی نه‌وئ که هه‌موویان خودانه‌ناس بوون له‌شهردا شکان و جووه‌کان نه‌و خاکه‌یان داگیرکرد به‌لام جووه‌کان به‌ده‌ردی خځیانه‌وه دانه‌مرکه‌انه‌وه، سهرله‌نوئ ده‌ستیان کرده‌وه به‌شکاندن قسه‌ی خودا خودایش له‌تۆله‌ی نه‌وه‌دا له‌سهر ده‌ستی فله‌ستینییه‌کاندا شکاندنی و ده‌ری په‌راندن و پيسواي کردن. پیاوه‌کانی به‌کوشت دان و کوپه‌کانی به‌گرتدن تنانه‌ت (تابوت) و اتا سنووقه نایینییه‌ک‌ی نه‌وه‌ی ئیسراییلیشی ده‌ست خستن، که (ته‌ورات) ه‌ک‌ی موسا و دارده‌سته‌ک‌ی و که‌مټیک گه‌زۆ و هه‌ندیک که‌لویه‌لی هاروونی تینداهو ئیسراییلییه‌کان به‌و شهرانه‌ پهرت و بلاویونه‌وه و ناواره بوون و کز و بڼ ده‌سلات مانه‌وه.

پاشان له‌سهر خواستی خځیان و پارانه‌وه‌ی پټغه‌مبه‌ره‌ک‌یان خودا (تالووت) ی کرد به‌خونکاریان، تا له‌پیتناوی خودادا خونکاریان به‌سهره‌وه بکات و شهریان پټ بکات بڼ نهمه‌ی باوه‌ر به‌قسه‌ی پټغه‌مبه‌ره‌ک‌یان بکه‌ن، خودا به‌فریشته‌کانی خځیدا سنووقه نایینییه‌ک‌یانی خسته به‌رده‌م (تالووت) ی خونکاریان جووه‌کان به‌مه‌ زۆر دلخۆش بوون، هه‌رچه‌نده (تالووت) هه‌زار و ده‌ست کورت بوو، به‌لام له‌سهر قسه‌ی خودا کردیان به‌خونکاری خځیان.

(شاهو) یش گوتی: - تالووت جووه‌کانی ناماده‌کرد بۆ شه‌پ.

داوود لاو بوو له ههموو براکانی پچوو‌کتر بوو (تالووت) جووه‌کانی تا‌قی کرده‌وه گوتی: «هه‌رحی له ناوی ئهم ڕووباره به‌خواته‌وه، نابێ له‌گه‌ڵ مندا ب‌یتسه شه‌په‌وه». زۆریه‌ی جووه‌کان له ئاوه‌که‌یان خواره‌وه (تالووت) ته‌نیا ئهو سه‌ری‌زانه‌ی ه‌یتسه‌وه که له ئاوه‌که‌یان نه‌خواره‌وه که چووه به‌رامبه‌ر له‌شکری (جالووت) ی خونکاری فه‌له‌ستینییه‌کان جووه‌کان له ه‌یتز و هه‌په‌تی (جالووت) گه‌وره‌یی له‌شکره‌که‌ی زه‌نده‌قیان چوو.

گوتیان: «ئیمه‌ ده‌ره‌قه‌تی له‌شکری جالووت نایه‌ین». به‌لام خودانه‌سه‌کانیان گوتیان: «که خودامان له‌گه‌ڵدایه‌ی و، ئیمه‌ یش باوه‌رمان به‌و هه‌بێ، ئیتر ب‌ۆچی له‌ زۆری دوژمنی خودانه‌ناس ب‌ترسین؟ هه‌رحه‌نده ئیمه‌ که‌مین خودا یاربێ ده‌ره‌قه‌تیان د‌ی‌ین». که (جالووت) به‌به‌رگی جهن‌گه‌وه هاته پ‌یتسه‌وه که‌س نه‌بوو ب‌یتسه پ‌یتسه‌وه به‌ره‌نگاری ب‌کات، (داوود) نه‌بێ (داوود) یش ئه‌مه‌نده پ‌چوو‌ک بوو، جالووت به‌زه‌یی پ‌یتسه‌هاته‌وه، گوتی: «ئه‌ی لاو ب‌گه‌په‌ره‌ پ‌اشه‌وه، با نه‌تکوژم». به‌لام داوود له‌ زه‌لامی و که‌ش و ف‌شی (جالووت) نه‌سه‌مه‌یه‌وه. گوتی: «من ده‌مه‌وێ ب‌تکوژم!». ئه‌وه‌ی گوت و به‌ق‌وجانییه‌که‌ی به‌رد‌یک‌کی گرت له‌ ناوچاوانی (جالووت) پ‌ت‌کای. جالووت له‌په‌روو که‌وته سه‌ر زه‌وی. (داوود) زوو گه‌یشته‌ سه‌ری و سه‌ری ب‌ری. که له‌شکره‌که‌ی جالووت، خونکاره‌که‌ی خ‌ویان دی کوژرا، ترسان شکان و هه‌لاتن. به‌م ڕه‌نگه به‌سایه‌ی نازایه‌تی (داوود) ه‌وه ئیسرائیلییه‌کان به‌سه‌ر دوژمنه خودانه‌سه‌کانیاندا سه‌رکه‌وتن.

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: له‌م چ‌یرۆکی (داوود) ه‌وه ئه‌وه ت‌ن ده‌گه‌ین که خودانه‌ناسی و بی‌روباوه‌ری پ‌ۆلایی و خ‌ۆبه‌کوشتدان له‌ پ‌یناوی ئایینی خودادا هه‌موو سه‌رکه‌وتن‌یک ده‌ست مر‌و‌ف ده‌خات. دوژمنی خودانه‌ناس هه‌رحه‌ندێ به‌ه‌یتز و گه‌وره‌بێ. به‌رگه‌ی له‌شکری خودانه‌ناس و خاوه‌ن بی‌روباوه‌ری پاک ناگرێ، بام پ‌چوو‌ک‌یش ب‌ێ.

(ه‌وشه‌نگ) یش گوتی: ماوه‌ته‌وه ب‌ل‌ت‌ین (داوود) پ‌ت‌غه‌مه‌ریکی ده‌نگ خ‌ۆش بوو که به‌ئاوازه ناوازه‌که‌ی سه‌روودی ئایینی ده‌گوت کاری ده‌کرده د‌لی گو‌یگران. خودا په‌رست‌یه‌که‌ی ته‌واوی ده‌کرد. خودا کردی به‌خونکاری ئیسرائیلییه‌کان بۆ نه‌مه‌ی داد‌په‌روه‌رانه له‌ ج‌یتی ئه‌و فه‌رمانه‌داری به‌سه‌ریاندا ب‌کات. زۆر ش‌ت‌یشی ف‌یت‌ر کرد. داوود له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌پ‌یدا که بوو به‌خونکار، به‌ده‌ستی خ‌ۆی ئاسن‌گه‌ری ده‌کرد ز‌رت‌ی دروست ده‌کرد و گه‌ل‌یک ش‌تی تر. (داوود) ژماره‌ی ژنه‌کانی گه‌یشته (٩٩) ژن. خودا (سلیمان) ی پ‌تی به‌خ‌شی. به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی کرد و پ‌تی گه‌یاند. که پ‌یر بوو ئه‌وی کرد به‌خونکاری ئه‌وه‌ی ئیسرائیل. چونکه ه‌یتز و هه‌په‌ت و ژیری ت‌یدا دی.

سوله‌یمان و به‌لق‌یس

ش‌یرک‌و گوتی: (سوله‌یمان) پ‌ت‌غه‌مه‌ریکی گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات بووه. چونکه خاوه‌نی به‌زه‌یی بووه و ژیر و داد‌په‌روه‌ر بووه، ئه‌و په‌ریان‌ه‌ی داو‌نی دروست و په‌سه‌ند‌بوون. ئام‌وژگاری و به‌نده‌کانی (سوله‌یمانی ژیر) ئ‌یستاکه‌یش باون و کاریان پ‌تی ده‌کرێ. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا خ‌ۆشی و‌ست‌وه، هه‌رح‌یه‌که‌ی ل‌ی داوا‌کرد‌وه،

داوید تی: چاوی له گوناوه‌کانی پۆشیوه، بای خستۆته ژێر چنگیهوه، جنۆکه‌کانی کردووه بده‌س و پتیه‌ندی، زمانی پهلوه‌ر و گیانله‌به‌ریشی فێر کردووه. سوله‌پانیش سوپاسی خودای گه‌ره‌ی کردووه و، زۆرتر له‌ جاران په‌یره‌ویی فهرمووده‌کانی کردووه و په‌رستویه‌تی، تا هه‌تا سه‌ر نه‌و نیاز و جیازه‌ گه‌ورانه‌ی بۆ به‌یاره‌زی.

(شاهۆ)یش گوتی: رۆژێکیان (سوله‌پان) به‌خۆی و له‌شکره‌ گه‌وره‌که‌یه‌وه چووه ده‌ره‌وه. په‌له‌وه‌ره‌کانیش به‌ناسمانه‌وه به‌سه‌رسه‌ریه‌وه ده‌رۆشتن سییه‌ریان بۆ ده‌کرد. که‌ گه‌یشته (دۆله‌ میرووله = وادی النحل)، میرووله‌یه‌ک به‌هاورێکانی خۆی گوت: «بچه‌وه ناو کونه‌کانی خۆتان. نه‌وه‌ک سوله‌پان و له‌شکره‌که‌ی چاویان لێتان نه‌ی، بتانپلێشتننه‌وه». سوله‌پان، که‌ قسه‌کانی میرووله‌که‌ی گوێ لێ بوو پتیکه‌نی و گوتی: «خودایه! پێم بده سوپاسی نه‌و نیاز و جیازه‌ت به‌که‌م که‌ به‌خۆم و باوک و دایکه‌م به‌خشین. هه‌روه‌ها یارمه‌تی‌شم بده نه‌و کردووه‌ چاکانه‌ بنۆتیم که‌ دلی تۆ پتییان خۆش ده‌بن. له‌ رووی دلته‌رمیی خۆشته‌وه وه‌ک به‌نده‌یه‌کی کردووه‌ چاکی خۆتم دابنێ».

(قه‌ره‌اد)یش گوتی: هه‌ر له‌و کاته‌دا که‌ له‌شکره‌که‌ی خۆی ده‌پشکنی، ته‌ماشای کرد (په‌پوسلێمانه‌که‌) دیار نییه، تووره‌ بووه زۆری پێ نه‌چوو، په‌پوسلێمانه‌که‌که‌ په‌یدا بوو. موژده‌ی دایه: که‌ له‌ خاکی (سه‌به‌)دا شازنێکی جوانی ده‌وله‌مه‌ندی دیوه، فهرماندارییان به‌سه‌ره‌وه ده‌کات، ته‌ختیکی شاهانه‌ی یه‌جگار گه‌وره و به‌نرخه‌ هه‌یه. که‌چی رۆژ ده‌په‌رستن». سوله‌پانیش نامه‌یه‌کی پیا نارد بۆ نه‌و شازنه‌. په‌پوسلێمانه‌که‌که‌ له‌ کونی په‌نجه‌ره‌وه چووه ناو ژووری نوسته‌نی به‌لقیسه‌وه. نامه‌که‌ی فره‌ی دایه سه‌ر سنگی. خه‌به‌ری کردووه. به‌لقیس له‌م کاره‌ سه‌ری سوپسا. پاشه‌جار راویژی به‌کاربه‌دستان سه‌ره‌له‌شکره‌کانی خۆی کرد. گوتی: خۆتان چی به‌باش ده‌زانن پێم بڵێن. سوله‌پانی خه‌ونکاری نیه‌رانیلیه‌کان و پتیه‌مه‌به‌ری خودا، به‌ناوی خودای به‌خشنده و میه‌ره‌بان‌ه‌وه داوای لێ کردوون واز له‌ نایینی (رۆژه‌پرستی) به‌پێن و ده‌ست به‌که‌ین به‌ (خودا)په‌رستی که‌ نایینی نه‌وه». ئه‌وانیش گوتیان: «ئێمه‌ به‌چنگین. له‌شکری زۆریشان هه‌یه. ده‌توانین به‌رگری له‌شکره‌که‌ی نه‌و به‌که‌ین. له‌گه‌ڵ نه‌مه‌یشدا فهرمانی خۆته». شازنیش گوتی: «ئه‌گه‌ر هاتو نه‌و سه‌رکه‌وت به‌سه‌رماندا، خاکمان به‌توره‌که‌ ده‌پێژێ و مالممان کاول ده‌کات. له‌به‌ر نه‌وه شه‌ر ناکه‌ین، چه‌ند پیاویکی کاربه‌ده‌ست به‌دیارییه‌کی زۆره‌وه ده‌نێرمه‌ لای. بزانی‌م چه‌م وه‌رام ده‌داته‌وه».

(هۆشه‌نگ)یش گوتی: په‌پوسلێمانه‌که‌که‌ گه‌راپه‌وه لای سوله‌پان گوتی به‌لقیسی شازن دیارییه‌کی زۆری بۆ په‌وانه‌ کردوویت. که‌ پیاوه‌کانی به‌لقیس هاتن و دیارییه‌کانیان پتیکه‌شی سوله‌پان کرد لێی وه‌رنه‌گرتن، گوتی: «من پتیه‌ستم به‌دیاری نییه، هه‌روه‌ک خۆتان چاوتان پێ ده‌که‌وێ خودا سه‌روسامانیکی زۆر و خاکیکی شوخ و شه‌نگ و ده‌سه‌لاتیکی زۆری داومه‌تی. ئه‌وی من ده‌مه‌وێ ئه‌وه‌یه ئێوه واز له‌ رۆژه‌پرستن به‌پێتن و نه‌و خودایه‌ به‌پرستن که‌ خۆتانێ دروست کردووه و، ئه‌م هه‌موو به‌خشنده‌یه‌یه‌ی له‌گه‌ڵدا کردوون. هه‌ر ئێستا پرۆنه‌وه لای شازنتان پتیی بڵێن و به‌خۆم و له‌شکریکی واوه‌ دێمه‌ سه‌ریان که‌ نه‌توانن به‌رگه‌ی بگرن. بێجگه‌ له‌وه‌ی خاکه‌که‌یان داگیر ده‌که‌م و ده‌ریان ده‌پێژم،

دهيشيان شکتيم». له پاش نهمه کار به دهستانی (سبهه) گهړانده لای بهلقیس و ههمو شتیکیان تن گه یاند، بهلقیس پریاری دا خوی بچن سوله یان بیښی. بهلقیس له پیتشدا ټخه کهی خوی له ژورونکی کلبل و کلنم کراودا شاردوه و یاساولی لم دیو دهگاوه دانا بیهاریتن. نینجا بهخوی و کار به دهست و که له پیاده کانی خاکی سبه نه وه پووی کرده خاکی سوله یان. بهلام هه تا نو گه شست سوله یان به هوی خوداناسیکی پر باوه پروه (تخه کهی بهلقیس) له چاوترو و گانیتکدا گه یانده کوشکی خوی. له راستیدا تخه کهی بهلقیس زور جوان و بهنرخ بوو. له زتر و یاقووی سوور دروست کرابوو. سوله یان هندی شتی لی گزوی و خستیه ناو کوشکیکی گه وروه که له بلوور بویان دروست کړه وو. نوری بیدیا به لای ده زانی تخه که له ناو ناودا دانراوه. که بهلقیس هات، سوله یان تیتی گه یاند، پیتوست ناکات داوتنی کراسه کهی هه لېداته وه، چونکه کوشکه که له بلوور دروست کړاوه. تخه کهیش به چاوترو و گانیتک له سایه ی خوداوه گه پیتراوه ته نیره. که بهلقیس له سر تخه که دانیش گوتی: «راست ده کهیت نهمه تخه کهی منه، هر بهمه شیدا ده زانم که وژم ده پرست. نیستاکه و باوه پر بهو خودا گه وروه به هتا که توه ته وئ بیپه رستم». نینجا پووی کرده خودا و گوتی: «خودایه پشیمانم له وهی که زورداریم له خوم کرد و وژم پرست. و له گه ل سوله یاندا خوم دایه دهست توه که خودای پروه ردگاریت و بووم به نیسلام».

شاکارک له شاکاره کانی عیسا

(شیرکوز) پرسى: کامتان ده توان شاکارک له شاکاره کانی عیسا بگپړنه وه؟

(هوشه نگ) گوتی: من ده توانم. عیسا به هوی شاکاره نایا به کانیه وه که له به رده می جووه کاند ا دهینواند، که سانیتکی زوری نووساندېو بهخویه وه. خودای گه وره دهسلاتی دابویه: کوتر و شل و گپوتی چاک ده کرده وه. هر نه خوشیتکیان بېردایه لای به دهست پیساینانیتکی نو به سر جتن نه خوشیه کهیدا چاک ده بووه وه. که لیک مردویشی زیندو کرده وه. ناره زوی بکړدایه به چند کولتیره و چند ماسیهک هه زاران کهسی تیر ده کرد.

جاریکیان شاکره کانی داویان لی کرد له ناسمانه وه نان و چیتشتیان بوه بهتته خواره وه، بوی هتان. بهرامبر نهم ههمو یارمه تیانه ش که دهیدا بهو هه ژار و داماو و لی قوماوانه، یاخود بهو دهسلاتدار و دهوله مندانه هیچ شتیکي ورنه ده گرت، بهخوړایی بوی ده کردن، له پتی خودادا دهیکرد، تا جووه کان باوه به پیتخه مبه رتیه کهی بکه ن، په پړه ویی بکه ن له نایینه تازه کهیدا. له بهرنه وه ده جووه هر جتیه که به هه زاران لئی کوه ده بووه وه. به هه زارانیش ده هاتنه سر نایینه مه سیحی. پیاه نایینه کانی جووه کان و، دهوله مندانه کان و دهسلاتداره کانیان خاوه زهویه کانیان، له عیسا ترسیان لی نیست. ده ترسان له وهی به هوی ناموزگاریه کانی نه وه سامان و دهسلاته کانیان کر بن یاخود له دهست بچن. له بهر نه وه ههمویان له ژیره وه که له کومه کتیا ن له عیسا ده کرد، داوی بوه بنیتنه و تیتی بکه وئ. به لکو به هوی فرمانداره روماییه کانی نه وساره، که فله ستین له ژیر چنگیاندا بهو به کوشتنی بدن؛ بن نهمه لهو کوشتنه، په پړه وه بن شوماره کانی عیسا، بوور وژین و توله یان لی بکه نه وه.

رؤښکيان عيسا له پدیکه رگاه (هيکل) هکې شاري قودسدا خدريک بوو پند و ناموژگار يسه کاني
 ناييني مه سيحيي فيري نو که سانه ده کرد که له ويدا کو بووونه وه. له پر چند که سيک هاتنه بهرده می
 نافرته تیکيان راپتچ کړدبو له گډل خزاندا.

پتيان گوت: «که هاتين به سر نه و ښه دا: داوین پيسی ده کرد. ناييني موسايش ده لئ: بهر دباراني
 بکهن. نهی تو چی ده فرموي؟». فروفتل بازه کاني جووه کان نم داوه يان بو عيسا نابووه وه، تووشی
 کوشتنی بکهن. چونکه به پتي ته وراتي موسا نه گهر عيسا بيگوتايه: بهر دباراني مه کهن، ده بو خو
 بکوژايه! چونکه پتچ هوانه دی تهورات ده جو لا يوه... عيسايش که چاوکی بهو چند که سدها خشانده که
 نافرته ته که يان راپتچ کړدبو، دانه ويوه سر زوی و به پتچ دهستی کرد به نو سين له سر خو له که. نينجا
 پتي گوتن: «هر کاميکتان گوناهي نه کردوه، بام بهر دیکي تن بگري». پاشان دانه ويوه دهستی
 کردوه به نو سين له سر گله که... هر کاميکتان دهاته پتچوه و خو نيامده ده کرد فرمانده که
 تهورات جتبه جت بکات، سيري نه وهی ده کرد که مسيح له سر زويه که بزي نووسيوه، که ده يده
 گوناه کاني خو له سر خو له که نو سراه و ده يو خونده وه، ده گرايه پاشوه و، سري داده ست و له بهر د
 باران کردن وازی ده پتيا! بهم رنکه هر که ست له ويدا بوو به پير و جوانه وه يک له دواييدک کشانه
 دواوه. بن نه می يه کتيکتان بتوانی بهر دیک لهو نافرته بگري. نينجا که مسيح له ژماردن
 گوناه کاني نو که سانه بووه وه، سري هه لپري، که تماشا ش کرد که س لهو نافرته وه، نافرته داوین
 پيسه که نه پي!... نویش به چاوکی پز و خوشه ويستی و به زه يی پتچا هاتنه وه سيريکی نافرته که می کرد
 و بهر ويوه پتکهنی، لتي پرسى: «کوان نه وانه دی ده يانويست بهر دبارانت بکهن؟ ناخو که سيان بهر ديان
 پتچا ماليت؟».

نافرته که پش گوتي: «نه» گوره م که س بهر دی پتچا نه ماليم».

مه سيحيش گوتي: «دهرؤ منيش بهر دت پتچا نا ماليم. بهلام نه که يت جاريکی تر گوناهي و
 بکه يته وه». نافرته که پش له خوشيدا که شکه دار بوو بو. گرايه وه مالی خو. قسه جوانه کاني مه سيح
 و کرده وه شيرينه کاني کاريان له دلي کړدبو. وازی له داوین پيسی هيتا.

شاکارکي محمد (د.خ)

(فهراد) گوتي: (نېو سوفيان) که سرؤکی (قوره ش) بوو له (مه که) دا، دوژمنی هره گوره
 (محمد) ی پتچه مېر بوو. هيچ فروفتلتيک و هيچ خراپه يک نه مالی لتي نکات. تنانته داری بو
 نايوه بيکوژي. تا ناچار بوو به خو و موسولمانه کاني هاو ناييني يوه کوچ بکات بو شاري (مه دينه).
 تنانته که له وپيشدا بوو، (نېو سوفيان) وازی لي نه هيتا، که ليک ناواهی بو (محمد) نايوه.
 که ليک جاريش که وته جده گوه له گډل محمد و موسولمانه کاند. بهلام خدا پتچه مېر خو خوش
 ده ويست: له زوري جده گه کاند پتي پتچانی محمد دا و، بهرؤ فرشته کاني خو يوه يارمه تی دا،
 تا هيزی دوژمنی نيسلامه تی که وته کزی و دواچار (محمد) گرايه وه شاره که خو و (مه که) ی

گرت. جا له پيش نه مەي بگاته (مەككه)، (نەبو سوفيان) ی دژمنه گه ورەي پيغه مبه ر ترسيكي ته وای لئ نيشتبوو، له سەرکەوتنەکانی محەمەد. دەرترسا له وەي هينز و دەسلالت و سامانی ناپه وای له دەست بچن. له وەيشدا مافی هه بوو بترسن، چونکه ئيسلامه تي دژي زۆرداری و به دکرداری و چه وساندنه وەي هه ژاران و بئ دەسلالتان بوو، که نه و ده یکرد. هه روه ها دژي نه و سامانه بوو که به ناپه وایی کۆي ده کردوه. له به رنه وە يه جگاره شپه زه بوو، يه کجار دامابوو. نه يده زانی چۆن له و ته نگ و چه له مەيه سه ر ده ریکات.

(هۆشه نگ) يش گوتي: له و کاته دا (نەبو سوفيان) له نزیکبونه وەي له شکري ئيسلام دا به شاری (مەككه)، گه يشت به (ئه له عباس) ی مامی پيغه مبه ر، لتي پارايه وە داللاي بدات. نه و يش به لتي دايه پشتي بگري و ببياريزي. يه کسه ر له گه ل خۆيدا برديه لای (محەمەد) پيغه مبه ر. هه ر نه و نه د (عو مه ري خه تتاب) چاوي به (نەبو سوفيان) که و ت، راپه ري و يه محەمە دي گوت: «نه ي پيغه مبه ري خودا. نه مه نه بو سوفيانه. بئ نه مەي له گه ليدا پتککه و تبن و گف ت و په يمانی به ديني خۆي بدات به ده سه ته وه، خودا خستوتيه ژير چنگمان. پتم به بام نه م دژمنی خودايه که لله ي به پيتم!».

(ئه له عباس) يش گوتي: «نه ي راسپيترراوي خودا، من په نام داوه!...». پيغه مبه ر يش فه رمووي بيه يتلنه وه بۆ به يانی. نه وه پيغه مبه ر پتي گوت: «ئيسلام بيه». (نەبو سوفيان) يش گوتي: «له جيی دايک و باوک! تو زۆ ره وشت شيرين و دلنه رميت. من نه وه باش ده زانم که خودا له هه موو که س گه و ره تر و له و يش به و لاوه که سي تر له نارادا نييه.

(محەمەد) يش گوتي: «خودا نه تگري نه بو سوفيان. هيشتا نه گه يشتوويه نه وه ي که بزانيت منيش راسپيترراوي خودام؟!».

(نەبو سوفيان) يش گوتي: نه ي له جيی دايک و باوکم چه ند دل فراوانيت، چه ند ميه ره بانيت، چه ند خزم دۆستيت. به لام به خودا سوپندت بۆ ده خۆم هيشتا لتي دلنيانيم!...»... که چي (محەمەد) ی زرنگ و دل چاک و ره وشت بلند له م وه رامه ته و ره نه بوو!.

(شاهۆ) يش گوتي: به لام (ئه له عباس) وازی له نه بو سوفيان نه هينا تا ئيسلام بوو. له به رامبه ر نه وه دا (نەبو سوفيان) وای يي خۆش بوو، پيغه مبه ر يش چاو له که سوکاره کانی نه و به و شت، بۆ نه مەي له به رده م قوه يشدا به و چاوپوشينه وه بنازي. (محەمەد) يش مه ردا نه و زرنگانه ها ته ده ست، له گه ل نه وه يشدا که له شه ره کاني دا سه رکه و تيو و، ده يتواني هه موو شتيکيان لئ بکات، نه و په ري پياوه تي له گه لدا کردن. گوتي: «بام له دانيشتواني شاري مه ککه وه ناشکرا بيت، که خۆيان له قوه يشن: هه ر که سي چوه مالي (نەبو سوفيان) وه ده سي لئ ناوه شينري. هه ر که سي ده رگای مالي خۆي داخست هيچی لئ ناكري. هه ر که سيکيش چوه ناو مزگه و تي که عبه وه که س ده سي بۆ ناها ت!». که (محەمەد) چوه ناو (که عبه) يشه وه دانيشتواني شاري مه ککه ي کۆکرده وه و پتي گوتن: «گه لي قوه يش! به لای ئيه وه وايه، چيستان لئ ده که م؟!». گوتيان: «چاکه. تو براهه کی ره وشت بلندي ت و کوري براهه کی ره وشت به رزيشت!». (محەمەد) يش گوتي: «که واته به رۆنه وه مالي خۆتان، هيچتان لئ نا که م!...».

(شیرکۆ) یش گوتی: ئاوا دەبن پیاوی مەرد. قورەیش نەم ھەموو خراپانەیان لەگەڵ کردبوو. کەچی (محەممەد) چاوی لێ پۆشین! لە راستیدا نەم رەوشتە دادپەرورەرانە و چاکەخوازی (محەممەد) نوواندی بوو بەھۆی ئەوێ پۆل پۆل قورەیشییەکان ھاتن و لەسەر دەستی ئەودا بوون بە (ئیسلام).

لاپەرەییەکی پرەشنگدار لە میژووی سەلاحەدیندا

(شیرکۆ) گوتی: (سەلاحەدینی ئەلبوبی)، لەژێر ئالای ئیسلامەتیدا ھەموو ئیسلامەکانی یەكخستبوو، سنووری شاھیتییەکەیی ھەر لە رووباری (دجلە) وە دەیگرێتەوە تا (تەراپلوسی رۆژئاوا)، ھەر لە کوردستانی گەورەیشەو ھەتا خاکی (نۆبە). (لیبیا، میسر، سودان، یەمەن، حیجاز، ئەردەن، فەلەستین، لوبنان، سورییە، بەشێکی زۆرێک عێراق، بەشی ھەرە زۆری کوردستانی گەورە...) کەوتیبوو ژێر چنگیەو. ھەر تەنیا شاری (قودس)ی ماو بوو بیگرتن، لەشکری بۆ ئەوتیش برد. ھەرچەندە خەریک بوو لەگەڵ مەسیحییە خاچەکاندا، بێ شەر بیگرتن. کە مەسیحییەکان زانییان ئالاکانی سەلاحەدین بەسەر شوورە قەلاکەیانەو دەشەکیستەو، ناچاربوون، شارەکیان لەسەر چەند مەرجێک دا بەدەستەو. مەرجەکانی سەلاحەدین پیاوانە و خوداناسانە بوون. شتێکی کوردیکی مەرد و ئیسلامیکی نەبەردی پێتو بوو. کە مەرجەکان جێبەجێ کران. مەسیحییە ھەزار و دامار و لێ قەوماوەکانی کردە سوپاسگوزاری خۆی. نەک ھەر ئەوان مەسیحییەکانی تریش و ئیسلامەکانیشی ھێنایە سەر سوپامان. (سەلاحەدینی ئەلبوبی) بەم کردەوێ لاپەرەییەکی شەنگ و شۆخ و پرەشنگداری بۆ خۆی و نەتەرەکی و ئیسلامەتی لە میژووی جیھاندا نووسیوە.

(ھۆشەنگ) یش گوتی:

مەرجەکانی (سەلاحەدین) ئەمانە بوون:

۱- لە ماوێ چل رۆژدا ھەر مەسیحییەکی خاچ باجیدا دەتوانیت لە شاری قودس بچیتە دەرەو. ئەگەر نەیتوانی بچیتە دەرەو دەکریت بە (بەندە).

۲- باجی گەردن ئازادی لە پیاو (۱۰) دینار، لە ژن (۵) دینار، لە منداڵ (۲) دینار دەستتێریت.

۳- لەم باجەدا دەوڵەمەند و ھەزار وەک یەک لێی دەستتێریت. گاوەکان بیانکەن بە دیل و بیانفرۆشن و پێسویان بکەن. چونکە خۆیان دەترسان سەربازە ئیسلامەکان بیانکوژن و بیانپەڕن و تالانیان بکەن و وایان کرد بوو لە سالی (۱۰۹۹) دا، لە موسلمانەکان، کە شاری (قودس)یان لێ داگیر کردبوون. بەلێ گاوەکان ترس و لەرز و خەم و خەفەت دلی داگیر کردبوون، لە تاواندا دەگریان. ئەو کاتە خۆیان و شارەکیان دا بەدەستەو سالی (۱۱۸۷) بوو. (سەلاحەدین) کاریکی وای کرد، هیچ موسلمانێک نەیتوانی ئازاری گاوریەک بدات، یاخود زیانی پێ بگەیشتیت لە شاری قودسدا. (سەلاحەدین) لەژێر خێو تەکیدە دانیشیبوو سەیری کوچ کردنی گاوەکانی دەکرد. کە دی ھەندێک لە فەرەنگەکان باوک و دایکە پەکەوتەکانی خۆیان بەکوژن ھەلگرێتو، یان خەمە نەخۆشەکانیان بەسەر شانەوێ، بەزەیی پیاواندا ھاتەو. فەرمووی: پارەیان دەنت. بارگیریشیان بەسەردا دا بەش کردن، بۆ

نهمه ی باره کانیان بۆ بیه نه نهو جینگایانه ی که دهیانه وی بۆیان بچن. له پاش تهواوبوونی چل رۆژه که به ههزاران ههزار مابوونه وه، نه (په تریارکی گهوره) به هه مسو گه نجینه کانی کلیسا و که لویه له زیرینه کانیوه، نه هاونیشتمان هه گاره دهوله منده کان، هه چیان به زه بهییان پیااندا نه هاتبووه وه باجیان بۆ بدهن و نازادیان بکهن له بهنده یی، هه روا ههشتوو یانه وه.

(فه ره هاد) یش گوتی: (ئه له عادل) ی برای سه لاهه دین، تکای له کاک ی کرد ههزار که سی له مو ههزارانه له باج دان به خشی. له بهر دلی (په تریارک) و (بالتیان) ی سه رکرده ی گاواره کانی ههزار که سی تری لی به خشین. خۆشی فه رمانی دا هه ر پیری ک مابووه وه و نه ی توائیوو باج بدات له باجدان چاویان لی پۆشراو نازاد کران. ژماره یه کی زۆر لهو ئافه رتانه ی باجسیان دابوو و، چوو بونه ده ره وه، هاتنه وه سه ر (سه لاهه دین)، لیبی پارانه وه، گوتیان: «ئیمه یان ژن یان دایک یان کچ یان. ه ی نه وان ه یان که به دیل گیراون، یاخود له شه ردا کوژاون. ئیستاکه یش نه ده رتاغان هه یه، نه باوان، نه که س، روه یان تی بکه یان». ئینجا ده ستیان کرد به گریان. (سه لاهه دین) یش که چاوی به وان هه کوه ده گرین، دلی پتیان سووتا، خۆی پت نه گیرا، خۆشی گریا. فه رمانی دا پیاوه کانیان له به ندیخانه ده ره یتان، به ره لای کردن، به خشی نی بهو ئافه رتانه. به لام نه وان ه ی که سیان نه مابوو، پاره یه کی زۆری پت به خشین و تۆله ی بۆ کردنه وه. نه وان یش بۆ هه ر کو تیه ک ده چوون پیاوه تی و کردوه به ندی (سه لاهه دین) یان ده گتیه وه!!... بیه جکه له وه: سه لاهه دین ژنی شاهیک ی روه ی له شاری قودسا دلیا کرد که ده توانی به خۆی و ده س و پتوه ند و سامانه وه به یتیه وه له شاری قودسا خودا په رستی خۆی بکات. هه روه ها ژنی خونکاری قودسی به ره لاکر ده خۆی و ده س و پتوه ند و هاوده مه کانیوه به چیه لای میترده که ی، (جۆی)، که له که لاتی (نابلس) دا، له به ندیخانه دا بوو. دوا ی نه وه خونکار (جۆی) میتردی به ره لاکر. ته نان هت (ریجنالد) یش که سه رکرده یه کی خرابی گاواره کان بوو و، سه لاهه دین له سه رکه و ته کانی و کردوه زۆرداران ه کانی به ده ستی خۆی کوشتبوی له شه ری (حه تتین) دا، ژنه که ی به ره لاکر و سامانه کانی به پارسا ت. نه مه له لایه که وه و که چی له لایه کی تریشه وه: گاواره کانی (ئه نتاکیه) نه یان هه شتبه و گاواره هه ژاره کان که سه لاهه دین به ره لاکر کردبوون، بینه شاره که یانه وه. گاواره کانی (ته رابلوس) یش هه ر به ده رکردنی نهو گاواره وازیان نه هه تباوو: روه تیشیان کردبوونه وه!!...

لایه ره یه کی پرسنگدار له میژوی که ریم خانی زه نددا

(شیرکز) گوتی: که ریم خانی زه ند له سالی ۱۷۷۹ دا گیانی پاکی به خاک سپارد. به لام (۲۸) سالی خشت فه رماندار یه کی سه ره خۆ بوو به سه ر هه مسو خاکی ئیران و به شیک ی گه وه ری کوردستانی گه وه و به شیک ی عیراقه وه. وه ک میژوو ده یگتیه وه له هه مسو خاکی ئیراندا دوانی وه ک (که ریم خانی زه ند) ی تیدا نییه وا داد په روه ر و خودناس و نیشتمان په روه ر و گه لپه روه ر بوو... که (که ریم خانی زه ند) مرد هه مسو نهو که سانه ی له ژیر چنگیدا بوون خه فه تیان بۆ خوارد، بۆی گریان، چونکه وایان زانی باوکیکی به خشنده و میهره بان و خۆشه ویستیان له ده ست چوه و.

(فهرهاد) یش گوتی: له سهردهمی (که‌ریم خانی زهند) دا نته‌وه‌کانی ئی‌ران به‌کورد و عمره‌ب و فارس و تورک و بلوچ و نازهریبه‌کانه‌وه، له‌ویهری شادمانی و خوشگوزهرانی‌دا رایان ده‌بوارد. چونکه (که‌ریم خانی زهند) ماوه‌ی به‌کس نه‌ده‌دا زۆرداری له‌کس بکات. ئاسایش و نارامیشی به‌ره‌م هه‌تایوو. باجی سهر جووتیاره‌کانی ته‌واو سووک کردبوو. پێگای بۆ هاتوچۆ و گه‌شتوگوزار و بازرگانی ته‌خت و ئاسان کردبوو. گه‌شه‌ی به‌خوێنده‌واری و کشتوکال و ئاوه‌دانی و ده‌ستکرد و پێشه‌سازیدا بوو. بایه‌خه‌تکی زۆریشی به‌دادپه‌روه‌ری و چاکه‌خوازی ده‌دا. ده‌ستی هه‌ژار و داماو و لێ قه‌وماوانی ده‌گرت. به‌کورتی سه‌ری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) و ئیسلامه‌تی به‌لند کردبووه‌وه.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: (که‌ریم خانی زهند) به‌و هه‌موو نازایه‌تی و کرده‌وه‌ جووانانه‌وه که هه‌بیسوه، بریتی بووه له‌ کوره‌ کوته‌خایه‌کی نه‌خوێنده‌وار، که باوکی هه‌موو دم له‌ یاخی بووندا بووه. که‌چی نه‌و وا ده‌رچوو. خۆی له‌ کورده (زهند) هه‌کان بوو که تیره‌یه‌کن له‌ هۆزی (له‌ک). (له‌ک) یش ده‌چنه‌وه سهر هۆزه‌ گه‌وره‌که‌ی (به‌ختیاری).

(شیرکو) پرسى: باشه چۆن (که‌ریم خانی زهند) گه‌یشته ته‌ختی شاهه‌نشاهی؟

(شاهو) یش گوتی: (نادر شاه‌ی هه‌وشار) شاهه‌تکی یه‌جگار زۆردار و خوێنپێژ و خۆیه‌رست بوو. نه‌ته‌وه‌کانی ناو خاکی ئی‌ران له‌ سهرده‌می نه‌ودا ژيانیه‌کی پر ئاواز و هاواریان به‌سهر ده‌برد. دوابی له‌لایان یاساوه‌کانی خۆیه‌وه که (کورد) بوون به‌هاندانی سهره‌ک هۆزه‌که‌یان (نادر شاه) له‌ناو خه‌وته‌که‌ی خۆیدا به‌خه‌نجهر له‌توپه‌ت کرا. دواى مردنی نه‌و خاکی ئی‌ران که‌وته نا‌ژوه و شه‌ری و شوپشیه‌کی یه‌جگار ناخۆشه‌وه. نه‌ ئاسایش ما، نه‌ ئارام، تا ده‌هات نه‌ته‌وه سهرگه‌ردانتر و مالتویرانتر ده‌بوو. ههر سهرکرده له‌شکرێک، یاخود ههر سهره‌ک هۆزێک لایه‌کی ئی‌رانی داگیر کردبوو، بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆی شه‌ری ده‌کرد و نا‌ژوه‌ی ده‌نایه‌وه و، نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی ده‌چه‌وسانده‌وه. (که‌ریم خانی زهند) یش که‌ ئه‌وساکه له هه‌ره‌تی تینگه‌یشتووێ و پێگه‌یشتووێ و نیشتمانپه‌روه‌ری و خوداناسیدا بوو، نازار به‌دلی گه‌یشتبوو که نه‌ته‌وه‌کانی ئی‌رانی به‌و جوژه سهرگه‌ردان ده‌هاته پێش چاو، به‌ده‌ست نه‌و زۆردار و ناپاکانه‌وه. یه‌ک له‌دواى یه‌ک هه‌له‌مه‌تی برده سه‌ریان. هه‌شت سالی خشت که‌وته جه‌نگیان تا خاکی کورده‌ستانی گه‌وره و ئی‌رانی لێ پاککرده‌وه. ئینجا فه‌رمانه‌وه‌اییه‌کی هۆشه‌ندی پر خوداناسی و دادپه‌روه‌ری و مرۆڤدۆستی و پێشکه‌وتن خوازی تیدا دامه‌زراند، که نه‌ک ههر نه‌ته‌وه‌کانی ئی‌ران به‌لکو نه‌ته‌وه‌ بیتگانه‌کانیش خوشیان ده‌ویست و پێزیان لێ ده‌گرت.

(شیرکو) پرسى: کامتان سهرگوزه‌شته‌یه‌کی (که‌ریم خانی زهند) مان بۆ ده‌گێر نه‌وه؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: من. (که‌ریم خانی زهند) په‌وستی وا بوو ههر ره‌ژه چهند کاتیه‌کی ته‌رخان ده‌کرد بۆ پرسینی سه‌کالای گه‌ل و چاره‌کردن. ره‌ژێکیان به‌ماندوێتییه‌وه له (ده‌زگای دادپه‌روه‌ری) ده‌گه‌رێته‌وه ماله‌وه. له‌و کاته‌دا که‌برایه‌کی ره‌نگ زه‌رد و په‌شوکاو هاواری بۆ ده‌هه‌تێ، ده‌لێ: «شاهم داد!». من بازرگانه‌تیکم هه‌ژار و بێ ده‌سه‌لات، هه‌رچییه‌کم هه‌بوو دز بریدی. (که‌ریم خان) ده‌لێ: «بۆ چ نوستیت، هه‌شتت بیدزن؟». گوتی: «وام زانی تۆ هۆشیاریت!». که‌ریم خان نه‌ک ههر به‌وه‌رامی که‌برا

تووه نه‌بوو، فەرمانیشی دا هەرچیسه‌کی لێ دزرا‌بوو بیده‌نه‌وه. هه‌ولیش بدن نه‌وه‌ی لیتی دزرا‌وه بۆ بدۆزنه‌وه! به‌کورتی ژبانی (که‌رم خانی زه‌ند) لاپه‌ره‌یه‌کی پرشن‌گداره له‌ میژووی کورد و نیسه‌لامه‌تیدا.

یه‌که‌م مامۆستا‌مان خودایه

(شێرکۆ) گوتی: ئێمه که (قورئانی پیرۆز) ده‌خویننه‌وه، تێ ده‌گه‌ین، (خودای مه‌زن) هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی مرۆڤه‌وه، که (ئاده‌م) ی با‌پیره‌ گه‌وره‌مانی دروست کردووه، تا ده‌گاته (مه‌مه‌د) ی پێغه‌مبه‌ر، ورده‌ ورده‌ هه‌موو زانیارییه‌ک و، هه‌موو ده‌ستوورێکی ژبان و، هه‌موو بیروباوه‌ڕێکی فێری مرۆڤ کردووه. هه‌روه‌ها به‌و شێوه‌ سه‌رسو‌په‌ینه‌رانه‌ی که هه‌ر خۆی زانیویه‌تی، مرۆڤی په‌روه‌رده‌ کردووه. تا ئه‌م (ئایینی نیسه‌لام) ی له‌ سه‌رده‌می (مه‌مه‌د) پێغه‌مبه‌ردا ته‌واو کردووه؛ که ده‌توانین ب‌لێین بۆ کامه‌رانی و سه‌به‌ره‌زی و خۆش‌گوزه‌رانی مرۆڤ هه‌یچی نه‌هه‌شتۆته‌وه‌ لیتی نه‌دوابێ.

خودا له‌ قورئانی (پیرۆز) دا ده‌فه‌رمووی: «وعلمنا آدم الاسماء». واته «ئاده‌مان فێری ناوه‌کان کرد». ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش وا ده‌گرته‌وه که خودا هه‌یزی تێ گه‌یشتنی به‌مرۆڤ به‌خشیوه تا له‌ رازه‌کانی سروشت و کاره‌کانی تری خودا تێ بگات، بۆ ئه‌مه‌ی به‌هۆی نه‌و زانیارییا‌نه‌وه که ده‌ستی ده‌که‌ون، به‌توانی ژنی خۆی به‌ڕێو‌پێکی و ئاسانه‌یه‌وه به‌‌پێوه ببات و، گه‌شه‌یش به‌و ژینه‌ی بدات.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: راست ده‌فه‌رموویت وایه. بۆ وێنه (خودا) ویسته‌ویه‌تی فێری (گه‌ل) په‌روه‌رمان بگات. ته‌ماشای ده‌که‌یت به‌هه‌موو پێغه‌مبه‌رێکی گوتووه بچۆوه کن گه‌له‌که‌ت پێشان ب‌لێ وایه‌کن و، بۆ ئه‌مه‌ی پێنه‌ سه‌ر ڕێگای خودا‌ناسی و ژبانه‌ی خودا‌ناسانه به‌سه‌ر به‌ین، تا سه‌رکه‌وتن و به‌رکه‌ون و پێشکه‌ون له‌ ژبانه‌یاندا. یاخود فێری خه‌باتان ده‌کات له‌ پێناوی دادپه‌روه‌ریدا. خودا به‌مووسا ده‌فه‌رمووی «اذهب الی فرعون انه طغی». واته: «بچۆه لای فیره‌عون له‌ خودا هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه و زۆرداری ده‌کات»، ئه‌ویش بۆ ئه‌مه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌ره‌للا بگات و بچنه‌وه ناو نیسه‌تمانێ خۆیان و، له‌ زۆروسته‌می فیره‌عونه‌یش ڕزگاربان ببێ.

یان فێری خزمایه‌تی و، دۆسته‌یبه‌تی و، کرده‌وه‌ی جوانان ده‌کات له‌گه‌ڵ که‌پار و فرۆشیاردا له‌گه‌ڵ دراوسێ و پێگانه‌دا، له‌گه‌ڵ خه‌زاندا، له‌گه‌ڵ گه‌وره و سه‌رۆک و ژێرده‌ستاندا.

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: بێهه‌ر گه‌ له‌وه هه‌رچی خودا داوامان لێ ده‌کات بیکه‌ین یان نه‌یکه‌ین، نه‌گه‌ر به‌قه‌سه‌ی بکه‌ین بۆ خۆمان باشه، هه‌رگیز زبانه‌مان پێ ناگات. بۆ وێنه: فه‌رمان ده‌دات: دزی و درۆزنی و کوشتن و به‌رین و چه‌واشه‌کاری و نا‌پاکی و خو‌په‌ڕه‌تی نه‌که‌ین. راست‌گۆیین و د‌ل‌سو‌زی‌ین و کار‌دروست و دادپه‌روه‌ر و نیسه‌تمان‌په‌روه‌ر و مرۆڤ‌دۆست ب‌ین. جا ئه‌گه‌ر فه‌رمووده‌کانی نه‌و به‌جێ به‌هێنین جیهانمان لێ ده‌بێت به‌به‌هه‌شت. ئه‌گه‌ر فه‌رمووده‌کانی نه‌ویش به‌جێ نه‌هێنین ژبانه‌مان لێ ده‌بێت ده‌زخ.

(شێرکۆ) گوتی: ئێمه که دێینه سه‌ر (مافی ئافه‌رت). خودا با‌یه‌خه‌تکی زۆری پێ داوه. تێکه‌را، له‌ یه‌ک دوو جێگا‌دا نه‌بێ، که ئه‌ویش که‌لکی ئافه‌رت، خۆی، تێدا‌یه، ئیتر له‌ هه‌موو شتێکه‌دا خودا ئافه‌رتی وه‌ک پیاو (ماف) داوه‌ته‌ی. بێهه‌ر گه‌ له‌وه ئافه‌رت له‌ پێش (مه‌مه‌د) پێغه‌مبه‌ردا، پایه‌ی زۆری نزم بووبووه‌وه

له ناو کۆمه لایه تیدا، به هۆی (نایینی ئیسلام) هوه پلهی کۆمه لایه تیی وهک پیاوی لی هات زۆر بهرزووه وه. (محهمه د) که خودا سه ره رشتیی ده کرد، پتزیکی زۆری له نافرته ده گرت، ده بیاراستن له زۆرداران، یارمه تیی ده دان له کاتی تهنگانه یاندا. ته نانه ت له پاش مردنی (خه دیجه) ی ژنیشی به سالان، هه ر چاکه ی نه ی ده گتیاوه و، ستایشی ده کرد و، له خودایش ده پا ریاوه که بهیخاته به هه شته وه.

(فه ره اد) یش گو تی: له قورنانه خودا بایه ختیکی زۆری داوه به هه ژاران و لی قه و ماوان و داماون، به نه خۆشان و، به پیران و، به مندالان و، به نه و دیل و سه رگه ردانان. هانه ی موسلمان هکان ده دات خه میان به خۆن، یارمه تییان به دن، ده ستگیرییان به کن، تا ده نه ی نازار و هاوار نه میتنی له ناو کۆمه لایه تییاندا. به م په نه که (نایینی پاک ی ئیسلام) له هه مو په یوه ندیه کی ناوه ند مرۆف خۆی و، ناوه ند مرۆف و گیانه به ران و رووه ک و هه مو شتیکی تری کۆلیوه ته وه و چاره ی بۆ دۆزیه ته وه و، پتیشی پتشان داوین چۆن به خۆشی و سه ره رزییه وه بژین.

ئیسلا مه تی هه ر به قسه پێک نایه ت، نیاز ی پاک و کر ده وه ی بلن دیشی ده ویت

(شیرکۆ) گو تی: نایینی ئیسلام هه ر به وه ازنا هتیت که تو بلتی ئیسلام. ده بی به دلش خۆت به ئیسلام بزانیت و، باوه رت به خودا و به پیغه مبه رانی خودا و، به فریشته کانی خودا و، به نوو سراوانی خودا و، به پۆزی زین دوو کر ده وه ی مرۆف و چه ندو چوون کردنی خودا له گه لیا ندا هه بی. ده بی باوه رت به هه موو فه رمو وه و فه رمان و ده ستور و نامۆزگارییه کی خودا هه بی. ده بی هه ر بپاری تکیش خودا بیدا ت به چاک ی بزانیت و ملی بۆ که چ به کیت. ده بی هه رچی خودا فه رمو یه تی به کیت، وهک: نوێز و، پۆزو و، (زه کات) و اتا سامان پاک کر ده وه و، راستی و داد په روهری، به کیت. ده بی هه رچی ش خودا فه رمو یه تی نه یکه یه ت، وهک: به دگۆیی و، دوو رووی و، دزی و درۆزی و گزی و فزی و داوین پیسی و کوشتن، نه یکه یه ت. به کورتی ده بی موسلمانان له ده ست و زمانت بۆ وه ی بن و، به که لک و چاکه یشت شادمان بن. به کورتی تر: موسلمان ی راسته قینه له کر ده وه و په فتاردا وهک فریشته ی لی دی. و اتا ده بی ته مرۆفی راسته قینه. وهک پیغه مبه رتیکی لی دی: خۆی ده داته ده ست خودا. خودا هه رچی به کی لی بکات پتی خۆشه.

(هۆشه نگ) یش گو تی: پیاو تکی ده وله مهن دی بازرگان له شاری سلیمانی دا ناوی (که رمی نه له که) ده بی. پۆتی ک نیوا ره دپته وه ماله وه، که ته ماشا ده کات ناوی پلاو له ماله که یانه وه به جو که له یکه دا هاتۆته ناو کۆلانه وه. هه ندیک هه ژار و لی قه و ماو له ناوه ده خۆنه و تا ناھی سکیان پتی بشکن. نه مه له گرانییه که ی سالی ۱۹۱۴ دا رو ده دات، که سوله یانی ش نه بو نیی خۆرشت و گرانی له سه ره تای جهنگ ی جیهانی دا شه رزی کر ده بو. (که رمی نه له که) سویند ده خوات هه تا گرانییه که ده پتیه وه نه ویش وهکو هه ژار به خوات. به خیزانه که ی ده لیت: «پتیه ته له مه ولا هه موو پۆتی ک له مه نجه لیتی که وه ی ساوه ر لی ناندا شۆر یا لی بنین بۆ هه ژاران و له گه ل کولێره دا به سه ریاندا بیانه شه نه وه». وهک ده گتیه وه (که رمی نه له که) ی خودا تاس و گه له ره وه و نیشتمان په ره ره قسه که ی خۆی بر ده سه ر. نه ک هه ر هه ژاره

گاواره‌کاتی گه‌ره‌کی خۆبان زۆریه‌ی هه‌زاره‌ ئیسلامه‌کانیش له‌و خوداناسییه‌ی نه‌و که‌لکیان وه‌رگرت. (که‌ریی نه‌له‌که) خۆی مه‌سیحی بوو، به‌م کرده‌وه‌ نه‌ژاده‌ی نه‌وه‌ی چه‌سپانده‌ دلی هه‌مووانه‌وه‌ که (مه‌سیحیتی) و (ئیسلامه‌تی) هه‌ردووکیان یه‌ک نامانجیان هه‌یه‌ نه‌ویش دلخۆش کردن و په‌رستنی خودایه. (که‌ریی نه‌له‌که) به‌م کرده‌وه‌ به‌لندی سه‌ری کورده‌واری به‌لند کرده‌وه. خودا له‌ تۆله‌ی نه‌وه‌دا له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانداری (شیخ مه‌حمودی گه‌وره‌) دا کردی به‌کاربه‌ده‌ستیکی گه‌وره‌، کاروباری دارایی کوردستانیان دا‌بووه‌ ده‌ست. نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌تا ئیستاکه‌یش به‌چاکییه‌وه‌ ناوی ده‌به‌ن. ته‌نانه‌ت به‌ئیسلامیشی داده‌نین.

(فه‌ره‌اد)یش گو‌تی: وه‌ک بۆیان گیتراوه‌ته‌وه‌ (سه‌ید مه‌مه‌دی جه‌باری)یش هه‌ر له‌و گرانیبه‌دا، چاره‌سه‌ری هه‌ژاری ناو چل گوندی هۆزه‌که‌ی خۆی که‌ (جه‌باری) بوو له‌ ناوچه‌ی (قادرکه‌رم)دا کرد. نه‌ویش سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌رز کرده‌وه‌ و ئیسلامه‌تی خۆی نوواند.

(سه‌ید نه‌حمه‌دی خانه‌قا)یش که‌ له‌ شاری (که‌رکووک)دا داده‌نیشت ده‌رگای خانه‌قاکه‌ی خۆیانی کردبووه‌وه‌ بۆ هه‌ژاران و رێبواران هه‌موو رۆژتیک نانی ده‌دان. هه‌ر که‌ستیکی کارێکی بکه‌وتایه‌ میریبه‌وه‌ بۆی راهی ده‌کرد، بێ نه‌مه‌ی مز یاخود دیاری له‌ که‌ستیکیان وه‌ر‌بگرێ. نه‌ویش نمونه‌ی کوردی راسته‌قینه‌ و موسلمانێ راسته‌قینه‌ بوو.

(حه‌مه‌ ناغای گو‌یه‌)یش هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ له‌ گرانیبه‌که‌دا ده‌ستگیرۆی هه‌ژاران و لێ قه‌وماوانی ده‌کرد. سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کورد و موسلمانانی به‌رز کرده‌وه‌.

(حه‌پسه‌خانی نه‌قیبیش) خۆی کردبووه‌ پشتیوانی هه‌ژاران و داماوان و لێ قه‌وماوان، هه‌موو سامانه‌که‌ی خۆی له‌پێناو چاکه‌ و خوداناسی و نیشتمانپه‌روه‌ری و کوردپه‌روه‌یدا به‌خت ده‌کرد. به‌کوردایه‌تی و موسلمانیتییه‌که‌ی سه‌ری هه‌موومانی به‌رز کرده‌وه‌. خودا له‌ هه‌موویان خۆش بێ و به‌به‌هه‌شت گیانیان شاد بکات.

میژووی کۆمه‌لی زانستی کوردان

سەرئێختیک:

ئەم نامیلکەیه که بابەتی ئەو کۆرە بوو یەکییتی نووسەرانی کورد لقی سلیتمانی بەبۆنەی دوو سەد سالە شاری سلیتمانییەوه پێکی خستبوو، مامۆستاش بەم باسە بەشداری تێدا کرد و لە پاییزی سالی ١٩٨٥ لە هۆلی کرێکاران خۆتندویهتیەوه.

دوایی دراوه بەرەقابه‌ی چاپمەنی لە بەغدا بەمەبەستی پێگەدانی بۆ چاپکردن، رەقابه‌ش بەمۆلەتی ژماره ١٧٨ لە ١٩٨٥/٩/٢١ برپاری لەسەر دراوه... بەلام هەر بەدەسنووسی لە لای ماوه‌تەوه.

ئەوه‌ی دەبوو بوترايه لە پێشەکی ئەم باسەدا ئەو بارودۆخە‌ی دوا‌ی شۆرشە‌کی شیخ مەحمود بوو که بەسەر دەرە‌ی سلیتمانی بەتایبەتی و کوردستانی خواروو بەگشتیدا هات.

ئەو شۆرشە ١٩١٨ - ١٩٢٧ ببووه جینگای هیوا و ئەمە‌لی کوردی باشوور لە پێکه‌یتانی قەبارە‌یه‌کی کوردی سەربە‌خۆ و دەست‌خستنی مافە‌ رەواکانی ئەتە‌وه‌ی کورد. بەلام که ئینگلیزی داگیرکەر لە عێراقدا حوکمە‌تە‌که‌ی بە‌غدا‌ی پێکه‌یتا و فە‌یسه‌لی یە‌که‌می هێنا و کردیه‌ مە‌لیکی عێراق، ئیتر بە‌تە‌وا‌ی کۆششی بۆ ئەوه‌ دە‌دا که باشووری کوردستانیش بە‌رە‌وه‌ی بە‌غدا‌وه‌ بیه‌ستی.

لەم پێناوه‌دا هە‌موو تواناکانی خۆ‌ی و کاربە‌ده‌ستانی بە‌غدا که‌وتنه‌ گەر، بۆ ئە‌نجامدانی ئەو مە‌بە‌سته‌، هە‌تا له ١٩٢٧دا شیخی نە‌مر ناچار کرا چە‌ک دانی و لە (ۆ‌له‌ژێر)ی ئێ‌ران دانیشی.

پۆ‌ژنامە‌ی (ژیا‌نه‌وه‌)^(١) ببووه‌ تۆ‌زگانی ئەو تە‌قە‌للا دوو قۆ‌لییه‌ی ئینگلیزه‌کان و حوکمی بە‌غدا لە پێ‌نا‌وی ناشیرینکردنی رۆ‌خساری شیخ و جوولانه‌وه‌که‌ی و لە بار‌چاو‌خستنی لای خە‌لکی، ئە‌مه‌ش بە‌هۆ‌ی کۆ‌مه‌لتی ئەو نووسەرانه‌ی که لە سە‌رده‌می شیخدا زەرە‌رمە‌ندبوون یا (بە‌هەر هۆ‌یه‌که‌وه‌ بێ) حە‌زیان لە شیخ و شیخان نە‌ده‌کرد.

لایە‌رە‌کانی ئەو پۆ‌ژنامە‌یه‌ پێ‌ن لە‌ غۆ‌نه‌ی ئەو هێ‌رش برد‌نانه‌ و بلا‌و‌کرد‌نه‌وه‌ی دیکۆ‌مینتی هە‌له‌کانی سە‌رده‌می حوکمی شیخ و کرد‌نیان بە‌دی‌وجامە‌ بۆ را‌و‌کردنی خە‌لکی بە‌ده‌وری ئاراسته‌کرد‌نه‌که‌ی ئینگلیز و حوکمە‌تی بە‌غدا‌دا.

هەر بۆ ئە‌وه‌ی خە‌لکی سادە و سا‌کاری ئەو پۆ‌ژگاره‌ بە‌هە‌له‌دا بە‌رن (ژیا‌نه‌وه‌) که‌وت‌بووه‌ بایە‌خ‌دان بە‌ده‌نگوباس و بە‌ر‌چاو‌خستنی رۆ‌دا‌وه‌کانی شۆ‌رشی کوردی کوردستانی با‌کور (کوردی شیمال) و پیا هە‌لدانیان.

ئە‌مه‌ هەر‌چە‌ند کار‌تکی چاک بوو لەو پۆ‌ژه‌دا بە‌لام پۆ‌ژنامە‌که‌ ده‌یو‌یست ئەو بۆ‌شایی و ده‌لاقە‌ گە‌وره‌یه‌ی بێ‌ پێ‌ کاته‌وه‌ که لە‌بن دە‌ستیدا دروستی کرد بوو، که شیخ و شۆ‌رشە‌که‌ی بە‌خراپ بداته‌ قە‌لە‌م خۆ‌ نا‌کرێ‌

(١) ژیا‌نه‌وه‌: پۆ‌ژنامە ١٨ ئا‌گستۆ‌سی ١٩٢٤ - ١٤ کانوونی دوو ١٩٢٦، سلیتمانی.

داوای (بەدیل) یک بەکا لەناو باشووردا تا جیتی ئەو بگرتیتەو لە بەگزاچوونەوی داگیرکەرەکان و حوکمی عەرەبی بەغدا!... جا باشتەر ئەوە بوو لاپەرەکانی لە پاس و بابەتی کورد و کوردایەتی خالی نەبن!، شۆرشەکی شێخ سەعیدی پیران و رووداوێکی باشتەری گەرەسەیک بوون. بەمانایەکی دی، عەرەب وتەنی: «کلمە حق آریدبها، الباطل».

خۆ پاساودانەوێکی مێژوونووسی هێژا د. کەمال مەزھەر بۆ دەستە و داوەری (ژایانەو) لە جیتی خۆیدا، بەلام لە لای منەو ئەوانە زانیبیتیان یان نا بەو کار و ھەلوێستەیان لە خزمەتی ئینگلیز و حوکمە دروستکراوەکیدا بوون لە بەغدا و زۆر بەداخەو کە منەوێران و پرووناکییرانی کورد ئاوا لە قوناغە جیاجیاکانی مێژووی ئەم نەتەوێدا پێنوسەکانیان دەوری خزمەتی بەرژەوندی دوژمن دەبینن.

بەلام کاتی راستی و چەوتی دەردەکەوێ کە فایدەیکە ئەوتۆی نامیتن: (... زۆری نەبرد کاتیک ئەوانە لە - ژایانەو - دا دیاننوسێ ئەو گەشتن کە سیاسەتی ئینگلیز لە چوارچۆی بەرژەوندییە سەرەکییەکانی بەرتانیا دەرناچیت و شتیکی ئەوتۆی بۆ کورد لێ چاوەروان ناکریت، بۆیە بەشتیکان دەستیان لە نووسین ھەلگرت و لە کاری سیاسی دوورکەوتنەو و بەشتیکیشیان دایانەو پال شێخ (محمود).^(۱) لەم بارودۆخە ئێمە و ئەو بەرکردنی فیکری و ھەلوێست وەرگرتەو خەلکی (بەتایبەت چینی خۆتەواوەکە) و ھەر وا کە حوکمی بەغداش لە دەقەرەکدا بوو و واقیعی، نیشتر منەوێران و پرووناکییران ھاتنە سەر ئەو راستییە کە پێوستە شتوازی خەبات و ھەلدان بۆ بەدەستھێنانی (ئەوێ دیتە دەست) بگۆڕی، لە پتی موسایەرە و موھادەنە لەگەڵ کاربەدەستانی بەغداوە بەشکو بتوانی جۆرە مافیکێ پۆشنییری و ئیداری و خۆ بەرتەوێردن بەدەست بێ، ئەمەش لە پتی ھوشیارکردنەو و تێگەیانندی خەلکە دواکەوتوو نەخۆتەواوەکەو، بۆ ئەمە ھەلکردنی چرای خۆتەواری و زانستی لەناو میللەتدا باشتەری شتواز بوو.

ئەو بوو لە بەغدا (یانەو سەرکەوتنی کوردان) ۳۰ مایسی ۱۹۳۰ لە لایەن پرووناکییرانی کوردی ئەوتەو کرایەو، (کۆمەڵەی لاوان) لە بەغدا کاری لە سنووری تەسکی خۆیدا دەکرد.

لە سلیمانیش پرووناکییران ئەم شتوازیان گرتە بەر، بێوانە (ئەحمەدی عەزیز ناغا) لە (ژایان) ژیانەو (۲)ی سالی (۱)، ۱۹۲۶/۱/۲۸ لەژێر سەردیری (نیشتر نۆزە ئییمە) دا چی دەلێ:

(... بەسورەتیکێ ناشرکا دەمووی عەرزتان بەکم کە میللەتی ئییمە ئەمڕۆ لە ھەموو شتیک زیاتر محتاجی تشکیلکردنی جەمعیەتیکە، یەعنی لازمە جەمعیەتیک کە عیبارەت بێ لە ئەشراف و مۆتەمەیزان و مۆنەوێران لە داخلی پرۆگرامیکێ باش و یتکۆپیکدا وە لە جیگایەکی معلومدا تەشەکول و تەجموع بەکات و ئەو جەمعیەتە دائیما لە جیگایەکی تاییبەتی کۆبەنەو و ھەر کەس بەقەدەر حیسیاتی

(۱) عەبدوللا زنگەنە: ژایانەو و شیتی لە پۆژنامەنووسی کوردیدا - پێشەکی د. کەمال مەزھەر، چاپخانە

وہزارەتی پەرورەدە، دەرگەو موکریانی - ھەلوێر ۲۰۰۰، ل ۱۶ - ۱۶.

(۲) ھەمان سەرچاوە... ل: ۱۶.

خۆی دەردی میللەت بەیان بکات، وە ناتەواوی میللەت لە جیهەتی معارف، تجارت، صنایع، دەردی ئەخلاق و ئیقتصاد وە هەموو شتیکی ترەو بخاتە بەرچاو، وە هەموو بەجەمعی لێی وردبینەو وە دەرمانی بۆ بدۆزینەو، هەر کەس بەقەدەر حال و وەصفی خۆی بۆ پووناککردن و راخستنی ئەو جێگایە معاوەنەت بکات.

هەرچەندە د. کەمال مەزھەر ئەم دیاردەی دروستبوونی کۆمەڵە و یانە رۆشنبیریانە بەچاوتیکەرەکی ئەوانەی ئەوروپا دەداتە قەڵەم کە عەرەبەکان لە بەغدا دەستیان پێ کرد وەک: (جماعة الأهالي، نادي القلم، نادي المثني) بۆ چالاکی نوواندنی رۆشنبیری و ورزشی و کولتوری وە چاپ و پەخشی بلاڤۆک و نامیلکەیی هوشیارکردنەوی نەتەوایی و نیشتمانی و دەرکردنی رۆژنامه و گۆڤار... ئەم دیاردەییە لەوانیشەو پووناکییرانی کورد لێیەو فێربوون. ئەو بوو کۆمەڵە تەقەللایەکی سەرئەگەوتوواندا بۆ دامەزراندنی (یانە سمکۆی شوکاک ۱۹۳۵/۳/۴).^(۱)

جا بەلای منەو کارکردن و دامەزراندنی (کۆمەڵە زانستی کوردان) هەر لەو بازەییەدا و نەگەر چاوتیکردنیش پێ کاریکی باش بوو. (مژدەییەکی گەورە بۆ هەموو کوردان)

مەعلوم خۆتندەواران گەر ئەمە کە تاكو ئەمڕۆ هەموو ئارەزوو و ئەمەلمان حەسر کردۆتە سەر بلاکردنەوی عیلمومەعاریف، ئەوا ئەمڕۆ شوکرەن لیلای بەکەمالی ئیفتیخار بەری ئەم سەعیە ئەخەینە بەرچاوی میللەت، بنا لەسەر تەشەبوساتی چەند کەسانێکی میللەتپەرور و تەصدیقی وەزارەتی داخلیە وە معاوەنەتی گەورەیی جەنابی مۆتەصەریف وە موفەتیشی ئیداری پرۆگرامی و نظامنامەیی جمعیەتی زانستی کوردان نشر و اعلان دەکەین...

بەنەشر و تەقدیم کردنی ئەم مۆژدە خۆشە، ئەم خەبەرە بەقیمەتە - ژيان - جێدەن مەسرور و موفتەخیرە.^(۲)

ئایەم شێوەیە و لەو پەوشەدا بوو کە (جمعیەتی زانستی کوردان) لە سلیمانی دامەزرێت. تێبینی: لە پێشکەشکردنی ئەم نامیلکەییەدا نووسەر خۆی هەندێ پەراوێزی نیشارە کردووە کە لە کۆتایی بەسەکەدا نووسراون، ئەوانی دی پەیریەندیان بەووە نییە.

«ئەحمەد»

(۱) د. کەمال مەزھەر: چەند لاپەرەیک لە میتزوی گەلی کورد - نامادەکردنی: عەبدوللا زەنگەنە - چاپ و

پەخشی دەزگەیی موکریانی - هەولێر ۲۰۰۱ (بەرگی دوو): ل ۳۳۱ - ۳۴۴.

(۲) ژيان: رۆژنامه - ژمارە (۱۱) سالی (۱) ۱۹۲۶/۴/۱ سلیمانی.

پیشه‌کی:

نهم نووسراوه:

(کۆمه‌لی زانستیی کوردان) که له سالی ۱۹۲۶دا له شاری سلیمانیدا دامه‌زرا، (نهمه‌وی نمۆادی کورد)^(۱) به‌هه‌یوا و ئاواتیکی زۆره‌وه و، یارمه‌تییه‌کی مه‌ردانه‌وه پێشوازییان کرد. نهمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه بوو که نهمدانه‌کانی کارگێڕیی کۆمه‌له‌که، له پیاوانی که‌له‌ی رۆشنه‌بیران و نه‌یشتانه‌یه‌روه‌رانی کوردی نه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ژمێران. له راستیه‌شدا وا ده‌رچوون. چونکه له ماوه‌یه‌کی که‌مدا زۆریه‌ی. نامانجه‌کانی کۆمه‌له‌که‌یان هه‌تیایه‌ دی، وه‌ک (به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خوێنده‌واری) و (فێرکردنی زمانانی کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی به‌خوێنده‌واران) و (کردنه‌وه‌ی نووسراوخانه‌یه‌کی ناوازه) و (ده‌ستگیربیکردنی نه‌و شاگرده‌ هه‌زارانه‌ی ده‌یانخوێند له‌ خوێندنگاکانی کوردستان و ده‌ره‌وه‌ی عه‌یراقد) و (په‌یتانی شاگرده‌کانی به‌وتاردان و، وتار نووسین به‌سه‌ریه‌ستیه‌وه) و (کردنه‌وه‌ی پێشانگا به‌ ده‌ستکردی تازه‌ بابه‌ت و داهێنراوی شاگرده‌کان) و (بلاوکردنه‌وه‌ی گه‌یانی کوردایه‌تی و مرۆفایه‌تی به‌هه‌زی و تاردانی هه‌فته‌یه‌یه‌وه‌ به‌ناو جه‌ماوه‌رانی کوردا) و (یه‌شدارێ له‌ ناوه‌نگه‌کانی لاسایه‌کردنه‌وه‌دا به‌ که‌لکی شاگرده‌ هه‌زاره‌کانی خوێندنگا سه‌ره‌تاییه‌یه‌کی کوران و کچان) و گه‌لێک شتی تر... به‌لام جیتی داخه‌ که (کۆمه‌لی زانستیی کوردان) له‌ تمه‌نیکی نزیکه‌ی (۱۹) سالییدا، هه‌ر یه‌ک دوو سالیکی به‌شوخه‌نگی و هه‌یز و هه‌ره‌تیه‌وه‌ ژیا. ئیتر له‌وه‌دوا به‌کزی و لاوازییه‌وه‌ کاروباری خۆی به‌پێوه‌ ده‌برد. نه‌گه‌ر یارمه‌تی دانیشتوانی شاری سلیمانی و لاوه‌کانی له‌ ئارادا نه‌بوایه‌ زۆر زووتریش له‌ناو ده‌چوا! دوایی له‌ سالی (۱۹۴۴ - ۱۹۴۵)دا، کۆمه‌له‌که‌ داخرا و خوێندنگایه‌ک له‌ جیتی خوێندنگایه‌کی نه‌و دامه‌زرێنرا ناوی نرا: (قوتابخانه‌ی زانستیی ئیواران)، که له‌ لایه‌ن میریه‌وه‌ به‌پێوه‌ ده‌یڕا!...

(کۆمه‌لی زانستیی کوردان)، له‌ به‌ر دوو هه‌وای به‌سه‌ر هات: (یه‌که‌م) له‌ به‌ر کاره‌ساتی ناوه‌مواری رۆژگار. (دوهم) له‌ به‌ر هه‌ندیک هه‌له‌ی خۆمان، که له‌ناکۆکیی نهمدانه‌ گه‌وره‌کانی کۆمه‌له‌که‌وه‌ روویان دا. له‌گه‌ڵ نهمه‌یشدا (نهمه‌وه‌ی کورد)، چاوی نه‌ترسا و نه‌به‌زی. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ (رۆشنه‌بیرانی کورد) چاکی مه‌ردایه‌تیان لێ کرد به‌لادا و، وازیان نه‌هه‌تی، تا زۆریه‌ی نامانجه‌ پیرۆز و به‌ره‌زه‌کانی (کۆمه‌لی زانستیی کوردان)یان هه‌تیایه‌ دی، که تا ئێستاکه‌یش خه‌باته‌کانیان هه‌ر له‌ په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردنان و به‌ره‌مه‌کانی‌شان هه‌ر رووه‌و چاکی و شوخه‌نگی ده‌جن.^(۲)

نهم نووسراوه‌یش که ناوم ناوه: (میژووی کۆمه‌لی زانستیی کوردان)، نامانج و ئاواتی کۆمه‌له‌که‌ و،

(۱) دیاره‌ مامۆستا مه‌به‌ستی دلسۆزان و رووناکبیرانی کوردی سلیمانییه‌، چونکه دامه‌زراندن و مه‌ودای چالاکییه‌کانی‌ش هه‌ر له‌و سنوره‌دا بووه‌.

(۲) لێره‌دا نازانم مه‌به‌ستی مامۆستا چیه‌، به‌تایبه‌ت که‌ ده‌لێ: تا ئێستاکه‌یش، چونکه سالی ۱۹۸۵ که نهم پێشه‌کییه‌ی نووسیه‌وه، له‌میژ بووه‌ که‌ بوون و چالاکی نه‌و کۆمه‌له‌یه‌ نه‌ما بوو!.

پتیره‌وییه‌کدی و، خه‌باته‌کانی و، به‌رهمه‌کانی پیشان ده‌دات له‌ ماوه‌ی ژیانیدا. هیوادارم خوتنده‌واره به‌پتیره‌کاغان که‌لک و خۆشیی لی وه‌ریگرن. (*)

شاگر فتاح

(خاوه‌نی پرۆژهی خوتنده‌واری کورد)

(سلیمانی): (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

پتیره‌ویی کۆمه‌لی زانستی کوردان

(ناوی کۆمه‌له‌که و بنکه‌کدی)

۱- ناوی کۆمه‌له‌که (کۆمه‌لی زانستی کوردان)ه. بنکه‌که‌بشی له‌ شاری (سلیمانی)دایه.

(مه‌به‌سی کۆمه‌له‌که)

۲- مه‌به‌سی کۆمه‌له‌که: بلا‌و‌کردنه‌وی زانین و زانستییه له‌ کوردستاندا ئه‌وه‌یش به‌م شتیه‌یه‌یه:

ا- به‌بلا‌و‌کردنه‌وی پرۆژنامه و نووسراوانی سه‌ری‌پیی.

ب- به‌په‌رچه‌کردنی نووسراو و، دانانی نووسراوه‌کانی خوتندنگاکان و بابه‌تانی تریش.

ج- به‌کردنه‌وی خوتندنگا و وانه‌گوتنه‌وه به‌رۆژ و به‌شه‌و.

ح- به‌وتار خوتندنه‌وه بۆ‌رۆشنکردنه‌وی می‌شکی هاو‌نیشتمان‌ه‌کان.

د- به‌کردنه‌وی نووسراوخانه.

ه- به‌شاگرد ناردن بۆ‌خاکه‌ پتیشکه‌وتوه‌کانی جیهان بۆ‌ئهمه‌ی به‌خوتن و ببن به‌پسپۆر.

۳- کۆمه‌له‌که، له‌ شتیه‌یه‌کی تاییه‌تیدا، له‌ پرۆی می‌ژوو و زه‌ویناسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له‌ باره‌ی

(کوردواری) و (کوردستان)ه‌وه‌ لیکۆلینه‌وه‌ ده‌کات و، هه‌رچییه‌کی ده‌ست که‌وت بلا‌وی ده‌کاته‌وه.

۴- کۆمه‌له‌که بۆ‌پتیکه‌یتانی خۆشه‌ویستی و کۆکی له‌ نیوان (کوردواری) و (فه‌رمانه‌وایی)دا،

هه‌روه‌ها بۆ‌پته‌وکردنی گیانی په‌په‌ر‌ویکردنی یاساکانی فه‌رمانه‌وایی و فه‌رمانه‌وایی خۆی، به‌هۆی

نامۆگاری کارانه‌وه‌ که‌ به‌تاییه‌تی ده‌یاننیرت بۆ‌ناو کوردواری، شیره‌ت و نامۆگاری بلا‌و ده‌کاته‌وه.

۵- کۆمه‌له‌که به‌هیچ شتیه‌یه‌ک ده‌ست له‌ زرن‌گکاری نادات.

حاجی فه‌تاح زاده

په‌مزی

پارتیزه‌ر

په‌فبق

مه‌عرووف به‌گ زاده

فانیق

(*) : ئهم وتاره له‌ پاییزی سالی ۱۹۸۵دا له‌ هۆلی کرێکارانی سلیمانیدا خوتندرایه‌وه. کۆره‌کیش (یه‌کیتی

نوسه‌رانی کورد) بۆ‌ئاماده‌ کردبووم، که‌ به‌بۆنه‌ی تپه‌په‌وونی دوو سه‌د ساله‌وه‌ به‌سه‌ر دامه‌زراندنی شاری

(سلیمانی)دا، گیرا بوو. (ش. ف)

پېړه ویی ناوځو

شپوهی ناو نووسین و نندام وەرگرتن و نندام دهرکردن:

۱- بڼ جیوازیی په گهز و نایین هه موو که سټک به پیتی نهو مهرجانه ی له خواره وه نووسراون، ده توانی به پیتی پر یاری دهسته ی کارگرتی بپته ناو کومه له که وه:

۱- تهمه نی له بیست سال که متر نه بڼ.

ب- بهش براو نه کرا بڼ له مافی شارستانی تی و، خاوه نی رهوشت و خوی جوانیش بڼ.

۲- هه ج که سټک پتچه وانه ی مبه سه کانی کومه له که بجو لیته وه، یاخو مانگانه و پاره ی هاتنه ناو کومه له که ندادت، یان به جوړکی وها بجو لیته وه که له ناو هاو نیشتمان هکاندا به بڼ نابرووی دابنځ، به پر یاری کی دهسته ی به پتیه بهران له کومه له که دهرده کړت.

شپوهی دوروستکردنی^(۱) دهسته ی به پتیه بهران و فرمانه کانیان

۳- کومه له که به سایه ی (دهسته ی به پتیه بهران) وه که له سڼ کهس که متر نابڼ و له حوت کهس زوړتر نابڼ کاروباره کانی به پتیه دهر بڼ.

۴- (دهسته ی به پتیه بهران)، له لایمن زوړه ی کتیه وه که له گشت نندامه کان هله ده بڼ بڼ.

۵- سه روک و نووسیار و ژمیاری کومه له که و فرمانه بهران له (دهسته ی به پتیه بهران) یاخو له نندامانی کومه له که داده زوړتر بڼ و هله ده بڼ بڼ. به لام پتیه سه سه روک له دهسته ی به پتیه بهران بڼ.

۶- (دهسته ی به پتیه بهران) بڼ به جیتیه تانی مبه سه کانی کومه له که هه رچی پتیه سه بڼ دهیکات. (دهرامهت) و (به ختکردن) ی^(۲) کومه له که دیاردی دهکات. تهرازوکاری (بودجه) ی سالی داهاتو و ناماده دهکات و دهیخاته بهرده م گشت نندامانی کومه له. هه موو سالتیکیش هه رچی کردووه و، هه رچی پتیه سه بکری بڼ به جیتیه تانی مبه سه کانی کومه له که، له نامه یه کی دورودر ژدا پتیه تانی گشت نندامانی کومه له که دهکات.

۷- (دهسته ی به پتیه بهران)، فرمانه کانی فرمانه بهران و نووسیاره کان دیاردی دهکهن و به سه ریشیانه وه دهگه رڼ تا بزائن چوڼ فرمانه کانی خو یان ده بڼ.

دهرامه تی کومه له که و به ختکردنه کانی

۸- دهرامه تی کومه له که بریتیه له و پاران ه کی وهرده گیر بڼ له نندامانی کومه له که له کاتی بوون

(۱) راستتر: شپوهی پتیه کاتنی.

(۲) به ختکردن: واته خهرجکردن - صرف-.

به نندامياندا و، مانگانى نندامه كان و، پيتاك و به خشيني چاكه خاوزه كان.

۹- هموو ننداميتك له كاتى هاتنه ناو كۆمه له كدا، دهبن به پيتى تواناى خۆى، هه نديك پاره به ناوى هاتنه ناو كۆمه له كه وه بدات. ئهم پاره به هه ره كه مى روپيه به كه. ههروه ها دهبن به پيتى تواناى خۆى مانگى شتيك به كۆمه له كه بدات.

۱۰- ده رامي تى كۆمه له كه ته نيا بۆ به جيه تيانى مه به سه كانى كۆمه له كه به خت ده كرى. هه پاره به كيش به خت كرا به به رمان و به سه ندر كردنى (ده ستهى به رتوه به ران) پيتك ديت.

۱۱- (ده ستهى به رتوه به ران) دهبن ئهو به راوانى كه (ياساى كۆمه لان) به رمانيان پى ديدات بيانگريت. نه گهر له وانه زۆر ترش پتويست بوو، به راو (ده فته ر) به گريت.

ده ستهى گشتى

۱۲- (ده ستهى گشتى) هموو سالتيك له يه كه م رۆزى مانگى په له (تشرى ئه وه) دا كۆده بيته وه. فرمانه كانى نه مه تان:

۱- ده رامي ت و به خت كردنى كۆمه له كه به خت ده كات.

ب- به پيتى پتويست پتوه يى كۆمه له كه ده گۆزى.

ج- سه رله نوئى (ده ستهى به رتوه به ران) هه لده بۆر تته وه.

د- بۆ سالى داها توى كاروبارى كۆمه له كه ريك ده خات.

۱۳- سه رۆكى (ده ستهى به رتوه به ران) ده بيته سه رۆكى (ده ستهى گشتى) يش.

۱۴- سه رۆكى (ده ستهى به رتوه به ران)، يا خود جينگريك كه كۆمه له كه دايدهن، له دادگاهه كان و ده سگاكانى ميريدا كۆمه له كه ده نوئى و له جى كۆمه له كه داده نرى.

۱۵- چ له ناو (ده ستهى به رتوه به ران) دا بى و، چ له ناو (ده ستهى گشتى) دا بى و تووئژ كردن و به رياردان، له لايه ن زۆرى ئهو كه سانه وه ده دريت كه كۆبوننه ته وه.

۱۶- كه پتويست به وه بكات (ده ستهى گشتى)، له سه ر بانگ كردنى (ده ستهى به رتوه به ران)، بيتجكه له كۆبوننه وهى ناساى سالانه، هموو ده ميتك ده توانى كۆبيتته وه و، به پيتى ئهم پتوه ييه فرمانه كانى خۆى به جى به پيتى.

۲۷ى مانگى چله (كانونى ثانى) ۱۹۲۶

حاجى فەتاح زاده
ره مزى

پارتيزه
ره فيق

مه عرووف به گ زاده
فائق

(ده كه كه چه شنى خۆيه تى: ۲۱ - ۲۶۳)

پێدان بە کۆمه‌له‌که‌ دا به‌ زرتی

به‌ پیتی فهرمانی کار به‌ ده‌ستی کاروباری ناوخۆ (وزارة الداخلية) ژماره (٢٥٧١) ی پۆزی ٢٤ - ٢ - ١٩٢٦ که‌ بۆ پارتیزگای سلیمانی نێیرا بوو، پێ درا به‌ (کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان) به‌ پیتی (یاسای کۆمه‌لان) و نه‌و (پێره‌وی) یه‌ی به‌ پێچه‌راوه‌یی نێیرا بوو، و له‌ سه‌ره‌وه‌ پێشان درا بوو، ده‌ست بکات به‌ فرمانکردن و به‌جۆڵیتته‌وه‌. موته‌سه‌ریفی سلیمانیش که‌ (ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ) بوو، وێنه‌ی نه‌و نامه‌یه‌ی به‌هه‌رسی خاوه‌ن سکالاگان (ره‌مزی حاجی فه‌تاح) و (ره‌فییقی پارێزه‌ر) و (فایه‌قی مارف به‌گ) راگه‌یانده‌، بۆ نه‌مه‌ی ده‌ست بکه‌ن به‌ کارکردن و به‌جۆڵیتته‌وه‌، به‌ پیتی (پێره‌وی) یه‌که‌یان و (یاسای کۆمه‌لان). (١)

ناهه‌نگی کردنه‌وی کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان

له‌ شه‌وی ٣/٤/١٩٢٦ دا ناهه‌نگیککی گه‌وره‌، له‌ ساختمانی شاره‌وانیی سلیمانیدا، به‌بۆنه‌ی کردنه‌وی (کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان) هه‌ گێتێرا. جینگا که‌ له‌ شێوه‌یه‌کی جوان و ره‌نگاوه‌رنگ و په‌سه‌نددا پارتێرا بووه‌. سێ سه‌د که‌ستیک له‌ فه‌رمانبه‌ران و نه‌فه‌رانی گه‌وره‌ و به‌جۆک و پیاوی گه‌وره‌ و ناسراو و بازرگان و زانایان و پۆشنبیرانی شاری سلیمانی له‌ویدا کۆبوونه‌وه‌. پێره‌ویی ناهه‌نگه‌که‌ که‌ به‌ زمانانی (کوردی) و (ئینگلیزی) چاپ کرابوو، له‌ به‌رده‌م میوانه‌کاندا دانرا. ئنجا ده‌ست کرا به‌ ناهه‌نگه‌که‌. (ره‌فییقی پارێزه‌ر) و (ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ) و (حاجی توفیقی پیره‌مێرد) و (جه‌مال به‌گی بابان) و (شیخ مسته‌فای دادگه‌ر) هه‌ریه‌که‌یان وتاریکی پێشکه‌شی دانیشتیوان کرد. وتاره‌که‌ی پیره‌مێرد به‌هۆنراوه‌ بوو. (١)

پوخته‌ی وتاره‌کانیان نه‌وه‌ بوو پێرۆزاییبان له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد کرد که‌ (کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان) ی بۆ دامه‌زرێنراوه‌ بۆ نه‌مه‌ی به‌سایه‌ی بلاوکرده‌وه‌ی زانست و هونه‌ر و وێژه‌ و پێشه‌سازیه‌وه‌ له‌ ناویدا پێش

(١) به‌ پیتی نه‌و پێرۆرتاژه‌ی (ژیان) له‌ ژماره (١٢، ١٣) ی ١٢، ٢٢/٤/١٩٢٦ ده‌رباره‌ی ناهه‌نگه‌که‌ی نووسیه‌، دوا به‌ دوای وتاره‌که‌ی ئه‌حمه‌د به‌گی موته‌سه‌ریف (له‌ ته‌ره‌ف جه‌نابی حاجی توفیق به‌گه‌وه‌ شیعه‌ریک خوتێرایه‌وه‌) که‌ تیایدا ده‌لێ:

نیشمه‌و گولی ئومیدی وطنمان نه‌پشکوێ
میلله‌ت ئومیده‌واره‌ به‌ (زانستی) سه‌رکه‌وی
زانستیه‌ سوپه‌ی میلله‌ت بلێند نه‌کا
زانستیه‌ که‌ ئێمه‌ بناسێ به‌ نه‌وروپا
زانستی زۆر به‌ قیسه‌ته‌ ئومیدی ناتیه‌
نهم‌ إحتماله‌ فه‌نله‌، وه‌طه‌ن روو له‌ هاتیه‌
(توفیق) ی حق بێته‌ ره‌فیقم‌ان له‌م‌ نیشه‌دا
وا ده‌ست له‌ ده‌سته‌، نه‌لیه‌ته‌ خوا قوه‌تیش نه‌دا

بکهوئ و بگاته پیزی نەتەوە پیتشکەوتووەکانی سەرزمین و، هەست بەمرۆڤایەتی خۆی بکات. هەروەها داوایان لە نەتەوەکەمان کرد کە هۆگری خۆبەهێشتەواریی بێن و یارمەتی (کۆمەڵی زانستیی کوردان) یش بدات بەسەر و بەپارە لە پێناو پیتشکەوتنی خۆیدا.

وتارەکانی ئەو ئەندامانە هەموویان دلگیر و پەسەندبوون و کاریان کردە سەر دل و دەروون و میتشکی دانیشتووەکان. (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) کە مۆتەسەرپی سلیمانی بوو، قسەکانی پر بوون لە هەستی کوردایەتییەکی بەرز و پیروۆز بەرامبەر کۆمەڵەکە و کوردەواری. پر بەدلێش بەلێنی دانێ کە هەرچیەکی لە دەست بیت بیکات بۆ سەرگرتنی کاروباری کۆمەڵەکە و گەشەکردنی خۆبەهێشتەواری لەناو نەتەوەکەیی خۆیدا. هەر ئەو شەو دەستکرا بەهەلبژاردنی دەستەیی بەپێوەبردن: (۱)

مۆتەسەرپی سلیمانی ئەحمەد بەگی توفیق بەگ: سەرۆک
دادگەری تەنیا جەمال بەگ بابان: جێگری سەرۆک
شیخ مستەفای قەرەداخی (دادگەر): ئەندام
موحەممەد ئاغای عەبدوڕەحمان ئاغا: ئەندام
عیززەت بەگی وەسمان پاشا: ئەندام
غەفوور ئاغای حاجی عەبدوللای گەرە: ئەندام
رەمزی فەتاح: ئەندام
فایەق بەگی مەرف بەگ: ژمیریار
پارێزەر رەفیع ئەفەندی توفیق: باوەڕپێکراو

هەر ئەو شەو، پاشا هەلبژاردن، دەستکرا بەکۆکردنەوی پیتاک، (۲) (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ)، لە هەموو کەسیکی زۆرتر بەخشیی بەکۆمەڵەکە. (۲۰۵) روپیەیی پیتشکەش کرد. بەراستی ئەو شەو،

(۱) بەپیتی راپۆرتازی کردنەوی ئاھەنگی زانستی (کە ئیشارەمان پێدا) لە شەوی ۲/۳ - ۴ - ۱۹۲۶ ئاھەنگی کردنەوی جەمعیەتەکی گێرراوە، لە (ژیان) ی ژمارە (۱۳) لە ۱۹۲۶/۴/۲۲ دا ھاتووە کە: شەوی ۱۳ نیسان ۱۹۲۶ لە دائرەی بەلەدبەدا ئیجتەماعی کرا بאלتفاق زەواتی موحتەرەمەیی ژێرەو بۆ ھینەتی ئیدارەیی جەمعیەتی زانستی ھەلبژێراوان. کەواتە (ھەر ئەو شەو) ھەلبژاردنەکی نەکرەو. بەلام بەپیتی ژمارە (۱۳) ی رۆژنامەیی (ژیان). لاپەرە (۳) سالی ۱۹۲۶، لە شەوی ۱۳/۴/۱۹۲۶ دا لە شارەوانی سلیمانیدا کۆبوونەوێکە کرا... لام وایە ئەم مێژووێکە بۆ (ھەلبژاردنی ئەندامانی کۆمەڵی زانستیی کوردان) دانراوە، دەبێ ۱۹۲۶/۴/۳ بێ، چونکە ئاھەنگە گەرەکی بۆ کردنەوی کۆمەڵ، ھەر لەو شەویدا ھەلبژاردن و پیتاک کۆکردنەوێ کرا.

(۲) دیسانەوێ (ھەر ئەو شەو) پیتاک کۆنەکراوەتەو، بەپیتی راپۆرتازەکی (ژیان) لە شەوی ئاھەنگی کردنەوی جەمعیەتدا دوا و تارەکان و چا خواردنەوێ دەستکرا بەپیتاک کۆکردنەوێ. ئەو کارە ھەتا ماوەیەکی زۆر ھەر بەردەوام بوو.

هممو دانیشتووه کان به چاو تیرییه که وه پیتاکیان پیتشکه ش کرد. بهی نمو شهووه و بهی نمو انه پشه وه که لهووه پاش له ناوچهکانی خاکی سلیمانی و ههولیر و جیتگیانی ترهوه کۆکرانه وه، پاریهکی گهوره کۆکرایه وه بۆ کۆمه له که. که له (٦١٥٧) روییه تپیه پری کردبوو. نمو شهووه ههستیکی گهرموگویی پاکی (کورداپه تی) به دلی هممو دانیشتووانی ناههنگه که دا دهات. هیوا و ئاراتی خوش دهات به دلی هممو لایه کیاندا. دلخۆشی و کامه رانی هممو یانی مهست کردبوو. ئیتر نه مهنده و له ماوهی ناههنگه که دا جگهره و قاره و چا درا به میوانه کان و، گۆرانی به جۆشیش درا به گوتیاندا و، هممو لایه که به دلیکی خوش و پر هیواوه به (دواوژی کورد): بلاوه یان لێ کرد.

کارهکانی کۆمهلی زانستی

(کۆمهلی زانستی کوردان) له کاتی کهوتنه ئیشیه وه گه لێ کار و چالاکای پۆشنییرانه ی نوواندووه، گرنه گه کانیان بریتی بووه له: (به رهنگاری کردنی نه خوینده واری له سلیمانیدا)، به لام له سه ره چهند بنچینه یه کی زانستی و په روه ده یی راست و دروست. نهویش به راستی دینه یکی جوان بوو، که پیاو ده بیینی، ژماره یه کی زۆر له خاوهن کار و پیشه ی جۆی جۆی له تمه ندا، به هه له داوان خۆیان ده گه یانده ژووره کانی خویندنگای نمو کۆمه له که بۆ به رهنگاری کردنی نه خوینده واری، لهو سه رده مه دا کردبوو نه وه. ههروه ها نمو ژماره زۆره ی که له خانه دانه کان و پیاوه ناسراوه کان و دهوله مهنده کان و پۆشنییره کانی شاری سلیمانیه ی بوو بوونه نه ندای نمو کۆمه له، خۆشی و کامه رانی خسته بووه ناو دلی نه شتمانیه روه رانی کورده وه. له سالی ١٩٣٣ دا کار و کرده وهی نمو خویندنگای به رهنگاری کردنی نه خوینده وارییه تا نه ندازه یه کی گه وه گه شه ی کرد. چونکه بایه خیتی زۆری دا به رهیتمان و مهشق پیکردنی شاگرده کانی له سه ره (گۆرانی خویندنگایانه) و (وه رزش) و (وتاردان) و (دهستکردی تازه باهت) له گه لیک جۆره پیشه سازیدا که نهوساکه له سلیمانیدا باو بوون. ته نانه ت خویندنگای کۆمه له که پیتشانگایه کی بۆ دهستکرده تازه باهته کانی شاگرده کانی کورده وه، که هه ره که سه یان له کار و پیشه که ی خۆیدا باهته یکی تازه ی دهیتنا بوو. ئیستاکه ییش دپته وه بیرم که یه کییک لهو شاگردانه له تهخته و ته نه که (فرۆکه) یه کی دروست کردبوو، تا ماوه یه کی بیست سی گه زی، به هۆی هتزی زه مه به له که وه ده رۆشت به پێگادا. شاگردیکی تریشیان که لاشیکی جوان و پازاوه ی تازه باهته ی دهیتنا بوو و، دروست کردبوو، که هه ره شایسته ی نمووه بوو له گه ل جلوه رگی کوردی و فه ره نگیدا له پێ بکری. شاگردیکی تریش (پۆژمیر)یکی له زه ره و ناسن دروست کردبوو، پۆژ و ههفته و مانگ و سالی به (زمانی کوردی) له شپوه یه کی پازاوه و جواندا پیتشان ده دا. خویندنگا که هه ره له وه پیشه وه له پیشه که شکردنی لاسایی کردنه وه (تقیل) دا، هاوبه شی ده کرد له گه ل خویندنگای سه ره تایی کورانی سلیمانیدا. بیرمه له سالی ١٩٢٧ دا شانۆگه ری (نیرۆنی زۆردار)ی پیشه که ش به جه ماوه رانی سلیمانی کرد. ههروه ها له سالی ١٩٢٨ ییدا شانۆگه ری (شۆرش گه وه ی فه ره نسه)ی پیشه که شکردن. هه ردوو شانۆگه رییه که له سه ره شانۆی خویندنگای کۆمهلی زانستی کورداندا کرا. که چی که لکی شانۆگه رییه کان به ره و پووی

(خوتندنگای سهره تایی یکه می کوپانی سلیمانی) کرابووه وه، له گه ل (خوتندنگای سهره تایی کچانی سلیمانی) دا.

له سالی ۱۹۳۳ دا ناههنگه کانی (وتاردان) و (وتووژی زانستیی و وێژهبی)، هه موو ههفته یهک، له شتیه یهکی ریکویتیگدا دهکران. ئه ویش بۆ ئه مه بو: که شاگرد هکان وریا بکرتنه وه، و، شارهزا بکرتن له وێژه و میژوو و زانستی گشت لاییدا، فیری ئه ویش بکرتن، که له بهردهم هه موو که سیتگدا بتوانن به سه ره به سته یه وه قسه ی خۆیان بکه ن و مافی خۆیان و نه ته وه که یان به یارێژن.

پێویسته ئه ویش به لیم، که زۆر له مامۆستا کانی خوتندنگا که به خۆپایی وانه یان ده گوته وه. نه یان ده و یست له کۆمه له که مانگانه وه ریگرن. تا له رووی نابوو ریبه یارمه تی به دن. (لاوانی کورد) له م رووه وه، یارمه ته یه کی باشی خوتندنگا که یان ده دا. له سالی ۱۹۳۳ دا ژماره ی شاگردانی خوتندنگا که گه یشته (۲۴۰) شاگرد، خوتندنگا که ده سته یه کی تابه ته یی بۆ (گۆزانی گوتن) دانا بوو. ئه و ده سته یه، هه موو شه وێک (گۆزانی زانستی) ی بۆ شاگرد هکان ده گوت، که به تابه ته یی بۆ (خوتندنگای زانستیی کوردان) دانا بوو.

(کۆمه له ی زانستیی کوردان)، له به ره نگاری کردنی نه خوتنده واری و، زیندوو کردنه و ی گیانی (نیشتمان په روهری) و (کوردایه تی) دا مه ردا یه ته یه کی زۆری ده نوواند. به ره مه له سالی ۱۹۲۶ دا، له سه ره ئه رکی خۆی، یه کێک له شاگرد ه کورد هکانی نارد بۆ (له نده ن)، بۆ ئه مه ی له زانستگایه کی ئه وێدا به خوێنی و به یته پسیۆر له (زانستی نه ندازه) دا. شاگرد ه که ناوی (ئه نه ور صانیب) بوو. به یۆنه ی ره وانه کرد نه وه بۆ شاری (له نده ن) ناههنگێکی گه وره کرا.^(۱)

هه روه ها کۆمه له که ژوو ریکی دانا بوو، بۆ خوتنده وه ی نوو سراو و گوژار و پۆژنامه. نوو سراو دانیکی

(۱) له راستیدا وهک ده رده که وێ ئه و قوتابه یه له لایه ن حوکومه ته وه به (بعثة) نێرراوه. (ره سمی ویداع): پۆزی چوار شه مه ۱۹۲۶/۸/۱۸ له طرف طلبه کانی مکتبی سلیمانییه وه وه طلبه کانی مکتبی به غداد که به مناسبه تی ته عطیله وه لێره ن. له جمعیه تی زانستیدا هه فله یه کی ودا ع بۆ جه نبای -انور صانیب- أفندی کرا که حکومه ت بوو إکمالی تحصیل بۆ ئه و روپای ئه نێرێ. له م هه فله یه دا له طرف قوتابه یه کانه وه دائر به منافعی به عثاتی عیلمیه وه وه خاله تی زانستی جمعیه تی عیلمیه وه فوائده و خدمه تی، نطق خوێنرایه وه. له طرف جنابی -انور صانیب- وه به نطقێکی مقابل به یانی ته شه کورات کرا، به نه شیدیکی وطنی طلبه کانی مکتب ختام به هه فله که هات. ژبان: ژماره (۳۰)، ۱۹۲۶/۸/۲۶، به لام جه معیته وهک له یه نێکی پرونا کبیری ئه و پۆیه سمی بۆ سازاندوه.

الحکومة العراقية / وزارة الداخلية

العدد: ۷۴۷۶

بغداد في: ۳ حزيران ۱۹۲۶

حضرة رمزي أفندي بن حاجي فتاح - محلة گوێژه رقم ۳۳/۷۱ في السليمانية

الموضوع / مجلة - زانست-

بعد التحية: اجابة الى طلبكم نأذن لكم باصدار مجلة علمية نصف شهرية باسم (زانست) تصدر في =

گه‌ره‌یه‌شی تیتدا دانرا بوو که پر بوو له نووسراوانه‌ی به‌که‌لکی (خوینده‌واری کورد) و (خوینده‌واری کوردی) دین، چ به‌زمانی کوردی و چ به‌زمانانی تر. له سالی ۱۹۳۳دا کۆمه‌له‌که هه‌ولیدا (گۆفاری زانستیی کوردان) ده‌ره‌یه‌تیی به‌لام داخه‌که‌م پێ نه‌درا ده‌ره‌یه‌تیی. (۲)

به‌لام ده‌سگای خویندنگای به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خوینده‌واری کۆمه‌لی زانستیی کوردان، توانی ژماره‌یه‌کی زۆر له هۆی روونکردنه‌وه (وسائل الایضاح) که بۆ گفتوگۆ له‌سه‌رکردنی شاگردان ناماده کرابوون، وینه‌یان لێ ده‌ره‌یه‌تیی. له زمانی فه‌ره‌نسزیه‌وه بیانکات به‌کوردی. وینه‌کان په‌نگاو په‌نگ و جوان ده‌رچووبوون. دلی شاگرده‌کاغانی کیش ده‌کرد، به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌رنه‌وه‌ی که له‌ژیریاندا به‌زمانی کوردی نووسرابوون. ئه‌م کاره‌یش هه‌مووی له‌ ماوه‌ی دوو هه‌فته‌دا له‌ شتیوی هه‌روه‌زدا ته‌واو کرا. له‌مه‌دا لاوه‌ کورده‌کان یارمه‌تییان زۆر داين.

به‌روانه‌یه‌کی هه‌نهرمه‌ندانه‌ی جوانیش که له‌ لایه‌ن خودا لیخۆشبوو (سه‌ید حه‌سه‌ین حوزنی موکریان) یه‌وه به‌کلێشه هه‌لکه‌ندرا بوو و بۆمان چاپ کرابوو رووه‌کانی به‌زه‌که‌فت نووسرابوون، دلی پیاویان کیش ده‌کرد.

به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌رنه‌وه‌ی که به‌زمانی کوردی له‌ شتیویه‌کی هه‌نهرمه‌ندانه‌ی پازاوه و جواندا سێ وشه‌ی به‌رز و پیرۆزیان له‌سه‌ر نووسرا بوو که ئه‌مانه‌ن: (بیری چاک)، (وته‌ی چاک)، (کرده‌وه‌ی چاک). ئه‌م به‌روانه‌یه‌یش تایبه‌تی بوو بۆ ئه‌و شاگردانه‌ی له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی دوا سالدا ده‌رده‌چوون. ئاماچه‌جێشمان ئه‌وه بوو که شاگرده‌کان هه‌تا ده‌مێن په‌فتار به‌و سێ وشه‌ پیرۆزه‌ بکه‌ن، تا له‌ ژیریاندا هه‌مووده‌م سه‌رکه‌وتوو بن. له‌ سالی ۱۹۳۳دا که گه‌لێک شاگرد له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی دوا سالیاندا ده‌رچوون

=السليمانية باللغة الكردية على ان لا تنطرق في أبحاثها الى المواضيع الآتية:

١- السياسة وما تعلق بها.

٢- المباحث التي توجد المتفرقة الدينية أو القومية.

٣- الشخصيات وما يسمى بالأدب العامة.

ويجب ان تراعوا في اصدارها احكام قانون المطبوعات وتبعثوا بنسختين من كل عدد يصدر منها الى هذه المديرية حسب الأصول. ولكم الاحترام

مدير المطبوعات

هه‌روا له ۱۹۲۷دا ئیجازه‌ی ده‌رکردنی (مجموعه‌ی زانستیی) درا. ئه‌ویش هه‌ر نه‌توانرا جێبه‌جێ بکێ. به‌روانه (ژیان) ژ (۵۷) ۱۰/۳/۱۹۲۷: (له‌ مدیریه‌تی مطبوعات هه‌و ئه‌مجاره ئیجازه‌ی ده‌ره‌یتانی مجموعه‌ی زانستیی به‌سکرتیری جمعیته‌ی زانستیی گه‌یشت. وه‌کو خیاالی لێکراوه له‌ مجمعی (۱۶) یا (۲۴) په‌رده‌ا بن، هه‌ر پانزه‌ رۆژ جارێ، به‌هیواین که به‌م نزیکانه به‌مقالاتی مفیده‌ی زانستیی و ئه‌خلاقی به‌خرێته‌ پیش چاوی خۆشه‌ویستانی زانست و ئه‌ده‌ب).

(۲) به‌لکو حوکومه‌ت پێگای ده‌رکردنی گۆفاریکیدا به‌ناوی (زانسته‌) هه‌و، به‌لام له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک به‌ ئه‌و گۆفاره نه‌توانرا ده‌ریکێ.

له‌ناو نه‌و پروانا مانده‌ا پله‌ی زانیاریانمان له وانه‌کاندا تۆمار ده‌کرد. نه‌نجامه‌کانی کار و کرده‌وی (خوێندن‌گای نه‌هێشتنی نه‌خوێند‌ه‌واری) سهر به‌ (کۆمه‌لی زانستیی کوردان) له سلێمانیدا، زۆر گه‌وره و گ‌رنگ ده‌رچوون. چونکه له‌ کۆره‌کانی (نه‌ته‌وه‌یی) و (نیه‌ستمانی) و (مرۆقایدتی) دا و ریا‌بوونه‌وه‌یه‌کی وه‌های خسته ناو د‌ل و ده‌روون و مێشکی شاگرده‌کانیه‌وه، که پالی پێوه‌نان هه‌ر که‌سه‌یان له مه‌یدانی کار و پیشه‌ی خوێدا په‌ره به‌په‌رهمی خۆی بدات و گه‌شه‌پیشی پێ بکات. واتا له (چاولێکه‌ری) یه‌وه باز بدات بۆ (داهێنان). بێجگه له‌وه هه‌موو شاگرده‌کانیشی وه‌ها لێ کرد که هه‌ست به‌بوونی خۆیان بکه‌ن و، به‌رگی که‌سایه‌تی راسته‌قینه‌ی خۆیان به‌وێشن.

نه‌مه‌یش به‌خۆش ده‌زانم که بێگێرمه‌وه: شاگردیکی منداڵ هاته لای کارگێری خوێندن‌گاکه‌مان، سکالای کرد گوتی: (له کاتی پش‌وودا پێشووسیت و لاستیکیت و تووره‌که‌یه‌ک و ده‌ فلسیان لێ دزیوم. هاتومه لات له دزه‌که‌م بۆ به‌ستنیته‌وه). کارگێری خوێندن‌گای زانستیی کوردانیش ده‌م‌وده‌ست شاگرده‌کانی پۆلی شاگرده منداڵه‌کی کۆکرده‌وه. هه‌ر‌ه‌شه‌ی لێکردن گوتی: (یان نه‌وه‌تا هه‌ریه‌که‌تان چه‌شنی نه‌و شتانه‌ی د‌زراون بیا نه‌هێتی بۆ ده‌س‌گای خوێندن‌گاکه‌مان، یان نه‌وه‌تا دزه‌که نه‌و شتانه‌ی د‌زراون ده‌م‌وده‌ست بیا نه‌هێتی و بیا نه‌داته ده‌ست کارگێری خوێندن‌گاکه، یان نه‌وه‌تا بێن دزه‌که‌مان بۆ ناشره‌ بکه‌ن. خۆ نه‌گه‌ر بێتو دزه‌که نه‌مه‌نده نازا و سه‌ره‌ست بێ، بێته لامان، پێ بنێ له تاوانی خۆی و، نه‌و شتانه‌ی د‌زراون بیدا ته‌وه ده‌ستمان. بام هیچ نه‌ترسێ، ئێمه چاو له گونا‌هی ده‌پۆشین، هه‌ر له‌به‌رته‌وه‌ی که تیرێ بکه‌ینه سهر (په‌شیمان‌بوونه‌وه) له گونا‌ه و پالیشی پێوه بنێتی بۆ کرده‌وی مه‌ردانه و نازایه‌تی).

سه‌یر نه‌وه بوو هه‌مووی ساتیکی پێ نه‌چوو، شته د‌زراوه‌کان هێنانه‌وه و، درانه ده‌ست کارگێری خوێندن‌گای زانستیی کوردان، نه‌ویش دایه‌وه ده‌ست شاگرده منداڵه‌کی سکالای هێنا بووه به‌رده‌م. به‌م په‌نگه نه‌م گیروگرفته زوو به‌زوو چاره‌سه‌ر کرا و، له شێوه‌یه‌کی سه‌یر و سه‌رسوهره‌ینه‌ریشدا به‌رایه‌وه.

نه‌مه‌یش پێوسته‌ به‌ستیم: که زۆر که‌س له شاگردانی نه‌م خوێندن‌گایه له‌پاش ده‌رچوونیان له خوێندن‌گاکه، وازیان له خوێندن نه‌هێنا، به‌وه تیر نه‌بوون که سه‌ره‌تای (خوێندنه‌وه) و (نووسین) و (ژمێر) فێربوون، چوونه ناو خوێندن‌گا شه‌ویه‌کانی مه‌یریه‌وه و، درێژه‌یان به‌خوێندنه‌کانیان دا تا پروانه‌ی هه‌ره به‌ل‌ت‌دیان وه‌رگرت و چوونه پ‌یزی نه‌و که‌سانه‌وه که له کار و پیشه‌ی خۆیاندا هه‌م‌وده‌م سه‌رده‌که‌ون.^(٤)

خوێندن‌گای کۆمه‌لی زانستیی

(خوێندن‌گاکه‌ی کۆمه‌لی زانستیی کوردان) هه‌ر له سه‌ره‌تاوه دوو جو‌زه شاگردی تێدا کۆبوو‌بووه‌وه: هه‌ندیکیان هه‌چیان نه‌خوێند بوو، که نه‌مانه به‌شی زۆری شاگرده‌کان بوون. هه‌ندیکیشیان خوێند‌بوویان به‌لام بۆ زمان فێربوون هات‌بوونه ناوی. له‌به‌رته‌وه سێ پۆل کرا‌بووه‌وه، یه‌کیکیان بۆ زمانی کوردی، یه‌کیکیان بۆ زمانی عه‌ره‌بی یه‌کیکیشیان بۆ زمانی ئینگلیزی. که پرسیم لهم و له‌و: نه‌وساکه خوێندن‌گاکه چه‌ند شاگردی تێدا جێ بوو‌بووه‌وه؟ گوتیان: ژماره‌ی شاگرده‌کان له ناوه‌ند (١٥٠) که‌س و (٢٠٠) که‌سه‌دا بوو.

که‌واته هەر هیچ نەبێ دەبێ شاگردەکان بە‌لای کە‌مه‌وه پێنج شەش ژوورێکیان داگیر کرد بێ. جا لە‌به‌رئە‌وه‌ی هەر ژوورە‌یش پێ‌یوستیی بە‌مامۆستایەک بوو کە وائە‌ی تێیدا بلێتە‌وه، کە‌واته دە‌بێ خوێندنگاکە، بێ‌جگە لە کارگێ‌ر، پێنج شەش مامۆستای هە‌بوو بێ کە وائە‌ی تێیدا بلێنە‌وه. لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌یشدا کە پرسیارم زۆ‌ر کرد، تە‌نیا ناوی چوار کە‌سم بۆ دەرکە‌وت کە لە سالی ١٩٢٦دا وائە‌یان لە خوێندنگاکەدا گوتۆتە‌وه. ناوی ئە‌وانە‌یش ئە‌مانە‌یه: مامۆستا (فؤاد رە‌شید)، ئە‌لفبای عەرە‌بیی گوتۆتە‌وه. مامۆستا (ئە‌حمە‌دی عە‌زیز ناغا)، ئە‌لفبای کوردی و ژمێ‌ری گوتۆتە‌وه. مامۆستا (سە‌عید قە‌زاز)یش ئە‌لفبای ئینگلیزی گوتۆتە‌وه، بە‌لام پارە‌ی لە خوێندنگاکە وەرە‌گرتوو، پێشکە‌ش بە‌خۆ‌ی کردۆتە‌وه.^(١)

وادیارە لە پاش چە‌ند مانگێ‌ک هە‌ندێ کۆسپ هاتۆتە بە‌رده‌می خوێندنگاکە^(٢)، بۆ‌هە‌کا پۆ‌ژنامە‌ی (ژیان)، سالی (١)، ژمارە‌ی (٣١)، رۆژی ١٩٢٦/٩/٢، لە لاپەرە‌ی سێ‌هە‌میدا ئە‌م هە‌والە‌ بلاو دە‌کاتە‌وه: دە‌لێ:

(خە‌به‌ریکی خۆش)^(٥)

(جە‌معیە‌تی زانستیی کە شوعە‌لی ئومێ‌دما‌نه، غو‌یا‌ریکی زۆ‌ر جو‌زئیی لێ عاریز بوو بوو. جە‌نابی مو‌تە‌سە‌رپە‌ی (مە‌به‌سی ئە‌حمە‌د بە‌گی توفیق بە‌گە)، مە‌عاریف‌پەرە‌ر تە‌نمینی رە‌فە‌ی ئە‌وه‌ی کرد و، (خۆ‌شی تە‌نمینیاتی سە‌حیحی دا زیاتر د‌ه‌وام بکا و، تێ‌بکۆ‌شتی و بە‌و سو‌ورە‌تە، بە‌هە‌وه‌سیکی با‌ش‌تر لە‌پێ‌ش‌تر، جە‌معیە‌ت د‌ه‌وامی فە‌عالیە‌ت د‌ه‌کا، لە ئیعتیباری رۆژی جو‌معه‌وه، هە‌موو رۆژ و شە‌وی جو‌معه‌ و سێ‌شە‌مووێ‌ک، ئیجتیماعاتی عومومیی ئیجرا و (دو‌مه‌لە‌)یش کە‌ما فیساییق د‌ه‌وام د‌ه‌کات. تە‌دریسات ئایا بۆ ئومێ و ئایا بۆ خوێندە‌واره‌کان ئە‌خرێتە شە‌کلیکی مونتە‌زه‌م‌تره‌وه و حا‌لی حازر جە‌نابی (جە‌لال صائیب ئە‌فە‌ندی) و (ئە‌حمە‌د حە‌مدی ئە‌فە‌ندی)، هە‌ریە‌کە دە‌رسی ئینگلیزی و دە‌رسی ئوممی سونفیتیکیان د‌ه‌رع‌وه‌ده کردوو. بۆ سونفە‌کانی تریش قە‌ریبە‌ن مامۆستای ئە‌هل هە‌لدە‌به‌زێ‌ری و تە‌عیین ئە‌ک‌رتی. بێ‌نا‌ئە‌ن عە‌لە‌یه‌ رچامان لە هە‌موو مە‌عاریف‌پەرە‌ران و تالیبانی عیلم و مە‌عاریف ئە‌مه‌یه کە ئایا بۆ دە‌رس و ئایا بۆ ئیشتیراک لە‌گە‌ڵ جە‌معیە‌تدا، مونتە‌زه‌مە‌ن د‌ه‌وام ب‌فەر‌موون).

لە‌پاش یە‌ک دوو سالی ژبانی سەرکە‌وت‌و‌وانە، داخە‌کە‌م کۆ‌مه‌ڵە‌کە و خوێندنگای زانستییە‌یه‌کە کە‌وتە

(١) تە‌عینی مامۆستا: بۆ تە‌دریسی لو‌غە‌ی ئینگلیزی چە‌ند مو‌عه‌لیکی بە‌معاش گرت، بە‌لام سە‌عید ادیب قزاز مە‌عاشە‌کە‌ی رە‌فض کرد وە بە‌تە‌به‌رو‌ع کردی بۆ جە‌معیە‌ت. هە‌یئە‌ت لە ١٩٢٦/٥/١٤ بە‌تە‌حریری سو‌یا‌سیان کرد. ژیان: ژ (١٧١) لە ١٩٢٦/٥/٢٠ سلی‌مانی.

(٢) هەر د‌و‌ای دوو مانگ (ژیان) ئە‌م هە‌والە‌ بلاو د‌ه‌کاتە‌وه: (ئە‌عضا بۆ جە‌معیە‌ت... غ‌ف‌ور ناغا، ع‌ضو‌یه‌تی ق‌بو‌ل نە‌کرد لە‌به‌ر ئە‌س‌بابی زانی خۆی. جمال بە‌گ بابان وە شێخ مصطفی إست‌ع‌فا‌یان کرد. باقی ئە‌ندامە‌کانی تر بە‌ریک‌ریکی إج‌تماعیان نە‌ئە‌کرد، لە‌به‌رئە‌وه‌ مصالحی جە‌معیە‌ت س‌ک‌ته‌دار بوو). ژیان: ژ (٣٠) سالی (١) ١٩٢٦/٨/٢٦ سلی‌مانی.

کزیهوه. چونکه دوو ئەندامی کارامه و کارگوزار و پۆشنییر و نیشتمانپەرورەریان لێ جیابوووه. یەكەمیان: (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) بوو کە سەرۆکی کۆمەڵە کە بوو. دووهمیشیان: (جەمال بەگی بابان) بوو کە جێگری سەرۆکی کۆمەڵە کە بوو.

جێی داخە کە ئەم دوو پیاوێ گەورە، لەپاش ماوێەکی ئەواو هاریکاری و هاوکاری لەگەڵ یەکتەدا بۆ کەلکی (کوردەواری) و (گوردستان)، ناوەندیان تێکچوو و، بەدگۆیان و هەڵپەرستانیش ناگرەکیان خۆش کرد، تا کەینەوبەینەکیان گەیشته ئەندازەپەکی وەها کە هەردووکیان بەناچاری لە سلێمانی جیابووئەوه. ئیتر بەم کارساتە جەرگبەر، کۆمەڵە کە و خۆتەنگاکە ی بێ باوک مانەوه. ئەگەر خۆشەویستی دانیشتوانی شاری سلێمانی بەرامبەر (کۆمەڵە کە) و (خۆتەنگاکە) ی بەهێز و هەرەت نەبویە، دەستیک بوو لەناو دەچوو. لەبەرئەوه زۆر کەس لە خۆتەندەواران، بەتایبەتی لە لاوێکاغان، سنگیان هێتایە پێشەوه بۆ فرمانکردن لە خۆتەنگاکەدا بێ ئەمە ی داوای مانگانە بکەن. لەگەڵ ئەمەیشدا کە کۆمەڵە کە دەستی کورت بوو بوو، بەلام ئەوەندە ی هەر بێ دەکرا کە خۆی بپاریزی ئەسەر نەنگرتیبون. دەبیشیتوانی تا ئەندازەپەکی پاره پەیدا بکات و بەخت بکات بۆ کاروباره هەرە پتۆستەکانی. ئەمەیش بوو بوو بەپار لە هاویناندا گەلێک لە لاوێ بەنرخەکان کە دەهاتەوه بۆ پشودان بۆ سلێمانی یارمەتی خۆیان پێشکەشی (خۆتەنگای زانستی) دەکرد، بێ ئەمە ی پوول و پارەپەک وەرێگرن.

کە سالی ١٩٣٠ هات، (خۆتەنگای زانستی کوردان) تێکەڵ بەشۆرشەکی ١٩٣٠/٩/٦ بوو، کە داوای (مافی کورد) ی دەکرد لە فەرمانڕه‌وایی ئەوسای عێراق. خۆتەنگا کە داخرا، گەلێک لە مامۆستاکان و شاگردەکانی گیران و خزانە بەندیخانەوه و نازار دران.^(١)

بەلام لە ١٩٣١/٢/٢٥ بەسایە ی هەول و تەقەلای (کەرم سەعید) و چەند پیاوێکی تره‌وه، کە لای مۆتەسەرفی سلێمانی تکیان کرد، پێ درایه‌وه بە (کۆمەڵی زانستی کوردان) سەرلەنۆی دەست

(١) سەبارەت بەبەشداریکردنی جەمعیەتی زانستی لە (راپەرینەکی بەردەرکی سەرای سلێمانی ١٩٣٠/٩/٦، جێگای گومان نییه: چونکە ئەگەر راستەوخۆ نەبوو بێ ئەوا لە پووی و شیارکردنەوه ی سیاسیی نەتەوه‌بیه‌وه زۆر کاریگەری بووه، بەلام وەك نووسراوێکی مامۆستا (مستەفا سەعید) باسی دەکا و خۆی لە دەمی زۆر لەوانە ی بیستوهه کە راپەراییەتی راپەرینەکیان کردوه (رمزی فتاح افندی) وه یا هاوژمانی بون (مامۆستا ئەخوێ شاعیر، مەلا محمەدی کوردی و عمر عبدالرحیم) کە لەسەر ئەوه یەکیبون گوايه: (زۆری ١٩٣٠/٩/٤ فایق بێکەس قوتابییەکانی زانستی لە سابوێنەرەوه هێتایە خواره‌وه. بەدەوری سەرا‌دا دانیشتن، نەشیدیان ده‌وت یا هیتافیان دەکێشا و قره‌ قریان دەکرد. لەپێ سیاره‌کی مفتشی ئیداری دەرکەوت، دایانە بەر هێلکە و تەماتە! لە ١٩٣٠/٩/٦ کە شەمه‌ بوو، فایق بێکەس شتیکی چریان بەگوێی توفیق قەزازدا، پاش تۆزێک ورته‌ ورت لەگەڵ بەکتر، قوتابییەکانی زانستی و فایق بێکەس لە بازار کەوتە دوکان داخستن بەخەلق. بەشی زۆری خەلق دوکانیان داخست و چوونە بەردەرکی سەرا). مامۆستا مستەفا کە خۆی ئیستا لە کالیفۆرنیای ولاته‌ یەکگرتوه‌کانه‌، ئەمەیم بەنوسراوی لای خۆم هەلگرتوه‌وه‌.

بکاتهوه به کارگوزارییه کانی خوی. خوتیندنگای زانستی کوردان ۱۹۳۱/۲/۲۵ دا کرایهوه. له لایمن شارهوانیی سلیمانیشیهوه دهست کرایهوه به یاریدهدانی. له پاش کردنهوهی خوتیندنگا که بهدوو شهو (۱۱۰) شاگرد کزبوونهوه و هاتنهوه بهر خوتیندن. سڼ ماموستایش خویان پیتشکهش به (کۆمهلی زانستی کوردان) کرد، که به خۆزایی بهو شاگردانه بهوین. ماموستاکان ئه مانه بوون:

(که ریم سه عید)، (قایهق بیکهس)، (ئهولا سامی)، که به راستی شایانی نافهرین و سویاسن. خوتندهوارانیش بۆ خوتیندنهوهی رۆژنامه و گوڤار و نووسراوانی ههمه پهنکه، به پۆل و به تاکه تاکه پرویان کردهوه ناو ژووری خوتیندنهوه و نووسراوانهی کۆمهلهکه. ^(۹)

له سالی ۱۹۳۳ دا که خودا لیتخوشبوو (پهره میرد) لیتهرسرای کۆمهلهکه بهو، به پتهو بهردنی خوتیندنگاکه یان دایه دهست من. مانگانه یان بۆ بهریمهوه، بهلام من پیتشکهشی کۆمهلهکه کم کردهوه و لیم وه نه گرتن. چهند ماموستایه کیشم له گهلهدا بوو مانگانه یهکی که میان ورده گرت. یهکتیکیان ناوی (عهبدوره حمان مفتی) بوو، ئهوی تریشیان (ئه بهریمهوه هوری)، له گهله ئهوانه و چهند که سیکێ ترده پاویتیم کرد، دواپی به یارمان دا و امان به چاک زانی که خوتیندنگا که ههر بۆ بهرهنگاری کردنی نه خوتیندهواری به پیتینهوه. چونکه شاگردەکان ده یان نا لاند له دهست زۆری وانه کانیان و سهختیان که ههروهک پتهو پی خوتیندنگاکانی میرییان لێ کردبوو. بیتیجه که لهوه ههموده میتیکیش ماموستای لیتها توو و شاره زایان دهست نه کهوتبوو که به توان ئه و وانه به پیتینهوه. له بهر نهوه وانه کاغان و لێ کرد که ته نیا بریتی بن له سڼ به بهت: (خوتیندنهوه و نووسین) و (ژمیر) و (زانستی گشت لای). من شهش مانگ له م خوتیندنگایه مامهوه. ئیتیر چومهوه بۆ خوتیندن بۆ به غداد.

ئهوهی لهو شهش مانگه دا به خۆم و هاوپی کانم کرا له لاپه ره کانی سه ره تایی ئه م و تاره دا نووسیومن، پتیوست نابینم دوو بهاریان بکه مه وه. بهلام ئه وه نه ده لیم که بیتیجه له سالی ۱۹۳۳ له زۆریه سانه کانی تریشدا به هاوینان وانه به شاگردەکان ده گوتیه داخه که له سالی ۱۹۳۷ دا هه میسان خوتیندنگای کۆمهلهکه داخرا یه وه. بهلام له سالی ۱۹۴۲ دا، له سه رده می موته سه ریف (به هانه دین نوری) دا، پێ درایه وه به کردنه وهی. ئه وانه ی بوونه هۆی کردنه وهی خوتیندنگا که ئه م ماموستا و لاوه به پیتزانه بوون که هه ولیاندا بوو، خوتیندنگا که سه ره له نوی بکرتیه وه:

ماموستا (که ریم زهند، ئه بهریمهوه هوری، نوری شاهو یس، موخه ریم موخه مه د ئه مین، موخه مه د شیتخ مسته فا، محه مه د توفیق عه زیز، نوری محه مه د ئه مین، قایه ق هوشیار، هادی محه مه د خوتیفرو ش، قادر عه بدوره زاق). له مانده هی وایان تیتدا بوو ههموده می وانه ی ده گوتیه. هی وایشیان تیتدا بوو هاوینان له به غداد دهاته وه و وانه ی ده گوتیه. ماموستا (که ریم زهند) و (ئه بهریمهوه هوری) و (محه مه د توفیق عه زیز) و (موخه ریم موخه مه د ئه مین) لهو ماموستایانه بوون که ههموده می بوون. ئه وه لاوه له ناو خویاندا (ماموستا که ریم زهند) یان هه لپژارد به کارگه پتی خوتیندنگا که ههر دهیشیان به رامبه ر موته سه ریفی سلیمانی لیتهرسرا بوون. له م خوتیندنگایه یشدا ههر شهش پۆله که ی خوتیندنگای سه ره تایی هه بوون. بهلام چونکه زۆریه ی شاگردەکان نه خوتندهوار بوون، زۆر تر بایه خیان به نه هیستنی نه خوتندهواری ده دا. ههمو

ماموستاگانیش بهخوږایی وانه یان دهگوتوه. هر کامیکیشیان پچوایهوه بهغداد بڅ خوښندن، لاوان ههبرون جیگایان پر دهکردنهوه.

له سالی ۱۹۴۴ - ۱۹۴۵ دا (خوښندنگای کومه‌لی زانستیی کوردان)، به‌پاریکی تاییه‌تیی میږی، کرا به‌خوښندنگایه‌کی شهوی سهره‌تایی کوږان، ناوی نرا (قوتابخانه‌ی زانستیی نیواران). نیتر له‌وساکه‌وه خوښندنگاکه له لایهن میرییه‌وه کاروباری ده‌ریت به‌پړوه و پاره‌ی تیدا به‌خت ده‌کړیت. نه‌میش له‌سهر ده‌ستی خودا لیخ‌و‌شېرو (مارف به‌گ جیاووک) دا جیبه‌جی بوو که نه‌وده‌مه موته‌سه‌پښی سلیمانی بوو. (۷)

گډوانی زانستی

(۱)

وا وهرن، وا وهرن، کومه‌لی لاوان
یه‌کگرین، پیتش به‌هین زانستیمان
زانستی جیگای عیلم و عیرفانه
شوینی پرووناکي و ژینی کوردانه
وا وهرن لاوه‌کان یه‌کگرین، یه‌کگرین
زانستی ږاگرین

(۲)

یاریده‌ی لاو نه‌بین، کو‌ششی لاو نه‌بین
هه‌ول و کو‌ششمان شه‌و له‌گه‌ل ږوژ نه‌بین
بڅ بلند‌کردنه‌وی زانستی کوردان
ناگرین جیگه‌مان، ون ده‌که‌ین نیشتمان
وا وهرن لاوه‌کان، یه‌کگرین، یه‌کگرین
زانستی ږاگرین

(۳)

نیم‌ږ لاوی هه‌موو میله‌تی سهرزه‌مین
هه‌ول نه‌دهن بڅ بلا‌و‌کردنه‌وی زانین
بڅیه‌ وا به‌رزن و گه‌وره و دوور‌بین
نیمه‌ پاشکه‌وتووی ده‌ستی نه‌زانین
وا وهرن لاوه‌کان، یه‌کگرین، یه‌کگرین
زانستی ږاگرین

له سالی ۱۹۳۳دا به دهنگیتکی خوش و ناوازیتکی پر سۆزهوه هه موو شه ویتک له (خویندنگای زانستیی کوردان) دا لاوه کاغان به دهنگیتکی خوشهوه دهیانگوت ئنجا دهچوونه ژووره کانهوه بۆ خویندن.^(۱)

جینگای کۆمهلهی زانستیی کوردان له دلی نهتهوهی کورددا

(کۆمهلهی زانستیی کوردان)، له دلی نهتهوهی کورددا، جینگایهکی بهرز و پیروزی بۆ خۆی داگیر کردبوو. چونکه له ماوهیهکی کهمدا توانی کهلتیککی زۆر گهوره و گرنگ بگهیی نیت به نهتهوهی نوادی کورد. (خویندنگای زانستیی) ی کردهوه بۆ بهرهنگاریکردنی نهخویندهواری، بۆ فیکرکردنی زمانانی (کوردی) و (عهرهبی) و (ئینگلیزی) بهخویندهواران. هه موو ههفتهیهک وتاری روشنبیری دهدا بهگوئی جهماوه رانی کورددا.^(۱) (نووسراوخانهی زانستیی) ی کردهوه بۆ خویندهواران و پری کرد له رۆژنامه و

(۱) ئهم هۆنراوهیه شاکر فهتاح خۆی دایناوه، له (پرشنگ) دا ناوی ناوه (بانگی زانستی) که له ۱۹۴۷دا له بهغدا چاپکراوه، ههچهنده ئهم پارچه شیعهری مامۆستا بووه سروودی مارش نامیزی جمعیه تهکه و ناویشی ده رکرد، بهلام پیره میتیدی شاعیریش له لای خۆیهوه (نهشیدی زانستی) دانا و له (ژیان) دا بهم شیهویه بهلاوی کردهوه: (نهشیدی زانستی - له سههر وهزنی که کئی دهلێن دهشت و کێو شینه -)

نیشتمانغان که دایکی دلسۆزه
سههری رێکخست به له عه و پیروژه
نهویه هار هاتوو جههژنی نهوڕۆزه
سهیری سهحرا که رۆژی بههرۆزه
خواریه تاوا بێ ئهم بهرو و هۆزه
تینگه یشتووین بهفه یضی زانستی
پینگه یشتووین بهمایه ی هستی
شه رته هه رچی که دایکمان ویستی
دهسته بهر بێن و تیا نه کهین سستی
تا بهخویندن ده کهینه سه ره سستی
نهوجه وانانی کوردی پر جه وههر
دهوری دهوران بووه به دهوری هونهر =
= نهوڕوپا ریتی فنونی گهرته بهر
ئیهو کارئ که بیگرن نه بیه نه سه
جه یفه ناوتان نه نین وه نه په رهوهر

(ژیان: ۷ (۴۷۲) له (۱۹۳۶/۳/۲۱).

(۱) نهوهی پتو یسته لێره دا بو ترێ، نهویه که نهو دهوهری جهمعیه تی زانستی لهو سهرده مه دا بینی، باشت و له داها تودا هیچ کۆمه له و رێکخراوێکی روونا کبیری و نه ده بی له شاره که دا نه یوانی جینگای بگرێته وه: چ له رووی وشیا رکرد نه وه و نه هیشتنی نهخویندهواری و ریتنیا ییکردنی خه لکه ره له بواره کۆمه لایه تی و =

گۆڭار و نووسراوانی هه‌موو جۆره زمانی‌ک که په‌یه‌ندییان به‌کۆرده‌وه هه‌یه. شاگردیکی کوردی له‌سه‌ر نه‌رکی خۆی ناره‌ نه‌ورویا بۆ وه‌رگرتنی خۆتنده‌واری هه‌ره بالا تا کۆرdestانی پێ ناوا بکاته‌وه. بۆ گه‌لیک شاگردی کوردی هه‌زار و داماو مانگانه‌ی بریه‌وه بۆ نه‌مه‌ی بتوانێ خۆتندن‌گاکانی مێری، له‌ سلیمانی و جیگایانی تر‌دا بخۆیتن. گالی دا بۆ پاک‌کردنه‌وی (نووسینی کوردی) له‌ وشه‌ی بێگانه. هه‌ولی دا (به‌رهمه‌ی) زانا و بوێژ و نووسه‌ر و هه‌نرمه‌نده‌کانمان کۆتیکاته‌وه، تا له‌ شتیوه‌یه‌کی زانستیه‌یه‌دا چاپیان بکات. یارمه‌تی (خۆتندن‌گای سه‌ره‌تایی کورانی سلیمانی)ی دا له‌ (لا‌سایه‌یک‌کردنه‌وه) دا بۆ نه‌مه‌ی به‌ده‌سکه‌وتی نا‌هه‌نگه‌کان نه‌و خۆتندن‌گایه‌ و (خۆتندن‌گای کچانی سلیمانی) بۆ که‌لک و پێشکه‌وتنی خۆیان به‌ختی بکه‌ن. (پاداش) ده‌دا به‌و شاگردانه‌ی له‌ (خۆتندن‌گای زانستیی کوردان) دا به‌باشی له‌ تاقی‌کردنه‌وه‌کاندا ده‌ره‌چوون. شاگرده‌کانی خۆتندن‌گای زانستیی کوردانی راده‌هێنا به‌نووسینی وتاره‌وه، به‌وتاردانی سه‌ره‌ستانه‌وه، به‌گۆرانی گوتنه‌وه، به‌وه‌رزشه‌وه، به‌به‌رهم ده‌هێناوه، به‌گیانی کۆردایه‌تی و نیشتمانی و مرۆڤایه‌تیه‌وه، به‌پێشکه‌وتنی راسته‌قینه‌وه له‌ کار و پیشه‌ و بیرکردنه‌وه و په‌ووش و کرداری مه‌ردانه‌دا.

نه‌مانه و (کۆمه‌لی زانستیی کوردان) گه‌لیک کار و کرده‌وی به‌رز و پێرۆزی تری کردبوو به‌نامانج بۆ خۆی، به‌ته‌که‌نه‌وه هه‌ولی ده‌دا جێبه‌جێیان بکات، وه‌ک ده‌ره‌یتانی رۆژنامه و گۆڭار و نووسراوانی پێوست به‌زمانی کوردی بۆ که‌لکی کۆرده‌واری. به‌لام داخه‌که‌م نه‌گه‌یشته‌ نه‌و نامانجانه‌ی.

هه‌روه‌ها وه‌ک هه‌ول‌دان بۆ نزیک خسته‌نه‌وی نه‌ته‌وه‌ی کورد و فه‌رمانه‌وایی عێراق له‌ یه‌کتری، تا نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌نامانجه به‌رز و پێرۆزه‌کانی خۆی زووتر بکات.

جا له‌به‌ر نه‌م کرده‌وه به‌لندنه‌ی (کۆمه‌لی زانستیی کوردان)ه‌ بوو، که نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌گه‌وره و بچووکیه‌وه، به‌ده‌وله‌مه‌ند و هه‌زاریه‌وه، به‌خۆتنده‌وار و نه‌خۆتنده‌وارییه‌وه، به‌هاوارییه‌وه ده‌هات و، یارمه‌تی ده‌دا و، باربووی ده‌کرد، چ له‌ کاتی شه‌نگوشۆخی و ده‌سه‌لاتیدا، چ له‌ کاتی ته‌نگانه‌ و کزی و لاوازی و گیروگرفته‌کانیدا، هه‌ر بۆ نه‌مه‌ی بێتێ و له‌ناو نه‌چێ و، (کۆرده‌واری)یش به‌نامانجه‌کانی خۆی بکه‌یتێ.

=ته‌ندروستی و نا‌ه‌وری ... هتد.

رۆژنامه‌ی (ژیان) به‌رده‌وام چالاکیه‌یه‌کانی نه‌و جهمعیه‌ته‌ی بلاو ده‌کرده‌وه، بۆ نمونه له‌ سه‌ ژماره‌یدا باس له هه‌ندێ له‌و چالاکیانه‌ی ده‌کات:

۱- هه‌فته‌ی دوو جار کۆنفیرانس نه‌دری (ناوی وه‌قت و ناوی محاضره له‌پێشدا به‌جیا اعلان نه‌کړی. (ژیان: ژ ۱۵ - ۱۹۲۶/۵/۶).

۲- به‌قصدی تنویرکردنی خه‌لکی، دکتۆر حمیدی محاضره‌یه‌کی له‌سه‌ر (صحه) دا له‌ ئێواره‌ی جمعه ۱۹۲۶/۵/۲۸. (ژیان: ژ ۱۸ - ۱۹۲۶/۵/۲۷).

۳- محاضره‌یه‌کی جمال به‌گ بابان له‌سه‌ر ته‌شکیلاتی محاکم له‌ عێراقدا وه‌ روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر ته‌شکیلاتی محکمه‌کانی سلیمانی. له‌ بنای زانستی له ۱۹۲۶/۶/۴. (ژیان: ژ ۳۹ - ۱۹۲۶/۷/۱۵).

(کۆمەڵی زانستیی کوردان) نزیکەی (۱۹) سال له ناوهند هیزداری و دهسهلاتداری و، کزی و لاوازیدا، ئەم دیو و ئەو دیوی دهکرد. رۆژگاری ئەو سەردەمه و هەلەکانی خۆمان نەیانەیتشت بیتی. بەلام ئەو گیانه پاک و نەژادە (کۆمەڵی زانستیی کوردان) بەخشیی بە (کوردەواری)، هەرگیز لەناو ناچێ و، تا دەمێنین، هەموومان، بۆ ئەو ئامانجە بەرز و پیرۆزانه تێدەکوشتین و خەبات دەکەین کە ئەو بۆی داناوین.

نیتر پێژ و سوپاس بۆ گیانی پاکێ ئەو پیاوێ گەورانهمان کە (کۆمەڵی زانستیی کوردان) یان دامەزراند و بەرپێانەوه برد و، یاریدەیان دا، ئەمە برۆ بەپوختەیی مێژووی (کۆمەڵی زانستیی کوردان) کە هەتا دەمێنین بەتاسوقەوه یادی خۆی و کردەوه و کارەکانی دەکەین.

(شاگر فتاح احمد)

(خاوەنی پرۆژەی خۆتێندەواری کورد)

سلیمانی: (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

پەرەوێزەکان: (۱)

(۱): پڕوانە: (پەرەوێزەکانی جەمعییەتی زانستیی کوردان)، له رۆژنامەی (ژیان)دا، ژمارە (۱۱)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳).

(۲): پڕوانە: (کردنەوهی جەمعییەتی زانستیی کوردان)، له رۆژنامەی (ژیان)دا، ژمارە (۱۲)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳ و ۴).

(۳): پڕوانە: (هەینەتی ئیدارە جەمعییەتی زانستی کوردان)، له رۆژنامەی (ژیان)دا، ژمارە (۱۳)، سالی ۱۹۲۶، لاپەرە (۳).

(۴): پڕوانە: (صفحات مشرقه من تاریخ مکافحه الامیه فی کردستان) له گوێاری (ئۆتۆنۆمی)دا، ژمارە (۵)، سالی ۱۹۷۸، لاپەرە: (۳).

(۵): پڕوانە: (خەبەرێکی خوش)، له رۆژنامەی (ژیان)دا، ژمارە (۳۱)، سالی ۱۹۲۶، ل: (۳).

(۶): پڕوانە: نووسراوی (خەباتی رۆشنپیران)، لاپەرە (۹) و (۱۰)، له نووسینی (شاگر فتاح).

(۷): زانیاری له بابەت کردنەوهی خۆتێندنگاکەوه له سالی ۱۹۴۲دا له مامۆستا (کەریم زەند) وەرگیراوه. سوپاسی دەکەم.

(۱) ئەم پەرەوێزە نووسینی مامۆستا خۆبەتی کە وەک دەستیشانکردنی سەرچاوەکانی یاسەکی داینان.

رنگایه بۆ پیشکەوتن

(خودا پەرست بین چاکتره یان خۆ پەرست؟)

نێمهی (کوردەواری) کەوا دەزانین نەتەوهی کورد لە ھەموو نەتەوهکانی تر نیسلاوترە بەھەڵەدا دەچین. چونکە ئەگەر وا بووایە، دەبوو نێمەیش لە نەتەوه موسڵمانەکانی تر کەمتر نەبووینایە...! لە راستیدا (نیسلا مەتیی پرواڵەتی) جوتیە، (نیسلا مەتیی راستەقینە) یش جوتیە. ھەموو کەس دەتوانێ بەدرۆ نوێژ بکات و، حەج بکات و، پۆژوو بگرت. ھەموو کەس دەتوانێ بەدرۆ میتزەری سپی لەسەر بکات و، کەشیدە زەرد بپەستیتە پشتی و، شالی سەوزیش لە بەر بکات. ھەموو کەس دەتوانێ، بەدرۆ، پێچ و پێش و سمیتی دەروێشانە بەیتلێتەوه و، پست (تەزیتێج)ی دەنگ زل بەدەستەوه بگرت و، بەتەپل و دەفیشەوه گۆزانی ئایینی بێت. بەلێ، ھەموو کەس دەتوانێ لای کەسانی ناشیی و نەزان، تا ماوێک بەھۆی ئەم جۆرە کردەوانەپەوه، خۆی و پێشان بەدات کە پیاویکی موسڵمانە، یاخود ئافەرەتییکی خوداناسە. بەلام ناتوانێ ھەتا سەر ئەم درۆزنییە خۆی و، ئەم خەلک چەواشەکردنە خۆی، بشاریتەوه. چونکە کاتێک بەخۆی دەزانیت، کەسانی شارەزا و جیھان دیو و، وت و وریای تووش دەبێت، کە دەکەوتە کردەوه و کار و گەشتوگوزارەوه لەگەڵیاندا، لەپەر درۆزنی و چەواشەکردنەکە دەردەکەوێ و ئابووی دەچێ. ئەوساکە کەس بەنیسلا مەتییەکە پڕوا ناکات...

خودا ھەر داوای کردەوهی چاکمان لێ ناکات. نیازی پاکیشی لیتمان دەوێ. باوەرکردنیشی لیتمان دەوێ: بەخودا و، بەپێغەمبەرانی خودا و، بەنووسراوانی خودا و، بەفریشتانی خودا و، بەچەندوچوونکردنی خودا لەگەڵ مەزۆڤدا، لەپاش زیندووکردنەوێیان لە لایەن خودا خۆپەوه. ھەرۆھا نەویشی لیتمان دەوێ: کە ھەر چاکەیک دەکەین، بەنیازی دلخۆشیکردنی خوداوە بیکەین و، لە ھەر خرابەیکیش خۆمان لادەدەین، لە پێناوی دلراگرتنی خودا و لە ترسی خودا و، لەبەر دلخۆشکردنی خودا خۆمانی لێ لابدەین. بەگورتی خودا چاکە بۆ پیاوی دوو پرو و ناپاک و خودانەناس پەسەند ناکات. لەبەرئەوه دەبێ: (دل) و (دەم) و (دەست)مان لە خوداناسیدا یەک بێ، ئنجا خودا کردەوه چاکەکاغان بۆ پەسەند دەکات.

نێمەی کوردەواریش، ھەرچەندە گەلیک کەسانی ومان تێدا ھەلکەوتووه، کە لە ھەموو سەردەمێکدا، بەخوداناسی تەواو و نیسلا مە تەواو دادەنرێن. بەلام داخەکەم زۆریەمان، بەتایبەتی زۆریە دەسەلاتدارەکاغان، ھەر لەگەڵ (خۆپەرستی)ی خۆیاندا خەریکسۆن و، بەپرواڵەت نەبوو بێ، (خوداپەرستی)یان نەکردووه...! کامیان دەسەلاتی ھەبووه، یاخود بۆی لێواوه، ناپاکی لەگەڵ نەتەوهکە خۆیدا کردووه. نەتەوهی چەوساندۆتەوه و پروتاندۆتەوه و، زۆر و ستەمی لێ کردوون و، دزی لێ کردوون و، گزی لێ کردوون و، نازاری داون، کە ئەم جۆرە کردەوانەیش لە (خۆپەرست) نەبێ ناوەشیتەوه. لەبەرئەوه دەتوانم بڵێم: ھۆی ھەرە گەورە (پاشکەوتن)مان ھیچ نییە ئەوه نەبێ کە زۆریەمان (خۆپەرستی) بەکار دەھێنین، ئەک (خوداپەرستی).

خۆپەرستی و خوداپەرستی له يەك جیاوازن:

له راستیدا (خوداپەرستی) و (خۆپەرستی) تەواو پێچهوانەى يەكترين.

له (خوداپەرستی) يەوه: نیشتمانپەرورەى و، گەلپەرورەى و، مرۆڤ دۆستى و ھەموو چاكەخوایى يەك و، ھەموو كەردەوھەكى پاك و پیرۆز و، ھەموو ڕەوشتىكى جوان و ڕەنگين دەوھشیتەو، لەگەڵ گيانى (دادپەرورەى) دا.

له (خۆپەرستی) يەوه: ھەموو كەردەوھەكى گەنگ و نەنگ و ناپەسەند دەوھشیتەو، لەگەڵ (زۆردارى) دا.

(خوداپەرستی): بۆ پێشكەوتنمان دەبات.

(خۆپەرستی): بۆ پاشكەوتنمان دەبات.

(خوداپەرستی): سەرپەرز و كامەراناڤ دەكات.

(خۆپەرستی): سەرشۆڕ و سەرگەرداناڤ دەكات.

مندالەكانغان لە خۆپەرستى دوور بخەنەوھ

لەبەرئەو تەكا لە باوك و دايك و مامۆستا پەرتزەكانغان دەكەم: چەنديان لە دەست دیت واتای (زۆردارى) و (داگیركەرى) و (كۆنەپەرستى) و (پەگەزپەرستى) و (ھاوبەشى = الاشتراكیە) و (بەشداری = الشیوعیە) و (خوداناسى) و (خوداپەرستى) و (پێشكەوتنخوایى) و (مرۆڤ دۆستى) بۆ مندالەكانغان ڕوون بكەنەوھ و، وێنەيان لەسەر ئەو كەردەوھ و كارانە و، ئەو بیروباوەرانە و، ئەو یاسایانە، بۆ بهێننەوھ، تا مندالەكانغان ھەر لە ئیستاوھ چاك و خراپ لە يەكتر جوئ بكەنەوھ و، دۆست و دوژمنى نەتەوھەكى خۆيان بناسن و، فرمانى سەرشانى خۆيان بەرامبەر ھەریەكەيان بزانن و جێبەجێ بكەن.

ھەروھەا بایەخیش بەدەن بەو (گیانی خۆپەرستى) لە دڵ و دەروون و میتشكى مندالەكانغان لە ڕەگ و ریشەوھ بهێننە دەروھ. چونكە لە راستیدا دوژمنى راستەقینەى نەتەوھەكەمان لەناو دڵ و دەروون و میتشكى خۆماندايە. ئەگەر بمانتوانیایە بەتەواوەتى ھۆگرى (خوداپەرستى) بێین و، خۆشیمان لە (خۆپەرستى) دوور بخەینەوھ، ھەتا سەر بەنازادى و سەرپەرزى و خۆشگوزەرانى و كامەرانىیەوھ دەژیاين. نە جەنگمان تووش دەبوو و، نە سەرشۆڕى. نە سەرگەرداناڤ تووش دەبوو و، نە مالتۆترانى.

كەواتە ئەگەر بمانەوئ نەتەوھەكەمان (پێش بكەوئ)، پێش ھەموو شتێك پێوستە ڕێگەى (خوداپەرستى) بگرن و، لە (خۆپەرستى) یش، خۆمان دوور بخەینەوھ. چونكە ھەروەك لە سەرەتاوھ پێشانغان دا، (خوداپەرست) بێن چاكترە لەوێ كە (خۆپەرست) بێن.

(خوداپەرستى) و (خۆپەرستى) لە میژوویدا

(فیرعون) خۆپەرست بوو. نەتەوھەكى خۆى نازار دەدا و زيانى پێ دەگەياندا و، دەپچەوسانداوھ و، دەپرووتانداوھ، بۆ كەلكى ناپوختەى خۆى. (موسا) خوداپەرست بوو. وازى لە سایە و پایە و ماپە ھێنا

و، هممو هئیز و توانایییه کی خۆی بهخت کرد، بۆ بزگارکردنی نه تهوه که ی خۆی له دهست زۆرداری فیرعهون و دهس و پتیه نه دهکانی، که یه کێک له وانه (قاپوون) ی خزمی موسا خۆی بوو... له سه ره نه وه فیرعهون بوو به دوژمنی موسا و نه تهوه که ی موسا. به لام موسا چونکه خودای له گه له بوو و، پتی پتیشان ددها، توانی بگاته نامانجی خۆی: شهوێک له ناکاو نه تهوه که ی خۆی بزگار کرد و له سنووری میسریش ده ربازی کرد. به لام فیرعهون که به خۆی و هممو له شکره که یه وه دواپان که وت تا پتیان پتی بگریت و له ناویان ببات نه پتوانی بگاته نامانجی خۆی، به خۆی و له شکره که یه وه له زه ربای سووردا نوقوم بوون و خنکان.

(جهنگیزخان) و (تهیموری لهنگ) و (هۆلاکو) یه که هممو یان دیلی دهستی (خۆیه رستی) ی خۆیان بوون، دوا یی خۆیان و فه رمانه وایییه زۆرداره کانیان به ریسوایی نار میژووه وه له ناوچوون.

(ناپلیۆن) یه که خۆیه رستییه پتی نه ندازه که ی پالی پتیه نا، نه وه هممو خا که گه و رانه ی دراوستیکانی فه رهنسه بگریت، دوا یی له خاکی پروسیادا تیشکا و خۆی و له شکره پتی شو ماره که یشی به نا بو تیه وه گه و رانه وه بۆ فه رهنسه، که زۆری پتی نه چو، له رینگادا دوژمنه کانی که بریتی بوون له له شکرانی خا که داگیرکراوه کان و نه تهوه زۆر لیکراوه کان تهنگیان پتی هه لچنی و شکاندیان و، به سه رگه ردا نییه کی ته واه وه به دیلی دوور خرایه وه بۆ دوورگی (سه نت هیلانه).

(هیتلەر) یه که نه وه هممو خا که نه ی نه وروپای به زۆر داگیر کرد، له نه نجامدا خۆی و نیشتمانه که ی له ناپلیۆن و فه رهنسه یان خراپتر به سه رها ت!...

(سه لاهه دینی نه ییووبی)، که شاهیتکی کورد بوو، له سایه ی خودا ناسیه که یه وه بوو که توانی به چیتته جهنگی (۲۲) ده له ته وه و، به رگه یشیان بگریت و، به سه ریشیاندا زال ببیت. نه وه به وه پۆژه لهاتی نیسلامی تا چه ند سه د سالێک له دهست داگیرکهرانی خۆیه رستانی نه وروپا بزگار کرد و دوور خسته وه.

(که ریم خانی زه ند) یه که شاهیتکی کورد بوو، هه روه ها له سایه ی خودا ناسیه که یه وه بوو، که توانی هه شت سالی خشت به چیتته چه نگه ی نه وه هممو سه رداره خۆیه رسته زۆردارانه ی ئیترانه وه و، زالیش بپن به سه ریاندا و، نه ته وه کانی ئیتران له دهست چه وسانده وه و، پرووتانده وه و، ئازاردان و، زیان لێدان بزگار بکات و، ژیا نیتکی پپ دادپه روه ری و خۆشگوزه رانی و کامه رانیان بۆ ماوه ی (۲۸) سال پتی به خشی.

(فیرعهون) و (قاپوون) و (جهنگیزخان) و (تهیموری لهنگ) و (هۆلاکو) و (ناپلیۆن) و (هیتلەر)، خۆیه رستییه که یان بوو، تووشی جا رسکردنی هممو جیهانی کردن و، له میژو ودا ناویان به خراپه کار ده برئ.

به لام (موسا) و (سه لاهه دینی نه ییووبی) و (که ریم خانی زه ند)، نه وه تی جیهان تتیان گه یشتوه، ناویان به چاکه کار ده برئ و جیگیان له دلی هممو ده روون ئازادیتکی جیهاندا کردۆ ته وه بۆ خۆیان و، میژووی ئاده میزادیش شانازیان پتیه ده کات.

هه روه ها له میژووی ئیتراندا (کیسرا نهوشیره وان)، که شاهیتکی کورد بووه، ناوی به دادپه روه ری و چاکه خوازییه وه ده برئ. بێ گومان نه ویش دادپه روه ری و چاکه خوازییه که ی له سه رچا وه ی

خوداناسییه که یه وه ههلقولاوه. نهگینا پیای خۆپهرست دادپهروهری و چاکه خوازی لی ناوهشیته وه (شیخی سهدی) که پیایکی زرنکی زانا و تیکه یشتوی کورد بوو، بههۆنراوه له نووسراوه نایابه کهیدا که ناوی ناوه (گولستان) ستایشی (نهوشیرهوان) دهکات و ناویشی بهچاک دهبات. بهلام ناوی (قاروون) بهخراب دههتین.

دوو خاوهن شکۆی تریشمان ماوه لهم کۆره دا ناویان بهتین. یهکتیکیان ناوی (عومهری خهتتاب) ه. یهکتیکیان ناوی (عومهری عهبدولههزیز) ه. ئهم دوو موسولمانه یهش میژووی ئیسلامیان بهخوداناسی و دادپهروهرییه که یان پازاندۆته وه. داخه کهم ههردووکیان بهدهستی ناحهزانی (خۆپهرست) کۆژارون، که میژوو ههتا دهتین ئه و پیاو کۆژانه له مرۆفایهتی که نهفت دهکات.

هۆی خۆپهرستی

جا ئهم (خۆپهرستی) یه داخه کهم ههه له سه رهتای پهیدا بوونی مرۆفه وه، تا ئیستا ههه له ئارادایه. بووه ته هۆی بهرپا بوونی (ناکۆکی) و (دوو بهرکهکی) و (دوژمنایهتی) و (شهروشۆی). بووه ته هۆی سه رهگهردان بوون و، مالتوێزانی و، ریسوایی ئاده میزاد. لهناو هه موو نه ته وه یه کهیشدا هه یه. له هه موو شوتنیککی جیهانیشتدا هه یه. دیاره ئیمه یهش که (کورد) یه بهشی خۆمان له و خۆپهرستییه پێ پراوه. هه هۆی نه وه یه که وه ها پاشکه وتوو و مال کاولین. له بهر نه وه به پیتو یستی دهزانم نه وه نه دهی پێم زانیوه، له هۆی ئهم (خۆپهرستی) یه مان لیکۆلینه وهی خۆمان به خه مه بهردهم. هه نه ته وه یه که دور که وتیته وه له خۆپهرستی، واتا له (زانین) و (رهوش و خوی چاک) و (کرده وهی په سه ند)، بێ گومان تووشی ئهم دهردی (خۆپهرستی) یه دیت.

دایک و باوکی ناشی، له بهر نه زانی خۆیان و کۆله وارییان له هونهری پهروه ده کردندا، نازانن تا چ نه ندازه یه که نازی مندا له کانیان بکێشن. تا پێتیان ده کێژ نازیان ده کێشن و، خۆشه و یستی له نه ندازه به دهر بهرام بهریان ده نوێن؛ ههه بۆ ئهمه ی له گریان ژیریان بکه نه وه، یاخود له گه زۆزی دووریان به خه نه وه. له جیاتی ئهمه ی فێری پێژگرتنیان بکهن بهرام بهر مافی کهسانی تر و، بهرام بهر مافی گشتی و، بهرام بهر یاسا و ده ستووری خودایی، ده چن له هه موو کار و کرده وه و رهوش و خویه کی خراپیان چاو ده پێشن و، بێ دهنگ ده بن، هه یچ سه زایه کیان نادهن، هه یچ سه ره زه نشتیکیان نا کهن، هه یچ چاره سه رتیککی هه له کانیان نا کهن. بێجگه له وه له ناو خۆزان و له ناو کۆمه لایه تییه که یه شماندا نه وه نه ده پیای خوداناس و کار دروست و، دادپهروه و خاوهن به زه یی نابین که چاویان لی بکهن. جا که گه وه ده بن، به (خۆپهرستی) یه وه گه وه ده بن، که هه رچی زۆرداری و کرده وه یه کی نه نگ و نا په سه ند هه یه، لیی ده وه شیته وه.

چاره کردنی خۆپهرستی

ئهم ده رده یهش به دوو شت چاره ده کێژت:

۱- به پهروه ده کردنی مندا له کاتمان له سه ره دهستی په سپه زانی دلسۆز و شاره زادا. ئهمه یهش کارتیککی گه وه و گه رنکه، له سه ره دهستی فه ره مان په واییدا نه بێ پێک نایهت. پاره یه کی زۆر و په نه جتیککی زۆر و

پشوو په کی درژیښی دهوت، که هیوادارم پژژیک له پژژان بۆ نه ته و ده که مان پیک بیت.

۲- پیاو و نافرته کانیښمان، که له تهمه نی مندالی تیپه ریون، به تاییه تی نه وانه یان که به خوینده وار و کورد په رور داده نرین، پریاریکې مه درانه ده ریکن بۆ خو یان، که سه رله نوتوه په روره دی دل و د ورون و هوشی خو یان بکه نه وه. به لام نه مجاره له سه ر بنچینه یه کی (خوداناسی) بچ، که پیاو دوور ده خاته وه له هه موو خراپه کارییه ک و، پیاو ده خاته سه ر هه موو چاکه خوازییه ک. هه موو که س ده زانی (چاکه) چیه و، (خراپه) چیه!... ده با پریار بده یی هه رچی (چاکه) یه بی که یی و، هه رچی (خراپه) یه نه ی که یی. بام هه موو شه ویک جارتیک له ژیر پیخه فه کاغاندا چهند و چوون له گه ل خو ماندا بکه یی. له شه و پژژی پیشو ماندا چی چاکمان کردوه و چی خراپمان کردوه بیه ییننه به رچاومان نه گه ر کرده یی چاکمان کردبو: نافرینه خو مان بکه یی. نه گه ر کرده یی خراپه ښمان کردبو: سه رزه نشتی خو مان بکه یی، یاخود سزای خو مان بده یی. نه م پریار و کرده وه جوانانه که زور دووباره کرانه وه، کار ده که نه دل و د ورون و هوشمان. کار ده که نه ره وشت و کرده وه و خو مان. پژژیک دیت به ته واره تی له ده ست (خو په رستی) پژگارمان ده بیت و (خودا په رستی) له ناو دل و د ورون و هوشماندا جیگیر ده بی و بنج داده به ستی. نیتر نه وساکه به جارتیک ژانمان ده گوزریت و، کوکی و دوستایه تی و برایه تی له ناو ماندا سه رده گرن.

که نه وانه یښ پیکه اتن ژنمان لی ده بیت به شایی. چونکه نه شه روشور و ناوازه به ریا ده یی له ناو ماندا و، نه ته ووشی سه رگه ردانی و مالتویرانی ده یی. ژانمان پر ده بی له سه رکه ووتن و ته ندوروستی و خوشگوزرانی و کامه رانی.

چهند نه وونه یه کی خو په رستیمان

زوره ی منداله کاغان خوشی له وه ده بیی که به دارلاستیک چوله که بکوژن. که گلزیه کانی شاره وانی بشکینن. که هه لیکه رین به سه ر دیواری مالاندا، بۆ نه مه ی به دزییه وه میوه له دره خته کانیان بکه نه وه. که گلژپ و شووشی خانوه کانیان بدزن و بشکینن. که توپ توپینه له ناوه راستی شه قامه گشتیه کاندا بکه ن. که رووی دیواری خانوه کانیښ به نووسینی ناره و و ناشیرین ره ش بکه نه وه.

زوره ی دوکانداره کاغان و نه وانه ی له دانگی نه واندان خوشی له وه ده بیی که به نرخیک یه جگار گران شت به کپریاره کانیان به فروشن، یاخود کاریان بۆ بکه ن. که پیچه وانه ی نرخ میوی شت به فروشن. که خواره ده منی و که لویه لی پیویست ده ریا بکه ن بۆ ده روه ی نیشتمانه که یان، تا به گرانتر بیافروشن. یان ده سترژی بکه ن بۆ سه ر سامانی گشتی و ناسایشی گشتی و مافی گشتی.

نه مانه و که لیک یی له مانه خراپتریش پرویان داوه و پرو ده دن له ناو ماندا، وه ک به رتیل وه رگرتن و، قویه کردنی هه ندی شاگردان و، یاخی بوونیان له ماموستا کانیان و، بایخ نه دانی هه ندی له فدرمان به ران به فرمانه کانیان و، سه ندنی سه رقفلا نه و، فروشتنی کرتی دوکانه به کرتی گیراوه کان به دزی خساوه نه کانیانه وه، به پاره یه کی یه جگار زور... وه ک پول په رستی هه ندیک له نه وت و گاز و چمه نتوفره شه کان و، رازدزی (جاسوسی) هه ندیکمان بۆ بیتگانه و، نوکه رییان بۆ دوژمنانی نه ته وه و

نیستمانه که مان و، زۆرداری برا گهواره له خوشک و براکانی و دایکی و، یاخیبوونی کور و کچهکان له دایک و باوکیان، یاخود که متهرخه مییان بهرامبهریان. جا ئەمانه‌یش، هه‌موویان له یه‌ک سەرچاوه‌وه هه‌لده‌قولێن، که ئەوه‌یش نه‌وه‌یه خوومان گرتوه به (خۆپه‌رستی) یه‌وه. که‌ی توانیمان، هه‌موومان خۆمان له‌م ده‌رده‌ کوشنده‌یه‌مان لایه‌هین، که‌ی توانیمان خۆمان بکه‌ینه (خودا‌په‌رست) که سەرچاوه‌ی هه‌موو کرده‌وه و کارێکی مه‌ردانه‌یه، ئەو کاته‌ روو ده‌که‌ینه (پێشکه‌وتنی راسته‌قینه). به‌لێ وایه. (خودا‌په‌رستی) ته‌نیا ڕیگایه‌که، که ده‌مانگه‌یه‌تێ به (پێشکه‌وتنی راسته‌قینه).

ئه‌نجام

له‌ ئەنجامی وتاره‌که‌مدا تکاتان لێ ده‌که‌م، قسه‌کانم بام توندوتیریش بوو بن، دلتان نه‌ره‌نجی. چونکه‌ قسه‌ی راست و په‌وان که‌ بۆ که‌لکی گشتی بیت، خودا فەرموویه‌تی بیکه‌ین... ئەم قسانه‌ی منیش له‌ رووی دلسۆزه‌وه‌یه ده‌یکه‌م... خودای مه‌زن له‌ قورئانی په‌یروژدا فەرموویه‌تی: (قولوا الحق ولو علی انفسکم). واتا: (بام قسه‌که‌تان زبانی بۆ خۆیشتان تێدا هه‌بێ هه‌ر راست بپۆن). هه‌روه‌ها تکایشتان لێ ده‌که‌م پێشینه‌یه‌که‌م په‌سه‌ند بکه‌ن که‌ ده‌لێم: (بام واز له‌ خۆپه‌رستی خۆمان به‌یه‌نین و، مل بده‌ینه خودا‌په‌رستی) و کارێشی پێ بکه‌ین. چونکه‌ من خۆشی ئێه‌وه‌ ده‌وی و نازادی و کامه‌رانی و خۆشگوزه‌رانیان، که‌ نه‌گه‌ر به‌قسه‌م بکه‌ن، پێی ده‌گه‌ن. ئیتر خۆشی ئێه‌وه‌ و نازادیتان بۆ داوا ده‌که‌م له‌ خودا، براکانم.

نەورۆز

نەورۆز جەژنى راستەقىيەنى كوردە

نەورۆز جەژنى راستەقىيەنى كوردە. جەژنىكى پەرزەنتى. چونكە بەر يەكەم پەرزەنتى بەهار و سەرى سال دەكەويت. لەم پەرزەنتا ھەموو سالتىك (كوردستان) لە زەبروزەنگى زستان پەرزەنتى دەپیت و، دەكەويتە ناو بە ھەشتى بەھارەو، كە ژبانی گيانلەبەر و گۆگيا و درەخت و گۆل سەرلەنوێ تازە دەپیتەو و، كاروبارى كشتوكال و، دەرمانەتى تر دەست پەن دەكاتەو.

شەوى ئەم جەژنە لە ھەموو لايدكى كوردستاندا ناگري نيئە نيئە دەكریتەو. پياو و ژن، كۆپ و كچ و مندال بەدەوریدا گرد دەبنەو. بەگۆزانی و ھەلپەركیتەو رادەبوێن. بەيانی لە ھەموو لايدكەو بەزمەزم و ئاھەنگ و زەماوەند دەست پەن دەكریت دووكان و بازار ھەلدەگيریت. ھەموو كار و فرمائىك دەووستیت. كوردەكان بەرگى جوان دەپۆش و خۆيان دەپۆشەو. خواردەمەنى خوش دروست دەكەن و، دەستە دەستە پوو دەكەنە دەروودەشت. بەسەيران و گەشت و گەرانەو پۆژ ناوا دەكەنەو. مندالانى خۆپندنگا كۆنەكانیش بەخۆشى ئەم جەژنەو، ھەركە لە لاين مامۆستای خۆبەو، (نەورۆز نامە) يەكى بۆ دەنووسریتەو، كە لەبەرى بكات و، لە بەردەم دايك و باوكى خۆیدا بيسخۆپنیتەو. ئەوانیش شاباشىك بەخۆيان و پاداشىك بەمامۆستاكانيان دەدەن، بەلام شاگردانى خۆپندنگا تازەكان لە ھەموو لايدكى (كوردستان) و ئەو شۆتەنەدا كە كوردیان تێدا كۆپۆتەو، ئاھەنگ و زەماوەندى گەورە و ناوازە و ناياب، بەپۆنەى (جەژنى نەورۆز) ھەو دەگێرن.

لەویدا ھەرچى گەورە پياو و خۆپندەوار ھەيە لە (كورد) و لە بێگانە بانگ دەكەن. ئەو پۆژە بەگوتنى وتار و گۆزانی و لێدانی ساز و ناواز و، ھەلپەركى و رەشەلەكى كوردانە و، خواردنى خۆرشتى نايابەو و، گەمەوگەپ و يارپەو، كاتى خۆيان بەسەر دەبن. گيانى نیشتمانپەرەرى و براپەتى و سەرپەستى و خوشگۆزەرانى زیندوو دەكەنەو. بۆ پيشخستنى (كورد) و (كوردستان) یش دەمارى مەردابەتى نیشتمانپەرەران دەپۆشەو.

سەرگۆزۆشتەى جەژنى نەورۆز

جەژنى (نەتەوێ كورد) ياخود (نەورۆز)، سەرگۆزۆشتەيەكى خوشى ھەيە. سا سەرگۆزۆشتەكە لە بنجوناواندا راست بێت، يان درۆ، مەبەست نەيە. بەلام ھەرچى چۆنيك بێت، ئەو دەگەيئەت، كە (نەتەوێ كورد)، لە ھەموو دەمێكدا (مەرد) و (نازا) و (نازادپەرەرى) بوو. ئەم شۆپەشەيەكە لە تەمەنى درێژى خۆیدا بەدەيان جار ھەليگيرساندوون دۆى (زۆردارى) و، بۆ دامەزراندنى (دادپەرەرى)، نیشانەى راستى قسەكە مەن.

ئەوئەندە ھەيە، جارتەكيان ناوى پيشەوای شۆپەكە (كاو) بوو، جارتەكيشيان ناوى (كەي ناخسار) بوو، جارتەكيشيان ناوى (كەريم خانى زەند) بوو، جارتەكيشيان ناوى (سەمكى شوكاك) بوو،

جارتکیشیان ناوی (قازی محمد) بووه، نهم جاره‌یش ناوی (حیزی دیوکرانی کوردستانی ئیتران) ه که دژی زۆر و سته‌می فرمانه‌وهایی وه‌ستاوه. ^(۱)

وا ده‌گپنه‌وه که چهند هه‌زار سالتیک له‌مه‌ویش له کوردستانی ئیتراندا، شاهیتکی بیگانه‌ی زۆردار، هه‌لکه‌وتوه؛ ناوی (بیوراسپ) یاخود (ئه‌ده‌هاک = ضحاک) بووه.

گه‌لتیک زۆر و سته‌می له‌کوردەکان کردووه. دوو ماری گه‌وره‌ی بووه، په‌رستوونی. هه‌ر پۆژه‌ی دوو که‌سی بۆ سه‌ر بیه‌ون و می‌شکیانی ده‌رخوارد داو. (کوردەکان) له‌مه‌ گه‌لتیک بیتزار ده‌بن و له‌وه به‌ولاو ه ناتوانن به‌رگه‌ی نه‌و به‌دکاری به‌ی بگرن. له‌ناویاندا: ئاسنگه‌رتیکی نازا و مه‌رد و ژیر په‌یدا ده‌بن، ناوی (کاوه) ده‌بن. به‌زه‌ی به‌هاوخته‌کانی خۆیدا دیته‌وه. ده‌چیت هانه هانه‌ی هاو‌نیشتمانەکانی خۆی ده‌دات. پیتسه‌که‌ی به‌رۆکی که له‌ ئاسنگه‌ریدا به‌کاری ده‌هێنا ده‌کات به‌ (ئالا). به‌خۆی و ئالا که‌یه‌وه پیتشیان ده‌که‌وت و، ده‌دات به‌سه‌ر سه‌رای (شا) دا. شا ده‌گریت و ده‌یخاته زیندانه‌وه. له‌ جیتی نه‌و سازاده‌یه‌کی کوردی سه‌رپاست و نیشتمانپه‌رست و دادپه‌روه‌ر که ناوی (فه‌ره‌یدوون) ده‌بیت، له‌سه‌ر ته‌خت داده‌نیت و ده‌یکات به‌ (شا). به‌م په‌نگه (کوردەکان) نه‌و پۆژه‌ ده‌کمن به‌ (جه‌ژنیتیکی گه‌وره) و به‌رز و پیرۆز، ناوی ده‌نیت (نه‌ورۆز). جا به‌رتیکه‌وت نه‌و پۆژه‌ به‌ر سه‌ری سال ده‌که‌وت که (۲۱) ی مانگی ئاودار (نا‌ذار) ده‌گریته‌وه.

فرمانی سه‌ر‌شاهان له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆزا

له (جه‌ژنی نه‌ورۆز) دا پیتسه‌ پیاو هه‌تا پیتی ده‌کرێ خۆش پابیتوێ. خۆشی بدات به‌دلی خۆی و، خۆشیش بدات به‌دلی که‌سانی تر. چونکه (نه‌ورۆز) جه‌ژنیتیکی پیرۆزی کوردە. (کورد) له‌م پۆژه‌دا بووه که هۆشی هاتۆته‌وه به‌ر خۆی و، پۆژی په‌ش و تاریکی، له‌ پۆژی پووناک جیا کردۆته‌وه... له‌ پۆژنیتیکی وه‌ک ئیمپروا بووه که (نه‌ته‌وه‌ی کورد) خۆی له‌ ده‌ست دوژمنیتیکی زۆرداری سته‌مکار رزگار کردووه و، که‌وتووه‌ته‌وه پۆژی نازادی و سه‌ره‌ستی و کامه‌رانی پیتشووی خۆیه‌وه. واتا ئیتر خۆی به‌پتیه‌ بردووه و، نه‌و فرمانه‌وه‌یاییه گه‌وره‌یه‌ی بۆ خۆی دامه‌زراندووه و، ژیا‌نیتیکی پاکتر و چاکتر و بلندتری بۆ خۆی به‌رهم هێناوه.

ئێسه‌ نابێ نه‌وه‌یشمان له‌بیر بچێ که (پۆژی نه‌ورۆز) ه‌کامان به‌هه‌ل بزانین بۆ ئاسته‌کرده‌وه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی دلمان شکاندوون، یاخود دلی یه‌کتیریان شکاندووه. هه‌روه‌ها له‌به‌ر پیرۆزی (جه‌ژنی نه‌ورۆز) ده‌ستی (یارمه‌تی) و (باربوو) و (پیتاک) بۆ دامه‌وان و لێ قه‌موه‌وان و هه‌زاران و سه‌رگه‌ردانانی نه‌ته‌وه‌که‌مان بکێشێن. بێجگه‌ له‌وه هه‌ول یه‌دین بۆ به‌رهم هێنایی پۆژه‌یه‌کی وه‌ها که به‌ (گه‌له)، کۆمه‌کیی بکه‌ین و که‌لکی گشتیی کورده‌واری تێدا به‌نه‌نجام بکه‌یتین.

(۱) ده‌بێ خۆتێنه‌ر سه‌رنجی نه‌وه‌ بدات که باسه‌که له‌ سالێ ۱۹۸۵ دا نووسراوه‌ته‌وه و ناماده‌ کراوه. باری سیاسی و په‌وشی نه‌و کاته‌ی کوردستانی ئیتران په‌چاو کراوه.

نایینی ئیسلام دژى نه‌ورۆز نیه:

هەر له‌به‌رئه‌وه‌ی که (جه‌ژنی نه‌ورۆز) په‌یره‌ندی به‌ (بزووتنه‌وه‌ی ئازادپه‌روانه‌ی کورد) هه‌یه، کاربه‌دستانه‌ی فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان به‌په‌چه‌وانه‌ی نایینی پاکى ئیسلام، هه‌ندیک له‌ (مه‌لا خو‌فرۆشه‌کان) یان هانه هانه ده‌دا، که به‌چاو و پاو و چه‌واشه‌کاری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) وا ته‌یبه‌یه‌ن، که (جه‌ژنی نه‌ورۆز) جه‌ژنیکی سه‌رده‌می ناگیره‌رستانه‌ و، دژى ئیسلامه‌یه‌یه. له‌به‌رئه‌وه‌ نایى (جه‌ژنی نه‌ورۆز) بکړئ. که‌چى له‌ زاناکانى خو‌مانم به‌ستوه‌ که له‌ کۆږى خوداناسى و نایینی ئیسلامدا جى باوه‌پن، نه‌ (محهم‌د په‌غه‌مه‌ر)، خودالیه‌خۆش بى جه‌ژنی نه‌ورۆزى قه‌ده‌غه‌ کرده‌وه، نه‌ (خه‌لیفه‌) کانی پاش خو‌ی. ته‌نیا (عوهم‌رى عه‌بدوله‌عزیزى (ئه‌مه‌وى) بۆ دوو سى سالتیک قه‌ده‌غه‌ی کرد. (خه‌لیفه‌) عه‌باسیه‌ش (موت‌وه‌کیل) ماوه‌یه‌ک قه‌ده‌غه‌ی کرد. به‌لام له‌ پاشان قه‌ده‌غه‌کى هه‌لگرت. (۱)

مه‌لاهه‌یکى زانا و خوداناسى وه‌ک (ئه‌حمه‌دى خانى)، سى سه‌د سالتیک پتر له‌مه‌وه‌پیش له‌ چه‌رکه‌ ناوازه‌که‌یدا که‌ ناوى ناوه‌ (مه‌م و زین)، له‌ شیه‌یه‌یه‌کى شاکارانه‌ و ناوازه‌دا، جه‌ژنی نه‌ورۆزى سه‌رده‌می (مه‌م) و (زین) مان په‌یشان ده‌دات. ته‌گه‌ر (جه‌ژنی نه‌ورۆز) نا‌ه‌وا بو‌وايه‌ و دژى نایینی پاکى ئیسلام بو‌وايه‌، چۆن نه‌و ده‌یتوانى به‌و په‌ز و خو‌شه‌و‌سته‌یه‌وه‌ له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆز بدوئ؟!...

تا ئه‌م سه‌رده‌مه‌یش له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆزدا (نه‌ورۆز نامه‌) به‌په‌تێوسى مه‌لا خوداناسه‌کاغان ده‌نووسرايه‌وه‌ و، ده‌درایه‌ ده‌ست شاگرده‌کانیان تا له‌ به‌رده‌می باوک و دایکیاندا به‌خو‌تێنه‌وه‌. ته‌گه‌ر (جه‌ژنی نه‌ورۆز) نا‌ه‌وا بو‌وايه‌ و، دژى نایینی ئیسلام بو‌ه‌ستایه‌، چۆن ئه‌م مه‌لاهانه‌ ده‌یان‌وترا نه‌و تاوانه‌ به‌خه‌نه‌ نه‌ستۆى خو‌یان؟!...

خودا لێخۆش بوو، بو‌ژى به‌ناوبانگ، (په‌یره‌مه‌ترد)، که‌ په‌یاوێکی خوداناس و حاجیه‌ش بوو، به‌یره‌ له‌ شه‌وى ۱۹۳۱/۳/۲۲دا له‌ سه‌لێمانیدا، لای (باخى پوره‌ به‌گى) یه‌وه، به‌یادی (جه‌ژنی نه‌ورۆز) هه‌ ناهه‌نگیکى گه‌ی‌را. له‌ هه‌موو په‌ساوه‌ گه‌وره‌کانى شارى سه‌لێمانى بانگ کردبووه‌ نه‌وئ. به‌ناهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده‌وه‌ تا ده‌مه‌تیکى درێژ را‌بان‌بو‌وارد بوو له‌ لایه‌ن دوو سى که‌سه‌وه‌ و تار خو‌تێندرا بووه‌وه‌. به‌گۆرانییه‌کى جوانیه‌شه‌وه‌ که‌ (په‌یره‌مه‌ترد)، خو‌ی، هۆنراوه‌کانى بۆ هه‌لبه‌سته‌بون، شاگرده‌کان شادمانیه‌یان خه‌سته‌بووه‌ دلێ هه‌موو نه‌و که‌سه‌نه‌وه‌ که‌ له‌ویدا بو‌وبوون به‌لام له‌به‌ر ره‌شه‌با نه‌یان‌توانی بوو (ناگری نه‌ورۆز) بکه‌نه‌وه‌. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی هۆنراوه‌کى (حاجى ته‌فیه‌قى په‌یره‌مه‌ترد) نه‌رخیکى مه‌ژووبى و وێژه‌یه‌ی هه‌یه، هه‌ز ده‌که‌م بۆتانی به‌خو‌تێنه‌وه‌، فه‌رموون گوێ لێ بگرن:

گۆرانیی نه‌ورۆز:

مو‌ژده‌ بى سال گه‌رايه‌وه‌

ناگری (نه‌ورۆز) که‌رايه‌وه‌

(۱) گۆفارى کاروان، ژماره‌ (۶)، ل (۴۰)، کورته‌ باسێک له‌سه‌ر نه‌ورۆز - حوسێن ره‌شوانى.

به فیری زستان تووایه وه
 گسژوکیا و گسول ژیاپه وه
 (نوخشه بی له کوردی همزار)
 گسول له باغدا خوی دهنوینن
 بولبول به پرویدا دهخوینن
 هه ور مـ سرواری دهپژینن
 شه مال زینده گانی دینن
 (نیرگس مهسته و چاو بهخومار)
 واهرش چیمن راخرا
 گسولاله بوو به شه وچرا
 گسول دهسته یان بهست وهک برا
 نه سرین و لاولاو تیکخزا
 (هاتنه له نجبه سهروو چنار)
 بولبول شهو به ناواته وه
 بادهی شسه ونم دهخواته وه
 دهلی: وا (نه ورۆز) هاته وه
 یهزدان دهروو بسکاته وه
 (نیمه ییش پیتی بکهوینه بههار)

ناگری نه ورۆز موزدهی دادپهروهی دهادات

جهۆنی نه ورۆز، جهۆنیکی نه تهوهیی کورده. فیری بهسه ره هیچ نایینتیکه وه نییه. ههرچی ناگره که یشتیتی، که ناشیه کان وا دهزانن، که له پووری ناگریه رستانه، پتیه وه نووساوه، له راستیدا بۆ نه وه داهاتوه که نهوانه ناھهنگ و بهزمه که له شهوی نه ورۆزدا دهگیتن، نهگهر شهوه که ی سارد بوو، خۆبانی پتی گهرم بکه نه وه، نهگهر شهوه که ی تاریکیش بوو، نهو ناوهی ناھهنگه که ی تیتدا دهکمن رووناکی بکه نه وه. ناگریش که له سه ره لووتکه ی شاخه کان دهکانه وه، بۆ نه وه یه که هه موو کهس تیتبگه ییتن که سبه یینن جهۆنی نه ورۆزه، تا ههر که سه فرمانی خۆی بزانی و به جیتی بهتین.

ههروه ها ناگره کان نه وه ییش دهخه نه وه یادی کورده واری، که باو و باپیریان توانیویه له ورۆزه دا خۆبان له تاریکیی ناشیتتی و زۆرداری کاریه دهستانی خراب پژگار بکه ن و، خۆبان بهخه نه رووناکی تیتبگه یشتوویی و، دادپهروهی کاریه دهستانی چاکه وه.

له بیرمه له سالێ ۱۹۵۴ دا (سه عید قهزاز) کاریه دهستیکێ کاروباری ناوخۆی چاک و دادپهروه ره بوو، کوردیکێ دلسۆز بوو هاته کایه وه، بهنده لهو کاته دا جی نشینی موته سه ریفی ههولێر بووم، هه رچهنده

نهریتی کاریده‌دستی ناوخوی پتیش خودا لیخ‌خوشبوو سه‌عید قه‌زاز وا بوو که مه‌یدان نهدات له هیج شار و باژیر و گوندیکی کوردستاندا ناهه‌نگ بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز بکری. به‌لام نه‌و به‌ناسانی پتی داین ناهه‌نگمان بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز له شاری هه‌ولیر و بنکه‌کانی ناوچه‌کانی هه‌ولیردا به‌ش‌خوشه‌نگیه‌وه گپرا، ته‌نانه‌ت توانیمان له هه‌ندێ جی‌گایشدا وه‌ک شاری (شه‌قلاره) ناهه‌تیش له ناهه‌نگه‌کاغاندا به‌ش‌دار بکه‌ین، که نه‌و سالانه ناهه‌ت تێکه‌ل به‌ناهه‌نگی پیاوان نه‌ده‌بوون، خودا و راستان مامۆستا (عه‌ونی یوسف) له هه‌ولیردا ناهه‌نگه‌که‌ی به‌جوانی برده‌ سه‌ر، هیج گه‌یروگرفت‌تیکمان له هیج لایه‌کدا نه‌هاته به‌ر. له فه‌رمانه‌وه‌یاییشه‌وه هیج گله‌ییبه‌ک له ناهه‌نگه‌کاغان نه‌کرا.

یاداشته‌کانی مامۆستا ره‌فیق حیلمی

یاداشته‌کانی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی)، نه‌وه‌نده‌ی ده‌ستم که‌وتوون بریتین له شه‌ش به‌رگ، که کۆمه‌له‌ی لاپه‌ره‌کانیان ده‌گاته (٦٣٧) لاپه‌ره. له‌سه‌ر قاقه‌زی رۆژنامه‌ چاپ کران، که له به‌ژن و بالادا به‌ناوئنجی داده‌نرتین. له به‌غداد، له چاپخانه‌ی (مه‌عاریف)دا چاپ کران له ١٩٥٦/٧/٢٥دا ده‌ست به‌چاپکردنیان کراوه، له ١٩٥٨/٤/١٥دا له چاپکردنیان بۆته‌وه. چاپکردنه‌کانیان جوانه، نووسراوه‌کانیش پڕن له وێنه‌ی نه‌و که‌سانه و نه‌و شوێناوه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ش‌خوشه‌کانی (شیخ مه‌حمود)ی گه‌وره‌وه هه‌یه. مامۆستا ره‌فیق حیلمی ره‌نجیکی زۆری له دارشتنی نه‌م یاداشته‌یه‌یدا داوه. هه‌ولیکی زۆریشی داوه که نووسراوه‌کانی به‌کوردیه‌کی په‌تی بنووسرێن و، له شێوه‌یه‌کی وایشدا بنووسرێن، که سووک و ئاسان و په‌وان بن بۆ خوێندنه‌وه و، هه‌موو خوێنه‌رتیکیش خوشی له خوێندنه‌وه‌یان به‌چێژی و، که‌لک و سه‌ودیکی ته‌واویش له بابه‌ت میژوو و به‌سه‌رهاتی (کورد) و (کوردستان) و (جیهان)ه‌وی ده‌ست بکه‌وێ. له راستیدا یاداشته‌کانی مامۆستا ره‌فیق حیلمی به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌رنک و به‌نرخ و ناوازه و نایاب داده‌نرتین، بۆ میژووی (کورد) و (کوردستان) و به‌تایبه‌تی بۆ میژووی شۆرشه‌کانی (شیخ مه‌حمود)ی گه‌وره (چونکه خودا لیخ‌خوشبوو، هه‌موو که‌ل و قوربنتیکی نه‌و شۆرشانه و نه‌و کاره‌ساتانه‌یش که په‌یوه‌ندیان به‌و شۆرشانه‌وه هه‌یه و قه‌وماون له جیهاندا، به‌ته‌واوی رۆشنیان ده‌کاته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ پیاو که یاداشته‌کانی مامۆستای به‌رێز، (ره‌فیق حیلمی)، ده‌خوێنته‌وه، هه‌ست به‌زاخاویکی می‌شک و نارامیکی دل و ناسایشیکی ده‌روون ده‌کات، نایه‌وی وازیان لێ به‌یتنی تا ته‌واویان ده‌کات. ه‌وی نه‌مه‌یش نه‌وه‌یه که مامۆستا ره‌فیق حیلمی خه‌باتی کردووه و چۆته‌ بنج و بناوانی هه‌موو شتی که‌وه که په‌یوه‌ندیان به‌ش‌خوشه‌کانه‌وه هه‌یه، تا راستییشی بۆ ده‌رنه‌که‌وتبێ وازی نه‌هێناوه. نه‌و راستییه‌یه‌یه‌ش که ده‌ستی که‌وتوون، له شێوه‌یه‌کی ته‌ر و تازه و ناوازه‌دا، به‌سه‌ریه‌ستیه‌یه‌کی بێ نه‌ندازه‌وه ده‌برێبوون، که دلی راستیه‌یه‌یه‌ستان خوش ده‌که‌ن و سه‌ره‌شیان ده‌هێننه‌ سه‌رسوومان. مامۆستا ره‌فیق زۆر هه‌ولی داوه که بێ لایه‌ن کاره‌ساته‌کان پتیشان بدات، که سایه‌تییه‌کان ده‌ریخت. ته‌نانه‌ت له که‌لێ جی‌گادا پێ له هه‌له‌که‌کانی خوێشی ده‌نی و، سه‌ره‌نشتی خوێشی ده‌کات و، په‌شیمانی له کردووه‌کانی خوێشی ئاشکرا ده‌کات. نه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که مامۆستا ره‌فیق حیلمی هه‌روه‌ک زانا بوو، دانایش بوو، بوێر و وێژه‌وان و راستیه‌یه‌روه‌ر بوو. چه‌زی ده‌کرد به‌م یاداشته‌یه‌ی راستی شۆرشه‌کانی

کوردەواری و، بەجۆرتکی تایبەتی شۆرشەکانی شیخ مەحمودی گەورە لە کوردستانی عێراقدا پێشانی
 ڕۆشنییرانی کورد و ھەموو جیھان بدات. تا لەمەندە زۆرتەر درۆ و چاو و راوی دوژمنانی (کورد) و
 (کوردستان) کە لە بابەت شۆرشەکانی کوردەو کردوویانە، راستی لە کاربەدەستان و ڕۆشنییرانی جیھان
 نەشارنەو. مامۆستا ڕەفیق حیلمی لە یاداشتەکانیدا ناچارترێتی لە کەس، لە هیچ فەرمانەرایی و نەتەو
 و کاربەدەستیکی شەسل ناکات، قەسە ی راستی خۆی ھەر دەکات. لە جێگای خۆیدا چاک بێ دەبێتی،
 خراپیش بێ ھەر دەبێتی. تەنانەت بەرامبەر خۆشی و دوژمنەکانیشی چینی چاک ھەبێ و چینی خراپ
 ھەبێ، بێ پەرە بەسەر بەستییەکی بێ ئەندازە دەبێتی. تەنانەت ئەگەر یەکیەک ھەڵە یەکی ئەوی
 دەرخستبێ، بێجگە لەوی ھەڵەکی خۆی راست دەکاتەو، سۆپاسی ئەو کەسەیش دەکات و، ھەڵەکی
 خۆشی بۆ ھەمووان ناشکرا دەکات. لە راستیشدا مامۆستا لە ڕووی پەرچەفی ھەندیک وشە و واژە
 بێگانانەو، ھەر وھا لە ڕووی (پێنوس) یەشو، لە ڕووی ھەندیک ڕووداویشەو، لە چەند جێگایەکی
 کەمدا بە ھەڵەدا چوو. بەلام ئەو خۆی تەکا لە خۆتەران دەکات کە لە ھەڵەکانی ناگاداری بکەن تا
 ھەڵەکانی خۆی راست بکاتەو. بەلام ئەو ھەڵەنە کە مامۆستا کردوونی ئەو نەندە کەم، لە نرخی
 یاداشتەکانی کەم ناکەنەو. چونکە یاداشتەکانی پێن لە راستیی و، راستیش دلی ھەموو
 تێگەشتوویەک و پێگەشتوویەک کێش دەکات.

لەسەر شۆرشەکانی کورد دەکاتەو

(ناحەزان) و (دوژمنانی کورد) و (فەرمانەرایییە داگیرکەرەکان) وای بۆ دەست دەدات کە ھەموو
 شۆرشەکانی کورد بەدناو بکەن بەو ھەوێ کە بەفیتی دەوڵەتە بێگانەکان ھەلگیرستێران. کە پێشەواکانی
 شۆرشگێڕەکانیشمان چاوبرستی و سایە و پایە و مایە کێشی کردوون بۆ ھەلگیرساندنی ئەو
 شۆرشانەمان، نەک دلسۆزی بۆ (کورد) و (کوردستان).

بەلام مامۆستا (ڕەفیق حیلمی) لەسەر شۆرشەکانی کورد دەکاتەو. لە شێوھەکی راست و ڕەوان و
 ناشکرا، بەبەلگە و ڕوانامە ی میژووییەو، دەردەخات، کە شۆرشەکانی کورد ھەموویان لەبەر زۆر و
 ستەمی فەرمانەرایییە داگیرکەرەکانی (ئێران) و (تورکەکانی عوسمانی) و (ئینگلیزەکان) بەرپابوون.
 ھەر وھا شۆرشگێڕانی کوردیش نوێنەری ھەموو (نەتەوێ کورد) بوون بۆ ئەو شۆرشەکانیان بەرپا
 کردو، کە لە زۆر و ستەمی ئەو داگیرکەرە کورد و کوردستان ڕزگار بکەن. بۆ ئێوە: شۆرشەکانی
 (شیخ مەحمودی مەزن) چ بەرامبەر بە تورکەکانی عوسمانی چ بەرامبەر بە ئینگلیزەکان، بەفیتی کەس و
 هیچ دەوڵەتێک ھەڵەگیرساو نەنیا بۆ دەستکەوتنی سەرەخۆیی بۆ کوردستان و ڕزگارکردنی کوردەواری
 لە دەست زۆرداری و ھەواری و نەخۆشی و نەخۆتەواری بەرپابوون. ئەمە راستە (شیخ مەحمودی
 گەورە) خۆی نزیک خستۆتەو لە کاربەدەستانی عوسمانی و ئینگلیزەکان، بەلام بۆ ئەو خۆی ئەو نزیک
 خستۆتەتەو تا لە ڕێگایەکی کورت و راست و نزیکەو و لە شێوھەکی شیرین و بێ وەیدا ناواتەکانی
 کوردەواری بەیختە دی. بەلام کە (شیخ) ئەو بۆ دەرکەوتو، کاربەدەستانی ئەو دەوڵەتانە، پەیمانی
 خۆیان ڕانگرن و (مافی کورد) دەخەنە لاو و پێ شێلی دەکەن، لێیان راست بۆتەو و چوو بە گۆیاندا تا

ناچار یان بکات دان به مافی نه ته وایه تیی کورد و کوردستاندا بنین. شیخ مه محمود پیایوکی لیتهاتوو و نازا و به جهرگ بووه، له کانگای دلپیهوه ههزی به سه ره رزی کورد و ناوه دانی کوردستان کردووه، بیتجگه لهوه هه موو گیان و سامانی خوی له پیناوی نازادی و سه ره خویی کورد و کوردستاندا بهخت کردووه. ئنجا ماموستا ره فقیح حیلمی، بۆ بهلگه قسه کانی شیخ مه محمود ده گپه یتیهوه، که به وپه ری سه ره سستی و نازاییهوه، له بهردهم دادگای سه ریازی ئینگلیزه کاند له به غداددا کردویتی و، هورۆمی بر دۆته سه ر خۆیان و دهوله ته که یان که ناهیلن مافی کورد، به پیتی نامۆگاری به کانی (ودرۆ ویتلسن) و (۱۴) بهنده که ی و، په پیمانامه ی (سیقههه) سه ر بگرۆ. ههروه ها نه و قسانه ی (شیخی مهزن) به بهلگه دهه یتیهوه که له پاش گه رانه وه ی له هیندستان له بهردهم خونکاری عیراق (فیه سه لی یکه م) و (بالویری به ریتانیا) دا، به هه موو سه ره سستی به کی خۆیه وه له به غداددا کردویتی، له بابته سه ره خویی کوردستانه وه. شیخ مه محمودیش نه و شیخ مه محموده بوو، که له پاش هاتنه وه ی بۆ سلیمانی و کردنی به فرمانداری سلیمانی له لایهن فرمانه وایی به ریتانیا و فرمانه وایی عیراقه وه، که زانی نه له لایهن تورکه که مالییه کان و نه له لایهن فرمانه وایی به ریتانیا و نه له لایهن فرمانه وایی عیراقه وه هیچی راسته قینه بۆ (کورد) و (کوردستان) ناکهن و، ده یانه وی بۆ که لکی نا پوخته ی خۆیان خۆی و نه ته وه که ی بچه و سیتنه وه، بی نه مه ی پرستیک به هیچ لایه کیان بکات و، نرخیک به چاو و راوه کیان و درۆ و فیشاله کیان پدات (خونکاریتی) ی خۆی ناشکرا کرد و ناوی خۆی نا (خونکاری کوردستان). شیخ مه محمود به وهیش نه وه ستا، بیتجگه له وه ی فو قیلتی هه موویانی ناشکرا کرد بۆ هه مووان، داوای هه موو ناوچه و شاره کانی کوردستانی عیراقیشی لیکردن که بیانخه نه سه ر ناوچه ی سلیمانی. ههروه ها له به یارنامه ی که ده وه سه ره ک هۆزه گه وه کانی کوردستانی عیراق و به شیکیش له کوردستانی ئیران مۆریان کردبوو، نه وه ی له هه موو لایه ک گه یاند، که مافی کورد هه ر ته نیا شیخ مه محمود داوای ناکات، هه موو کوردهواری داوای ده کات.

بیتجگه له وانه نالای کوردستانی شی هه لکرد و، پوولیشی به ناوی فرمانه وایی کوردستانی باشووره وه چاپ کرد.

ئا به م په نه گه ماموستا ره فقیح حیلمی راستیی شۆشه کانی کورد و شۆشه کانی شیخ مه محمود و که سایه تیی شیخ مه محمود ده ره خات به لام ماموستا ره فقیح حیلمی که موکووری فرمانه وایی به کی شیخ مه محمود و هه له کانی شیخ مه محمودیش ناشاریته وه. به ناشکرا ده ریانه خات. به کورتی و پیشان ده دات: که شیخ مه محمود له سه ر بنچینه یه کی زانست فرمانه وایی به کی خۆی نه بر دوه به یتیه. گه لیک کاروباری گرنگی به پیای زانا و کارامه و کارگوزار نه سپاردووه. جله ویشی بهرداوه بۆ که سوکار و دهس و یتیه ندی نه زان و تینه گه یشته و هه له په رست و له خۆبایی بوو. له راستییشدا شیخ مه محمود له کاروباری زرنگاریدا شاره زانده بوو. له ناو نه و هه موو گه ر و گیتجه ل و ته نگوچه له مه و گپه و گرتیه یشدا که داگیرکه رانی کوردستان و دۆمنانی کورد به ریایان کردبوو، شه لۆا بوو، سه ری سوپا بوو نه یده زانی چی بکات.

له بهر نه وه نهو كه مو كووړې و هه لانه بوو بونه شتيكي سروشتي، هر دهبوو روو بدن. نه مه له لايه كموه و له لايه كي ترې شه وه چاو برسي تي دهوله ته سوښند خواره كان كه بري تي بوون له (بهري تانيا) و (فهرنسه) و (ني تاليا)، كه چاو يان بري بووه خاكي عوسمانې، هه روه ها هه له ي (يكي تي سوښي تي) كه دهر ياره ي كورد كردي، نه مانه هه مو يان بوون به هو ي نه وه ي مافي نه ته و ايه تي كورد بخري ته ژير پي ته، په يمانامه ي (سي شمر) هه لېسه شينري ته وه و گوښ نه دري ته بنده كاني (ويلسن) ي سهره ك كوماري نه ميري كاي ي دگرتو.

له جياتي په يمانامه ي (لوزان) گري درا، له نه نجامدا نه ته وه ي كورد په نجه پړ و سهره گردان و مالتو يران مایه وه!...

ياداشته كاني پړن له زاسني گشت لايي

به بونه ي شوړ شه كاني شيخ مه محمودي مه زنه وه، مامو ستا ره فېق حيلمې گه ليك ره وشت و خووي بلندي كورده واريان پيشان ددهات... بو وینه:

نه وه پيشان ددهات كه كورده كان به ددهوله مند و هه ژاره وه، به گه ووه و به چووكه وه، به ددهسه لاتدار و به نه ددهسه لاتوه، به خوښه واره و نه خوښه واره وه چون له رڼي ۱۹۲۲/۹/۳۰ چون به پير شيخ مه محمود وه، خوش هاتن و پيرزي بيان لي كرده وه.

هه روه ها چون هه موو دم لاهه خوښه واره كان و رڼش بيره كاني نهو سهرده مه كه خوښي يه كي كې بووه له وان، له شيره ي پي كه وه ناني كوښه لاني نه يني و ناشكراډا ره نجيان داوه و تي كو شاون له پيناو ده سكه و تني مافه نه ته وه بيه كاني كورد و سهره خوښي كورستاندا. بهم بونه يوه مامو ستا ره فېق حيلمې ناوي يه ك دوو يه ك لهو كوښه لانه مان بو ده يني، وهك (جه معييه تي كورستان) و (كوښه له ي سهره خوښي كورستان) كه خوښي نه ندامي كي كارگوزار بووه له ناوياندا.

هه روه ها ناوي رڼنامه كاني نهو سهرده مه يشمان بو ده يني كه خزي به و نه راوه و وتار به زماناني كوردي و توركي و فارسي يارمه تي داوون وهك (بانگي كورستان) و (رڼي كورستان) كه له شاري سلي تانيدا دهرده چون بو كه لكي كيشه ي كورد و كورستان. له بابت ره وشت و خو و نه ريتي كورده وارييه وه، چ هي چاكان، چ هي خراپمان، مامو ستا ره فېق حيلمې به جواني و به شينهي پيشانيان ددهات. له بابت كه سايه تيبه گه ووه كاني كوردي نهو سهرده مه يشه وه كه خه ريكي كيشه ي كورد و كورستان بوون ناوي گه ليك كه س ده يني وهك: (حمدي به گي بابان) و (شريف پاشا) و (سعيد ته هاي شه مدينان) و (نيسماعيل ناغي شكاك) و (كامه ران به درخان) و (جه لادته به درخان). هه روه ها ناوي كوښه له زرنگ كاره كاني كورديش ده يني كه له نه سته موول كورده كان داياغه زرانده بوون بو نامانجه پيروز و به رزه كاني نه ته وه كه مان له پيش شه ري گه ووه ي يه كه مي جيهانيدا وهك (جه معييه تي ته عالي و ته رقه ي) و (جه معييه تي هيني).

مامو ستا ره فېق حيلمې به ووه يش ناوه ستي ميژووي شه ري (چالديران) ده گي ته وه كه به سايه ي

له شکره کانی میرنشینیه کانی کوردستانه وه، تورکه کانی عوسمانی له شه ره که دا له شکر (نیسماعیل شای سهفه وی) ی نیرانیان شکاندووه. که چی له پاش نه وه خونکاره کانی عوسمانی، له باتی چاکه دانه وهی میره کانی کوردستان، چاو یان بره وه میرنشینیه کانیان و پیلانیان داناوه بۆ تیکداتیان، تا به ره به ره یه که یه که له ناویان بره وون و داگیران کردون.

به کورتی یاداشته کانی مامۆستا ره فیهی حیلمی له سه ریکه وه دۆستایه تی و مه ردایه تی و نازایه تی کورده واریان پیشان دده ن که چۆن به راستی و دروستیه وه په یانی خۆیان له گه ل بیگانه کاند راگرتووه. له سه ریکی تریشه وه سه لیه یی و نا پاکی و نامه ردی هه ندئ له و بیگانه مان پیشان دده ن که (دلپاک) و (خۆش باوه ری) ی نه ته وهی کوردیان بۆ که لکی نا پوخته ی خۆیان به کاره یناوه که چی له پاشدا له باتی چاکه، خراپه یان له گه ل کردون. نه و په نده یه که کورد داویتی به و کاره دهسته زۆردارانه نه وه به وه که له به رامبه ریاندا وه ستاوه و شوژی هه لگیرساندوه و تۆله ی خۆشی لی کردوونه ته وه.

بیجگه له مانه یاداشته کان له شوژشه کانی عه ره به کان دده وئ چ له عیراق و چ له جیگا کانی تر دا به تایبه تی له سالی ۱۹۲۰ دا که کورده کان و عه ره به کان له عیراقدا پتکه وه تیا دا به شداریوون.

نه وه نده ی په یوه ندیشی به کیشی کورده وه هه یه له که سایه تییه گه وره کانی جیهان دده وئ وه ک (لینین) و (لوید جوړج) و (مسته فا که مال) و (عیسمه ت نینونو) و (چه رچل) و (میس بیل) و (مارک سایکس) و (ودرۆ ویلسن) و (کلیمه نسق) و (وه نزیلۆس)...

هه رچی فه رمانداره کانی نینگلیز بوون له کوردستاندا مامۆستا ره فیهی ناوی هه موویان به خراپه ده هتین له هه لسه وپاندنی کاروباری کوردستاندا، وه ک (میتجه رسۆن) و (کاپتان بۆند) و (کاپتان بیل) و نه و فه رماندارانه ی له چه مچه مال و ئاکرئ و زیبار و ئامیتیدا کوژراون، له نه نجامی کرده وه و ره وشته خراپه کانیاندا ته نیا له ره وشت و کرداری (میتجه ر نوئیل) و نبازی دلی به رامبه ر به کورد و کوردستان دلتیایه و به چاکییه وه ناوی ده بات.

یاداشته کانی مامۆستا ره فیهی حیلمی گه لیک به که لکن بۆ ئیمه ی کورده واری. چونکه بیجگه له وهی دۆست و دۆزمنیان بۆ له یه ک جیا کردوینه ته وه، نه و په نده یه شمان دده نی که ده بی هه رچییه ک ده که یه له پیتناوی سه ره ره زی کورد و کوردستاندا بی.

پیتکه نین پرشنگ ده دات له ژین

له دوو توتی نهم بهرگه دا هه لێژارده یهک له پیتکه نین
(گورده واری) و (جیهانی) ت پیتکه کش ده کړی
به هیوای نه وهی خوژی و شادمانی به ژینت بیه خشری

یهک دوو سه رنج له م بهرهمه

(پیتکه نین پرشنگ ده دات له ژین) یه کیکه له بهرهمه ناوازه کانی ماموستا، که ده توانین لیتوهی
پروانینه دنیای نوکته و قسمی نه ستهق و پرمانای ده گمهن له دنیای پۆشنبیری و نه ده بدا، (نواد و
نکات) به شیکن له هونه ری نه ده بی و له ناو هه نه ته وه یه کدا جیتی خوژان گرتوه.

ماموستا، چونکه مه به سستی سه ره کی له نووسیندا خزمه ت گه یاندنه به خوژنه ری کورد، بویه ده بینین
هه ره له نیوان نهم بابه ته وه کومه لتي له ژاننامه و پروداوی ده گمهن و پر له پندی کومه لتي گه وړه پیار و
سه رکړده ی به ناوبانگی گه لانیشی تیه لکیش کردوه... به لای منه وه نهم به ده ره لهو مه رامه ی که
ویستیتی قه باره ی کتیه که ی پی زلتر بکات به لام من له خوژندنه وه و سه رنج دانی وردمدا بۆ بابه ته کان،
گه لتي باس و بابه تی (ناوخوژی) وام تیدا که وه بهرچاو، که ماموستا له وه بهر له یادنامه و بهرهمی
تریدا نووسیوونی و خستونیه ته روو، نهمه ش ده بیته هوی کات به فیسرودانیتی خوژنه ر و جیگا گرتیش
له م کتیبی دووهمه دا، بویه نه وانه هه ره له جیتی خوژاندا (له بهر اوژدا) نیشاره مان پی داو و بهر دومانن،
ته نیا ناویشانی بابه ته که مان هیشتوته وه... خوژنه ری وریا و زرنګ خوژی هه ست به م دیارده یه ده کات و
له مه و پیشیش هه روا باسی وا ها توته پیش که له جیتی تر دا خراوه ته توتی باسه کان: نه روژ، که ریم خانی
زه ند، سه لاهه دینی نه یوبی، نه دیسن.

وه نه بی ماموستا خوژی نهمه ی به سه ردا تیه ری بی، له کوتاییدا و له پزی نه و سه رچاوانه ی که بۆ نهم
بهرهمه که لکی لی دیون، ده نیشانی نه و سه رچاوانه ی کردوه، به تاییه تی:
پوژنامه کانی: خورمال، باسه ره، چه مچه مال، ناکړی، بیره وه ره کانی.

بیری خستونیه ته وه، به لام نیمه له م کاره ی نیستاماندا نه وه به باش ده زانین که دوو باره یان نه که یته وه.
هه ره به راوژتیکیش که ماموستا خوژی داینا بی نه واه (ش. ف) نیشانه مان کردوه، وه که له
بهرهمه کانی تریدا به پر وه کراوه.

جا بویه نه نجام ده بینین قه باره ی بهرهمه که له نه سه لکه ی به چو کتر بۆته وه.
هه زمان کرد خوژنه ری هیژا ناگاداری نهمه بی و سوپاس.

نه حمه د

(١)

(گالتەوگەپ) و (قسەى نەستەق) و (ناسكە قسە) و (وتارى خۆش) و (دەنگ و باسى گەورە پىياوان و رۇشنىبىران) و (مەتل) و (ھۆنراۋى بەجۈش) و (پەندى پىشىنيان) لە بارياندا ھەيە مەرۇف دلخۆش بکەن و بيشهيهننه پيکه نهين پيکه نهينيش لە باريدا ھەيە پرشنگ بدات لە ژين و، لەش و ھوش و دل و دەروون و گيان ببوژئيتتەوه و، ھيز و تينيان پتيبدات و، ناراستەيشيان بکات بوژئانيکی چاکتر و پاکتر و بلندتر.

کهواته (پیکهنین) پیتوبستییه کی (ژین)ه چونکه بهختیاری دهخاته ناو مالهوه زیندهگانی دهخاته ناو فرمانهوه نازار و هاواری ژین له کۆل پیاو دهکاتهوه له ماندووویون رزگارمان دهکات له دروژمانیهتی دوورمان دهخاتهوه ترس و لهز له دلمان دهکاته دهرهوه له سه دان تنگ و چهله مهیش دهریازمان دهکات. کهواته نه گهر ژینیکی پر تهندروستی و سه رکهوتن و بهختیاریمان دهوئ: «بام پیکهنین»!

(۲)

مندالتی ساوای بی گوناھ، پیڈہ کہنتی...

لاوی به گویو هه رت، پێده که نێ...

پیاوی نمژاد و سه‌روه‌ر و کارگوزار، مروّقی سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز هه‌ر پیتده‌که‌نتی...

گولیش به دهم کزه با فینکه که ی به یانیانه وه هدر پیته که نئی...

ياری شەنگ و شوخیش بەدەم میتەدی پاشەپۇژەو، ھەر پێدەکەنن... دۆستی راستەقینەیش بۆ دۆستی خۆی، باوک و دایکیش بۆ جگەرگۆشە ی خۆیان، مامۆستایانییش بۆ شاگردە زیرەک و نازاگانیان ھەر پێدەکەنن...

کہ واتہ (پیکہ نین): ہیڑیکہ...

پیاویش هان ده داته سهر کار و فرمان و، خوشی ژبان و، پتیکه و نهانی ده سه لاتی و سهر که و تن...

سەرچاوهیه‌کی خوداییه: له‌ش و دڵ و ده‌روون و گیان ده‌بوورژینیتته‌وه.

پیاویش هان ده داته سهر کار و فرمان و، خوشی ژیان و، پیتکه وه نانی دهسته برا و دولبه ران...

کہواتہ بام پیپکہنیں!...

(۲)

پتیکہ نہ!...

تا ده توانیت: پیپکه نه!...

قا قا: پېښه نه!...

تا ده‌هویت به‌سهر گازی پشت‌دا: ههر پی‌که‌نه!

تا له پیټکه نیندا پرست ده بری: هر پیټکه نه!...

چونکه خەم و خەفەت چارەى گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە و ئەرک و نازارەکانتى پىن ناکرئ!...
 کەواتە پىتیکەنە!... بام پەشيمان نەبیتەو لەوێ تەمەنت بەدلتهنگى و خەم و خەفەتەو پابواردوو!...
 پىتیکەنە: لە خوشتدا!...
 پىتیکەنە: لە ناخوشتدا!...
 پىتیکەنە: بە دەم سەرکەوتن و پەكەوتنتەو!...
 پىتیکەنە: لە جوانى و پىرىتدا!...
 پىتیکەنە: لە دەولەمەندى و هەزارىتدا!...
 پىتیکەنە: لە تەندروستى و نەخوشتدا!...
 پىتیکەنە: لە ژین و دەمە و مردنتدا!...
 کەواتە: هەر پىتیکەنە!...

(٤)

پىتیکەنە: بام سوپای خەفەت و نازار بىشکىتى...
 بام دوژمنى بەدکار بمرىتى...
 بام بەسەر گىروگرفتى ژىنتدا زال بى...
 بام هەموو دەم بە دەستەبرا و هەقالبى...
 بام لە کار و فرمانتدا بەکار بى...
 بۆ هەموو کەس بەقەر و بى نازار بى...
 پىتیکەنە: بام لەش و هۆش و دلت، خوۆش و بەهێز بن... تا بتوانىت بەرەنگارى (زۆردارى) و
 (هەزارى) و (نەخویندەوارى) و (نەخۆشى) بکەیت لەناو گەلە کەتدا...
 تا بتوانىت بگەیت بە ئامانجى بەرزى خۆت و نەتەو و نىشتمانت...
 تابىتوانىت بە (نازادى) و (شادمانى) یەو بەژىت...

(٥)

ئەو کەسە هەلە دەکات کە بە دەم گىروگرفت و دەرد و نازارەو پىناکەنئ!؟... چونکە (پىتیکەنە) هێزىکە
 چارەسەرى هەموو گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە بەک دەکات!...
 ئەو (ژىن)ەى هەمانە زۆرتر بە نرخ دەبێ، ئەگەر بە دەم (پىتیکەنە)ەو بە کار و فرمان و تىکۆشانى
 مەردانەو بەسەرى بپەین، بۆ (کەلکى گشت لایى)... ئەک بەشین و شەپۆ و گریان و کردەوێ خۆ
 پەرستانەو... لەبەر ئەوە پىویستە: لە هەموو باریکدا، لە هەموو جارىکدا، (کۆششى مەردان) و
 دەموچاوى (گۆل خەندەرە) مان بپێ...
 وانا: هەر بەکەلک بپن و پىتیکەنە تا ژینى وا خوۆش و نایانمان دەست بەکەوئ!

منیش ئەمى خۆتەندەوارى خۆشەويست! بەم نيازەو ئەم نووسراوەم پێشکەش کردوویت لە خودام دەوى: پرشنگ پەدات لە ژینت و، خۆشى و شادەمانیت پێبگەيێتتى هەروەها ناراستەيشت بکات بۆ ئەوى (کەلک) و (شادمانى) بەنەتەوێکەى خۆت بگەيێتیت.

سليمانى: ١٩٦٧

شاكر فتاح

(خاوەنى پڕۆژەى خۆتەندەوارى کورد)

پێکهێنى کۆرەهوارى

(گالتەوگەپ)، (قەسەى نەستەق)، (ناسکەقەسە)، (وتارى خۆش)،
(دەنگ و باسى گەورە پیاوان و رۆشنپیران)، (هۆنراوەى بەجۆش)،
(پەندى پێشینان)، (مەتەل)

سەلاحەدین

(١)

کە (سەلاحەدینی ئەبوی)، کۆرە گەورەکەى خۆى (زاھیرى) کرد بەخونکار ئەم نامۆزگارییەى کرد،
فەرمووى:

«خوداناس بە چونکە خوداناسى سەرچاوەى هەموو چاکەيەکە.

ئەوى خودا فەرمانى داوێ بکړ، منیش فەرمانت پێ دەدەم بیکەیت.

چونکە ئەوێ کە دەبێ بەهۆى رزگار بوونت خۆت لە خۆتێن رشتن بپارێزە چونکە خۆتێن نانوی دلى
(گەل) هەت رابگرە و، ناگات لێى بى و، چاودێرى بکە چونکە تۆ لە جێى من و لە جێى خودا
بەسەریانەو دانراوێت دلى میرەکان و کاریە دەستانى فەرمانەرەوايیەکەت رابگرە.

چونکە سەرکەوتنى من لە سایەى دل راکرتنى خەلکەوێ چاوە بەکەس هەل مەهێتە چونکە کەس لە
دەست مردن رزگارى نابێ زۆر بەووردیەوێ کاروبارى خەلک هەل بسوورێتە چونکە نەگەر ئەوان دلخۆش
نەبن، خودا چاوە لە گوناھت ناپۆشێ بەلام ئەوى لە ناوەند (خۆت) و (خودا) دا رووبدات، بەپەشیمان بوو
نەوێک لە گوناھکانەت خۆش دەبێ چونکە خودا گەورە و لێ بووردیە»^(١).

(٢)

(سەلاحەدینی ئەبوی)، لە شەرێکدا کە دژى خاچەکانى ئەوروپا دەجەنگا، بەرامبەر لەشکرى ئینگلیز،

(١) خولاسەيەکی تەریخی کورد و کوردستان- بەرگی دووهم- محەممەد ئەمین زەکی، ل ١٧٩- چاپى بەغداد-

١٩٣٧ (ش.ف)

که سه‌رۆکه‌که‌یان ناوی (پىچارد) بوو، ياخود (شيتردل)، له تيره‌بارانى دوژمنه‌كانى نه‌ترسا، به‌سواری هه‌لیكوتایه‌ مه‌یدانى جه‌نگه‌وه‌ و، نه‌راندی به‌سه‌ریاندا، فه‌رمووی:

«بۆ خۆتان وا چاك‌تره‌ كه‌ له‌ جیگای خۆتاندا به‌ه‌ستای چونكه‌ دلێ شیتیری ئیمه‌ له‌ دلێ شیتیری ئیتوه‌ كه‌ لێك به‌هێزتره‌!».

(۳)

(سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی) به‌شه‌كر دوژمنه‌كانی خۆی ده‌شكاند.

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌یشدا كه‌ (پىچارد) شاهى ئینگلیز دوژمنیكى خۆتێژ و درنده‌ی بوو، له‌ كاتى جه‌نگدا، كه‌ دژی سه‌لاحه‌دین خۆی ده‌یكرد، ئه‌سپه‌كه‌ی كوژرا و كه‌وته‌ خواره‌وه‌ به‌ناچارى به‌پێوه‌ شه‌ری ده‌كرد.

(سه‌لاحه‌دین) چاوی لێی بوو ده‌م‌وده‌ست ئه‌سپێكى ره‌سه‌نى چاكی خۆی بۆ ئا‌رد به‌دیاری، تا به‌سوارییه‌وه‌ به‌جنگی به‌رامبه‌رى رايشی سپارد پێی بڵێن: «سه‌لاحه‌دین هه‌یفی لێ هات ئازایه‌كى سوار چاكی وه‌ك تۆ به‌پێوه‌ شه‌ر بكات هه‌زى كرد ئه‌م ئه‌سپه‌ت به‌دیاری بۆ بنێرێ، تا به‌سوارییه‌وه‌ به‌رامبه‌رى به‌جنگییت!».

(۴)

كه‌ (پىچارد) شاهى ئینگلیز نه‌خۆش كه‌وت، (سه‌لاحه‌دین) زانى كه‌ داماو له‌سه‌ر به‌فر و میوه‌ ئێتر هه‌موو رۆژێك به‌فر و میوه‌ی هه‌موو ره‌نگه‌ی ته‌ر‌وتازه‌ی بۆ ده‌نارد به‌دیاری تا چاك بووه‌وه‌.

(۵)

كه‌ (پىچارد) شاهى ئینگلیز نه‌خۆش كه‌وت و، (سه‌لاحه‌دین) زانى كه‌ داماو له‌سه‌ر پزیشكیكى شه‌ره‌زا و په‌سپۆر بۆ ئه‌مه‌ی چاكی بكاته‌وه‌، خۆی له‌گه‌ڵ پزیشكیكى تاییه‌تیدا خسته‌ شتیه‌ی پزیشكه‌وه‌ و، چوه‌ باره‌گای (پىچارد)، گوئی: «سوڵتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی پێی ناخۆش بوو، تۆ له‌م نه‌خۆشییه‌ گرنگه‌دا بچیتته‌وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌ردوو كه‌مانی ئا‌ردووه‌ بۆ لات ده‌رمانی نه‌خۆشییه‌كه‌ت بكه‌ین، به‌لكو ئه‌مه‌ خودایه‌ زوو چاك ببیتته‌وه‌!»...

كه‌ (پىچارد) له‌ نه‌خۆشییه‌كه‌ی چاك بووه‌وه‌، ئه‌و ساكه‌ زانى كه‌ ئه‌و دوو پزیشكه‌ یه‌كێكیان (سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی) خۆی بووه‌!...

(۶)

(سوڵتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی) زۆر به‌ته‌نگ پاراستی (گیان) و (سامان) و (ئا‌برو)ی نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆیه‌وه‌ بوو هه‌ر كه‌سێ زۆر و سه‌تمی لێ بگردنا به‌ جه‌زیه‌ی پێ ده‌گه‌یاند جارێكیان، له‌ پاش شكاندنێ له‌شكرتێكى گه‌وره‌ی خاچه‌كانی ئه‌وروپا و به‌دیل گرتنیان، (سه‌لاحه‌دین)، خێوه‌تێكیان بۆ هه‌لدا و، له‌گه‌ڵ هه‌ندێك سه‌رله‌شكر و گه‌وره‌ پیاوانی ئه‌و ئاوه‌دا له‌ ئاویدا دانیشته‌ ئینجا فه‌رمانی دا دیله‌كانیان هه‌تایه‌ به‌رده‌می.

له‌ئاو دیله‌كاندا (پینۆلد) سه‌رداری كه‌لاتی (كه‌ره‌گ) و، گه‌لیك خونكار و، سه‌ركرده‌ و، سه‌رداری

فهرنگه‌کان گیرابون، له‌گه‌ل چەند گەلەپەیک سەربازیاندا خونگار (جۆی) له‌بەفراوە‌که‌ی خوارده‌وه، کاسه‌که‌ی دایه‌ دەست (پینۆلد) سەرداری (که‌رگ)، تا ئه‌ویش تۆزێکی لێ بخواته‌وه به‌لام سه‌لاحه‌دین ده‌مۆده‌ست به‌ربه‌ستی کرد، فهرمووی: «ئیمه‌ ناومان نه‌داوه به‌و بیخواته‌وه، تا له‌ ده‌ستمان پزگار ببێ...».

دوای ئه‌وه گورج (سه‌لاحه‌دین) هه‌ستایه‌سه‌ر پێ و، ده‌ستی کرد به‌گێڕانه‌وه‌ی کرده‌وه گەنگ و نه‌نگه‌کانی سەردار (پینۆلد) و، په‌یمان شکاندنه‌کانی، بۆ هه‌مووان: که‌ گه‌لیک جار ده‌رباره‌ی کاروانه‌ پێ تاوانه‌کانی موسولمانه‌کان و حاجی یه‌ موسولمانه‌کانی کردبوو، له‌ کاتی هاتوچۆیاندا، وه‌ک پروت کردنه‌وه‌ی پیاوان و ئافره‌تانیان و، به‌دیل گرتنیان و، پيسواکردن و، زۆروسته‌م لێ کردنیان ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌مه‌ی که‌ جێنۆی پیسیشی دابوو به‌نایین و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی نیسلاام. دوای ئه‌وه (سه‌لاحه‌دین) فهرمووی: (جا من، له‌سه‌ر ئه‌و که‌تنانه‌ که‌ گه‌لیک جار په‌یمانی شکاندووه و، دووباره‌ی کردوونه‌ته‌وه، سویتەم خواردووه‌ ئه‌م سەرداره‌ سته‌مکاره‌ (پینۆلد) به‌ده‌ستی خۆم بکوژم له‌به‌رنه‌وه سویتە‌که‌ی خۆم ناشکێتم و هه‌ر ده‌بێ بیکوژم!». (سه‌لاحه‌دین) ئه‌وه‌ی گوت و (پینۆلد) ی هه‌ستائه‌ سە‌ر پێ و شیره‌که‌ی هه‌لکێشا و به‌وه‌ شاندنێک که‌له‌ی پینۆلدی په‌راند خونگار و سه‌رکرده‌ و سەرداره‌کانی خاچه‌کان، له‌وه‌ زه‌نده‌قیان چوو به‌لام (سه‌لاحه‌دین) که‌ زانی ترس نیشته‌وته‌ دلپانه‌وه، به‌چەند قسه‌یه‌کی شیرین و نەرم و نیازی خۆی، دلی دانه‌وه و، ترسی له‌ دڵ کردنه‌ده‌روه‌ و به‌پزێکی زۆریشه‌وه‌ په‌وانه‌ی کردن بۆ (شام) تا له‌پاشدا به‌شینه‌یی کاروباریان بپزێته‌وه‌.

به‌لێ، (سه‌لاحه‌دین) وابوو، ئه‌م (شاهه‌نشاهه‌ کورده)، به‌خوداناسییه‌که‌ی و، به‌کرده‌وه چاک و پاک و بلنده‌کانی، سه‌ری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) و (نیسلامه‌تی) ی بلند کرده‌وه ته‌نانه‌ت نه‌ک هه‌ر دۆسته‌کانی و ژێر ده‌سته‌کانی دۆزمنه‌کانیشی خوشیان ده‌ویست و پزێیان لێ ده‌گرت.

که‌ریم خانی زه‌لدا^(١)

مه‌حمود پاشای جاف

(مه‌حمود پاشای جاف) سه‌ره‌ک هه‌وێکی مه‌ند و زرنگ ده‌بێ.

هه‌موو جارتیک نامۆگاری جافه‌کانی هه‌وێ خۆی ده‌کات منداڵه‌کانیان بنێرنه‌ به‌ر خوتندن، بۆ ئه‌مه‌ی ژیناتیکی پاک و چاک و بلند بژین، پۆزێکیان ئه‌فسه‌ریکی تورکی عوسمانی دیته‌ دیده‌نێی له‌پاش ماوه‌یه‌ک هه‌لده‌ست و له‌ نزیک خێوه‌ته‌که‌ی مه‌حمود پاشاوه، له‌به‌ر چاوی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ به‌پێوه‌ میز ده‌کات!... له‌پاش ئه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌که‌ ده‌رواته‌وه جافه‌کان به‌ (مه‌حمود پاشا) ده‌لێن:

(١) ئه‌م باسه‌ له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی (خودای هه‌زاران) دا ده‌قاده‌ق دووباره‌ بۆته‌وه: ل ٨٥-٩١، بۆیه‌ به‌چاکمان نه‌زانی دووباره‌ بێته‌وه. به‌روانه: شاگر فه‌تاح- چیرۆک بۆ منالان- خودای هه‌زاران ١٩٧٩ چاپخانه‌ی شاره‌وانی هه‌ولێر.

«پاشا! خۆ تۆ به نئیمه ده فەرموویت به منداله کانتان بخوینن، تا فئیری کرده وه و رهوشتی جوان و مردانه بین که چی نهم نهفسهره خویندهواره نهمهنده به دخوو بوو، له نزیک ئیمه وه و به بهرچاوی نهم ههموو کهسه وه، به پیتوه میزی کرد! نهی که واته نهم ههموو خویندنه ی به که لکی چی هات؟!».

(مهحمود پاشا) یش که گه وه پیاو و هونه رهنده و جواسیر ده بی، بهم جۆره وه راسی جافه کان ده داته وه:

«براهل! نهمه تاوانی خویندن نییه که نهم نهفسهره وه های کرد.

هر خۆی له خۆیدا به دخوو و ناپیاوه خراییش پهروه ده کراوه به لام نه گهر نه یخویندایه میزه که ی ده کرد به سنگدا!!».

وهسمان پاشای جاف

(وهسمان پاشای جاف) یش سه ره کی هۆزی جاف ده بی پیاویکی هۆشمنه ند و زیره ک و به چنگ ده بی زۆر هه زیش له گالته وگه پ ده کات.

پۆژتیکیان هه ست ده کات پیاویکی دزیی لی ده کات پیاوه که ده نیرتیه ژووری خۆرشت پۆن ده ره به یین خۆشی لی ده گری بزانی دزییه که ی چۆن ده کات کابرا هه ندیک پۆن ده خاته سه ر ته پلای سه ری و ته پله که ی خۆی ده کاته وه سه ری له پر وهسمان پاشا ده کات به ژوردا کابرا داده چله کی پاشا پیتی ده لی: «برا سه رمامه تا زوه له و سۆپایه دا ناگریکی نیله نیتلم بۆ بکه ره وه!...».

- میرم بهم قرچه ی گهرمایه نهم سۆپایه ت بۆ چیه ؟ پیم به ده بچم نویت بۆ به یتم بیده به سه رتا تا گهرمت به یته وه.

- نه ، نویتم ناوی هه ر سۆپاکه م بۆ دا به گیرسینه و له لامه وه به سه ته تا گهرم ده به یته وه.

- میرم وا ده چم داردینم سۆپاکه ت بۆ داده گیرسینم.

- نه ، نابین به یته ده ره وه یه کتیک له و پیتچکه ته ختانه بشکینه و بیکه ره وه به ناگرا!...

کابرایش که تی ده کات (وهسمان پاشا) میچی گرتوه له سه ر نه وه ی که به و جۆره ناگری بۆ بکاته وه، ناچار ده بی فهرمانه که ی به چی ده هیین کاتیک ده زانی نه و نه و پۆنه ی دزیویه تی و، ناویه ته سه ر سه ری، ده تویته وه و به ده م و چاویدا دیته خواره وه!...

(وهسمان پاشا) یش تیروپر پیتی یی ده که نی و، پیتی ده لی:

«ناوا ده تگرم له دزییه کانتدا ده پۆره وه مالی خۆت پیاوی وه ک تۆم ناوی!...».

گهه تاووس و گهه کهبکن و گهه بوو قهله موونن
 گهه شوعله و گهه ناتش و گهه دوودی سیاھن
 لایق به به دهن نه تله سی نه خزر که ده پوئن
 نهو رسته گول و بهسته له گمل دهسته گیاهن
 «بو سهری خه رامیدنی نهو سهروو قه دانه
 (سوفی) له ته بهدان و هه موو سالیکی راهن»

(۵)

جارتیکیان هاوړتیکانی (نالی) دهچن بو جیگایهک ده یانه وی نهویش له گمل خزاندا بهرن بو نه وی
 دهلین: «نه سپتیکیش بو (نالی) پهیدا بکهن، تا سواری بی و، بتوانی له گه لماندا بی» نالییش له
 وهرامدا دهلی: «من نه سپم پیته»!... نهوانیش دهلین: «کوا نه سپه کهت؟» نالییش دهلی: «نه ی نه و نه بییه
 نه سپه کهم؟...» نهو دهلیت و دهست ده بات بو «بی» ی خزی... دهلی: نه ی بهم پیپانه ی خوم نارووم؟!..»

(۶)

(نالی) پیاوکی زور دلته ر ده بی سهری! جوانی نه گریجه ی یاره که یان چو نه هونه ر مهنده و وه ستایانه
 پیپان ده دات، دهلی:

لاولاوه که لهو لاوه به نه م لاوه کشاوه
 یا یاسه مهنی خاوه له پرووی روژه پرواوه!

مهولهوی

(۱)

(مهولهوی) بوړتیکي هونه ر مهندي گه وره ی (کورډ) بووه پوړتیکیان له شاری (سنة) له کوړتیکدا ده بی،
 لئی ده پرسن، دهلین: «تو هر دهلیتیت هوزه کهم خوشیان دهویم و به گه وره م ده زانن به چیتدا پیپانی
 ده دهیت که راست ده کهیت؟».

(مهولهوی) یش له وهرامدا دهلی: «خو نه گه ر هیچ نه گپته وه، نهو بو من به سه، که هه ور امیبهک
 بارتیکی گران له که ره که ی ده نی و، رتی ده که ویتنه (مله ی نه وی هونگ) و، دهیوه ی به ویتدا که ره که ی سر
 بخات، که که ره که ی نا پوات، پیته دهلی:
 «هه چه دهی!... به خودا نه گه ر وهک مهوله وییش بیت، هر سهرت ده خه م!».

(۲)

که (مهولهوی) دهچی بو حه ج، له رتگادا، له به غداد، له ته که به ی شیتخ (عبدولقادی گه یلانی)،
 پشوویهک ده دات به لام نه خوشیبه کی سهره مرگ ده گری پیاهه که یشی نه مه به هه ل ده زانی هر پاره یه کی له
 باخه لدا ده بی ده بدزی و له به غداد وه ده گه ریته وه گونده که ی خوی که ناوی «سهرشاته» یه له وی ده ست
 ده کات به با و که روی درو!... به خیزانی مهوله وی دهلی: «باوه مهوله وییم له به غداد نه خوش کهت و مرد

منیش لهوئ ناشتم و پاره‌ی حجه‌که‌یشیم بۆ به‌شیه‌وه به‌سه‌ر هه‌ژاران و دام‌واندا». خیزانی مه‌وله‌وی به‌سه‌زمانیش ده‌که‌ونه‌ شین و شه‌پۆز و گریان و پرسه‌گرتنه‌وه که‌چی له‌ پاش دوو مانگ مه‌وله‌وی له‌وئ چاک ده‌بیتته‌وه له‌به‌رنه‌وه‌ی نابووت ده‌مینیتته‌وه حجه‌که‌ی بۆ ناکرئ به‌ناچاری ده‌گه‌ریتته‌وه گونده‌که‌ی خۆی که‌ مه‌وله‌وی ده‌گاته‌ ماله‌وه‌ پیاوه‌ ناپاکه‌که‌ی له‌ ترسدا هه‌لدتت به‌لام کوره‌کانی مه‌وله‌وی دوا‌ی ده‌که‌ون، ناهیتن له‌ ده‌ستیان ده‌ریچیت، ده‌یگرن ئینجا ده‌یسه‌نه به‌رده‌م باوکیان، خه‌ریک ده‌بن بیه‌کوژن به‌لام مه‌وله‌وی ده‌لت: مه‌یکوژن وازی لئ به‌یتن.

هه‌رچی رووی داوه‌ رووی داوه‌ و پراوه‌ته‌وه، به‌س نییه‌ خۆم هاتومه‌ته‌وه؟!.

ئینجا مه‌وله‌وی رووده‌گاته‌ پیاوه‌که‌ی و پتی ده‌لت:

«هرا!... خودا رووی مردن ره‌ش بکات که‌ تۆی لای من وا شه‌رمه‌زار کرد نه‌گه‌ر من بمردمایه‌ تۆ بۆج نه‌م شه‌رمه‌زارییه‌ت به‌سه‌ر ده‌هات؟».

دوا‌ی نه‌وه‌ پیاوه‌ ناپاکه‌که‌ ده‌رده‌که‌ن.

(۳)

پۆژتیک (مه‌وله‌وی) پتی ده‌که‌ویتته‌ (پاوه)، له‌ ناوچه‌ی هه‌وراماندا، ده‌بیتته‌ میوانی مه‌لایه‌کی پاوه‌یی (مه‌وله‌وی) سق پۆژ لای مه‌لاکه‌ی خانه‌خۆیی ده‌مینیتته‌وه، که‌چی خاوه‌ن ماله‌که‌ هه‌ر (توو) و (دۆی) ده‌رخوارد ده‌هات!... ئه‌ویش خۆی ناماده‌ ده‌کات بگه‌ریتته‌وه مه‌لاکه‌ پتی ده‌لت: «مامۆستا! زوو ئه‌وگرت کرد مه‌پتکم دانابوو بۆت سه‌ربه‌رم».

مه‌وله‌ویش ناکاته‌ نامه‌ردی، ده‌لت: «که‌واته‌ سویتندم وا بئ، تا لیتی نه‌خۆم نارۆمه‌وه!...».

که‌ (مه‌وله‌وی) نه‌وه‌ ده‌دا به‌گرتی خانه‌خۆتکه‌یدا، خانه‌خۆی به‌تاسه‌وه ده‌چئ!...

عه‌بدوللای حه‌سه‌ن

(عه‌بدوللای حه‌سه‌ن) باخه‌وانتکی هه‌ژاری، نه‌خوینده‌واری ده‌شتی شاره‌زور بووه‌ له‌ تیره‌ی (نه‌ورۆلیی جاف)دا له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا به‌ره‌می (هۆنراوه‌) و (پاستی په‌رستی)ی ناوازه‌ و نایابی پیتشکه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌مان کردوه‌ دۆستی (مه‌وله‌وی) بووه‌ مه‌وله‌وی زۆری خۆش ویستوه‌.

نه‌مه‌ غومونه‌یه‌که‌ له‌ هۆنراوه‌کانی که‌ به‌ناشکرا راستی په‌رستی تیدا دیاره‌ لیره‌دا (عه‌بدوللا حه‌سه‌ن) سکا‌لاکه‌ی و گله‌یه‌که‌ی به‌رامبه‌ر خودایه‌: -

نه‌وه‌ نان نه‌بوو تو دات وه‌ به‌نه‌

وه‌ هه‌ولت قسول و، وه‌ زۆری چه‌نه‌

چه‌ند سال له‌سه‌ر یه‌ک په‌مه‌زانم گرت

وه‌ نان و وه‌ ئاو پارشیوم ده‌کرد

وه‌ گه‌لئ ده‌دی ماینی محه‌ننه‌ک

وه‌ منت نه‌دا که‌لاشیکی چه‌ک!...

ژیرم خاک ده‌ک‌ه‌ی، سهرم س‌ه‌نگ ده‌ک‌ه‌ی
ن‌ه‌من ده‌نگ ناک‌ه‌م، نه‌تو ده‌نگ ده‌ک‌ه‌ی؟!

مه‌جوی

(۱)

(مه‌جوی) بوژیژیکی گه‌وره و زانایه‌کی خاوه‌ن پایه و راستی په‌رستیکی خوداناسی چاکه‌خواز بووه
پایه‌ی (مه‌جوی) له پایه‌ی (شیخی سه‌عدی) که‌متر نییه، له به‌ره‌می ناوازه و نایاب و به‌که‌ل‌ک‌دا نه‌مه
چهند نمونه‌یه‌کی ه‌زنراوه و بیروباوه‌په‌ک‌انیتی که له باره‌ی (کورده‌واری) یه‌وه دایناون:

«شیخی ه‌مه‌وه‌ندیکی نه‌دا وه‌عه‌زه و نه‌سی‌حه‌ت
نه‌و قورپه‌سه‌ره‌ی دابووه به‌ر فه‌خش و فه‌زی‌حه‌ت
خوش هاته جه‌واب و، وتی: «تو حه‌ق‌ته فه‌قه‌ت من،
قوت‌تاعی ته‌ریقم، نه‌کو قوت‌تاعی ته‌ریقه‌ت!»»

(۲)

«زه‌مانه‌ی پر ته‌عه‌ب ده‌تکاته تی‌رۆک
له تی نانت ده‌داتی: دووبه‌شی نوک»

(۳)

«دنیا (تی‌ترۆ) یه مه‌وه‌سته ته‌نیا پرۆ
کتی ماوه تی‌ا نه‌بوینی تی‌ا (ترۆ)؟!»

(۴)

«نامه‌رد نه‌وه‌نده مو‌عه‌ته‌به‌رن له‌م زه‌مانه‌دا
مه‌رد نی‌عه‌ت‌ی‌باری که‌م بووه، (مه‌ردی خودا) خوش‌وس!

(۵)

«له ه‌مه‌وو جی له چ که‌س بی‌نی مرووه‌ت نایه!...
(که‌ره‌م) و (سیدق) و (وه‌فا) نی‌سته له عاله‌م بووه قات!»

ئه‌حمه‌دی خانی

(ئه‌حمه‌دی خانی)، له به‌ره‌مه ناوازه و نایابه‌که‌یدا، که ناوی ناوه (مه‌م و زین)، له مه‌یدانی (ویژه)
و (ه‌ونه‌رمه‌ندی) و (مرۆ‌قه‌روه‌ری) و (کوردا‌یه‌تی) دا سه‌ری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) ی به‌رز کردۆ‌ته‌وه نه‌مه بوۆ
نی‌مه‌ی کورده‌واری شایانی شانازییه، که (مه‌م و زین) ه‌که‌ی (ئه‌حمه‌دی خانی) له ده‌م‌ت‌که‌وه له جیهانی
پیش‌که‌وتوودا بایه‌خ و نرخ‌ی پیت‌دراوه و، به‌که‌لی‌ت‌ک زمانی زیندووی پیش‌که‌وتووبش په‌رچه‌ کراوه
ته‌نانه‌ت زۆر که‌س له پس‌پۆرانی ویژه‌ی جیهانی، (مه‌م و زین) ه‌که‌ی (ئه‌حمه‌دی خانی)، له (ئه‌لیاده) و

(نۆدیسە)کەى (هۆمىرۆس)ى یۆنانى و، (شاهنامە)کەى (فىردەوسى)ى ئىترانى، بلندتر و بەنرختر دادەنیت.

سەیری پیتشەکییەکەى (مەم وزین)کەى (نەحمەدى خانى) بکە، کە لە (۳۰۰) سال پتر لەمەو پیتشەو نووسیویەتى، چۆن شارەزایی و پسپۆرى و کوردایەتى خۆى نوواندوو بەرامبەر چارەسەرکردنى کیتشەکانى نەتەوہکەى خۆى ئەمە بەشیکە لەو پیتشەکییەى کە ئەویەرى لیکۆلینەوہى زانایانەى تیدا نوواندووہ:—

«جوامپىرى و ھىمەت و سەخاوت
مىترىنى و غیرەت و جەلادەت
ئەو خەتمە ژ بۆقەبیلی (ئەکراد)،
وان دانە بەشیر ھىمەت و داد.
ھەندى ژ شەجاعەتى غەپوورن
ئەو چەند ژ میننەتى نەفوورن
ئەف غیرەت و ئەف عولوى ھىمەت
بوو مانىعى ھەملی بارى میننەت
لۆ پیتکفە ھەمیشە بى تفاقین
دائىم بەتەمەررود و شىقاقن!...
گەردى ھەبوو مە نیتتەفاقەک
ئیکرا بکرا مە نینقیادەک
(پۆم) و (عەرەب) و (عەجەم) تەمامى
ھەمیان ژ مەرا دکر غولامى!...
تەکمیل دکر مە (دین) و (دەولەت)
تەحسیل دکر مە (عیلم) و (حیکمەت)
تەمىیز دەبوون ژ ھەف مەقالات
مومتاز دەبوون خودان کەمالات».

حاجی قادری کوٲی^(۱)

شیخ ٲهزای ناله بانی

(۱)

«له فکرم دئی (سوله یمانی) که دارولمولکی (بابان) بوو
نه مه حکوومی (عه جهم)، نه سوخره کیشی (نالی عوسمان) بوو
له بهر قاپیی سهره سه فیان ده بهست شیخ و مه لا و زاهید
مه تافی (که عبه) بۆ نه ربایی حاجت گردی سه یوان بوو
له بهر تابووری عه سکه ر ٲئی نه بوو بۆ مه جلیسی (پاشا)
سه دای موزیقه و نه ققاره تا نه یوانی که یوان بوو
دریغ بۆ نهو زه مانه، نهو ده مه، نهو عه سره، نهو ٲوژه
که مهیدانی جریدبازی له دهشتی (کانی ناسکان) بوو
«به زهریه و ههمله ٲئی (به غداد) ی ته سخییر کرد و ٲیتی هه لدا
(سوله یمان) ی زه مان راست دهوئ باوکی (سوله یمان) بوو
(عه ره ب) ئینکاری فه زلی ئیره ناکه م نه فزه لن نه م
(سه لاهه دین) که دنیای گرت له زومر ٲی (کوردی بابان) بوو
قوبووری ٲر له نووری نالی (بابان) ٲر له ٲه حمه ت بی
که بارانی که فی ئیحسانیان وهک هه وری نیسان بوو
که (عه بدوللا پاشا) له شکری والیی (سنه) ی شرکرد
(ٲهزا) نهو وهخته عومری ٲیتنج و شهش تیغلی دهستان بوو

(۲)

«قه و مه کان بهو خوایه وا حوکی له سه ر به حر و به ره
به رخه نیترئ گهر نه نیترئ هه ر که سی ساحیب مه ره
دیم به گزیا ده ٲدیم گهر فیله سه ل شیری نه ره
با نه قه و میت و نه زانن نه م هه موو شوٲر و شه ره
گشت له سه ر بزنی شه ل و کاوٲی گهر و به رخی له ره!»

(۳)

«که له شیٲرئ به (ٲهزا) لازمه کرم ماشانی
زیره ک و چابوک و ده م گهرم و ٲر و شه ٲرانی

^{۱۱} نه م با به ته له نامیلکه ی (حاجی قادری کوٲی) دا دووباره بۆته وه، با شتره که دیسان دانه نر ٲته وه.

به روانه: شاکر فه تاح، حاجی قادری کوٲی- چاپخانه ی شاره وانی هه ولٲر ۱۹۷۸

«که له شیری که قه پی گرت له بنا گوئی که له شیر
 پر به دهم بیچچری و هک سه گی هه ورامانی
 که له شیر که نه گهر شیری نه یری بیتنه مه ساف
 راپرفیتی به شه قق میسلی که یری تالانی
 به دریژی و هکو مه ولان به گه که می یری به دیات
 به جه سامهت و هکو کوخا زله که می بیبانی
 نهی (نه قیب زاده) بنیره که له شیر کی و هها
 بز (ره ز) که می سه گه که می قاییه که می (که یلانی)»

(۴)

«میر به سد مینهت هه ناردی نیستریکی پرووت و قووت
 دهست و پاسست و سه قهت نه ندای می هه و هک عه نه که بووت
 خاوه نی نالیکی نالیم پیتی نه داوه موتله قه
 داویتی نه ما و هکو بیستووه قووتی لایه مووت!...
 پشتی ریش و شانی زامدار و جه دوو بوو ناعیلاج
 چهند قروشتیکم هه بوو بوم دا به نهوت و عه نه ره پرووت
 سهی قه تاحی مه یته رم رژی به حوججهت لیتی نهوی
 کلکی دهره پنا له بن، نجا به عاسته م گوئی بزوت!..
 «گهرچی ناتوانی به بزوی هیند له پرو که م قووه ته،
 ده نه که جویکی نیشان دهی تا قیامهت دی له دووت
 پووش له لای حه لویه حه تتا گهر پلووشه ی دهس که وی
 بای ده داو لوولی ده داو قووتی ده دا و هک نیره حووت
 گهر قه لهو بی نه م نه جنه ی نیره چار ناکری مه گهر
 (شیخ روفاعی) بی عیلاجی کا به نه سمای (جه لجه لووت)
 مه سه حهت وایه هه تا نه یخوار دووم بینیره مه وه
 زور ده ترسم ده فعه یه ک قووتم بذا بکا به قووت!».

(۵)

«مایه کویت جاران که ده تگوت رهوتی رهوتی ناهووه
 نیسته هه ستانی له سه ر ناخو پ به یا هوو یا هووه
 قهت له یه ک قسناخ که می جۆ ناده می و هیشتا له ره
 سال دوانزه ی مانگ سواری نایم و ههر ماندووه

گەر بەناوزەنگی پەراسووی ئەم سەر ئەوسەر هەلدەری
 ھێندە نابزوێ بزانی مساوە یاخود مردووہ!...
 «خاوەنی پێشوویشی نازانی کە تەئریخ و سنە
 چەندە، ئەما من لە پیرانی قەدیم بیستووہ:
 وەختی (نادر شاھ) هجوومی کردە سەر ئیقلیمی (پۆم)
 تازە گواپە ئەو لە زگ دایکی خرووجی کردووہ!».

(زۆرەر)^(١)

قانیع

(١)

جاریکیان مامۆستا (قانیع)، بوژی بەناوبانگ، لەسەر فرمان دادەمێنی ڕوودەکاتە (دەرەندیخان) بۆ
 فرمان دەست کەوتن کە دەگاتە ئەوێ نامەیدەک دەنوسێ بۆ مامۆستا (کەریم زەندی دۆستی کە بریتی
 دەبێ لە تاکە یەک دێری بچووک): «یا کەریمی کارساز مەدەدێ»
 مامۆستا کەریمیش بەهەلەداوان خۆی دەگەییشتە کێ کاربەدەستانی دەرەند، تا (قانیع) دانامەزێتی
 لەسەر فرمانیکی باش وازناھێتی!...

(٢)

ئە (فلس) وەللا لە داکی و باب و باپیر چاتری
 تۆ لە دووسەد خزم و خوتیش و شیخ و دەسگیر چاتری
 ھەدی بەقوربانی زەرەت بێم، پۆزی سەودا و مامەلە
 تۆ لە شیر و خەنجەر و پەند و گەلێ نازاتری
 وایزانم بێ ئەدەب نا بێم ئەگەر ئەمڕۆ بێم
 تۆ لە لوقمان و نەرەستوو، عالم و داناتری
 من بەچاوی خۆم دەبینم کە مستیارت کرد بەشیر
 بەینی بینەللا لە خواجه و فەیلەسووف و ریاتری
 چەند زەبەللا و قورمساخ و تەراحت کرد بەپیاو
 جا کە وابوو تۆ لە خوتیندن چاتر و بالاتری
 کلکی کەر بەرز کەیتوہ، ئەیکەمی بەپێشەنگی قەتار
 نافەرین بۆ تۆ (فلس)، بێشک لە من داناتری

(١) ئەم پاسە و نمونە شیعەرەکانیش، دیسان وان لە نامیلکە (زۆرەر) دا، بۆیە باشتروایە بێبوترین.

پروانە: شاکر فتاح- زۆرەر- چاپخانەی کامەرائی- سلێمانی ١٩٧٤

(۳)

(قانیعا)!! گشت کەس ئەزانى تۆكزۆلە و سەرکزی
تۆلە گشت کەس بىن (فلووس) و بىن دەس و پىسواترى
کاکە (ئانە) و مامە (درهم) کۆمەکم بىن بىتمەلات
تۆلە جەم جەمىتر، لە دارا بىن خەم و دارا ترى
ئىستە کانتى، چۆن جەنابى (من) لە تۆ دوورم تەواو
تۆلە پىوى، گەر خراپىتر، لات و بىن عەنواترى
خوانەخواستە دەفعە بىن نەقشەم بىنىنى تۆ بەخەو
جا ئەزانم چۆن لە گشت کەس، ھار و بىن مەعناترى!.

(۴)

برابىن غايەتان يەك بىن، براىى غايە يەك بىونە
ئەوھى كۆمەك بەفېكرت بىن، لە ھەر لا بىن براتانە

(۵)

با سى قات نەبى خانوو و سەراکەت
پارەى قاتىكىيان بىدە بەبراكەت
دەولەمەند مەلئ ھەولئ بۆ خۆيە!...
نەبىوونى ھەزار، نەبىوونى تۆيە

(۶)

پرچ و بەرمال و سىواک ريش و کەشکۆل و عەبا
بۆ (سوال)ن، کەى ئەمە ئەسبابى ژين و جورمەتە؟!...

(۷)

دەستى (مەردى) توند لە ئەلقەى (کاسبى) مەحکەم بکە
پولئ ناکا ھىممەتى (پىر شالیا و) (کۆنەپۆش)!!...

(۸)

کاکى (مالىک)!! پىتم بلى بۆچى ئەمە نايىنتە؟
خوتىن مژىنى ژىردەسەى بى دەستەلاتان دىنتە!...
يەك قرۆشت دا بە (رەبىعى تورک) و (تاپۆت) گرتە دەست
تا قىيامەت ئەو قرۆشە مایەکارى ژىنتە؟!...

(۹)

گوئی گره (قانونی سۆشیالیستی) دهنگی دایهوه:
 رۆژی مه‌رگت زۆر نزیکه‌ نه‌ ده‌نگه (یاسین) ته‌!
 نوکهر و پیتش خزمه‌ت و کاره‌کهر و دایه‌نه‌که‌ت:
 که‌وته‌ رۆژی خۆی بزانه (دوژمن)ی خۆینینته‌!
 باخێ هه‌نده‌ قایم و مه‌حکهم نه‌بووی من نه‌تگه‌من
 (ده‌ستی نیسته‌ماره‌) هه‌یز و که‌مه‌ک و په‌رژینته‌!

(۱۰)

له‌ تۆزی ناشدا غه‌رقم، له‌ ته‌وقی سه‌ر هه‌تا نه‌ژنۆم
 به‌لام چه‌ند خۆشه‌ نه‌و تۆزه، که‌ هه‌ر خۆم نامیرم بۆ خۆم
 نه‌ ترسی نه‌مری مافه‌هوق و نه‌ مه‌حکوومی به‌راتی تۆم
 له‌سایه‌ی زه‌حمه‌تی قاچ و سه‌رو ده‌س و نه‌سه‌تۆم
 له‌ بۆ که‌س چاو له‌به‌ر نیم و، خه‌یالی ریتی پیا ناکه‌م!... (*)

میرزای خورمالی^(۱)

مچه‌ی حاجی برایم ناغا

(۱)

ئۆتۆمۆبیلچی، له‌ پاش نه‌مه‌ی ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی خۆی له‌ دامیانی باخه‌کانی به‌ر گوندی (عه‌بابه‌یلن) دا
 وه‌ستاند، روه‌ی کرده‌ ئۆتۆمۆبیل سواره‌کان و گوئی: - ئۆتۆمۆبیله‌که‌م مه‌کینه‌که‌ی کزبووه‌ له‌مه‌ به‌ولاوه
 به‌سه‌ر به‌ره‌و ژوورکه‌دا بڕ ناکات تکه‌ ده‌که‌م دابه‌زن، به‌پێن بڕۆنه‌ سه‌رشاخه‌که‌!... (مچه‌ی حاجی برایم
 ناغا) یش که‌ یه‌کێک بوو له‌ گه‌شت که‌ره‌کان تووره‌ بوو به‌ده‌نگیتکی به‌رزوه‌ گوئی:
 - باوکم ئێوه‌ نه‌مه‌ ناناسن... جارێکی تریش هه‌ر وای له‌ ئێمه‌ کرد... ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی خۆی تۆقاندوه‌،
 هه‌ر نه‌ختن به‌رزایی ببینت، وا ده‌زانی کێوه‌ و، پێیدا سه‌رناکه‌وئ!...

(۲)

به‌رێکه‌وت سه‌رۆکی شه‌ره‌وانی هه‌له‌بجه‌ و باوک و براکانی، هه‌موویان چاویان کزبووه‌ (مچه‌ی حاجی

(*) (قانیع) به‌ناگری (زۆرداری) و (ده‌ره‌ده‌ری) و (نه‌خۆشی) و (بێ که‌سی) و (نه‌خۆنده‌واری) تووایه‌وه‌،
 به‌لام کانه‌زایه‌کی پاکێ بێ گه‌ردی په‌سه‌نی پڕشنگداری لێ په‌یدا بوو، که‌ به‌پڕشنگی هه‌ست و بیروباوه‌ری خۆی
 مێشکی (کۆرده‌واری) پووناک کرده‌وه‌ (ش.ف)

(۱) نه‌م بابه‌ته‌و (حلمی، نه‌مه‌ که‌سته، شێخ تۆفیقی گۆلپ، مه‌لا عارف) له‌ کتێبی یه‌که‌م (یادداشته‌کان...)
 رۆژنامه‌ی خورمالدا به‌لاوکراوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ لاما‌ن برده‌. به‌روانه (ناوینێه‌ ژینم) ل: ۲۴۸-۳۲۶.

برایم ناغا)یش، سالی ۱۹۴۰، له هه‌له‌بچه فه‌رمانه‌ر بوو (مچه) پیاویتی قسه خوش بوو هاوړتیکانی، به‌تایبه‌تی تووړه‌یان ده‌کرد، هر بۆ‌نهمی قسه‌ی خوشی پټ بکه‌ن. رۆژتیکیان له بایه‌ت چاوکزی و چاوبه‌هیزی نه‌و پیاوانه‌وه، فه‌رمانه‌ره‌کانی هه‌له‌بچه له‌گه‌ل (مچه)دا کردیان ده‌مه‌قالتی، دوا‌یی (مچه) به‌سرتندیک ده‌مه‌قالتیه‌کی خۆی و نه‌وانی بریبه‌وه گوتی:--
 «سا‌ژنه‌کی خۆم سټ به‌سټ به‌رله‌لا کردبټ، تا پینجه‌م شوو و شه‌شم شه‌وی مانگیش، مانگ له لایه‌ن مالی سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌له‌بچه‌وه نابیرئ!...».

کفر نه‌حمه‌د

(۱)

جاریک (کفر نه‌حمه‌د) ده‌چیته گه‌راو (حه‌مام) ټیک له سلیمانی. پاره‌ی له باخه‌لدا نابټ ده‌ترسټ له‌وه‌ی خاوه‌ن گه‌رماوه‌که به‌چټ به‌گژیدا و ته‌ریقی بکاته‌وه ده‌س هه‌له‌به‌رته‌ ناسمان و ده‌لتی: «خودایه! یان چه‌ند پوولتیک به‌خه‌ته باخه‌لمه‌وه، بیده‌م به‌م خاوه‌ن گه‌رماوه یاخود گه‌رماوه‌که برووخیتنی، به‌لکو ده‌ریازبیم و له‌م شه‌رمه‌زاریبه‌ه رزگارم ببی!...». زۆری پټی ناچټ گه‌رماوه‌که بن میچه‌که‌ی قرچه ده‌کات و ده‌ست ده‌کات به‌رووخان هر که‌سه به‌لایه‌کدا ده‌ریاز ده‌بی (کفر نه‌حمه‌د) یش بۆی تی ده‌قاچیتنی و، له ده‌ست کابرای خاوه‌ن گه‌رماو رزگاری ده‌بی!.

(کفر نه‌حمه‌د) له رتگادا چاوی به‌هه‌ژاریک ده‌که‌وئ له خودا ده‌پارته‌وه، ده‌لتی: «خودایه، به‌گه‌وره‌یی خۆت یه‌کتیکم بۆ به‌خسینیت چه‌ند پوولتیکم بداتی». (کفر نه‌حمه‌د) یش ده‌م و ده‌ست پټی ده‌لتی: «مردوو‌ت نه‌مرئ!... شټت بووی داوای پاره له خودا ده‌که‌یت؟! هر ئیسته بۆ چه‌ند پوولتیک که لیم داوا کرد، گه‌رماویتی رووخاند!...».

(۲)

(کفر نه‌حمه‌د) مانگیه‌ک و که‌رتیکی ده‌بی رۆژتیک له رۆژان مانگیه‌کی نه‌خوش ده‌که‌وی دلی پټی ته‌نگ ده‌بی ده‌ست ده‌کات به‌پارانه‌وه له خودا ده‌لتی:-- «خودایه! که‌ر و مانگیه‌کم مه‌کوژه نه‌که‌ر هر ده‌یشکوژیت^(۱) که‌ره‌که‌م بکوژه!». ده‌چی که به‌یانی له خو هه‌له‌ده‌ستیت، ته‌ماشا ده‌کات مانگیه‌یه‌تی تۆبیه‌! نه‌ویش ناکاته نامه‌ردی، ده‌چیته بازار، کوپرتیک ده‌دۆزته‌وه و، ده‌بیاته ماله‌وه ئنجا ده‌ستی کوپرتیه‌که ده‌خاته سه‌ر مانگیه‌ک و لیتی ده‌پرسټ: «مه‌لا نه‌مه چییه؟». کوپرتیه‌که ده‌لتی: «نه‌مه مانگیه‌!...». ئنجا (کفر نه‌حمه‌د) ده‌ستی کوپرتیه‌که ده‌خاته سه‌ر که‌ره‌که و، لیتی ده‌پرسټ: «نه‌ی نه‌مه چییه؟...». کوپرتیه‌که ده‌لتی «نه‌مه که‌ره».

(۱) راستر: ده‌یشیان کوژیت.

(کفر نه حمده) یش که نهوه له کوټره که دهبینی، دهست ده دات به ته پلې سهری خویدا و، پرووده کاته ناسمان، ده لټی: «خودایه! نم کوټره به کوټری خوټه وه زانی کامیان (که ره) و کامیان (مانگا) به نهی تو بوجی بهو هه موو چاوانه وه که هه ته، له جیاتی که ره که، مانگا که ت کوشتم؟!».

مهلا سه عید

(۱)

له سلیمانیدا (مهلا سه عید) ناوټیک په یاد ده بی پیاوټیکې راستگو و خوداناس ده بی حه ز له پیاوی دروژن و دوو روو ناکات له بهر نه وه به دل قین له سو فییه مل قه وییه ریش پانه دوو پرووه که ی مزگه وتی گه و ره هه لده گرئ نم سو فییه بژ نه مه ی خه لکه که پتی بلټین پیاوی چاک و خودا ناسه، دټنی له پژانی هه نیدا هه ر له بهر ده رگای مزگه وتی گه و ره وه، به رده ورده ده خاته ناو قوړ و چلپاوه که وه، هه تا به هه یوانی مزگه وته که گوا یه مه به سی نه وه بی، که موسولمانان به سهر نه و رټیچکه یه دا به ژن، تا پټلاوه کانیا ن قوړای نه بن، تا نه ویش به و کاره ی، خودا له گونا ه ی خوش بیټ که کاتی نوټی پژی هه ینی دټ، خه لکه که، هه موو به سهر نه و به رده وردانه دا ده ژن که چی (مهلا سه عید) پټلاوه کانی خو ی داده که نن و به ناو نه و قوړ و چلپاوه دا ده روا ت، تا ده گاته سهر نه ستیرکی مزگه وته که که لټی ده پرسن:

«مهلا سه عید! بوج وا ده که یت؟! مهلا سه عید کوت و پر ده لټی:

»بژ نه مه ی به شی من خودا له گونا ه ی سو فی خوش نه بیټ!».

(۲)

ده گټی نه وه: (مهلا سه عید) به ده ست یه کی که له شټخه کانی سلیمانیه وه نازار و زیانی پټ ده گات نه ویش روو ده کاته شاره وانی سلیمانی (عه بادیا) ناوټیک که نه ندامی کوړی شاره وانی ده بی، له وټی ده بینن کاتیک ده بین نه و (مهلا سه عید) ده چی ده ستی (عه بادیا) ی مه سیحی ماچ ده کات! خه لکه که ده ست ده که ن به پټی که نن ده لټن: «مهلا سه عید نه وه چو ن ده ستی (عه بادیا) ت ماچ کرد؟!...». مهلا سه عید یش ده لټی: «پټویسته گاو ره کانی سلیمانی، هه موو روژتیک سو یاسی خودا بکه ن، که پټغه مبه ره که یان (مه سیح)، ژنی نه هټنا وه، مندالی بی نه گینا نه وانی ش وهک موسولمانه کانی ټی مه به ده ست نه وه کانی پټغه مبه ره که یانه وه گیران ده خوارد و تووشی نازار و هاوار ده بوون!... منیش له خوشی نه وه که (عیسا) پټغه مبه ره ژنی نه هټنا وه و مندالی نه بووه، ده ستی (خواجه عه بادیا) م ماچ کرد!... دیاره نه گه ر (عیسا) پټغه مبه رم بدیا یه لټره ده ستی نه و م ماچ ده کرد!».

ماینه بۆره

ئەو دەمە لاو بووم، تازە پێ دەگەیشتم رۆژتیکیان ماینیکم لە ھاوڕێیەکم خواست و چووم بۆ سەیران بۆ گوندی (زێ گوێز)، لەگەڵ چەند ھاوڕێیەکمدا بۆ ئێوارە ھاتینەو مالتی بەلام ئەمەندە لە ڕێگادا غارمان کردبوو، خۆشمان و ماین و ئەسپەکانیشمان لە پەلوی کەوتبووین لە راستیدا من خۆم حەزم لەو ھەموو غارکردنە ئەدەکرد.

بەلام چونکە ئەوان بەغار دەڕۆیشتن، ئەگەر بەغار دوایان نەکەوتقايە، دوا دەکەوتم ئەو ڕێگا درێژەیشم درەنگ بۆ دەبەرا ھەر دوور نەبوو ڕێگایشم لێ ون ببێ بەکورتی: ھاوڕێکانم جەریەزەبوون، بلیسمەتبوون، چاویان لە ماندوووبوون ئەدەترسا کە ھاقتەو مالتی، گورج ماینەکم نەبردەو بۆ خواوەنی ئەمەیش لەسەر نامۆژگاری باوکم بوو ھەروەھا، تا ئەواو نەحەسایەو و، کا و جۆ و ناویشم ئەدایە، ئەم بردەو بۆ خواوەنی کاتی ماینەکم بردەو بۆ خواوەنی، نامۆژگاریبە کە ی باوکم بۆ گێڕایەو و پێتم گوت: «باوکم دەلێ: تا دوو سێ رۆژتیک تر سواری ماینەکە نەبێ ئەگینا ئەمەندە ماندوو بوو لەوانە یە بتزێت بەلام ھاوڕێکەم بەگوتی نامۆژگاریبە کە ی باوکمی نەکرد ئەمەندە سواری ماینەبۆر بوو، سێ رۆژی تری پێ نەچوو تزی!... ھاوڕێکانی سەیرانە کە بۆ ئەمە ی پێ بکەنن، خواوەنی ماینە کە یان ھانەدەدا لە من بەدناویان دەکردم بەکوشتنی ماینە کەو ئەویش خۆش باوەر بوو، دلێ شکا!... بەلام من ھاوڕێکەم زۆر خۆش دەوێست ئەم دەوێست دلێ لێم بشکێ زۆری لەگەڵدا خەریک بووم دلێ چاک بکەمەو^(۱) بەلام ھەرچەندم کرد کە لکی نەبوو!... دوایی خۆم و چەند ھاوڕێیەکی تر ئەمەمان بەھەل زانی: پڕیارمان دا بەزمیکێ لێو بەریابکەین بەلکو بەسایە ی ئەم بەزمەو، ڕێگایە ک بەۆزمەو بە ناستبوونەو ھەمان.

بێ ئەمە ی بەتێلێن خاوەن ماینی ھاوڕێمان بەم کەینەو بەینە یە بزانی، بیست و پێنج نامەمان نووسی و بەناوی ئاھەنگی مردنی ماینەبۆرەو، دا بەشمان کرد بەسەر ھاوڕێ و ناشنا و ناسیابە کاتماندا خاوەن ماین کاتی زانی، ھەموویان لە کاتی ھەشتەمی بەیانیدا، لەناو دالانە کە ی مالتی ئەواندا کۆتووینەو

(۱) ئەم بابەتە لە رۆژنامە ی خورمالدا - لە یاداشتەکان - کتێبی یەکم، بڵاوکراوەتەو ھەروا بابەتەکانی دوا ی ئەمەیش: کابرایەکی شارەزووری، شەکر فرۆش، رەشید ناغا، کوری مەلا سالح، مەلای دیتی بەرام بەگ، رەنجبەر و ناغا، شەردەم، مەلایە ک و دەولەمەندی، سەبیلکیشان، کەس بەدۆی خۆی ئالتی ترشە، مەلا و حاجی، پشوی ھاونە، جۆت ژمێزکردن، ئەمانە وان لە رۆژنامە ی باسەرەدا باشتەر وایە دوویات نەبەو.

(۱) لە دەسنووسی (خۆشخوانی) دا شیعریکی تێدایە بەناوی (ماینەبۆرە) و کە مامۆستا بەم بۆنەو ھەلی بەستووە، لەم کتێبی دوو ھەمدا لە بەشی (شاکر فەتاح و شیعەر) دا دەبینی.

به سه زمانه، سهری سورما بوو، واقی ورمابوو، نهیده زانی له بهرچی لهویدا کۆبوینه تهوه روویشی نه ده هات لیتمان بیرسین: «بۆچی هاتوینه ته میوانی؟». بهلام زۆری پێ نه چوو، پازی هاتنه کهمانی لێ ناشکرا کرا و، گوتمان: «بۆ پرسه ی ماینه بۆره هاتووین، نه لفاتیحه» نیتر دهستان کرد به (فاتیهه) خوتندن و پیتکه نین و سهرخووشی کردن له هاورپیکه مان!... دواى ئه وه وتاریتزان و بوژان دهستیان کرد به وتاردان و هۆنراوه خوتندنه وه، که هه موویان ستایش بوون بۆ (ماینه بۆر) و، بۆ پرسه کردن له (خاوه نی به رتیزی ماینه بۆر)!...

خاوه ن ماینیش که ناههنگه که تهواو بوو، تیروپر قسه ی پێ گوتین و، توانج و پلاریشی تێ گرتین نيمه يش وه رامه که مان نه وه بوو: هه موومان دهستان کرد به پیتکه نین بهلام لهو کاته دا که خه ریک بووین بلاوه ی لێ بکه یین، شتیکم بیرکه وته وه حه یفم لێ هات ئه وه هه له دهست بدهم ده موده ست چووم بۆ ته ویه که ی مالی هاورپیکه مان و، زین و رده شه و له غاوی ماینه که و، ته وره که ی کاو جو که ییم دا به کۆلما و هه تنامه به رده م ناههنگ گه یه رکان و گوتم: «ئه مه يش که له پووری خودالی خو ش بوو، (ماینه بۆر) ه، (نه لفاتیحه)!... دانیشته وانی هه موویان دهستیان کرد به (فاتیهه) خوتندن و پیتکه نین.

نیتر له ناوه ند ته وره یی خاوه ن ماین و، تریق و هوور و پێ که نینی بانگ کراوه کاندایاوه مان لێ کرد!

ئه م هه موو که تنه و که چی، له پاش چه ند رۆژیک من و هاورپیکه م به ئاسانی ناشتمان بووه وه!...

(۲)

به زمیک له سه ر کۆنه په رستی!

لاوێک له ئه مه ریکا هاته وه خوتندنیکی باشی خوتندبوو بهلام له خۆی زۆر بایی بووبوو گالته ی به هه موو شتیه که ی ژیا نی (کوره واری) مان ده کرد، تیزی ده کرد به (ترخینه) و (نیرگه له)!.

توانج و پلاری ده گرت له (که شهیده) و (میتزه ر)!... خۆ (کو په ی شین) و (سوینه ی جل شت) و (مه سینه) و (له گه ن) و (گلینه) و (مه رکانه) ی هه ر به جارێک دا بووه به ر کلکان!... که (مزگه وت) یکی ده بی نی رووی ده کرد به و لاوه!... که (که شیشیک) ی ده دی، ده ستی ده کرد به پیتکه نین!... هه رچی (پیشو) و (سمیل) و (پاوانه) و (خه رخال) و (خه نه نه سووران) و (خه نه به ندان) و (پاش تیلانه) یش هه بوون، ئه وه هه ر به جارێ هه روژی ده برده سه ریان!... که ناوی (مه لا کۆیه رکان) ی مزگه وتی گه وره و (ته زیتج) و (سیواک) ی ده رویشه کان به اتایه دلی تیکه له ده هات!... که ناوی (پرسه کردن) و (سێ رۆژگانه) و (کولیره ی نیمام عه باس) و (شه وی شه وی به راتی) یشته لا به تیا یه، ئه وه هه ر شیت ده بوو!...

که دایکی مرده، ناشتی بهلام ته له فو نی بۆ خالی کرد، گو تی:

«من ئاره زووی (پرسه کردن) ناکه م ته له وی پرسه ی بۆ بگره!» به کورتی هاورپیکه مان وای لێ هاتبوو، که ده ستیان ده گو شی، ده ستی ده شت!... که ما چیان ده کرد، ده مو چاوی خۆی گلاو ده کرد!... که ده رگایه کیشی ده کرد ده به چمکی چاکه ته که ی ده بکرده وه، نه وه ک ده ستی پیس پێ؟!...

هه رچی (کار به ده ستان) و (ده وه مه ندان) و (خاوه ن سایه و پایه) یش بوون، ئه وه هه ر به شووره یی

داده‌نا که پیاو ټیکه‌لییان بکات!...

به‌کورتي هاورټکه‌مان نه‌منده له وزه ده‌رچووبو، هاورټ و ناسپاو و ناشناکانیشی، که نه‌مه‌یان لی ده‌بیست و لی دده‌ی، زۆرتر سهریان ده‌کرده سهری به‌تایبه‌تی ههرچی پیچه‌وانه‌ی دلی نه‌و بوایه نه‌وه‌یان ده‌کرد، بۆ نه‌مه‌ی تووره‌ی بکن و پتی پټیکه‌ن!؟.

له‌گه‌ل نه‌مانه‌یشدا هه‌مسووی لاه‌که کورټکی چاکه‌خواز و دلته‌ر و ده‌ست بلاو و دلپاک و به‌پزیمان ده‌هاته پټش چاو هه‌ندټیک له‌ قسه‌کانیشی له‌ راستی به‌ده‌رنه‌بوون هه‌ندټیک له‌ کرده‌وه‌کانیشی ناپه‌سهند نه‌بوون.

له‌به‌رنه‌وه من و چهند که‌سیکی تر بووبوین به‌هاورټی به‌لام له‌ ده‌ست توانج و پلار و هوروزمی نه‌و پرگارمان نه‌ده‌بوو ټیمه‌ش له‌ تووره‌کردنی نه‌و و، پټیکه‌نینی خۆمان درټغیمان نه‌ده‌کرد!...

رۆژټیکیان به‌نه‌یتی پټمان زانی: که چهند که‌سیکی له‌ خاوه‌ن (پایه) و (مایه) و سایه، بانگ کردبوو بۆ نان خواردن، که یه‌کټیکیان له‌ کاربه‌ده‌سته گه‌وره‌کان بوو به‌لام له‌ هاورټکانی خۆی که ټیمه‌ بووین که‌سمانی بانگ نه‌کردبوو! ټیمه‌ش نه‌مه‌مان به‌هه‌ل زانی که به‌زمینکی لټوه په‌یدا بکه‌ین!... لیژنه‌یه‌کمان بۆ دوروست کرد به‌نه‌یتی بریاری چهند شټیکمان دا بیکه‌ین تا که‌لویه‌لی نه‌و به‌زمه‌مان په‌یدا کرد شه‌و و رۆژټیکی پټوه خه‌ریک بووین ده‌نگمان نه‌کرد تا له‌ نان خواردن بوونه‌وه کاتټیکیان به‌خۆیان زانی سهرمان کرد به‌ژوردا یه‌کټیمان نیرگه‌له‌ی هټنابوو له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یکټیشا! یه‌کټیمان بوخووری ده‌سووتاند له‌به‌رده‌می خۆیدا!... یه‌کټیکمان له‌ ناو ده‌سکه‌وانټیکی زلدا قاوه‌ی بۆ ده‌کوتا!... یه‌کټیمان نوشته‌یه‌کی ست سووچی له‌ قه‌نه‌وزی سه‌وز گیراوی به‌پشتی چاکه‌ته‌که‌ی هاورټکه‌مانه‌وه قایم ده‌کرد!...

یه‌کټیکمان کووژه‌که‌یه‌کی شینی به‌پټشی سیداره‌که‌یه‌وه به‌ند ده‌کرد!.

یه‌کټیکمان به‌سیواک ده‌می خۆی پاک ده‌کرده‌وه! یه‌کټیکمان رسته (ته‌زیج) یه‌کی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، ناوی خودا و پټغه‌مبه‌ری ده‌هټنا!... یه‌کټیکمان زه‌رگټیکی ده‌رویشانه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو هه‌لی ده‌سووراندا!.

یه‌کټیکیشمان له‌ پارچه‌ ته‌خته‌یه‌کی درټ کۆله‌دا چهند فهرمووده‌یه‌کی خودایی نووسیبووه‌وه بۆ چاوه‌زار، به‌پټش ده‌رگای خانووی هاورټکه‌مانه‌وه دایده کوتا!...

که بانگ کراوه‌کان نه‌مه‌یان چاو پټکه‌وت، ټیگه‌یشتن نیازی چیمان هه‌یه، هه‌مسوویان ده‌ستیان کرد به‌پټکه‌نین! به‌لام هاورټکه‌مان له‌جی هه‌لده‌قورتاند و، رووی گرژ ده‌کرد و، لیتمان تووره‌ده‌بوو.

جار به‌جارټیکیش قسه‌ی پټده‌گوتین و هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کردین!... به‌لام ټیمه‌ تا نه‌و وای ده‌کرد زۆرتر پټده‌که‌نین!...

دوایی پټیمان گوت: «بۆج تووره‌ ده‌بیت؟... نان و خوانی گه‌وره‌ پساوان ناهه‌نگی وای ده‌وت!... بۆج خراپمان کردوه دلی میوانه‌کانتانم خۆش کردوه؟ نه‌ویش پتی گوتین:

«رۆژټیکم مایی بۆ ټیوه ده‌مټم!...».

نەمەندە و، كەچى زۆرى پىن نەچو، (مېر) لەگەلماندا ئاشت بوو، نان و خوانىكى جوانىشى بۆ
پازاندىنەوه؟!.

(۳)

رەنجەرۆ دەلتى: «ئەوئى من دەيچىنم، دەيچىن. ئەوئى من دەيچىنم، دەيچىن. ئەوئى منىش دەيچىنم،
دەيچىون!...»

(۴)

دووړوو، بەسەرزارى: زارىتە، لە پاش مله: تللى لىلى!...

(۵)

لىتره تىر برسى تره لە برسى، خويتهوار بەهاوارتره لە نەخويتهوار.

(۶)

«لە ئاستى راستدا بەد ھەر ددەوئى، خودا راستە و پياوئى راستى خوش دەوئى».

(۷)

دەلخوشى ھىزە، دلتەنگى گوناھە، تۆيش خۆت مەكە بەگوناھبار.

(۹)

ھەر بۆژيانى جىھانى خەبات مەكە، ھەر بۆژيانى پاش مردنیش خەبات مەكە، بۆ ھەردوو ژيانەكە
خەبات بكە، پىتغەمبەرىش ھەروئى فەرموو.

(۱۰)

تۆچۆن بېر لە دواړۆژى خۆت بکەيتەوه وەھات لى دىت، ئەبەرئەوه ھەر لە ئىستاوە بېر لە سەرکەوتن
بکەرەوه، تا لە ژياندا سەرکەوتوبىت (زانستى خوئاسين) پىش ھەروا ئامۆزگاريت دەکات.

قەسەى نەستەق پەندى پىشيان

ناسکە قەسە

- ۱- لە عيساياندا، موسا بەتاسەوہچوو.
- ۲- سەگى کونەماسىيە و پاسى جرتاوا دەکات.
- ۳- کەر لە کوئى کەوتووہ و کوندە لە کوئى دراوہ.
- ۴- دار ھەلپريت سەگى دز ديارە.
- ۵- ئەوئى بەتەماى کاسەى دراوسى بى، بى شىو سەردەنيئەوہ.
- ۶- کە پشيلە لە مال نەبى، مشکان تىليلييانە.
- ۷- کە شىر لە بيشەدا نەما، چەقەل و رېئوى دەکەونە سەما.
- ۸- لە جىتى سندان قوززەر قورترە.

- ۹- نه داربټ و نه پەردوو، لەعنت بټی له هەردوو.
- ۱۰- کوتهک دەزانئ قوناخ له کوټیبه.
- ۱۱- تۆبهی گورگ مەرگه.
- ۱۲- سابوون مەده له ژئیر پټم.
- ۱۳- تا مال خۆ دزی گرت، دز مال خۆی گرت.
- ۱۴- کەر بکهوټه مائی ددانی دهشکنی.
- ۱۵- زستانان پینه و پەرۆ، هاوینان ورده ورده برۆ.
- ۱۶- ئەمه ئییشه بەئمه ریشه؟! ئەمه کاره مام تەپاله؟! ئەمه دینه مام پەلپەینه؟!...
- ۱۷- کهمتیار پیاری چاکه، قوله پیتی بسمی دهنگ ناکا.
- ۱۸- بزن بۆ شهوێکیش بټی، جیتی خۆی خوش دهکا.
- ۱۹- برامان برایی، کیسه مان جیایی.
- ۲۰- له بټی خه بهران کهشکهک سهلهوات.
- ۲۱- مەنیشه بهلای نوشتهی مهلاوه، بنیشه بهلای کهره می خوداوه.
- ۲۲- ئەوهنده توورهیه، شهر لهگهڵ کلکی خۆیدا دهکات.
- ۲۳- مەبه به ئاردی ناو درکان.
- ۲۴- قسه که کهوته زاری، کهوته شاری.
- ۲۵- رتوی ده می نه دهگه یشته ترئ که، ده یگوت ترشه نایخۆم!...
- ۲۶- هەرچی ریشی سوور بټی، ههمزه ئاغا نییه.
- ۲۷- هەر له عەرش ههتا قوریش، کهس بهدۆی خۆی نالتی ترش.
- ۲۸- وهک کهری دتیز وایه، تۆیینی خۆی و زیانی خاوهنی دهوی.
- ۲۹- ماست نییه به سمیلتهوه دیار بټی.
- ۳۰- له پاش باران، کهپه نهک.
- ۳۱- نه پیتلاوی تەنگ، نه خانە ی بهجەنگ.
- ۳۲- کاسه ی پر ناشتی ماله.
- ۳۳- بچۆره شاری که کهس نه تناسی، خۆت ههلبکیشه پر به کراسی.
- ۳۴- کالابه پیتی بالایه.
- ۳۵- ئەوهنده ی بهرە ی خۆت پیت رابکیشه.
- ۳۶- مێشوو له نهچن چاکه بهگژ قولله ی قافدا.
- ۳۷- درۆزن هەر جاری ناشتا دهکا.

- ۳۸- کټیج له باخه لیدا سهوزه له گیانم دهلی.
- ۳۹- وهکو نیسک وایه بهروپشتی بۆ نییبه.
- ۴۰- ههزار نهفسوون و جادووی پتوه ناويزانه ئهم ریشه.
- ۴۱- بهریش نیه بهئیشه.
- ۴۲- نهوهنده دزه کل له چاو دهفرینتی.
- ۴۳- له هوویهک موویهک دهکاتهوه.
- ۴۴- موویهک له بهراز بیتهوه چاکتره.
- ۴۵- سهگی ههلهوه، دز دههینتته سهر خاوهن مال.
- ۴۶- پتوی تا قهواله ی خویندوه پیتستیان کهنه.
- ۴۷- له پتویان پرسى: «کټی شاهیده؟». گوتی: «کلکم!».
- ۴۸- لهکن خۆی چوو بۆ ریش، کهچی سمیلشی نایه بانى!...
- ۴۹- نه سهگی درو، نه زمانى شى.
- ۵۰- گول بټی درک نابټی.
- ۵۱- دار پوازی له خۆی نه بټی نابرتتهوه.
- ۵۲- ناو بټی له رۆخانه، ههر خۆ چاکتره له بیگانه.
- ۵۳- ژنبیش ههیه و ژانبیش ههیه.
- ۵۴- من بۆیه پیت ده لټیم «مامه»، که چۆلهکه م بۆ بگربت.
- ۵۵- نهو نانه نانه ئیمپۆ له خوانه.
- ۵۶- بهحوشتریان گوت: «کورټ بو». گوتی: «به من چی»!...
- ۵۷- پادار بگره، بټی پا مالى خۆمانه.
- ۵۸- دۆست و دوژمن له رۆژی تهنگانه دا دهردهکهون.
- ۵۹- دۆست نهو هتا دهنگرینتی، دوژمن نهو هتا پیت پیندهکهنتی.
- ۶۰- له ئیستریان پرسى: «باوکت کټیه؟». گوتی: «خالم ئهسپه!».
- ۶۱- پوور تهگهر نټر بوایه، مام دهردهچوو!...
- ۶۲- برا له پشت برابى، مهرگ مهگهر له لای خودا بټی.
- ۶۳- چاکه بکه و بیده بهدهم ناوهوه.
- ۶۴- چاکه بۆ خویش، نهک بۆ دهرویش.
- ۶۵- دیواریش گوتی ههیه.
- ۶۶- سوار تا نهگلنټی نابټی بهسوار.
- ۶۷- پرسابه و زانا به.

- ۶۸- کابه بروختنه و دلتي مهره نچينه .
- ۶۹- دهرزي به خوتدا بکه ، ننجا شووژن به خه لکدا بکه .
- ۷۰- دل ناوينه دله .
- ۷۱- نهو جتيه خوشه که دل تيا خوشه .
- ۷۲- دهنگي دهوئل له دوور خوشه .
- ۷۳- که دادپه روهری له نارادا بوو ، گورگ و مهر پيکه وه ناو ده خونه وه .
- ۷۴- سهر بۆ سهر برين ، نهک بۆ سهر زه نشت .
- ۷۵- دوو شووتی به دهستی هه لئا گيری .
- ۷۶- دهستی دوست بيبري خوتنی نايه .
- ۷۷- دهستی نه توانيت بيبريت ، ماچی بکه .
- ۷۸- ناچاری سهر به مالتی دوژمندا دهکا .
- ۷۹- گوندوره به رنگ نيه .
- ۸۰- ياخوا دهستی چه پيشت دامای دهستی راست نه بن .

مهتهل

نهمه چييه ؟ هه لی بهينه :

- ۱- بني تهسکه و ده می بلاوه ؟
- ۲- دهمه خواری که ی : پره ، دهمه وژووری که ی : به تاله ؟
- ۳- سهری یکه و بني دوو ، به ريشی باو و با پيرتا هه لچوو ؟
- ۴- پيتمه وه دهنين ، ليت نايتمه وه ؟
- ۵- ههر نه رویت و ليت بهرده پيتمه وه ؟
- ۶- تهري نه که ی ، به لی نه که ی ، به خوتيا نه که ی ؟
- ۷- سواری نه زنی بووم دام له نه وه پ چووم بۆ نه کيئل .
- ۸- چند دهوران دهوړی ، دوو ناو له جامی ، ههر يک له تهوړی .
- ۹- له دوور هات ، له نوور هات ، دوو که لافهی زهر د و سوور هات .
- ۱۰- که لافهی چين چين ، مورغی بي زبان ، ههرچی هه لی بهيني نه حمده پالهوان .
- ۱۱- قسه يه کم هه يه به جگار باريکه : شهوی روژن له روژی تاریکا .
- ۱۲- ههشت پاسهل حورتي ، دوو پا مانووتي دوو پا مالووتي : حا دهکا ، ههشت پاسهل حورتي را نهکا .
- ۱۳- (يهک) ی من و (دوو) ی خه رات خه ر خپيتی : له (پيش) و له (دوا) ت له (تز) ی ده رنه که م ، نه يخه مه (برا) ت .

۱۴- هه‌لمه‌ت ده‌با بۆ پێشێ، ددانێ نییه بیکێشی.

۱۵- زه‌ل زه‌یستان، قالیی کوردستان، هه‌رچی هه‌لی به‌یتێ ئێستری بستان.

۱۶- قه‌لای گه‌چین، پێ نیه تێی چین.

۱۷- قه‌لای گۆشتین، پێ پیلکه‌ی ناسنن.

۱۸- هه‌ر ده‌رۆیت و نایگه‌یتێ؟

۱۹- به‌سی برا کلاویکیان هه‌یه؟

۲۰- ئەم لا پەرژین، ئەولا پەرژین، تێدایه کۆترێکی نه‌خشین؟

۲۱- یه‌کتیک بوو له‌ دێی (خورمال) دا ده‌ژیا: پاسه‌وان بوو، به‌لام تفه‌نگی نه‌بوو چیڕۆک خوان بوو، به‌لام نووسراوی به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو که‌بابچی بوو، که‌چی شیشی که‌باب برژاندنی نه‌بوو.

ئێشکه‌ری دوو کانه‌کانی خورمال بوو، که‌چی ده‌نوست که‌ ده‌ش‌نوست له‌سه‌ر هه‌شت کورسی ده‌نوست به‌کورتی هه‌شت جوۆر کار و فرمانی هه‌بوو، که‌چی نانی شه‌وی نه‌بوو گریانیشی نه‌ده‌هات، که‌چی ده‌گریا!...

وه‌رامه‌کان ئەمه‌تان:

۱- کلاوه. ۲- کلاوه. ۳- ده‌رپێیه. ۴- ناوه. ۵- شوێن پێیه. ۶- که‌وچکه. ۷- واتا: سواری ئێستری بوو دام له‌ ناو چووم بۆ خوێ. ۸- هێلکه‌یه. ۹- زه‌رده‌واله‌یه. ۱۰- ماره. ۱۱- چاوه. ۱۲- جووتی گایه. ۱۳- خه‌رکه. ۱۴- مه‌شکه‌یه. ۱۵- هه‌سپه‌ره. ۱۶- هێلکه‌یه. ۱۷- ماینه. ۱۸- سێبه‌ره. ۱۹- سێپایه. ۲۰- چاوه. ۲۱- ئەمه که‌س نییه (میرزای غه‌فووری خورمالی) نه‌بێ!... (ش.ف)

پیکه نیسی جیهانی

(ناسکه قسه)، (وتاری خوش)، (قسهی نهستهق)، (هونراوهی بهجوش)،
(دهنگوباسی گموره پیاوان و رۆشنیران)، (پهندی پیشینان)، (گالتهوگهپ)

مجهله د پینغه مبهه (د.خ)

(۱)

«وا تیبیکۆشه بۆ جیهانه کەت، ههروهک تا سهه ده میتیت و نامریت»
«وايش تیبیکۆشه بۆ پاش مردنت، ههروهک سههیتى بمریت»

(۲)

«چیت پینخۆشه بۆ خۆتى بکهیت، ئهوهيش بۆ براکەت بکه»

(۳)

«ههه له بيشکه کهوه ههتا گۆزه کەت هوگرى زانست به»

(۴)

«هوگرى زانست به، تهنا نهت ئه گهر له چينيشدا دهست بکهوئ، هوگرى به»

عوهمه رى خهنتاب

«ههه که سیک له کار به دهسته کانم زۆرى له يه کيتک کردبى و پيم زانیبى و نهو زۆردارىم له سهه نهو
زۆر لیکراوه لانه بردبى، له راستيدا زۆردارى به که خۆم ليم کردوه!...»

زوهه رى ئه بو سهلا

(۱)

«سهههه زى، ههتا له لاو له ولا بهوه خوين نه ريتئى، رزگارى ناکرئ»

(۲)

«نهو که سهه دهستى به روا و درتغى بکات له نه ته وهى خوى، نهفه رۆز و به دناو ده کرئ»

ئه بول عولا ئول مهعه رى

(۱)

«له ئاودا سهه رتان له مهله وان شتواند

له ئاسمانيشدا پهله وه رتان داچله کاند

ئه مه ئينه له ناوده چن و نه مه ده کهن:

ههى بى ئاپرووینه، ئه گهر نه مردنايه چيتان ده کرد؟!»

نه چا که خوازيان و، نه خودا ناسيان:
که سيکيان تيدا نابينيت، بۆ خوداي بکات، هر که سهيان بۆ که لکی خوی دهیکات له راستيدا
که له بريدیک له هره چا که کهيان چاکتره چونکه نه زوروستم له کهس دهکات و نه درویش دهکات.

له (نه بول عولا) يان پرسى «بۆچ ژن ناهينيت مندالت بيبى؟»
گوتى: «باوکم که منى هينايه جيها نه وه، که تنى کرد بهلام من نامه ويی که تن بهرامبهري هيچ که سيک
بکه م!».

جهماله دينی نه فغانی

(جهماله دينی نه فغانی)، پياويکی زانا و ويژه وان و زرنگار و خوداناس و نازادی پهروهه بوهه
پي ده که ويته (نهسته موول)، (سولتان عهيدولحه مريد) زور پيزی لى ده گری پوژيکيان له بهردهم
(سولتان عهيدولحه مريد) دا رسته (ته زبيح) ده که خوی ده دههينی و خوی پيوه خهريک دهکات که له
(سولتان) جيا دههيتته وه، کار به دههسته کانی کوشک به شيرينيه که وه ناموزگاري (جهماله دينی نه فغانی)
ده که نه که جاريکی تر له بهردهم (سولتان عهيدولحه مريد) دا رسته که ی به کار نههينی.
(جهماله دينی) يش ده موده ست دهلتی: - «به راستی نه مه شتيکی سه رسوپهينه ره (سولتان عهيدول
حه مريد) که ياری به کاروباری نه مه همو نه ته وانه ی ژير دهستی خوی دهکات، کرده وه که په سهند بى،
که چي نه گهر من ياری به رسته که ی خۆم بکه م، کرده وه که م، په سهند نه بى!؟».

شیخ محمدهد عهیده

(شیخ محمدهد) پياويکی زانای خوداناسی شۆر شگرتی خباتکار بوهه له ميسردا له بنچينه دا کورد
بوهه نه مه يه که ی که له هۆنراوه کانی: - «من ويستم و خه باتم کرد (نايينی ئيسلام) به راستی و
دروستيه که ی خۆيه وه، جاريکی تر بهينه مه وه کايه وه و کاری پي بکری.
چونکه له وه ده تر سام هه ندیک له خاوهن ميتزه ره کان له ناوی بهن».

شیخی سه عدی

(شیخی سه عدی) هه رچه نه ده ويژه وان و بوژ و زانايه کی تيه گيه ستوی (فارس) داده نری، بهلام له
راستيدا (کورد) ه. نه مه، په رچده ی هه ندیک له هۆنراوه نايابه کانيتی، که هه تا مروژ ده ميتنی، که لکیان
لن وه ده گری: -

نه وه ی ناده م هموويان وه ک په لویوی يه کتر وانه
چونکه له بنچينه دا هموويان له يه ک گوه ره که وتونه ته وه

ئەگەر پەلۈپۈيەك، لە لايەن رۆژگار دەردى توش بى
ھەموو پەلۈپۈيەكانى تىرىش لە تاو ئەو نازارە نارام بەختيان ناگرن.

(۲)

ئەگەر تۆلە چارەسەر كىردى سەرگەردانى كەسانى تىرا كەم تەرخەمى بىتۇنى ھەلتاگىرىت ناوت بىرى
(مىرۇڭ)!!...

(۳)

ئەي ئەو كەسەي پاپەندى (خىزان) خراۋە تەپپىت
ئېتىر جارىكى تىر بەبىرتدا ئەيىتەۋە كە نازادىت!.

(۴)

ناشى كەس خەمى كەلك و چاكە و پېتىشكەۋىتى مىرۇڭ لەم جېھانەدا نەخوات.
ھەر كەسى ئەو خەمى نەخوارد، بەنەۋەي ئادەم دانانرىت.

غاندى

(۱)

(غاندى) لە توانايىدا ھەبوو، جىڭاي ھەرە باش و ھەرە گران، لە كاروانە ئاسىنە (شەمەندەفەر)دا
سوارىي كەچى ھەر سوارى ژوورى پەلەي سىتھەم دەبوو!... مەبەسىشى لەۋە ئەۋە بوو كە ھەموو دەم لەناو
جەركى بەشى زۆرى نەتەۋەي ھېنددا بى، كە زۆرىيان لە ھەزار و ناۋەراست بوون جارىكيان لىيان
پىرسى: «بۆچ تۆ، ھەموو جارى ھەر سوارى ژوورى سى ھەم بابەت دەبىت!...»
نەۋىش لە ۋەرامدا گوتى: «چونكى چۈرەم بابەت دەست ناكەۋىت!...».

(۲)

جارىكيان (غاندى) دەچىتە (لەندەن) دۋاي بەنەنجام كەياندى كاروبارى (سەرىخۆبى ھىندستان)
دەكەۋى خونكارى (بەرىتانيا) ىش بىو بۆنەيەۋە ئاھەنگىكى نانخواردنى بۆ دەگىرىي بەلام (غاندى)
لەسەر دوو مەرج ئەو ئاھەنگە پەسەند دەكات:

۱- كە ھاتە ئاھەنگەكە بىزەكەي خۆي لەگەل خۇيدا بىبات تا لەۋى شېرەكەي بۆ بدۆشرى و بىخواتەۋە!...

۲- بەجلۈپەرگە ساكارە (ھىندى) يەكەي خۇشېيىيەۋە، لەناو ئاھەنگەكەدا دابىشى!...

سەير ئەۋەيە شاھەنشاهى ئىنگىلىز ھەردوۋ مەرجەكەي غاندىي پەسند كىردىبوو!...

(۳)

لە (غاندى) يان پىرسى: «ئىنگىلىز چۆن دەناسىت؟».

نەۋىش گوتى: ئەگەر لە ناۋ دەريادا دوو ماسى شەپ بىكەن، پەنجەي ئىنگىلىزى تېدايە!...».

ئەدیسەن

(۱)

كە (ئەدیسەن) گەيشتە تەمەنى ھەشتا سالى، لە ئەوروپا و لە ئەمەرىكاوھ سى سەد زانا و داھىنەر لە سالەكەى ئەودا كۆبونەوھ، ناھەنگ و زەماوھەندى جەژنى لەدايكېسوونى خۆى بۆ بگەن كەچى كە (ئەدیسەن) تىگەيشت بۆچى ھاتوون، ھەك مەندالىكى ساوا دەستى كرد بەپىكەنەن بەجىتى ھىشتەن و پايكردەوھ ناو (كارگە) كەى خۆى!

زاناکان و داھىنەرەكان ھەرچەندە ئەمەيان لەو رانەدەپەرموو كە وا بكات، بەلام لە ترسى ئەوھى سەرى لى بىشتووتەن، وازبان لى ھىتا ئەو چوو خەرىكى (داھىنان) ى خۆى بى و ئەمانىش چوون ناھەنگ و زەماوھەندى بۆ بگىتەن؟!.

(۲)

جارتىكان (ئەدیسەن) بەگەرمىيەكەوھ لە فەرمانبەرئىكى تەلگرافخانەى كۆنى پەرسى كە تەلگرافى تىگەيشتەن چىيە؟. كابرەيش پىتى گوت: «تا سەگىك نەھىتەيش پەش چاوت، ئەمەندە درىژ بىت: كلكى لە شارى (ئەدیسبۆرگ) و سەلكى لە شارى (لەندەن) بى ئەنجا ھەتا لە (ئەدیسبۆرگ) بەكلكىدا نەنوسىت ئەو لە (لەندەن) نەلووتىت، تۆ لە تەلگراف تى ناگەيت؟!...».

بەلتى كە (ئەدیسەن) ھەرزەكار بوو، كابرەى تەلگرافخانە وای پى گوت (ئەدیسەن) ىش ئەو (ئەدیسەن) ە بوو، كاتى كە مرد، داھىنەرەكانى لە دوو ھەزار داھىنەرە تىپەريان كەردبوو!...

بەرناردشۆ

(۱)

(بەرناردشۆ) نووسەرئىكى گەورەى ئىرلاندىيەى بوو بەلام لە بەرىتانىادا دژيا خووى وا گرتىبوو: بەناو خانووەكەى خۆيدا دەگەر! و قسەى لەگەل خۆيدا دەكرد جارتىكان ھاوپیيەكى لىتى پەرسى: «بۆچ ئەمەندە لەگەل خۆيدا قسەدەكەيت؟!...».

(بەرناردشۆ) ىش ھەرامى داىوھە گوتى:

«بۆ ئەم كەردەوھەىم دوو ھۆ ھەبە: يەكەمیان ئەوھەبە ھەزدەكەم لەگەل پىاوتىكى زىرەكدا قسە بەكەم دووھەمىشان ئەوھەبە كە ھەزدەكەم گوى لە مەوۆتتىكى زىرەك بەگرم!...».

(۲)

(بەرناردشۆ) كە پىرىبوو، رىشتىكى سىبى تۆپ و سەرئىكى رووتى بى تووكى ھەبوو... جارتىكان لىتيان پەرسى: «جىھانەت چۆن دىتە پىش چاوت؟». (بەرناردشۆ) ىش دەستى برد بۆ سەرورپىشى خۆى، گوتى: «بارى جىھان ھەك بارى ناوھەند سەرور پىشم وایە: بەرھەمى يەجگار زۆرە بەلام شىوھى داھەشكەردنى ئەو بەرھەمەى يەجگار خراپە!...».

(۳)

جارتیکیان (بهرناردشۆ) له ئاههنگیکدا تووشی (میستهر چهرجل) دئی، که نهوساکه سه رهکی کار به دهستانی بهریتانیا و سه رهکی دهستی کۆنه پارتیز (محافظین) بوو... (چهرجل) پتی دهلتی: «ههرچهند تۆ دهبینم نهبوونی و برسیستی و گرانیب بیر دهکه و پتهوه!...».

(بهرناردشۆ) یش ناکاته نامهردی، ده مودهست وهرامی ده داتهوه، دهلتی: «منیش ههرچهند تۆ دهبینم هوئی نهبوونی و برسیستی و گرانیب بیر دهکه و پتهوه!؟».

(۴)

جارتیکیان کچیکی جوان به (بهرناردشۆ) دهلتی:

«خۆزگه من ژنی تۆ بوو مایه نهوساکه من داله که مان، زیرهکی تۆ و جوانی منی ده بوو!...».

(بهرناردشۆ) یش وهرامی ده داتهوه دهلتی: منیش له وه ده ترسم زیرهکی تۆ و جوانی منی ببوایه!...».

تهیموور لهنگ

(۱)

جارتیکیان (مه لای مه زبووره) و (تهیموور لهنگ) له ناو سه رشۆر کیتدا خۆیان دهشت (تهیموور) له (مه لای) پرسى: «نهگه ر بمبه نه بازار، بمفروش، چهند ده که م؟...».

(مه لای) یش وهرامی دایه وه گوتی: «هه زار لیره!...».

(تهیموور) یش گوتی: «خودا نه تگرئ خۆ هه ر که وله که ی له بهرمدا به بای هه زار لیره به!...».

(مه لای) یش گوتی: «ده من به وه یش هه وه نهو نرخم بۆ داناویت!؟».

(۲)

جارتیکیان دانیشتووانی ئاواپی تکیان له (مه لای مه زبووره) کرد، بۆیان به پارتیه وه له (تهیموور) لهنگ ای دۆستی، به لکو فرمان بدات نیره فیه که ی بگر نه وه، تا نه وه نده به ناوباخ و شیناییه کانیاندا هاتوچۆ نه کات و نه یان پلیشینیتیه وه و زیانیان لی نه دات.

(مه لای) یش پتی گوتن: «باشه ده چم پتی ده لیم به لام بهو مه رجی ئیوه یش هه مووتان له که لمدا بیتن، تا ئیوه منتان راسپاردووه بۆ نه م کاره دواپی خۆی و دانیشتووانی ئاواپی به که، هه موویان، به گه له، چون بۆ باره گای (تهیموور) له دوور خیتو ته که یه وه وهستان.

(مه لای) یش چوه پیتسه وه بۆ لای (تهیموور) کاتن که (تهیموور) پتی گوترا: «کۆمه لیکى وا گه وه هاتوون». به شتیکی خرابی زانی له پر هاته به رخیته ته که ی خۆی که دانیشتووانی ئاواپی به که (تهیموور) لهنگ) یان چاوپیکه وت بهو جۆره هاته ده ره وه، واپانزانی لییان تووره بووه، له ترسدا رایانکرد و مه لایان به ته نیا هیشتیه وه!...

(تهیموور) یش رووی کرده مه لا و گوتی: «نه مانه بۆچی هاتبوون و، بۆچی رایانکرد؟». (مه لای) یش

گوتی: «گه ورم نه مانه ميان ناردۆته لای ئیوه که تکاتان لی بکهم فیله میچکه یهک بۆ نیره فیله که تان بهیئن، تا فیله که تان بی ئارام نه مینیتته وه بۆیه کا ههراشیان کرد وایانزانی تۆ له پیشنیاز ههکیان دلت شکاوه، بۆیه کا هاتوویتته دهره وه بۆ بهر خیتوته کهت». .

(تهیموور) یش تکاکه ی (مهلا) ی پی خوش بوو نه وندهی پی نه چوو، (فیلیکی میچکه) یشی هینایه نهوئ!...

ئنجا که لادییه کان روویه رووی (مهلا ی مهزبووره) بوونه وه، گوتیان: «ئیمه به فیلیک دارزابوین، کهچی تۆ بۆت کردین به دوو فیل؟!». .

(مهلا ی مهزبووره) یش گوتی: «نه گهر ئیوه مهرد بوونایه و پشتی منتان بهردایه، من دهستوانی لهو فیله رزگارتان بکهم، بهلام که ئیوه ههرا تان کرد، ناچار بووم، بۆتان پینه بکهم و، وای پی بلیم که پیم گوتوه نه گینا نه گهر وه هام پی نه کوتایه، لهوانه بوو، نهک ئیوه، خوشم له ناو بیات!». .

(۳)

(تهیموور لهنگ) له گهڵ (بایه زید خانی عوسمانی) دا له خاکی (تورکیا) دا جهنگیکی خوتینی ده کرد... ههردوولا جهنگاوه و خوتنپێژ و دپنده، ههردوولا به چنگ و به زیزو زنگ بوون... خاکه کانی رۆژ ههلات و رۆژ ناوایان پر کردبوو له کوشستار و نازار و هاوار... دوایی (تهیموور لهنگ)، شهڕه که ی برده وه و، خونکاری عوسمانی (بایه زید خان) ی گرت به دیل!...

دوای نهوه بر دیه ناو خیتوته که ی خۆیه وه بهلام (تهیموور لهنگ)، ههڕچهنده ریزی له (بایه زید خان) گرت، خۆی پی نه گیرا، دایه قاقای پتیکه نین!... (بایه زید خان) گوتی: «جوان نییه بۆ شاهیکی وهک تۆ، به دیلیکی وهک من پتیکه نئ!...». .

(تهیموور لهنگ) یش گوتی: - «خودا ناگاداره من به تۆ پی ناکهم.

بهلام بهوه پی ده که تم که نه م (حیهان) ه گرفتاری دهستی (کویر) یکی وهک تۆ و، (شهڵ) یکی وهک من بووه؟!...». .

پتیکه نینی ناو ژن و میرو و ژن هیله ران

(۱)

پیاریک ژنیکی بیتوه ژنی ماره کرد کاتی لای دانیشت و دهستی کرد به دوواندن، چهنه پیجامه یهکی رهنگاره زنگ و گه وره و بچوکی چاو پتیکه وت، که به دیواره که وه هه لاسرا بوون لیتی پرسى: «نهم پیجامه شینه هی کتییه؟!...» ژنه که گوتی: «نهمه پیجامه ی خودا لیت خوش بوو، میتدی یه که ممه دهستی شکاوم بۆ نهو لهو کاته دا که پلپتیه ی گازه که ی داده گیرساند، گازه که گری گرت و کلپه ی کرد و، گری له ویش بهردا و سووتاندی!...». .

ئنجا میرو ده که ی پرسى: «نهی نهم پیجامه سه وزه هی کتییه؟!...». .

ژنه که یش گوتی: «نهمیش پیجامه ی میتدی دووه ممه خودا بیبه خشتی بۆ خۆی، هه تا بلیتی خراپ له

ناوچوو... له کاتیکدا که به ناو شفقامیکدا ده‌ویشټ ئۆتۆمۆبیلټیکي لږ کهوت و کوشتی!...» .

که ژنه که نه‌وهی گوت، می‌ترده که په‌نگي زهره هل‌گه‌را... ننجا پرسې: نهی تو خودا نه‌م پی‌جامه سو‌ره‌یان هی کی‌یه؟...» .

ژنه‌کیش گوتی: «نه‌میش پی‌جامه‌ی می‌تردی سټ هم‌هه خودا لټی خوش بڼ، له سهریان که‌وته خواره‌وه و ملی شکا و ده‌موده‌ست مردا!...» .

که ژنه که نه‌مه‌ی گوت، می‌ترده که، که هیشټا نه‌یشیوو بوو به‌زاوا، ده‌موده‌ست پی‌جامه‌که‌ی به‌ری خوی دا‌کهنه و، تو‌وری هل‌دا بو‌ژنه‌که‌ی.

ننجا به‌هل‌ه‌داوان خوی لږ دو‌ورخسته‌وه و پټی گوت: «ها بگره، نه‌وه پی‌جامه‌ی می‌ترده‌که‌ی چواره‌میشټ، که به‌رووت و قووتی‌یه‌وه، خوی له ده‌ستت رزگار کړد!؟» .

(۲)

یه‌کټیک له ناوداره‌کان که ژبانټیکي خټراڼی ناخوشی را‌ده‌یوارد، لټی پرسرا: «نه‌گر به‌ده‌ست تو بو‌وايه کارټیکي وا بکه‌یت چاکه‌ی هم‌مو جیهانی تڼ‌دایڼ و، هم‌مو جیهان بخاته سهر پټی چاکي، چ نا‌واتټیک ده‌خواست بو‌ت به‌یټټ‌ده‌ی؟» گوتی: «نه‌وه ده‌خواست که باب‌ه نادم مرد هیچ به‌راسو‌ی‌ه‌ک له له‌شی جیانه‌بو‌وايه ته‌وه!» .

(۳)

نافره‌تټیکي شاره‌زا له گفتو‌گ‌و‌کردندا له‌گه‌ل گیانی مردووان، دانیشت و ده‌ستی کرد به‌بان‌گ‌کردنی گیانی می‌ترده‌که‌ی خوی تا ناماده‌بڼ له‌به‌رده‌میدا دواي نه‌مه‌ی له کاری خوی بو‌وه‌وه، گیانی می‌ترده‌که‌ی هاته لای ژنه‌کیش پټی گوت:

«ناخو گوت له قسه‌کاغه، گیانی می‌ترده خوشه‌ویسته‌که‌م؟» .

(گیانی می‌ترده‌که): به‌لږ گوتم لټته...

(بی‌توره‌ژنه‌که): ناخو له‌م جیهانه تازه‌یه‌تدا شادمانیت؟

(گیانی می‌ترده‌که): به‌لږ... یه‌جگار شادمانم...

(بی‌توره‌ژنه‌که): نه‌ی خه‌می نه‌وه ناخوټ که نه‌م جیهانه‌ی ئیمه‌یه‌ت به‌جڼ هیشټو‌وه؟

(گیانی می‌ترده‌که): نه... نا‌یخو‌م...

(بی‌توره‌ژنه‌که): بو‌ج تو ئی‌ستاکه له کوټی یت؟!...

(گیانی می‌ترده‌که): له دوزه‌خدام!...

(۴)

یه‌کټیک له‌وی‌ژه‌وا‌نه‌کان ژنټیکي بڼ نابرووی به‌دخووی خرابی هه‌بوو، ژینی لږ تال کړدیوو به‌سه‌زمانه

هیچی بۆ نه مابووه نهوه نهی که به شهو و بهرۆژ به خۆتندنهوهی نووسراوانهوه خۆی خه ریک بکات که ژنه که ههستی پتی کرد میترده که ی پرووی خۆی لی ودرده گیرئ و، خوی داوده نووسراو خۆتندنهوه، رۆژیک له رۆژان هاته لای بۆ نه مه ی دلی بداته وه پرووی کرده میترده که ی و پیتی گوت: «خۆزگه منیش نووسراویک بوومايه لهو نووسراوانه... میترده که یشی گوتی: «بۆج؟». ژنه که یش گوتی: «چونکه تۆ هه موو دهم له گهل نهودایت!...».

نهویش پیتی گوت: «به لام من وام پتی خوشه که تۆ رۆژنامه بوویتایه...».

گوتی: «بۆج؟». میترده که یشی گوتی: «چونکه ده متوانی هه موو سالیک بتگۆزم!...».

(5)

پیاویک خواستی خۆی له ناو رۆژناماندا بلاوکرده وه، که دهیه وی ژن بهیتنی پاش هه فته یه ک هاریته کی خۆی تووش هات پیتی گوت: «من له رۆژنامه کاندایا جاره که ی تۆم خۆتندنه وه که ده ته وی ژن بهیتنیت. ئاخۆ کس وه رامي دایته وه؟...».

نهویش گوتی: «به هه زاران وه رامم وه رگرتوته وه!...».

گوتی: «چی یان له ناودا نووسرابوو؟...».

گوتی: «هه موویان نووسیبوویان که ناماده ن له بهر دلی من، واز له ژنه کانی خۆیان بهیتن و به ره تلایان بکه ن!...».

پێکه ن له ناو نه خۆش و پزیشکاندا

(1)

پزیشکیک له ناو کۆمه لیک که ساند دهستی کرد به پیتساندانی که لکی نهو ده نکه ده رمانانه ی که دایهیناون گوتی: «نه مه بیست و پینج ساله نه م ده رمانانه م دایهیناوه که چی له هیج نه خوشیه که وه بۆله بۆلم نه بیستوه نه مه یش نیشانه ی نهوه یه که...».

له پر یه کیک له چوختیه به کان قسه که ی پتی بری و له خۆیه وه قسه که ی بۆ ته واکرد، گوتی: «که مردوان ورته ناکه ن!...».

(2)

یه کییک له دانیشتوانی شارکی پرسی:

«ئیه ده لێن نه م شاره پزیشکی تیدا نییه که واته نه گهر یه کییک له ئیه نه خوشیه که ی تاوی سه ند، چی ده که ن؟».

هه موویان گوتیان: «وازی لی ده هینن تا بۆ خۆی ده مرئ!...».

(3)

که پزیشکه که چوه لای نه خوشه که ی خۆی، پیتی گوت: نابێ ویسکی بخۆیته وه نه گهر هه ر ناچار

بویت بیخۆشته وه ئهوا هه ندۆ ئاوی گهرمی بکه بهسهردا». نهخۆشه کەش گوتی: «ئاوی گهرم له کوێ بهیتم؟ هه رچه ند ژنه کهم بزانی بۆ ویسکی خواردنه وه یه ئاوی گهرم بۆ ناهیتی!». پزیشکه کەش گوتی: «ده توانی پیتی بلایی ئاوی گهرم بۆ پزیش تاشین دهوی». رۆژی دوایی پزیشکه که هاته وه لای نهخۆشه کهی.

ژنی نهخۆشه که ده رگای لی کرده وه ئه ویش لیتی پرسی: «مێرده که ت نهخۆشییه کهی چۆنه؟». ژنه کهش گوتی: «نازانم چیی بهسه رها توه!... وهک هۆشی بهخۆی نه مابن و شیت بووبن وایه!...». پزیشکه کهش گوتی: «بۆچی چیی کردوه؟!». ژنه کهش گوتی: «دوینی پانزه جار زۆر تر پزیشی تاشیوه!».

(٤)

پزیشکیک گۆر هه لکه نیکی توش هات لیتی پرسی: «کاروباری ئیستات چۆنه؟» گۆر هه لکه نه کهش پیتی گوت: «تا بلایی خراپه...».

دوای نه وه تاوێک بێ دهنگ بوو ئنجا رووی کرده وه پزیشکه که و پیتی گوت: «وا دیاره، کاکای پزیشک، له م رۆژانه دا کار ناکه یت؟!».

(٥)

پیاویک چوه کن پزیشکیک پیتی گوت: «له پیتی خودا دا چاره یه کم بکه... توشی بێ خه ویه کی بێ نه ندازه بووم... وهک کهسانی تر خه وم لی ناکه وئ... ده رمانیکت لا نییه بده یت پیتی چاک بیم؟».

پزیشکه کهش لیتی پرسی: کهی ده نویت؟

نهخۆشه که: له کاتی هه شته مدا.

پزیشکه که: کهی هه لده ستیت له خه و؟

نهخۆشه که: له کاتی نۆه مدا.

پزیشکه که: له شه ودا چه ند جار له خه و راده پهریت؟

نهخۆشه که: هه رگیز خه به رم ناییته وه.

پزیشکه که: که واته خه و لی نه که و ته که ت له کهیدا رووده ات؟

نهخۆشه که: پزیشکی به ریز له رۆژدا هه مووی؟!.

پیکه نین له ناو دادگه ران و پارێزه راندا

(١)

تاوانبارێک له به رده م دادگه ر (قاضی) دا وه ستا ته میش به پیتی ره ووشتی دادگا له بابته نار و پیشه و ته مهن و بابتهانی تره وه پرسباری لی کرد، که به م جوړدی خواره وه بوو:

دادگه ر: ناوت چیه؟

تاوانبار: ناوی من؟

دادگەر: بەلئى... ناوى تۆ...
 تاوانبار: بايز.
 دادگەر: تەمەنت چەندە؟
 تاوانبار: تەمەنى من؟
 دادگەر: بەلئى تەمەنى تۆ...
 تاوانبار: تەمەنم چل و پېنج سالە...
 دادگەر: ژنت ھەيە يان بى ژنيت؟
 تاوانبار: لەگەل منتە گەورەم؟
 دادگەر: بەلئى لەگەل تۆمە...
 تاوانبار: ژنم ھەيە...
 دادگەر: ئەى پېشەت چىيە؟
 تاوانبار: لەگەل منتە گەورەم؟
 دادگەر (بەودەرس بوونىكەو): - نە... من؟!
 تاوانبار: دادگەر، گەورەم!؟.

(۲)

يەكئىك لە ئەندامانى دادگا، لە كاتى كۆيونەو دەا لە كۆرى دادگەرىدا نوست، پارىزەرەكەيش پرووى كرده سەرۆكى دادگا و پېتى گوت: «سەرۆكى بەرىزا! چاوەروانى ئەندامى بەرىزم لە خەو خەبەرى بېتتەو، تا منىش فرمانى پارىزەرەكەيش خۆم تەواو بكەم».

سەرۆكى دادگايش وەرەمى داىەو گوتى: «مامۆستا! تۆ چوزانى ئەویش چاوەروانى تۆ ناكات لە پارىزەرەكەيش خۆت بېتتەو، تا خۆشى لە خەو رزگارى ببى؟!».

(۳)

وتارىيىژ لە وتاردانەكەيدا تىنى سەندبوو، بەجۆرىكى وەها كە ئاورەگ (نارەق)ى دەردەدا لەبەرئەو و ناچار بوو فەرەنجى (پالستۆ)يەكەى خۆى داكەند و لە لايەكەو داينا كارگىرى ئاھەنگەكەيش كە ئەوەى لى دى، بىزى لى كردهو و، پرووى لى گرژ كرد چونكە داكەندنى فەرەنجىيەكەى بەكارىكى ناپەسەند دانا، كە لەبەرەم پارىزەرەكەى ھاوړىيدا كە لەناو بانگ كراوەكاندا بوو، شەرمەزارى كرد دەترسا لە وەيش كە پارىزەرەكەى خۆى و ئاھەنگەكەى، بەھۆى ئەو كارەى ئەووە، بزانە بەر كلكان لەبەرئەو كە وتارىيىژەكە لە وتارەكەى خۆى بوووە، لىبى نزىك بوووە و پېتى گوت: «تۆ چۆن دەتوانىت بەو جۆرە فەرەنجىيەكەى خۆت دابكەنىت...؟ بۆ تۆ نەتەدەزانى كە پارىزەرەكەىمان لە ناودايە؟ وتارىيىژەكەيش وەرەمى داىەو گوتى: «بەلئى ئەووم دەزانى بەلام ھەموو دەم چاوم بربووە فەرەنجىيەكەم، ئەوەك بېبات!».

(۴)

دادگهر- سکالای چیه بهرامهر سکالا لئ کر او؟

سکالانوس- ئەو پیتی گوتووم که من گهوج و کهرم منیش کهسانی وام لا هەن، که ناگیان لەم کەینەوبەینەیه بووه و، ئەم قسانەت بەتەواوەتی بۆ دەردهخەن!.

(۵)

پارتیزه‌ریک لەناو دادگادا وەستابوو لەسەر خاوەن کیشەکە ی خۆی دەرکەدووه وایشی بەباش زانی، که بۆ ریزگارکردنی خاوەن کیشەکە ی خۆی، لە دەست سزادانی دادگا، (شیتتی) بداتە پالی لەبەرئەووه پووی کردە دادگەرەکه و پیتی گوت: «دادگەری بەرێز و چاکەخواز! ئەو کەسە ی منی کردۆتە جێنگری خۆی شیت بووه بەلگە ی شیتبێهەشی ئەمەیه: هەر کەسێ دەبینی، خۆی لئ دوور دەخاتەووه. وا دەزانی پەلاماری ددات و، پووتی دەرکاتەووه تەنانهت خۆشیم که پارتیزه‌ری ئەوم، خۆیم لئ دوور دەخاتەووه و، لە نزیک بوونەووم دەترسێ!...». که پارتیزه‌رەکه ئەو ی گوت، دادگەرەکه زەرەدخەنەیه‌کی کرد و گوتی: «بەلام بەم بەلگەیه‌دا وا دەرده‌که‌وێ که خاوەن کیشەکە ی لە مەر تو شیت نییه؟!».

بێیکەنین لەناو مندالان و شاگرداندا

(۱)

مامۆستا که مندالەکانی تاقی دەرکەدووه، لە ئایینی مەسیحیدا. دەبوست بزانی ئەو شاگردە بچکۆلانە لە بابەت (ئەبیشالۆم) هه چي دەزانن، که لە کەسانی تری جیا دەرکاتەووه... شاگردەکان تاوێک بێدەنگ مانەووه نەیان دەزانی وەرانی مامۆستا که یان چۆن بدەنەووه. چونکه ئەو هەیان لەبیر چوو بووه که (ئەبیشالۆم) قژی سەری تووکن و درێژ بووه... مامۆستا که ییش وستی وەرماندەووه که یان بۆ ئاسان بکات.

دەستی خستە سەر، سەری خۆی، که بێ تووک بوو ئینجا پیتی گوتن: «ئێستە باش بیریکەنەووه (ئەبیشالۆم) وەک من نەبوو زۆر شتی وا بەسەریه‌وه بوو که بەسەری منەووه نییه... دەبزانم دەزانن شتەکه چیه؟». مندالەکانیش هەموو بەیه‌ک دەنگ گوتیان: «مامۆستا: هۆشە!...».

(۲)

دایکه‌که لەگەڵ دەسته‌خوشکیکی‌دا هاتەووه ماله‌وه که تەماشای کرد کچه‌ بچکۆله‌که ی چەند پیاڵه‌چایه‌کی لەسەر خوانه‌که داناهه‌.

هه‌روه‌ها چایه‌که‌یش پالتیوه‌راوه‌ لێی پرسی: «بۆچ تو چا پالتیوه‌که‌ت دۆزیوه‌ته‌وه؟». کچه‌ بچکۆله‌که‌یش گوتی: «دایه‌گیان، نەم دۆزیوه‌ته‌وه... بەلام نەوت پالتیوه‌که‌م بەکاره‌یتاوه‌!...».

دایکه‌که ئەو هەندە ی نەما بوو لە داخاند لە هۆش خۆی بچی: ئەو هەندە وەرانی کچه‌که‌ ی پێ ناخۆش بوو بەلام کچه‌ بچکۆل وستی دلێ دایکی بداتەووه، پیتی گوت:

«دایه! دلته نه شکلی له وهرامه کهم خږ من نهوت پالتيوه تازه کهم به کار نه هیتاوه... نهوت پالتيوه کونه کهم به کار هیتاوه!...»

(۳)

شیرؤ له خوتندنگا هاتهوه، دهگريا دايکه کهی لتي پرسى:

«کوپه نهوه چيته؟ بوج دهگريت؟...»

- ماموستا لتي دام...

- بوج چيت کردبوو؟

- چه کوم دى دهرزى چه قانديو به پرووى تهختى دانيشتى ماموستا که ماندا منيش رام به باشتزرانى، که تهخته که له ژير ماموستا که هه لېگرم، نهوه که دهرزیه کان به سمتيدا بچه قتين.

ماموستا که يش که دانه وييه وه دانيشتى، تهختى دانيشتنه کهى له جيتى خوى نه مابوو، هه لېگيرابوو له بهر نه وه به پشتدا کهوت به زه ويذا... نوویش هه لسايه سه رپن و دهستى کرد به ليدانم.

- پاش نهوه چيى تر روويذا؟

- دواى نوویش چه کؤ هه ليکوتايه سه رم نهویش لتي دام چونکه نهم هيتشتبوو ماموستا که له سه رم تهخته که دانيشتى و دهرزیه کان به بن له شيدا بچن!.

(۴)

ماموستايه کی نافرته هه ستايه سه رپن و دهستى کرد به وتاردان له بابهت دزييه وه نجا گوتى: «نه کهر هات و من دهستم برد بؤ گيرفانى پياويک و هه رچى پاره يک له گيرفانيدا بوو دهرم هيتا، من دهيم به چي؟...»

کچؤ له يه کيش هه ستايه سه رپن و پتي گوت: «دهبيت به ژنى نهو پياوه!».

(۵)

دواى نه مەى ماموستا که راستيى په رستى (فه لسه فه) ي (نه بولعولاى مه عه رى) ي بؤ شاگرده کانى خوى پوون کرده وه، پتي گوتن که (نه بولعولا) کو تيربووه نجا له دواييدا لتي پرسين: «تيستاکه پتم بلين: کهم و کوورپيه کهى (نه بولعولا) چى بووه؟».

شاگرديکيش هه ستايه سه رپن و گوتى: «کهم و کوورپيه کهى (نه بولعولا) نهوه بووه که (راستى په رست) بووه!...»

پيکه نيني ناو کړپاران و فروشياران

(۱)

کړپارتيک چووه دووکانى چاويلکه (عه ينه که) (فروشيکه وه، گوتى: «چاويلکه يه کم به درى بؤ چاوم» نوویش گوتى: «من چاويلکه ي وام هه يه که هه رگيز له وانه چاکتر دهست ناکه وئ هه تا بلتي نايابن...».

گه پاره‌کەش چاویلکەیکە لێ سەند و چاوی خۆی تا قی بکاتەوێ دواى ئەو سەیرتکى چاویلکە
فرۆشەکەى کرد و پیتی گوت:

«بەرێستى ئەم چاویلکە شەش باش پێشان دەدەن من نێستاکە پیاوتکم ئەوەندەى کەرتیک دیتە پێش
چاوا!...» کە ئەوێ گوت چاویلکە فرۆشەکەش چاویلکەیکە لێ هاورێکەمان سەند و کردیە چاوی خۆی
ئەویش سەیرتکى کەرێکەى کرد و پیتی گوت: «راست دەکەیت... قسەکەت تەواو!».

(۲)

بازرگانێکى دلچاک، پوژتیکیان، هاورێکەى خۆی هاتەلای لێ پاریه‌وه کە دە لیرەى بەدەستیای
(قەرز) بەداتى بازرگانەکەش هەستایە سەرپێ و دە لیرەى لە سنووقەکەى خۆی دەرھێنا، بەروویەکی
خۆشەوێ خستىە مستیەوێ هێچ سەرپەرەیکەى وەرگرتن (مقبوض)یشى لێ نەسەند کە ئەو پارەیکەى لێ
وەرگرتووە، لە دەمەر ئێوارەدا بازرگانەکە ئەمەى بۆ دۆستێکى خۆی گێرپاریه‌وه و تێیشى گەیاندا کە
بەرەبەر ئەو پارەیکە هێچ سەرپەرەیکەى وەرگرتنى لە هاورێکەى خۆی وەرەگرتووە.

دۆستەکەیشى کە ئەوێ لێ بیست، پەراو (دەفتەر)یکى لە باخەلێ خۆی دەرھێنا، خۆى وای نواند
کە هەندیک شتی تێدا نووسی و، پەراوێ بچکۆلەکەى خستەوێ ناو باخەلێ، بازرگانەکەش لێ پرسی:
«ئەو چیت لە پەراوێکەتدا نووسی؟» کابرا گوتی:

«ئەم پەراوێم بۆ ئەو داناوێ کە ناوی شیتەکانى تێدا تۆمار بکەم.

منیش کە گوێم گرت لە چیرۆکەکەى تۆ، بۆم دەرکەوت کە پارتە داوێ بەدەستیای، بێ ئەمەى
نامەیکەى وەرگرتنى پارەکە لە دەستیای پێدراوێکە وەرگرت، ناوێکەى تۆیشم لەناو پەراوێکەمدا
نووسی!...».

بازرگانەکەش پیتی گوت: «باشە... ئەى ئەگەر هاورێکەم پارەیکەمى هێناپەوێ دەلێتى چى؟». ئەویش
گوتی:

«ئەو دەمە ناوێکەى تۆ دەکوژنەوێ لە جیاتى ناوێکەى تۆ، ناوێکەى ئەو لە پەراوێکەمدا تۆمار
دەکەم!...».

(۳)

یەکتیک لە بازرگانەکان نابووت بوو دادگەر فەرمانى دا لەسەر ئێستریک سواربان کرد و، بەناو کۆلان
و شەقامەکانى ناو شاردا گێرپاریان، تا هەموو کەس بیناسن و، کەسیان پارەى نەدەنێ ئەم پەرووشتە لەو
سەردەمەدا باو بوو لەگەڵ هەموو نابووتیکدا دەرکە.

هەتا ئێوارە کابرای بازرگانیان بەناو شارەکەدا سووراندەوێ پاشان بەدیانەوێ ماله‌کەى خۆى کاتى لە
ئێستەرکە داھەزى خاوەن ئێستەرکە داواى مزى سواربوونى ئێستەرکەى لێ کرد... بازرگانە نابووتەکەش
دەستى کرد بەپێکەنین، گوتی: «خودا لە ناوێ دەمە بەدات ئەى لە بەیانپەوێ هەتا ئێستا چى بووین؟!».

(۴)

بازرگانیک کومپاله کی هاته سەر پاره‌یشی پی نه‌ما بوو، بیداته‌وه.

خاوه‌ن ده‌ستی‌او هه‌ش هه‌موو رۆژیک پیاوه‌که‌ی خۆی ده‌نارد هه‌سهری، داوای پاره‌که‌ی لێ ده‌کرده‌وه که‌چی نه‌ویش هه‌موو رۆژیک فریوی ده‌دا، ده‌یگوت به‌یانی ده‌یده‌م!

جاریکیان وا رتکه‌وت له‌ناو یانه‌یه‌کی خیزانیدا دانیشتبوو، خه‌ریکی وێسکی خواردنه‌وه بوو، له‌په‌ر پیاویکی خاوه‌ن کومپاله‌که هاته ژووره‌وه، داوای دانه‌وه‌ی پاره‌که‌ی لێ کرد نه‌ویش لێی تووره‌وه بوو، قیژاندى به‌سه‌ریدا پیتی گوت: «کێ پیتی دایت بیسته ژووره‌وه؟... بۆچ توو نازانیت که‌س نابێ بیسته نه‌م یانه‌یه‌وه، نه‌ندامه‌کانی نه‌بن؟... که‌واته‌ پیاوی چاک به‌، نه‌گه‌ر شتیکت ده‌وێ له‌ من بۆت بکه‌م، به‌چۆره ده‌ره‌وه، له‌وێه نامه‌یه‌کم بۆ بنێره، داوای چاوپێکه‌وتنم لێ بکه‌ که‌رايش به‌شه‌رمێکه‌وه سه‌ری داخست و له‌ یانه‌که‌ چوه‌ ده‌ره‌وه به‌لام له‌پاش تاوێک نامه‌یه‌کی به‌شاگردیکی یانه‌که‌دا نارد ژووره‌وه داوای چاوپێکه‌وتنی لێ کرد بازرگانه‌ نابووته‌که‌یش که‌ نامه‌که‌ی له‌ شاگردی یانه‌که‌ وه‌رگرت و خوتنده‌یه‌وه، پیتی گوت «به‌چۆ پیتی بلێ: لێره نییه‌!».

(۵)

جاریکیان رۆژنامه‌یه‌ک نه‌م جاره‌ی بلاو کردبووه‌وه:

«دوینی چوار سه‌نگ شه‌کرم کړی نیو سه‌نگ لمی تیکه‌ل کرابوو.

جا نه‌گه‌ر نه‌و خاوه‌ن دووکانه‌ی چه‌واشه‌ی کردووم نیو سه‌نگ شه‌کرده‌م بۆ نه‌نیریتته‌وه له‌م رۆژنامه‌یه‌دا ئابرووی ده‌بم!»...

هه‌ر نه‌وه‌نده‌ چهند ساتیک به‌سه‌ر بلاوکردنه‌وه‌ی رۆژنامه‌که‌دا تێپه‌ری، له‌ نۆ دووکانه‌وه، نۆ تووره‌گه‌ی نیوسه‌نگی له‌ شه‌کر، به‌خاوه‌ن جاره‌که‌ گه‌یشت!...

پێکه‌نینی ده‌س و پێوه‌ندان

(۱)

مفردی (خه‌مه‌تکار) یه‌ک هاته‌ لای پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌س قسوچاو، داوای لێ کرد: له‌سه‌ر فرمائیک دایمه‌رزین پیاوه‌که‌ پیتی گوت: «لای پیاوه‌که‌ی پێش من به‌چهند فرمائیت ده‌کرد؟»... مفردیه‌که‌یش پیتی گوت: «گه‌وره‌ی خۆم! هه‌ر به‌نانه‌سکی بوو.»... که‌را‌ی ده‌وله‌مه‌ندی تاوێک که‌وته‌ بیه‌رکردنه‌وه‌وه‌ پاشان پیتی گوت: «نه‌ی له‌به‌ر دلی من چهند له‌و مزه‌ دیتته‌ خواره‌وه‌؟!».

(۲)

کارگه‌تێ کارگه‌که‌ رووی کرده‌ کړتکاره‌که‌ی و پیتی گوت: «گویت لێ بێ مچۆل!... ده‌مه‌وێ سه‌به‌ینی به‌یانی له‌ ساتی شه‌ش دا لێره بیت.

جا بۆ نه‌مه‌ی بتوانیت له‌ ساتی پێنج دا خه‌به‌ر ببیتته‌وه له‌خه‌و، نه‌م کاژمیره‌ بیه‌ له‌گه‌ل خۆتا و له‌ ژوور

سهرتیه وه دابنئی لای نوینه که ته وه و ، بیخه ره سهر ساتی پینج هر کاتی لییدا خه بهرت ده بیته وه .
 که چی رۆژی دواپی ، کریکاره که له ساتی نوه مددا گه شسته کارگه که ، نه که له ساتی شه شه مددا!...
 کارگیتی کارگه که ، توو بهی گرتی و قیژاندی به سهریدا گوتی: «بۆچ دواکه وتیت؟ وا دیاره کاتژمیره که
 کاری خۆی نه کردووه؟!» .
 کریکاره که یش پیتی گوت: «گه وهی خۆم کاتژمیره که کاری کردبوو به لام نه و کاتهی لییدا بوو من
 نوستبووم و ، گوتم لئی نه بوو بوو!...»

(۳)

یه کیتیک له هاوبه شی (شرکه) یه گه وره کان ناههنگیکی رهش به لهک و ههله پینی ناماده کرد ههرچی
 کریکار و دهس و پیوه ندیک هه بوو له ناو هاوبه شیه که دا هاتبوونه نه و ناههنگه له کاتی ناههنگه که دا
 یه کیتیک له فهرمانبه رانی هاوبه شیه که نافرته تیکی جوانی له ناو نافرته کانداهه لباردا تا له گه لییدا
 ههله پیکتی و سهما بکات له کاتی سهما کردنه که دا دهستی کرد به گفتوگو کردن له گه ژنه که و پیتی گوت:
 «خۆش به ختانه ئیمشه و کارگیتی هاوبه شیه که لیتره نییه له بهرنه وه ناههنگه که مان خۆشتر بووه!...
 کارگیتیه که مان پیاویتی گه وچ و ئیسک قورسه! . هاته ههر شوپنیک پری دهکات له دلتهنگی و
 مه ترسی؟!» ... نافرته جوانه که یش وازی له سهما کردن هیتا و ، وهستا به توو به ییه که وه پیتی گوت:

- کوپه تو نازانیت من کیم؟

- نه... نازانم!...

- من ژنی کارگیتی هاوبه شیه که م!

ئنجا فهرمانبه ره که یش له پر وهستا و ، به توو به ییه که وه پیتی گوت:

- ئه ی ئیوه نازان من کیم؟...

- نه... نازانم...

کابرا گوتی: «سویاس بو خودا!...» .

نه وهی گوت و ده موده ست به ههله داوان له هۆلی کۆبوونه وه که خۆی ده ریا کرد!...

(۴)

کاره که ره که به خاغه که ی خۆی گوت:

- پیتیان گوتووم که من ههزار جار له تو جوانترم...

- کئی وای پین گوتیت؟

- ناغام!...

- ههروه ها پیتیان گوتووم که من ههزار جار له تو زیره کترم...

- کئی وای پین گوتیت؟...

بەسەر دەھات، لیبیان پرسی: «بۆچ وا دەکەیت؟». گوتی «من ئیستگە بەئیستگە سەرپەرە سوارپوون دەبێم...».

– دەتەوێ بۆ کوێ بجیت؟

– بۆ لەندەن.

– ئەو بۆچ یەكسەر بۆ (لەندەن) سەرپەرە یەك نابێت؟
گوتی: «چونکە پزیشکەکان لە شیمیان پشکنیوه و پتییان گوتووم: نەخۆشیی دڵت ھەبە لە ھەر کاتیکیدا بێ دەتکوژێ!».

(٤)

لاوتیک بە مانگانە یەکی چوارسەد کپۆش (کپۆش)ی لەسەر فرمانتیک دامەزرا لە مانگی یەكەمدا ٣٩٩ کپۆشی خستە دەستی باوکیەو بۆ کپۆشەکی تریش بیانووی بۆھێنا یەو، کە داویتی بەجامتیک خۆشاوی لیتو، کە لە کاتی فرمانە سەختەکیدا خواردویتی یەو باوکیشی لەسەر ئەو دەست بلاویە کە کردبووی سەرزنەشتی کرد!...

لە مانگی دووھەمیشدا ٣٩٨ کپۆشی دایە دەست باوکی ئەم جارەیش بۆ ئەو دوو کپۆشەکی بەختی کردبوون، بیانووەکی ئەو بوو کە داوونیی بەکرتیی سوارپوونی (ترام) تا لە کاتی فرمانکردنەکی خۆی دوانەکەوێ چونکە درەنگ ڕێ کەوتبوو... لەسەر ئەو باوکیشی سەرزنەشتیکی توندی کرد و تا چەند پۆژتیکیش ناش و ماشی لەگەڵ کرد و نەیدووێ!... ئەو دوو کپۆشەکی بەزۆرانی بۆ کوێەکی بەختیان بکات لە خۆیدا! لە مانگی سیھەمدا ٣٩٧ کپۆشی دا بەباوکی.

باوکیەش دەمەدەست پەلی کوێەکی گرت و بردیە ژووریکەو، بەتەنیا یی ئنجا پیتی گوت: «منیش و تۆیش، ھەردوو کەمان پیاوین وەک یەکتەر... تۆ ھیچ لە من مەشارەو... راستم بێ بێ: تۆ گرفتاری ئەفینی کچیک نەبویت؟!».

(٥)

دەگێنەو: کابرایەکی فەرەنسەیی نەخۆش دەکەوێ.

پزیشکەکان دەلێن: «نەخۆشی خۆین کەمیت تووش بوو پتییستە لە لەشی پیاوتیکی بەھێزەو خۆین بگێژینەو بۆ ناو لەشت...». ئەویش دراوستیەکی (سکۆتلاند)ی ھەبوو، وەک ھەموو سکۆتلاندییەکانی تر، لە دەست قووچاویدا ناوی دەرکردبوو... کە سکۆتلاندییە کە ئەو یی بیست گوتی: «من نامادەم لە خۆیندا یارمەتیت بەدەم...». پاشان دەست کرا بەخۆین گواستەو لە لەشی سکۆتلاندییە کەو بۆ ناو لەشی فەرەنسەییە کە ئەو کارە تەواو بوو، فەرەنسەییە کە ھزار (فەرەنک)ی دا بەسکۆتلاندییە کە، لە پاداشی ئەو چاکەیدا کە لەگەڵی کردبوو... کابرای فەرەنسەیی جارتیکی تریش پتییستی بەخۆین وەرگرتن بوو وە دیسانەو ئەو کابرا سکۆتلاندییەیان بۆ ھێنا یەو ئەم جارەیش خۆتییان لەو بۆ وەرگرت کە ئەم کارەیش تەواو بوو، کابرا فەرەنسەییە کە دەستی برد پێنج سەد فەرەنکی دایە.

له جاري ستهه ميشدا فهره نسه ييه كه خويني له سكوټلاندييه كه وه رگرتوه به لام نم جاره سهد فره نكي دايه . به لام له جاري چواره مدا خوينيان له سكوټلاندييه كه وه رگرت و خستيانه له شي فهره نسه ييه كه وه ، فهره نسه ييه كه هيچ پاره يه كي يئ نه به خشي! پزيشكه كانيش له وه وه زانييان و برپاريان دا: «كه تازه خويني سكوټلاندييه كه به ناو له شي فهره نسه ييه كه دا گه راوه!» ...

بينگه نين به بهنگ گيش و سه رخوشه كان

(١)

پياويكي ناييني چاوي به بهنگ كيشيك كه موت دهستي كرد به ناموزگاري كردني پتي گوت: «كابرا خوت بپاريزه له دل شكاندني خودا... چونكه رۆژي دوامين له پيشه وه يه... نه وساكه كرده وه كانت ده كيشن نه گهر كرده وه خراپه كانت له كرده وه چاكه كانت گرانتير بن ده تخه نه دۆزه خه وه...» .

بهنگ كيشه كه يش گوتي: كي فريم ده داته دۆزه خه وه؟ .

پياوه نايينه كه يش گوتي: «خوداي هم موومان» .

(بهنگ كيشه كه): كي كرده وه چاكه كاغان ده كيشي؟

(پياوه نايينه كه): خوداي هم موومان...

(بهنگ كيشه كه): ته رازوه كه هي كيشه؟

(پياوه نايينه كه): هي خوداي هم موومانه...

جا ليره دا بهنگ كيشه كه پتيكه ني و گوتي: «نه»، خوداناسي خوم، لاي خودا كرده وه كاغان ناكيشين له دهره وه ده يانكيشين! .» .

(٢)

شواني رانه مهريك هه بوو خوري دابووه بهنگ كيشان جا هه رچه ند نوڅيكي ده كرد، يه كييك له مهريه كاني ده مرد دوايي هه موو مهريه كاني مردن، مهريكيان نه يئ رۆژييك له رۆژان نه وه مهريه ي برد بۆ له وه راندن به لام مهريه كه راي كرد له دهستي و، لئي دووركه و ته وه .

نه ويش لئي راوه ستا و له دووره وه تبي خوري، گوتي: «راده وه ستيت باشه نه گينا دوو تاكه نوڅي ئيتواريت تي ده گرم!» .

(٣)

بهنگ كيشيك گيتژ بوو بوو چوه لاي سه رۆكي كۆمه له بالبازيك له بالبازاخانه كه يدا و پتي گوت: «گه وهره هاتوم سكا لا ده كم له دست (هورمزي) بالباز دوڅي يه جگار دلره قي له گه لندا نواند...

- بۆچ چي كردوه ليت؟

- كه مني ديبو له سه ر ريبازه كه نوستبووم، له جياتي ئه مه ي ببات بۆ بالبازاخانه ، بر دووميه وه بۆ مالي خومان بۆ كن ژنه كه ما! ...»

(۴)

بهنگ کیشیک له بهردهم بالبازیکي رپیشاندهدا وهستا و پتی گوت: «دهزانی مالتی خولوی گالیسکهوان له کوتدایه؟».

بالبازهکیش لیتی ورد بووه گوتی: «ئهی تو، خوت، خولوی گالیسکهوان نیت؟!». ئهویش گوتی: «بدلتی من ئهوم... بهلام من له کوئی دادهنیشم!».

(۵)

بهنگکیشیک گالیسکهیهکی پتگیش خیرا دهویش.

گالیسکهوانهکهی بانگ کرد وهستا پتی گوت: «گالیسکهکهت کهسی تیدا نییه؟». گالیسکهوانهکیش گوتی: «کهسی تیدا نییه فرموو سواریه».

ئنجا بهنگکیش که پتی گوت:

«ههتا کویم دههیت و؟!... بهچهنیشم دههیت؟!».

پتگه نین بهگهوجان

(۱)

پیاویک له بهردهلانیکیدا فرمانی دهکرد، بهردتیک بهریوهوه بهسه ریدا، کوشتی خاوهن بهردهلانهکیش پیاویکی نارد کن ئنی پیاوه کوژراوه که و پتی گوت: «له شتیوهیهکی شیرین و نهرمونیاندا ئهم مهرگهساتهی تی بهگیتتی». پیاوهکیش له دهرگای مالهکهی دا و، ئنی پیاوه که هات بهدهمیهوه ئنجا بهژنهکهی گوت: «ناخو بیوه ژن پیروژ لیرهیه؟» ژنهکیش پتی گوت: «منم پیروژ بهلام من بیوهژن نیم!». پیاوهکیش پتی گوت: «من گرهوت له گهل دهکهم که تو بوویت بهبیوهژن... ئهی تویش گرهوم له گهل ناکهیت؟!».

(۲)

نافرهتیکي جوان له ناو دارستانیکیدا گهراونی دهکرد که تهماشای کرد گۆمیتکی تیدایه، ناوهکهی پروونه ئارهزووی کرد مهلهی تیدا بکات.

که تهماشای کرد شوینه که چۆله و کهسی لی نییه سهیری بکات، دهستی کرد بهخو پرووت کردنهوه ئنجا چووه پیشهوه بۆ سههراوه که بهجیته ناویهوه و مهله بکات... له پر کابرایهکی پاسهوانی لی پهیدا بوو، که له پشت درهخته کانهوه خوی شاردبووهوه پتی گوت:

«خانگهکهم تویم دی خوت پرووت دهکردهوه و، دهتوبست بهجیته ناو گۆمهکهوه مهله بهکیت منیش پیتم ناخۆشه که پیت دهلیتم: مهلهکردن لهم گۆمهدا بهریهست کراوه...».

نافرهته جوانهکیش رهنگی تیک چوو پتی گوت: «که تو منت دی خۆم پرووت دهکهمهوه، بۆچ ئهوهت پت نهگوتم؟!».

ئهویش گوتی: «خانگهکهم! لیرهدا خو پرووت کردنهوه بهریهست نهکراوه؟!».

(۳)

کورپک سواری کهره‌ک‌ی خوئی بوو بو و بناو باخیکدا رابورد، سه‌یری کرد چلی دره‌خته‌کانی شۆر بوونه‌ته خواره‌وه، میوه‌یان پتویه.

ئویش هه‌ستایه سه‌رپن، له‌سه‌ر پشتی کهره‌ک‌ی وه‌ستا و، ده‌ستی کرد به‌میوه‌رین به‌لام زۆری پی نه‌چو، کهره‌ک‌ی رای کرد و، کورده‌ک‌یش به‌هه‌لواسرای مایه‌وه به‌لقیک له‌لقه‌کانی دره‌خته‌که‌وه له‌و کاته‌دا نافرته‌تیک هات، که‌ خاوه‌نی باخه‌که‌ بوو قیژاندی به‌سه‌ر کورده‌ک‌دا و پیتی گوت: «کورده‌ تۆ چی ده‌که‌یت له‌ ناو ئه‌م باخه‌دا؟» ئویش پیتی گوت: «هیچ ناکه‌م به‌لام له‌سه‌ر پشتی کهره‌ک‌ه، که‌وتوومه‌ته خواره‌وه!».

(۴)

خه‌سه‌ره‌و چوو بووه‌ ناو کیلگه‌ک‌ی خویه‌وه بو ئه‌مه‌ی جه‌ژن له‌ویدا رابووتری هاو‌رتیه‌کی هاته‌ لای و پیتی گوت: «خه‌سه‌ره‌و! زانیوته‌ چی پرووی داوه‌؟».

- هیچ هه‌یه‌؟

- ژنه‌ک‌ی مامت مرد...

- به‌سه‌زمانه‌... به‌سه‌زمانه‌ ژنه‌ک‌ی مام...

- هه‌روه‌ها مامیشت مرد!...

که‌ خه‌سه‌ره‌و ئه‌وه‌ی لی بیست، هه‌ناسه‌یک ماتوو پاشان سه‌ری هه‌لبیری و گوتی: - «به‌سه‌زمانانه‌... هه‌ردووکیان بوون به‌ (بیته‌ ژن) و (بیته‌ پیاو)!!».

(۵)

بارام به‌وه‌ی زانی که‌ یه‌کیک له‌ دانیش‌توانی گوند ده‌یه‌وئ کهرتیک بکړی... ئویش کهرتیک‌کی هه‌بوو ده‌یوست بیفرۆشی له‌به‌رنه‌وه‌ چوو بو لای ک‌ریاری کهره‌ک‌ه و پیتی گوت: «وه‌ک‌ بیستومه‌ ده‌ته‌وئ کهرتیک‌ بکړیت جا تکات لی ده‌که‌م منت له‌بیر نه‌چی!!»...

پیلگه‌نینی ناو سه‌رتاشه‌کان

(۱)

هه‌ر ئه‌وه‌نده سه‌رتاشه‌که‌ ده‌ستی دایه‌ تاشینی چه‌ناگه‌ی ک‌ریاره‌ک‌ی ده‌موده‌ست چه‌ناگه‌ی بری برینه‌که‌ زۆر گه‌وره‌ بوو خوتنی زۆر لی ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ ده‌مجاوی کابرا تیک چوو، و زه‌رد هه‌لگه‌را.

به‌لام سه‌رتاشه‌که‌ ویستی دلی بداته‌وه‌ پیتی گوت: «گه‌وره‌م، خه‌م مه‌خۆ، برینه‌که‌ت زوو چاک ده‌که‌مه‌وه‌ ده‌رمانیک‌ی وه‌هام لایه‌، هه‌ر به‌ته‌نیا دل‌رتیک‌ی برینه‌که‌ت ساریژ ده‌بن و، هیچ ئیش‌تیک‌یش نامیتنی!!». دوا‌ی نه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌پشکنینی دوو‌کانه‌ک‌ی بۆ دۆزینه‌وه‌ی شووشه‌ ده‌رمانه‌که‌ به‌لام بۆی نه‌دۆزایه‌وه‌ پرسى کرد له‌ به‌رده‌سته‌ک‌ی، گوتی: «شووشه‌ ده‌رمانه‌که‌ت له‌ کوئ داناوه‌؟».

ئویش وه‌رامی دایه‌وه‌، گوتی: «وه‌ستام نیم‌رۆ هه‌موویم کارکرد!!»...

(۲)

لاساڤي كه ره وه به كي قژ دريژ رووي كرده دووكاني سهرتاشتيك.

له سهر تهختي سهرتاشينه كه دانيشت نڄا به سهرتاشه كه ي گوت: «دهمه وي سهرم بتاشم به لام پيم بلتي، جاري دوايي، تو نه بوويت سهرت تاشيم؟ سهرتاشه كه يش له شتوه به كي ناساييدا پتي گوت: نه، كه وري خزم، من نه بووم... چونكه من هر دوو ساله كه له دوو كانه دام!..»

(۳)

پياويكي پاك و خاوين و پازاوه هاته لاي سهرتاشتيك، كه به پيسي و پوختلي ناوي دهركردبوو سهرتاشه كه يش پياوه كه ي له سهر تهختي سهرتاشينه كه دانا به روانكه به كي دهرهينا و كرديه ملي پياوه كه پاش نه وه دهستي كرد، به خو ناماده كردن، كه سهر ي بتاشي پياوه كه پتي گوت: «نم به روانكه به م بو بگوره چونكه خاوين نيه.»

سهرتاشه كه يش، بي نه مه ي له قسه كه ي نهو بسله ميته وه، به له سهرخويه كي تهواوه وه وه رامي دايله وه، گوتي: «نمه زور سهره پيش تو بو پانزه كپاري ترم به كارهيئاوه، كه سيان به منيان نه گوتوه به روانكه كه ت پيسه... كه چي تو ده لتي پيسه!؟»

(۴)

پياويكي سهررووتاو هاته ناو دووكاني سهرتاشتيكه وه، پتي گوت: توو كي سهر ي بتاشي... پاش نه مه ي سهرتاشه كه سهر ي تاشي، كابرا پتي گوت: «پياوي چاك به، قره كه م به لاي چه پدا بشكيته ره وه.»

سهرتاشه كه يش وه رامي دايله وه گوتي: «ده ته وي به پيتنوسي مز (قورقوشم)، ويته ي قژ له سهر سهرت بكيشم، يا خود به پيتنوسي كوپيه!؟»

(۵)

پياويك هاته ناو دووكاني سهرتاشتيكه وه دانيشت تا نوره ي سهرتاشيني هات نڄا چوه سهر تهختي سهرتاشينه كه دانيشت.

سهرتاشه كه رووي تي كرد و گوتي: - «ده ته وي قژت چون بتاشم؟»

نه ويش گوتي: «به شتوه به كي وا سهرم بتاشه كه ههرگيز له بابته هه لباردنه كانه وه و، باري زرنگكاري (سياست) اي نهو روپا و، په يمانمه وه قسه نه كه يت!؟»

پيكنه نيني راوكه ره كان

(۱)

(بايز) و (بارام) و (بله)، ههرسيكيان دانيشتبون هر كه سه يان سه كي خوي پي بوو له بابته راوه تيچير و زيره كي سه گاني راوه وه ده مه ته قتيان ده كرد هر كه سه ي شيان به سه كه كه ي خزيده هه ل دده و، ده يگوت: «سه كي من له زيره كيدا هاوتاي له جيهاندا نيه!..»

(بله) یش ههستایه سه‌ریی و گوتی: «من به‌را ناکهم سه‌گی هیچ که‌سیک له سه‌گی من چاکتر بئ (بۆزه) هه‌تا بلیت زوو بۆن ده‌کات هیچ شتی که له ژیر ده‌ستی ده‌رنه‌چیت» (بارام) یش پیتی گوت: «من ده‌ست کیشه‌کانی خۆم له‌بیرجووه... له‌سه‌ر ته‌ختی نان خواردنه‌که‌مانم داناوه جا نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت، سه‌گه‌که‌ت زیره‌که و بۆنیش زوو ده‌کات، بیه‌تیره بام به‌چی بۆ ماله‌وه و ده‌ست کیشه‌کانی من به‌یه‌تی. نه‌وساکه منیش پله‌ی زیره‌کیسه‌که‌ی هه‌لده‌سه‌نگینم!». (بله) یش هه‌ستایه سه‌ریی و بانگی کرده سه‌گه‌که‌ی خۆی، تا بۆنی ده‌سته‌کانی (بارام) بکات و، بیه‌تیرت بۆ ماله‌وه، تا ده‌ست‌کیشه‌کانی بۆ به‌یه‌تی... (سه‌گه‌بۆزه) یش هات و ده‌ستی کرد به‌بۆنکردنی به‌ری ده‌ست و په‌نجه‌کانی (بارام) و لسته‌یه‌وه دوا‌ی نه‌وه وایکرد بۆ مالی (بارام) سێ هاوریکه‌یش دانیشتن، چاوه‌روانی هاته‌نه‌وی (سه‌گه‌بۆز) بوون، بۆ نه‌مه‌ی له‌وه دلبیا‌بن که ناخۆ قسه‌کانی خاوه‌ن سه‌گه‌که راستن یان نا... له‌پاش تاوێک «سه‌گه‌بۆز» به‌پرتا و هاته‌وه... ناخۆ، نه‌ی خۆتنده‌وار ده‌زانیت، چی له‌گه‌ل خۆیدا هه‌تیا‌بوو؟!...

- ده‌ریی کاره‌که‌ره‌که‌یانی له‌گه‌ل خۆیدا هه‌تیا‌بوو!...

(۲)

(نه‌کو) و (چه‌کو) له‌ بیه‌سه‌لستانیکدا راویان ده‌کرد فه‌رمانبه‌ریکی راو تووشیان هات که (چه‌کو) چاوی به‌فه‌رمانبه‌ره‌که‌ که‌وت، رای کرد، خۆی له‌ ده‌ستی رزگار بکات که فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش (چه‌کو)‌ی دی هه‌لات، نه‌ویش به‌راکردن دوا‌ی که‌وت له‌پاش راکردنیک‌ی سێ هه‌زار گه‌زی، گه‌شته (چه‌کو) و گرتی دوا‌یی پیتی گوت: «سه‌ریه‌ری راوه‌که‌ت کو؟».

نه‌ویش گوتی: «نه‌مه‌تا سه‌ریه‌ری راوه‌که‌م وه‌ری به‌گه‌رو بیهینه!».

فه‌رمانبه‌ره‌که‌ی سه‌ریه‌ره‌که‌ی لێ وه‌رگرت و، ده‌ستی کرد به‌لێ وردبوونه‌وی که ته‌ماشای کرد: دروسته، پیتی گوت: «که تو سه‌ریه‌ری راوت پێ هه‌یه و، ریت پێ دراوه راوبکه‌یت، ئیتر بۆچ هه‌را ده‌که‌یت له ده‌ستم؟!». نه‌ویش گوتی: «من هه‌رام نه‌کردوه له ده‌ست تو به‌لام پزیشک نامۆ‌گاری کردووم له‌پاش هه‌موو ژمه‌ نه‌ن خواردنیک چاره‌که ساتیک راوبکه‌م». فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش گوتی: «به‌لام که مت دی راده‌که‌م به‌دواتا، پتیه‌ست بوو را‌به‌ه‌ستیت»... (چه‌کو) که نه‌وه‌ی لێ بیه‌ست ده‌ستی برد بۆ سه‌ری خۆی، خوراندی نه‌نجا پیتی گوت: «من وام زانی تویش پزیشک نامۆ‌گاری کردوویت، که له دوا‌ی نان خواردن راوبکه‌یت!». به‌م رهنه‌گه فه‌رمانبه‌ره‌که (چه‌کو)‌ی به‌ره‌لاکرد و، رۆشت به‌ریی خزیه‌وه... به‌لام به‌هۆی نه‌م فێله‌وه، (نه‌کو)‌ی هاوریتی که سه‌ریه‌ری راوی پێ نه‌بوو، له‌ده‌ست فه‌رمانبه‌ره‌که رزگاری بوو!...

(۳)

راوبکه‌ریکی تازه ده‌ست پێ کردوو، ده‌ستی کرد به‌راوه‌که و، له‌ناو شاخیکدا که پهبوو له‌ که‌وه هه‌رچه‌ند که‌ویکی ده‌دی چنده تفه‌نگیک‌ی تینه‌ده‌گرت به‌لام هیچ جارێک که‌وه‌که‌ی نه‌ده‌پێکا به‌لام له‌ کاتی رۆشتندا به‌که‌ویکی گه‌وره گه‌شت دووجار تفه‌نگی تی گرت.

پاشان رای کرد، به‌دوایدا تا بزانی: پێکا‌ویتی یان نا...

لټېرډا پياوړتيا لري په دېدې، که له پشت کې له بېرديکېوه دانېشتېوو، تېماشاي بزوتنه وې نه وې ده کړد راوکېرې، له پياوړتيا نژدېکې بوووه نڼجا لټي پرسي: «تو خودا پټې بلن: که تفهنگېم گرتې که وېه که هېچ پرېتکت دې بفرېت به ناسماندا؟!...».

کابرايش پټېکېنې و پټې گوت: «به لټي پرېم دې به ناسمانه وې... به لام کې وېکې به خږېه وې هېلگرتېو؟!...».

(۴)

(خه سره) ې راوکړ چووه چاپخانه يک و دانېشت دهستي کړد به گټېرانه وې کاره ساتي ناوازه و بېن هاوتا له راوکړنه کانېدا، گوتې: «من خږم به تېنيا بووم به ناو جهنگه لټکدا دهريشتم، که په جگار چرېوو له پر شټريکي سامناک له بېرډه مېدا په دېدېو منېش نه مېرډه نامه وړې، ده موده ست، ده ستم لټدایه تفهنگ و تفهنگيکېم تې گرت. شټرېه که ده ست به جېن کېوت و مړد...

له پاش نژدېکې سه د گېزېک شټريکي ترم لري ده رکېوت، که له هې پټېشوو گېوره تر بوو... هېروه ها درېرش بوو به لام کېوت و پر ده ستم لټدایه تفهنگ و له ماوې پټنج ورډېله دا گېنگلېه دا و کېوت به سېر زه وېدا و، گياني له له شې ده رچوو...

هېتا له تېنگ و چې له مېه يېش بوومېه و، شټريکي ترم لري ها ته پټېشو له شټوېه کې زور سامناکدا ده ينه راند به سېر مېدا منېش ده موده ست نامه وې به نېشاني تفهنگه کېم... پياوړتياکېش له نژدېک (خه سره) وېه له چاپخانه کېدا دانېشتېوو.

گوتې له هېموو درو و فېشالانه بوو له تاو خو هېلکېشانه کاني (خه سره)، له گياني خوې وېرس بوو بوو به دلټيکي سورتا وېه وړوې کړد پياوړتيا که له تېنشتېه وې دانېشتېوو نڼجا به دېنډېکي به رزه وې پټې گوت، مېه مې نه وې بوو (خه سره) گوتې لټې بې: - «به سېري خوداي گېوره سوېند ده خږم: نه گېر بېتو نه م شټرېه بکوژي، لټې راده پرېم و، ده يده مېه به رشق، تا له تېختي دانېشتنه کې فرې ده ده مېه خواړه وې...».

(خه سره) ېش که گوتې له قسې دروستې کې بوو، بې گټېر و کټشه قسېه کې خوې به مې جوړه ته و او کړد: گوتې:-

«به لټي تفهنگه کېم تې گرت و، گولله يېش له تفهنگه کې مېه وې ده رچوو.

به لام نه مې جاريان نه مې پټکا!...».

پټېکېنې ناو لاساي کېرېه وکان و گوراني بټرېه کان

(۱)

ده سټېه پک له لاساي کېرېه وکان ها تنه شاريک بډ نه مېه يکېک له چيرېو کېکاني خوېان لاساي بکې نه وې وا درکېوت نه وې نه ده تېماشاکېران نه ها تېوونه سېري چيرېو کېکېان ته ناندت هولي تېماشاکا (مسر) ه که چول بوو چونکه چېند کېسټېک نه بې، نه ها تېوونه سېري ته ناندت نه و چېند کېسانه يېش

ننجا پتی گوئن: «نەگەر بێ دەنگ نەین ورگتان دەدرین ئێمه دەستە ی لاسایی کەرەوێکانین ژمارەمان لە ژمارە ی ئێوه زۆرتره!». »

لاساایی که روه و یه کی فهره نسزی که ناوی (لؤجیه) بوو، یه کتیک بوو له لاسایی که روه و کانی دهسته ی (بالیه رۆبال) فرمانی نمو لهو چیرۆکه دا نهو بوو، که له یه کتیک لهو چیرۆکا نه دا که دهسته که له شاری (پاریس) دا، لاسایی ده کړد نهو، بیته راپهر، نامه بهیئیت و بیات بز یه کتیک له لاسایی که روه و کان نهو فرمانه که ی خزی به چنه هینا.

که لاسایی کرده و دهی له (لُجِیه) بیست یه جگار شله ژا گوئگره کان دهستیان کرد به پیکنه نین و گالتنه یی کردنم.

هه‌موویان چوون به‌بیر (لۆجێه)وهو، ده‌ستیان کرد به‌بهرۆزایی لێ کردنی!...

له ناھەنگیدا (ئوم کلسروم) دەرکەوت نوقۆتیک لە ناو دەمیدا بوو دەپوێست، لە پێش تەواپوونی سازه کاندای، که سازیلدەرکان لییان دەدا لە پێش گۆزانییە کەدا نوقۆلە کە ناودەمی بتوێتیەوه.

به‌لام سازه‌که تئو او بوو، که‌چی نو‌قولئه نه‌گرسه‌که هه‌ر تئو او نه‌بوو، چهند جاریک ساز لیته‌ره‌کان سازه‌که یان دووباره کرده‌ه نو‌قولئه که له دهم (نوم کلسوم) دا هه‌ر نه‌تئو اویه‌ه تا که دینه‌ویه‌ینه‌که گه‌یشته یاده‌یه‌کی وه‌ها که هه‌ندیک له په‌له‌په‌ل که‌ردکان وه‌رس بوون و خویان پت نه‌گیرا، یه‌ک‌تکیان به‌ده‌نگ‌تکی به‌رزوه قیئان‌دی، گو‌تی: «ده‌دره‌نگه، خانم! گورانی بلن، تا‌که‌ی بوه‌ستین؟!...» (نوم کلسوم) یش

زهرده خه نه به کی کرد و به به نجهی نیشانهی ده می خوی کرد و، گوتی: «گه وره ی به ریز، خوت بگره تا ده تریتته وه؟!...».

(۴)

نوسه ری به ناویانگی ئینگلیز، (به ردنا دشو) یان بانگ کردبو، بو ناههنگیتیکی نایاب و ناوازه، که لهو ناههنگه دا سازتی ده ریکی تازه قه لای تیدابوو، که وانچه (که مانجه) ی لیده دا له دوا ی نانخواردن خانمی خاوه ن ناههنگ هات به لای (به ردنا دشو) وه، پتی گوت: «له بابه ت نه م سازلیسده تازه به وه چی ده لیتیت؟!». (به ردنا دشو) یش وهرامی خانمه که ی دایه وه گوتی: «به لتی، وهک (بادرؤفسکی) که وانچه لتی ده دات؟!...».

خانمه که یش گوتی: «به لام (بادرؤفسکی) نازانی که وانچه لتی بدات!...». (به ردنا دشو) یش گوتی: «ده له بهر نه وه به که منیش ده لیم وهک نه و که وانچه لتی ده دات؟!...».

پلکه نینی خاوه ن رۆژنامه و نووسه ره کان

خانمیک هاته ناو ده سگای رۆژنامه به که وه له کارگیتی رۆژنامه که ی پرسی: مزی جاردانی مردنیک چهند ده ستین؟! کارگیت به یش گوتی: «له ههر سانتیمه تره به که به نجا به به که ده ستین».

خانمه که سه ری سورما له قسه ی کارگیت به که به دلشکا و به به که وه پتی گوت: «به وای خودا نی به نه ئیوه نه مه نده به گران جاپ بلا وده که نه وه... مزه که تان به جگار گرانه!». کارگیت به یش پتی گوت: «نازانم بۆج به م جۆره مزه دلتن شکا؟!...». خانمه که یش گوتی: «چونکه مه ترده که م، درژی به مه تره به که و حه فتا سانتیمه تره به، کللو و پیتلا وه که به شیم نه خستوته سه ر!...».

(۲)

پیاویتی خوه لکیش به ویتزه وانی به وه له خاوه ن رۆژنامه به که ی داوا کرد که بیکات به سه ره که نووسه ری رۆژنامه که ی جا چونکه خاوه ن رۆژنامه که دامابوو له سه ر سه ره که نووسه ریک، ناچار بوو خواسته که ی هیتا به دی پیتی گوت: «سه ر وتاری ژماره ی داهاتوو نه و بینوسی».

رۆژی دوا ی خاوه ن رۆژنامه که هات ته ماشای کرد بیت ریزکه ره کان چاوه پروانی وتاره که ی سه ره که نووسه رن که چی نه و هیتشتا هیچی بو نه نووسیون!... نه ویش چو به لایه وه، لیتی پرسی: «کوانتی وتاره که ت؟ بۆج تا ئیستا نه تنوسیوه؟!...». نه میش پتی گوت: «تا جگه ره نه خۆم ناتوانم بنوسی...». خاوه ن رۆژنامه که یش پتی گوت: «که واته جگه ره بۆج ناخۆیت؟!... که س جگه ره کیشانی له تو به ره به ست کردوه؟!...».

نه ویش گوتی: «نه... به لام من خۆم حه ز له جگه ره کیشان ناکه م؟!...».

(۳)

راسپیررای رۆژنامه به که چو وه کن ده وله مه ندیک، ویستی چهند قسه به که ی لتی وه ریکری، تا له ناو رۆژنامه که ی دا بینوسی لیتی پرسی:

«ناخۆ هەندیک له ئاواته‌کانی مندالیت هاتۆته‌دی؟».

ده‌وله‌مه‌نده‌کیش وه‌رامی دایه‌وه، گوتی: «به‌لێ هاتۆته‌دی... کاتی که دایکم قژی به‌شانه داده‌هینا، له دلی خۆمدا ئاواتم ده‌خواست: تووک به‌سه‌رمه‌وه نه‌می‌نی؟!...».

(٤)

خونکاری روومانیایا، (فهردیناند) به‌سه‌ردان چووبوه شاری (پاریس) پۆژنامه‌یه‌کی فهره‌نسزێ له‌م سه‌رلێدانه‌ی ئه‌و به‌م جۆره‌ دووابوو:

«له‌پاش ئه‌مه‌ی خاوه‌ن شۆکو میوانه‌کانی خۆی له‌ناو کۆشکدا به‌رێ کرد گه‌یشته‌ لای هاوده‌مه‌کانی خۆی له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا که ده‌س و پێوه‌نده‌کان و یستیان نه‌چن، گوتی نه‌دایه‌ قسه‌ی ئه‌وان دوا‌یی هه‌ر چووه‌ ناو ته‌ویله‌که‌وه له‌گه‌ڵ سێ مانگادا ئه‌ویش سووتا هه‌رچی له‌وێ دابوون تێکۆشان پزگاریان بکه‌ن له‌ ده‌ست سووتاندن، به‌لام بۆیان نه‌چووه‌ سه‌را...». له‌ دوا‌ی ئه‌و هه‌واله‌ سه‌رسوهره‌ینه‌ره، پۆژنامه‌که ئه‌مه‌یشی نووسی‌بوو: «ناگر به‌ریوه‌وه له‌ناو کێلگه‌ی ژن و می‌ترد (جاریو)دا له‌ شاری (بۆنس دی لاس)دا نه‌سپێکیش له‌ به‌رده‌م خاتوه‌که‌دا به‌سترا‌بووه‌ ئه‌سه‌په‌که سه‌له‌مییه‌وه و داچله‌کی.

هه‌وساره‌که‌ی خۆی پچری پاشان له‌ناو چه‌پله‌ری‌زانی نه‌ته‌وه‌دا، گه‌را‌یه‌وه کۆشکه‌که‌ی خۆی؟!...».

له‌ نووسینی ئه‌م دوو هه‌واله‌وه که به‌م جۆره‌ پۆژنامه‌که نووسی‌بوونییه‌وه خۆپنده‌وار بۆی ده‌رده‌که‌وێ، که کرێکاری چاپخانه‌که، هه‌واله‌که‌ی تێکه‌ڵ و پێکه‌ڵ کردووه که له‌ نه‌جما‌دا ئه‌م دوو هه‌واله‌ پێکه‌نین هه‌ینه‌ری لێ په‌یدا‌بووه.

جارتیکیشیان خونکاری (پورتوگال) سه‌رێکی له‌ شاری (پاریس)دا.

هه‌ر ئه‌م پۆژنامه‌یه هه‌والی گه‌یشتنه‌که‌ی ئه‌وی به‌م جۆره‌ نووسی‌بوو:

«خاوه‌ن شۆکو له‌ ساتی یانزه‌هه‌مدا له‌ کۆشکی (ئه‌لیزه) ده‌رچوو خۆی و کۆمه‌له‌که‌ی به‌ناو شه‌قامی (فۆبۆرسانتۆنۆریه‌)دا تێپه‌ری کرد نه‌ته‌وه‌یش دوا‌ی ئه‌و گه‌یا‌نه‌به‌ره که‌وت که له‌ ناو دوو‌کانی سه‌ه‌وزه‌ فرۆشیکدا خۆی شار‌دبووه‌وه له‌ناو ئه‌و شه‌قامه‌دا، که له‌ وێدا به‌کیک له‌ سه‌ری‌بازه‌کان دایه به‌ر شیر و کوشتی؟!...».

(٥)

نووسه‌ری تازه‌ وتاریکی نووسی له‌ ژێر ناوی (نیوه‌ی ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ دزن)!... سه‌ره‌ک نووسه‌ریش لێی تووره‌ بوو، گوتی: «ئه‌مه‌ چیه‌ی نووسی‌وته؟! تۆ ده‌ته‌وێ ئه‌وانه له‌به‌رده‌م دادگادا سکا‌لامان له‌ ده‌ست بکه‌ن؟!...». نووسه‌ره‌که‌یش پێتنووسه‌که‌ی خۆی گرت به‌ده‌سته‌وه و، به‌م جۆره‌ سه‌رناوی وتاره‌که‌ی گۆزی: (نیوه‌ی ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ دزن)!...».

پیکه‌نینی وتاریژده‌کان و نامۆژگاره‌کان

(۱)

کەشیشیک لە گوندیکی بەندەکانی ئەمەریکا دا دەستی کرد بە نامۆژگاری کردنی دانیشتووانی گوندەکە بابەتی نامۆژگاری کردنەکە (دزیتی) بوو؛ کە دەبی هەموویان واز لەم کردەوه نەنگە بهێتن، بۆ وێنە ئەو دزیتیانیە نوێیەکان کە لە ناو گوندەکە خۆیدا کرابوون ئنجا گوتی: «ژمارە ی دەگاتە نزیکەی سەد کەس داخەکەم لە ناوتاندا پەنجای دز هەیە!..».

گوێ گره‌کانیش قسە‌کەیان پێ بری و، دەستیان کرد بە هەره‌شە‌لی کردنی پێیان گوت: «لە قسە‌کانی خۆی پاشگەز ببیتە‌وه، ئەگینا شل‌کوتی مەرگی دە‌کەن!...». کەشیشە‌کەیش قسە‌کانی خۆی کێشایە‌وه بە‌لام گوتی: «ئێ‌وه ئیستاکە سە‌د کە‌سن... منیش ئە‌و‌هم زۆر پێ خۆشە‌ کە لە ناوتاندا، پەنجای کە‌سی وا هە‌ن کە زۆر دە‌س پاک و کردە‌وه ب‌ل‌ندن، نە‌ کە‌س پرووت دە‌کە‌ن‌وه، نە‌ لە‌ کە‌شیش دزی دە‌کە‌ن!..».

(۲)

جاریکیان ئە‌ندامیکی کۆری نە‌تە‌وه‌ی ئینگلیز لە‌ناو کۆزە‌کە‌دا وتاری دە‌دا بە‌لام وتارە‌کە‌ی زۆر دوور و درێژ‌بوو پیاو لێ‌ی وەر‌س دە‌بوو جا پێش ئە‌مە‌ی وتارە‌کە‌ی خۆی تە‌واو ب‌کات، دە‌ستی کردە‌وه بە‌قسە‌کردن گوتی: «گەر‌وه‌کانم! من وتار بۆ بە‌ره‌ی هاتوو دە‌ده‌م...».

یە‌ک‌ئێ‌کش لە‌ ئە‌ندامە‌کانی کۆری نە‌تە‌وه‌ قسە‌کە‌ی پێ بری و گوتی: «کە‌واتە‌ لە‌ پێ‌ی خودادا، زوو، وتارە‌کە‌ت تە‌واو ب‌کە... ئە‌گینا پێش ئە‌مە‌ی وتارە‌کە‌ت تە‌واو ب‌کە‌یت بە‌ره‌ی پاشە‌پۆ‌ش دە‌کە‌نە‌جێ!..».

(۳)

مامۆستایە‌کی وتاریژ‌چو‌وه‌ سەر‌ تە‌ختی وتاردان، وە‌ستا. ئنجا دە‌ستی کرد بە‌قسە‌کردن گوتی: «پوختە‌ی ئە‌و وتارە‌ی دە‌مۆ‌ده‌ست بێ‌ده‌م بە‌گوتیاندا ئە‌وه‌ بوو: «کە‌ مەرۆ‌ف سەر‌بە‌ست و ئازادە‌ هە‌موو شتێ‌ک بە‌ئارە‌زووی خۆ‌یە‌تی دە‌توانی، هەر‌ دە‌می بێ‌ه‌وێ، چی دە‌لی و چی دە‌کات، بە‌لام لێ‌م ب‌سورن، کە‌ ئێ‌مشە‌و پێ‌م ناکرێ‌ وتارە‌کە‌متان بۆ بخوێ‌نم‌وه‌ چونکە‌ ناچارم لە‌گە‌ڵ ژە‌کە‌مدا ب‌رۆ‌م بۆ ئاهە‌نگی‌کی هە‌ل‌پە‌رین!».

(۴)

کەشیشیک هە‌ستایە‌ سەر‌پێ‌ لە‌ بابە‌ت پاش مردنە‌وه‌ ئە‌وه‌ جی‌ه‌اندا نامۆ‌ژگارییان ب‌کات لە‌ بە‌هە‌شت و دۆ‌زه‌خی‌ش دوا دوا ئە‌مە‌ی لە‌ نامۆ‌ژگاری‌یه‌کانی خۆی بوو‌وه‌، یە‌ک‌ئێ‌ک لە‌ گوێ‌گرە‌کان داوا‌ی لێ‌ کرد، پێ‌ی بدات، قسە‌ ب‌کات گوتی: «پاوکی هە‌موومان! پرسی‌کم هە‌یه‌ دە‌یکە‌م... ئایا ئە‌و قۆلە‌رە‌شە‌نی پیاو دە‌خۆن لە‌ دوا‌ی مردن‌یان دە‌چنە‌ ئاسمان؟».

کەشیشیش گوتی: «نە‌ء کۆ‌رم ناچنە‌ ئاسمان...» ئە‌و‌یش پرسی: «ئە‌ی کەشیشە‌کان و پێ‌غە‌مبەرە‌کان دە‌چنە‌ ئاسمان؟». کەشیشە‌کە‌ گوتی: «بێ‌ گومان دە‌چنە‌ ئاسمان.».

ئىتر كابر تۆزىك بىرى كرده وە گوتى: «ئەي ئەگەر ھاتوقولە پەشتىك كەشىشىكى خوارد، ئەنجامى بەچى دەگات؟!».

(۵)

وتارىيىتىك لە يانە يەكدا وەستا و تارى دا بابەتتى وتارەكەى بۆ بەزم و رەزم و پىتكەنن بوو جا لەو كاتەدا كە وتارىيىتەكە وتارى دەدا، لەژىر پەنجەردى يانەكەدا كەرتىك دەستى كە بەزەپىن...
وتارىيىتەكە تا ماوە يەككى درىژ، ناچار بوو، بى دەنگ بى... يەككىك لە دانىشتووان پىتى گوت: «
وتارەكەت تەواو بىكە!...».

وتارىيىتەكە پىتى گوت: «تا يەككىكمان بى دەنگ دەبى؟!...».
گوتىگەكان كە ئەودەيان بىست دەستيان كەرد بە پىتكەنن... لەناو خۆياندا لە يەكتىريان دەپرسى:
«ئاخۇ وتارىيىتەكە لە وشەى (يەككىكمان) مەبەسى كى بووبى؟!»
(وتارىيىتەكە) ياخۇد ئەو (گوتىگەردى كە ھەلى دا يە)، ياخۇد (گوتى درىيىتەكە)؟!.

سەرچاوەى نووسراو

- ۱- خلاصە يەككى تارىخى كورد و كوردستان - ب- ۲- محمد آمين زكى.
- ۲- مېژووى ئەدەبى كوردى - علاءالدين سجادى.
- ۳- كريم خانى زەند - حسن فەمى جاف.
- ۴- نوادر جحا الكبرى.
- ۵- كشكول المضحك المبكى -
- ۶- رۆژنامەى خورمال - شاکر فتاح
- ۷- رۆژنامەى باسەرە - شاکر فتاح
- ۸- رۆژنامەى چەمچەمال - شاکر فتاح
- ۹- رۆژنامەى ئاكرى - شاکر فتاح
- ۱۰- بىرەدەبى - شاکر فتاح
- ۱۱- دىوانى قانع - برهان قانع.

مجموعة مقالات

الأستاذ الشهيد شاكِر فتاح

باللغة العربية

صفحات مشرقة من تاريخ

مكافحة الأمية في كردستان

جمعية المعارف الكردية في السليمانية

تأسست جمعية المعارف الكردية (كومهلّي زانستى كوردان) في السليمانية في سنة ١٩٢٦، وقامت بعدة نشاطات ثقافية أهمها: (مكافحة الأمية في مدينة السليمانية)، على أسس علمية وتربوية سليمة. وكان منظراً جميلاً أن يرى المرء في ذلك العهد عدداً كبيراً من أصحاب الحرف والمهن من مختلف الأعمار يتهافون على التعليم في الصفوف التي فتحتها تلك الجمعية لمكافحة الأمية. كما أن إنخراط عدد كبير من الأشراف والوجه والأغنياء والمثقفين في عضوية تلك الجمعية كان يدخل السرور والسعادة الى قلوب الوطنيين الأكراد. وأضافت الجمعية الى أعمالها البارة أن فتحت أبوابها لألقاء المحاضرات وقبول المناقشات في مختلف ميادين العلم والمعرفة بين المثقفين الأكراد والجماهير الكردية. وقد تطورت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في سنة ١٩٣٣ إلى درجة كبيرة من الرقي، إذ أهتمت بتدريب الطلاب على الأنشيد المدرسية والرياضة البدنية والخطابة والأعمال المبتكرة من مختلف الصناعات اليدوية. بل قد فتحت المدرسة معرضاً لمصنوعات تلاميذها المبتكرة كل حسب مهنته التي يزاولها. ولا زلت أذكر أن أحداً من التلاميذ قد صنع طيارة من الأخشاب والصفائح كان تسير إلى مسافة عشرات من الامتار بقوة الزنبركات. وآخر صنع حذاءً مبتكراً يصلح ارتدائه مع الملابس الكردية. وأبتكر تلميذ آخر تقويماً للأيام والشهور والأسابيع باللغة الكردية. وقد ساهمت المدرسة في تقديم مسرحيات باللغة الكردية، أذكر منها (الثورة الفرنسية) و(حياة نبيرون الطاغية). وكانت الاحتفالات الخطابية والمناقشات العلمية والأدبية تجري بانتظام في كل أسبوع. ومن الجدير بالذكر أن كثيراً من المعلمين كانوا يقومون بواجب مكافحة الأمية مجاناً. وكان للشباب الأكراد المثقفين دوراً بارزاً في خدمة مكافحة الأمية. وصل عدد التلاميذ في سنة ١٩٣٣ إلى (٢٤٠) تلميذاً. وكانت للمدرسة فرقة نشيد خاصة ولها نشيد خاص ينشد ليلياً.

لقد كان دور جمعية المعارف الكردية في مكافحة الأمية وفي بعث التوعية للروح الوطنية والقومية بارزاً جداً. وأرسلت الجمعية أحد الطلاب الأكراد إلى لندن للتخصص في علم الهندسة على حسابها. وفتحت الجمعية مكتبة عامرة بالكتب المتعلقة بالمعارف الكردية في مختلف اللغات.

كما أنها حاولت إصدار مجلة باسم (كوژارى زانستى كوردان) أي مجلة المعارف الكردية. لكنها لم

تتوقف. أما إدارة مدرسة مكافحة الأمية فقد أستنسخت عدداً كبيراً من وسائل الايضاح المتعلقة (بالمحادثات) من اللغة الافرنسية الى اللغة الكردية في مدة أسبوعين. وطبعت شهادة تخرج للتلاميذ خاصة بها كتب في زاوية منها بالأحرف الذهبية كلمات ثلاث باللغة الكردية، لا تزال ترن في أذني وهي: (الأفكار الطيبة) و(الأقوال الطيبة) و(الأعمال الطيبة). أما نتائج أعمال المدرسة المذكورة فكانت عظيمة جداً، إذ خلقت لدى التلاميذ وعياً قومياً ووطنياً وإنسانياً دفعهم الى المزيد من الانتاج كل في حقل مهنته وصنعتهم وجسدت فيهم شخصياتهم الحقيقية.

ومن الطريف أن أذكر أن أحد التلاميذ وهو صبي قد أشتكى لدى مدير المدرسة بأنه سرق منه أثناء فترة الراحة قلماً ومحاية وكيساً مع عشرة فلوس. فجمع المدير تلاميذ الصف وأبلغهم بأنهم أما أن يقدموا إلى إدارة المدرسة -كل منهم- مثل الأشياء المسروقة، وأما أن يعيدوا الأشياء المسروقة حالاً الى إدارة المدرسة، وأما أن يشهدوا على السارق، وإذا تجرأ السارق على الاعتراف بجريمته وأعاد الأموال المسروقة كاملة، فلا خوف عليه تشجيعاً له على شجاعته الأدبية وعلى ندمه.

ومن الطريف أن الأشياء المسروقة قد أعيدت الى إدارة المدرسة في غضون ساعة من الإنذار. فأعادت الإدارة تلك الأشياء الى المسروق منه. وهكذا حلت المشكلة بأسرع وقت وأطرف سبيل.

وختاماً يجب ان أشير أن كثيراً من تلاميذ تلك المدرسة لم يكتفوا بما تعلموه من مبادئ القراءة والكتابة والحساب، بل راجعوا المدارس الليلية الحكومية بعدئذ واصلوا الدراسة حتى ظفروا بالشهادات العليا وأصبحو من الأشخاص الناجحين في مهنتهم.

مكافحة الأمية في خورمال

لم تفتح الحكومة أية مدرسة في مركز ناحية خورمال رغم الجهود المبذولة من قبل مدير الناحية فما كان منه إلا أن قام مع بعض المواطنين الخبيرين على فتح مدرسة ليلية لمكافحة الأمية. وكان ذلك في أوائل سنة ١٩٤٠. وكان عدد تلاميذها عشرون شخصاً، معظمهم من أصحاب الدكاكين في قرية خورمال. وكان الشيخ الجليل حسام الدين من أعظم أعوان المدرسة. إذ قدم لها غرفة في الخانقاه مع اخشاب لصنع الرحلات والكراسي والسبورة ومبلغ قدره ديناراً واحداً ونصف دينار. ولم تضي سوى مدة شهر واحد حتى تهيأ كل شيء. فباشر المدير مع صاحبه بالتدريس. وكان وضع التلاميذ مريحاً ساراً يبشر بالخير للجميع. إلا ان ظروفها مانعة حالت دون استمرار معظم التلاميذ. فلم يبق منهم بالأخير سوى ستة أشخاص أكملوا دراستهم في المدرسة المذكورة ونجح منهم أربعة تلاميذ. ويظهر مما تقدم أن العمل في المدرسة هذه كان شعبياً خارجاً عن إرادة السلطة المركزية، تبرع بخدمة مكافحة الأمية أناس من الموظفين والأهليين بمجرد رغبتهم وإرادتهم. وإذا كان تناقص عدد التلاميذ لدى أعضاء هيئة التدريس مؤلماً فقد عوضت الهيئة عن ذلك بطرق أخرى لتثقيف الجماهير الكردية في قرية خورمال البالغ عدد بيوتها آنذاك مائة دار فقط. إذ بعد أن توفي المرحوم الشيخ حسام الدين، حل محله ابنه المرحوم الشيخ محمد فأبدى الشيخ الجديد مساعدات سخية كريمة من أجل إنشاء حديقة

عامّة للمواطنين في خورمال. فتبرع بقطعة أرض وعدد كبير من الأخشاب مع الماء لإنشاء حديقة مساحتها نحو ألف متر مربع. فسيجت الحديقة بسياج خشبي بديع وأنشئ فيها عريش كبير. وزينت باجمل الزهور والورد والرياحين على شكل ترتيب هندسي رائع، أستعمل في ممراتها وزواياها الاحجار الملونة جلبت من الانهار القريبة. فكانت الهيئة التدريسية تجمع أسبوعياً القرويين من سكان قرية خورمال في تلك الحديقة الجميلة، وبعد ان تقدم لهم السكاير والشاي وتسمعهم الاغاني والموسيقى بواسطة آلة الراديو التي كانت تعتبر من الاشياء النادرة إذ ذاك، تقرأ عليهم محتويات جريدة توجيهية باللغة الكردية اسمها (جريدة خورمال = رۆژنامهى خورمال). وهي تحثهم على التعلم والتهذيب والنظافة والصحة والانتاج والاهتمام بشؤون الحياة. كما وتشقفهم باخبار عن الناحية وأخبار ومعلومات عن خارج الناحية والعالم. كما أنها كانت تحجيب على أسألتهم وإستفساراتهم بقدر ما يتعلق بمصلحتهم والمصلحة العامة. وقد صدر (٢٤) عدداً من جريدة خورمال خلال سنة ١٩٤٠. وكانت الجريدة تصدر مرتين في الأسبوع. وهي تهتم بسير التدريس في مدرسة مكافحة الأمية في خورمال وتنشر أخبار امتحانات التلاميذ وتطورهم. وكانت تعلق على لوحة خشبية داخل (حديقة خورمال العامة) لتيسر قراءتها من قبل التلاميذ والجماهير الكردية. لقد كان تأثير مكافحة الأمية في خورمال بهذه الوسائل الثلاثة: (المدرسة) و(جريدة خورمال) و(حديقة خورمال العامة) عظيماً على نفوس القرويين في مركز الناحية والقرى التابعة لها، الأمر الذي أدى بكثير من أصحاب المروءة والشهامة الى مساعدة هيئة التدريس والتبرع لمشاريعها العمرانية والثقافية بالأموال والعينات.

أنتهت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في خورمال بعد نقل مدير الناحية. ولكن لم تمض على مجهودات المدير حول فتح مدرسة حكومية في خورمال سوى سنة واحدة حتى فتحت وزارة المعارف مدرسة رسمية هناك. فتهاقت أولاد المواطنين على التعلم من سكان قرية خورمال وما جاورها من القرى وبذلك تحققت رغبات الأهليين في قرية خورمال بفضل الله.

مكافحة الأمية في قرى ناحية قادركرم

أما قرية قادركرم فقد أسس فيها مدير الناحية مع عدد من الشباب النابهين من أهالي المنطقة مدرسة لمكافحة الأمية بلغ عدد تلاميذها من الفلاحين أكثر من عشرين تلميذاً ثم بوشر بفتح مدرسة أخرى لمكافحة الأمية في قرية (قلا مكابل) وقرر تأسيس ثلاثة مدارس أخرى لمكافحة الأمية في القرى (قره جيوار) و(وهستا خدر) و(قشقة). وكان ذلك في سنة ١٩٤٢. وأسست الهيئة التدريسية حديقة عامة مساحتها (٩٠٠) يارداً مربعاً على نفس الأسس السابقة في خورمال. سميت (باخي گشتى قادركرم) أي (حديقة قادركرم العامة). كما وأصدرت جريدة أسمها (باسهره) بأسم النهر المار من قادركرم مركز الناحية بنفس الأهداف والأسس المبنية أعلاه. وكانت الجريدة تعتني بشؤون التلاميذ والقرويين مثل جريدة خورمال تماماً. وتصدر بنسختين لكي ترسل نسخة الى كل مدرسة من المدرستين المذكورتين. وكانت الحفلات الأسبوعية تقام بانتظام في الحديقة بالنسبة لأهالي قادركرم. أما بالنسبة

لقرية (قلا مكايل) فكانت تقام في ساحة عامة قرب المدرسة. صدر (٢٤) عدداً من جريدة (باسره) خلال سنة ١٩٤٢. وأنتهت المكافحات وأعمال الجريدة والحديقة بنقل المدير مع الأسف الشديد. إلا أن تأثير أعمال الهيئتين التدريستين في نفوس سكان ناحية قادركرم لا يزال حياً، إذ كانت المنطقة تتغذى ذهنياً وفكرياً وروحياً من ثمرات عقول هؤلاء الشباب وخدماتهم المخلصة والمجردة عن المنفعة الذاتية. ومن الطريف أن أذكر أن تلاميذ مدرسة قادركرم لمكافحة الأمية، لم يغيب منهم أحد طيلة مدة بقائها، ذلك لأن مدير الناحية الذي كان يسيطر على توزيع السكر والشاي في ذلك الوقت، كان يعطي لكل من لا يغيب من التلاميذ ضعف حصة القرويين الذين هم خارج مكافحة الأمية.

حقائق يجب تسجيلها

لقد مر على كردستان عهد من الزمن كانت في كل قرية تقريباً مدرسة دينية يرأسها إمام المسجد في القرية يقوم بمكافحة الأمية ونشر الوعي الديني والقومي والوطني في حدود الشرع الاسلامي الحنيف وكان الأمراء الأكراد هم أنفسهم (غالبيتهم) من العلماء والأدباء والمتقنين. وهم بدورهم يهتمون بإنشاء المساجد وتكريم رجال الدين من العلماء الأكراد لغرض مكافحة الأمية بين المواطنين الأكراد بأوسع معانيها. بل كان منهم من يكرم رجال الدين من المسيحيين وغيرهم من أصحاب الأديان الأخرى في كردستان ويرعى معابدهم لنفس الغرض. ومن العلماء الأكراد من كان لا يكتفي بمدرسته، بل يختلط بالجماهير الكردية يومياً سواء كان في المسجد بعد الصلوات أو في المجالس فيقوم بمكافحة الأمية بين الحاضرين سواء كانوا متعلمين أو غير متعلمين، يوضح لهم واجباتهم الدينية والقومية والوطنية والانسانية ويوجههم نحو الخير العام، نذكر على سبيل المثال (احمد خاني) الذي عاش في الفترة الكائنة بين (١٦٥٠ و ١٧٠٦) و(الحاج قادر كوي) الذي عاش في القرن التاسع عشر و(ملا كاكه حهमे) الذي عاش في القرنين التاسع عشر والعشرين. إن هذا الرجل الفذ قام بمكافحة الأمية نحو (٣٦) سنة في منطقة كردية تمتد من أواسط لواء ديالى حتى حدود (سافر) الايرانية وترك تجارته وعائلته ومدينته ووظيفته الرسمية وقام بمكافحة الأمية وعاش من أجل أن يرى شعبه الكردي يوماً من الأيام محرراً من الجهل والتخلف والحرفات والمظالم، وقد نال حقوقه القومية المشروعة ليشعر بانسانيته ومركزه اللائق بين الشعوب المتقدمة. ويجب أن لا يفوتنا ذكر العلامة (الملا محمد كوي) الذي قام بمكافحة الأمية والمظالم بيده ولسانه وقلمه، وساعد على تحرير المرأة الكردية، وناضل من أجل حقوق أمته المشروعة، وهو واحد ممن ترجم القرآن الكريم وفسره في هذا العصر علاوة على ديوان أشعاره الموجهة للشعب الكردي الى الرقي والتقدم. إنما قام هؤلاء العلماء الاقذاذ بواجباتهم الدينية والوطنية والقومية والانسانية دون أن تكلفهم السلطات الحكومية بذلك. بل بمحض رغبتهم وإرادتهم. أما الشعب الكردي فقد كان دوره تقديم الاحترام اللائق لهم ومساعدتهم مادياً وأدبياً كمكافأة رمزية مقابل خدماتهم البارة النيرة التي لا يمكن تقديرها بثمن.

* مكافحة الأمية في جُمجمال^(١)

في أواسط سنة ١٩٤٦، ظهرت حركة قوية وموسعة في جُمجمال في كافة نواحي العلمية والثقافية والأدبية والفنية، هدفها القضاء على الأمية في جُمجمال في كافة أشكالها. ففتح صف لمكافحة الأمية، يعلم فيها مبادئ القراءة والكتابة والحساب من قبل لفيف من الشباب الوطنيين، لا يريدون جزاءً ولا شكوراً، يخدمون شعبيهم الكردي من تلقاء أنفسهم، تؤيد تلك الحركة المباركة جريدة خطية بنسخة واحدة تصدر في كل أسبوع إسمها (جُمجمال) باللغة الكردية تلقى محتوياتها على مسامع الجماهير الكردية في قصبة جُمجمال، بجانب المحاضرات والمسرحيات وحفلات الأغاني الكردية والمسابقات الفنية وذلك لتوجيه الشعب في القضاء نحو الخير العام. وكان ذلك يجري في كل أسبوع لمدة أشهر عدة.

اقتراح مكافحة الأمية

ومما يجدر ذكره - حسب اعتقادي - أن الأمية تعني عدم الوعي، وعدم تطبيق العلم في الحياة اليومية وعدم استثمار العلم من أجل التنمية الإقتصادية وسد الحاجيات البشرية المشروعة. وحيث أن هناك عدداً هائلاً من الناس رغم علمهم وخبرتهم لا يطبقون العلم في حياتهم اليومية في الحقل العام وفي الحقل الخاص فيجب أن يعتبر هؤلاء أميون. أما الذين لا يعرفون القراءة والكتابة والحساب، لكنهم يطبقون العلم في حياتهم الخاصة والعامة ويستثمرون بالطرق المشروعة فيجب أن لا يعتبرون أميين وإن كان من الأفضل أن يتعلموا القراءة والكتابة والحساب أيضاً. ويعتبر النبي محمد (ص) رجلاً من هذا القبيل. إذ رغم أنه لم يكن يعرف القراءة والكتابة والحساب لكنه طبق ما تعلمه من العلم والأدب وفرائض الدين على يدي الله العلي القدير في حياته العامة والخاصة فكان خير قائد وخير إداري وخير زعيم سياسي. قاد الناس إلى الحياة الحرة السعيدة الخيرة. فالعبرة في مكافحة الأمية إذن هي خلق مجتمع فاضل يقوم أفرادهم بواجبهم الديني والوطني والقومي والانساني بما يعود على الجميع بالخير العميم^(٢).

١- وجدنا هذا الجزء من المادة مكتوباً بخط كاتبها أسفل الصفحة الخامسة (أي في نهايتها) مذبلاً بملاحظة:

(يضاف إلى البحث مايلي:...) وتوقعه. فأرتأينا إضافته هنا.

(٢) نشرت المادة في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٥) للسنة الثالثة ١٩٧٨ من ص (٣) إلى ص (٥).

المؤتمر المكتبي الرابع

الجمعية اتحاد المكتبيين العراقيين - جامعة السليمانية ٢٣-٢٧ / ١٠ / ١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

بقلم شاكر فتاح

١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

كتبه: شاكر فتاح احمد

١- ماهية الفكرة القومية التقدمية

قبل أن أبدأ بالبحث حول (دور المكتبة في منطقة الحكم الذاتي في الفكر القومي التقدمي) وتطوره أرى من الضروري أن أبين ماهية الفكرة القومية التقدمية وتحديد معالمها.

ففكرة القومية التقدمية تعني: القومية التي تنحصر من مظالم الإستعمار والإستعباد والقومية التي تنظر إلى القوميات الأخرى نظرة الأخاء والمساواة في الحقوق والواجبات، لا نظرة التعالي والاحتقار. وهي تعني إرتقاء القوم الى حياة أفضل باستمرار. كما وتعني أيضاً زوال المرض والفقر والجهل بين ذلك القوم.

ومثل هذه القومية التقدمية تتجه نحو الانسانية المتسامية والبعيدة عن الحقد والبغضاء بين أبنائها، وتعتنق مبدأ المحبة البشرية والأخاء والحرية والمساواة بين جميع الناس. ومن مميزاتها إحترام الحريات والحقوق للأفراد داخل القوم، واحترام الحريات والحقوق للأقوام الأخرى. فالقومية التقدمية اذا تعتني بخلق مجتمع اشتراكي^(١) تسوده العدالة والرحمة والمحبة، ويتصف بالضمان الاجتماعي، ويخلو من الاضطهاد والتعذيب، ويتميز بالرفاه والسعادة والنجاح.

ومثل هذه القومية التقدمية -على ما أعتقد- نابعة من الأديان السماوية التي تأمر بالمعروف وتنهي عن المنكر. إذ أن الله، جل جلاله، يأمر بالعدل والإحسان، وينهى عن الظلم والفحشاء، كما أنه يسعى لجعل الإنسان باراً تقياً، يرتقى من المرتبة الحيوانية الى مرتبة الملائكة الأبرار. وقد كان الأنبياء والرسل قادة الأقوام، والأمم عبر التاريخ نحو القومية التقدمية. وحيث قد أنهى دور الأنبياء والرسل فقد ورثهم العلماء والأدباء^(٢).

(١) المجتمع الاشتراكي: فقد أشار إليه الكاتب وحدده في نهاية بحثه هذا، ويقصد به، الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الاسلامي الحنيف.

(٢) أو بالأحرى، كان الأصح ان يعبر عن ذلك كالآتي، مثلاً: (وحيث قد إنتهت حياة الأنبياء، والرسل، فانتقل دور الأيضاح والبيان في التبليغ إلى العلماء، كل في عصره، فانهم ورثة الأنبياء..)

٢- آثار العلماء والأدباء الأكراد

وإن نظرنا إلى آثار العلماء والأدباء الأكراد الموجودة بين أيدينا، لظهر لنا أن معظمها -إن لم نقل كلها- تسير على خطوط الفكرة القومية. التقديمية فأشعار (بابا طاهر الهمداني) التي تعود إلى ألف سنة تقريباً قبل الآن، تعني بالانسانية المعذبة كالفقراء والكادحين من العمال والفلاحين، وتدافع عن حقوقهم وحرياتهم، ضد الطغاة.

وأشعار (احمد خاني) التي يعود عهدها إلى أكثر من ثلاثمائة سنة، تعني بالنظرة الإنسانية نحو الكادحين والفقراء.

أما أشعار (الحاج قادر كوبي) التي تعود إلى القرن التاسع عشر فكانها مدرسة تعني بتوعية الجماهير الكردية الكادحة وتوجيهها إلى حياة فاضلة، لينعم فيها الشعب الكردي بالحرية والسعادة والرفاه، حيث لا جهل ولا مرض ولا فقر ولا إستعباد ولا إستعمار. ومن الطريف أن يصور لنا الحاج قادر كوبي، استغلال السلطات العثمانية في عهده: بأن الشعب الكردي يشبه دودة القز التي تنتج الحرير، وكذلك يشبه النحل الذي ينتج العسل ولكن لا دودة القز تستفيد من الحرير الذي تنتجه، ولا النحل تستفيد من العسل الذي ينتجه.

ولكل من شعراء العهد الباباني: (الشيخ رضا الطالباري) و(نالي) و(سالم) قصيدة رنانة، تفضح مظالم العثمانيين. بل تمهد الطريق لاقتلاع جذور نظامهم من أساسه.

أما الأديب (عارف صائب) فهو يصف ويلات الحرب العالمية الأولى التي أصابت الشعب الكردي في كردستان، ويظهر أسباب تلك الويلات كظلم الحكام العثمانيين وجهلهم ومخازي جنودهم وخيانتهم للشعب التي يحكمونها. وهو يثير بقصيدته العصماء النزعة الانسانية من أعماق القلوب.

أما الأديب (جميل صائب) فهو يصف في قصته (له خهوما) أي (في حلمي) رزايا الحكم الـ استبدادي.

أما الأدباء والشعراء الآخرون الذين عاشوا في القرون الثلاثة الأخيرة:

أمثال (علي بگي) و(كردي) و(محوي) و(احمد مختار الجاف) و(زبور) و(بيكهس) و(عهريبي شهمر) و(قهناتي كوردو) و(آية الله) و(وشيد ياسمي) و(نوري) و(محمده نهمين زهكي) و(محمد علي عوني) و(توفيق وهبي) و(جلادت بدرخان) و(كامهران بدرخان) و(داماوي موكرباني) و(مهلا كاكه حمده) و(مهلا محمده دي كويي) و(الشيخ محمد الخال) و(عبدالرحمن قاسملو) و(رحيمي قاضي) و(احمد بك صاحبقران) وغيرهم ممن يصعب أحصائهم.

ففي آثارهم الأدبية والعلمية ما يدل على أنهم قد أغتنموا بالفكرة القومية التقدمية. بل انهم لم يطلبوا الحرية والأخاء والمساواة والعدل والإحسان للشعب الكردي فقط. بل طلبوها للأبناء الانسانية أيضاً. ويدلنا على ذلك أن بعضهم قد ألّفوا كتبهم بلغات غير اللغة الكردية، فلبعضهم المؤلفات الكثيرة باللغات العربية والفارسية والتركية علاوة على اللغة الكردية. ولبعضهم الآخر مؤلفات

باللغات الروسية والانكليزية والفرنسية والألمانية واليهودية. فأضافوا بنتائجهم شيئاً كثيراً الى الحضارة الانسانية.

أما كتاب الجيل الجديد وشعرانهم فتتقطر أفكار القومية التقدمية والاشتراكية والانسانية من آثارهم العلمية والادبية والفنية. نذكر منهم على سبيل المثال حسين الرشواني وكرم زهد وكامل زير وعبدالربيع ونريمان سعيد وعبدالستار كاظم الذين ضحوا بكثير من أموالهم وجهودهم في سبيل إعلاء كلمة الحق.

٣- المكتبة في منطقة الحكم الذاتي

توجد مكتبات تغلب عليها المطبوعات باللغة الكردية في مراكز المحافظات والاقضية في منطقة الحكم الذاتي، وفي المدارس الحكومية وجامعة السليمانية وفي بعض النوادي الثقافية. أما في (بغداد) فتوجد مثل هذه المكتبات في (مديرية الدراسة الكردية) وفي (القسم الكردي من جامعة بغداد) وفي (مديرية الثقافة الكردية العامة). أما المكتبات الشخصية للأفراد فكثيرة لا يمكن حصرها.

إلا أن أعداد الكتب الكردية ذات الأفكار القومية التقدمية قليلة مع الأسف الشديد، وبجانب الكتب الكردية هذه، توجد في بعض المكتبات كتباً تخص الشعب الكردي لكنها مكتوبة بلغات أجنبية. كما أنها تحتوي على كتب عالمية بلغات كردية وأجنبية أيضاً. وتحتوي المكتبات الشخصية والعامة عند الأفراد على مخطوطات كثيرة ونادرة كتبت باللغات الكردية والعربية والفارسية، ألفها أو ترجمها الكتّاب والعلماء الأفراد من مئات السنين الى الآن. وبهذه المناسبة أشير الى المكتبات الموجودة في بعض الجوامع والمساجد في كردستان أيضاً. فهي ذات أهمية كبيرة لأنها تحتوي على مخطوطات نادرة كتبها العلماء والأدباء الأفراد.

ومن الطريف أن نذكر أن كثيراً من المطبوعات والمخطوطات الكردية النادرة توجد في المكتبات العالمية الكبرى في كل من لندن وبرلين وباريس وموسكو ولينينغراد واستانبول وانقره وغيرها.

٤- محنة الكتّاب الكرد وعلمائهم

وإذا وجدنا الكتب الكردية، بين أيدينا قليلة في الوقت الحاضر. فلذلك اسباب عديدة أهمها:

١- إضطهاد الأدباء والأفراد وعلمائهم من قبل السلطات في العهود المباداة ومنعهم من الإنتاج الأدبي والعلمي والفني المتعلق بالشعب الكردي وباللغة الكردية.

٢- إتلاف الكتب الكردية من قبل السلطات العثمانية والرجعية على مر الدهور.

٣- صعوبة الحصول على إجازة للطبع والنشر لبُعد العاصمة عن المدن الكردية علاوة على تكاليف المراجعات للغرض المذكور.

٤- فقر أدباء الأفراد، وضعف إمكانياتهم المادية للطبع والنشر.

٥- كساد سوق الكتب الكردية بسبب عدم تشجيع التعليم والثقافة في العهود المباداة وعدم صدور كتب كردية الموافقة لاذواق اكثرية الشعب الكردي من النواحي السياسية والاجتماعية والفنية التي يهتم بقضايا الساعة.

٦- تفشي الأمية عند الشعب الكردي مما أدى الى إهمال الأدباء والعلماء الأكراد، وعدم تقدير نتاجاتهم العلمية والأدبية والفنية حق التقدير.

٧- عدم تجاوب معظم القراء الأكراد وكثير من المؤسسات الثقافية الكردية والمطابع الكردية مع حاجة المؤلفين والمترجمين الأكراد الى طبع ونشر وشراء نتاجاتهم العلمية والأدبية.

٨- غلاء أسعار الطبع، ومشاكل الطبع وقلة المطابع،... قد حالت دون تشجيع المؤلفين في القطر عموماً على وجه الخصوص على طبع نتاجاتهم العلمية والفنية والأدبية.

ورغم كل ذلك فإن كثيراً من المؤلفين والمترجمين الأكراد قد قفروا على أنفسهم وعبالهم، ووفروا المبالغ اللازمة لطبع كتبهم. فطبعوها ولكن لو عرفنا أن ألف نسخة من معظم تلك الكتب لاتباع إلا في غضون سنوات عديدة، قد تتجاوز العشرة سنوات احياناً. وأن بعض باعة الكتب وأمثالهم يخونون الأمانة فيهمضمون حقوق المؤلفين والمترجمين كما وأن الكتب المذكورة - تكون عرضة للفقدان والتلف والسرقة في كثير من الأحيان. لعلنا درجة محنة الكتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم في ميدان التأليف والترجمة والطبع والنشر.

٥- وما الأمل إلا بالعهد الجديد

ليس هناك وطني مخلص ينكر دور حكومة الثورة الحالية الموقرة في تشجيع الأدباء والعلماء والفنانين الأكراد على الإنتاج القومي.

ففي السنوات العشرة الأخيرة تقدمت الثقافة الكردية كمأ ونوعاً، خطوات واسعة الى الأمام. فظهرت مئات الكتب وعشرات المجلات والصحف الكردية الى حيز الوجود، وهي مملوءة بالأفكار القومية التقدمية. فجميع الكتب اللازمة للدراسات الابتدائية والاعدادية ألفت أو ترجمت باللغة الكردية وطبعت ونشرت من قبل مديرية الدراسة الكردية العامة. وكثيراً من الكتب والصحف والمجلات العلمية والأدبية والثقافية أصدرها المجمع العلمي الكردي ومديرية الثقافة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، وإتحاد الأدباء الأكراد، ومكتبة جريدة التآخي العائدة للحزب الديمقراطي الكردستاني، وجامعة السليمانية، ومنظمات الحكم الذاتي.

فعليه نأمل أن يخلق مؤسسات جديدة لغرض طبع آثار المؤلفين والمترجمين الأكراد، سواء كانوا أحياء أم أمواتاً. وأن يشجع العلماء والأدباء الأكراد على الانتاج العلمي والأدبي والفني لخدمة الثقافة الكردية التقدمية ومصلحة وحدة العراق الوطنية.

٦- مقترحات لاثراء المكتبة الكردية التقدمية وتطويرها وازدهارها

وبهذه المناسبة نقترح ماييلي، تكملة للفائدة، وخدمة للمكتبة الكردية التقدمية ودورها في خدمة الفكرة القومية التقدمية:

١- فتح المكتبات العامة في كافة مراكز الأقضية والنواحي في منطقة الحكم الذاتي وتزويدها بالكتب الكردية التي تخدم فكرة القومية التقدمية. وكذلك بالكتب المدونة باللغات الاجنبية التي تخدم الثقافة الكردية التقدمية.

٢- إحياء التراث القومي الكردي التقدمي، وذلك بإعادة طبع الكتب الكردية المفيدة والمهمة، وطبع المخطوطات الكردية التي خُلفها الأديباء والعلماء الأكراد دون طبعها بسبب فقرهم أو إضطهادهم أو سوء ظروفهم.

٣- نقل المؤسسات والدوائر المتعلقة بالثقافة الكردية الى منطقة الحكم الذاتي عموماً وأربيل خاصة، حتى تنمو وتتطور في بيئتها الطبيعية الملائمة لها... وأقصد بذلك نقل المجمع العلمي الكردي ومديرية الدراسة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، ومديرية الثقافة الكردية العامة، وإدارات الجرائد والمجلات الكردية، وإتحاد الأديباء الأكراد، وما شابه ذلك. إذ بها تترين المنطقة.

٤- إعطاء إجازات طبع الكتب في مراكز المحافظات الكردية من قبل سلطة المحافظة، نيابة عن مديرية الرقابة على المطبوعات الكردية في وزارة الاعلام. لأن مراجعات المؤلفين الأكراد و مترجميهم لدائرة الرقابة في بغداد تكلفهم أوقاتاً وأموالاً كثيرة وأنعاباً لا قبل لهم بها.

٥- الدقة في تعيين الخبراء من ذوي الاختصاص من أصحاب الثقافة الواسعة عند النظر في المؤلفات والمترجمات الكردية المقدمة الى مؤسسة التأليف والترجمة والنشر (المطلوب تأسيسها) للرقابة على المطبوعات الكردية لأن الحوادث دلت على أن بعض الخبراء يسيؤون إستعمال سلطاتهم.

فيحيدون عن جادة الحق والصواب عند إبداء آرائهم حول الكتب المحالة اليهم.. الأمر الذي دفع كثيراً من الأديباء والعلماء الأكراد الى اليأس والقنوط في أمر طبع آثارهم العلمية والأدبية والفنية. وكذلك أدى الى الأساءة بسمعة الدوائر المختصة.

٦- تكليف المؤلفين الأكراد من ذوي الكفاءة والإخلاص، للقيام بالتأليف والترجمة في الموضوعات المتعلقة بالشعب الكردي باللغة الكردية، وذلك وفق خطة مدروسة معينة، بحيث تسد حاجيات الثقافة الكردية وتغذيتها من كافة وجوها، وتقدم الحاجيات الفكرية والروحية والقلبية اللازمة لكافة جماهير الشعب الكردي، من أطفال وشباب ورجال وشيوخ ونساء من مختلف المهن والأعمال.

٧- ومن الواجب أن أشير الى ضرورة إصلاح المنهج التعليمي في كافة المدارس الإبتدائية والثانوية والجامعات في العراق، وذلك بقدر تعلقه بتاريخ الشعب الكردي، وجغرافية كردستان، والأدب الكردي مشاكل الشعب الكردي السياسية والإجتماعية والإقتصادية، بحيث يشعر التلميذ أو

الطالب الكردي بأنه متساو تماماً في الحقوق الثقافية وواجباتها بالطالب العربي. وكذلك في حرية الفكر والضمير، إذ أن هذا النوع من الإصلاح سيؤدي حتماً إلى ثمرات يانعة في عقل الأخوة العربية الكردية، والوحدة الوطنية في العراق.

وهي ثمار تستهدفها القومية التقدمية، والاشتركية، وكل نزعة انسانية متقدمة.

٨- الختام

هذا وفي الختام أقول: إن الحرية لا تأتي إلا بعد إزالة المظالم الإجتماعية كالفقر والجهل والمرض. والوحدة لا تتأتى إلا بعد تذوق الحرية من قِبَل الشعب العراقي عموماً في العراق على حد سواء. ولا تزول المظالم الإجتماعية من فقر و جهل ومرض إلا بعد تطبيق الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الإسلامي الحنيف.

وهذا ما نامله من المسؤولين المخلصين. وهذا هو ما يريده كتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم منذ أقدم العصور التاريخية حتى اليوم.

- والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته -

(شاكر فتاح احمد)

«خاوهنى پرۆژهى خوێندده وارى كورد»

١٩-٨-١٩٧٧

ملاحظة/

عند طبعها حذف منها بعض الجمل، كما وعملوا فيها أقلامهم.

الكاتب ٢٣/١٠/١٩٧٧

١- سجلت هذه الملاحظة باللغة الكردية على ظهر الصفحة الأخيرة من البحث وبخط كاتبه مع التوقيع.

٢- نشرت الترجمة الكردية لهذا البحث في مجلة (الحكم الذاتي) العدد (٥) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٢٩

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين) و (اللياذة) شاكر فتاح

نيسان ١٩٨٥

أعد للحلقة الدراسية للأدب المقارن التي تقيمها كلية الآداب - جامعة صلاح الدين بالتعاون مع رابطة نقاد الأدب في العراق

١٣-١٦/٤/١٩٨٥

نبذة تاريخيه عنا أحمددي خاني

وتحفته الخالدة - مم وزين

ولد (أحمددي خاني) في مدينة (بايهزيد) الكائنة في كردستان تركيا سنة (١٦٥٠) وتوفي سنة (١٧٠٦) وكان والده (الشيخ ألياس) من عائلة عريقة تنتمي إلى عشيرة (خانيان) القريبة من مدينة (بايهزيد).

درس علوم الدين واللغات الكردية والعربية والفارسية والتركية وآدابها في المدارس الدينية الموجودة في مدن (أورفة) و(اخلات) و(بتليس)، وسافر الى (سورية) و(مصر) و(اسطنبول) أيضاً. ودرس مؤلفات (نظامي) و(جامي) و(مهلاي باتي) و(مهلاي جبري) و(علي حبري) و(فهمي تهران) وأفاد منها. وقد عيّن أخيراً مدرساً في (جامع مرادية) الكائن في مدينته (بايهزيد) وعلى مرور الزمن أصبح عالماً وأديباً وشاعراً وفيلسوفاً ومتصوفاً كبيراً، وله آثار باللغة الكردية والعربية والفارسية والتركية.

أشتهرت منها باللغة الكردية ثلاثة هي: ١- قاموس باللغتين العربية والكردية بالشعر. أسمه (نوههار) أكمله في سنة ١٦٨٣. ٢- كتاب (عقيد أيماني) وهو عبارة عن (٧١) شعراً. ٣- تحفته الخالدة (قصة مم وزين) التي أكملها سنة ١٦٩٤. وقد ترجمت قصته هذه إلى عدد كبير من اللغات الحية كالروسية والألمانية والفرنسية والتركية الفارسية والأرمنية والعربية واللهجات الكردية المختلفة. وطبعت أكثر من عشرين مرة كلها أو قسم منها. ومن الجدير بالذكر أن (قصة مم وزين) الفولكلورية قد وجدت قبل (أحمددي خاني) بقرون. إذ قيل أن حواث القصة قد وقعت سنة ١٣٩٣ ميلادية لكن (أحمددي خاني) قد سكبها من جديد وطهرها من الخرافات والأباطيل وقد أفرغ فيها علمه وذوقه وتجربته الفنية، وجعلها قصة خالدة نابعة من صميم حياة الجماهير الكردية، بحيث يتقبلها الذوق السليم والعقل الحكيم. وتتألف القصة من (٢٦٧٣) بيتاً شعرياً قسمت على (٩٥) بنداً. يتكلم في بنودها الاربعة الأولى حول تجسيد الله وإحترام النبي والدعاء. ويتكلم في البندين التاليين حول عادات وأخلاق وسلوك الشعب الكردي وتقاليده، ووضعه السياسي والاجتماعي ويوضح فيها اسباب شقائه وتخلفه وعوامل تغلبه على مشكلاته وتقدمه، موجهاً آياه الى امانيه العليا حيث يتنعم فيها بالحرية والسيادة والسعادة والصحة والنجاح والكمال الثقافي والاجتماعي. أما البنود الباقية فتتكلم حول القصة ذاتها. وفي الختام يوجه أبطاله الى اللجوء الى الله حيث بواسطة تطبيق تعاليمه الكريمة يستطيع الشعب الكردي أن يبلغ أهدافه ويحقق أمانيه. ومن الجدير بالذكر أنه يعرفنا بحضارة وثقافة كرديتين أصيلتين في ثنايا قصته.

القصة مختصر

قصة (مم وزين) هي قصة حب طاهر نقي لم يتنافس، يرتفع إلى أعلى درجات الإخلاص والتفاني المتبادل بين العاشقين، أحدهما أسمه (مم) وهو كاتم السر لأمير جزيرة بوتان (الأمير زين الدين)،

والآخر أسمها (زين) وهي أخت (الأمير زين الدين). وكان في نية (الأمير زين الدين) تزويج أخته بكنام سره، بسبب صداقته الحميمة مع (تاج الدين) الذي هو صهره، ومن أعز أبطال أمارته، لكن شخصية قذرة حاقدة على (تاج الدين) وهو حاجب للأمير (زين الدين)، أسمه (بهكر مەرگهوه)، يتدخل في الأمر، فيؤثر في قلب الأمير سلباً في إحدى حالاته النفسية، فينقلب الأمير على (مم وزين)، ويقرر عدم تزويجها وأيداع (مم) في السجن، وعزل (زين) في غرفتها إلى سنة كاملة. وعندما يعود الأمير زين الدين إلى رشده، أثر ثورة عارمة يشعلها صديق (مم) الحميم (تاج الدين) مع جمع كبير من إخوانه وأقاربه وأعوانه، ضد الأمير زين الدين بسبب ظلمه على (مم وزين).

يوافق الأمير على تزويج أخته من (مم). وأخراج (مم) من السجن وإجراء حفلة كبيرة أرضاء لهما. ولكن ذلك حدث بعد فوات الأوان. إذ لم يبق من حياة العاشقين سوى يوم أو يومين حتى يتوفيان تحت تأثير الضعف والهزال والأمراض والهموم والأحزان. ولكن (زين) طلبت من أخيه الأمير زين الدين أجراء الحفلة بعد وفاتها لمدة أسبوع كامل، والقيام بأعمال الخير في سبيلها لمدة سنة كاملة، يترحم فيها الأمير على الناس والفقراء والمحتاجين والبؤساء والمنكوبين، وقد أعترف الأمير زين الدين ذنوبه ومظالمه ساكباً دموعه الحزينة على نهاية العاشقين وقام بجمع ما طلبته أخته (زين). أما الشقي (بهكر مەرگهوه) فقد لاقى حتفه على يد البطل (تاج الدين) صديق مم. وتنتهي القصة يتوجه أبطال القصة إلى الله.

إلقاء الضوء على قصة مم وزين

إن قصة (مم وزين) التي ألقها خاني قصة كردية خالصة ذلك لأن (أحمدى خاني) قد دفعه إيمانه بالله وتمسكه بشريعة الله، أن يجب قومه، الشعب الكردي، ووطنه كردستان، والإنسانية جمعاء فقام بإبراز مشاكل الشعب الكردي الإجتماعية والسياسية وآمال قومنا وآلامه في صورة (قصة مم وزين) التي أبدع في إخراجها ببراعة خارقة.

وعلاوة على ذلك فقد عرض علينا خاني جمال الطبيعة في كردستان، وجمال فتيات وفتيان الشعب الكردي، وحياة الطبقة الفقيرة المملوءة بالكذب والآلام، مع أخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا الثرية المملوءة بالخير والبر والكرامة، وأخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا المملوءة بالتقصير والنقصان. وكذلك بين لنا ثقافتنا وحضارتنا الكرديتين، في ذلك الوقت وأن كلاً من (مم) و(زين) الذين هما عبارة عن فتى وفتاة جميلي الخلق والخلق وهما من أصحاب النفسية الحرة والأفكار المتحررة، إنما يمثلان الشعب الكردي العريق في الجمال والشجاعة والمروءة، وفي الحب والصداقة الخاصة، وفي الوفاء بالعهد، وفي مقابلة الطيبة بالطيبة، وفي التضحية بالمال والنفس في سبيل المبادئ السامية وكذلك في الآمال والنضال في سبيل الحرية والكرامة. وكما أن كلاً من (مم) و(زين) أصيبا بالمرض والنكبة والدمار بسبب ظلم (أمير جزيرة بوتان)، (الأمير زين الدين)، الذي منعهما من التمتع بحريتهما في الزواج، والذي أفقدتهما الهموم والآلام والحسرات حياتهما في نهاية الأمر فإن الشعب الكردي كذلك، في

عصر (أحمدى خاني) كانت قوى الإستعمارين العثماني والفارسي، واستبداد الامراء المحليين قد افقدته الحياة الرغيدة السعيدة الحرة الكريمة.

إن الفقر والجهل والمرض أللتي أصيب بهم الشعب الكردي آنذاك، كان (خاني) قد أدرك أنها أما كانت من نتاج ظلم المستعمرين واستبداد الامراء المحليين. ولذلك يظهر خاني تلك المظالم في قصة (مم وزين) بصورة واضحة ومكشوفة. إنه يظهر ظلم (الامير زين الدين) وفسوة قلبه وعدم تفهمه وأنانيته ومخاوفه في صورة إيداء (زين) و(مم) وكسر قلبيهما بوضوح. وكذلك يظهر نضال الأبطال والمقاتلين: (تاج الدين) و(عارف) و(چمكو) أولاد (أسكندر)، وأصدقائهم الحميمين: (مم) و(زين) و(ستي) و(جهيزه بوون) و(گورگين) ابن الأمير زين الدين وحماتهم من مخلصي الجماهير الكردية، الذين عزموا على الاتحاد والتعاون والمحبة، ضد مظالم الأمير زين الدين بما فيهم من قوة ومثانة ومنعة.

إن الأمير زين الدين الذي لم يعط أذنا صاغية لنصائح بطله المغوار الشهم والشجاع والحكيم، ذي القوة والمنعة، (تاج الدين)، الذي كان زوج أخته (ستي)، كان يستمع الى أقوال (بهكر مهرگوهرد) ذي القلب الحقود واللسان البذئ، وهو الأناني الخائن، الذي لم يكن يرتاح إلا بإيداء الناس الارباء مثل (مم) و(زين) و(تاج الدين)، وإشعال نار الفتن والحروب بين الناس بافتراءه وتحريضاته. إن الأمير (زين الدين) الذي كان قاسي القلب وبعيدا عن الله والعدل والسلوك العلمي، لم يقبل بأن يستشير أو يسأل أحداً حول المشكلة التي حدثت بينه وبين (مم و زين)، أو بينه وبين (تاج الدين)، ولم يهتم بأي تحقيق أو محاسبة حولهما، قد حمله الطيش والغرور على إرسال (مم) المنكوب الى أعماق السجن وعزل أخته المسكينة (زين) في غرفتها لمدة سنة كاملة، قد أدت تصرفاته النكراء هذه الى يؤس هذين المسكينين وشقائهما حتى أشرفا على الموت دون الحصول على تزوجهما ووصالهما. نعم أن ذلك الأمير زين الدين، نفسه يضطر، تحت ضغط الثورة الشعبية العارمة تحت قيادة البطل (تاج الدين) التي قامت ضده، يضطر الى الخضوع الى الحق والعدل والنظام، يضطر الى اعادة الحرية الى العاشقين (مم) و(زين). ويضطر أيضاً أن يعترف بذنوبه ومظالمه تجاه أخته (زين) وكاتم سره (مم)، يسألهما الغفران. كما ويضطر أن يغسل ذنوبه بأيديه أيضاً. فيسمح بتزويج أخته البرينة (زين) من كاتم سره المخلص والبرئ (مم). ثم يقوم بتنفيذ جميع وصايا أخته (زين) بعد وفاة العاشقين. فيحمل بيده جثة (زين) ويضعها بجانب جثة (مم) في قبر واحد. ثم يقيم حفلات فاخرة بمناسبة زواج هذين العاشقين بعد وفاتهما تدوم أسبوعاً كاملاً. كما ويقوم بأعمال الخير لمدة سنة كاملة مع الفقراء والمحرومين والمنكوبين والشكالي والايتام والأسرى والمساجين. وذلك طبقاً لرغبة أخته الراحلة (زين) ولأن كان (الأمير زين الدين) في مبداء الأمر رجلاً عظيماً، حكيماً، شجاعاً سخياً، كريماً، نظيف القلب واللسان، لكنه بسبب عدم تفهمه للأشياء، وضعف أعصابه، وأنانيته، كان يخطأ أحياناً، فيعين الموظفين من الرجال الفاسدين. وكان (بهكر مهرگوهرد) أحدهم يقوم بوظيفة الحاجب في ديوانه. وكان الأمير يتعلل في ذلك بأن تسيير أمور الإمارة أحياناً يتطلب تعيين مثل هؤلاء الرجال الفاسدين؟ إن (أمير جزيروبتان) الذي كان قد عين (بهكر مهرگوهرد) ليقوم بوظيفة (الحجاجة) في ديوان إمارته، قد

ذاق وبال هذا الخطاء الفادح. وبعبارة أخرى حصد الأمير ما زرعه عيناً... وكانت النتيجة المؤلمة أنه فقد أخته الجميلة اللامعة النادرة المثل (زين)، وقد كاتم سره البار الأمين، (مم).

كما وفقد محبة وإحترام قائدته (تاج الدين) وماله اخوان وأصدقاء وأعوان وأبناء الشعب أيضاً... بل أنه حتى يعد أن عاد إليه عقله ووعيه، لم يخلص من الطعن والإهانة الذين وجهها إليه من قبل (مم) و(تاج الدين) و(زين) و(ستي) أخته... أما (بكر مذكرهوه) فكانت نتيجته أن قتل على يد (تاج الدين) أثناء ثورة نفسية عابرة بعد أن سمع بموت صديقه الحميم (مم)... وكادت ثورة الجماهير الكردية تؤدي بحياة الأمير زين الدين نفسه وبإمارته لولا تداركه الأمر بسرعة وخزم وحكمة.

ومن ثم فإن هذه المؤشرات من قبل (أحمدى خاني) في قصته (مم و زين) تعطينا أمالاً قومية ووطنية وإنسانية لا تقدر بثمن. إذ أن الشعب الذي يسعى لتحقيق أهدافه القومية والوطنية والانسانية، بروح البطولة والتضحية والرجولة الحققة، لابد أن ينال مثله العليا في العزة والكرامة. أما ندم (الأمير زين الدين) على أفعاله وتصرفاته السيئة تجاه (مم) و(زين)، وتحرك ترحمه نحوهما، وقيامه بتنفيذ مطالب هذين المنكوبين فإنما يدل على أن الشعب الذي يناضل في سبيل أهدافه النبيلة في حدود الحكمة والدين والرجولة الحققة والشرف، فإن طبيعة الرؤساء والزعماء والامراء، سوف تضطر الى الخضوع الى الحق والعدل، وتتطور حسب إرادة الشعب وإحتياجاته المشروعة، وتقبل الى البر والطيبة والأحسان.

وهكذا تظهر لنا قيمة (قصة مم وزين) لأحمدى خاني، وأهميتها وفوائدها، سواء كان ذلك في حقل السياسة، أو الثقافة، أو الإجتماع أو غيرها.

إنها قصة، تريح عيوننا، كالورود المعطرة، بجمالها الاخاذ، وتنعش قلوبنا بمعانيها الثرية الزاخرة، وبأمكانتنا الاستفادة منها عبر العصور والدهور. لانهما تعلمنا معاني الخلق الرفيع، والأعمال الحسنة والسلوك اللائق، وتدريبنا على الروح الوطنية وتطبيق القوانين الإلهية والمعاملات الإنسانية.

«بذة تاريخية عن (اللياذة)»^(١) وصاحبها هوميروس

في القرن الخامس قبل الميلاد، أمر (بيرقراتوس)، حاكم (أثينا) بتشكيل لجنة ثقافية، مؤلفة من بعض الأدباء والشعراء، لتسجيل قصتي (ألياذة) و(نوديسسه) آخذين إياهما من أفواه الرواة. وبهذه العملية دخلت القصتان المذكورتان تاريخ الادب. وسُمِعَ قصتي (ألياذة) و(نوديسسه) عن لسان (هوميروس) الذي كان قصاصاً وراوياً وذا صوت شجي^(٢)، يتجول بين المدن اليونانية وقراها، ويغني هاتين القصتين بين الجماهير مستعملاً معهما كما نحتاجه ويدخل السرور الى قلوب المستمعين، وكان يقرأ القصتين شعراً. ولا زالت هاتان القصتان تؤثران في قلوبنا بصورة ساحرة، لأن الطفولة البشرية متجسدة فيهما من حيث جمالهما وبلغتهما وفصاحتها وبساطتهما. أنهما قصتان قوميتان، يعتبران من أشهر القصص اليونانية والعالمية. ويعتبران أيضاً ينبوعاً للآداب والقصص التمثيلية والفنون العالمية.

أما (هوميروس) فكان رجلاً أعمى. يعتبره البعض مؤلفاً للقصتين المذكورتين واضعاً أيهما شعراً في سنة ٩٠٠ ق. م. وناقش الآخرون بعضهم بعضاً حول وجوده، وعدم وجوده، وتأريخ وضع القصتين، ومكان وضعهما، إلا أن هذا الجدل لا ينقص من قيمة القصتين. إذ على الرغم من مرور نحو (٣٠٠٠) ثلاثة آلاف من الأعوام على القصتين المذكورتين، فأنهما مازالان تحافظان على حيويتهما وأهميتهما وقيمتهما بين الأدباء ومحبي الادب ومعارفيه حتى الآن. أما (حرب طروادة) التي وضعت القصتان بسببها، ويسبب ما خرجت منها من النتائج، فإنها ترجع الى السنين الواقعة مابين القرن الحادي عشر والقرن العاشر قبل الميلاد، حيث كانت حضارة الانسان في مقتبل عمرها.

خلاصة قصة ألياذة

إن قصة (ألياذة) مليئة بحوادث الحب والمجازفات، والمعارك والحروب، والخلاقات والشقاق بين المنافسات، بين أبطال (طروادة) و(اليونان)، وألهمت، وأتباعها. ومليئة أيضاً بالحوادث الصعبة الخطرة والمحيرة،

١- ألياذة هوميرس Iliade: ملحمة يونانية في ٢٤ نشيداً، تروي اخبار حرب طروادة بين الأغريق والطوراديين، من رونغ الشعر الملحمي العالمي، عرّبها شعراً (سليمان البستاني) ونشرها دار الهلال بمصر عام ١٩٠٤ مصدراً بمقدمة في هوميروس وشعراء اليونان.

٢- هوميروس Homeros (القرن ٩ ق. م.): ولد في آسيا الصغرى، شاعر ملحمي يوناني. قيل أنه كان أعمى، نسب إليه المؤلفون اليونان أشعار (الألياذة) و(الأوديبية) و(الأغاني الهوميرية) التي أُنثرت تأثيراً عميقاً على مستقبل الشعر اليوناني.

مع حياة متنوعة الجوانب، ومبادئ تثير العجب، لاتقبل عقولنا كثيراً منها. وأشتهرت هذه القصة بصورة واسعة، حتى أنها تُرجمت الى معظم اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الكردية والعربية. انها قصة تتيح للقارئ الاطلاع على طرز الحياة والمعيشة والمبادئ ونوع الحكم السائد في بلادي (اليونان) و(طروادة).

دامت الحرب بين اليونان وطروادة نحو عشر سنين بسبب تصرفات أمير مملكة طروادة المدعو (پاريس) أبن الملك (پريام)، الطائشة، المنحطة، الخالية من الذوق والكياسة والعدلة والوفاء وإحترام الناس. كان (الأمير پاريس) قد قام بجولة خاطفة مع أتباعه على ظهر سفينة في بحر اليونان. فصادفته في البحر زوبعة هائلة صرعت السفينة الى أن وجد نفسه عارياً على شواطئ بحر اليونان ملقاة جثته على الارض، ليس فيها أحد، ودون أتباع. وكان من حسن حظه أن مرت به نساء من بيت ملك (أسپارطة) ساعدته على تجهيزه باللباس اللازمة، ليسقنه الى دار الملك (مينيلاس).

وكان الملك الأسپارطي قد تقبله برحابة صدر وأكرم وفادته وأحترمه إحتراماً يليق بملك نحو أمير مملكة مينيلاس. إذ أستطاع أن يغري (هيلين) زوجة الملك على الفرار معه الى بلاده (طروادة) الكائنة في (آسيا الصغرى). فأثبت (پاريس) بذلك، عدم وفائه، وانحطاط أخلاقه وسفالته التي لا

تغتر. وكانت (هيلين) ملكة اسبارطة جميلة فاتنة تأسر القلوب. وكانت عزيزة لدى الملك الأسبارطي (مينيلاوس). ولذلك كانت حادثه الخطف هذه الممزوجة بالخيانة الزوجية، من أجل حب ساقط رخيص، قد حركت عواطف الملوك والأمراء والجماهير اليونانية رغم إختلافاتها وإنقساماتها، نحو الملك (مينيلاوس) المسكين، فشكلت قوة عسكرية هائلة وشملت ألف سفينة، وأجهت إلى (بلاد طروادة) لمحاربتها ومعاقبتها واسترداد (الملكة هيلين) منها. وبعد حروب دامت نحو عشر سنين انتهت (بحرب طروادة) الشهيرة، سقطت طروادة بيد اليونانيين، واسترجعت منها الملكة (هيلين)، بعد أن قضى على حياة عشرات الألوف من الطرفين، ودمرت مدينة طروادة والمدن والمقرى المجاورة لها وعبث بالسكان الموجودين فيهما، علاوة على السلب والنهب وسبي النساء في جميع أنحاء تلك المملكة.

إلقاء ضوء على قصة ألياذة

رغم أن وجود الأديان السماوية وظهور الأنبياء، سبق وقوع حوادث قصة ألياذة بكثير من القرون، فكما يظهر من محتويات تلك القصة كان بلاد اليونان خالياً عن أية فكرة حول وحدانية الله وإذن فليس غريباً أن نجد آلهة متعددة وآلهات متعدّدات في ثنايا قصة ألياذة، أمثال (زيفس) كبير الآلهة. و(أثينا) الهة الحكمة. و(أفروديت) آلهة الجمال. وأبو آلهة الشعر. و(هيرا) زوجة (زيفس). و(قولكان) إين (زيفس) و(تيتس) ملكة البحر وأم أحد أبطال القصة وأحد الملوك اليونانيين (أثميلى). و(آرس) آلهة الحرب.. وكان اليونانيون يعتقدون أن الآلهة يتصفون بنفس الصفات التي يتصف بها البشر ما عدا انهم خالدون لا يموتون، لكنهم لهم القوة والسلطة أكثر من البشر. وهذا يعني أنهم قد يعملون أعمالاً حسنة وأعمالاً سيئة لاتليق بهم. وكثيراً ما يرتكبون المخاصمات والتدخلات أثناء سير الحروب في قصة ألياذة هذه ومنهم من يقوم بشر الأعمال وأقذرها مثل (آرس) إلهة الحرب. ولكن رغماً عن أن هؤلاء الآلهة وتلك الآلهات كانوا مزيفون لا أساس لهم من الصحة، فأن حوادث حرب طروادة ليست بعيدة ان تكون واقعة تماماً.

رغم ان خطف زوجة ملك أسبارطة (هيلين) من قبل الأمير المستهتر (باريس) جريمة كبيرة لا تقس كرامة الملك (مينيلاوس) وحده، بل تقس كرامة اليونانيين عموماً، فأنني أميل الى الاعتقاد بأنه كان بإمكان الملك (مينيلاوس) الانتقام من الأمير السافل (باريس) والمخطوفة الخائنة (هيلين) وحدهما، دون اللجوء الى تلك الحروب التي دامت زهاء عشر سنين، والتي راحت ضحيتها عشرات الألوف من الناس، بالإضافة الى تدمير المدن والمقرى وسبي النساء والسلب والنهب والمظالم الأخرى داخل الملكتين المجاورتين.

كما أن الملك (پريام) كان بإمكانه معاقبة ابنه الشرس (باريس) وإعادة المخطوفة (هيلين) الى زوجها الملك (مينيلاوس) مع تقديم الاعتذار وتقديم الهدايا اللاتقة تعويضاً للملك المذكور، حقناً للدماء والدمار الذي لحق بالطرفين وبلادهما.

اما أنهما لم يقوما بذلك، فانهما مسؤولان عن جميع مالحق بالبلدين من سفك الدماء والحاق

الأضرار الفادحة. إذ يعتبران ملكين أنانيين فضلاً مصلحتهما الشخصية وعظمتها الفارغة على مصالح قوميتهما. أولم يكن بالإمكان معالجة تلك المشكلة بالطرق السلمية ووساطة ملوك محايدين محترمين؟...

إن محور القصة هذه هو الحب الذي نشأ بين ناكر الجميل الأمير المستهتر (باريس) وبين الزوجة الخائنة (هيلين). ولكن أي حب هذا الذي أدى إلى الزنا والفعل المحرام؟ وكيف قبلت نفس الملك (مينيلاوس) أن يستعدها من الطرواديين؟... والقصة ساكتة عن مصير (هيلين) الخائنة بعد تسليمها إلى زوجها الملك (مينيلاوس). فيا للغرابة؟... كما أنها ساكتة عن مصير الأمير المستهتر (باريس). لكن الروايات الشعبية دلت على أن (باريس) قد قتل، بعد أن قتل هو البطل اليوناني (أثيل) خلصة.

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين وألياذة)

١- محور القصتين هو الحب. ولكن (الحب) الموجود في قصة (مم وزين) هو حب طاهر نقي غير مدنس. أما (الحب) الموجود في قصة (ألياذة) فحبٌ ساقطٌ مرذول. لأنه مقرون بالخطف والخيانة الزوجية والزنا. الحب في قصة (مم وزين) أدى إلى حفظ السلام ورفعته الجاه ومنفعة الفقراء والمنكوبين والعاجزين والأسرى والمسجونين، من جميع الطبقات؟ أما الحب في قصة (ألياذة) فقد أدى إلى الهروب وسوء السمعة وقتل عشرات الألوف من الناس من الطرفين وتدمير بيوتهم وخراب ديارهم.

٢- نجد في قصة (مم وزين) إلهاً واحداً قهاراً أزلياً وزدياً هو الله تعالى عزوجل، آله الخير والبركة فيقيم العدل ويرحم الضعفاء ويقاوم الظلم والفساد. أما في قصة (ألياذة) فنجد آلهة والآلهات متعددة، وكلها خرافية لها صفات حسنة ولها صفات سيئة كالبحر سواء بسواء وليس لها صفات الله القادر على كل شيء، أو التنزه عن الأعمال والأخلاق المنكرة. كان لهؤلاء الآلهة والآلهات ضلع كبير في عوامل الهدم والتخريب في طروادة ومآسيها.

٣- أن كلا من القصتين كتبت بلغة أدبية راقية وشيقة تبعث على الشروق إلى قرائتها. أما قصة (مم وزين) فهي عبارة عن (٢٦٧٣) بيتاً من الشعر، قُسمت بين (٩٥) بنداً. ألفها (احمدي خاني) في مدينة (بايزيد) الكائنة في كردستان تركيا في سنة (١٦٩٤) على أساس من العلم والمنطق والعقل والواقع، بعيدة عن الحرافات والاباطيل، تنتهي بتمجيد الله الذي خلص أبطال القصة المؤمنين به من الحزن والألم وسفك الدماء والخزي والعار، الأمر الذي أفاد الجماهير الكردية في أمانة (جزيرة بوتان) أعظم فائدة، وهي قصة كردية تنبع من قلوب الجماهير الكردية ومصالحها المشتركة، وقعت حوادثها في سنة (١٣٩٣) ميلادية.

أما قصة (ألياذة) فهي قصة يونانية وقعت حوادثها بين القرنين الحادي عشر والعاشر قبل الميلاد، إلا أنها سجلت ودخلت التاريخ في القرن الخامس قبل الميلاد، ويقال أنها وضعت من قبل مغني أعمى اسمه (هوميروس)، وهناك اختلافات بين الكتاب والأدباء حول وجود شخصية هوميروس والزمن الذي

ألف فيه القصة ومن هو مؤلف القصة؟. وهي تتألف من (١٦٠٠٠) بيت من الشعر قسمت الى (٢٤) فصلاً، كتبت باللغة اليونانية. وحوادث القصة وقعت في كل من بلاد اليونان وبلاد مدينة (اليون) الكائنة في الارض المسماة طروادة. والقصة تحتوي على كثير من الخرافات والأوهام والأباطيل، وهي تنتهي بالخراب والدمار والحزي والعار وسفك الدماء الهائلة في كل من البلدين، كما تحتوي على إختلافات هائلة ومشاكل مثيرة بين أبطال القصة والآلهة والآلهات المتعددة. ويتبين من محتويات قصة (ألياذة) أن الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونية) لم تستفد منها شيئاً، بل كسب الآلام والنكبات وسفك الدماء والعار وكل الانتهاكات على العرض والمال والديار نتيجة أنانيات الأمير باريس وملكي أسبارطة وطروادة.

٤- نجد في قصة (مم وزين) أن الأمير زين الدين يقوم بعملين، أحدهما سلبي لحبسه (مم) وعزله (زين) لتلك المدة الطويلة، وثانيها إيجابي خضع لدافع الحق والعدل والرحمة كما اقتضت بذلك الشريعة الإسلامية وصلة الرحم والمصلحة العامة. فكانت النتائج سارة مبهجة ونافعة لكل من (مم) و(زين) والجماهير الكردية.

أما مواقف الملك الأسبارطي (مينيلاوس)، والملك الطروادي (پريام) والأمير لطرودي (باريس) والملكة المخطوفة (هيلين) فكانت سلبية، ولذلك كانت النتائج مولة وضارة جداً بمصلحة الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونية).

٥- ظهر تحيل فنية الطيف في كل من قصتي مم وزين وألياذة. ففي قصة (مم وزين)، بدل كل من (مم) و(تاج الدين) ملابسهما بملابس النساء، حين خرج الناس للاحتفال بعيد نوروز. وكذلك بدلت كل من (زين) وأختها (ستي) ملابسها بملابس الرجال في نفس اليوم. كما أن (حيزبون) مربية (زين) و(ستي) قد بدلت ملابسها بملابس الطبيب الرجل، وكانت النتائج سارة بهيجة وناجحة.

اذ أدت الحيل الفنية المذكورة الى تعارف الشاين مع الشابتين وتزويجهما وحفظ المملكة من الدمار ومنع سفك الدماء ورفع الشعب والإمارة. أما في قصة ألياذة، فإن الحصان الكبير الخشبي الذي صنعه اليونانيون وأخفوا أبطالهم فيه وتركوه للطروديين يدخلونه الى داخل مدينتهم اليون قد سبب سقوط طروادة وتدمير المدينة وسفك الدماء ونجاح اليونانيين في استرداد الملكة العاهرة (هيلين).

٦- ان أبطال قصة (مم وزين) باستثناء حاجب الأمير (باكرمه ركهوهر) لكل منهم شخصية قوية نهيلة تشير اعجاب القراء، فيستحقون الاحترام والتوفير لحسن أخلاقهم وسلوكهم ورفعته نفوسهم، وروح الأيثار الموجود فيهم. ويستحقون أيضاً الإقتداء بهم من قبل من يقرأ قصتهم (مم وزين).

أما أبطال قصة (ألياذة) فبسبب سلباتهم وأنانيتهم ومظالمهم فإنهم لايشيرون إعجاب القاري، لأن أعمالهم الإجرامية قد حطمت مملكتين عظيمتين في الحضارة والرفي في ذلك الوقت. ولذلك فلا يستحقون الإقتداء بهم من قبل قراء قصتهم (ألياذة).

٧- ونظرا لما سبق بيانه، فإني أعتقد أن (قصة مم وزين) أعلى مستوى وأثقل وزناً من (قصة ألياذة)

من الناحية الروحية والأدبية والعلمية والثقافية. لأنها تُعلّمنا الصدق والوفاء والتضحية في سبيل الواجب والتمسك بأهداب جميع الفضائل الأخلاقية والدين الإسلامي الحنيف، ومحافظة المصلحة العامة. بينما لا نجد مثل هذه المزايا الحميدة في قصة (ألياذة). وأقول في الختام: حبذا لو أُعْظِ (خميني) بالقصتين المذكورتين أعلاه، ورضخ لحكم الصلح والسلام العادل، الذي هو لب الإسلام، وذلك لكي يرتاح المسلمون في كل من العراق وإيران الجارتين من ويلات الحرب التي يخلقها أعداء السلام والأسلام.

شاكر فتاح احمد

السليمانية - محلة شورش.. رقم الدار

٢٠٠/٢٦٥ (متقاعد مدني)

١٩٨٥-٣-٧

مراجع البحث

١. (چيروكي ميم و زين له تهرارزودا)، شاكر فتاح.
٢. (ئهلياده و ئؤديسه)، هوميروس، ترجمة شاكر فتاح، من مجلة كتابي، القاهرة، مصر.
٣. (مم وزين)، احمد خاني، ترجمة محمد سعيد رمضان السيوطي نثراً باللغة العربية سنة ١٩٥٧، مطبعة الترقى، دمشق.
٤. (ميژووي ئه دبى كوردى). علاء الدين سجادی. مطبعة المعارف، بغداد، سنة ١٩٥٢م.
٥. الألياذة - هوميروس - ترجمة عنبرة سلام الخالدي نثراً. الى العربية الطبعة الخامسة، بيروت، دار العلم للملايين، ١٩٨٢م.

ملاحظات على هذه الدراسة

مع تقديرنا العالي لجهود الأستاذ ومحاولاته الدؤبة للتعريف بجميع الجوانب المتعلقة بالحياة لدى الكرد وبسطها أمام أنظار الآخرين، وذلك كجزء هام من مجمل الحركة الكفاحية في سبيل إبراز القضية العادلة لشعبه ورفع شأنه بين الأمم الأخرى... فإن سمة الضعف الأنشائي من ركافة التعابير وهزالة التسلسل المنطقي للمباحث قد طغت على الدراسة هذه، بالإضافة إلى عدم وجود الربط الموضوعي للفصول والمباحث فيها.

حيث نرى أن القفزات من موضوع إلى آخر بدون وجود رابطة تربطهم ببعض، واضحة جداً... والسبب كما هو واضح هو أن الأستاذ كان يرغب بتقديم مادة عن (الكرد) في تلك الندوة أو الحلقة الدراسية، لذا فأغلب الظن إنه إستقى موادها من كتبه المطبوعة، وبالأخص كتابه الموسوم بـ(نافرهتى كورد) ومقالاته المنشورة، ليكون منهم هذه المادة (عن المرأة الكردية). ولكن مع الأسف فإن طابع الضعف الموضوعي والأنشائي قد طغى فيها كما أسلفنا.

والقارئ اللبيب سيدرك بكياسته، ومن سياق قراءته لها؛ مواقع الضعف تلك ومدى التسرع الذي أبداه في اعداد الدراسة بحيث جعلها أبعد ما يكون من دراسة أكاديمية مُعدّة حلقة دراسية بالمستوى الجامعي.

مع كل ذلك فشمة جانب آخر مشرق بادٍ فيها، ألا وهو شعوره الصادق ودافعه المخلص تجاه قضية شعبه في كتابته للبحث؛ وبالأخص في تلك الحقبة الزمنية من تأريخنا القريب... وكذلك عدم خلوها من الفائدة بالنسبة للقاريء. أو للباحث العربي الذي يريد معرفة شيء عن المرأة الكردية وما يكتنفها من الأجواء والأطياف الحياتية المتباينة وكذلك المشاكل التي تعترض مسيرة حياتها (كجنس آخر في المجتمع أو كجزء هام لشعبها).

بقي أن نقول بأن هذه الدراسة قد نشرها الكاتب في مجلة (الحكم الذاتي) من العدد (٤-١٩٧٨) تباعاً وعلى حلقات.

جمال المرأة الكردية

أكثر الفتيات الكرديات جميلات. وهن متناسقات الأعضاء؛ رشيقات القوام، ذات هندام مقبول أما لون بشرتهن فهو إما أبيض مُشرَّب بالحمرة؛ وإما أسمر جذاب. أما عيونهن فهي إما سوداء أو عسليه. وهن ذات شعر أسود وتبدو في ملامهن علامات الجمال والبساطة والحبور وتصادف أحيانا فتيات ذات بشرة بيضاء مائلة الى الحمرة؛ وذات عيون زرقاء؛ أو عسليه؛ أو فيروزية وذات شعر ذهبي أشقر فيخيل إليك أنك امام أجمل الفتيات الغربيات وأرشفهن قواماً. ولا يحب الكردي المرأة السمينة، ولا تسمح الحياة الطبيعية في جبال كردستان، والأعمال الكثيرة التي تقوم بها المرأة الكردية في حياتها العائلية بالسمنة المفرطة ولذلك فالفتيات الكرديات أكثرهن معتدلات القامة؛ رشيقات؛ قويات البنية؛ صحيحات الأجسام ولا ترى بينهن من هي مفرطة السمنة إلا عدداً قليلاً وترى ذلك العدد القليل بين بيوت الأغنياء والمتنفذين على الأكثر؛ بسبب قلة أعمالهن؛ وقلة حركاتهن؛ وإنهماكهن في الأكل والراحة والزينة. وجمال المرأة الكردية؛ جمال طبيعي فيه بساطة وصحة ونشاط. إذ لا يستعملن الاصباغ ولا الوشوم. أي لا تهتم أكثريتهن بالتزيين الاصطناعي وإنما ينبع جمالهن من أسلوب أعمالهن وطريقة حياتهن التي فيها كثير من الرياضة البدنية والعادات الصحية والنفسية المشبعة بحب الخير والانسانية. يتسلقن الجبال ويركبن الخيول؛ ويتنزهن ويتقن بأعمالهن اليومية بين الحقول والأدغال والبساتين والمروج حيث يستنشقن الهواء النقي العليل؛ ويستمتعن بأشعة الشمس الذهبية؛ ويستحمن بالماء البارد. أما غذائهن فطبيعي صحي لذيذ؛ كالحليب والجبن واللبن والبيض والزبد والعسل والخبز الطازج والفواكه والخضراوات ويقمن بالنوم في فراشهن بقلب مطمئن ووجدان نزيه؛ مكافاة من الطبيعة لهن؛ على قيامهن بواجباتهن العائلية والاجتماعية بكل جد وتضحية وإخلاص. وعندما يأتي الصباح تنهض المرأة الكردية مبكراً وأول ما تعمله هو استقبال الله جل وعلا وتأدية الصلاة. ثم تباشر بأعمالها اليومية من جديد. وهنا السر في جاذبية المرأة الكردية وجمالها : أي جمال الجسم وجمال الخلق.

ويجب أن لا نفهم من هذا الكلام بأن المرأة الكردية تهمل تزين نفسها لأنها تعتني كثيراً بالملابس الملونة الجميلة ذات الأقسام والألوان المنسقة. وكذلك تعتني - بالمخشلات الممتازة والروائح العطرة الطبية؛ وبالتزين الطبيعي ولكنها حتى في ذلك إنما تهدف إلى البساطة الصدق، وتبتعد عن الغش والخداع. على أنه لا يدوم ذلك الجمال كثيراً مع الأسف الشديد. إذ سرعان ما تفقد المرأة الكردية جمالها وتفتتها بعد أن تقضى بضعة سنوات في حياتها الزوجة؛ وتصطدم بواقعها الاجتماعي المرهق وعلى الأخص بعد عدوها اللدود: «الفقر»!...

وما ذكرناه أعلاه يتعلق بالنساء الكرديات المتوسطات الحال؛ اللاتي لسن فقيرات؛ ولا غنيات بسبب عدم إهتمامهم بصحتهن في أمور التغذية والرياضة والأعمال؛ يتمرضن سريعاً؛ فيفقدن جمالهن وكذلك الفقيرات بسبب حرمانهن من كثير من المواد الغذائية والكساء والسكن المريح؛ ولضعف مركزهن الاجتماعي؛ ولمرارة الحياة يشوبهن فقر الدم وسائر الأمراض.

ملابس المرأة الكردية وزينتها

إن الملابس التي تلبسها النساء الكرديات؛ تتميز بقسط وافر من الجمال والتناسق والهيبة من حيث التفصيل والألوان والتطريز؛ وهي تجسد أنوثة المرأة الكردية وجمالها إلى أقصى الحد، وتعطيها كذلك الحشمة والوقار وهي لذلك تحمل المراء على تقديم المحبة والأحترام لكل امرأة كردية يصادفها. وبسبب ذلك فإن ملابس المرأة الكردية تليق أن تلبس في الحفلات والأعياد، لأنها تشع الجمال والأناقة والذوق السليم والعفة والطهر إلى قلوب الحاضرين ولكن ويا للأسف لا تستطيع أكثرية المرأة الكردية الحصول على مثل هذه الملابس بسبب تكاليفها. إذ لا تستطيع الحصول عليها إلا الغنيات، لأن الأقمشة التي يصنع منها تلك الملابس غالية الثمن، لأنها تتضمن الحرير والدمقس؛ كما أن المخشلات تصنع من الذهب والياقوت والعقيق والفيروزة وسائر اللآلئ والأحجار الكريمة. إنها كثيرة العدد وثقيلة الوزن؛ وغالية بحيث تفوق طاقة الطبقات المتوسطة والفقرة على شرائها ولهذا السبب فإن نساء الطبقات الفقيرة والمتوسطة مضطرة على التخلي من معظم القطع سواء في الملابس أو في المخشلات، وفي كل ما هو غالي الثمن كذلك. على أن النساء الكرديات من الطبقتين المذكورتين قد عوضن على أنفسهن بقسط كبير من الجمال الطبيعي والصحة والعافية؛ مقابل ذلك الحرمان. لأن ملابس الكرديات الغنيات ومخشلاتهن ليست شبيهة بملابس الكرديات الفقيرات لتسمح براحة الجسم، وتنفس الهواء الطلق؛ والاستفادة من أشعة الشمس والتمتع بحرية الحركة وسهولتها. ولذلك نجد فرقاً كبيراً بين ملابس المرأة الغنية ومخشلاتها وبين المرأة الفقيرة ومخشلاتها لدى الأكراد. إن ملابس المرأة الكردية الغنية ومخشلاتها تقصم ظهر موارد العائلة واقتصادياتها. أما الملابس والمخشلات التي تلبسها المرأة الكردية الفقيرة فهي تساعد المعيشة العائلية وتفيدها.

الملابس والمخشلات العائدة إلى الكرديات الغنيات غير صحيحة. بينما التي تعود للكرديات الفقيرات الصحية. تذكر على سبيل المثال الملابس والمخشلات التي تلبسها النساء الغنيات الكرديات فهي:

(قطعتين تحت الثوب؛ السروال؛ نوع من الصدرية تسمى (السوخمة)؛ القباء قطعة من الشال تلقي على الأكتاف تسمى (دهسمال)؛ ظهيرة الخمار؛ لفة حول الرأس تسمى (جففته و مشكى). كافيّة مرصعة بالقطع الذهبية؛ قطنية أو ما يسمى بـ (السلته). حذاء نسائي كردي يسمى (ياني بهرز). جوارب؛ غطاء الوجه؛ عباءة؛ محجل؛ خلخال؛ سوار؛ حلقات ذهبية، خاتم، قطع ذهبية عديدة ترصع بها لفة الرأس؛ وتزين بها الصدر والجيد تسمى باللغة الكردية (قمتاره؛ لاغيره؛ حيل وميخكه؛ كهماره و لوليه پشته سهر؛ پهرجه؛ كهردانه). حزام ذهبي؛ منقش؛ وأحياناً مرصع بالأحجار الكريمة).

على أن هذه الطبقة من النساء الكرديات مع الطبقة المتوسطة لا تتجاوز من حيث العدد أكثر من خمس عدد النساء عند الأكراد. أي أن أربعة أخماس النساء الكرديات يعتبرن فقيرات وهذه ملابس عادة؛ (ثوب، ما تحت الثوب أي السروال؛ طاقية؛ ظهيرة؛ حزام؛ حذاء نسائي كردي من نوع «الكوش» أو «الپانیبرز» ولون هذه الملابس إما أسود أو أزرق (مائل الى السواد). على أن هذه الملابس تصبح واسعة جداً في بعض المناطق؛ ويبدو فيها الإسراف والتبذير؛ بحث أن ما يستعمل من الأقمشة؛ تكفي لصنع ملابس عديدة للنساء الا فرنجيات. ويجب أن نعتزف بأن هذه الملابس والمخشلات ليست موحدة في جميع أنحاء كردستان إذ هي تختلف قليلاً في الشكل واللون والسّمك و المتانة كما هو الحال في الاختلاف الموجود بين قميص المرأة الكردية في عشيرة (بلباس) وقميص المرأة الكردية في العشائر الباديانية أو الاختلاف الموجود بين لفة الرأس لدى المرأة الكردية في عشيرة الجاف والمرأة الكردية في عشيرة اليزيدية^(١). على أن حياة المرأة الكردية اليوم وأعمالها تتطلبان تطوير وتبديل ملابسها ومخشلاتها. إذ هي بحاجة الى ملابس ومخشلات أخف وزناً وأقل ثمناً وأكثر صلاحاً للحركة والنشاط والصحة. ذلك لكي تستطيع المرأة الكردية القيام بأعمالها اليومية بسهولة أكبر وبنشاط أكثر بحيث تصبح أعظم^(٢) حرية من قبل وتنتج لنفسها ولعائلتها ووطنها انتاجاً أوفر. ومن الضروري أن تتخلى المرأة الكردية عن مخشلاتها تماماً. ولتشتري بأثمانها حاجيات بيتها وعاليتها. وأرى أن الملابس الأوروبية صالحة للتقدم المنشود أكثر من الملابس الكردية وإن أجريت الاصلاحات اللازمة على الملابس النسوية الكردية؛ فأنها ستصبح أرخص ثمناً وأعظم فائدة وأكثر صلاحاً للأعمال النشطة والملائمة لهذا العصر، ويسرنا أن نعلم لأن اخواتنا الكرديات المثقفات قد إتجهن الى إستعمال الملابس الأوروبية؛

التي هي ملابس النضال والتقدم والحرية. كما انهن قد قمن بأصلاحات كثيرة وكبيرة في الملابس النسوية الكردية والمخشلات ولهن الفضل الكبير في جعل النساء العربيات وغيرهن يرتدين بأعتزاز وتذوق محسوس؛ الملابس النسوية الكردية في كثير من الإحتفلات والمناسبات والأعياد؛ تشبهاً بالفتيات الكرديات. إنهن يحملن راية الحرية والتقدم للتخلص من المخشلات والملابس الزائدة؛ ولاسيما ملابس الرأس والعباءة وغطاء الوجه وكل ما هو ثقيل في الوزن؛ وعائق للعمل وغال في

(١) أو بمعنى آخر: لدى اليزيديين

(٢) أو أكثر حرية

الشم. وتترأى لي منذ الآن؛ أن يوما سيأتي؛ تتبع أخوتنا الكرديات الأخريات خطوات فتياتنا الكرديات المتعلّقات في هذا التطور وفي التقدم المنشودين؛ ويخلص أنفسهن نهائيا من جميع الملابس والمخشّلات العائقة للتقدم والازدهار. وذلك لكي تتطور حياتنا العائلية ومعيشتنا العامة الى ما يلائم أهدافنا الوطنية العظمى.

الأسرة الكردية

تعزّز المرأة الكردية وتسعد بزوجها وأطفالها وبيتها. ولذلك فهي مهتمة بمشاركة زوجها في الأفراح والأفراح على السواء؛ هي تشارك زوجها في العمل والمزرعة والأحطاط وفي البيع والشراء؛ تعاونه وتساعد في السراء والضراء. وتقوم المرأة الكردية بهذه الأعمال رغم صعوباتها بوجه باش وصدر رجب. وعلاوة على ذلك فهي تقوم بإدارة البيت وخدمة الأسرة وتربية الأطفال واعداد الطعام وخدمة الضيوف ومعاونة الجيران. وهناك نساء كرديات لاكتفين بتلك الخدمات، بل تقوم أيضاً بصناعة الأبسطة والسجاجيد والحقائب والأوعية؛ أو بصنع اللبن والخائر والجبن والدهن وسائر المشتقات من المنتوجات الحيوانية لغائدة العائلة وتأمين إحتياجاتها. وهناك كرديات يقمن بالحراسات المسلحة لمحافظة البيت وحيواناته من السراق والغاصبين؛.

فبهذه الخدمات الممتازة تحمل ربة البيت الكردية زوجها على إحترامها وجها. والحق أن ربة البيت الكردية تستحق أن تسيطر على البيت وأن تتمتع بكامل حريتها في التصرف بأمر البيت كزوجها على السواء. فعلى الطبقة المثقفة الكردية؛ إذن أن تحترم نساها وأن تعاملوها معاملة حسنة؛ مكافأة لهن على خدماتهن النافعة؛ أما الزوج فهو ينادي زوجته بأسم ابنه الأكبر؛ أو أبنته الكبرى وكذلك تنادي الزوجة زوجها. الزوجة الكردية وزجها الكردي؛ كلاهما يحبّان الأولاد حتى أنهما يحبّان بقاء الأولاد معهما في البيت الى ما بعد زواجهم أيضاً ولعل الغرض من ذلك المحافظة على وحدة العائلة وقوتها وإشتراك أفرادها في الكسب الشريف والعيش الرغيد.

على أن رئيس العائلة هو الزوج. وتعاون زوجته وأولاده في إدارة أمور البيت وخدمة العائلة وتقديم له المشورة اللازمة. لكن الزوج المهمل لواجباته البيتية والعائلية لا يطاع ولا يساعد لا من قبل زوجته ولا من قبل أولاده.

ومن المؤسف أن كثرة عدد أفراد العائلة الكردية؛ تسبب أحيانا ضيقاً وشجاراً وإنشاقاقاً مؤلماً داخل العائلة. وإذا كان في البيت أب الزوج وأمّه أو أخته؛ وبالعكس؛ فإن التوافق - والإنسجام بين أفراد العائلة يصبح في حكم المستحيل؛ وقد قال الأقدمون: « لا الحذاء الضيق: ولا الدار المملوءة بالشجار » ولذلك انصح فتياتنا وفتياننا الاغراء أن يسكنوا بعد الزواج في بيوت مستقلة. إذ أن إحترام والدي الزوج أو الزوجة أو أقاربهما وإن كان واجباً وضرورياً؛ ولكن لا حاجة لأن يضحي الزوج والزوجة الجديدين بحياتهما ومعيشتهما ويستطيع الزوجان الجديدان؛ ان يعيشا في دار مستقلة؛ ويحافظان في نفس الوقت على علاقتهما الطيبة ومعاملتهما الحسنة مع أقارب بعضهما البعض وأن يعيشا معهم بسلام.

ما أقل الأزواج الذين لا يتزوجون بعد وفاة أزواجهم، وما أكثر الزوجات اللاتي لا يتزوجن بعد وفاة أزواجهن. فالمرأة الكردية إذن أكثر تضحية من زوجها. إنها تحافظ على عفتها وشرفها من جهة وتكبح بهمة ونشاط من جهة أخرى لتكسب ما يؤدي إلى عيشة كريمة لأولادها بحيث يكونون أحسن حالاً من ذي قبل .

المرأة الكردية في الحب والزواج

إن الطبيعة الساحرة في كردستان. والمناخ المعتدل والحياة البسيطة الحرة النقية لدى الشعب الكردي؛ توجي إلى الفتاة الكردية بفكرة سعيدة عن مستقبلها حيث تتمتع بحياتها العائلية من زوج وبيت وأطفال وانها تتخيل عن زواجها السعيد من شاب وسيم يتسم بالمرؤة والنجدة ينسجم معها في الفكر والروح والخلق الرفيع. السفرور والاختلاط الحريين الجنسيين في أيام الاسوق وفي الحفلات والزعماء القومية والدينية من شأنها أن يهيا الفتى والفتاة الكرديين الى التعارف والصداقة وخطبة الزواج. ولا تلبث الفتاة الكردية أن يتعلق قلبها بقلب فتى كردي ثم تصبح صديقة له. وتتطور صداقتهما الى محبة متبادلة ذات طهر وعفاف ثم يطلب الفتى من ذويه عقد الزواج مع حبيبته حسب العادة المتعارفة. عندئذ يخاطب الفتاة ويزوج منه. وهكذا يتم الزواج بين الحبيبين لدى الأكثرية الساحقة من الشعب الكردي؛ على أساس الحب التبادل بين الفتى والفتاة وفي جو من الحرية المحترمة. يستثنى من ذلك طبقة الأغنياء والمتنفذين. وهذا هو السر في أن معظم العوائل الكردية تعيش حياة عائلية هادئة مقبولة وسعيدة. الزوج والزوجة يعيشان معاً في جو من المحبة والألفة؛ ويستقبلان حياتهما ببشاشة وصدر رحب ويحققان السعادة العائلية لأنفسهما وأولادهما. يتم في الغالب الأعم بين الأقارب ويقصد بذلك المحافظة على وحدة القرابة والعشيرة. وكذلك المحافظة على الميراث الذي يتخلف من أحد الزوجين عند الوفاة داخل العشيرة. مخافة حدوث النزاع على الميراث.

والزواج عند الأكراد يتم مبكراً. وكثير من الزيجات تقع في سن الرابعة عشرة أو الخامسة عشرة وفي هذا نوع من الحكمة لمنع الزنا وتكثير الأولاد على أنه لا يتم كذلك في الطبقتين الغنية والمثقفة. وكذلك تقع حوادث الفجور بين سكان المدن بين حين وآخر ورغم عن اعتقادي فإن الزواج الصالح يجب أن يتم في سن الخامسة والعشرين؛ حيث يكمل الفتى والفتاة دراساتها ويطلعان على حقائق الحياة الأساسية؛ ولكنني مضطر لأن أقول بأن الزواج المبكر على القرويين والطبقة الفقيرة خير لمحافظة الطهر والعفة ومنع حوادث الفجور داخل مجتمعا؛ شريطة أن يمنع الزوجان ولادة الأطفال لحن تخرجهما من المدارس والكليات واكتسابهما الأبرار اللائق بحياتهما العائلية المقبلة.

الزواج عند الطبقات الفقيرة قليلة التكاليف. الزواج عند الطبقات الغنية المنتفذة ذات تكاليف باهضة؛ لأن هاتين الطبقتين إنما تهتمان بالثروة والسلطة والجاه ولا تهتمان بالمحبة الطاهرة الصادقة بين الجنسين... ولذلك تنتقم منها الطبيعة، فتثور المنازعات بين الزوجين بعد حين؛ وتنقسم عرى المحبة بينهما. ولا تلبث أن تنتقل الخصومة والعداء الى ذوي الزوجين. ولا تكون النتيجة إلا وبالأعلى الطرفين؛ فأما تنتهي بحوادث القتل وإما تنهي بالكوارث مع الأسف الشديد....

ويحدث أحياناً أن تطير شرارة الفتنة إلى داخل القرية والعشيرة والقبيلة. فيصبح الأخ عدواً لأخيه؛ وتصبح الأخت عدوة لأختها. وتستمر نار العداوة والنكبات إلى مالا نهاية لها..

نعم هذا هو قانون الحياة: ان من لا يحترم الحب المتبادل بين الجنسين يعرض نفسه لسخط الطبيعة ونقمته. الحب: إلهي مقدس وله نفع عظيم، وله سلطة لا تقاوم، وله إرادة واجبة التنفيذ.

على إنه لحسن الحظ تحترم الأكثرية الساحقة من الأكراد دستور الحب ولذلك فإن أكثرية العوائل الكردية متماسكة الأعضاء، متحدة الإرادة وهذا هو السر في أن أحدثاً جساماً وقعت على الشعب الكردي منذ أقدم الأزمان... لكنها لم تستطع أن تؤثر على وجوده وكيانه، عاداته وتقاليده... إلا قليلاً.

الخطف والهروب والتعقيب

ويل للعوائل التي تكسر قلوب المحبين وتضع العراقيل أمام المتزوجين؛ إذ سرعان ما يشور الفتى والفتاة بوجه أبيهما؛ ويشقان عصا الطاعة ازهنهما إنهما يكسران قيود الظلم ويتوجهان نحو طريق الله. حيث يفرض قيام الزواج بين الفتى والفتاة على أساس الحب المتبادل بين الجنسين انهما ليفران إلى جهة معينة. ويلتجآن إلى رجل متنفذ ذي مروءة وبحضوره يعقدان الزواج على يد أحد رجال الدين. ثم يعلنان زواجهما للناس أجمعين. وقد ينتهي أمر زواجهما بهدوء وسلام. وقد ينتهي بالعراك والخصام بين عائلتي الطرفين. والحق أن خطف الفتيات وهروبهن وتعقبهن لمحبين - إن كان يحدث بعد محبة شريفة خالصة بين الفتيان والفتيات ولغرض الزواج المشروع؛ فيجب اعتباره ثورة ضد سلطة الآباء والأمهات الغاشمة الذين يعارضون سنة الله وقوانينه الطبيعية. وإن كنا مخلصين صادقين للحق والحقيقة والعدل؛ لأعتبرنا مثل هذه الحوادث البعيدة عن الظلم والفجور والتي تنتهي بالزواج المشروع؛ عملاً إنسانياً شريعياً مقبولاً - وكان علينا أن نعاقب مسيئتي حوادث الخطف والهروب والتعقيب؛ لا الخاطفين ولا الهاربات والهاربين ولا المتعقبات والمتعقبين، إذ أن المجرم الحقيقي هو رئيس العائلة الذي يسبب من أنانيته؛ يبدل الفتاة؛ بالفتاة؛ أو يبيع الفتاة من أجل المال؛ أو السلطة أو الجاه. المجرم هو أب الفتاة الذي لا يراعي شعور خطيبها وهو الذي يخالف سنة الله وقانون الطبيعة؛ أعني سنة الحب أو قانون الحب؛ فالعقاب اذن يجب ان يناله والد البنت الذي سبب هرب ابنته أو خطفها أو مراودتها لخطيبها.

إننا بحاجة إلى قانون يمنع مثل هذه التعديّات من جانب ولي البنت. ويخفض تكاليف الزواج إلى أقل الدرجات. ويمنع أولياء الفتى والفتاة من التدخل في أمر زواجهما ويأمر بعقد الزواج على يد القاضي فقط^(١).

ومتى ما أزيل الفقر يحانب ما اقترحنا أعلاه - فإن حوادث الخطف والهروب والتعقيب لا تقع أبداً لا بين طبقة الميسرين؛ ولا بين طبقة الفقراء ولا بين العشائر والقرى ولا في المدن والقصبات. وكذلك لا

(١) أي في المحاكم الشرعية والحكومية

تقع حوادث الزنا والفجور. إن كلامنا هذا لا يشمل الفتيات وحدهن. وإنما يشمل كذلك النساء اللاتي لهن أزواج حيث تصبح هاربات من بيوت أزواجهن. ذلك لأن تلك النسوة قد أكرهن على الزواج من أشخاص لا يحينهم... فأذقن مرارة الذل والحرمان. فتبعن عشاقهن بدافع رفع الظلم والانتقام!

جريمة الزنا

ومن النادر أن يُخطف فتاة أو امرأة بدون رضاها. فإن فعلت الفتاة أو المرأة ذلك فإن عقابهما هو الموت. إذ أن أقارب الفتاة أو المرأة يعقبونها لغرض اعدامها غسلا للعار. إما المجتمع فهو يساعدهم في ذلك وكذلك إن كان هروب الفتى والفتاة؛ أو تعقيب المرأة المتزوجة للفتى لغرض الزنا؛ ووقعت حادثة الزنا؛ أو وقعت حادثة الزنا وبدون الخطف والهروب والتعقيب فإن أقارب الفتى أو المرأة الذين يؤيدهم أفراد المجتمع بأسره لا ينفكون عنها حتى... يجدهما ويقتلونهما؛ ولذلك يمكن القول بأن الزاني والزانية لا يستطيعان البقاء في كردستان، إما يُقتلان وإما يُطردان من أرض كردستان. وقديما إذا وقعت حادثة الزنا بين فتى وفتاة في إحدى المحلات؛ فإن سكان المحلة يأتمرون عليهما؛ ويمسكونهما؛ ثم يصبون سائلاً على رأسيهما (مكون من خليط من التراب والشينة) ويركبنهما حماراً ويمرونهما في طرقات المدينة وأزقتها إعلاما للجميع وإرهابا لهم. ثم يزوجونهما واخيراً ينفونهما من المدينة.

وقد فتحت سلطات الاحتلال البريطانية المبنى العام في معظم المدن العراقية وبضمنها بعض المدن في كردستان. إلا أن الشعب الكردي استنكر ذلك بشدة. ولم تمض على ذلك سنة أو سستان حتى اضطرت الحكومة على إلغائها.

ولا حاجة لأن أمدح الشعب الكردي بلساني في هذا الموضوع، فأقوال المستشرقين تؤكد لنا بأن الشعب الكردي يأتي في أوئل الشعوب التي تهتم بمحافظه عفاف نساها ومن هؤلاء المستشرقين أذكر اثنين: أحدهما (سون) والآخر (ريبج) وكلاهما من الأنكليز. ورغمنا عن ذلك فمن الواجب العلمي أن نعترف بأن مجتمعنا الحاضر يسمع بوقوع حوادث الفجور إذ هو لا يشذ عن باقي المجتمعات في العالم والسبب في ذلك هو أسلوب معيشتنا المبني على حياتنا الاجتماعية والسياسية والاقتصادية والثقافية والصحية. فمتى ما تخلص مجتمعنا من الجهل والفقر والمرض؛ ومتى ما وصل العدل الاجتماعي الى كافة مراقفنا الحيوية؛ فإن حوادث الفجور سوف تزول.

أستاذ المرأة الكردية

أن أكثرية النساء الكرديات غير متعلّعات وغير خبيرات بأمر الحياة ولا يعلمن ما يجري في العالم من الاحداث؛ بل عن وطنه أيضاً. لا يعرفن شيئاً من ذلك ولا يعلمن....

أسباب حدوث تلك الوقائع والأمر ويجلهن تماماً أسباب تخلفهن أو العوامل المؤثرة في تقدمهن... وهذا هو السر في أنهن يقين طيلة الأجيال فريسة المطامع والمخاوف والويلات. ولذلك فيجب أن لا نكتفى بفتح المدارس والمعاهد لتعليمهن وتربيتهن.

يجب ان نجعل أنفسنا أساتذة لهم كما ويجب أن نجعلهم أساتذة لأنفسهم أيضاً،

لتعقد من اجلهم ندوات واجتماعات أدبية وعلمية وفنية واجتماعية، لكي نفتح أعينهم ونثقف أفكارهم؛ لكي يتعرفن على أنفسهن وعلى الحياة على السواء ولنحاول إختلاطهن بالجنس الآخر على خطوات هادئة متزنة: أولاً مع الأقارب؛ ثانياً مع الأصدقاء المخلصين؛ ثالثاً مع الناس الآخرين ممن هم من ذوي الأخلاق الحسنة والسمعة الطيبة. ومن هذه الاجتماعات المختلطة بين الجنسين؛ يتعلم نساؤنا شيئاً كثيراً من بعضهن البعض؛ ومن الرجال المثقفون مما يعود عليهن بالنفع الجزيل تفتتح عيونهن ويوقظ، عيهن؛ وينضج ادراكهن، ويستعدن حريتهن. فيشعرن بمتع الحياة أكثر من ذي قبل. لأنهن يصبحن قادرات على محافظة حقوقهن. على أن الأهم من كل ذلك أن نطور طريقة حياتنا الاقتصادية والاجتماعية بما يلائم نهضتنا الحاضرة. فالمرأة الكردية يجب أن تقوم بالأعمال المناسبة لها كالرجال على السواء ذلك، لكي تتحرر من الفقر والقيود الاقتصادية التي أذلتها طوال الأجيال والقرون، ثم يصرفن ما يكسبهن بكدهن وأتعابهن. مع ما يكسبه ازواجهن على بيوتهن واولادهن. وعلينا أن نحاول تقليل خدمات نساؤنا المنزلية إلى أقصى حد ممكن. وذلك لكي نوفر لهن أوقاتا كافية يومياً؛ ليعصرن في النزهة والاختلاط مع الأقارب والأصدقاء، وكذلك في التشقيف والتعلم في مختلف العلوم والفنون والصناعات. والقصد من ذلك إنهاض أفكارهن وارواحهن وتقتعهن بالحرية المحترمة؛ لصالح الجماهير الكردية.

وبمناسبة ذكر كلمة الحرية والتحرر؛ أريد أن أبحث قليلا عن السفور والحجاب. إن الحمار والعباءة لم يكونا موجودين أصلاً في الأوساط الكردية. ولكن أحد السلاطين العثمانيين قبل بضعة مئات من السنين قد فرض على نساء الأكراد لبس الحمار والعباءة. لقد نُقِذ أمره في المدن الكردية وفي بعض البيوتات الأرستقراطية والرجعية داخل قرى كردستان، لكن ذلك لم يستمر، فعادت معظم النساء الكرديات الى السفور من جديد.

ومن واجبا ان لا نسمح بخروج نساؤنا من إطار الدار وقيودها. ذلك لكي نُطلع نساؤنا على حقيقة الحياة ونورها، وتتمتع بحريتها اللاتفة بين جنسه لتخرج معنا نساؤنا الى الاجتماعات العامة والخصوصية؛ والتجول معهن في الأسواق والمنتزهات والأماكن العامة الممتازة كالمتاحف والمعارض والمعامل والمكتبات العامة. ذلك لكي تزيد من وعيهن وإدراكهن لحقائق الحياة تهيؤاً لتقدمهن وتطورهن الذين يعتبران ضروريان لتقديم الشعب الكردي وتطوره أيضاً...

يجب ان يتم الزواج على أساس المحبة المتبادلة والإعجاب الجنسي المتبادل بين الجنسين على أن المحبة المتبادلة هي التي لها قيمة حقيقية في حياة الزوجين.

اذ لا قيمة لجمال الجسم أو الجاه أو السلطة أو الثروة وحدها، لأنها زائلة بعد حين، فعليه يجب أن لا يؤسس الزواج على إعتبارات مادية صرفة وحدها دون أن يرافقها الحب المتبادل بين الجنسين لان الحب منبع إلهي؛ ينبع فقط من قلوب هؤلاء الذين يريدون الخير ويعيشون العيشة الطاهرة الرقيقة؛ ولذلك يجب ان نعتبره شيئاً نظيفاً مقدساً رفيعاً لا يقدر قيمته بثمان. يجب علينا احترامه بل اعتزازه؛

وبعبارة أخرى عندما نحس بوجود محبة صادقة بين فتى وفتاة بقصد الزواج المشروع، يجب أن نؤيدها ولا نقضي عليها.

والحق أن المحبة تختلف عن الشهوة كثيراً. أما المحبة فهي تنبع من ملاحظة والتفكير والفهم والأدراك.

إذ عند اتحاد القلبين والعقلين والوجدانين بين الشاب والشابة ينبع الحب المتبادل بينهما. إن هذا النوع من الحب لا يفنى بل يبقى ويستمر. بل يتطور على مر الزمن إلى ما هو أوسع وأقوى. ويؤدي في نهاية الأمر إلى نجاح العائلة وصحتها وسعادتها ورفعتها فالحب المتبادل إذن بين الزوجين؛ هو ثمرة الاتحاد بين قلبيهما وعقليهما وروحيهما، لكن الشهوة هي الرغبة الجسدية لكل منهما. أنها تشبه النار التي تنهض من حرق الحب تنبعث في القلب فجأة لكن لهيبها لا يلبث أن ينطفئ سريعاً وكثير من الناس يستهويهم جمال الجسم وحسن الوجه وسرعان ما يحب الفتى والفتاة لبعضهما البعض بسبب الجمال إن كلا من الطرفين يرغب في الإستلاء على جسم الآخر على أنه كما يحدث في بعض الأحيان؛ فيبعد أن يقضيا وطرحهما ويتنعم كل منهما بجسم الآخر. ويحصل الأرتواء؛ فإن حرارة المحبة التي تكونت بينهما قبل الجماع لاتلبث أن تخمد تدريجياً ثم تزول. والسبب - في حدوث هذه النتيجة هو أن زواج الفتى والفتاة كان ناتجاً من شهوتيها الجنسية فقط وليس من محبتيهما الحقيقية الروحية. فالمحبة هي مصدر الخير والصدقة والتعاون والاتحاد وتنبع عنها السعادة. أما الشهوة الجنسية فلا يصدر عنها سوى الأستياء والإعتداء والعداء والكراهية والأنفصال.

المحبة مملوءة بالشرف والشهامة والمرؤة؛ أما الشهوة الجنسية فهي مملوءة بالأعمال الحيوانية الشرسة. ولذلك فإن الزواج المؤسس على أساس جمال الجسم وكسب المال والسلطة والجاه فإنه معرض للانهيار بل قد يؤدي إلى نكبة العائلة وشقائها وبؤسها. أما الزواج البني على المحبة المتبادلة بين الفتى والفتاة فإن نتيجتها هي (السعادة العائلية) ألتى هي أفضل من كل حياة أخرى.

اتقوا الله يا أولياء البنات! . . .

سيدي ولي البنت؛ سيدتي ولية البنت؛ إن الشاب الذي يريد الاقتران ببنتكما ويتزوجها انما يصبح ابناً لكما. فلماذا إذن تثقلان كواهلها؟ ولماذا تضطرانه الى الأستقراض والأفلاس؟ ولماذا تسببان خجله أمام الناس؟...

ولا يسمع أى دين؛ ولا أى دستور؛ ان تغتصبا أموال صهركما؛... وتحملانه على التبذير والأسراف. وتحطمان حياته الأقتصادية وتدفعانه الى البؤس والشقاء. إنه إنكما؛ ويريد أن يكون له بيتاً محترماً وعائلة محترمة يتزنان بأطفال سيكونون احفادكما. فبدلاً من أن تحملان الخطيئة المسكين على صرف أمواله التي كسبها بالكد وعرق الجبين على ملابس - ومخشلات واثاثات تافهة وضخمة تنقع فيها روح الكبرياء والمنافسة وحب الظهور؛ وعلى الحفلات الزائفة المملوءة بالعظمة الفارغة وحب المظاهر الحادة؛ أوليس من الأفضل أن تشتريا بأموال خطيبكما وأموالكما قطعة أرض منبته أو محل عمل

نافع أو. دار صغيرة مناسبة لهما تفيدهما في مستقبلهما؟

واقصد بالملابس والمخشلات والأثاثات التافهة؛ تلك المخشلات الفضية والذهبية التي لا محل لها من الاعراب إلا في البلدان المتأخرة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تبتعد عن لبسها المرأة المثقفة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تبتعد عن لبسها المرأة المثقفة وأقصد تلك الطقوم الضخمة من الكراسي والمناضد والكنتورات والبوفيات الزائدة عن الحاجة والتي لا يشتريها إلا الأغنياء المتبخترين والمتنفذين لغرض الظهور اللائق؛ حيا بالعظمة الفارغة؛ التي بإمكانها السيطرة على عقول الفقراء الساذجين والجهلة من الناس. وهي اثاثات ينفر منها الحكماء والعلماء والظرفاء لعدم الحاجة إليها...

وأقصد بالحفلات الزائفة؛ تلك الأعداد الهائلة من السيارات التي ترسل الى العروسة لنقلها الى بيت العريس. وتلك الطبول والمزامرات التي تشتغل سبعة أيام بلياليها دون مراعاة راحة الجيران وحرمتهم.

والتي يستغل بها جيوب الحاضرين. وكذلك تلك الأطعمة الكثيرة التي تعطى الى ذلك العدد العظيم من الناس؛ لغرض التباهي بينهم دون نتيجة سوى كسب المعاتبة والنقد اللاذع والخصومات من الضيوف ومن غيرهم...

فيا سيدي ولي البنت؛ وباسيدي ولي البنت؛ راجعا عقليكما وقلبيكما ووجد انيكما؛ فبدلاً من أن تتبعان خطوات الشيطان؛ إتبعنا خطوات الرحمان. أي استهدفا فقط الأشياء والأغراض الحقيقية والمشروعة والمفيدة لكما ولبنتكما ولصهركما. لا تتبعنا بنتكما بسعر الشهرة الكاذبة والعظمة الفارغة أو الثروة الفانية. إن محباً فقيراً ذي عقل سديد وأخلاق كريمة وذوق سليم؛ خير لأبتنتكما ألف مرة من شاب غني متنفذ جاهل ذي أخلاق سافلة وذوق سقيم..

سيدتي كوني امرأة طلبة

سيدتي العزيزة...

أتحبين أن يعود زوجك كل يوم الى البيت في وقت معلوم؟

أتحبين أن لا يأكل زوجك الطعام إلا معك ومع أطفالك كل يوم؟

أتحبين أن يعود زوجك كل ليلة الى البيت مبكراً؟ ولا يأكل الطعام والفواكه ولا يشرب الشاي ولا

يقضي أوقات الفراغ السعيدة إلا معك ومع أطفالك؟

أتحبين أن يمتنع زوجك عن الفحشاء والمنكر والبغى كالزنا والقمار والمسكرات؟

أتحبين أن لا يقضي زوجك أوقاته في الحانات والملاهي ودور الموبيقات؟

أتحبين أن يمتنع زوجك عن أصدقاء السوء؟ وأن يتعرض الى التحرش والشجار وسائر المشاكل؟.

أتحبين أن يبدو زوجك نظيفاً جميلاً مُرتباً راعياً؟ ويقوم بواجباته اليومية بهمة ونشاط، ويكسب

النجاح؟

نعم ياسيديتي... إن كنت تحبين أن يكون زوجك من هذا النوع من الرجال فأنظري الى نفسك جيداً؛ ولا حظي خلقك وسلوكك وذوقك وطبيعتك. ثم حاسبي نفسك حساباً عسيراً بكل صدق وإخلاص. فإذا وجدت في نفسك نقصاً لاسمح الله؛ فأصلحي نفسك بكل دقة وعناية حتى تستطيعين الانسجام التام مع زوجك. اذ بإمكانك لو أردت ان تجعلي من زوجك صديقاً عطوفاً؛ وأباً حنوناً؛ وأخاً كريماً؛ ليزود عنك بكل شهامة ومروءة مع الحب والسعادة والصفاء. وتعيشين معه حياة ملؤها الهدوء والسرور والحبور والهناء.

فيا سيدتي... أرجو أن تعلمي أن زوجك عندما يعود من عمله الى بيته يرجع متعباً مثقلاً بالهموم والأحزان.

وقد يكون في أشد حالات التلاش والانهيار. أتعرفين ماذا يحتاج زوجك وهو في تلك الحالة وبماذا يرغب؟ وماذا يرجو؟ انه في حاجة: الى وجهك الباش وصدرك الرحب واستقبالك اللطيف. أنه في حاجة الى عطفك وشفقتك وحنوك، لكي يرتاح من أتعابه وهمومه بوجودك.

وهو يأمل ويرجو: حنانك وتسمعه أرق الكلمات وأحلى الألفاظ وأجمل العبارات ذلك لكي ينتعش جسمه ويفرح قلبه فينسى همومه وأتعابه.

وبالاختصار ياسيديتي ينتظر منك زوجك أن تعوض له في التفاني والإخلاص فقدان أمه وأخته... وأن تحلي في الترحيب والبشاشة محل صديقه وعشيقته، وهو يرغب في أعماق قلبه: أن يجد بيتك مريحاً منظماً جميلاً حتى ينسى محلات اللهو والقمار والمسكرات...

سيدتي العزيزة... إنك إن سعيت لأدخال السرور الى قلب زوجك واسعاده، فأنتك إنما تدخلين السرور والسعادة الى قلبك وقبله إن تلك الدار التي تعيشان فيها معاً الآن، والتي أمتلأت بالأحقاد والشجار والشرور؛ ستصبح اذ ذاك جنة الأرض التي تعيشان فيها بهدوء وسعادة ونجاح.

وقد تسألينني الآن: وهل يجب ان أكون طيبة وحدي؟

وأنا أقول لك في الجواب: كلا يجب ان تكونا كلاكما طيبين، وقد قلت لك هذه النصيحة المخلصة: لكي يسمعها زوجك أيضاً وليعمل بها.

مكانة الخادمة الكردية

عندما يهاجم ظلم الأسرة ومرارة الفقر على نساءنا؛ يضطرون الى الألتجاء الى إحدى البيوت الكبيرة والغنية؛ لأتخاذهن خادمات لديهم ليشتغلن في المنزل وأولئك النسوة؛ إلى ما قبل بضع سنين.

كانت معظمهن يشتغلن في تلك البيوت بأجر زهيد يكاد لا يتعدى غذاءً بسيطاً وألبسة رثة تخلفت من ربة البيت أو إحدى بناتها. وكانت الخادمات المسكينات يتقبلن أنواع الكلام القارص والغضب الشديد والتذمر اللاذع؛ في جو من الذل والمسكنة من أسيادهم أصحاب البيت الكبير؛ في سبيل الاحتفاظ بأجورهن الزهيدة والمعيشة الضنكة المستعصية. وعلاوة على ذلك فقد كن عرضة؛ في بعض الأحيان لتحرشات رجل البيت وفتياناه. وبسبب جهلن بالأمور؛ أو نكباتهن أو بؤسهن وشقائهن؛ كن

يسكتن على مضض عن تلك التحرشات الماسة بعفافهن وكرامتهن... فكان لا يمضي وقت طويل؛ حتى تظهر حادثة مروعة لهن يخجل لها جبين الإنسان.. وكان صاحب البيت الكبير على نقيض واجباته الإنسانية لا يرى شعور الخادمة المسكينة أو احساسها وكرامتها وحقوقها. فبدلاً من أن يحافظ على سرها ويدافع عن حقوقها وينتقم من المعتدي على عفافها؛ أو على الأقل معالجة الفضيحة بتزويجها من خدش كرامتها؛ وهي تعامل بمثل تلك المعاملة القاسية من قبل مجتمعها تضرر الحقد والكراهية ضد بني البشر؛ وتقرر الانتقام سرا من ذلك المجتمع الظالم وتشق لنفسها طريق حياة جديدة.... فكن ليهجرن ديارهن ويذهبن الى المدن المجاورة؛ ليعملن ويحصلن على معيشة أفضل. ولكنهن؛ ويا للأسف سرعان ما كن يتعرضن مرة أخرى للأغراء الجنسي والفحش؛ فكن ينزلن الى المعيشة القذرة في حياة البغاء الكريهة، وهل من حاجة أن نذكر أن سبب تلك المأساة كان ظلم المجتمع الكردي آنذاك؟.

لقد كان مجتمعنا مجتمعاً اقطاعياً ورأسالياً ورجعياً؛ يستغل فيه القوي الضعيف بأبشع - أساليب الاستغلال. ولذلك كانت المرأة الكردية المنكوبة المسكينة عرضة للتعدي والأهانة والموت. ولو كانت لدينا ذرة من الأنصاف أو قسطاً من التقوي؛ أو الخوف من الله؛ لنظرنا الى تلك الخادومات البائسات كما ننظر الى أخواتنا أو أمهاتنا أو بناتنا. بل كنا نفضلهن على أولئك مراعاةً لأوامر الله. وكنا نعتني بحياتهن ومعيشتهن وتقدمهن وتطورهن ونجاحهن وسعادتهن وكنا نقوم بتعليمهن وتهذيبهن وتدريبهن على حرفة تؤهلهن الى معيشة حرة كريمة. حتى إذا جاء وقت فراقهن إما بسبب الزواج أو بسبب آخر لن يكن في حاجة الى المعيشة المقيدة المضطرة في بيوت الأغنياء. بل يستطيع العيش الحر الرغيد كالرجال سواء بسواء.

فمن هي الخادمة باترى؟

إنها امرأة مثل أمهاتنا وأخواتنا وبناتنا. تعني بتنظيم بيوتنا وإظهارها بالمظهر اللائق وهي تدير معنا أمور بيوتنا بسخاء في الجهد والعمل. انها تضحي براحتها وسعادتها في سبيل راحتنا وسعادتنا. وتعمل دوماً من أجل رضانا. إنها تتعب من الأعمال الشاقة المختلفة لكنها لا تجاهر بتعبها ولا تتذمر، انها تتألم منا؛ لكنها لا تعبر عن آلامها. إننا نستمتع بالحياة إلى أقصى حدود الاستمتاع أمام عينيها؛ ونهملها ونحرمها منها؛ لكنها تتحمل كل ذلك منا بهدوء وصبر عجيبين فلا تحتاج علينا؛ ولا تعاتبنا؛ ولا تشور بوجهنا ولا تعصى أوامرنا؛... بينما نحن القسات لا نخشى الله فنرجمها بل نقابل لينها بخشونة وشدة ونعاملها باستخفاف ورعونة عظيمين... ولو كانت لنا الكفاية من الأنصاف لأعطينا خادمانا من أصحاب الحقوق الشرعية في أموالنا وثرواتنا وفي ميراثنا؛ مثل أفراد عائلتنا على السواء. ولأهتمنا بسرورها وسعادتها كفرد من عائلتنا.

ومن المؤسف أنه سوف يأتي يوماً نفتقد فيه هذه الخادومات كلياً. لأن المرأة الفقيرة أصبحت واعية؛ تدرك حقوقها وواجباتها. وقد أعطتها الثورات العراقية الأخيرة مكانة مرموقة وحقوقاً محترمة وحرية لا ثقة ورعايات كريمة. ولذلك فهي لا تقبل بالبقاء في ذل - الخدمات الخاصة لبيوت الأغنياء

والمتنفذين. بل تفضل الخدمات العامة؛ أو الحرية لأجل الحصول على المعيشة الكريمة، ونلاحظ تقلص عدد الخدمات الخاصة الى درجة الانعدام تقريبا. إنهم يشعرون بأنهم إنما بشر مثلنا، لهن نفس السواعد والقوة والتفكير. بل من الجائز أن يكون وجدانهن وأعمالهن وأخلاقهن أحسن مما هو لدينا؛ أو مثلها على الأقل فلماذا إذاً تقبل بذل الخدمات الخاصة لدينا؟ ولماذا لا يتمتعن مثلنا بالحرية الكريمة؟ أولم يهتدين الى طرق التحرر: أي الثقافة؛ والصناعة أو المهنة؛ والجهد في الحياة؟ أوليست كل طريق من هذه الطرق الثلاثة: أسهل وأفضل وأقدس من ذل الخدمة الخاصة وعبوديتها؟

ولتلست ربات بيوتنا المحترمات؛ إلى هذه النقطة المهمة. وليفكرن منذ الآن كيف يدبرن أمور بيوتهن في المستقبل القريب؛ عندما يفقدن الخدمات الخاصة لمساعدتهن؛ أو كيف ينسقن علاقاتهن مع الخدمات الخاصات الموجودات لديهن الآن؛ كس يستطعن الاحتفاظ بهن في جو من المحبة والألفة والوئام؟

أنا لا أقول بأن كل صاحب عائلة مفسد شرير. ولا أقول كذلك أن كل خادمة مواطنة صالحة، والحق أن الصالح والشرير موجودان في كلا الطائفتين كما أن الخدمة الخاصة شيء غير صالح وغير طبيعي. إنها إنما ظهرت الى الوجود بسبب ظلم العائلة وظلم المجتمع وجهل المرأة وخوفها وكسلها وانكسار شخصيتها في بيت أبيها أو بيت زوجها؛ حيث تزعزعت منزلتها فأضطرت الى الهجرة أو الفرار...

ولهذه الأسباب جميعها فمن النادر أن نجد خادمة مكتملة الخلق والخلقة من كل الوجوه، لأنها لو كانت المرأة كاملة التكوين عقلياً ونفسياً لنجلت أن ترضى بالخدمة الخاصة في بيوت الغير؛ بل أنها كانت لا تقبل بتلك الخدمة مطلقاً.

ومع ذلك فأنني أعتقد أننا لو عاملنا الخادمة كأحد أفراد عائلتنا؛ لأصبحت الخادمة فرداً حقيقياً من أفراد عائلتنا.

وحبذا لو كانت الخادومات منتسبات إلى مؤسسة منظمة مخصصة لهن يكون باستطاعها الحفاظ على حقوقهن وكرامتهن وشرفهن من الاعتداءات التي قد تصدر من أصحاب البيوتات الكبيرة وغيرها. وذلك أسوأ بما يجري في بعض المدن التقدمية في العالم. وحبذا لو أصبحت الخادومات أعضاء حقيقيات في العائلات التي يخدمنها وكُنَّ شريكات لتلك العائلات في الأعمال والشروات والكسب والمسررات ونتاج المستقبل والميراث..

مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها

المرأة: تلك المسحة الربانية الممتازة، وذلك النبع العظيم لحياة الهدوء والراحة والاستقرار، وذلك الدفاع الذي يدفع الرجل الى الافكار النيرة والأخلاق الفاضلة، وتلك المخلصة المبدعة التي تنظم بيوتنا وتزينها وتربي أطفالنا، وتلك الكادحة المتفenne التي تَبَيَّضُ وجوهنا أمام ضيوفنا، وتلك الصديقة المشاركة الفعالة لنا في المزرعة والعمل وفي المصنع والمتجر... تلك المرأة - المقدسة اللامعة. ينظر اليها كثير منا ويا للأسف بعين الاحتقار والاستخفاف؟..

اذ بدلاً من أن نسعى الى تطوير حياتها وتقدمها وإزهار أفكارها ورفعها جاهها؛ نقوم بما يحطم حياتها وصحتها ونجاحها. حتى أن المرأة في بعض القرى وعند بعض عشارتنا يستخف بها الى درجة ينظر إليها كمجرد سلعة تباع وتشترى.

أما الدلائل على هذا الاستخفاف بحقوق المرأة لدى بعضنا فهي كما يأتي:

إنها لا يُسأل رأيها عند الزواج، أو يؤخذ مقابلها ثمن الإرضاع من زوجها؛ أو يبادل المرأة بالمرأة عند الزواج؛ أو يطلب من الخاطب ما لا طاقة له بدفعه من المال لغرض الصرف على اثاثات الزواج وحفلاته، أو يحرم الزوجة من ميراث زوجها عند وفاته مثل الأرض والأموال...

ولولا إستخفافنا بحقوق المرأة؛ لما سمحنا لأنفسنا بظلمها وغدراها.. ومن الغريب أن يخجل بعضنا عند ذكر المرأة؟..

وقد لاحظتُ المرأة في القرى فوجدها تشغل أكثر بكثير من الرجال اذ في الوقت الذي وَجَدْتُ الرجال جالسين في مضانهم المريحة يأكلون الطعام ويشربون الشاي مع ضيوفهم؛..

يتحدثون ويتندرون ويمرحون؛ وجدت النساء المسكينات يشتغلن الى منتصف الليل؛ يعدن الطعام ويفسلن المواعين ويهيشن الأفرشة للنوم وينظمن ما في البيوت من أثاث وأدوات وآلات ثم ينمن نصف يَظْفَر حتى الصباح وهن مشغولات بأطفالهن الصغار في المهود لتأمين.

حاجياتهم ويرعون ما في البيت من الايقار والاعنام وسائر الحيوانات. وعندما يأتي الصباح تنهض مبكراً من النوم؛ دون أن يشبعن من راحتهم فيقمن بجلب الأعنام وتنظيف البيوت وإعداد الطعام وقطع الأحطاب وجمع الحشائش؛ وجنى الأثمار والحاصلات وسقي المزروعات؛ وخدمة الضيوف وحصد المنتوجات وتذرية المحصودات والحرسه والزراعة إلى أن تغيب الشمس؛ ولذلك فإن نساءنا المسكينات؛ ينهكهن الكدح والتعب والآلام سريعاً؛ فيتشيخن قبل الأوان؛ ويتعرضن للأمراض والأسقام. وبعبارة أخرى إن النعم التي أنعمها الله عليهن من الجمال والصحة والروعة والنشاط؛ يفقدنهن وهن في مقتبل العمر؛.

ومن المؤسف حقاً ان نجد كثيراً من رجالنا قساة الى درجة لا يخافون الله. فيستخفون لنسائهم ويهضمون حقوقهن بينما هن على ما رأينا من أصحاب الأعمال البارة القيمة والخدمات الممتازة والأتعاب المرهقة؛ يبذلنها بسخاء في سبيل راحة أزواجهن وأطفالهن ومن في بيوتهن -أن هؤلاء الأزواج بمواقفهم الظالمة هذه يضيفون إلى شقائهن شقاءً والى تعاستهن تعاسة- ويبدو أن تخلف نساءنا وضعفهن وشقائهن وجهلن؛ سببه هذه المظالم التي يقتربها أزواجهن بحقهن وما تخلفنا نحن كشعب إلا ناتجاً من مواقفنا المحرمة هذه تجاه نساءنا. وإذا كانت هنالك بعض النسوة قد ثارت على المجتمع وهتكت حجاب الحياة وفرت الى المدن الكبرى لتعيش من المهن غير المشروعة والمحرمة؛ فما سببها إلا تلك المظالم. والشعب الكردي الذي يقصم التخلف والشقاء ظهره الى الآن؛ فما سبب ذلك إلا أنه ظلم نساءه.

وللشعب الكردي كما هو الحال للشعوب الأخرى جناحان: أحدهما النساء والآخر الرجال. أما الجناح النسوي فمكسور. فهل يستطيع شعبنا وهو بهذه الحالة: أن يطير الى سماء الرفعة والمجاهة الجليل؟..

الزواج من الأجنيب

على الرغم من أن معظم عائلاتنا في السنين الأخيرة تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين، فإن عوامل كبيرة تعترضنا من الوجهة الاقتصادية، ويرجع السبب في هذه الأحوال الى الجهل والمرض الإجتماعي في مجتمعنا. وليس قصدي من الجهل إنما لا نعرف أن نكتب أو أن نقرأ، بل هو إنما لا نطبق ما تعلمناه. فهناك كثير من المثقفين الذين تخرجوا من المعاهد العالية ولكنهم بسبب عدم تطبيقهم لثقافتهم في ميدان الزواج فإن الأعمال التي تصدر حتى منهم لا تليق أن تصدر حتى من الجاهلين، ولذلك فإن حوادث الطلاق كثيرة في هذه السنين. وكذلك تقع حوادث النزاع والخصومات والافتراق بين الزوجين بكثرة محسوسة، بل أن حوادث الغضب والكلام القارس المهين والأضرار والأعتداء تقع بين الأزواج - المتعلمين أكثر من الجاهلين. أما التكاليف الباهضة من أمور الزواج فهي أكثر شيوعاً بين المتعلمات من غير المتعلمات. وبسبب عدم تطبيقنا العلم في حياتنا فإن الأمراض الاجتماعية لا تزال بيننا فعالة ومؤثرة. والدليل على ذلك هو أن عوامل حب الظهور؛ والعظمة الفارغة؛ والتبجح والفخر والمباهاة؛ تدفع نساتنا المثقفات وغير المثقفات الى طلب الدار الجديدة والسيارة الأنيقة؛ والأثاث الفاخرة من أزواجهن على السواء. أما تكليف مهر الزواج فقد أصبحت فوق طاقة معظم الأزواج. أما حفلات الزواج وتأشير الزوجين^(١)؛ وما بعدها؛ فهي تقصم ظهر الاقتصاد العائلي إلى حد بعيد. وحيث أن هذه التكاليف الباهضة إنما تصدر من عائلات الفتيات المخطوبات وأصبحت من العادات والتقاليد المرعية لسنين الأخيرة فإن أبنائنا يضطرون الى التزوج من الفتيات الأجنيبات خارج الوطن.

ورغم أن الزواج من الاجنيبات لا يتطلب كثيراً من المال وتكاليفه جداً قليلة فإن ما نلاحظه بأعيننا هو أن تكاليف الزوجات الأجنيبات؛ بعد عودة أبنائنا الى كردستان؛ ستصبح أكثر بكثير من الزوجات الكرديات كما أن مشاكلها تكون أكثر. ومن هذه الحوادث - نستنتج أن أبنائنا يقفزون من غلطة كبيرة الى غلطة أكبر. لأن نتيجة معظم الزيجات بالأجنيبات تكون إما إفتراق الزوجين وأما الطلاق؛ وأما صرف مبالغ كبيرة على أسفار الزوجة الأجنبية الى بيت أبيها الموجود خارج العراق، وعلاوة على ذلك فإن الزوجات الأجنيبات من النادر أن يعطفن على أوطان أزواجهن أو شعوبهم أو يسعين الى تقدمها.

ولاشك أن الأطفال الذين ينشؤون من زيجات كهذه سيكونون باردي العواطف تجاه أوطان آبائهم أو شعوبهم. كما أن الزوجات الأجنيبات لن يكن على الأكثر من ذلك النوع الذي يدفعن أزواجهن الى الرقي والتقدم أو الى النضال في سبيل تقدم الشعب الكردي وتطوير كردستان. إنهن يشغلن أزواجهن

(١) ويقصد: حفلة الخطوبة.

على الأكثر - بأمور تتعلق بأنانيتهم؛ أو بالتذمر من أحوالنا الاجتماعية والعمرانية والثقافية ولهذه الأسباب جميعاً فإن تطبيق النظام الاشتراكي في الزواج من الأمور الضرورية لمصلحة وطننا وأمتنا؛ وبعبارة واضحة يجب أن يتم الزواج تحت إشراف الدولة ورعايتها، كي تبعد الدولة كلا الزوجين من روااسب الأنظمة الاقتصادية والرأسمالية والرجعية التي مرت على أمتنا في العهود السابقة، أي لا تدع الدولة أي من الزوجين أن يستغل الآخر في ميدان الزواج. ذلك لكي تتأسس عوائلنا الجديدة على أسس نظيفة مُحكمة من قواعد العلم والفن والأنسانية. حتى تتطور الحياة العائلية في كردستان بحيث نواكب أهدافنا الثورية ونحافظ على القومية الكردية ونتتج ما يحتاجه المجتمع الكردي من أسباب الرقي والرفاه والسعادة والآمال المنشودة. وهذه أمنية عزيزة ومسؤولية خطيرة تقع على عاتق الدولة والحكم الذاتي في كردستان ونأمل أن يتم ذلك على أيديهما إن شاء الله^(٢).

الطفل الكردي ملك غير متوج

الطفل هو وردة العائلة فلذة كبده أبيه وأمه وهو نور عينيها كما هو أمل مستقبلها. الأطفال ورود جميلة متحركة يكونون جنة لأبائهم وأمهاتهم بوجوههم الهاشية الباشة الضاحكة وبحركاتهم وبألعابهم الرائعة وبأسألهم وشكاويهم المتعددة الفائقة؛ وبعبثهم وضحكاتهم وبكاتهم وبغضبهم ومصالحاتهم الرائقة. أنهم من تلك القلوب النظيفة التي تشبه قلوب الملائكة يبشون لأبائهم وأمهاتهم شعاع المحبة الصادقة؛ فيدخلون إلى قلوبهم السرور والسعادة والإنشراح في النعمة الأطفال من قدسية وعظمة وفوح وجبور.

ولهذا فعلى الآباء والأمهات أن يعتنوا بأطفالهم وأن يربوهم ويعلموهم في غاية الاهتمام فإن استطاعوا أن يعتمدوا على فهمهم وإدراكهم وعلى علمهم وخبرتهم بفن تربية الأطفال فيقوموا بتربيتهم وتعليمهم بأنفسهم ولكن إذا علموا أنهم لا علم لهم بتربيتهم وتعليمهم ولا طاقة لهم بهما فمن الواجب أن يجدا لهم مربين متازين من حيث العلم والمعرفة والأخلاق، ليقوموا بتعليمهم وتربيتهم بأسلوب مقبول. وإن أخلص الأبوان لأطفالهما فعليهما معاملة أطفالهما معاملة الصديق للصديق، لا معاملة الرئيس المستبد لرعيته والتربية المدلل؛ من جانب آخر فعندما يكبر الطفل المدلل فإما يصح سارقاً أو معتدياً أو كليهما... ولا يجوز أن يربي الأطفال في جو من المعانات المستمرة أو التذمر أو التكبر لأنه يشعر في قرارة نفسه بأنه مكروه ومذنب. فإن كبر فأما يجعل نفسه ذليلاً؛ وما يجعل الناس أذلاء. وأما أن يصبح شاباً مستهتراً مهتكملاً مخرباً ذو شنوء؛ مجمل القول: يجب أن لا تدع طفلك يصبح سيدك. وإن لا تدع نفسك تصبح سيدياً مستبداً له، بل يجب أن تجعل من نفسك صديقاً له، حتى يتربى صديقاً شهماً حراً يحب خدمة الناس ومساعدتهم.

أين ذلك اليوم الذي أجد فيه: في كل مدينة وفي كل قصبة وقرية في كردستان تلك المؤسسات الرائعة النافعة العظيمة التي تعني بتربية وتعليم الأطفال على آخر الأساليب: (دار للحضانة) و

(٢) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٦) السنة الرابعة ١٩٧٩

(فردوس الأطفال) و (حديقة الأطفال) و (نادي ومكتبة الأطفال) و (جريدة الأطفال) و (مجلة الأطفال) و (موسوعة الأطفال) و (مطعم الأطفال) و (سوق الأطفال)، فتحت أبوابها للأطفال الأكثرية سواء كان ذلك من قبل الدولة أم من قبل الأفراد من الناس؟ حتى يؤخذ فلذات أكبادنا من آباؤهم وأمهاتهم منذ ولادتهم، ويوضعون في (دور الحضانة) ثم يوضعون في (فردوس الأطفال) بعد أن يكملون السنة الثالثة من أعمارهم. لكن يربون على أساس علمي وفني وأدبي حتى يبلغون السن الخامسة أو السادسة من أعمارهم. لأن الطفل يتكون خلقه في هذه السنوات الخمسة أو السنة الأولى من مبدأ حياته. فإن أخطئ في تربيته في السنة المذكورة وظهر اعوجاجا في خلقه، فإن علاجه وإصلاحه في كبره يصبح أمراً عسيراً بل أحيانا مستحيلاً، ثم أن تلك المؤسسات التي ذكرناها أعلاه تتعاون مع المدارس الابتدائية والمتوسطة والثانوية أو الأعدادية في تربية الطفل وتعليمه حسب المرام، شريطة أن يكون اساتذتهم أكفاء مخلصين وذوي علم وخبرة وتجربة وإخلاص فاضلة. بهذا الأسلوب فقط نأمن من تربية أطفالنا ونأمل لهم مستقبلاً رائعاً يصبحون فيه لوطنهم إبطالاً. أي يصبحون من ذوي القلوب المملوءة بالحب؛ ومن ذوي الأيدي الفعالة المنتجة؛ حتى يصبحوا لوطننا وأمتنا مواطنين صالحين. أما نساتنا العزيزات فلأنهن أكثر مسؤولية من الرجل عن تربية الأطفال؛ فليسمحن لي أن أوجه انظارهن إلى هذه النقطة المهمة والخطيرة وأرجو منهن الاهتمام بها. وقبل أن أتم كلامي حول الموضوع؛ أود أن أشير إلى إهتمام العهد الجديد بالأطفال وتربيتهم تعليمهم؛ وتأسيس المؤسسات التربوية اللازمة لهم الأمر الذي يبشر بالخير العميم لنا ولأطفالنا الأغراء؛ فنعم العمل؛ ومن الضروري أن نساعد سلطات الحكم الذاتي لمنطقة كردستان في هذا الميدان. لأن في ذلك مصلحة أطفالنا الذين هم ملوك غير متوجين (١).

الأخ الأكبر لص العائلة

وفي كثير من العائلات الكردية يقوم رئيس العائلة بالظلم والتحكم والاستبداد على أفراد عائلته فيجب أن تكون كلمته نافذة؛ لايعارض كما أنه لايتراجع عن قراره مهما كان خطأه، فيجب أن تكون كلمته مسموعة من قبل زوجته وأولاده وإخوانه وأخواته مهما كانت سقيمة ظالمة مضرة... فإن لم يخضع افراد عائلته لأوامره فنصيبهم الزجر والتوبيخ والضرب والطرده، إن هذا النوع من الضغط والمظالم من شأنه أن يجعل أفراد تلك العائلة المسكينة محرومين من الإستمتاع بالحرية والحياة؛ مادام رئيسهم في قيد الحياة... أنهم مضطرون على الخضوع والتعود على الحياة اليانسة المملوءة بالذل والمكسنة. أو مدفوعون على كسر القيود والثورة والانتقام. ومن ثم مخالفة كل الدساتير الدينية والحكومية والخلقية ولذلك تربيانا بين الإفراط والتفريط؛ فأما أن نخضع لكل متجبر متسلط متعال. وأما أن نعصى ونثور ضد كل قانون وسلطة ونظام؛... وينتج من هذه الحالة: أننا لا نستطيع حكم أنفسنا بأنفسنا. إن هذا النوع من الخلق؛ هو أشد ضراوة من أية مصيبة خطيرة حدثت لنا على مر

(١) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٤) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٣٧.

الأجيال والدهور؟! وعندما يتوفى الأب؛ تنتقل رئاسة العائلة الى الابن الأكبر. ولكونه قد ربي وعُود على الذلّ والعبودية منذ صغره؛ فإنه يعتدي على أمه وإخوانه وأخواته أكثر من أبيه. وقد تصل مظالمه الى أقصى حدودها؛ إن كان ربي مثل معظم الأطفال الأكراد تربية مدللة ذلك لأن الطفل المدلل لا يحاسب على أعماله داخل العائلة أحد فمهما فعل من الأخطاء والإجرام سكت عنه. وينفذ رغباته كلها حيثما أراد. إن فعل خيراً أو شراً فلم يسأل عنه أحد ولم يعاقب على الشر؛ بل لم يزر. ولذلك فقد يعتز بنفسه. فيحسب جميع ما يعمل صائباً. إن هذا الأخ الأكبر يد يده الى ثروة أبيه فيبذرهما على هفواته دون أن يراعى حقوق أمه أو أخته أو أخيه. إنه يصرفها يمنه ويسرة دون أن يحسب لأحد حساباً ويستولى على حصص أمه وأخواته وإخوانه من الأرض والعقارات.

ويسرق حصصهم من الثروات والتمرات. ويمد يده الغاصبة إلى مخشات أمه. ويصرفها على ملذاته المنكرة كما يشاء. وسرعان ما يُظهر له: إفلاسه وتشرده ومهاتته وضياح مركزه بين الجميع؛ هي نتائج جرائمه النكراء بحق أمه وأخواته وإخوانه الذين أصبحوا عرضة للجوع والنكبة والحرمان...

ومن المؤسف أن هذه الحوادث كثيرة الوقوع في كثير من عوائلنا وقد تظهر في أشكال مختلفة لكنها ترجع في أسبابها الى المظالم التي ارتكبت من قبل أفرادها؛...

إن جميع الحوادث المؤسفة هذه إنما تقع لسبب واحد وهو أن العائلة لم تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين. أي أن الأب والأم أجبرا على الزواج كل من الآخر.

ويظهر أن الرجال الذي أجبر على الزواج يعتدي على زوجته وأولاده مدى الحياة. أما المرأة المسكنة فإنها تصيبها من تلك المظالم أكبر الحصوص ويبدو لي أن تربيتها المدللة لأطفالها نابعة من أنها لم تدلل في طفولتها وغدرت عند شبابها؛ فتريد التعويض لنفسها بطريقة غير مباشرة؛ أي تدلل أطفالها لتشعر هي بالراحة والأطمئنان؛... إن عقدة عدم التدلل لها في طفولتها نعالجها بتدليل أطفالها الذين هم أكثر ضعفاً وأقل سلطة منها؛ وعلاوة على ذلك فقد يكون جهل الأبوين وعدم خبرتهما بأصول التربية باعثاً لهما على تربية أطفالهما تربية مدللة. وعلى كل حال فيجب أن لا نكرر مثل هذه الغلطة العظيمة - أي التدليل مرة أخرى. وإلا تبقى عائلاتنا منكوبة يائسة كما هي في الوقت الحاضر...

إن أمتنا الكردية إنما متكونة من مثل هذه العوائل المنكوبة لأن النكبات التي حلت بها منذ الأجيال والتي سببت لها التخلف والانحطاط إنما هي نتيجة من وجود مثل هذه العائلات. أفيجب أن تبقى الظلم والمظالم العائلية بيننا أكثر ما هي عليه الآن؟!...

الحركة النسوية الكردية

أظهرت المرأة الكردية في أكثر الأحيان بأنها لم تكن أقل قدرة من الرجال في الهمة والنشاط والحكمة والإدارة والسياسة والدين والخلق القويم والوطنية والقومية والأنسانية والثقافة والذوق السليم. كانت (قدم خير) و (قره فاطم) أميرتان شجاعتان أشتهرتا بالإدارة الحازمة والسياسة الحكيمة في الكردستان الجنوبي والكردستان الشمالي. وكانت (خانم عثمان باشا الجاف) حاكمة قضاء حلبجة قد أستطاعت أن تدخل الحضارة والعمران والتقدم السريع في ربوع منطقتها؛ وكانت مثلاً رائعاً للتنظيم والتنسيق وحل المشاكل الصعبة بما لها من دهاء ولطف وسخاء. أما (حفصة خان النقيب) فكانت زعيمة النساء في مدينة السليمانية تهتم بأعمال البر والإحسان والقضايا الوطنية والقومية. كانت تُستشار في القضايا الهامة من قبل الأمراء والرؤساء الأكراد.

وفي سنة ١٩٣٠ أسست جمعية للنساء في السليمانية وقادت كثيراً من الجنس اللطيف إلى الثقافة العامة ودراسة القضايا الكردية وأبرقت مع لفيف من الوطنيين الأكراد إلى (مجلس عصبة الأمم) تطالب بالحقوق القومية الكردية. وكانت تقود نساء السليمانية إلى أعمال عظيمة تعود بالخير العميم للشعب الكردي؛ كإغاثة المنكوبين ومساعدة الفقراء وإحترام العلماء والمثقفين. وقد أعطت حفصة خان للأجانب الذين كانوا يزورون مدينتها السليمانية إنطباعاً جليلاً رائعاً عن المرأة الكردية؛ لأنها كانت تكرم وفائهم وتحترمهم وتهتم بمراعاة شعورهم. أما الأميرة (روشن بدرخان) فهي المثل الأعلى للمرأة الكردية الوطنية المثقفة في الكردستان الغربي. ساعدت زوجها (جلادت بك بدرخان) في القضايا القومية والوطنية ولا تزال تسير وفق خطة زوجها بعد وفاته.

وعلاوة على تلك فأمامنا من الأدبيات والشاعرات والعالمات السياسيات والطبيبات والمعلمات والمدرسات اللاتي أشغلت في القضايا القومية والوطنية عدد لا يحصى. تذكر على سبيل المثال: (ماه شرف خانم الأردنية)؛ وبهية فرج الله الكردي؛ وسانحة أمين زكي؛ وناهدة سلام؛ ومنيره قفطان وأختر، وباكيزة رفيق حلمي؛ ونسرین وناهدة ملا كريم ونوخته بابان وساجدة العمادي).

وفي سنتي ١٩٤٧ و ١٩٤٨ وما بعدها كانت الحركة الكردية تتغذى من وجود عدد كبير من نساينا السياسات، انخرطن في مختلف الأحزاب القومية والوطنية وأبدین تضحية ومهارة وشجاعة لا تنسى. وعندما اندلعت الثورات العراقية في مختلف أجزائها كانت حقوق المرأة العراقية على افواه الثوار. ولما أستقرت الأحوال خطت المرأة الكردية، أسوة بسائر المرأة العراقية خطوات واسعة إلى الأمام، اذ فتحت الدوائر الحكومية في كردستان والعراق أبوابها لتوظيف المتعلمات كالمعلمين سواء بسواء.

وكذلك فعلت المعامل والمصانع والمصالح الحكومية الأخرى. ويسرنا أن نقول أن شخصية المرأة الكردية في الوقت الحاضر بارزة في جميع الميادين العلمية والثقافية والصحية والأقتصادية والأجتماعية والسياسية والفنية، ولهن مؤسسة خاصة تحت أسم (اتحاد نساء كردستان). ورغم أن إهتمام الدولة بالنساء الكرديات يستحق الشكر والإعجاب، فإن حاجة الشعب الكردي إلى الموظفات

في مختلف المهن والصناعات لا زالت شديدة. إذ أن تطبيق التعليم الأتزامي وفتح المستشفيات والمعامل والمصانع في المستقبل القريب؛ يتطلب عددا هائلا من المتعلمات الكرديات في منطقة الحكم الذاتي وعلى الأخص الاختصاصيات في مختلف العلوم والفنون. كما أن النساء الكرديات بحاجة إلى نوادي خاصة لهن، لأجل تثقيفهن وقيادتهن إلى التطور اللاتق بمسيرة الشعب الكردي. وتحتاج النساء الكرديات أيضاً إلى مجلة خاصة بهن وإلى دائرة معارف من الكتب الكردية الخاصة بالنساء، لغرض تثقيفهن وتوجيههن إلى الخير العام إذ لا زالت نساؤنا الكرديات تحت تأثير التقاليد الرجعية والأقطاعية والرأسمالية التي مضى عهدها. وإذا كانت أسباب تأخر المرأة الكردية هي إهمال آبائنا وأجدادنا إياهن وظلمهم تجاههن، فبإمكاننا نحن الرجال أن نعوض لأخواتنا ما فاتهن من التقدم بسبب جرائم آبائنا وأجدادنا ضدهن لتعقد معهن الندوات والإجتماعات والمؤتمرات؛ ونساعدهن على إظهار أسباب تأخرهن وطرق معالجة ذلك التأخر. ولنعتني بهن أكثر مما نعتني بأنفسنا، لأنهن بحاجة إلى عوننا ومساعدتنا في هذه الفرصة السانحة أكثر من أي وقت آخر؛ أن هناك عادات عنعنات وتقاليد قديمة بالية؛ لكنها راسخة تعوق تقدمهن؛ ولنعمل مع نساؤنا المثقفات على إزالتها عن طريقهن فلنشجعهن على إقتحام الميادين التي لم يقتحمها بعد كميدان النيابة السياسية والوزارات والسفارات والصحافة؛ والمديريات العامة في ميدان التعليم والتربية والصحة؛ وإدارة الفنادق؛ والمصانف؛ والمطاعم والسينمايات والمسارح والموسيقا؛ وسائر الفنون الجميلة؛ والمحلات التجارية لكي نفتح عيونهن إلى حقيقة أوضاعهن وحقيقة الحياة الاجتماعية في وطننا العزيز ونحملهن على الإنتاج الكبير لمصلحة أمتنا.

إن أكثرية الشعب الكردي كأبي شعب في العالم هي من النساء وعلاوة على ذلك فإن هناك جيشاً عرمرماً من الأطفال هم جزء لا يتجزأ من النساء.

فمن واجبنا نحن الرجال أن نقر بحقوق النساء ونحافظ على تلك الحقوق؛ بل نحرص أن تكون حقوقهن أكثر من حقوقنا. لأن الشعب الكردي كأبي شعب آخر في الوجود؛ يتوق إلى الرقي والتقدم؛ ويرغب في الطيران إلى ما فوق سحب الجهل والمظالم. فكيف يطير إذا كان جناحه النسوي عاجزاً؟!..

شخصيات بارزة من نساء الأكراد

وفيها يلي نذكر عددا من الشخصيات الكردية المرموقة والنموذجية في المدن والعشائر والقرى الكردية. لنلقي ضوءاً على حقيقة الحياة الاجتماعية والسياسية والإدارية والاقتصادية والثقافية والصحية لدى النساء الكرديات ومكانتهن وقدرتهن وقابليتهن وأخلاقهن، وطابعهن، وسلوكهن.

حفصة خان النقيب

في سنة ١٩٤٨ في وسط الصيف وفي وقت الظهر حيث يشتد الحر قليل لـ (حفصة خان النقيب) السيدة المشهورة بالبر والإحسان في السليمانية أن خمسة أشخاص غرباء من أهل البصرة، قد وصلوا الى سجن السليمانية.. وكان يبدو أن هؤلاء من الشباب الذين تعرضوا لسياسة القمع الجارية في تلك السنة والتي شملت كافة المدن العراقية.. وأشك أنهم كانوا يشعرون بالحرية والبؤس الشديد؛ لأنهم لم يكونوا يعرفون أحد يمد لهم يد المساعدة في محتهم... ولم يبق لهم ملجأ يلتجئون اليه سوى الله.. وكانت (حفصة خان النقيب) التي قد صرفت جل عمرها في نصرة المنكوبين ومساعدة العاجزين واغاثة الضعفاء والتي رفعت رأسها ورأس الشعب الكردي بأعمالها البطولية عاليا؛ قد وصلت شهرتها الى أعماق سجن السليمانية. فكان من الطبيعي أن يستغيث هؤلاء الشباب المساكين بحفصة خان؛ لتمد لهم يد المساعدة بقدر الأمكان ورغم ذلك فحفصة خان كانت في ذلك الوقت مالياً للحكومة العراقية ولا تريد إزعاج الحكومة بأية صورة كانت؛ فإنها أطاعت ضميرها الأنساني فقط؛ ولم تبال بالنتائج التي قد تتمخض عن مساعدتها لهؤلاء المساجين في المستقبل ولم تخشى تقارير الجواسيس والحاquدين والحاسدين... فبادرت إلى مساعدتهم رغم عدم معرفتها لهم و إختلافها معهم في العرق واللسان والوطن والدين. اظهرت لهم حفصة خان - ودها واحترامها ومساعدتها كما لو كانت أمهم الخونة. أرسلت إليهم فوراً رسالة مع بعض الأطعمة والفواكه والسكر والشاي والسجائر والتبغ والنقود؛ قالت فيها:

«ما دمت في سجن السليمانية؛ اعتبروا انفسكم ضيوف عمتكم الأعزاء.. وما أرسلته إليكم الآن هو شيء وقتي فوري أرجو عفوي عن التقصير.. ولكن في المستقبل اعتبروني أمكم المخلصة المتفانية في سبيل إسعادكم.. اطلبوا ما شئتم؛ فأني مستعدة لمساعدتكم وحلوني محل أمكم حتى يفتح الله عليكم باب الرحمة وتخرجون من السجن للقاء أمهاتكم في البصرة...»

(٢)

(صانعة السجاجيد)

كانت سنة ١٩٥١.. وكان يوماً رائعا في وسط الربيع؛ فذهبت مع بعض اصدقائي للنزهة الى قرية قريبة.. كان السماء جميلاً جذاباً إذ في فضائه الأزوردي كانت السحب لئزينة بالوان الزاهية الحمراء والذهبية تتحرك ببطء وهذو وكان النسيم يداعب أوراق الأشجار وورودها البنفسجية والصفراء

والبيضاء والحمراء ويدفعها إلى حركات رشيقة متناسقة. أما حقول القمح والشعير النامية بسخاء فإنها كانت مع جاراتها الأعشاب الهندسية وأزاهير الربيع المختلفة الألوان تتحرك يمنة ويسرة بزهو وخيلاء وهي في إستقبال نسيم الصبح المعطر وكانت الأزاهير تتأبط لبعضها لبعض أحيانا؛ وكأنها تغازل غزل الجيب للجبية أو تعاني معاناة الصديقة للصديقة أو وتحاول إظهار الود والغرام. وسرعان ما قطعت سيارتنا طيات الأرض ولغات الجبال ووصلت مكانا قريبا من قرية سورجية في قضاء عقرة. وفي خيمة نظيفة أنيقة؛ قابلنا مضيفنا ببشاشة وحبور؛ وقدم لنا ضيافة كردية كريمة؛ شربنا الشاي وقدم لنا السجائر وشربنا اللبن المحضر على الطريقة الكردية فَعَمَّنَا السرور وشعرنا بسعادة الحياة في تلك اللحظات ومن بعيد رأينا امرأة سورجية تصنع السجاد؛ وبحضور رب البيت ورئيس القرية وأشرفهما. سمحت لنا المرأة بالدخول إلى خيمتها. فدخلنا الخيمة في استحياء... وتقربنا من المرأة المنتجة صانعة السجاجيد - الفنانة في وجل ملحوظ... كنا نتخيل أنها تحسبنا قليلي الحياء؛ وكنا نظن أن التقاليد الرجعية المرعية في بعض البيوتات الأرستقراطية في المدن والأرياف حول الحجاب سائدة هناك أيضاً، وما كنا نعرف أن المعيشة في الأرياف تعلم المرأة الكردية قسما وافرأ من الحرية والخلق الكريم. وكانت المرأة الفنانة المنتجة؛ صانعة السجاجيد على درجة كبيرة من الجمال والبهاء فكانت تصنع السجاد بأناملها الفنية البضة الرقيقة.

وكانت القطعة التي تنسجها جميلة جذابة فاخرة؛ تناسب ذوق الأكراد العشائر الذين يحبون الألوان البراقة الصارخة... أما المرأة فلم تستحي منا؛ ولا اضطربت بمقدمنا فحييناها؛ وردت هي لنا التحية... لكنها ظلت مستمرة في عملها ولم تتركه.. وكان يبدو عليها الهدوء والإتزان والشجاعة والرغبة العارمة في صنع السجاد وقد فهمنا من أحاديثنا معها؛ أنها إنما تصنع ذلك السجاد لعائلتها لتزين بها بيتها وتؤمن بها راحة أطفالها وزوجها ونفسها. وكانت الغزول الصوفية التي تصنع منها السجاد هي من أصواف حيوانات عائلتها. وتصنع الأبسطة والسجاجيد أحيانا للبيع أيضاً. حتى تصرف ريعها على أفراد العائلة وخدمة الضيوف.

وعندما عدنا من سفرتنا حمدتُ الله: على أن أخوتنا السورجيات؛ رغم حرمانهن من التعليم والثقافة؛ فهن كسائر الأخوات الكرديات المتوطنات من العشائر؛ ماهرات في صنع الأبسطة والسجاجيد الجميلة الفاخرة التي تدر على شعبنا وعلى عائلاتهن الخير العميم وهذا هو السر في حريتهن وفي أخلاقهن الكريمة. ففي كلِّ منتجة شريفة...

(٣)

(روشن بدرخان)

في شتاء ١٩٥٣... كنت في «شقلوا» تلك البلدة الجميلة المشهورة بمناظرها الطبيعية الخلابة ومياهها الباردة وهوائها العليل. والتي تعتبر من أشهر محلات الاصطياف في كردستان العزيزة... فجاءت عندي امرأة معتدلة القوام؛ جميلة الوجه، منتظمة الهمام؛ ذات لون أبيض ضارب على

الحمرة. ويبدو على محياها الهدؤ والإتزان والرقّة والحلق الكريم. كانت أميرة كردية إشتهرت بالوطنية والثقافة والأدب؛ فتعرفت بها؛ وتشرفت بصداقتها العزيزة وكان في المجلس أشخاص آخريّن أيضاً؛ وقد قضيت في مجلسها ثلاثة ساعات؛ حسبته لحظات سعيدة في حياتي. لأنه كلما مر الزمن تناحرت لدى الأدلة بأن المرأة ذات نبل وخلق كريم وأهداف وطنية وثقافة عالية. (روشن بدرخان) بعد وفاة زوجها «جلادت بدرخان» الذي لا تزال تحبه وتعيد ذكرى ميلاده في كل سنة في «الشام» تحملت مسؤولية تنفيذ خطة زوجها المتوفي: تربي أطفالها الثلاث؛ وتسعى لتربية الشعب الكردي ونشر الوعي القومي بينهم. كما أنها تقوم بعملها الخاص وهو إدارة مدرسة ابتدائية في دمشق الشام. وكان سبب مجيئها إلى العراق في ذلك الفصل البارد؛ هو زيارة كردستان العراق والأطلاع على أحوال بني قومها والتعرف إلى الشخصيات الكردية البارزة والعوائل الشهيرة في ذلك الوقت.

وعندما عادت (روشن بدرخان) إلى الشام؛ وعدتني بأن تتعلم اللهجة الكردية الدارجة في السليمانية؛ لكي تستمتع بقرأة مؤلفاتنا الكردية بتلك اللهجة، وترجم بعضاً منها إلى اللغة العربية؛ أو الأفرنسية من جهة أخرى...

وبعد أن عادت (روشن بدرخان) إلى الشام؛ طبعت كتاباً لها باللغة العربية ترجمت فيه نصوصاً أدبية لعدد من أدبائنا الأكراد^(١). ولا زالت (روشن بدرخان) تحاول أن تحل محل زوجها المرحوم (جلادت بدرخان) في الخدمات القومية والوطنية لترفع رأس الشعب الكردي الذي يحترمها.

ملحوظة/

عشرت على نسخة من الكتاب الآتف الذكر في خزانة المرحوم (عبدالله جوهر) المهدات إلى المكتبة العامة في السليمانية. في ٢٠٠٢/٨/١٠

(١) يلّمح الأستاذ بهذا إلى كتاب (صفحات من الأدب الكردي) المطبوع في (مطبعة سميا) عام ١٩٥٤ ببيروت، وباللغة العربية، مبتدأة بمقدمة ثم نبذة عن ٢٠ من أشهر شعراء الكرد مع نماذج من أشعارهم، تبدأ بـ(باباطاهر الهمداني) وتنتهي بـ(جگتر خوين وصالح بدرخان)... وكذلك (خاتمه) للكتاب، حيث تقول فيها:

واذا ما ألقىت نظرك إليها القاري، العزيز على الكتب التي دونها الغريبيون عن الأكراد، يقع تظهرك دوماً على الكلمات التالية: شعب عريق، سخي، كريم، محب للحرية، ينصاع للحق ولا يخشى به لومة لائم ولا حاجة بك الرجوع إلى عهد رستم وكيخسرو وصلاح الدين، للتحقق من ذلك، بل يكفي أن تعود للحركات الأخيرة لتتقف على أعمال البطولة والتضحية في سبيل حرية كردستان. وأن الثورات التي كانت أبطالها الشيخ محمود، سمكو، الشيخ سعيد، إحسان نوري، والشيخ أحمد البارزاني وغيرهم من الأبطال ليست سوى عينات ونماذج للجرأة النادرة والشجاعة الفذة في الذود عن حياض الوطن وكشف القناع لجميع الشعوب بأن الأكراد جديرون بالاستقلال والحرية. تعطي درساً قاسياً لمن تسول له نفسه أن يحوهم من مسرح الوجود، وليس للأكراد أي مطمع بشير واحد من أرض غيرهم، لكنهم سيذودون عن حقوقهم حتى الرمي الأخير) (ص: ٦٩).

آراء حول المرأة الكردية

تقول دائرة المعارف الأنجليزية الكبرى في مجلدها الحادي والعشرين مايلي:
«إن أوضاع البيت الكردي والعائلة الكردية راقية جداً. فالكردي (سواء كان رجلاً أو امرأة بشوش الوجه؛ صافي القلب، ذو عفة وشرف يعتز بخدمة الضيوف.
والمرأة الكردية أكثر تمتعا بالحرية (البرينة) من المرأة التركية أو الفارسية (معظمها سافرة وبعضها متجهة الى السفور). وفيما عدا الأغنياء فلا يرغب أحد من الأكراد الإكثار من الزوجات وهو (كالمرأة) يحب الموسيقى والرقص...»

(خلاصة تاريخ الكرد وكردستان: المجلد الأول، الجزء الثاني. الصحيفة ٢٦٧ - مؤلفها محمد أمين زكي - باللغة الكردية) كما ويقول في الصفحة ٢٦٦ من الكتاب المذكور: «وبحث كتاب الشرفنامه عن بعض النساء الكرديات اللاتي اشتهرن بالأعمال العظيمة. وعلى الأخص في عشيرة (الكلهر) حيث كانت بعضهن رئيسات يقدن تلك العشيرة الى المجد. وهناك (حليمه خان) الحكارية؛ و(عادلة خان) في حلبجة ممن اكتسبن الشهرة بين الأكراد. أما (كوخ نيرگس) المنتمية إلى عشيرة (الشوان) فيجب أن لا تنسى أيضاً»^(*).

(تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية)

فيما يلي نص التقييم الذي تفضّل به المرحوم الدكتور (طه حسين) الكاتب المصري المعروف، في مجلته (الكاتب المصري). العدد (١٤) نوفمبر سنة ١٩٤٦ حول مقال لي عن المرأة الكردية المنشور في مجلة (الثقافة الحديثة)؛ في الكاظمية في العراق؛ في نفس السنة:
(المرأة الكردية)

أما مجلة «الثقافة الحديثة» التي تصدر عن الكاظمية؛ وهو مجلة أدب وعلم وفن وإجتماع كما نصف نفسها، فإن لها ثأراً - كما يبدو - عند أكثر من مجلة من مجلات العراق:

فهي تخصص بضع صفحات من العدد الثالث للنيل من بعض زميلاتها ثمة؛ وإن لم تخل إلى جانب ذلك من مقالات تستحق أن تقرأ. فهذا مقال للقائم مقام محمد شاکر فتاح عن المرأة الكردية، يتحدث فيه عن شيء من خصائصها في البيت؛ وفي ميدان العمل فهي تحب زوجها وأولادها وبيتها، وتشعر بما عليها للأسرة من تبعات فتشارك زوجها في العمل والمزرع، وفي الاحتطاب والنقل، وفي البيع والشراء. وقد تقوم بأعمال لا يقوى على مثلها الرجال.

ويعد ان يورد أسماء طائفة من الكرديات المعاصرات اللاتي إشتهرن في ميادين الأدب والفن

(*) : الشرفنامه ومؤلفها الأمير شرفخان البديليسي الكردي. تأريخ الأكراد مدون باللغة الفارسية وترجمت إلى أكثر اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الفرنسية والروسية والتركية والعربية والكردية. يعود تأريخ تأليفها الى سنة ١٠٠٥ هجرية (ش. ف)

والثقافة وأعمال البطولة، يقول: إن المرأة الكردية تعتمد على نفسها لتحصيل قوتها اليومي أو إدارة إقتصاد العائلة عندما تتزوج. لذا لا تجد المرأة الكردية كبير مشقة في تجهيز الاسرة بما قسم الله من الرزق عند فقدانها زوجها أو عائلها. فكم شاهدت من أرملة كردية قد حرمت على نفسها الزواج بعد زوجها الاول، وكرست حياتها لخدمة أولادها بالكسب الشريف وعرق الجبين. بل شاهدت عدة أرامل وقد أصابهن العمى. ورغم ذلك فقد أُبينَ سؤال الناس أو مد الأكف، بل قمن ببعض المهن الشاقة وآثرن شَطَفَ العيش والحرمان على النعم المتأتية من الذل والخنوع في خدمة الأثرياء...».

(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)

وفيما يلي نص التقييم الذي تفضل بنشره الدكتور كامل البصير، الكاتب الكردي المشهور حول كتابي (المرأة الكردية) الذي طبع في سنة ١٩٥٨ في بغداد، وذلك في جريدة (التأخي) التي صدرت في بغداد في ١٠/١٠/١٩٦٧:-

المكتبة الكردية

كتاب المرأة الكردية للأستاذ شاكر فتاح

إن كتاب المرأة الكردية بحث تاريخي إجتماعي بأسلوب أدبي فني. وقد أصدره مؤلفه باللغة الكردية سنة ١٩٥٨م، بمطبعة المعارف في بغداد. وهو وإن كان كتبها في حجمه - إذ تقع في سبعة وسبعين صفحة من القطع المتوسط - إلا أنه ذوقية كبرى في مجال دراسته، لأسباب أهمها أن مؤلفه الأستاذ شاكر فتاح رجل مفكر، يجمع إلى ثقافته الكردية الأصيلة ثقافة أوروبية استنبطها من منبعاها الرئيسي في المؤلفات الانكليزية. ثم أنه بحكم وظيفته السابقة كرجل إداري - جاب مدن كردستان وقراها، وعمل في شتى المناطق (مدير ناحية وقائمقام ورئيس بلدية ومفتش إداري... الخ). وقف عن كتب على عادات وتقاليد القبائل الكردية؛ ففسر أغوارها ثم حللها بحسه المرفه وعقله المثقف، فكان ثمرة ذلك كتابة هذا الذي سد ثغرة كبيرة وخطيرة في المكتبة الكردية.

ان الأستاذ شاكر فتاح قد درس بين دفتي كتابه هذا مختلف الأمور المتعلقة بالمرأة الكردية خُلُقاً وخُلُقاً وتقاليداً ومنزلة وتاريخاً. وقد بين خلال ذلك كله رأيه الخاص متقدا هذه الحالة وتلك، ومستحسناً هذا الوضع أو ذاك.

والملاحظة أن ما بحثه الاستاذ شاكر فتاح في كتابه كان هادفاً. فهو لا يكاد يطرق جانباً من جوانب بحثه إلا ليستخلص منه نصيحة وتوجيها. فقد تحدث عن جمال المرأة الكردية وزينها ليرسم ملامحها المميزة لها؛ وتكلم على مسألة الحب بين القبائل الكردية ليثبت أن التعاطف بين الرجل والمرأة أساس العائلة الكردية وثم عرج على الأدوات الخلقية الشائعة بشكل مستفحل في المجتمعات غير الكردية، كالبعاء وهرب المرأة وخطفها؛ لينتقد ما يلاحظه من تعصب مقيت في بعض القبائل الكردية الخارجة على إجماع الأمة الكردية في أعطاء المرأة حقها في الحياة الحرة الخالية من القيود التي تذللها وتلغي شخصيتها.

ولعل ما ينبغي التنبيه عليه هنا أن الأستاذ شاكر فتاح نصير لحقوق المرأة فهو لذلك يعقد فصولاً موجزة كماً، عميقة نوعاً، ليتحدث عن مقومات تحرر المرأة الكردية من مهارتها في الصناعات اليدوية كنسج السجاجيد الفاخرة ويعرض لحياة شخصيات نسائية كردية مثل (حيسه خان النقيب) والأستاذة الأدبية (روشن بدرخان) فيضع بذلك الاسس الاقتصادية والطبيعية والعملية لحق المرأة الكردية في التحرر من القيود التي تحاول شدها الى البيت.

ثم أن الأستاذ شاكر فتاح طموح في فتح الأفاق أمام المرأة الكردية؛ فهو لا يعزيبها بالتقدم في مجالات الحياة اليومية العادية؛ بل يدعوها إلى تبوؤ مكانتها في الحياة السياسية العامة. ومن نراه يتحدث عن الحركة النسائية الكردية. فيؤرخ لنساء كورديات حاكمات مثل (قدم خير) حاكمة لورستان الشهيرة و (قره فاطم) الأميرة المنتفذة في الكردستان الشمالية؛ والسيدة (خانم عثمان باشا الجاف) حاكمة حلبجة... الخ. والطريف في هذا الكتاب أن مؤلفه قد قدم في النهاية صوراً أدبية بالشعر والنثر؛ ضمنها خلاصة آرائه وتوجيهاته. وكأنه أراد بذلك أن يسكب ما يريد من آراء إجتماعية في رؤوس الناس عن طريق قلوبهم.

أبو لورستان

كامل حسن البصير

(مصادر البحث)

- ١) كتاب قضاء عقرة المخطوط؛ ألّف في سنة ١٩٥١ - مؤلفه شاكر فتاح
- ٢) مقالة نشرت في مجلة الثقافة الحديثة، الكاظمية - العراق، في ١٩٤٦ - مؤلفه شاكر فتاح
- ٣) كتاب (المرأة الكردية) باللغة الكردية؛ طبع في بغداد في سنة ١٩٥٨ مؤلفه شاكر فتاح
- ٤) مذكرات شخصية مخطوطة وملاحظات، في أوقات مختلفة حول المرأة الكردية.

شاكر فتاح نهمه

خاوهنى پروژهى خویندهوارى كوردی

٢٢ - ١٢ - ١٩٧٧

چەپكېڭ نامە

شاكر فەتاح كەسايەتچىسى گۆشەگىر و داخراو نەبوو، ھەر لە منالەيەو پەيوەندى توندوتۆلى لەگەل دۆست و ھاوئەلا ئىدا بوو و بەتەنبايى ھەرگىز ھەلى نەكردوو - بڕوانە يادنامەكانى - ھەزى بەتەكەلاوى و بڕادەرايەتى كەردوو، بەتايەت لە خۆتەندەواران و ئەوانەى وەك خۆى خولياي نووسىن و خۆتەندەويان بوو. لە يادنامەى ۱۹۳۳دا دەلى:

«سەردەفتەرى ئەو ھاوئەي خۆشەويستەنە مامۆستاىەكى زىرەك و زىنگ و كەردەو پەنگىنە. كەمال ھەسەن، ئەم لاو بەنرخە كەركووكىيە.

لە سەيمانى يەكە خەزانى كە خۆشەويستى خويان بەرنەدەي خەزانى - صائىب-ن، لەمانە ئىستە حاجى توفىق بەگ، بوئەي ناودار، جەمىل ئەفەندى جەلال ئەفەندى، مستەفا صائىب... وەستە عەبدوللاى بەرگەردوو، ئەخۆلى پەيت رەكخەرى چاپخانەى ژيان بوون بەدۆستىكى گيانى بەگيانىم. بەسايەى رەشىد نەجىب-و توفىق وەھبى بەگ، ولات پەرستى ناودارم ناسى، ئىستەكەى من بەيەكەيكى ھەرە خۆشەويستى خۆى ئەمەي... بەسايەى سەيد حەسەن موكريانىيەو - مەجەر ئەمەندەس-م ناسى. ئەم پياو ئەوئەي ئىنگىليز پەي ناوئەتە ئەم خاكەو - سەياسەت بازى - يەكە گەورە ئەكات، بەلام من لەوئەدا دۆستى نەم، بۆيەكا ھەزەم بەدۆستايەتى كەرد، يەجگار خەريكى بۆرى زمانەكەمانە.

جەگە لەمانە: ئەحمەد بەگى وەسمان پاشا، ھەمە سەعید بەگى دەرەشەش، شەيخ مەھمەد حەسەمەدين، شەيخ حەسەمەدين، كورانى شەيخ عەلەدين، لەو كەسانەن كە سەرتەي دۆستايەتيان لەگەل گرتووم».^(۱) ھەروا ناوى كۆمەلەك لە دۆستانى خۆشەويستى تەرى دىنى و باسيان ئەكات وەك: شەيخ قادەرى بۆرى شەيخى گەورە، شەيخ رەئوف، شەيخ بابە عەلى كورانى شەيخ مەحمود، ئىسماعىل شاوئەيس، مەحمود جەوئەت، رەشىد عارف.

ديارە تا زەمان و رۆژگار بەرەو پەيشەو دەرەو دۆست و ناسىوانى زياتەر دەرەو، بازەي پەيوەندىيە كۆمەلەيەتچەكانى بەرە بەرە فراوانتر دەرەو.

لەناو كەتەيخانە و دەستەكانى مامۆستادا، داخە ناچە، كە تەنبا ژمارەيكە كەمەم لەو نامانە بەرەست كەوت كە بۆى ھاتىبون، وا ديارە مامۆستا گەنگەيەكى ئەوتۆي بەو نامانە كە بۆى ھاتووە، ئەداو - كە من خۆم بڕوام بەمە نەيە، وەيان دەستەكيان گەيشتۆت و فەوتانويانە... ھەرچۆنى بى ئەوئە ماوئەو لێرەدا دەرەنخەينە بەرچاو، چۆنكە لە روى مەژووبى و رۆشەنەيەو بەيەخى تايەتى خويان ھەيە.

لەكاتەيكدا كە جەنجالى كارى بەرپەرەرد و وەزىفەى ھەكوومەت بوو، مامۆستاي زانا و نووسەرى

(۱) شاكر فەتاح: يادنامەى ۳۳- ژمارە ۴، دەستەس.

گهوره عه‌لادین سه‌ججادی له به‌غدا - به‌حوکمی دۆستایه‌تی به‌هیزیان - له‌خۆبوردوانه سه‌ربه‌رشتی چاپکردن و په‌خشی به‌ره‌مه‌کانی مامۆستایی کردوه. بڕوانه له (گه‌لاویژ) دا ئهم سوپاس نامه‌یه‌ی:

«سوپاسیکی به‌دل

ئهمه دوو ساله مامۆستا علاءالدین سجادی له چاپکردن و پیکه‌یتانی نووسراوه‌کاغان: (پرشنگ، شه‌به‌نگه‌به‌رۆژ، گه‌وره‌پیاوان، هادیرتی منالی) ره‌نج ئه‌دا و په‌ل نه‌کووتی، بێ ئهمه‌ی له‌منه‌وه شتیکی ده‌ست که‌وتی، بڕایانه و دلسۆزانه هه‌رچواربانی به‌جوانی و یتکویتیکیه‌کی ته‌واوه‌وه بۆ پێک هێناوم.

جا چونکه ئهم کردوه ره‌نگین و ره‌ندینه‌ی مامۆستا علاءالدین سجادی له گیانیکی پیاوه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌رییه‌وه هاتۆته‌ بوون؛ به‌پێیستم زانی خۆتنده‌وارانی نزار، گه‌لاویژ هه‌موو مه‌ردێک ئاگادارکه‌م و له‌به‌رده‌میاندا فه‌رمانی سوپاسگوزاری خۆمی بۆ به‌جێ به‌یتم. خوا وێنه‌ی کاک علاءالدین مان بۆ زۆر کات بۆ که‌لکی گشت لای، به‌راستی راست و خۆش خه‌مخۆری خۆتنده‌وارمان ئه‌کات.

هه‌ر بێنی به‌خۆشی و سه‌ربه‌رزیه‌وه.

شاکر فه‌تاح^(١)

جگه له‌مه نامه پر سۆز و جوانه‌که‌یشی که بۆ زانا و مامۆستا شیخ محهمه‌دی خالی نووسیوه له (مزوری) یه‌وه سالی ١٩٣٧، خۆتنه‌ر له جێیه‌کی تری ئهم کتێبه‌دا ده‌قه‌که‌ی ده‌بینی:

ئهمانه و ده‌یانی تر گه‌واهی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ که‌مه‌لایه‌تییه‌ به‌هێزه‌یه‌ که له‌گه‌ل زۆریه‌ی زانا و رۆشنییران و که‌سایه‌تییه‌کانی ناو که‌مه‌لی کورده‌واری بوویه‌تی.

(١) گه‌لاویژ - گ: ژ (١) س (١٠) کانونی دوو ١٩٤٩، ل ٣٢.

برای زور به نرخ و سهره زرم

ماموستا شاکر

هموو کاتیکت باش، هموو ساتیکت پر سهرکه وتن.

هموو رۆژیکت پر بههری نوی به ته مه نیککی دریتی پر له باشی و به خسته وهری و شانازی پر له
ئاواتانهی که مه به ستان، زور زوری شی به گهرمه وه جوانترین سلاو و پیزت پیتشکه ش نه کهم، له دله وه له
یهزدان داواکاری تهن دوروستی و باشیتم ئاواته خوازم ئاواته کانت مه به سته کانت بگه نه جیتی خویان.

به راستی ماموستا، زور بیرت نه کهم، زور به تاسه ته وهم، خۆزگه وادورنه بوویتایه و به توانیایه ههر
حفته ی جاریک به خزمه تی برای گهردهم شادیم و هموو نه شکه نه چه یه که فراموش کهم به له بیر چوونی ههر
نه شکه نه چه یه که ههنگاو یک به ره و پیتشتر بۆ ژیان بنییم، ژیانیک که دژی نه شکه نه چه بیتو به خسته وهری
بیتیتته دی. به خسته وهری بۆ ژیان بۆ ناده میزاد سهرکه وتن بۆ رۆژان. نه گهر نه سفهر مووی له حالی نیسته ی
نیشه کهم، سوپاس بۆ یهزدان وه له سایه ی سهری به پیتزانه وه زور باشم و گیر و گرتیم نییه، پشت به خوا که
هاتم بیچم بۆ مۆقری سق له مانگی (۸) دا نه گهم به خزمه تتان.

ماموستا نازانم بۆچی ههر سهریکی ههله به جته نه دا، نیتر زور زور سلاو و پیزم بۆ ماله وه ههیه وه له
یهزدان باشی و به خسته وه ریتان داواکارم و ههر بیرین به شاد و خوا ناگادارتان بیتت وه هیواداریشم پیتش
هاتم به هه والی خوشتان شادیم.

خوشکی تا هه تا دلسۆزتان

خورشیده بابان

۱۹۷۸/۷/۲۹

ههله به چه

سىمىنارى ئۆرىپەنت كۆندە

زانكۆى كۆتەنبرگ ۱۹۷۵/۱/۲۲

بەرتۆبەر

بەرتۆز / شاكىر فەتتەخ ئەخمەد

گەرەكى شۆرش ۲۶۵/۲۰۰

سلىمانى / عىراق

زۆر سولاس بۆ ناردنى نووسراودەكانتان (۱۹۷۴/۱۹۷۳)،

بەناوى سىمىنارەكەو. كىتەپخانەكەمان زۆر دەولەمەند ئەكات.

هيوادارم پەيوەندىمان ھەر مېتېتتەو.

زۆر دلسۆزتان

پ. د. يۆھانس يېتەزىنگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

The Director

22. January 1975
65 Mainz, den
Seestraße 21
Postfach 19 80
Telefon 191 } 2779
bei Durchwahl 19 } 2780

Mr. Shēkir Fattāḥ Ahmad,
Shōrish 200/265,
Suleymany/Irak.

Dear Sir,

You have anew had the great generosity of sending
us a series of 1973/1974 publications of yours. On behalf
of "The Seminar für Orientkunde" I thank you very much for
this very esteemed addition to our library, and beg to
remain, dear Sir,

Yours very truly

Johannes Benzling
(Professor Dr. Johannes Benzling).

✓
25.1.1975
1975/1976
2

سىمىنارى ئۆزبەنت كۆندە
زانكۆي گۆتەنبرگ ۱۹۷۵/۶/۵
يۆھانس يېتيزىنگ

بەرئىز / شاكىر فەتتاج نەحمەد
گەرەكى شۆرش ۲۶۵/۲۰۰
سلىمانى / عىراق

زۆر سوپاس بۆ نامەكەتان لە ۱۹۷۵/۳/۳ بۆ ئاردنى دانەيەك لە (شەرەفنامە). بېيورن كە درەنگ
وہلامتان دەدەمەوہ، تەكايە نرەكەيم بۆ بنوسە چەندە.

ئىستىستان وانەكانى كوردى لە زانكۆكەماندا دەوترىتەوہ، نەم ھاوينە لەزىر بەرگىكى تردا كۆرسى
(تېكىست بۆك) ى كوردى دەخوتىن، دانەيەك لەو تېكىست بۆكەم بۆ ئاردن.

وہك دەبىن من (تېكىست) ىكى ئاسانم ھەلپژاردوہ، بەلام زۆر زەحمەتبوو بۆ ئەوانەى كە لەسەرەتادان
(وہكو من) بەتايىبەت، پزگارت كردم.

دەتوانن بەكوردى نامەم بۆ بنوسن، ھىوادارم تېتى بگەم، ھاوكارم (د. مەھدى) دەتوانىت يارمەتيم
بدات، بۆ ئەوہى نامەكان بخوتىنمەوہ.

زۆر دلسۆزتان

پ. د. يۆھانس يېتيزىنگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

Johannes Benzing

65 Mainz, den 5th June 1975

Saarnstraße 21
Postfach 3910
Telefon 991
bei Durchwahl 39 } 2779
2780

Mr. Shākir Fattāḥ Aḥmad
Shērīsh 200/265,
Suleymany/Irak

Dear Sir,

With many thanks for your kind letter of 3rd of March, 1975, and the copy of the "Sherefname", I apologize for not having written immediately after receipt of this useful book. I was awaiting invoice and indications as to how the amount has to be settled up.; please inform me of this subject.

In the meantime the Kurdish lessons at our University continue. Under separate cover I send a copy of the Kurdish text we are reading this summer term. You will see that I chose a rather simple text, but it offers enough difficulties for beginners (among whom myself) such as Yizgarit kirdim 'you liberated me'.

You may write me in Kurdish, I hope to be able to understand, and in any case my colleague Dr. Mahdi can help me to read your letters.

Yours very truly

Johannes Benzing

✓
وەڵام داوە وە بەرنامەی خوێند
خۆشەویستێم لێشۆ ٢٠٧٥.

LC

1975 07/21

سىمىنارى ئۆرىپەنت كۆندە

زانكۆى گۆتەنبرگ ۱۸/۴/۱۹۷۴

بەپتۆدەبەر

بەپتۆز. شاكىرفەتتەتتە

گەرەكى شۆرش ۲۰۰ / ۲۶۵

سلىمانى - عىراق

بەپتۆزى خۆشەوېست

بەناوى سىمىنارەكەوۋە زۆر سوپاستان دەكەم بۆ ناردنى (۱۷) نووسراوى خۆتان. ئەم نووسراوانە كە

تەرەمە كراون بەقەلەمى خۆتان، زۆر سوودمان لىق وەرگرتن بۆ سىمىنارەكە.

ھەرۋەھا سوودىشى ھەيە بۆ خوتىندكارافان و دەكرىت بە (تىكست بوك). ھىوادارىن لە كارەكانتاند

بەردەوامېن و سەرگەوتووبىن

زۆر دىسۆزتان

پ. د. يۆھانس يىئىزىنگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg - Universität

65 Mainz, den 18.4.1974

Mainz

The Director

Mr. Shakir Fattah Ahmed,

Shorish 200/265
Suleymany / Irak

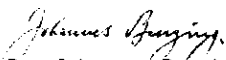
Dear Sir,

On behalf of the "Seminar für Orientkunde" of the Mainz University I have the honour to thank you very much for the generous donation of 17 publications of your publishing - house. These publications, translated works as well as the most valuable original contributions written by your own pen, are an appreciated enlargement of the Kurdish section of the library of our "Seminar". They will not only be at the disposal of our students, but extracts from them will also be prepared and used for reading exercises in a similar way as the sample of a text which we are mailing under separate cover.

We do hope that your work and publications will successfully continue.

With our best wishes I beg to remain, dear Sir,

yours very truly

(Prof. Dr. Johannes Benzing)

خاصی زانا و خوشنودیت و سزیده جاقوت است اگر قنای به دینش کند است

روزنامه باشش

ما و آن خودم هم دردم که خورشید خفتی مایه

نور سراسوی : دهاوی موکریانی که در نور سنی شوی به دین و

چند روزی در صوبه باب در و دانی به دایری بفر و آن خودم ...

گرمی نور سراسوی که در دین رستی به دایری به دینش عالم ...

پسوگرافهای عالم به وانا به سرهای به دینش وای به دینش ...

دینش به دینش که در دین به دینش به دینش به دینش ...

به دینش به دینش

نور سنی شایانی باشد به دینش به دینش به دینش ...

دینش به دینش به دینش به دینش به دینش به دینش ...

نور سنی شایانی باشد به دینش به دینش به دینش ...

دینش به دینش به دینش به دینش به دینش به دینش ...

نور سنی شایانی باشد به دینش به دینش به دینش ...

دینش به دینش به دینش به دینش به دینش به دینش ...

نور سنی شایانی باشد به دینش به دینش به دینش ...

دینش به دینش به دینش به دینش به دینش به دینش ...

بجو و کتاب

کودستان موکریانی / مونسکو / ۱۹۷۲ / ۲ / ۱۲

СССР Москва B 218 yd Кривинского

g-18 K / 67

Купуистам Москвитин

استاذنا الكبير فلاح شاعر الموتر

تحية اعجاب وتقدير وود ،

سلم معهدنا بيد الشتر والامتنان مولفانك المهددة
ايضا - واضافه الى الملتقى يستفيد من اهل العلم والمعرفة وعاشه
الادب واللغات - نرجو ونأمل انه لا يتخل علينا في المستقبل
بالتأليف الذي القيم .
بعله في وسعك تزويدنا بقره مع الكتابات التي نشرت
معه قاموس الاستاذ توفيه وهي بالعلم اكره في العربيه . فانا
انوى القيام بكتابته تحت مع هذا القاموس قريبا .
انني ساكون متناجدا لو تفضل سيادتكم باعطائي اريك
السيد ونصائحك القيمة كذا المصدر وتوفرنا بكتابات
المستوره مع القاموس بالعلم اكره او ايسال منه الكتابات في
اذا حاه صلتا .

مع التقدير والاعجاب والتحيات الصادقة

بالصحة والعزم الجديد

المحفص
دكتور مهدي جباري

له ١٢/١١/١٩٧٤ دا
وهذا ما دام

دلسۆز و مهره بانم

باوکی به پرتیم و هاوړی تیگه یشتووه کهم

له ناخی دلتهوه گهرمترین سه لاوت لی ده کهم... هیوادارم له وپه پری خوڅی و کامه رانیدا بیت... له ش ساغ و دهم به خنده... دوور له نه شکه نجه و گیر و گرفت.

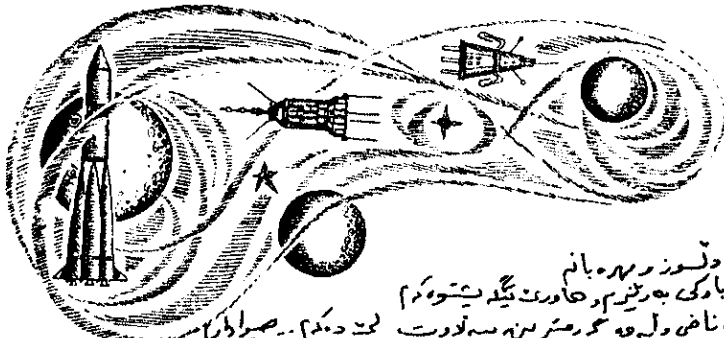
هه والی خیزانت ده پرسم و دهسته کانی ماچ ده کهم...

ماموستا گیان که نه مړه روژی شهغه و ۱۹۷۳/۵/۱ به بهته نها له ژووره کهم ده رسمان نییه دانیشتم خه یالی فراوانم مهیل و ناره زووی بینیت وای لی کردم که په لاماری قهله مه کهم دا و داخی دووری و ناخوڅیم بوت باس که موهه. به یادی جاران... نه مړه روژتیکي زور تم و ناخوڅه... ناسمان شهر ده فروڅی رووی موسکو ته و او تاریک و ته ماوی و گرژ بوه... منیش جار جاره له په نجه رده ژووره که موهه سه پری سروشت ده کهم که ههر جاره جوړتیک خوی ده کوړی، را دیوژی ژووره که یشم موسیقایه کی غه ری و ه کو گرامه که ی تو که روژه که هاتم به سه را نه و په... زیاتر دل کم کرایه وه... چیت بو باسکم له موسکو که زور دل کم ناکریته وه زمانه که زور قورسه... ژبانی کو ماله یه نی باشه... به لام ناتوانم به روونی باسی دوو جنس بکه که که قسه کانت هاته دی... ناژهن... زوړه ی زوړیان... شتیکیان زور جوان و سه رنج راکیشنه نه ویش دیمه نی وه ستانی دوو نه فسه له نریک کوړی لیتن که نریکه ی سه عاتیک نابی به هیچ جوړتیک بجولین وه کو صنم دوی گوزانیان به شپه و په یک که موچرک به گیانی نینسانا دیت هینده جوان ده کوړین... نه وه زور خوڅه. دیمه نی موسکوڅ زور خوڅه، نیستا چیمه نه کان سه وز بوه... بهرگی دره خنان قاوه یی و زهره و سه وز هینده ی که دیمه نیان جوان کر دوون...

ماموستا گیان: نیستا له گه ل خوشکه کوردستان به به که و دین وه ده رچو غمان بو بازار و مطعم و جیگای پیتوبستی بی یه کتری درناچین، به راستی کیرتیک لی هاتوو ره وشت به رزه که زورم به دل و خوا خوڅی وېستم که نه و گه وه ردم ده ست که وت.

که گه یستمه موسکو به درتزی وتی نه وه واقعه... دنیا به وایه... وه منیش وتم په ک شت لیره دا هیه به باوه رمان به هه موو زهره خه نه به کی دروست کراو نه بیت... به نریک بوونه وه نه و نافرته تانه ی که چاویان پیمان ده که و و و ماچمان ده کات بو نریک بوونه وه مان لیتان باوه رمان پیمان نییه... جا رهنکه نریک بوو بیته وه له مه به ستم که بیرمانه.

چاوه کهم زور همز ده کهم که جار جار کاغه زم بو بنووسی و باسی شاره که مان که ههر روژه جوړه نه ده بیتکه له میژووی کوردا بوم باس که یه... وه زیاتر په یوه ندیمان به توند بیت.

دلتوز رہوہ بانم
 باوکی بہ ریشم و جاورت نیکہ بشوہ نام
 لہ ناض و لہ وہ مگر مشربہ بہ لورٹ لیت دہم۔ صبر دارم
 لہ رہوہ خوشی دہم را شیرا بیت۔۔۔ لہ سہ ساغ و دہم بہ ہنہ مذہ۔۔۔ دہوہ
 لہ نہ شکہ لہ و گیر و گرفتے۔۔۔

ہہ راکہ خیزانتہ دہ برسم و دہستہ گانی ماچ دہم۔۔۔
 ماموستا لہیان کہ نہ مروت رزرت شہو ۱-۵-۹۷۲ یہ بہ تہ ہا لہ زورہ نام کہ
 دہ ریمان نیہ دانیشتم خہ یامی فراوانم ہیل و تارہ زوی بنینسے وای لہ لہ کریم
 کہ بہ لاماری قہ لہم نام داو داخو دوری ر ناخوشیم بڑے بٹاسی ہہ یادی
 جارے۔۔۔ کہ مروت رزرت نیکہ زورہ نام و ناخوش۔۔۔ تاسیاس ہہ دہ مروت سہی دوی
 موشکو تہ واد تاریلے ر تہ ماموی و مروت بڑوہ۔۔۔ مینس جار جارہ لہ پ لہ روی
 زورہ کہ مروت سہ میری سرسکے دہم کہ مروت جارہ جوریلے خوی دہ مروت
 رادیوہ تہوہ ریشم خوسیمای لہ لہ رہی و کو گرامہ کی تہ کہ زورہ کہ حاتم ہہ را
 لہ و ہ۔۔۔ زیار دہم کرایہ و۔۔۔ جیت بڑوہ نام لہ موشکو کہ زورہ نام ناگہیکہ و
 زماہ کہ زورہ خورسہ۔۔۔ زبانی کوہ لہ یامی ہاشہ۔۔۔ ہہ نام ناظم ہہ مروت بٹاسی ہہ و
 جہہ بک کہ مہمان لہ حاتم دہ۔۔۔ تارہ لہ۔۔۔ زورہ زورہ۔۔۔ شیکان
 زورہ جوان و سر بنج راکیشہ کہ مروت دیمہ و مروتی دورہ لہ ہنہ ر لہ تریک
 گوری لہیان کہ زورہ کہ مروتی ہہ مروتی ناچہ۔۔۔ جیت جوریلے بیولشہ و کوہ نام
 دوی گورانیان ہیشوہ لہ کہ حقیر لہ دیکانی شہانادیشہ تہنہ
 جوان دہ مروت۔۔۔ ہہ زورہ زورہ۔۔۔ دیمہ لہ موشکو زورہ زورہ
 تہنہ جہہ نام مروت زورہ۔۔۔ ہرگی دہ خشان کاوی و زہ دہ مروت ہنہ

دہ نیات جوان کر دہ۔۔۔
 ماموستا لہیان ہیشوہ خوریکہ کوہ ریمان بہ کہ و ہنہ و دہ جوان
 بوزارو و موطم و جیکای ہیشوہ ہنہ لہری دہ راجہن ہر اسہی کوہ
 لہ ہانورہ و ہنہ ہنہ کہ زورہ ہرگی و خوشوہ و ہنہ کہ و مروت ہنہ

حفلەى نەورۆز کرا زۆر خۆش بوو وە بەجلى کوردییهکی زۆر جوانى سلیمانیانە چووم
 که جینگای سەرسوپمانى دانیشتوان بوو... شاییهکی جوانى کوردیم کرد لەگەڵ
 برادەران... بەوپەڕى سەربەرزىیەوه... وە باوەر کردن بەخۆم و بەکیژی وەکو خۆم و کیژی
 کوردەوه که شاییهکەى ئێمە گرتتى پەنجە بەوپەڕى پاکى و دل سافى و جوانەوێه... من
 و کوردستان بانگکراین بۆ حفلەى (...؟) نەچوین. لەگەڵ برادەران چوین بۆ مطعم و
 بەقسەى خۆش رامان بوارد... کوردەکانمان زۆر باشن زۆر پێزمان لى دەگرن... جیتی
 شانازین.

مامۆستا: زمانى رووسى زۆر قورسە (ئۆچن تروندنە) پێویستى بەهیلاکى زۆر هەیە
 وە منیش تەنها پۆژى شمه و یەك شمهەم هەیە که پشووێک بدەین و لى پرسینەوێ
 دەرس ئەوەش هەر کارێکی گرانه، بەلام مامۆستاكان زۆر باش و رووخۆشن...
 دەرسەکیان لا سووک کردوین... مامۆستاكانم زۆریان خۆش دەویم زۆر پێزم دەگرن
 دەلێن تۆ زوو تى دەگەیت و سەعی دەکەیت... وە ئیستا زۆترین کات گوێ لێ پادێز و
 شەو سەیری تلفزیون و گفتوگۆ لەگەڵ کچانى داخڵیەکەم وە سەعی خۆشەم هەموویم
 دا بەش کردووە مامۆستا گیان... لە داخڵیەکەم که هەموومان کچین... پیاومان لەگەڵ
 نییه وەکی داخڵیەکانى تر وە هەر لە عەینى بنایە دەرسمان هەیە زۆر خۆشە... کەى بى
 ببیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و دەعوەتى مالهکەمت بکەم و قبولى سوورت بۆ لیتیم...
 خۆزگەم دەهاتى...

زۆر زۆر پێز و حورمەتم بۆ خێزانت...

خوشکه کوردستان سەلامت لى دەکات.

دلسۆزت

شکریه پەسول

١٩٧٣/٥/١

برای زانا و گه‌وره و پایه‌به‌رز و دلسۆز مامۆستا شاکر فه‌تاحی به‌رتیز و خۆشه‌ویست.

پۆژۆتان باش و هه‌موو پۆژۆتیکتان هه‌ر جەژنه و پر خۆشی و شادمانی و کامرانی بیت. به‌گه‌یشتنی بیست ژماره له به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ربلند و سوپاسگوزار بووم. ژماره‌یه‌یکم برده ژووره‌که‌ی خۆم دووجارم هه‌رسی لاپه‌ره‌کانی خۆینه‌نده، دیاره هه‌تا ناگر خۆشتر و به‌تین ترین: - سه‌ماوه‌ر باشتر ده‌کولێ، به‌نده‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌ره‌یه‌یکم ده‌خۆینه‌نده به‌قه‌د چه‌ندین لاپه‌ره‌ی نه‌نووسراوم و به‌سه‌رده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دل ده‌کوتی به‌لان چاره‌کانیشم به‌فرمێسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مرکانده‌وه.

ئێوه به‌م شاکاره ته‌نها سه‌ری به‌مه‌اله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاکێ زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدي نهر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌هنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌رۆ کردوه و به‌راستی به‌پیتی توانا و تا نه‌ندازه‌یه‌یکێ که شاره‌زایستان له ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتوه. به‌لێ پیاوه‌تی و مرۆڤایه‌تی و یه‌که‌هنگی و نه‌مه‌گذاری هه‌ر له ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌هنگ ده‌وه‌شیته‌وه و به‌س کاتیکی که ئێمه له سووبه ده‌ربه‌ده‌ر بووین و له‌په‌واندزێ دا خۆمان گرتوه و خه‌ریکی په‌خشی گۆڤاری زاری کرمانجی بووین له‌ پروی نه‌وه‌وه که زۆرترین خۆینه‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه مووجه‌خۆری عثمانيان بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و نایینه‌وه زۆر تورکچیتیمان ده‌کرد و پشیمان له ئێمه بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆرباش له بیرمه یه‌که‌مه‌ین که‌سه‌یکێ له سلیمانی به‌ندیواریتی له‌گه‌ل ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکێ و نه‌ئیری و له هه‌ولێریش قه‌هره‌نی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستایه‌تی و براهه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لێنی براهه‌تی و دلسۆزیه‌تی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

جا نازانم به‌چه زاراوه و پراویته‌کی ناسک و شیاو سوپاسیه‌کی که شایانی شان و پایه‌ی ئێوه یی پشیکه‌ش به‌کم له یه‌زدانی پاک ناوته خوازم که ته‌مه‌نتان درێژ کات و هه‌میشه به‌خۆشی و ته‌ندروستی و به‌رزی پابوین.

به‌نده له بایه‌ت به‌سه‌ر هاته‌که‌وه چه‌ن پشینیازیکم هه‌یه:

۱- ده‌بوو له جیاتی چیرۆک به‌سه‌رهات بنووسرایه چونکو به‌سه‌رهات چتیکی راسته‌قینه‌یه و چیرۆک نه‌فسانه‌یه.

۲- ده‌بوو به‌سه‌رهاته‌که له (۵۰) لاپه‌ره که‌مستر نه‌بووایه، که‌لیک چتی گرنگی لێ فری دراوه و کورت‌کراوه‌ته‌وه.

۳- گومان له ده‌رمانداری دا نییه فاته‌می خیرانی به‌هۆی دوکتۆر پۆسووده‌ی هیندی که پزیشکی تایبه‌تی بالیۆزخانه‌بوو کردی که به‌دیدارتان شادبووم به‌دوورودریژی ناگادارتان ده‌کهم.

ئیشتر له سوپاس و پیتزاین و کۆپنوشی پیتوست چیترم له‌ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دیر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستینی و هه‌میشه به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیه‌تی پابوین.

برای گچکه‌تان

گیو موکریانی

به‌نای خۆم و خانه‌واده‌که‌مان و هه‌موو

کوردیه‌کی موکری و کورد و کوردستان په‌رسته‌وه سوپاسی خۆم دووپات ده‌که‌مه‌وه.

کتۆری زانیاری کورد

الوزیریە - بغداد

زۆر بەرێز مامۆستا شاکر

سلاویک لە دڵەوه لەگەڵ سۆز و ئیحترام

چەند پۆژەک لەمەوپێش میهرنامه کەت میتشک و دلمی پروون کردەوه، چەندجار بەقەد درێژی و زەحمەتی نووسینە کەت سوباسگوزاری کردم. دەبو! لە هەمان کاتی گەشتنی هەر نەبی بەوه جێی وەفاکاری جوابە کە ی بنووسمەوه بەلام پروات بێ بەجۆریک مەشغەلەت و سەغڵەتی ڕەنگاوەرەنگ و صەد ناھەنگ پابەندی کەم توانایی کردووم و فرسەتی لێ سەندوم بەحەل دەپەرژێمە سەر ئەنجامی کردنی پێویستی موحامەلە، بۆ میسال دەلێم نامەی ئەوتۆ هەن لە دوو مانگ زیاترە بەدیار هەلیکی لەبار، جاری و لەودیو پەردە ی عەدەمن، جووئەت ناکەم دەست بۆ قەلەم و کاغەز بەرم چونکە دەزانم بەپیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: کەوا بۆ جەنابت هانم دا بەرخۆم و ئەو چەند دێرە شروپەرە نووسی، پشت ئەستوور بووم بەوه چاوی لطف ت عەیب پۆشە و لە تیلائی جوانکاری تانەوه نارایشتیکیش دەبەخشن بەنامە پرووت و قوتە کەم.

ئەوێ نووسیووتان، هێندە سوود بەخش بوو زەحمەتیکی تییدا بەخەرچتان بردبوو وەک دانەوێلە ی تو دەر بوو بەخەرمان و تیشووم لێ پرکرد. دەمیتێتەوه مادە ی (أویس القرني) وادیارە چار نییە دەبی وەک هەلە راست بکریتەوه چونکە هەموو سەرچاوەکانی کە مەعلومات لێ وەرگرتوون لێی لادەدەن بۆ ڕەچەلەکیکی دیکە بەنیسبەت کتیبە کە ی لای منیش، روونکردنەوه ی درەختی خانوادە ی نووسەرە کە ی کە لەبەرێکی فراوان پر دەکاتەوه، لەم ڕووەوه و لە ڕووی لطف و هیمنە تیشەوه ئەوەندە ی بلێ مەمنونتم یاخوا هەر بیتی بۆ سوودی گشتی و شەخسی وەک نمونە ییکی هیمنە تی بەرز و گیانی زانستپەرەری ئەمەو ئەوپەری خوشیستان و ڕێز و نازەزووی

برای خۆت

مسعود محمد

تالود بۆنان رهوانه بلمه بن .
 سېف خوشيت له خوازم

د نوسونان
 قناني نوادو
 ۱۳۷۱/۲/۲۸

ناوونښاغ دېنگراد دېرته
 اتحاد السوفياتي СССР. Ленинград D-41
 Дворцовая наб. 18
 Институт востоковедения
 курдский каб.
 Курдоев К.К.
 کورديوښاغ

Baghdad - Sadoun 50-2-1
Tel. 63897

No. :

Date :

بغداد - الحدود ٥٠ / ٢ / ١

٦٢٨٩٧: ٥

المدد :

التاريخ: ١٩٧٤ / ١٤ / ١٢

مأموریت های خصوصی و رفاه

لاشکر وہاں پر پہنچے تو ہم و کھوار تھے نہ دروہستیاں ،

[illegible]

۱- تقایید کنهت باسی بیره وی ددوی جیره کونوسیمان بریخت ، نه وی پای پتونان سه بهم دهر که دا سون

یای پیوه نام سه نام در برگه یاد شده
دو باره ای ناماداریان سه سر چیدون فردوس آورده شده و
و در بعضی از ناماداریان و بیش از آن که در ناماداری اسم آورده شده

۲- آیا چهره نوین لای پوره به تری
 سو یا نه تاریک تا به چ ۹ کوه لای ۹
 نه به لای ۹ به چهره لای ۹

۱ - دج بارو نروسیه یکی تاربیته بیهوده هکدی
میرزول نروسیه دا نه فاتیما - تالیش -
هر کورته مصلو نه لک دومان و میرزولک دیریشی بنووسن

۱ - پروانگی که ده هفته گرانده بود بیرون نیفتد
توانا از قیام پیروز، چ که له با بخت شیوه و چ که له با بخت ناهه رفته و
نمرود میروی تازه خون نه بین.

[illegible]

له جيات ده سته نووسراي
گوتقاري (نووسراي نوود)

دلسر تارے

عبدالرزاق

دوینہاں، سید و امی دا پڑھ

1489/1901

١٩٦٧/١٢/٢

بۆ وێژه‌ری هه‌لکه‌وتوی کورد مامۆستا شاكر فه‌تاح - به‌رپێژ
کاتی خۆینده‌نه‌وه‌ی نامه‌ت وه گشت کاتیکی ژینت شادبیت.

پیشه‌کی زۆر به‌په‌روو شه‌وه نامه به‌نرخه‌که‌تم به‌ده‌ست گه‌یشته، زۆر دلشاد بووم به‌وه‌ی که نامه‌م له‌لای
تۆی به‌رپێژ بۆ بیت.

وه هیوادارم که هه‌میشه وشه جوانه‌کانت له ناسمانی کورده‌واریدا گه‌شه‌دارین بۆ رووناک کردنه‌وه‌ی
بیروباوه‌ری گشت کوردپیک.
مامۆستا به‌رپێژ:

ئه‌وه‌ی که من نوسبووم ده‌رباره‌ی په‌رتوکه به‌نرخه‌که‌تان (نافره‌تای کورد) دلۆپه‌یه‌ک بۆ ده‌رحه‌قی ئێتوه‌ی
به‌رپێژ، که به‌راستی پایه‌به‌رزن که له وێژه‌ی کورد به‌گشتی و له په‌خشانی کۆمه‌لایه‌تی به‌تایبه‌تی.
مامۆستای به‌رپێژ:

راسته که ئه‌مه‌وێ باسی په‌رتوکه‌که‌ی تۆ بکه‌م له ئێستگه‌ی بێ ته‌لی به‌غاوه. په‌نگه‌ چوارشه‌مه‌ی
ناینده سه‌عات ٨ شه‌و بتوانم باستان بکه‌ن، هیوادارم که ئه‌و گوشه‌یه به‌گشتی جێگای په‌زانه‌ندی ئێتوه و
ویژارانی کورد بیت.

ئێتر له کۆتایی نامه‌که‌مدا ئه‌حوالی گشت ماله‌وه ئه‌پرسم تکایه سلامیکی تایبه‌تیم بکه‌ینه مامۆستای
به‌رپێژ (شیخ محمد خاڵ).

ئێتر هه‌ر بژیت.

کامل بصیر

۱۳۱۰/۸

بلا و نرینه ریاضه کله و نرینه کورده ماموستا شاکر فنام به ریز

حاجه خورشیده نه وی ناسه وه گشته کاکتیک ترینه شاد بینه .
 پیشکین ندر به پیدوشه و نه ناسه به نرینه که تم به دکن گه بینه ندر
 دل شاد بلام به به وی که ناسه له لای نرینه به ریزه بلا بینه .
 وه هیا دارم که هم مشیر دوشه جوازه نته له ناسانی کورده واری دارم
 به نرینه دار بن بو رونان کورده وه ی بیرو ماره ری گشته کورید .
 ماموستای به ریز !
 نه ده کاکه من نرینه سیبوم دهر باه ی به ریز که به نرینه که ناسه (نانه ی کورده)
 دگوه به ریز بلا دهر هقه ای به ریز که به ریزه بایه به ریزه
 له و نرینه ی کورده به گشته له پوختانی کومه لاجی به نایچه ی
 ماموستای به ریز !
 راسته که نه وی بلی به ریز که کی نرینه بکم له اسکی ی علی به خاره
 ره نگره جوازه نه ی ناسیده سه فات ۸ شه و بتوام بکسانا بکم هیا
 دارم که نه دکلوشه به گشته جیگه سه ناسه ندی ایوه و و نرینه ی کور
 بینه .
 نیکتر له کونای ناسه کما نه خالی گشته ماله وه نه بیکم کلا به سولکین
 تابه نیتیم بگرینه ماموستا به ریز (بیخ ممد خال) .

نیرینه نرینه

کاکتیک
 کاکتیک

بلا ماموستاي زور به زيري خوم
نيشه كه شه .

پيشه كي به كه ريبه كه وه زور له هروالي نند و رستان نه پرسم و هيو دارم
كه هه شفه له دپه ري خوش و حمامه رانيه يه . زور سر لاوله دايي كاڠ
خيز كو نه كه م .

ماموستا . نه يه يم بوري كه تايستا نهم توانيو به خزمه تته گه م
چونكه من له خركولته ته مين بوم به ماموستاي سره تايه له نا هه يه
خوان و نه و كاتانه ي كه ها تو به ته وه بو كيا يي ماره يه كي زور كورته

بوه .
به لزام من تو به كه وره ي خوم دانه نيم و صليح كا تيلج چا كه ي جه نايه له بيرم
نا جه .
جا زور به به تر شه وه چاوه رواني به ره ره به خرفه كا نته نه كه م
وه هه شفه له يازدان نه پا ريه وه كه رو شنه ت زور ج .

ماموستا .
خو شكه آ مينه مهن الله جان و خوشه پا كيزه معروف بيكه وه له سوانن
نه و انهن زور سر لافته كي نه كه ن و زور بيري نه و رو رانه نه كه شنه
كه له يولدا بيكه وه دانه نيشنه و گويان له شه به خرفه كا ي ماموستا كا
نه بو . وه شفه به سر به زيري وه ناوتان نه هه شنه .
درا ووشم نه وه يه كه سه ركه و نو ك له قريانته .
و خوشه مه به سمانه

قوتايه چوڤون
مهله صبار
هه هه هه هه هه
۱۳۷۲/۲/۱۰

دیداری دووهمی چیرۆکی کوردی
 شاکر فهتاح له ریزی پیشه‌وه له ناوه‌راستدا، ژماره‌یه‌کی زۆر له شاعیران و
 ئەدیبانانی تر له وێنه‌که‌دا ده‌رکه‌وتوون

نوسر و خانە ی
 [پێڕۆژە ی ھۆنەرە واری کورد]
 لیانی - گەرەکی شۆڕشی - ١٩٧٦/٨/١٥

لێ ئە رێژ بە رێژ بە رێژی نووسر و خانە ی ئشتی ی مەرج الین
 بایەت - پێشکەشی کردنی ھاری نووسر و خانە کران
 لێ دە ی رێژ گرتن و پێشکەشی ھۆنەرە ی [نوسر و خانە ی پێڕۆژە ی
 ھۆنەرە واری کورد] لێ ی ھۆنەرە کە ئە م بێست نووسر و ی بە رھەمی
 ھۆنەرە ی پێشکەشی ھات ، بۆ کەرەش ھەڵکە ی ھۆنەرە واری نووسر و خانە کران
 ئە م بێست ھۆنەرە ی پێشکەشی ھۆنەرە واری نووسر و خانە کران
 پێڕۆژە ی

شە
 شە فەتاح ھە
 [ھەڵکە ی نووسر و خانە ی پێڕۆژە ی ھۆنەرە واری کورد]

نویسەر و خانە :

(١) - ھۆنەرە واری	(١١) - شۆڕش و ھۆنەر
(٢) - ھۆنەرە واری	(١٢) - ھۆنەرە واری
(٣) - ھۆنەرە واری	(١٣) - ھۆنەرە واری
(٤) - ھۆنەرە واری	(١٤) - ھۆنەرە واری
(٥) - ھۆنەرە واری	(١٥) - ھۆنەرە واری
(٦) - ھۆنەرە واری	(١٦) - ھۆنەرە واری
(٧) - ھۆنەرە واری	(١٧) - ھۆنەرە واری
(٨) - ھۆنەرە واری	(١٨) - ھۆنەرە واری
(٩) - ھۆنەرە واری	(١٩) - ھۆنەرە واری
(١٠) - ھۆنەرە واری	(٢٠) - ھۆنەرە واری

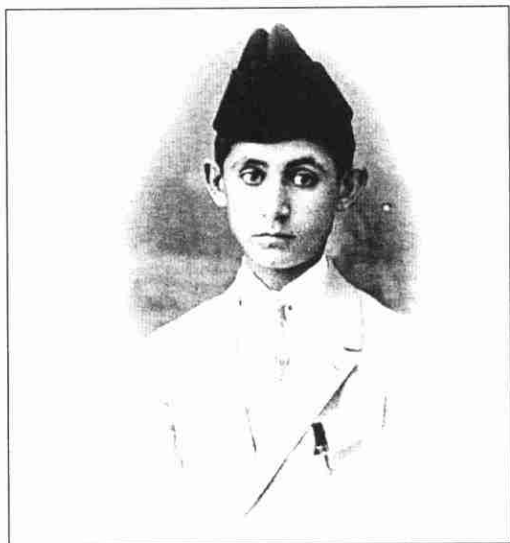
بوغ / شاکه فتحاح

فخره فی نه دوه ب و ر ز شنبیری کوردی مه ز نترین سیدالیای هه ره به زری ش یافن لیه زری
 کورده داره بانه به کیتی نه دیب و ندرسه زانی کورده به بزندی سینه م سهر جانی شیری کوردی به ده
 قه در زانی و سیز گرتنی بیهده به نه کی سه ره شانی فخری ده زانی مهرکه بیهده پیراگی و روزنالی
 بهرون له م رینگه سیز زده را که فخره فی چالکی گهل و نه بو بی کور دیشان کوردو ...

شیر سه ره زری ره نه ده ن ریز تیشان بزده فخرانین .

به کیتی نه دین و ندرسه زانی کورد

۱۹۸۶ - ۹۰ - ۱۱

شاكر فہ تاح لہ تافی مندالی

عتین عدر عار
۱۹۳۲/۱/۴

شاگرد فتح‌اح له لوبنان - به‌پروت، سالی ۱۹۳۲

۱۹۳۲/۱/۴

له باغی قوتاځاندهی فہللوجہ

شاكر فہتاح و شیرکوی کوری له رانیہ
۱۹۴۴

۱۹۵۱/۱۰/۲۵

جہڑ تالہ پیر ورتی

مالی جہڑ نہ پیر ورتی دل خوشی * بوتو چارہ بہرگی دمن پوٹی
کمر لہت کری ہیچ رانہ دتی * ہنہ نانی پنی جہڑی بہر اسق

جہڑی کوردیت پیر ورتی

جہڑی نہ ورتی ہر موسیٰ بہ پیر ورتی
ہر موفصلی بہ فرج موسیٰ نہ ورتی
تا نک ککبہ آرائی سبائی لہشا
طالمت مہری در خشی شب ورتی

سید

نہ واجیڑن ہات نہ بہ زمو خوشی
عالم شرابی سروری نوشی
کوردی دل سوتاو لہم روڑہ یادی
شہیدی کرد ومانہ می پوشی

سید

چهارونی عاشق و بهاك بووغان پیرون بی

طیغ
بولکت
ایوزیه عطلی گندی
۴۰۴

نقد: جلال حسینی
ایلاک

بوقه دوستای رازی نه بیزیم بویرماستنا -
تا کر شناع پیشی کستر

ماست باریسی و بیزیم تاچ او جا کر و جا و بی لکل شفا کره سیمتانی
دراخو... به رستقا دهر چند اچم ز افروختگی ز اهو دهر دانه بر افرین
ماستنا دهن چند و تا کرین آیین و کو و موشی و ایزدگم افرینم پیشوی
با وینانی بیزیم خوشه سیر بیزیم کانت بوم بیزیم اکر و دهر
تا بوم بیزیم جات و ان... و ناره لایم و روزی جغان و بلد و کله و دهر
(۵)

ایوزیه عطلی گندی
المجره ز... جلال حبیبی

مهره مهر تو ایکی بر جی کورای گنیزاده

- برایینه
- ۱- له به نه که کورده بر سه دایر پیوسته لاسر
 - هر سه لایه هم جرز دایم شنه پیوسته نکات
 - ۲- پیوسته لایه سه هم کورده دایر دایر لایه
 - پیوسته دایر جبهه شنی... صرف نه کا
 - ۳- که دهر نه دایره ی عرفی نه کر رشتی را را
 - که ی که زهره و لایه ی چاک و بر رشتی
 - هسته لایه که تا نا افرنی که...
 - ۴- هر سه شری بر شنی شری ایلول... تا لایه بر شنی
 - ۵- دایره معرفت و هم سدی و منون و صلت
 - مضمریان که که کلام

برایینه که دایره
۴

(۵)

Post Card

لی ۱۳۸۱/۱/۱۱

یک کپی نه از زاده ده بوم هاتوره

حیدر

Made in Germany

پېچست

5	ناکړئ
8	میتړووی ناوچه‌ی ناکړئ
17	زه‌ویناسی ناوچه‌ی ناکړئ
30	له‌هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناکړئ
38	کۆمه‌لایه‌تی ناوچه‌ی ناکړئ
46	په‌وشت و خوو و نه‌ریت له‌ناوچه‌ی ناکړئ
59	خۆشرابوواردن له‌ناوچه‌ی ناکړئ
67	پۆشن‌بیری ناوچه‌ی ناکړئ
71	هوی دو‌اکه‌وتنی ناوچه‌ی ناکړئ و چاره‌سه‌رکردنی
78	پرسه
84	چۆن رابوت‌ترین
87	یه‌زیدیه‌کان و نایینی یه‌زیدی
87	پت‌شه‌کی
118	په‌وشت و خووی یه‌زیدیه‌کان
131	چینه‌نایینی‌ه‌کان
176	چیرۆکی مه‌م و زین له‌ته‌رازوودا
197	داماوی موکریان
211	مه‌لا کاکه‌حه‌مه
227	زب‌سور
243	بیت‌که‌س
261	کاکه‌حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هاتۆته‌وه‌مه‌یدان
268	سینه‌ماکان‌ان
273	چاوپت‌که‌وتن‌تیک
276	حاجی قادری کۆبی
301	میتړووی گۆرانی نینتیا‌ه

307 مێژووی گۆرانیی (ئێتیه)
318 ناههنگی رۆشنپیران
359 مێژووی کۆمهلی زانستی کوردان
379 پهرشنگی نازادی
380 رێگایهک بۆ پێشکهوتن
386 نهوڕۆز
396 پێکهێن پهرشنگ دههات له ژین
398 پێکهێنی کوردیهواری
422 پێکهێنی جیهانی
451 مجموعه مقالات الأستاذ الشهيد شاکر فتاح باللغة العربية
451 صفحات مشرقه من تأريخ مكافحة الأمية في كردستان جمعية المعارف الكردية في السليمانية ...
456 المؤتمر المكتبي الرابع
456 المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها
462 نبذة تاريخيه عن أحمدی خانی وتحفته الخالدة - مم وزین
465 «بذة تاريخية عن (اللياذة) وصاحبها هوميروس
468 مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزین وألياذة)
471 جمال المرأة الكردية
472 ملابس المرأة الكردية وزينتها
474 الأسرة الكردية
475 المرأة الكردية في الحب والزواج
476 الخطف والهرب والتعقيب
477 جريمة الزنا
477 أستاذ المرأة الكردية
479 اتقوا الله يا أولياء البنات؟
480 سيدتي كوني امرأة طيبة
481 مكانة الخادمة الكردية
483 مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها
485 الزواج من الأجبيات
486 الطفل الكردي ملك غير متوج
487 الأخ الأكبر لص العائلة

491	شخصيات بارزة من نساء الأكراد
497	آراء حول المرأة الكردية
494	(تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية)
495	(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)
497	جديتيك نامه